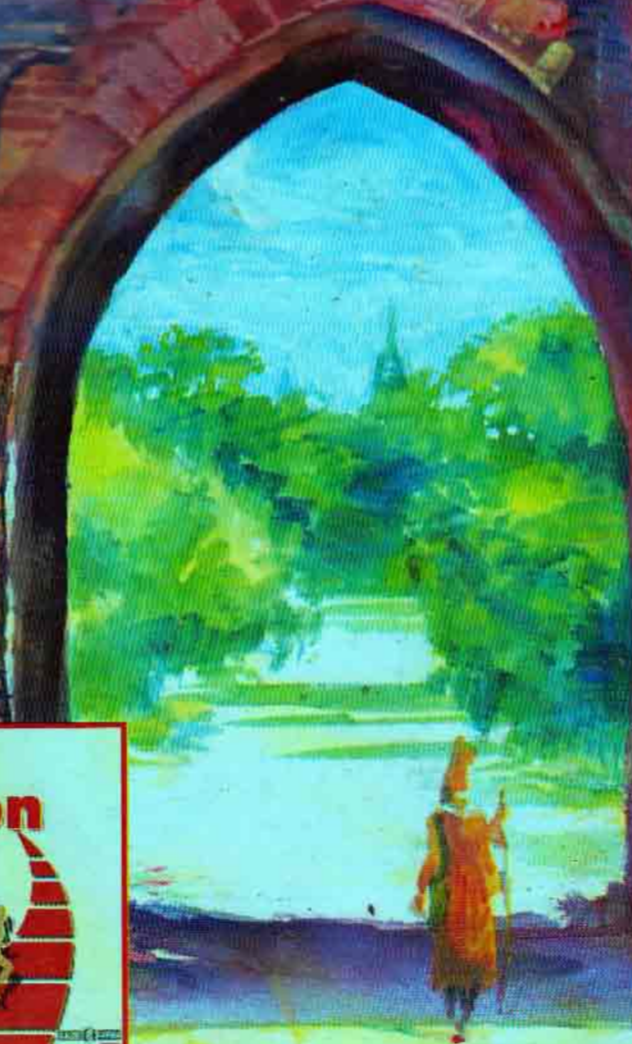

နတ်တောင်ရွာ

BURMESE
CLASSIC

...ဆွေးနွေးဆွေးနွေး...
fatigon
 တစ် ဝန်

နယ တယ ဘဝလော ဒဂုလော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓယ

ဒိုတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပျက်ကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ကွဲရေး
အချုပ်အခြားအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

...ဒိုအရေး
...ဒိုအရေး
...ဒိုအရေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

လော ကိ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ စင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တဗေဒ

နာယကကြီး

အောက်ဘာ အောင်နိုင်
 M.B.B.S (Ygn)
 ၁-၁-၀ (တိုင်ရင်ဆေး)
 M.Med.Sc (Pharmacology)
 Advanced Pharmacokinetics
 Training (London)
 M.C.P.A, A.T.C.M
 (Wuhan), D.M.A
 Senior Fellowship of Aryurvedic
 Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
 ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်ရင်ဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါ်ဝတ်ရည်ထွေ
 B.Sc(Bot), Dip.T.Med.
 ဦးဝင်းထိန်ကျော်
 B.A(Philos), Dip.T.Med.,
 T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ
 ကိုကိုဇာမာင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း၊

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မထေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဇ(L.L.B)၊ ကိုမိုးဆန်း၊

သန်းထွန်း (ဘားအံ)

ပါပို့ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုနိကာယကောသိဒါဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ရွှေ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
 ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောသိဒ
 (နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး၊

တင်တင်နွယ်

မှတ်နှာဖွဲ့ပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

တွန်ယူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း၊

အတွင်းစာလင်

ပါရမီ

ဗုဒ္ဓဂါထာစာအုပ်တိုက်ကြီး ဗိုလ်ကြီးဘဝသည့်
 ကြိုတင်ကုန်ကျောင်း မနာယအောင်တော်မူဘုရားလိုက်လှည့်
 (၇)ရက်ခန့် တရားအာရုံတင်ခဲ့သည်။
 ၈-၉

ထုတ်ဝေသူ
 ဦးစင်မောင်ဝင်း(၀၇၄၇၂) နက္ခတ္တဗေဒအခြေခံပစ္စည်းတိုက်
 ၂၃၃၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့
 အတွင်းနှင့် မှတ်နှာဖွဲ့စိုက်
 ဦးစင်မောင်ဝင်း(၀၇၄၇၄) ပါရမီအောင်စာတင်၊
 အမှတ် ၅၈၉၊ ရန်ကြီးတောင်လမ်း၊
 ၄-ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကမ်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့၊
 မန္တလေးပြန်ချိရေး
 နဂါးစာပေ
 ဂုဏ်ထောင်ကလေး၊ ဖြန့်ချိရေး
 ခိလနာစာပေ (တောင်ကြီး)
 ဝါဂီဒီဇီဇာပေဖြန့်ချိရေး(တောင်ကြီး)
 ဗွန်ဖြည့်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး
 ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
 ဖြန့်ချိရေး
 ကေန်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၃၃၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ၈- ၁၁ ၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - တိုက်စောင်ဓမ္မး
 မက်လာ မီးပျားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ
 အမှတ် ၃၄၀
 အုပ်စု
 ၁၀၀၀
 ၈-၁၁ ၂၄၂၂၀၄

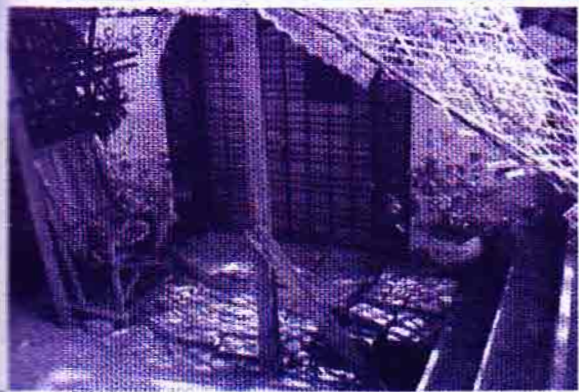
www.burmeseclassic.com

သင်္ဘောသီးပေါ်တော်မူဘုရား

သင်္ဘောသီးထဲမှ
ညွှတ်တော်တစ်လက်မခွဲခန့်ရှိ ထိုင်တော်မူ
ပုခွံရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို... ၈-၁၃၄

စေတီဝင် သာသနာ့နယ်မြေထွင်
ဆရာတော်ကြီး တရားစတင်ကျင့်ကြံရာ
ကျမ္ဘာနန်းဂျီဂျီဂူထွင်... ၈-၁၁၅

★ ဂျေ့ဘုံခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပဗြူနယ်
သမားတော်တိုင်းရင်းဆေးကုန်း ဆရာဦးတို့တို့ကြီး
(တဆ-၀၃၂၁၂)၏ အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း
နည်းလမ်းကောင်းများ [မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၄၅

❀ ပညာပေးရောင်ခြည် ❀

သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၃၉) [ဟုဂျင်းစီ] ၁၅၈
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နိဂုံးရာ
အိပ်ခင်းရင်းတမ်း (၈၆) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၇
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၉၅) [ဟုဂျင်းစီ] ၂၁၄

❀ လက္ခဏာရောင်ခြည် ❀

လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညိုကြိမ်
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၅၇
ကျန်းမာရေးအတွက် လက္ခဏာပညာ ၁၇၉
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ လွိုင်ဗြူနယ် (၁၃)ရပ်ကွက်၊
ပဏ္ဍိတာရာမစာသင်တိုက် ပဓာနနာယက ဆရာတော်
အဝ္ဗမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော်ကြွဝါဒါစရိယ
ဘဗ္ဗန္တပဏ္ဍိတ၏ လက္ခဏာတော် [သန်းပညာ] ၁၈၅
ဘယ်အလုပ်မျိုးနဲ့ အကိစ္စပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်လဲ ၂၀၁
သတိပြုစရာနှင့် လက္ခဏာအမြင်
[ဆရာဦးစင်မောင်လင်း-B.Scအရွှေဘို] ၂၆၄

❀ ဖမ်းချွန်ရောင်ခြည် ❀

ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော် ဓာတ်ပန္နက်
စိုက်ထွန်းသည့် ကရာကုန်းကျောင်းမှ မနောမလ
အောင်တော်မူစေတီ(၁) [ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၉
တောလင်းနယ်မှ ကျောက်လှေကြီးနှင့်
အံ့ဖွယ်ရေဆန် အင်းဆေးတန်(၂) [ဦးစိုးသော်တာ] ၆၅
ဗောဓိတထောင် သာသနာ့မြေနှင့် ဗောဓိတထောင်
ဆရာတော်ကြီး ဦးနာရ၏ ဘဝပုံရိပ်များ(၅)
[စံထွန်းသာ] ၈၁
စေတီဝင် သာသနာ့မြေမှ နေရာထူးများနှင့်
ဆရာတော်ကြီး၏ ကြွဝါဒများ(၅)[နယ်လှည့်သုတေသီ] ၁၁၃
နက္ခဏာရောင်ခြည်မူရင်း ၃

ဝ ချမ်းသာချမ်းသာခြင်း ဝ

ချမ်းသာ ချမ်းသာချမ်းသာ ချမ်းသာ
ချမ်းသာ ချမ်းသာ (၂) [အင်း-၁၂] ၁၉
ချမ်းသာချမ်းသာ ချမ်းသာ (၂) [အင်း-၂၂] ၁၉
ချမ်းသာ ချမ်းသာ (၂) [အင်း-၂၂] ၁၉

[အင်း-၂၂] ၁၉

ချမ်းသာချမ်းသာ ချမ်းသာချမ်းသာ
ချမ်းသာချမ်းသာ ချမ်းသာချမ်းသာ
ချမ်းသာချမ်းသာ (၂) [အင်း-၂၂] ၁၉
ချမ်းသာချမ်းသာ (၂) [အင်း-၂၂] ၁၉

စ ကိုယ်ကျေရောင်ခြည် စ

လူထူးဆန်း(သားခြောက်လေး)မောင်နတ်သီး[ထုခမ်း] ၂၃၃
ကြောင်ဆေး [စလင်း ဦးကျော်] ၂၄၅
ပြိတ္တာအသားစားကြသူများ [ရွှေသစ်-မောင်တော်သီ] ၂၅၃
တစ်ပွဲစား အမေယု [ဘုန်းပွင့်ထွန်း-မွန်ပြည်နယ်] ၂၅၅
မမေ့နိုင်သော ဘဝတောင်း [စောစိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၆၁
အတိတ်ဘဝ နှစ်ဘဝ ပြောပြနိုင်တဲ့ ကိုစံ
[မောင်မောင်မြ-ရေစကြို] ၂၆၉

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

မိတ်ဖွဲ့လို့ထားပါ နတ်မင်းကြီး (၂၈)ပါး
[အောင်နန္ဒ-ကျိတ်လတ်] ၄၆
နမောပြန်ဂါထာတော် ပုတီးမြင့် စိပ်ပွားနည်း
[သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၁၈၀
ရှားပါးတိမ်မြုပ်နေသော ပုတီးစိပ်နည်း
[အောင်မင်းဇော်-နေလတ်ရွာဂိုဏ်းတော်ကြီး] ၂၁၈
ဇယဇိန ဝဋ္ဋိရ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တော်ကြီး
[ခင်-စာသင်၊ ဝရာမြေ] ၂၂၂

● အမိအရင်ရောင်ခြည် ●

မြေရောင်းထွက်စေသော သေချာပေါက်
နည်းပညာတစ်ခု [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၄၁
ခွေးလေးခွေးလွှဲကင်းဝေးအောင် ဘူးသီးခြောက်ကိုအောင်
[အင်ကြင်းပန်း] ၁၄၄
လာဘ်ပွင့်စေတဲ့ ကွမ်းရွက်အမြွှာ[မောင်ရင်ထွေး မအူပင်] ၁၆၄
ပိတုန်းအဆောင် စီရင်နည်း [စေခွာမိုး-တောင်ငူ] ၁၇၄
အောင်ကြောင်းဝေလွင် နင်းကြမ်းအစီအရင်[အုံကြွယ်] ၂၀၃
မြန်မာ့နို့ရယူကြာနှင့် တွင်းဆက်များ
[မောင်ပဟိန်း-အင်တော်] ၂၂၅

၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း:

အောင်သိဒ္ဓိသရဏက ဦးထွန်းစာရသီတာ
ပျံလွန်တော်မူတာ (၉)နှစ်ဂ္ဂဇင်းပယ်
သံပင်တွေ ရှည်ထွက်နေလို့ ရိုက်သင်ပေးရတယ်
၈-၂၅

အိမ်တော်မိမိလာ
ဇေယျာသန်း ထိုင်ကို
နုပွားထိုက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏...
၈-၁၁၀

**ဤကန်အနီး၌ သပတကပ္ပဌာန်းသောက်တည်၍
သဟဓိ တည်ကြည်မြဲမြံပါက
နဂါးနှစ်ကောင် ဝန်းရံစောင့်ကြပ်နေသည်ကို... ၈-၆၅**

ခြင်သော်ဦးခေါင်းထက်မှ အစဉ်အတိုင်း
စီးကျလာသော ရေစင်ကို
ရိုသေစွာ ခံယူ၍ သောက်သုံးပါက... ၈-၁၂

□ အပျိုရုပ်ဖျော်ခြေညှိ □

ညာတင်ကုတ်ဖြင့် ခဲသော ပြဒါးလုံးအဆောင်
[အပျိုရုပ်သုတေသီ] ၅၅
ဓာတ်လုံးအဆောင် အညှစ်အကြေးကင်းအောင်
[စည်သူကျော်နိုင်] ၁၅၁
မိုက်ထုတ်နည်း [ဦးသူမမှ-မစိုးရိမ်] ၁၄၄
ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပန်း ပြဒါးမိအောင်ဖမ်း(၁)
[ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်] ၂၂၈
ရိက္ခာထောက်အတွက် ၁,၂၃၄ ဓာတ်လေးပါးလမ်းစဉ်
[အောင်သန့်-ပုသိမ်ကြီး] ၂၃၇

*** ဝါဏာမန္တန်ဖျော်ခြေညှိ ***

အနုလုံ ပဋိလုံ သရကရုံအစွမ်း ဖုံးမခန်း
[ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၁၉၈
အသက်ကယ်သော ကိုယ်ပျောက်ဝါထာတော်
[ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၀၉
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပေါင်းတည်မြို့
ကြွယ်လှလင်ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သော
မြွေအာချုပ်မန္တန် [နေဝန်းသစ်] ၂၁၂

*** ဆေးနည်းတိုဖျော်ခြေညှိ ***

ဝဲနှင်းခွဲဖြစ်ခဲ့လျှင် [မြဲခင်-ဖင်းကျိုက်] ၂၃
ချင်းရိုးရာ ဝမ်းပိတ်ဆေး [ဝင့်ဝင့်အောင်-ခေတ္တ၊ ဟားခါး] ၁၄၆
ဆီးအောင့်သွေးပါ ဖိရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းဆေး
[အောင်ထက်-ရောအနောက်မြို့တော်] ၂၂၇
သွေးတိုးချက်ချင်းကျ ဆေးနည်း [ကသာ သင်းမွှေး] ၂၅၄

◆ ဆေးဖေးဖျော်ခြေညှိ ◆

နောက်လိုက်အမြန် ရောက်လာစေပြီး
မီးယပ်အဖောရောဂါအတွက် ဆေးနည်းမဟာ
[နတ်မောက် ပင်းချစ်နော်] ၇၁
အမျိုးသမီးမီးယပ်ရောဂါနှင့် ပတ်သက်၍
[မြဲမြဲဝင်း-တောင်ငူ] ၁၄၅
မဟာရွှေတူကြီးကျောင်းဆရာတော်၏
မြင်းခွာရွက်ဆေးလုံး [ဆေးသုတေသီ] ၂၁၅

*** ဝိပျဉ်းရုပ်ဖျော်ခြေညှိ ***

ခဲမွန်စခန်းမှ ဖြစ်ရပ်ဆန်း(၁) [ဝသုန်သက်လွင်] ၁၉၃
ကိုယ်ပျောက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှင့် တွင်းစဉ်ထူး
[မင်းသွေးစွယ်-ဖိုးကုန်း] ၂၄၅
ထူးဆန်းသော မြွေကြီးနှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း [ဦးမျိုး-ဖိုးကုန်း] ၂၇၃
နက္ခတ္တဖျော်ခြေညှိ ၅

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

ရန်ကင်းဟူသမျှကို တွန်းလှန်ကာတွယ်ပေးသည့်
လဝန်းမောင်နံ့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၃

◀ ပထမသုတရောင်ခြည် ▶

အိမ်ဆောက်မည့်မြေ [မြေပိုချစ်-နတ်ဟောက်] ၄၅
နေသင့်သော အရပ်ဒေသ [တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်] ၁၉၉

† ထူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် †

သိဒ္ဓိဝင်အနက်(၉)ပါး ရွာဖွေခြင်းမှသည်...
[ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၇
သစ်ခေါင်းထဲမှ ဝတ္ထိရ မျောက်မင်းသမီးလေး

[နိုင်မင်းညို] ၄၁

ပေါ်တော်မူကောင်းမှ မြန်မာ့အစီအစဉ်ပွားစွာတုများ
[ရွှန်စိုင်းဝမ်း] ၁၂၁
ကျောက်လက်ဝါးအကြောင်း ထပ်ဆင့် ရှင်းလင်းချက်
[ဦးမင်းစင်-ရွှေစဝင်း] ၂၉၂

*** အမျိုးသမီးအရူးရောင်ခြည် ***

အရသာရှိသည့် ကင်းပုစွန် သဲမပါအောင် ဩလုပ်နည်း
[စောသိင်းလ] ၁၅၂
ငါးသလောက်ပေါင်းဟင်း အမြန် နူးအိစေရန်
[မြသက်မောင်-သုံးဆယ်] ၂၈၈

○ သုတေသနရောင်ခြည် ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ကောဇူရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
[လွန်းမြို့ မဟာနာဂဝံသကျောင်းတိုက်ဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာဘိဝံသအား ဂါရဝပြုပေးခြင်း]
[သန်းပညာ] ၁၁၉

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၃၂
ထုတ္ကုန်သိမ်ပုထိုးတော်မှ ရွှေခေတ်ရခိုင်နိုးရာ
ဝတ်ဆင်ထုံးစံနှင့် အခြားဒီဇိုင်းလက်ရာများ(၆)
[ပန်းချီးထူးလှ-ရွှေဟောင်းသုတေသန] ၂၀၅

○ မြစ်ချင်းပြုံးဆေးဝင်ဆေးမြစ်ရောင်ခြည် ○

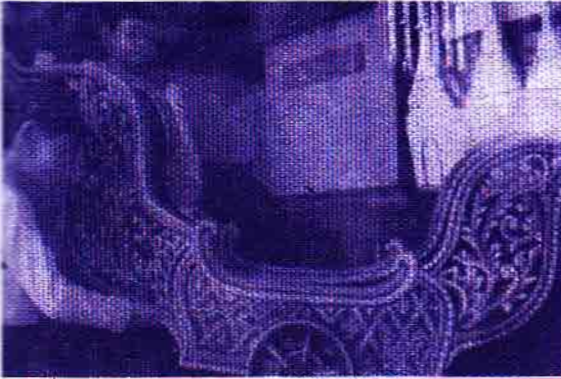
သုယောင်ဝမုန်း(ခေါ်) ဇော်ပိုးခါးပုံစနှင့်
ဆေးဖက်အသုံးများ [မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၃၈
လှပွန်အင်ကြမ်းခေါ် တလျာဏီအင်ကြမ်း၏
ဆေးအသုံး [ဆေးသုတေသီ] ၈၆

ဤရုပ်တုကိုသို့ ဂမ္ဘီရဆန်သော
မျောက်ရုပ်တုပေးများအကြောင်း
သိရှိခဲ့သူ သုတေသီပညာရှင်များမှ... ◀ တ-၄၁

ဤရုပ်တုနှစ်ခုအား ရှေးနောက်တန်းစီ၌
အဝင်တံခါး အပြင်ဘက်သို့
လှည့်ထားပါလျှင်... ▶ တ-၁၂၂

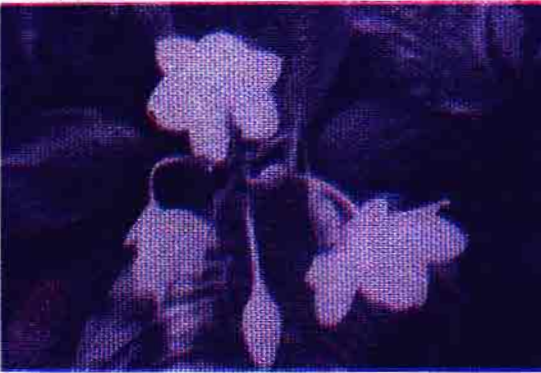

စေတီရင်ပြင်ပွာ
မြောက်ဘက်ကနေ တောင်ဘက်ကို
ရွေ့လျားနေတဲ့ ပန်းရထားတစ်စီးကို... ၈-၅၁

ပတ္တမြားသန်းတောင်ဖို
ပတ္တမြားဘုရားတော် အနိဗ္ဗာန်ရောင်
ပျောက်ပျားခြစ်သည့်... ၈-၂၀

အနိဗ္ဗာန်ဂမုန်း (၆)မျိုးဆီမှာ
မို မ ဆွဲလျှင်နေတာ
ဂမုန်းလတ်တစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်... ၈-၁၅၃

◀ ကြည်ဆိုခြင်းရောင်ခြည် ▶

စံကားသားနှင့် ဗုဒ္ဓဇွန်ပွား [နိုင်မင်ညို] ၁၃၇

*** အောင်မြေရောင်ခြည် ***

ပေါင်းတောင်ခြေ သစ်ကိုက်တောင် သာသနာ့အောင်မြေ
သို့ ခရီးတစ်ထောက် (၁) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၃၃
စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် ချိုမြေပူဇော် ဝါထာတော်များ(၂၀)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၉၇

◇ ထိစေဒရောင်ခြည် ◇

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွက် ဓာတ်ကြွင်းပိမ်း
ဖိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေထီဆုတွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၁၆

✦ နိုက်ဗျိုးမရူးရောင်ခြည် ✦

စိုက်ဖို့ဓမ္မအတွက် ဆေးရွက်ကြီး ဆပ်ပြာဖော်ရည်
[တင်ညိုအေး-နဂါးမြို့တော်] ၁၈၄
သီးပင်စားပင် စိုက်ဖို့နည်းနှင့် ဗဟုသုတအတွေ့တွေ
[စတောင်သောင်း-သုံးဆယ်] ၂၇၂

*** အင်းစပ်ရောင်ခြည် ***

အဘယလာဘ သိဒ္ဓိအဆောင် ဒီစေတီဆောင်
[အောင်(သိဒ္ဓိရာဇ)နဝင်+မြို့တော်] ၁၂၅
ဖုဋ္ဌဿဂါထာအင်း အစီအရင်နှင့်
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ [အောင်မြင်မြတ်-ကလေး] ၁၄၈
ကျန်းမာရေးအတွက် အင်းတစ်ကွက် [ဒိုင်မင်း-မင်းလှ] ၂၂၄

◀ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ▶

ပုတ္တမတောင်ထိပ်မှ ရှစ်ကလောင်တော် မပုပ်မပျက်သည့်
အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော်အား ကြည်ညိုပူဇော်ခြင်း(၁)
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၂၅
တောင်မော်သာသနာ့ရိပ်သာ ဆရာတော်
ဦးဝိသုဒ္ဓိစာရအား ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း(၄)
[စံထွန်းသာ] ၅၇
မင်းတို့ ငါသေမှ သိလိမ့်မယ် [လွယ်ကောင်းအောင်] ၇၇
ခန္တီးဆရာတော်ကြီး
[ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ-B.Sc,H.G.P,Dip.Ed] ၁၆၁

*** ဝါပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည် ***

ဆိတ်များ သရက်ရွက်ကြီးသော် ဆေးနည်း
[နေမဝင်-နတ်လောက်] ၂၈၈
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၇

❖ **ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည်** ❖

သင်္ဘောသီးအတွင်းမှ ပေါ်တော်မူဘုရားတစ်ဆူနှင့်
ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်များ [ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒက] ၁၃၄
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးမြတ် ရာနိသမာပတ် [ကျော်လင်းသာ] ၂၃၈
ရောဂါဆန်းနှင့် ပညာခန်း [ပေါင်းတည် မြလှိုင်] ၂၆၀
အမြန်လမ်းကြီးပေါ်မှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများနှင့် ဖြေရှင်းနည်း
လမ်းညွှန် [မနှင်းဆီ-ရေဆင်း၊ နေပြည်တော်] ၂၆၅
ငှက်ပျောတစ်ပင် ရွှေစင်က တစ်ဖလား(၁)
[ရွှေတောင်ကြည်မောင်အေး] ၂၉၇

□ **အဝေးအမြေရောင်ခြည်** □

မြွေတွင်းဆက်(သို့) မြွေတွင်းပိတ်အကြောင်း သိမှတ်
ဖွယ်ရာ ဖြေကြားချက် [ဦးမင်းစင်-ရွှေနဝင်း] ၁၈၂

❖ **နေ့စဉ်ဆုံးဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည်** ❖

၂၀၁၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၁၉၀
၂၀၁၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလအတွင်း
ပုံနှိပ်ရက်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၉၂
၂၀၁၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလအတွင်း ငွေကြေး
လာဘ်လာဘ သွက်လတ်စေဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၅၂

❖ **မြန်မာ့ရိုးရာပညာရောင်ခြည်** ❖

တစ်နှစ်တာ သင့်အတွက် ဖိပွားရှာရန် အရပ်ရပ်မျက်နှာ
တွက်နည်း [ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၄၀
အပင်လေးပင် တယ်အပင် [ကျော်စိုးလွင်-ဝါးမယ်မ] ၂၁၇

◆ **ကျန်းမာရေး စာပေရောင်ခြည်** ◆

၂၀၁၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလအတွင်း
ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၂၆

★ **ပိရူမစ်ရောင်ခြည်** ★

သာသနာပြုဝိဇ္ဇာများ၏ ဆုံးခံ့စေတားများ
[ရွှေတည် မြဝင်ယော်] ၁၆၉

● **ပရလောကရောင်ခြည်** ●

ပရလောက၏ ဆန်းကြယ်မှု [မျိုးမြင့်] ၂၄၁
မတိုးကွယ်လျှင်နေ မစော်တားမိစေနှင့်
[ခင်မောင်လေး-ဖန်ခါးမြေ] ၂၄၇
သိုက်ပြေးတောင် [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၅၇
သေရွာပြန် ဘရသေ ဦးတိုင်းကျော်
[အငြိမ်းစား တပ်မတော်အရာရှိတစ်ဦး] ၂၆၃
ပရလောက ဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်မှန်များ
[ခင်-စာသင်း၊ ရောမြေ] ၂၇၀
ထူးဆန်းသော ထာဘီသုခိ [ဦးစောထွန်း-ကလေးဝ] ၂၇၈
ဖုတ်နာမိမ်း စဉ်သည် [အောင်ချမ်းသာ-ဖိုးကျန်း] ၂၈၄
အစွမ်းနှစ်ရပ် [ထီလာကျော်] ၂၉၅
ဖော်ရွေတာလား ခေါ်နေတာလား
[ဥမော်သွေး-ကျောင်ကျန်း] ၃၀၂

၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်ကြီး
မှ
အင်္ဂါကုသုတ်
နှင့်
ထေရဝါဒကုသုတ်
ကို
အပြု
ရွတ်ဖတ်ပါက
ဉာဏ်ကျေးဇူး
ပေး၏
တရား
ဂုဏ်ယုစိဟု...
စာ-၁၆၁

ဖော်ဂျီ
ခါးပုံစ
ခေါ်
သူယောင်
ဂမ္ဘန်း၏
ပဉ္စင်းပါးကို
ပြုတ်၍
တိုက်ကျွေးလျှင်...
စာ-၃၈

ရွာထဲက
လူကြီးသူမ
ထွေက
ပြောတယ်
ဒါ
နတ်ပေးတို
ကလေး
ဂရုစိုက်ကြ...
စာ-၂၃၃

မနောမယအောင်တော်မူစေတီ

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဓာတ်ပန်းကန် မြိုင်တူခဲ့သည့် ကရာကုန်းကျောင်းမှ

မနောမယ အောင်တော်မူစေတီ (၁)

ကရာကုန်းကျောင်းအဝင်ပုဂံ

ကောလင်းမြို့၏ အနောက်မြောက် ထောင့်အရပ်တွင် ကရာကုန်း၊ ကြာအင်း၊ အင်တပင်ဟူ၍ ကျေးရွာ(၃)ရွာ စိတန်းတည်ရှိရာ ဦးစွာ မြင်ရသည့် ကရာကုန်းရွာဦး၌ ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင် တရားအားထုတ်သွားသည့် မနောမယအောင်တော်မူစေတီတော် ကိန်းဝပ်တော်မူကြောင်း ကျော်ဇေယျာရုပ်နေမိတ်ဆွေကြီး ဦးအောင်တိုးက ပြောပြခဲ့သည်။

အကြောင်း တိုက်ဆိုင်စွာပင် မြောက်အင်းရပ်၊ စိန်ဖူးကျောင်းမှ

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မဆာယလေတီရိုက်ခုံ
ကျော်ခြည်တော် ကွမ်းခြံမညို
ရုပ်ပွားတော်

ဒေါ်အေးကြည်က ထိုစေတီလိုက်
အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်ဝင်အားထုတ်ခဲ့ရာ
ထူးခြားမှုများ ကြုံတွေ့ရကြောင်း
ထပ်လောင်း ပြောပြသဖြင့် သွားရောက်
ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ပဏာမ ပူဇော်မှု

ကောလင်းသို့ စာပေခရီး စတင်ရန်
ပဏာမ ပြင်ဆင်မှုအဖြစ် နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ ကောလင်းနယ်ဆိုင်ရာ
ဆောင်းပါးများကို လေ့လာခဲ့ရာ နေနီ
လင်း(ကောလင်း)၏ ကရာကုန်း
ကျောင်းနှင့်ပတ်သက်သော ဆောင်းပါး
နစ်ပုဒ်ကို တွေ့ခဲ့ရသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု
ယူဆောင်ခဲ့သည်။

ယခု အကြောင်းတိုက်ဆိုင်သဖြင့်
လေ့လာကြည့်ရာ ပထမ ဆောင်းပါး
၌...

‘၁၂၇၇ ခုနှစ် တပို့တွဲ တပေါင်းလတွင်
တံဂြိုဟ်ကုန်းဆရာတော် ဦးသောတိတ
ဝေဒနာ စွဲကပ်သဖြင့် ရက္ခန်းစင်တောင်
ဆရာတော် ဦးဩဘာယကို သွားရောက်
ပင့်ဆောင်ရာ ကြွရောက်ကုသပေးသည့်
အပြင် ကရာကုန်းကျောင်း မနောယယ
အောင်တော်ပူတရား လိုက်ဂွဉ် (၇)ရက်ခန့်
တရားအားထုတ်ခဲ့သည်’

ဟု ဖော်ပြထားကာ ဒုတိယဆောင်း
ပါးတွင်...

‘ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးဩဘာယသည် ၁၂၇၅ ခုနှစ် ပုဗ္ဗလေး
ကျောက်စိမ်းတန်းအနီး ဆေးရုံကြီးဝင်းတွင်
ဘဝအထူးလွန်တော်မူသည်’

မဆာယလေတီ ကျော်ခြည်တော်
ကွမ်းခြံမညိုကို ဗုဒ္ဓတရားရေ
ထိပုဒ်နှင့် ထိအားကြည့်

www.burmeseclassic.com

တရားရုံးတောင်းဆိုရာထောက်
အရှင်ဘေသာရ

ရက္ကန်းစင်တောင်
ထရားထောက်ဦးဩဘာသ

ဟူ၍ ဖော်ပြထားပြန်သည်။
ရှေ့နောက် မညီသော ဤနှစ်ချက်
အတွက် ကျွန်ုပ် စောဒက မတက်လိုပါ။
အကြောင်းသော်ကား မန္တလေးမြို့
ရောဝတီမြစ်ကမ်းရှိ ကမ်းနားလမ်းနှင့်
လမ်း(၄၀)၊ (၄၁)လမ်းကြား “လေး
ကျွန်းမာရ်အောင်” စေတီတော်ဝင်း
အတွင်း၌ ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာ
တော်ကြီး ၁၂၉၇ ခုနှစ်တွင် ယုံလွန်
တော်မူ၍ တည်ထားသော အရိုးစု
စေတီကို ကိုယ်တိုင်ဖူးမြင်ခဲ့ရ၍ ၁၃၃၁
ခုနှစ်တွင် တောင်ကြီးမြို့ နွားလား
ဥဿာတောင်ထက် ရွှေဘုန်းပွင့်

စေတီအား တည်တော်မူစဉ် ရက္ကန်းစင်
တောင် ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ
ဖူးတွေ့နည်းယူ အကျိုးထူး ခံစားရ
သည့် ဒါယကာဦးခင်မောင်တင့်(စာရေး
ဆရာ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်)၏ နှုတ်
ထွက် စကားများလည်း ကိုယ်တိုင်ကြား
သိရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကျော်မှ ထွက်မယ်

နေပြည်တော်၊ လယ်ဝေးမြို့၊ ဖြူစင်
မေတ္တာ တိုင်းရင်းဆေးခန်းမှ ဦးချို
ဇနီးမောင်နှံက အင်ကြင်းမြိုင် ရက္ကန်း
စင်တောင် (စမတောင် အနောက်ဘက်
၌ရှိ၏။)သို့ သွားရောက် လေ့လာသင့်

ကြောင်း အကြံပြုကာ ရက္ကန်းစင်
တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဝေရပုပ္ဖတ္တိ
အကျဉ်း စာတမ်းငယ်ကို ဒါနပြုခဲ့
သည်။

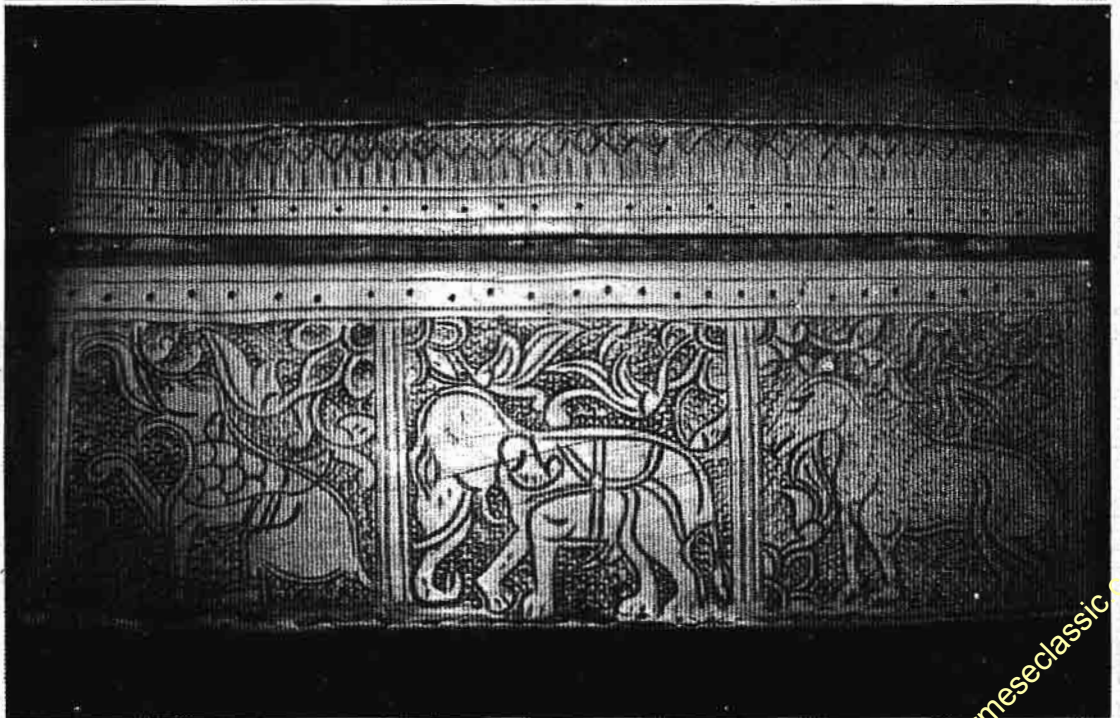
ထိုစာတမ်း၌...
‘ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်
ဦးဩဘာသသည် သူငယ်တော်
အသွင်၊ သူရူးအသွင်၊ ရသေ့အသွင်၊
ရဟန်းအသွင် အမျိုးမျိုးဖြင့် မဟာမြိုင်
ရက္ကန်းစင်တောင်ခေါ် မွန်ပြည်နယ်
ဆ၊ကေသဓာတုဝင် တောင်များနှင့်
မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား ပါရမီ ဖြည့်ကျင့်
တော်မူခဲ့ရာ နယ်ချဲ့အစိုးရက ကျော်
ကြားမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားလေ
သည်။

အချုပ်ခန်းသို့ရောက်သော် သာ
လောင်ငတ်မွတ်နေကြသည် အချုပ်

◆ မယ်တော့ကိုးကနီ၊ တေတွင်မှ ရသည့် ဝကြားဘူး

◆ တောက်ဝင်ြန်မှု တရုတ်တချို့

၁၂ နက္ခတ္တရောင်မြဲညီမဂ္ဂလင်း

◆ ကြေးနန်းသီလ ခြင်္သေ့

သားတို့ကို ကူညီပေးသည်။
 ‘မင်းတို့ ခေါက်ဆွဲကြော် စားချင် သလား’
 ‘စားချင်ပါတယ် ဘုရား’
 မကြာမီ အငွေ့တထောင်းထောင်း နှင့် ခေါက်ဆွဲကြော်များ ရောက်ရှိ ကာ အားလုံး ဝ၊လင်အောင် စားကြရ သည်။
 ထို့နောက် ဆရာတော်က သူရူး သဖွယ် သီဆိုကခုန်ရာ အချုပ်သားတို့ ပုလင်သောက ပြယ်ပျောက်၍ ရယ်ရယ် မောမော စီစီညံ့ညံ့ ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ အစောင့်ပုလိပ်များ လာရောက် ဖန်မဲသည်။ အဓိက လှုံ့ဆော်သူ ဆရာတော်ကို ရှာဖွေရာ မတွေ့ကြရ ပေ။ ခေါင်မိုးထုပ်တန်းတွင် တက်အိပ် နေခြင်းဖြစ်သည်။
 ပုလိပ်များက ခုံများဆင်၍ တက်ဖမ်း သောအခါ ဆရာတော်သည် အချုပ်

ခန်းအပြင်သို့ရောက်၍ ပုလိပ်များက အချုပ်ခန်းတွင် ပိတ်လှောင်လျက်သား ဖြစ်နေပြန်သည်။
 ဤသို့ ရက်အနည်းငယ်ကြာအောင် ဝရုန်းသုန်းကား ဖြစ်နေရာ အာဏာပိုင် တို့က ဆရာတော်အား အချုပ်မှ မောင်း ထုတ်ကြသည်။ မထွက်ချေ။
 ‘ငါက ကျော်မှ ထွက်မယ်၊ ကျော်ရန် ကိုယ်တိုင် လာခေါ်ရင် ထွက်မယ်’
 ဟု မိန့်တော်မူသည်။ နောက်ဆုံး တွင် ပညာရေးဝန် ဦးကျော်ရန် ကိုယ် တိုင် ကားဖြင့် ပင့်ခေါ်ရသည်။ ဦးကျော် ရန်၏ ခြံဝင်းတွင် တဲထိုး၍ သီတင်း သုံးကာ ၁၂၈၇ ခုနှစ်တွင် ဗျံလွန်တော် မူရာ ရွာဟိုင်းသုသာန်သို့ ပို့ဆောင်၍ ကြိုတင် မှာကြားခဲ့သည့်အတိုင်း မြေ မြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ရသည်။
 ဆရာတော်က ကပ္ပိယဦးမြကို...
 ‘ငါ့သေရင် ငါ့ပျိုနွဲ့ မြေမြှုပ်ပြီး နှစ်ပတ်

ကြာရင်တူးယူ လေးကျွန်းမာရ်အောင်ဘုရား မှာ အနိရု ကည်ထား’
 ဟု မှာကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နှစ်ပတ် ကြာ၍ သွားတူးသောအခါ ရွှေဖြစ်နေ သည့် လက်ကောက်ဝတ်ရိုးနှစ်ခု တွေ့ရသဖြင့် ယူဆောင်ကာ မန္တလေး မြို့၊ ရောဝတီမြစ်ကမ်း ပန်းထက်တံခါး လမ်းရှိ လေးကျွန်းမာရ်အောင် စေတီ ဝင်း၌ ဌာပနာပြု စေတီတည်သည်။ ခုနှစ် ကမ္ပည်းများလည်း ယခုတိုင် ရှိလေသည်။ [စာရေးဆရာ သီလ (ရေတံခွန်ထောင်) ပြောပြချက်အရ သိရှိ သည်။]
 ဟောင်ကြီးအဝင်
 ထို့နောက် ၁၃၂၈ ခုနှစ်တွင် ရက္ကန်း စင်တောင် ဆရာတော်ကို ရန်ကုန် တွင် ဖူးတွေ့ရကာ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလဆုတ် (၁၂)ရက်နေ့၌
 ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ် ၁၃

တပည့်များ ခြံရံ၍ တောင်ကြီးသို့ ကြွတော်မူသည်။ တောင်ကြီးမြို့ကို စီးပိုးလျက်ရှိသော ဘိုးမင်းတောင်ခေါ် နွားလားဥသဘာတောင်ထိပ်တွင် ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ တည်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် တရုတ်ဖြူတို့ ကြူကုတ်ကို ဝင်ရောက်ကျူးကျော်ရာ စေတီ တနင်္ဂနွေထောင့်၌ ဝါရုတ်စစ်သူကြီးရှင်တုကို ညချင်းပြီးအောင် သွန်းလုပ်စေသည်။ မကြာမီ ကြူကုတ်ကို လာရောက် တိုက်ခိုက်ကြသော အင်အား(၁၅၀၀)ခန့် ပြန်လည် ဆုတ်ခွာရကြောင်း သတင်းစာ၌ ပါရှိလာသည်။ ဆရာတော်က “ရှပ်ဝါဒီ သမားတွေ ဘယ်ခံနိုင်မှာလဲကွာ” ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ထိုကာလတွင် တောင်ကြီး ဥပစာ ကောလိပ်ကျောင်းအုပ်ကြီး ဦးခင်မောင် တင့်လည်း လာရောက်ပူဇော် ဆည်းကပ်ကာ ဘာဝနာအလုပ် မြဲမြံခဲ့ကြောင်း ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် မိမိအား ပြောပြသဖြင့် ကြားသိရသည်။ (ဆရာကြီးသည် တောင်ကြီးမှ ပုသိမ်၊ ထိုမှ မော်လမြိုင် ဒီဂရီကောလိပ် ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရာ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် တွေ့ဆုံရခြင်းဖြစ်သည်။)

တောင်ကြီးမြို့ ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီ ပြီးစီးသည့်နောက် ဆရာတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်သို့ ပြန်ကြွရာ သွေးဝမ်းသွားနေသဖြင့် တောင်ငူမြို့ ဒေါ်ကြည်၏ နေအိမ်သို့ နောက်ဖေး မလွယ်ပေါက်မှ ဝင်ရောက် တည်းခိုသည်။ ဂျပန်ခေတ်ကာလ၌...

‘လယ်လယ်ကြည့်ရဲ့၊ လယ်လယ်ကြည့်ရဲ့’

အစချိန်၌ မြန်မာအမျိုးသမီးများအား ချိုးနှိမ်သည့် တဘောင်သီချင်း ပေါ်ခဲ့သည်ကို ချေဖျက်၍ မြန်မာအမျိုးသမီး ၁၄ နာမည်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

► မြန်မာ့ပြန်လည်ထောင်ကြီးပညာ ရှိသည့် ရုပ်ပွားတော်

များ အနိမ်မခံရအောင် နံမြင့်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။ (၂၄-၄-၁၉၇၀)နေ့တွင် ဒေါ်ကြည်၏ နေအိမ်တွင်ပင် ပျံလွန်တော်မူသည်။ ရုပ်ကလပ်တော် မကျန်ရစ်၊ အလိုအလျောက် ပျောက်ကွယ်သွားသည် ဆိုလေသည်။ (တောင်ကြီးမြို့၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရား သခိုင်းစာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်သည်။)

ကရာကုန်းကျောင်းသို့

ကောလင်းမြို့ အနောက်မြောက် ထောင့်အရပ် လယ်ကွင်းများကို ကျော်ဖြတ်ကာ ကရာကုန်းကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ “သာသနာမာမက ကရာကုန်းကျောင်းတို့လို့” ဟူသော ကမ္ပည်းနှင့် အသံမှန်ကို တွေ့ရသည်။ ကရာကုန်းကျောင်းသို့ ဆရာတော်

ထေရ်ပျက်များနှင့်သော ရုပ်တုရုပ်ပွားများ

ဦးကေသရသည် သက်တော် (၈၀)ခန့် ရှိကာ ဒုတိယခန္တီးဆရာတော်ထံ ပညာ သင်ယူခဲ့သော တပည့်တစ်ပါးဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။ ကပ္ပိယကြီး ခေါ်ဆောင်သွားသဖြင့် ဘုရားစင်အနီး ရှိ ဆရာတော်အခန်းသို့ ဝင်ရောက် ဖူးတွေ့ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် လေဖြတ်သွားရာ မှ နာလန်ထူခါစ ဖြစ်သော်လည်း ဝမ်းသာအားရ ထထိုင်ကာ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို အထူးပင် နှစ်သက်ကြောင်း အားပါးတရ မိန့်ကြား တော်မူသည်။

'ကျောင်းဝင်းထဲမှာ စေတီပျက် အတော်များများ တွေ့ရတယ်၊ ဘယ်ခေတ်လောက်က တည်တာလဲ ဘုရား'

'မသိတတ်ပါဘူး။ မင်းတုန်းခေတ်လို လဲ ပြောကြပါရဲ့၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၄၀)လောက်က စာရင်း လာယူသွား တယ်။ (၂၄)ခု ရှိသတဲ့။ စာရင်းသာ ယူသွားတယ်။ ပြင်မယ့်သူ မပေါ်လို့ အခုဆိုရင် ဖြိုပျက်ပြီး (၂၄)ခု မပြည့် တော့ဘူး'

'ဟိုအရင်က ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သွားတယ် လို့ သိရပါတယ်။ ဆရာတော် သိ သလောက် မိန့်ကြားပေးပါ ဘုရား'

'ဘုန်းကြီးတော့ မသိလိုက်ပါဘူး။ ရှေးလူကြီး သူမတွေ ပြောကြတာပါ။ အင်္ဂလိပ်ခေတ် လောက်က ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော် လာပြီး စာရေးအားထုတ်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုကြ တယ်။ အဲဒီဘုန်းက စာတိုက်လေးခု စိုက် သွားသတဲ့။

သာသနာတတ်တိုက် လောကတတ်တိုက် နေတတ်တိုက် ဝိပဿနာတတ်တိုက်၊ သာသနာ တတ်တိုက်က သာသနာတော်ကြီး အမွှော်ရှည် ပြီး ပွင့်လင်းအောင် လောကတတ်တိုက်က လောကကြီးအတွင်း တရားမျှတပြီး သုခ ပြည့်စုံအောင် နေတတ်တိုက်က ဆင်ရဲ ကျပ်တည်မှု ပပျောက်အောင် ဝိပဿနာ တတ်တိုက်က ကျန်းမာရေးပေါ့၊ စာတတ်တိုက် တယ်သာ ပြောတယ်။ လိုက်ရှာကြတော့ မတွေ့ရဘူး။

ဘယ်တွေ့မှာလဲ သာသနာတတ် လောက တတ် နေတတ်တွေက ကျောင်းဆင်း အရှေ့ တောင်နားက စေတီမှာရှိတယ်။ ကိုယ်တိုင် အားထုတ်ကျင့်ကြံမှု ရတာကို။

ကျန်းမာပါဝေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးဥမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို နောက်လေ့နာရှင်များ ဟောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ လေ့မှန်ပြီး အကြောပျားပြေစေဖို့အတွက် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ၎င်း ကျန်းမာပါဝေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေးကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိမ်၊ အပြင်တိမ်၊ ခဲအိုနာ၊ သီးဝမ်းလေ့ချုပ်ရောဂါများ အတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိ အပူအပုပ် အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလိုကင်းစေပြီး သွက်လက်ပေါင်းကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောကအပူ မှန်သမျှ ငြိမ်းစေမည့် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ၎င်း ကျန်းမာပါဝေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နှလုံးကျန်းရင်ခုန်ပေးခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မေ့ခြင်း၊ မီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊ သွေးသားကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လျှောင့်နေသည့် အခိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ၎င်း ကျန်းမာပါဝေ အခိုးပွင့်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

ကိုယ်လက်ခြေတိုက်ခဲခြင်း၊ ရွှေးငုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းတိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခြင်း။ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့် အရူးရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျွဲတိုက်ခဲလေးပက်နာ နှင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရတို ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ၎င်း ကျန်းမာပါဝေ အကြောလိမ်းဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောကပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း။ အဆစ်အမျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျွဲတိုက်ခဲ၍ လေးဖက်နာခြင်း၊ မေးခွံပါးခွံ ခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါဝေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် ဆေးကုဌာန
အမှတ်(၈၂)၊ ဝေလျှလမ်း၊ (၁၀) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပုဗ္ဗိနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
စုန်း - ၀၉ ၇၃၀ ၈၅၄၄၀၊ ၀၉ ၇၃၀ ၂၉၃၁၀၊ ၀၉ ၄၂၀၀၆၆၃၃၀

အပိုင်း [၁]

ကျောက်မျက် ရတနာများ အကြောင်း လေ့လာမှတ်သား သင်ယူ စုဆောင်းနေသောကာလ ၁၉၉၅ ခုနှစ် ခန့်တွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ “အနက် (၉)ပါး” ရတနာအကြောင်း ပြောပြ လာပါသည်။

ထိုအနက်(၉)ပါးအစုံ စုဆောင်းသင့် ကြောင့် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဖြစ်ကြသည်။ အနက်(၉)ပါး၏ အမည်များကိုလည်း ရေးသား၍ မှတ်ထားကြသည်။

စုဆောင်းမိသမျှ အနက်ရောင် ရတနာများကိုလည်း စိတ်ဝင်စားစွာ ပြသကြသည်။ ရတနာဟူသည် မြတ်နိုး နှစ်သက်ဖွယ် ပစ္စည်းများဖြစ်သည့် အပြင်၊ လူတို့၏ မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင် သော သဘာဝသိဒ္ဓါများရှိနေကြသည့် အားလျော်စွာ အသက်ဝင် စွမ်းအင်ထူး များလည်း ရှိနေတတ်ကြသည်။

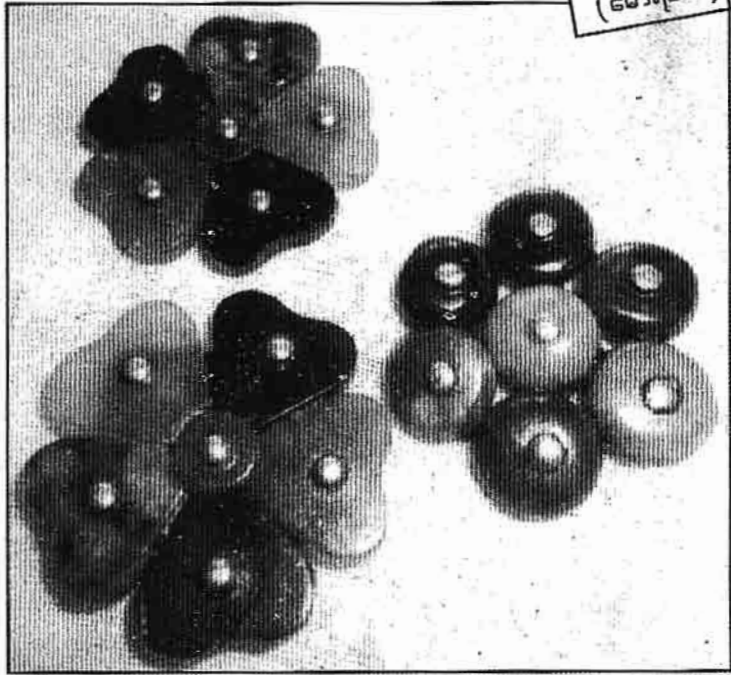
အချို့မှာ ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက် တတ်ကြသလို ဘုန်းကံ တန်ခိုးသိဒ္ဓါများ ရှိနေတတ်ကြောင်း လေ့လာလိုက်စား သိရှိ ယုံကြည်ကြသည့် အားလျော်စွာ အနက်(၉)ပါးရတနာများကို အရူးအမူး ရှာဖွေ စုဆောင်းကြပါတော့သည်။

သိဒ္ဓါဝင်

အနက်(၉)ပါး

ရှာဖွေခြင်းမှသည်...

၁၆၁၀၆ (မောရဝတီ)

အနက်(၉)ပါး ရတနာများ

အနက်(၉)ပါး သိဒ္ဓါဝင်ရတနာများ

- ၁။ မဟူရာကြီးအစစ်(ပီပုလဲ)
- ၂။ စိန်နက်
- ၃။ ပုလဲနက်
- ၄။ ပတ္တမြားအနက်
- ၅။ နရနက်ရွှေ(အဂ္ဂိရက်ရွှေနက်)
- ၆။ ကျောက်စိမ်းနက်
- ၇။ သွန်နက်
- ၈။ ဆင်စွယ်နက်
- ၉။ ကံ့ကူဆံ့နက်

စသည် အနက်(၉)ပါးတို့ ဖြစ်ကြပါ သည်။

F.3A. November, 2014.

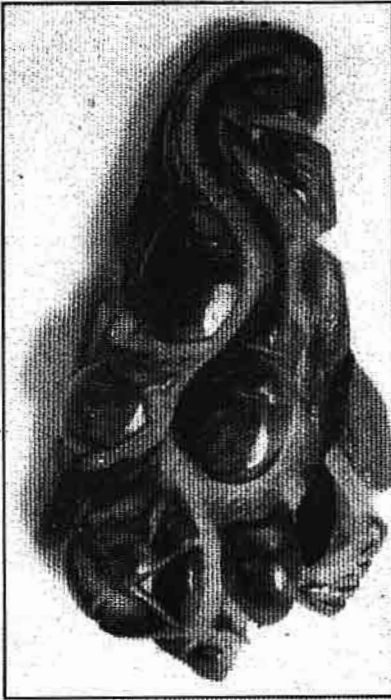
နေ့စဉ် ညနေ(၃)နာရီနောက်ပိုင်းမှာ ဆုံနေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် တွေ့ ဆုံကြသည်။ အလုပ်ဖြစ်သူက လက်ဖက်ရည် ဒကာခံသည်။ အနက် (၉)ပါး သိဒ္ဓါဝင်ရတနာများ ရှာဖွေရရှိ သမျှ ထုတ်ပြကြသည်။

နံပါတ်(၁)ဖြစ်သော “မဟူရာကြီး အစစ်” ကိုတော့ လူတိုင်းလက်ဝယ် ပိုင်ပိုင်ရရှိထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ တချို့က ဝယ်ရင်လဲ အမြတ်ရလျှင် ပြန်ရောင်း

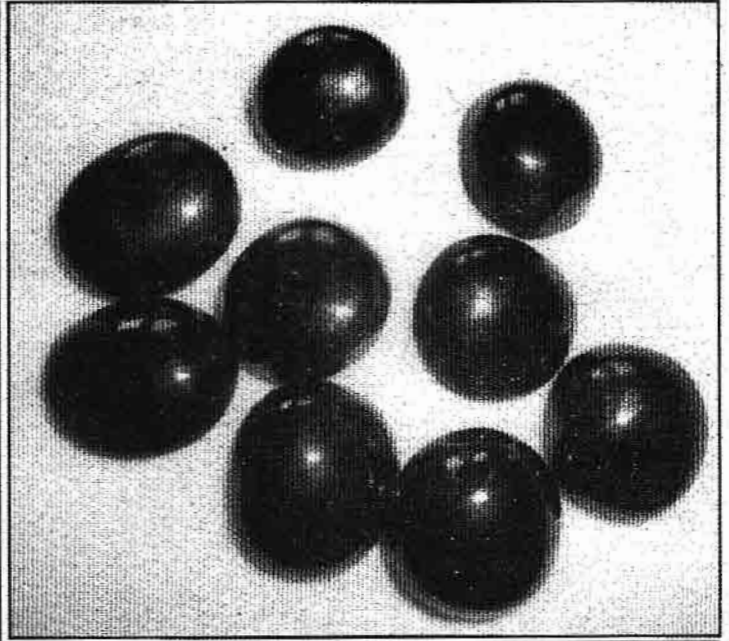
မည့် သဘောစုထားကြသည်။ မဟူရာကြီး၏ ဂုဏ်သတင်းကို ပြောပြကြသည်။ သဘောကျ၍ ဝယ် သွားကြသဖြင့် အရောင်းအဝယ် ဖြစ် နေသည်။

“အကျောက်ကို ငြိတ်နုဟုလှယ် အလစ်ထက် က နှစ်သက်စွာ ဆောင်ထားတာ၊ ပြီးပြီးကို ကာကွယ်ပြီး တန်ဖိုးကြီးတဲ့ ကျောက်လို့ တရုတ်လူမျိုးတွေက ယုံကြည်ကြတာ” ရှေးမိနောက်မီ ကျောက်ဆရာကြီး

နက္ခတ္တရာဇ်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇

◆ အရှားအိမ်အောက် ယိုးဒယားခွေး

◆ မုတ်ခါးပုသိမ်သော အနက်ရောင် အရှားအိမ်အောက် (လောင်းကစားသမားများ ထောင်ကြားသည်)

◆ သဘာဝပုံပုံနက် သက်ဆုံးရောင်စဉ်

၏ သြဝါဒကို အားလုံးက ဆရာတင် မှတ်သားကြသည်။

‘တရုတ်တွေက “ယူရှာ”ကို “မီးပုလဲ” လို့ ခေါ်တယ်။ ရှေ့နှစ်ယ့်အနောက်ကို ကြိုတင် ဟောနိုင်တယ်။ ကုန်ရောင်းကောင်းမယ်။ အမျိုးအနွယ် အဆက်ပပြတ်ဘူး။

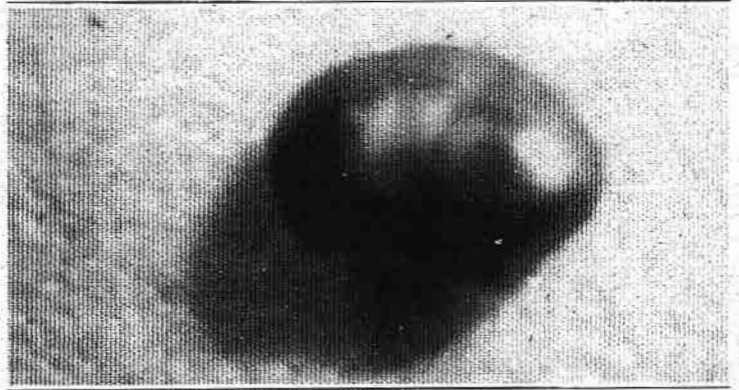
ရန်သူကို အောင်နိုင်မယ်။ ရောဂါကို ကာကွယ်တယ်။ အခက်အခဲကို ကျော်လွှား နိုင်မယ်။ အသက်ကြီးလာရင် ကာယ ဉာဏ ကြံ့ခိုင်မယ်။ ရောဂါဝေဒနာကို ကုစားနိုင် တယ်’

အချို့က စာနှင့် ရေးမှတ်ကြသည်။

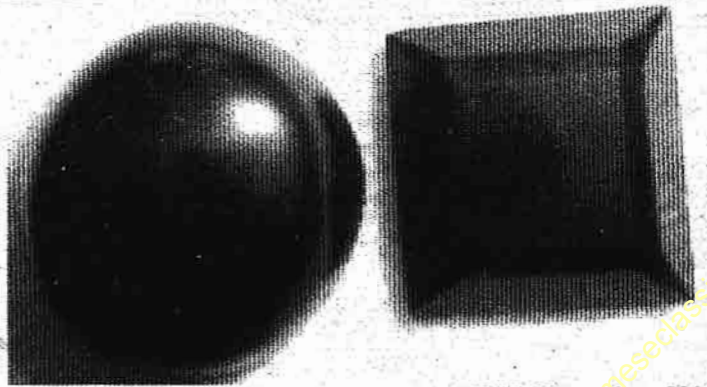
ဒီလိုပဲ ရှေးကျောက်ပညာရှင်ကြီးများ ဆီမှ ပညာသင် မှတ်သားကြပါသည်။

‘အာရှနိုင်ငံ ဘုရင်များ ယူရှာကျောက်ကို အမြဲတတ်ဆင်ကြတယ်။ အထက်စည်းစိမ် လိုချင်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တုန်းက ဗြိတိသျှ စစ်သေနာ ပတ်ချုပ် လော့လူဝီဟေင့်ဘက်တန် ပြန်မပြည်ကို ဖတ်ကင်ဆင် (၆)ရက်အလိုမှာ

◆ ပတ္တမြားနက်

မဟူရာကျောက်တစ်ပွင့် လက်ဆောင်ရပြီး အဆောင်ပြုထားတဲ့အတွက် ပြန်ယူပြည်ရာ ဂျပန်ကိုပါ အောင်နိုင်ခဲ့လို့ လော့လူဝီ မောင်ဘက်တန်ရဲ့ အပြတ်နိဗ္ဗာန် ကိုယ်ပိုင် ဖွဲ့စည်းတွေ့ထဲမှာ မဟူရာကျောက်တစ်ပွင့်လဲ ပါခဲ့တာပေါ့။

ဆရာကြီး၏စကားကြောင့် ထိုနေ့ တွင် လူတိုင်း၏ လက်ထဲသို့ မဟူရာ ကျောက်တစ်ပွင့်စီ ဆောင်သွားကြလေ သည်။

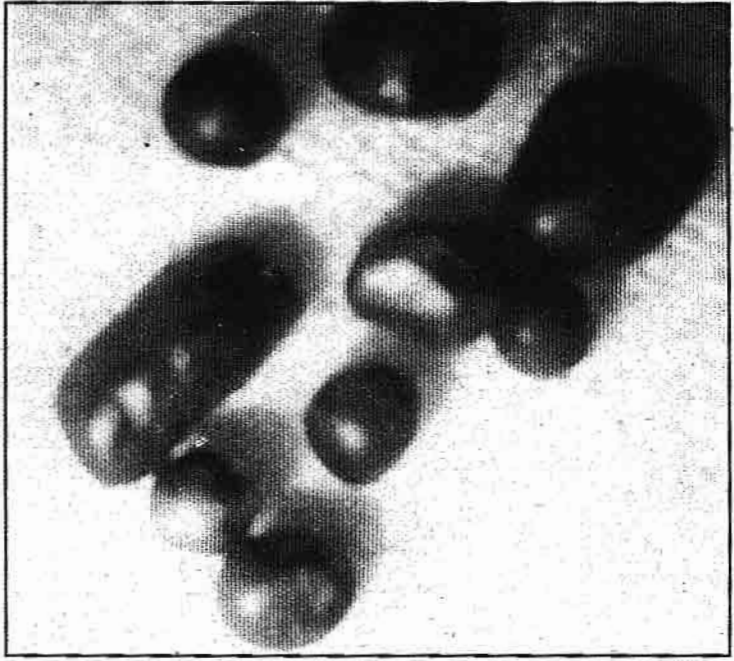
နံပါတ်(၂) စိန်နက်မှာ ဝယ်ရလွယ် ပါသည်။ စိန်ကုန်သည် ပွဲစားတို့အား မှာလိုက်လျှင် အလွယ်တကူ ရရှိပါ သည်။

ဆရာကြီးများသည် စိန်နက်ကို သိပ် မကြိုက်ကြပါ။ စိန်သည် လူတိုင်း၏ သည်းခြေကြိုက်ဖြစ်၍ အဖြူရောင်ကို သာ နှစ်သက်ကြပြီး စိန်နက်ကိုတော့ အနက်(၉)ပါးတွင် စုံအောင် သဘော မျိုးနှင့် ခပ်သေးသေးလေး ဝယ်စုကြပါ သည်။

နံပါတ်(၃) ပုလဲနက်ကိုတော့ ပုလဲ ကုန်သည်များထံတွင် အလွယ်တကူ ဝယ်၍ရသည်မို့ လူတိုင်း၏ လက်ထဲ တွင် ရောက်နေလေပြီ။ အကြီးအကျယ် ဈေးကွက်ရရှိပြီး လူကြိုက်များနေသည် မို့ ငွေတော့ အကုန်ခံရသည်။

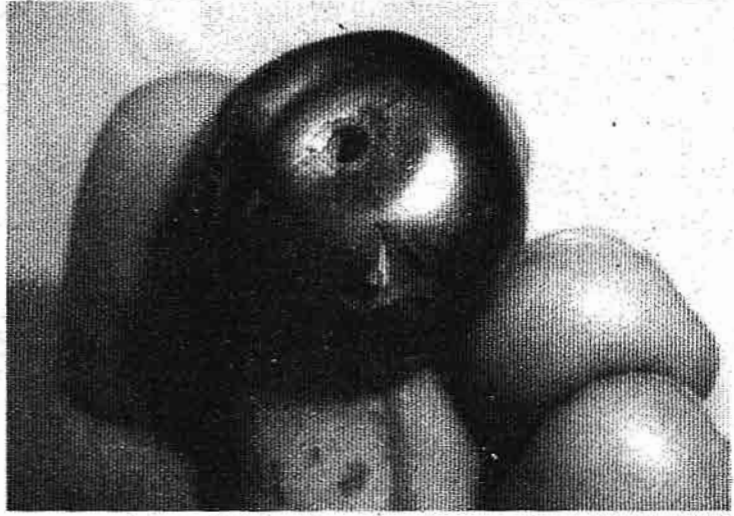
အရည်အသွေးပေါ် မူတည်ပြီး ဈေး နှုန်းတွေက တစ်လုံးနှင့် တစ်လုံး ဈေး ကွာကြသည်။ “သက်တံရောင်စဉ် (၇)မျိုး ကိန်းအောင်နေသော ပုလဲ နက်တစ်ပွင့်ကို ဆောင်ထားပြီး အပြိုင်အဆိုင် အနိုင်ကြတဲ့ပွဲမျိုးမှာ တိုယ်က အောင်နိုင်သည်” ဟု ဆရာ ကြီးမှ ဩဝါဒပေးပါသည်။

‘ပုလဲဆိုတာ ကမာကောင်တွေရဲ့ လျှို့ဝှက်စွာ ဖန်တီးခဲ့တဲ့ အမြူတေ့။ အစွမ်းထက်မြက် ပုလဲနက်လို့တောင် ပြောလို့ ရတယ်။ လူ

◆ သဘာဝပုလဲနက်များ

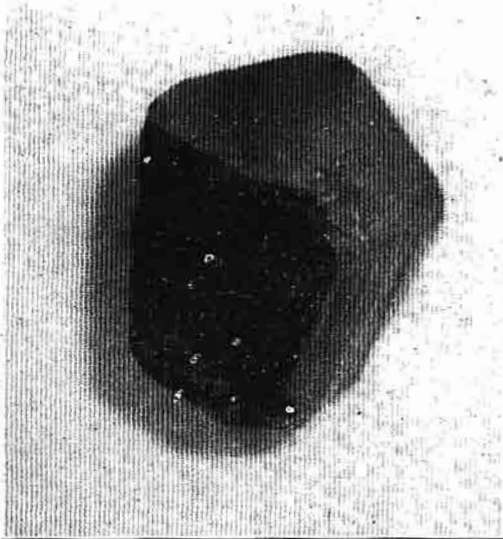
◆ တူညာင်း သန္တာနက်များ

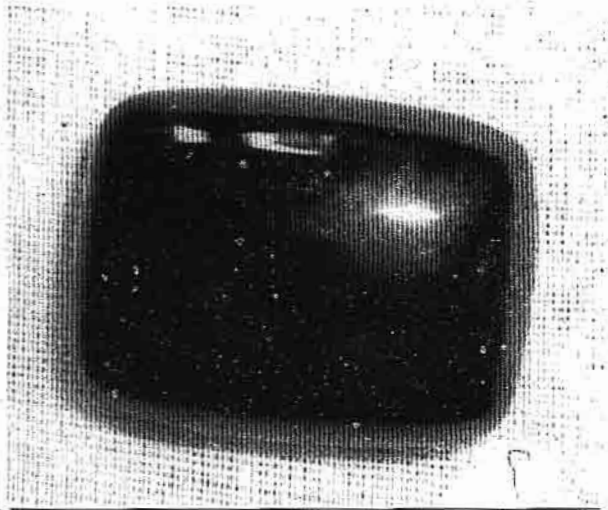
တကာနဲ့ ယှဉ်ရင် အော်ပိုပိုင်စေရမယ်။ လူ တကာနဲ့ပြောရင် အနိုင်ရစေမယ်။ လွှမ်းမိုး နိုင်စေရမယ်။ အဲဒီလိုကြံလာရင် ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ ပုလဲ နက်ကို ပွတ်သပ် ဆုတောင်းလိုက်၊ အသေ အချာကို အောင်နိုင်စေရမယ်” ဆရာကြီး၏ အာမခံ လေသံကြောင့်

ဈေးကြီးသော ပုလဲနက်များ အနက် (၉)ပါးစုသူတို့၏ လက်ထဲသို့ တစ်ပွင့် တိုး ပုလဲနက် ဖြစ်သွားပါတော့သည်။ ဆရာကြီးမှ ထပ်ကွန့်လိုက်ပြန် သည်။

‘အိဂျစ်ဘုရင်မ ကီလီယိုပါထရာရဲ့ နာမ လင်ပေါင်(၆၀)တန်တဲ့ ပုလဲပိုင်သောကပ္ပံ

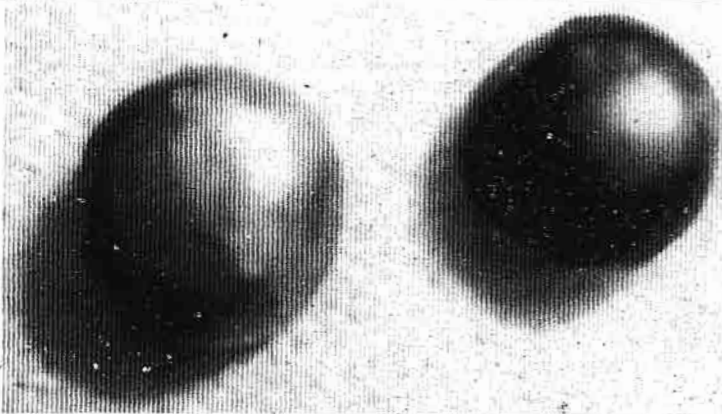

◆ အနက်အရောင်အကွက် ပုံဆောင်ပုံတစ်ခု

◆ မဟာဂြိုဟ်အာဝါ

◆ နဂါးနက်ထွေ(အပိုအရောင်ထွေ) ထွေအရောင်အာဝါပုံဖြင့် ယှဉ်တွဲခြင်း ဖြစ်သည်

◆ အနက်အရောင် အနီအလင်းအရောင် ပတ္တမြားနက်

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

အကြောင်း ကြားနားကြတယ် ဟုတ်လား...
ဆေးကျမ်းအလိုအရ ပုလဲဟာ အေးတယ်
ခိုတယ်၊ ပျက်စိကို ကောင်းစွာ ကုစားနိုင်
တယ်။

ယောက်ျားတွေရဲ့ အားကို ဖြစ်စေသလို
သလိပ်နာနဲ့ သည်းခြေနာကို ပျောက်စေ
တယ်။ ပုလဲကို အပူရှိကြိတ်ပြီးသောက်ရင်
စိတ်နှလုံးပျော်ရွှင် အသားလှ နုပျိုစေတယ်။

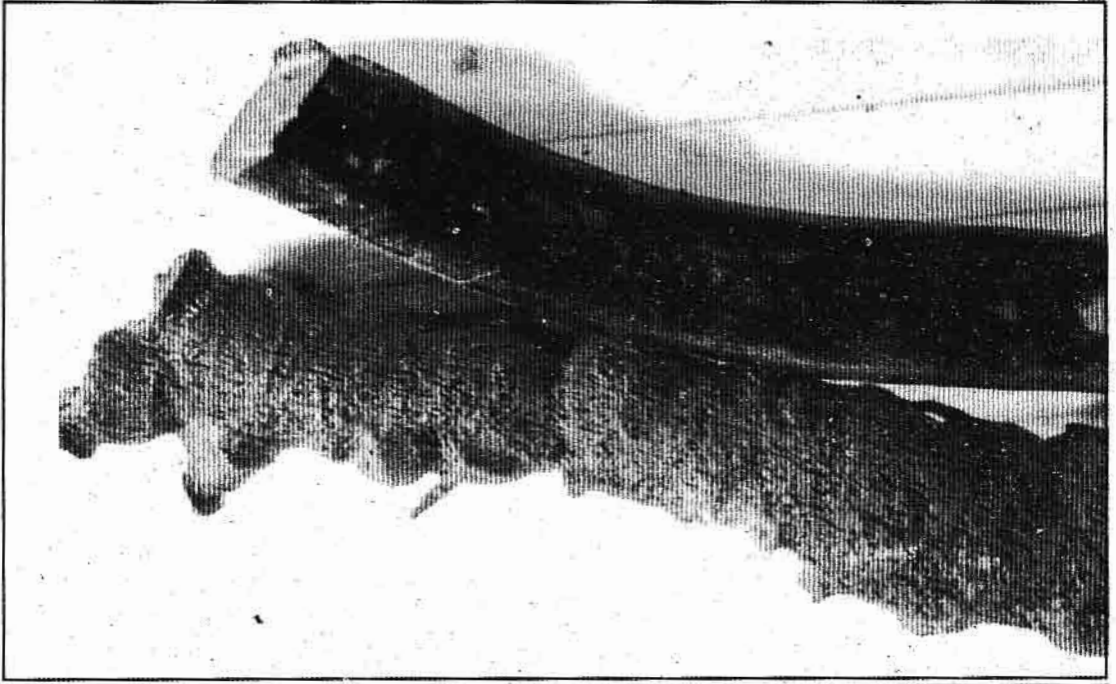
နံပါတ်(၄) ပတ္တမြားနက်သည်
မြန်မာပြည်ထွက် ကျောက်ဖြစ်သည့်
အားလျော်စွာ အနက်ရောင် အနီသွေး
ဝင်ကျောက်များစွာ ပြသကြသည်။

ဆရာကြီးမှ သေချာကြည့်ပြီး...

'အမာဆင့်ကို ကြည့်ကြပါ အမာဆင့်(၇)
အောက်ဆိုင်ရင် ဟတ္တမြားနက်လို့ ယသတ်မှတ်
ပါနဲ့'

အနက်(၉)ပါး စုသူများသည် မိမိ
ပညာဖြင့် အမာဆင့်ရှာ၍ အနက်ရောင်
အနီသွေးရှိသည့် ကျောက်များကို
ပတ္တမြားနက်အဖြစ် စုဆောင်းကြလေ
သည်။

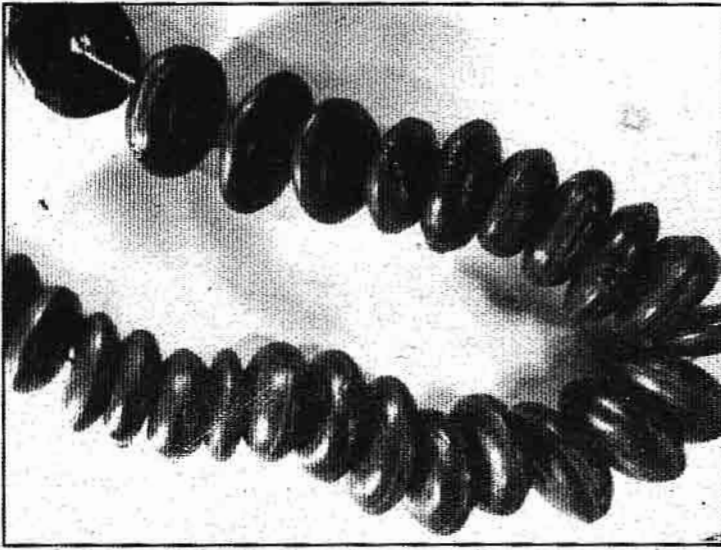
'ပတ္တမြားဘုန်းတောက်တဲ့ အနက်ကြီး
ကတော့ ပတ္တမြားအနီကို ခြိုက်ပါတယ်
ကွာ၊ ကွာမှာ ဈေးအကြီးဆုံးကတော့

◆ သန္တာနှင့် သန္တာနီအင်များ

◆ ငြိမ့်တူးရသော ကျွဲထောက် ဖာနက်ထုတ်ထွက်ချွေ

ရှမ်းပြည်နယ် အင်းလေးမှ အနက်အောင် ထောပုတီး

မိုးကုတ်ပတ္တမြားပါး၊ ပတ္တမြားထောက်ကြီး အကြောင်း ကြားဖူးဖူးပင်ဟုတ်လား။ မင်းတို့ အနက်(၉)ပါးသမားတွေကတော့ အနက် ရောင် စုကြပေါ့။

ဟု မိန့်ခွေပါသည်။

နံပါတ်(၅) နရနက်ရွှေ(အဂ္ဂိရတ် ရွှေနက်) အဂ္ဂိရတ်ဆရာများထံ ချဉ်း ကပ်ရသည်။ တချို့က “ကုတ်တက်” ဟု ခေါ်သော ကြေးနက်(အဂ္ဂိရတ် ရွှေနက်)ဟု ပြောကြသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အနက်(၉)ပါး စု သူများသည် နာမည်ကြီးအဂ္ဂိရတ် ဆရာတော်ကြီးများပေးသော ဓာတ်လုံး နက်များကို ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် စုဆောင်းကြလေသည်။

ကျွန်မစုထားသော အဂ္ဂိရတ်ရွှေနက် (နရနက်ရွှေ)အဖြစ် ရွှေရောင်ဓာတ်လုံး ဖြင့် ယှဉ်ပြု၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ဖော်ပြထား ပါသည်။

(၆)ကျောက်စိမ်းနက်မှာ ရှာဖွေရ လွယ်ကူသော ကျောက်စိမ်းနက်ဖြစ်ပါ သည်။ ကျောက်စိမ်းနက်လိုချင်သည် ဟု မှာလိုက်ရုံဖြင့် ကျောက်ပွဲစားများ ယူလာပေးတတ်ပါသည်။

ရှေးလူကြီးများသည် ကျောက်စိမ်း ရောင်စုံများအား ရင်ဖုံးကြယ်သီးအဖြစ် ဝတ်ဆင်တတ်ကြသည်ကို ဓာတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ကျောက်စိမ်းသည် မင်္ဂလာရှိခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းကို ကာကွယ် တတ်သည်။

(၇)သန္တာနက် သန္တာကျောက်များ သည် နှင်းဆီရောင်၊ ကြက်သွေးရောင် ရင့်ရင့်၊ ပန်းနုရောင်၊ အနက်ရောင် စသည်ဖြင့် တွေ့ရပြီး ရှေးလူများသည် ပုတီးကဲ့သို့ အပေါက်ဖောက်၍ ဆွဲထား ကြသည်။

စုန်းပယောကကို နိုင်သည်ဟု အဆိုရှိ သည်။ ဝတ်ဆင်ထားသူ ကျန်းမာရေး ညံ့လျှင် အရောင်ပြောင်းပြတတ်သည် ဟု အဆိုရှိပါသည်။

သန္တာကျောက်သည် အကြီးအကဲ၏ ဂုဏ်သတ္တိရှိပြီး ပင်လယ်ပြင် သန္တာ ကျောက်တန်းများမှ ရရှိပြီး ဝယ်ယူ စုဆောင်းရန် လွယ်ကူသဖြင့် အနက် (၉)ပါး ရှာဖွေသူများ မခက်ခဲ၊ မပင်ပန်း ကြပါ။

သန္တာအနီပင်၊ အနက်ပင်များမှအစ

သန္တာနီပုတီးလုံး၊ သန္တာနက်ပုတီးလုံး စသည်ဖြင့် ထုတ်ပြုကြသည်။

(၈)ဆင်စွယ်နက် အနက်(၉)ပါး ရှာဖွေသူများ အားလုံး အသံတိတ်နေ ကြသည်။ ရှာဖွေစုစမ်းမရ လက်ရှိခွဲချ ရသော ဆင်စွယ်နက်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးလည်း အသံတိတ်နေ သည်။ အဖြူရောင်ဆင်စွယ်များသာ တွေ့ဖူးကြသည်။ ခက်ခဲသော ဆင်စွယ် နက်ပါပေ။

(၉)ကဲ့ကုဆံနက်သည်လည်း မည် သူမျှ ရှာမရကြောင်း ပြောကြသည်။ နံပါတ်(၈)နှင့် နံပါတ်(၉)များကြောင့် အနက်(၉)ပါး စုဆောင်းသူများ အလို မပြည့် ဖြစ်ကြရသည်။

ဆင်ကောင်ကြီး အမြီးကျမှ တစ် ဆိုသလို ဖြစ်နေကြသည်။ တစ်ဦးက ဟာသနော၍ ပြောလိုက်ပုံမှာ “ဆင် မြီးက အနက်ရောင်လေ... ဆင်မြီး ကို အစားထိုးမလား” တဲ့။ အနက် (၉)ပါးစုသမားများ ငိုအားထက် ရယ် အားသန်သောပွဲ ဖြစ်သွားပါတော့ သည်။

နှစ်တွေလည်း ကြာခဲ့လေပြီ။ အနက် (၉)ပါး ရှာဖွေစုဆောင်းကြသော ကျွန်မတို့လူစုလည်း ကွဲကွာသွားကြ လေပြီ။

ကျွန်မတော့ စိတ်မလျော့သေးပါ။ အနက်(၇)ပါးသာရှိသေးသော ရတနာ များအား ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြထား ပါသည်။

ကျန် အနက်နှစ်ပါးကို သိရှိသူ များ ရေးသားပေးကြပါရန် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ပန် ကြားအပ်ပါသည်။

ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

“ဝဲနင်းခူ”ရောဂါနှင့် ပတ်သက်၍ ခံစားနေကြရသော ဝေဒနာရှင်များ အတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်ခုကို ဖော်ပြပေးချင်ပါသည်။ ဝဲနင်းခူအနာသည် အစိုနှင့်အခြောက်ဟူ၍ နှစ်မျိုး နှိုသည်ကို သိရှိရပါသည်။ ဤရောဂါ ဖြစ်သည့်အခါတွင် တော်တော်လေးကို စိတ်ညစ်ရသော ရောဂါတစ်ခုဟူ၍ လည်း သိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝဲနင်းခူ နှင့်ပတ်သက်၍ ကုသရာတွင် အသုံးပြု နိုင်သော “ဆင်နာမောင်း”ပင်၏ အစွမ်းထက်ပုံကို တင်ပြပေးချင်ပါ သည်။

“ဆင်နာမောင်း”ပင်သည် နေရာ ဒေသမရွေးဘဲ ပေါက်လေ့ရှိသော အပင်မျိုးဖြစ်သည်။ ရှာဖွေရ လွယ်ကူပါ သည်။ အပွင့်တို့သည် အဖြူရောင် အပွင့်များဖြစ်ပြီး အရိုးတံမှာ ဆင် နာမောင်းပုံသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ ကွေးညွတ် နေပါသည်။

ဝဲနင်းခူရောဂါများ ဖြစ်သည့်အခါ များတွင် “ဆင်နာမောင်း”ပင်ကို အသုံးပြု၍ ကုသနိုင်လေသည်။

အသုံးပြုပုံမှာ...
ပထမ “ဆင်နာမောင်း”ပင်ကို အပြစ်ပါ ပါအောင် နတ်ယူရမည်။ နတ်ယူထားသော အပင်များကို ချောက်သွေးအောင် လှန်းရ မည်။ ထိုနောက် မီးပြာချပေးပြီး နှိုသည့်အခါ ယူဝါးပါးစလုံးပါအောင် ပြုလုပ်ရမည်။

မီးရှို၍ရသည့် ပြာမှုန့်များကို လုံခြုံ စွာ သိမ်းထား၍ ရပါသည်။

ဝဲနင်းခူအနာများ ဖြစ်သည့်အခါမှာ မိမိသုံးမည့်အနေတော်ကို ယူပါ။ တစ်ဖန် ရေနံချေးနှင့် ဆတူရောပြီး ဝဲနင်းခူဖြစ်သောနေရာကို လိမ်းခြင်း ဖြင့် ဝဲနင်းခူဝေဒနာကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

ဆေးမလိမ်းမီမှာ အနာကို ဝှမ်းစ သို့မဟုတ် အဝတ်စသန့်သန့်ဖြင့် ပွတ် သုတ် ဆေးကြောပြီးမှ စပ်ထားသော ဆေးကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဆင်နာမောင်းပင် အနီးကပ်ပုံ

ဝဲနင်းခူ ဖြစ်ချိန်

ဆေးလိမ်းသည့်အခါ တစ်နေ့ကို (၃)ကြိမ်မှ (၄)ကြိမ်ထိ လိမ်းပေးပါ။ မကြာမီ ရက်အနည်းငယ် အတွင်းမှာ သက်သာလာပြီး အနာဖေးဖတ်တို့ ကွာ ကျလာလိမ့်မည်။

ထိုအခါ အမာရွတ်ဖြစ်သောနေရာ ကို ကြိတ်မှန်ရွက်ကို ပွတ်ခြေ၍ နေ့စဉ် သုတ်လိမ်းပေးပါက ရက်အနည်းငယ် အတွင်း အမာရွတ် ထင်ကျန်နေသော နေရာတို့သည် အမာရွတ် ပျောက်သွား ပါလိမ့်မည်။

ဝဲနင်းခူဖြစ်၍ ခံစားနေသော ဝေဒနာ

ရှင်များအတွက် အထက်ဖော်ပြပါ ဆေး နည်းအတိုင်း စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲ ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးရစေမည်ကို ရှေ့ရှု၍ စာရေးသူသည် ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

[ဤဆေးနည်းကို စွန့်ပေးခဲ့သော ကုလားမတောင်တော်မှ ဆရာတော်ကို လည်း ရှိသောစွာဖြင့် ဦးခိုက်ပါသည် သူရား...]

မြဒင်(စင်းကျိတ်)

ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကုသော

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကုသော

အမှတ်အမှတ်

တိုင်ရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)

လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆထလ/တိုး(၀၁၄၇၂)

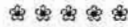
“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလျှင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်စိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကုသောထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်စိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောတမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မုလွန်ကဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်စည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောပြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်မှုသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်နေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေနီးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကုသော ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ ကပြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကုသော ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုက်လွှတ်ခြင်း၊ သုက်အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နားချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

ဆေးကုတ်လုပ်ငင်ရင်း
အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားဒလလမ်း၊
(၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)

ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန
အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကသံဘုရားမင်းတောင်ဘက်၊
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

မုတ္တမတောင်ထိပ်မှ ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်ပျက်သည့်

အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော်

အား ကြည့်ညိုပူဇော်ခြင်း (၁)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

မိတ်ဆက်

ပခုက္ကူ-မော်လမြိုင် အဝေးပြေး ယာဉ်ပေါ်တွင် သက်တော် (၆၀)ကျော် ခန့်ရှိသည့် ရဟန်းတော်တစ်ပါးနှင့် ခရီး ဖော်အဖြစ် စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့ရသည်။

ပဋိသန္ဓာရ စကားဆို မေးလျှောက် ဖြစ်သောအခါ လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ခန့် က မုတ္တမတောင်စွန်း ဘီလူးတစ်ရာခေါ် ကျွဲကလွန်ပွန်းစေတီ ပူဇော်မှုခရီး တွင် တွေ့ဆုံကူညီပေးခဲ့ဖူးသူ ကမ္ဘာ ထုံးကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝတ္ထိတ ဖြစ်နေသည်ကို သိရှိရလေသည်။

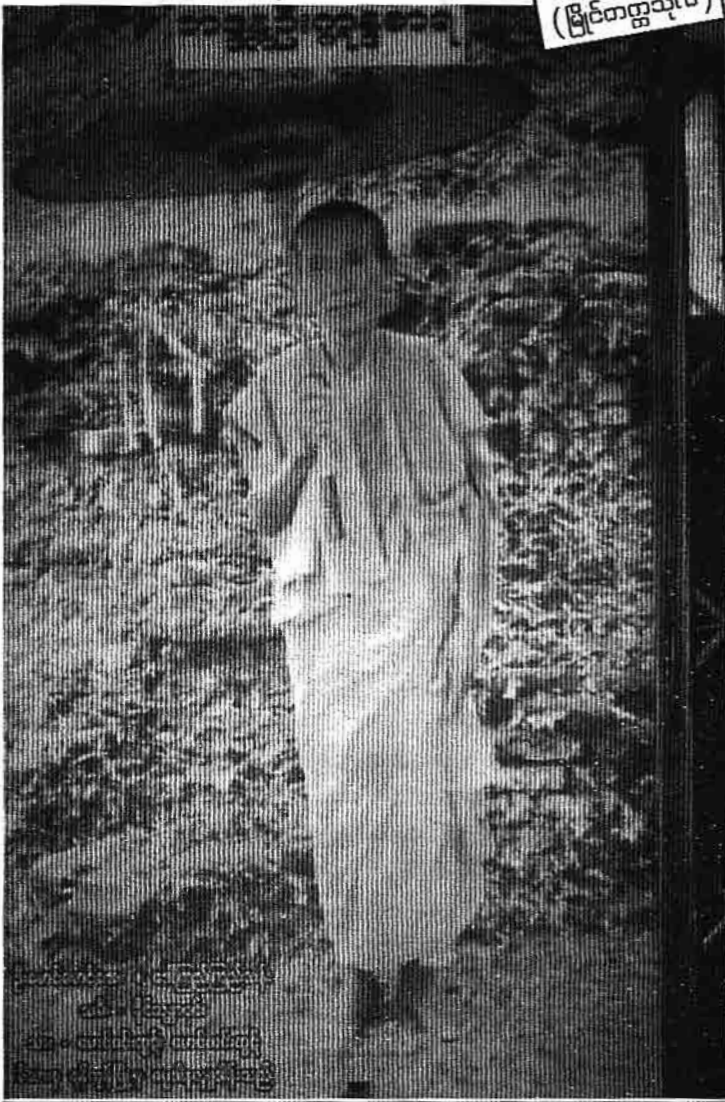
'အခု ဘယ်ခရီးက ပြန်လာတာလဲ ဒကာကြီး'

'ရေစကြို မြိုင်မြို့နယ်တွေကပါ'

'မုန်တိုင်းကြောင့် မိုး ရက်ဆက်ရွာ နေတယ်လို့ သတင်းတွေအရ သိရ တယ်။ အဆင်ပြေခဲ့ရဲ့လား'

'တပည့်တော် ပြန်လာတဲ့နေ့အထိ (၇)ရက်မြောက်ဆက်တိုက် ရွာဆိပ်ပါ။ မိုးခေါင်တဲ့ဒေသမှာ ရေကြီးတော့ လမ်းတွေပျက်၊ သဲချောင်းရေလျှံလို့ ထင်သလောက် ခရီးမပေါက်ဘူး။ ဒါ ကတော့ ကြုံရတတ်ပါတယ်။

မထင်မှတ်ဘဲ မှတ်သားစရာ အများ ကြီး ကြုံရသလို အားခဲပြီးသွားပေမယ့် ဒီလို လက်မလာနဲ့ ပြန်လာရတာလဲ ချို့ပါတယ်။ ဘေးမသီ ရန်မခဘဲ ပြန် ရောက်လာတာကိုက အနန္တငါးဖြာရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်လို့ မှတ်ပါတယ်

◆ အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော် အရှင်မုတ္တမဘိဝံသ

ဘုရား' အကာကြီး ဇာတိပြောလဲ ထူးခြားတာ ရှိပါတယ်။ အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော် ဦးကုန္ဒာ

စာရေးတာ ပုံတော်ပုတာ (၉)နှစ် ရှိပေမယ့် ဆံပင်တွေ ရှည်ထွက်နေလို့ ရိုတ်သင်းအရ တယ်။ မပုပ်ပျက်တဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို

◀ အောင်သိန္နိကျောင်းအောင်မှန်

▶ ဦးပဏ္ဍိတဦးစိတကု

◀ အောင်သိန္နိကျောင်း

မုတ္တမတောင်ထိပ်မှာ ယနေ့အထိ ဖူးမြော်နိုင်ပါတယ်'

ဤသို့ ကြားသိရသဖြင့် မုတ္တမတောင်ခြေသို့ သွားရောက် ကြည့်ညို ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

အောင်သိန္နိကျောင်းတိုက်သို့

မုတ္တမမြို့အဝင် (ဖွဲ့စည်းပုံအရ မုတ္တမကျေးရွာအုပ်စု) ကော့ခိုင်ကျေးရွာ အောင်သိန္နိကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်ရောက်ကာ လက်ရှိဆရာတော် ဦးနန္ဒိယအား ဖူးတွေ့ လျှောက်ထားသောအခါ ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူထားသဖြင့် ကျန်းမာရေး မပြည့်စုံသော်လည်း အရေးတယူ တွေ့ဆုံ မိန့်ကြားပေးတော်မူလေသည်။

'ဆရာတော်ကြီးက အနေအေးပြီး စကားလဲ နည်းတယ်။ တရားဟောဖို့ တောင်ဆိုတဲ့ အခါ အသံဖမ်းစက် အသံခွဲစက်တွေ ပိတ်ခိုင်းပြီး တိုးလှည့်သွားတဲ့အသံနဲ့ မိန့်ကြားတော်မူလေ့ ရှိပါတယ်။

မုတ္တမတောင်တန်းတစ်လျှောက် ဘုရားဝယ်တို့တွေ သိမ်ကျောင်းကန်အနောက်တွေ ပွမ်းပိပြီး သာယာပြရာမှာ နေ့ည မရှောင်အင်မတန် ငွေ့ကောင်းတယ်။ စာနယ်လင်း သမားတွေရောက်လာရင် ဖလိမသာရှောင်လွှဲထွက်သွားတတ်တယ်။

ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ရုပ်ကလာပ်က ယုပ်ယုပ်ကပ်ကပ် ကျန်ရှိပေမယ့် ဆရာတော် ဆန္ဒအတိုင်း စာနယ်လင်းဟောကနေ ရေသားပြီး လူသိများအောင် ဘုန်းကြီး ပြုကြီးစာဆိုဘူး။ လမ်းညွှန်ခိုင်းတုတ်တွေလဲ ယထားဘူး။

သိတဲ့သူတွေ ဖူးကြပါစေ ဘုန်းကြီးဆို လာမေးရင်လဲ သိရသလောက် ရှင်းပြပေးတယ်။ တကူးတက ချီးပင့်လမ်းညွှန်တာမျိုး ပြစ်စေချင်ပါတော့'

'တပည့်တော်အနေနဲ့ ဖူးတွေ့ရသလောက်ကိုသာ ရေးသားပါမယ်။ ဖွဲ့နွဲ့ချီးပင့်တာမျိုး မလုပ်ပါဘူး။ ထူးခြားတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးအနေနဲ့ မှတ်လမ်းကျန်ရစ်ရအောင် ရည်ရွယ်ပုံတယ် ဘုရား'

'ဒကာတို့ မဂ္ဂဇင်းရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်

▲ သာဠဝါဒီနှင့် မုတ္တမကျွန်းကြီးတစ်ဝိုက်

ကိုတော့ ဘုန်းကြီး လေးစားအားပေးပါတယ်။ ဟိုလမ်းတစ်ဖက်က နန်းဦးစေတီနဲ့ သပြေပင်ဆိုရင် အရင်က ဘယ်သူမှ အလေးမထားကြဘူး။ အဝတ်လှန်း၊ ဆေးလှန်းနဲ့၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကနေပြီး ဒါဟာ ရှေးဟောင်းမုတ္တမမြို့တော်ရဲ့ နန်းဦးစေတီတော် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အပေါ်မှာ ပေါက်နေတဲ့ သပြေပင်ကလဲ နှစ်ပေါင်းရာသက်တမ်းရှိပေမယ့် အရွယ်အစား မပြောင်းလဲဘူးဆိုတာ သာဓကတွေနဲ့ ရေးသားဖော်ပြခဲ့လို့ ဟိုတုန်းက ၈.၀.တ၊ ၈.၂.ကပေါ့ဗျာ။ အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းတွေက စည်းရုံးကာ ထုံးဖြူသင်္ကန်းကပ်ပြီး အလေးအနက် ရှိလာကြတယ်။

ရှေးသမိုင်းဝင် စေတီအနေနဲ့ရာထူးခြားတဲ့ သပြေပင်အဖြစ်နဲ့ မပျောက်မပျက်ရှိခဲ့တာဟာ ဒကာတို့မဂ္ဂဇင်းရဲ့ ကောင်းမှုပဲပေါ့။

အခုလဲ အန္တရာယ်ကြုံရပြန်ပြီ။ ဌာနဆိုင်ရာ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့က အဆောက်အအုံဆောက်ဖို့ ဒီစေတီကို ဖြိုဖျက်မယ်လို့ သတင်းကြားရတယ်။ တတ်အားသရွေ့ ကုသိုလ်ပြုကြိုးပမ်းကြပါဦး။

စေတီတော်အသစ် မပွင့်ထွန်းရင် လဲနေပါစေ။ လက်ရှိ စေတီလေးက ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက ရှိခဲ့တဲ့ သမိုင်းအထောက်အထား ဖြစ်ပြီး သက်ရှိထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို ရည်မှန်း ပူဇော်ခွင့် ရနိုင်သေးတယ်လေ။

ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘုန်းကြီးစိုးရိမ်ကြီးရတာက ရှေး အဖြစ်သနစ်တွေ ရှိခဲ့လို့ပါ။ “မုတ္တမကျွန်းခြံ” တောင်ပေါ်မှာ ရုပ်ကလာပ် မပုပ်သိုးတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါးကို မှန်ခေါင်းနဲ့ ပူဇော်ထားတာ သုံးလေးနှစ်အကြာမှာ မသူတော်တချို့က ဆေးသုံးရ

အောင်ဆိုပြီး သင်္ကန်းတွေချွတ် ခိုးယူပြီး ကိုယ်လုံးတီး ထားရစ်ခဲ့ကြတယ်။

ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ ရုပ်ကလာပ်က ပုပ်ပျက်ယိုလွင်းသွားတယ်။ ပါရမီလမ်းမှာတော့ ရုပ်ကလာပ် ပြန်သိမ်းသွားတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်လို့ မျှတအောင် ချင်ချိန်ပြီး ရေးသားပါလို့ ဘုန်းကြီး အကြံပေးချင်ပါတယ်။

‘တင်ပါဘုရား...လုပ်ကြံချဲ့ထွင်မှု မရှိအောင်၊ အင်္ဂါရဝ မဖြစ်အောင် သတိထားပါမယ် အရှင်ဘုရား’

လက်ရှိဆရာတော်က အန္တိမဈာပန သဘင်၌ ဖြန့်ဝေခဲ့သည့် ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း စာတန်းငယ်ကို ရှာဖွေ စွန့်လှူပေးတော်မူလေသည်။

မုတ္တမတောင်ထိပ်သို့

အောင်သိဒ္ဓိကျောင်းတိုက်မှ ပြန်ထွက်ကာ တောင်တက် အင်္ဂလာလမ်း

ကမ္ဘာ့ကျမ်းဂန်တော်

နှင့် ပေါင်-မော်လမြိုင် အဝေးပြေး ကားလမ်းထောင့်ရှိ ရှေးမှတ္တမမြို့တော် တည်စဉ်က ပူဇော်ခဲ့ကြသည့် နန်းဦး စေတီအား ဖူးမြော်၍ မှတ်တမ်းပြု သည်။

စေတီတော်မှာ ချုံနွယ်များ ပိတ်ဖုံး နေသော်လည်း စေတီသဏ္ဍာန် ပေါ် လွင်ပါသည်။ ထီးတော်အစားအရွယ် မပြောင်းသည့် သပြေပင်ကို တွေ့မြင်ရ သည်။

ဤစေတီကား ကျေးရွာမနက်ဦးစေတီ မြို့သည့်သာမက ယခုအခါ အာဇာနည် ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော် ဖူးမြော် ရန် လမ်းညွှန်ဆိုင်ဘုတ်အဖြစ်လည်း ခြင်ဆွေရာသည်။

ဤစေတီအနီးမှ ချိုးဝင်သွားသော တောင်တက် အင်္ဂတေလမ်းအတိုင်း တက်ရောက်ကာ တောင်ထက် လွမ်း စေတီ ပရိဝုဏ်နှင့်ကပ်လျက် ကုန်းမြင့် ၌ ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်ကို

ဖူးမြော်နိုင်သည်ဟု ကမ္ဘာ့လုံးဆရာ တော် ဦးဝဏ္ဏိတက လမ်းညွှန်တော်မူခဲ့ လေသည်။

ထိုလမ်းအတိုင်း ဝင်ရောက်၍ မုတ္တမ မြို့၊ ဝါရီရူရပ်ကွက်ကို ကျော်ဖြတ်သွား သောအခါ မုတ္တမ တောင်စွယ်ခြေရင်း သို့ ရောက်သည်။ မတ်စောက်သော် လည်း ရှည်လျားလှခြင်းမရှိသော တောင်တက် မြေသားကားလမ်းအဆုံး လက်ဝဲဘက်တွင် လွမ်းစေတီကို ဖူး တွေ့ရသည်။ ဉာဏ်တော်မြင့်မား ထည်ဝါလှသော စေတီတော်ကြီး ဖြစ် ကာ အဝင်မုခ်ဦးတွင် “ဆုတောင်း ပြည့်လွမ်းစေတီ” ဟူသော ကမ္မည်း ကို မြင်ရသည်။

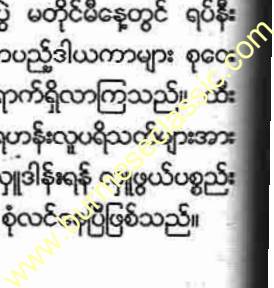
ဤစေတီတော်ကြီးကို ပျံ့လွန်တော် မူပြီးသော အောင်သိဒ္ဓိဆရာတော် အရှင်ကုန္ဒာစာရ ဦးဆောင်၍ ရှေး စေတီဟောင်းနေရာတွင် အသစ်မွမ်းမံ

တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် စေတီတော် တည်ဆောက်မှု ပြီးစီး၍ ထီးတော်တင် မင်္ဂလာသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပရန် ပြင်ဆင်နေခိုက် ကုန်းတော်၏ အရှေ့ ဘက် ဆင်ခြေလျှောတွင် မောင်နှမ နှစ်ဦးက ဆရာတော်အား ဝတ်ပြု လျှောက်ထားသည်။

ဤနေရာတွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြ သော ဘုမ္မိရတ်များ ဖြစ်ကြကြောင်းနှင့် စေတီတော်အား ဆုတောင်းပြည့် လွမ်းစေတီဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လျှူပါရန် လျှောက်တင်ကြသည်။

ထီးတင်ပွဲ မတိုင်မီနေ့တွင် ရပ်နီး ရပ်ဝေးမှ တပည့်ဒါယကာများ စုဝေး စုံညီစွာ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ထီး တင်ပွဲလာ ရဟန်းလှပရိသတ်များအား ကျွေးမွေး လှူဒါန်းရန် လှူဖွယ်ပစ္စည်း များလည်း စုံလင်နေပြီဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ ဗိမာန်ကျောင်း

စေတီဘွဲ့မည် သတ်မှတ်ဆက်ကပ်ရန် ပြောဆိုကြသောအခါ ဒါယကာအချို့က ပညတ်နိမိတ်ကောင်းမွန်သပွယ်သော ဘွဲ့မည်ကို ဆက်ကပ်လိုကြသည်။

သို့သော်လည်း ဆရာတော်က ကတိမဖျက်လို၍ ဘုမ္မိရတ်မောင်နှမလျှောက်တင်သည့်အတိုင်း “ဆုတောင်းပြည့်လွမ်းစေတီ” ဟုသာ ဘွဲ့မည် သတ်မှတ် ကပ်လျှံခဲ့လေသည်။

ထိုအခါတွင် ဒါယကာအချို့က လှူဖွယ်ပစ္စည်းအားလုံးကို သာမဏေကြီးရှင်ဝိစာရ (ယခု ဆုတောင်းပြည့်လွမ်းစေတီကျောင်းတွင် ဆရာတော်အရှင်ကုန္ဒာစာရ ဗိမာန်အား စောင့်ရှောက်တော်မူသည့် ဦးဝိစာရ)အား လွှဲအပ်ကာ “သင့်သလို စီမံပေးပါ” ဟု လျှောက်ထားလျက် ပြန်သွားကြသည်

ဆိုလေသည်။

“လွမ်းစေတီ” ဘွဲ့မည်တော်၏ မူလရည်ရွယ်ချက်ကို မသိရသော်လည်း ဆရာတော်ဦးကုန္ဒာစာရသည် စေတီတော် ပွင့်ထွန်းပြီး နောက်နှစ်(၂၅-၁၀-၂၀၀၄)ရက်နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်ဖြစ်ရာ ဆရာတော်ကိုပင် ညွှန်းဆိုလေသလားဟု ယူဆဖွယ် ရှိပေသည်။

လွမ်းစေတီဘွဲ့မည် ဗုဒ္ဓဗျူဟာနိကာယဆရာတော်ဦးကုန္ဒာစာရ နံတော်တနင်္ဂနွေကို “အောင်လံ” စတုရန်းဖြင့် အောင်မြင်ပြည့်စုံခြင်း “အောင်ဓာတ်ဆောင်” နေသည်ကိုမူ သတိပြုမိလေသည်။ (စတုရန်းဖြင့် အောင်ဓာတ်ဆောင်သည် အောင်လံတေဇသကျမှီဦးနန္ဒီသေနထုံးကို ကာလိင်ဇာတ်တွင် လည်းကောင်း၊ မုံရွာမြို့အရှေ့လယ်တိုက် ဆရာတော်

အရှင်ကုဏ္ဍလပြုစုသည့် မဟာသုတဒီပနီ ပထမတွဲ စာမျက်နှာ-၇၃၂တွင်လည်းကောင်း အကျယ်လေ့လာနိုင်ပါသည်။)

လွမ်းစေတီအား ရှိခိုးပူဇော်ပြီးနောက် ဦးဆောင်ပူဇော်သူ ဆရာတော်ဦးကုန္ဒာစာရနှင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးကုသိုလ်ရှင်များ၊ ဘုမ္မိရတ်မောင်နှမနှင့် တကွ ကုန်းတော်တွင် ဖိုတင်းနေထိုင်ကြသော ဝေနေယျအားလုံးသို့ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေခဲ့သည်။

လွမ်းစေတီအား တစ်ပတ် ပတ်၍ ဘုရားဝင်းမြောက်ဘက် ကပ်လျက်ရှိ ဆရာတော်ဦးကုန္ဒာစာရ ဗိမာန်သို့ သွားရောက် ဂါရဝပြု ကန်တော့သည်။ ဗိမာန်နောက်ဘက် တောင်စောင်းထိပ်၌ လွမ်းစေတီကျောင်းကို မြင်တွေ့ရကာ အရှင်ဝိစာရက လွမ်းစေတီနှင့် ဆရာတော်ဗိမာန်ကို နှာသင့်ရှောက်

▲ တောင်တန်းမှ ဘုရားလောင်းနှင့် မုခ်တိုင်

လျက် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ထိုအရှင်မြတ်ကလည်း အောင်သိဒ္ဓိလက်ရှိဆရာတော် ဦးနန္ဒိယကဲ့သို့ပင် လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆို ကူညီပေးတော်မူသည်။

ဦးကုန္ဒာစာရ၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော်လောင်းလျှာ မောင်အုံး ၃၀ နဂုဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာတ်

ရွှေကို သထုံမြို့နယ်၊ ဒုံဝန်းကျေးရွာနေ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသား ဦးလုံနှင့် ဒေါ်လှမယ်တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၇ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်(၉)ရက် (၂၀-၁၀-၁၉၃၅) တနင်္ဂနွေနေ့ ည(၉:၃၀)နာရီတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

သားချင်း သုံးဦးအနက် အထွေးသုံး

ဖြစ်သည်။ အသက်(၉)နှစ်အရွယ်တွင် ဒုံဝန်းကျောင်းဆရာတော် ဦးကိတ္တိထံမှ စာပေ သင်ယူကာ (၁၁)နှစ်အရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေ ပြုခဲ့သည်။ ဘွဲ့မည် ရှင်ကုန္ဒာစာရ ဖြစ်သည်။

၁၃၁၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၆) ရက်နေ့တွင် မစိုးရိမ်ကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်၌ ဆရာတော် ဦးကိတ္တိအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် သထုံမြို့ ရေကျော်ကျောင်းတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို ကျမ်းရိုးပေါက်အောင် သင်ယူခဲ့သည်။

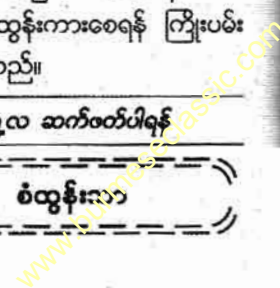
၁၃၂၇ ခုနှစ်တွင် ပေါင်မြို့နယ်၊ မုတ္တမတိုက်နယ် ကော့စိုင်ကျေးရွာ၊ အောင်သိဒ္ဓိမင်္ဂလာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် ကြွရောက် တာဝန်ယူတော်မူသည်။

မုတ္တမတိုက်နယ် သုဓမ္မာဂိုဏ်း၏ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်၊ မြသိန်းတန် ကျိုက်ဖျဉ်းကူ စသော ရှေးသမိုင်းဝင် စေတီ(၁၅)ဆူ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်တာဝန်များထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့သည်။

မုတ္တမတောင်စွယ်ရှိ ရှေးစေတီဟောင်း အဆူ(၂၀)ကျော်ကို ဖော်ထုတ်မွမ်းမံတည်ဆောက်ခဲ့သည်။ မုတ္တမတောင်ရိုးတစ်လျှောက် တောင်တက်ကားလမ်းများ ကျောင်းကန်ဘုရားသိမ်ဟောင်းများ စသည့် သာသနိကအဆောက်အအုံများစွာကို ဖောက်လုပ်တည်ဆောက်၍ သာသနာတော်ပွင့်လင်း ထွန်းကားစေရန် ကြိုးပမ်းတော်မူခဲ့သည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

စံထွန်းလော

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေဖို့

မကြာမင်း

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဟုသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း နှီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ချေ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

'ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ ဘာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ အနီးလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းခိုင်းနေပြီး စိတ်ရော နီယယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ဆွဲခဲ့ရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ဆက်လေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဆက်နက်တော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေဦးလား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အဖေ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနိုပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

စကြာမင်း

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး သွက်လက်ပေါင်းနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး နှိုးမောင်နံ့ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျာ၊ ဘာဆေးလဲ' ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေ့တာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျာ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်ပြေလာနေတာဗျာ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နံ့ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန့်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နွဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စခြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပူဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဖယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် ဗိုဝ်သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည့် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ဝင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး
စကြာမင်း
 ထိုင်းရင်းဆေးထုတ်
 အမှတ် ၈/၆၆၆ သုတလမ်းမကြီး
 သန္တာပုတ်တိုင်းအနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ဖုန်းတစ်၉၀၀၉၁၊ ၇၂၂၅၁၁

◆ ကန်တော့တွင် ရွာဦးထောင်အားကို ဖူးမြော်ရမည်

မောင်မောင်စိန်
(ထားဝယ်)

စပါးထောင်ခြေ

သစ်ကျိတ်စောင်

သာသနာ့အောင်မြေသို့

ခရီးတစ်ထောက် (၁)

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း(၁၄)ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းမှာ မိုးကောင်းကင်တစ်ခွင် တိမ်ဖြူတိမ်ညိုတွေ တလိမ့်လိမ့် အုပ်ဆိုင်မိုင်းမူန်လျက် ရှိ၏။

မိုးရေစက်ဖွားလေးများ တဖွဲဖွဲ သွန်းဖြိုးကာ တဖြောက်ဖြောက် ရွာလိုက်၊ သံသဲမဲမဲ ရွာလိုက်နှင့် တားဝယ်မိုးရွာမစဲ တသဲသဲ ရှိချေ၏။

စာရေးသူအား ထားဝယ်မြို့မှ (၅)မိုင်ခရီးခန့် ကွာဝေးသော စပါးထောင်ခြေ ကဒင်ဝရွာရှိ သစ်ကျိတ်

တောင် သာသနာ့အောင်မြေသို့ အရောက်သွားချင်သော စိတ်ဆန္ဒလည်း ဖြစ်ပေါ်နေမိပေသည်။

ထိုသို့ ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်နေခိုက် ထားဝယ်မြို့၊ ကည့်ရပ်နေ ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးသိန်းမြင့် မျှော်လင့်မထားဘဲ စာရေးသူထံ ရောက်ရှိလာသည်။

အကြောင်းရင်းက သစ်ကျိတ်တောင်ကျောင်း ဆရာတော်နှင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ စုပေါင်း၍ ထိုကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အရှင်ပညောဘာသအား ရဟန်း

အဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းချီးမြှောက်ပြီး ပြုပြုသမျှ ကောင်းမှုကုသိုလ်အစုစုတို့ကို ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေလိုသောကြောင့် တရားတော်နာယူ အတူတကွ သာဓုခေါ်ဆို ကြွရောက်ရန် လာရောက်ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့ ဖိတ်ကြားခဲ့သဖြင့် အချို့ရှာသကာတွေ့ ဆိုသကဲ့သို့ စာရေးသူ၏ လိုအင်ဆန္ဒလည်း ပြည့်ခဲ့ရပေတော့သည်။

သို့သော် ဦးလေး ဦးသိန်းမြင့်၏ ဖိတ်ကြားချက်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ခြိတ်ကားလမ်းကြောင်းပေါ်မှ ယိုးတောင်မြစ်ကွင်း
ကဒင် အဝင်လမ်း၏ လက်ထောက်၌ တွေ့ရသော ကနိုင်းဒါရွာ
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို မြင်ရပုံ

လက်ခံခဲ့ပြီးနောက် မနက်ဖြန် တော်သလင်းလပြည့်နေ့မှာ မိုးလေဝသ ကောင်းပါမလားလို့ စိုးရိမ်စိတ်က ပိုနေမိသည်။ မိုးလေစံ၌ ရာသီဥတု ကောင်းမွန်ပါစေလို့ စိတ်ထဲ ကိန်းအောင်းကာ တောင်းဆိုပြုနေမိပါသည်။

တစ်ညတာ မိုးချုပ်၍ နောက်တစ်နေ့ နံနက် ဗုဒ္ဓနေ့ဖြစ်သည့် နေ့ထူးနေ့မြတ် မေတ္တာအခါတော်နေ့ တော်သလင်း

၃၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်ပျဉ်း

လပြည့်နေ့ အချိန်အခါသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

မိုးရေစက်တဖွဲဖွဲ နှင်းဖြူပွင့်ကလေးပမာ လေရှေ့တွင် လွင့်လျက်ရှိချေ၏။ နံနက်ချိန်အခါ (၈)နာရီတွင် ဦးဉာဏ်ရွှေ(သပြေချောင်း)၏ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လိုက်ပါကာ စာရေးသူတို့ ခရီးထွက်လာကြသည်။

ထားဝယ်-မြိတ် အဝေးပြေးကားလမ်းမကြီး၏ (၅)မိုင်ခန့်အရောက်

တွင် ရွာတန်းရှည် ကနိုင်းဒါရွာသို့ ရောက်သည်။ ကနိုင်းဒါရွာသည် ကော့ရွာ ဆိုသော်ငြားလည်း မြို့ပြနှင့် မြို့နယ် တိုက်တာအဆောက်အအုံများဖြင့် စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လျက် ရှိနေပေသည်။

ကနိုင်းဒါရွာ တောင်ဘက် အစွန်ရှင်ပုတ္တိုးရွာနှင့် ကျေးရွာချင်းဆက် မြိတ်ကားလမ်းမကြီးပေါ် အရှေ့ဘက် (လက်ဝဲဘက်)၌ ကနိုင်းဒါရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကြီးကို မြင်ရ၏။

ထို ဘုန်းတော်ကျောင်းအနီးမှာ ကျောက်ခင်းလမ်းကို တွေ့ရသည်။ အရှေ့ဘက် ကိုက်(၁၀၀)ခန့်မှာ ကဒင်ဝအဝင် ရွာဦးစေတီကို ဖူးမြော်ရသည်။

ရှေ့ဆက်ကာ (၂)ဖာလုံ ခရီးသွားလျှင် ကဒင် အဝင်လမ်းဆုံ မြေနှိလမ်းသို့ ရောက်ရှိ၏။ ထိုလမ်းဆုံ၏ လက်ဝဲဘက်လမ်းထောင့်တွင် အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာမူထားသော အခြေခံပညာ အစိုးရ မူလတန်းကျောင်းကို သစ်လွင်ထည်ဝါစွာ မြင်ရ၏။

ကဒင်ဝရွာသည် စပါးတောင်ကြီး၏ တောင်ဘက် တောင်ခြေသစ်ကျိတ် တောင်စွယ်၏ အနောက်ဘက်တောင်ခြေတွင် တည်ရှိသော ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်သည်။

သစ်ကျိတ်တောင် တောင်ခြေ ကဒင်ဝရွာသည် ကွမ်းသီး၊ ဒူးရင်း၊ မင်းကွတ်၊ နာနတ် စသည့် ဥယျာဉ်ခြံမြေထွက် စားပင်သီးပင်များဖြင့် စိမ်းလန်းအုပ်ဆိုင်းလျက် ရှိချေ၏။

ရွာအဝင် မြေနှိလမ်းဆုံမှ လက်ယာဘက်သို့ ချိုးကျွေ့ကာ တစ်ဖာလုံခန့်ခန့် တောင်ဘက်သို့ ဦးဘညီကာ ဆိုင်ကယ်ကို မောင်းသွားရ၏။

ရှေ့တွင် လမ်းဆုံတစ်ခု ထပ်မံ

တွေ့ရပြန်ပါသည်။ လမ်းဘေးဝဲယာ
တစ်လျှောက်၌ ကွမ်းသီးခြံများအတွင်း
လူနေအိမ်များကိုလည်း မြင်ရ၏။

တောရိပ်တောင်ရိပ်ကြောင့် စိတ်
အေးချမ်းသာရပါ၏။ တောင်ကုန်း
အတက်ကို စက်အရှိန်ဖြင့်၍ တဖြည်း
ဖြည်းမောင်းကာ တောင်တက်သွားရ
သည်။

တောင်ကုန်းတောင်တန်း ကမ်းပါး
ပတ်လမ်း တစ်လျှောက်တွင် မိုးရေ
တိုက်စားထားတာကြောင့် မြေချိုင့်ခွက်
များ၊ ကျောက်ချွန်ကျောက်ခဲများ မြေ
ပေါ်သို့ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ထွက်
ကာ ရှိနေ၏။

ထိုလမ်းခရီးကို ဆိုင်ကယ်စီး၍
သွားရတာကြောင့် အန္တရာယ် ရှိနေ၏။
ခရီးသွားရတာ စိုးရိမ်စိတ် လွှမ်းမိုး
လွှက်ရှိ၏။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
တို့ကို အာရုံပြု၍သာ ဤခရီးကို သွား
နေရ၏။ မိုးစက်ရေမှားကလေးများ
တဖွေးဖွေး ရွာသွန်းပြီးလာချေသည်။

သစ်ကျိတ်တောင်၏ တောင်စွယ်
တောင်တန်းတို့ကို တစ်တောင်ပြီး
တစ်တောင် တောင်ကမ်းပါးပတ်
ကားလမ်းအတိုင်း တက်လိုက်ဆင်း
လိုက်ဖြင့် ဆိုင်ကယ် မောင်းနှင်သွား
ရ၏။

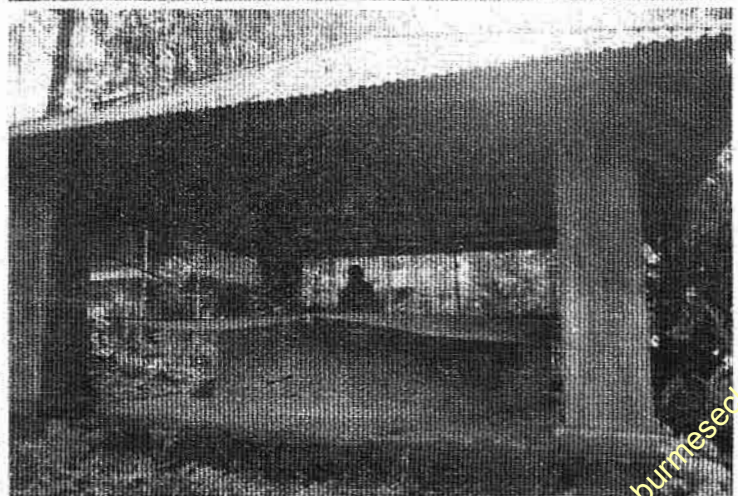
တောင်တက်တောင်ဆင်း ခရီး
တစ်လျှောက် လမ်းဘေးဝဲယာတွင်
ရော်ဘာခြံကြီးများကို အစီအရီ တွေ့ရ
၏။ ခရီးသွားချိန် (၁၅)မိနစ်ခန့် အကြာ
တွင် သစ်ကျိတ်တောင် တောင်ကုန်း
ထိပ်ကို မြောက်ဘက် တောင်ခြေမှ
လှမ်း၍ မြင်နေရပါပြီ။

တောင်ကုန်းအောက်ခြေမှ တောင်
ကုန်းထိပ်သို့တက်သော ကားလမ်း
သည် မတ်စောက်လွန်းလှသည်။

သစ်ကျိတ်တောင် မြောက်ဘက် တောင်ခြေမှ တောင်ထိပ်သို့ လှမ်းမြင်ရသော မြင်ကွင်း

◆ သစ်ကျိတ်တောင်ထိပ် တောင်ဆင်း မြောက်ဘက်မြင်ကွင်း

www.burmeseclassic.com

၁၃၆၆ခု-တပို့တွဲလဆန်း-၁၅၊ ရက်- ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
 ယွက်စီးယိုယွင်းနေသော ရေတွင်းကို ဦးကလျာဏာ ဦးဆောင်ပြီး
 ထားဝယ်၊ ရန်ကုန်၊ မြိတ် မှ စုပေါင်းလှူဒါန်းသော ဝတ္ထုဇွေများ
 ပြင် ကျောက်-ဆဲ-တီလပ်မြေများကို ကဒင်ဝတ္ထု၊ ကနိုင်းဒါရွာ၊
 များမှ စေတနာရှင်များတောင်ပေါ်သို့ရောက်အောင် သယ်ယူပို့
 ဆောင်လှူဒါန်းကြ၍ ကဆုန်လတွင်ပြီးစီးပါသည်။
 နတ်လူသာစုခေါ်စေသော်

◆ သစ်ကျိတ်တောင် ရေတွင်းကြီး၏ မြောက်ဘက်ဖျက်နာစာ၌
 ဆွေ့ရှသော ကောင်းမှုတော်တော်အကျက်စာ

◆ သစ်ကျိတ်တောင်စေတီတော်ကို
 အနောက်မြောက်တောင်အရပ်မှ
 ဗုဒ္ဓဗြဲရတည်
 ◆ သစ်ကျိတ်တောင်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏
 အထောက်အအံ့ပုံ

◆ သစ်ကျိတ်တောင်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ဆိပ်ခိုပြာသစ်မြင်ကွင်း

၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သို့နှင့် ပြေပြစ်သော အရှေ့ဘက်
 တောင်ကမ်းပါးပတ် ကားလမ်းအတိုင်း
 တက်ရောက်ကြရ၏။

သစ်ကျိတ် တောင်ကုန်းပေါ်တွင်
 ဒူးရင်း၊ မင်းကွတ်၊ ကွမ်းသီး၊ ငှက်ပျော
 ပင်၊ ရွက်လှပင် စသည့် စားပင်
 သီးပင်၊ ပန်းအလှပင်တို့ဖြင့် စိမ်းလန်း
 စိုပြည် အုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိသည်။

တောင်စောင်းမြေပြန့် မြောက်
 ဘက်ရှိ ရေပင်တစ်ဆောင်အနီး သစ်ပင်
 ရိပ်အောက်မှာ ဆိုင်ကယ်များကို အစီ
 အရိထားတာ မြင်ရ၏။

သစ်ကျိတ်တောင်မှာ လောက
 သရဖူ လျောင်းတော်မူဘုရားကြီး၏
 ခြေတော်ရင်း စပါးတောင်မြေ၏
 တောင်ရံတစ်တောင် ဖြစ်သည်။

သစ်ကျိတ်တောင်သို့ မြဲမြံမိသည်

နှင့် တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် တောတောင် ရှုခင်းပသာဒတို့က ရင်ကို အေးမြသွား စေခဲ့၏။

တော တောင် ရေ မြေ သဘာဝ တင်မဟုတ် မွေရိပ်၏ အေးမြသော သန္တိသုခလှိုင်းကပါ စာရေးသူ၏ ရင်ကို ညင်သာစွာ ရိုက်ခတ်သွားခဲ့ရ၏။

ဂဏပိမုတ်ကူးတို့ ဂိုဏ်းချုပ်၏ ပထမဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်ရည် တော်များကို စိတ်တွင် အောက်မေ့ ရင်း တောင်ပူစာလေးများပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်းချင်း တက်လာခဲ့ကြ သည်။

ထိုတောင်ပေါ်တွင် ပိဋကတ်တိုက် ဆရာတော်ကြီး၏ တောရဆောက် တည်တော်မူရာ တောင်တော်ဖြစ် သည်။

ရေတွင်းရေကန်နှင့် ကျောင်း ဆောင်များဖြင့် စည်ကားခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းကာလတွင် တောရ ဆောက်တည် ဘုန်းတော်ကြီးများ ဆက်လက် မပေါ်ထွန်းခဲ့ပေ။

သို့သော် ယခုအခါ သစ်ကျိတ် တောင်ဆရာတော်နှင့် အရှင်ပညော ဘာသဆရာတော်တို့သည် သစ်ကျိတ် တောင်၊ တောင်ပေါ်ကျောင်း၌ သီတင်း သုံးနေထိုင်လျက် သာသနာ စည်ပင် ပြန့်ပွားရေးကို ဆောင်ရွက်နေတော်မူ လျက် ရှိနေပါပြီ။

အရှင်ပညောဘာသအား ရဟန်း အဖြစ်သို့ သွတ်သွင်းချီးမြှောက် ပြုပြု သမျှ ကောင်းမှုကုသိုလ်အစုစုတို့ကို ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေ တရား တော်နာယူ သာဓုခေါ်ဆိုကြရန် လာ ရောက်ကြသည့် တရားနာပရိသတ်များ သစ်ကျိတ်တောင်ပေါ်၌ စည်ကား လျက် ရှိကြ၏။

◆ သစ်ကျိတ်တောင်ပေါ်တော်ကို

အကျယ်မြောက်ဆန်းအင်္ဂု မှတ်တမ်းရည်

◆ သစ်ကျိတ်တောင်ပေါ်တော်၏

အနောက်ဘက်ကွက်နာစာ အောက်ခြေ မြင်ကွင်း

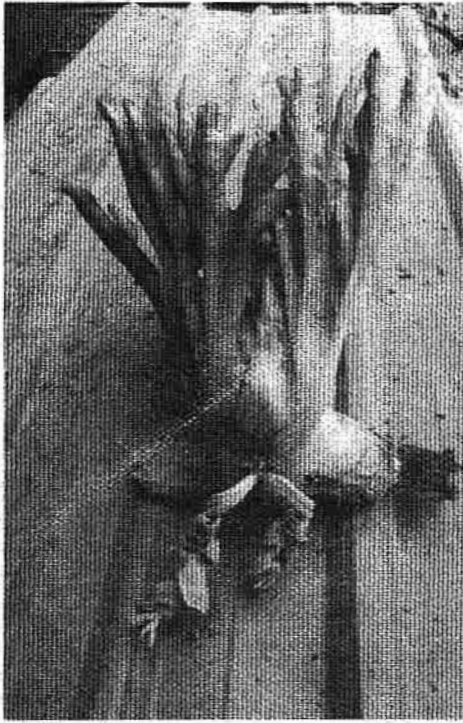
သစ်ကျိတ်တောင်ပေါ်၌ တောင် ကုန်းသည် လှေကားထစ်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ ၏။ အရှေ့ဘက်တောင်စောင်း မြေပြန့် နေရာ မြောက်ဘက်နှင့် တောင်ဘက် တို့၌ ရေပဲကြီးနစ်ဆောင်ရှိ၏။

တောင်ဘက်အရပ်ရှိ ရေပဲကြီး၏ အနောက်ဘက်တွင် ရေတွင်းကြီး တစ်တွင်းကို မြင်ရသည်။ ထိုရေတွင်း ကြီးရှိရာဆီသို့ သွားရောက် လေ့လာမိ သည်။

ထိုရေတွင်းကြီး အဝအကျယ်သည် (၁၀)ပေခန့်ရှိပြီး အနက်သည် (၃၂) တောင်ခန့်ရှိ၏။ ရေတွင်းပေါင် အမြင့် သည် (၃)ပေခန့်ရှိ၏။ ရေတွင်းကြီး၏ ပေါင် ထုထည်(၉)လက်မခန့်ရှိ၏။

ဓမ္မလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

• သူယောင်ဂမုန်း(ခေါ်)ဆော်ခိုခါးပုံစံ

• သူရက်ပင်၌ ကပ်ပေါက်နေသော သူယောင်ဂမုန်း(ခေါ်)ဆော်ခိုခါးပုံစံ

• သူရက်ပင်၌ ကပ်ပေါက်နေသော သူယောင်ဂမုန်း(ခေါ်)ဆော်ခိုခါးပုံစံ

မျိုးတုတ်
(ညောင်လေးပင်)

သူယောင်ဂမုန်း(ခေါ်)

ဖော်ကျိခါးပုံစံ

နှင့် ဆေးဖက်အသုံးများ

သူယောင်ဂမုန်းဟူ၍ ကြားလိုက်ရသည်နှင့် လူတိုင်းလိုလို စိတ်ဝင်စားကြမည် ဖြစ်သည်။ သူယောင်ဂမုန်းပင်သည် ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီများ ဆေးတောင်ဝှေးနှင့် တို့ထိလိုက်ရုံနှင့် (၁၆)နှစ်သမီးအရွယ် ဖွံ့ထားကြီး ပြင်းလာသော ဂမုန်းမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။

သူယောင်ဂမုန်းပင်သည် စာရေးသူတို့ပြင်ကွင်းတွင် ရှိနေသော ဆေးဖက်ဝင် ပင်ကပ်ဂမုန်းပင်မျိုးသာ ဖြစ်သည်။

သူယောင်ဂမုန်းပင်ကို မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြား၌ ပေါက်ရောက်နေကြသော ကုက္ကိုပင်ကြီးများနှင့် သရက်ပင်များတွင် တွေ့ရတတ်သည်။

သူယောင်ဂမုန်းပင်ကို (ဇော်ကျိခါးပုံစံ)ဟုလည်း ခေါ်သေးသည်။ နာမည်များ မှည့်ခေါ်ပုံမှာ ဂမုန်းဆန်သကဲ့သို့ ပေါက်ရောက်နေပုံမှာလည်း တစ်ဘာသာ ဆန်းသစ်နေသည်။

သူယောင်ဂမုန်းတို့ကို သစ်ပင်ကြီးများတွင် သတိပြု လေ့လာကြည့်လျှင် ထူးခြားစွာ တွယ်ကပ်ပေါက်ရောက် နေတတ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အပင်ဖြစ်စေတွင် အချင်း(၁)လက်မမျှရှိသော မှော်ရွက်သဏ္ဍာန်မျိုး ရှိသည်။ အလတ်စား အရွယ်ရောက်သော် ပဒုမ္မာကြာရွက်နှင့် တူလာပြီး အရွက်၏အလယ်တွင် ထူးခြားသော “အစ” နှစ်စ ထွက်ကျလာ

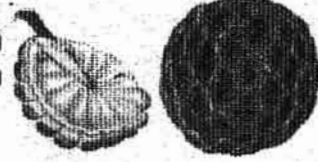

၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာပျက်နှာ (၃၉) သို့

ဩဇာသီး

မပြုစုပိုင်ရအောင်

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူနေအိမ်သို့ အိမ်နီးချင်း စိုက်ပျိုးရေးခြံမှ ဘဉာဏ်၏ သမီးငယ် မအေးမူသည် အထုပ်လုံး ကလေးများ ငါးလုံး၊ ခြောက်လုံးခန့် လက်နှစ်ဖက်တွင် ထည့်၍ သူ့သူငယ် ချင်းဖြစ်သူ စာရေးသူ၏သမီးကြီး မနွယ်နီဝင်း လက်ထဲသို့ လာပေးနေ သည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

သမီးကြီးက ဘာတွေလဲဟု မအေးမူ ကိုမေးရာ မအေးမူက ဩဇာသီးမှည့် များကို လာပေးတာဖြစ်ကြောင်း ပြောပါ သည်။

ဩဇာသီးများကို ပိန်းရွက်ဖြင့် ထုပ်၍ အုပ်ပြီး လာပေးတာ ဖြစ်သဖြင့် အထူး အဆန်းမို့ မေးမြန်းကြည့်ရာတွင် မအေးမူက ဩဇာသီးကို မှည့်အောင် ခူးအုပ်ပုံကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ ပေးပါသည်။

အပင်မှ ဩဇာသီးအရင့်များကို ခူးပြီး ပိန်းပင်မှ ပိန်းရွက်များကို ခူး၍ ဩဇာသီးတစ်လုံးလျှင် ပိန်းရွက်တစ် ရွက်ဖြင့် ထုပ်၍ အရွက်ထိပ်ကို စုပြီး နီးကလေးဖြင့် ချည်ကာ လုံခြုံသည် တောင်း (သို့မဟုတ်) သေတ္တာတွင် ထည့်၍ အုပ်ပါက သုံးလေးရက် ကြာလျှင် ဩဇာသီးများ မှည့်လာ ကြောင်း...

မှည့်လာသော ဩဇာသီးများသည် ပုပ်ခြင်း၊ အမှည့်လွန်၍ ပြုသွားခြင်း မျိုး မရှိဘဲ တသန်တည်း လှလှပပ မှည့်ကြောင်း အပုပ်အနာ ထိခိုက်မှုခံနိုင် သည့် ဩဇာသီးမှည့်များ ရရှိသည့် နည်းကလေးကို ပြောပြပေးပါသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုဩဇာသီးများ ကို စားရပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် အမျိုး တော်စပ်သူ အိမ်တစ်အိမ်၏ ခြံဝင် ပေါက်အပေါ်တွင် ကိုင်းကျနေသော ဩဇာပင်မှ ဩဇာသီးရင့်များ တွေ့ရှိ သဖြင့် တောင်းခူးရာ ဩဇာသီး(၆)လုံး ခန့် ရခဲ့ပါသည်။

အိမ်အရောက်တွင် ယင်းဩဇာသီး (၆)လုံးကို ဇနီးသည်က ပိန်းရွက်များ ခူး၍ ပိန်းရွက်ထဲ ဩဇာသီးထည့်ကာ နီးဖြင့် စုစည်းထုပ်ပြီး ဆန်ဆေးတောင်း တစ်လုံးတွင် ထည့်၍ အုပ်ထားပါသည်။

သုံးရက်ခန့်အကြာ၌ အနာအဆာ ဖြစ်ခြင်း၊ အမှည့်လွန်၍ ဖိမိပြီး ပြုသွား ခြင်းတို့ မဖြစ်ဘဲ တသန်တည်း အလုံး မပျက် မှည့်နေသော ဩဇာသီးများကို ရရှိ စားသုံးခဲ့ရပါသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် ဩဇာသီးများ ခူးပြီး တောင်းထဲမှာထည့်ပြီး အုပ်ထား ပါက အောက်ထဲက အလုံးက အရင် မှည့်သဖြင့် အပေါ်က အလုံးတွေက ဖိထားသောကြောင့် ပြုကုန်တာမျိုး ဖြစ်ပြီး စားမရတော့ပါ။

ဤနည်းကလေးရတော့ အဆင်ပြေ ပြေစားသုံး၍ ရသွားပါပြီ။ စာရှုသူများ လည်း မခဲယဉ်း၍ ဤနည်းလေးဖြင့် ဩဇာသီး ပိန်းရွက်ထုပ်အုပ်ပြီး စားနိုင် ကြပါစေ။

ဤနည်းကလေး ပြောပြပေးသော မအေးမူအား အထူးပင် ကျေးဇူးတင် ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဝေဒနာမိုး(တောင်ငူ)

စာမျက်နှာ (၃၈)မှ အဆက်

သည်။ ယင်းကို ဇော်ဂျီခါးပုံစံဟု ခေါ်ကြသည်။ အချို့က ဗြဟ္မာမင်း ခါးပုံစံဟု ခေါ်ကြသေးသည်။

အရွက်အုံ တဖြည်းဖြည်း ကြီးလာ သကဲ့သို့ ခါးပုံစံလည်း ကြီးလာသည်။ (၁)ပေ (၁)ပေခွဲသာသာ တွဲလဲကျ ဆင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ ရုက္ခဆိုဝင်ရာ အပင်တို့၏ ဆန်းကြယ်မှုဖြစ်စဉ်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ထိုပုံသဏ္ဍာန်ကို အမြင် ရင်းရန် မှတ်တမ်းတင်ပုံများ ခိုက်ကူး တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ဇော်ဂျီခါးပုံစံ (ခေါ်) သူယောင် ဂမုန်းကို မြန်မာ့ကျေးလက်တောရွာ တိုင်းတွင် အလွယ်တကူ ရယူနိုင် သည်။ သို့သော်လည်း သူအမည်ကို လည်းမသိ ဆေးဖက်ဝင်အသုံးကို လည်း မသိဘဲ ရှိကြသည်။

ဇော်ဂျီခါးပုံစံသည် သရက်ရွက် ရောဂါနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် အသုံး ဝင်လှပါသည်။ ပဉ္စငါးပါးကို ပြုတ်၍ တိုက်ကျွေးလျှင် သရက်ရွက်နှင့် ပတ်သက်သောရောဂါများ ပျောက် သည်။ ပဉ္စငါးပါးကို ဖြာချ၍ ဖောရောင် သူများကို လိမ်းပေးရသည်။

ရေဖျင်း ရောဂါသည်တို့အတွက် အရွက်ကို ကျက်ရုံမျှ ပြုတ်ရသည်။ ပါးပါးလီး မနီကျည်းရည် ကြက်သွန်နီ၊ ပုစွန်ခြောက် စသည်များထည့်၍ လက်သုပ်လုပ်စားရသည်။ ယင်းပြုတ် ရည်ကိုဟင်းခိုက်ပြုလုပ်၍ သောက်ရသည်။

(၇)ရက်တစ်ကြိမ် ဝမ်းနုတ်ပေးရ သည်။ ဤနည်းအတိုင်း (၃)ပတ်မျှ ပြုလုပ်ကုသပေး၍ သက်သာပျောက် ကင်းခံသူတို့ကိုယ်တွေ့မြင်ပေသည်။ လမ်းဘေးပေါက်အပင် ဖြစ်သော် လည်း အသက်ကယ်ဆေးပင်ဖြစ် ကြောင်း တိုင်းရင်းဆေး ချစ်သူများ အတွက် နေသားတင်ပြပါသည်။

မေတ္တာရည်ရွယ်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးစင်)

စာကိုး အရှင်နာဂထိန် အဘိဓာန်(တတိယတွဲ)

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆထလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်တစာက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပေးဖျတ်လက်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပေးဖျတ်လက်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ပီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမ့ပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတတ်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ပိုက်နာ၊ ပိုက်အောင်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချပ်ခြင်း၊ ဆပ်ပဲဖြူခြင်း၊ မျက်စိမွန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွှဲနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို လူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ယူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီဖျား အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးချိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ဂင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ ငမတစ်လမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြိုနွယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၇၇၊ ၀၉-၅၁-၆၉၀၅၇၇

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

◆ အကျတည့်တည့်မှ မြိုင်ရသော မျောက်ရုပ်တု

◆ နောက်ဘက်မှ မြိုင်တွင်

သစ်ခေါင်းထဲမှ ဂွံ့ရ

နိမိတ်လို

မျောက်ပင်းသမီးလေး

[၁]

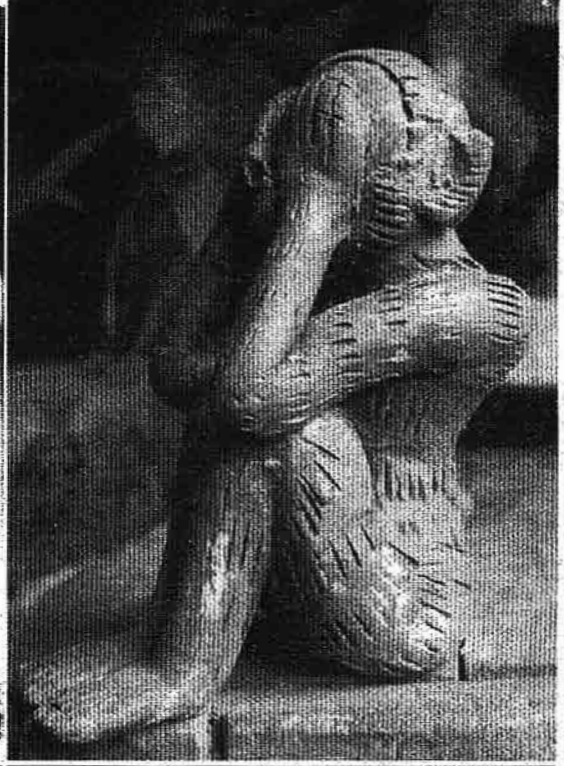
ရုပ်စောက်ပျိုနယ် (နဂါးပျိုတော်)၊ မကျီးကုန်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ကြာအင်းကျေးရွာ၏ အနောက်ဘက် ရုပ်စောက်-ပင်းတယသွား ကားလမ်းမကြီး မြောက်ဘက်အနီးတွင် နေထိုင်သော ဦးမြင့်ဆွေ၊ ဒေါ်မနန်းအေးတို့မိသားစု တို့နေအိမ်တွင် မျောက်ရုပ်ကလေး

တစ်ရုပ်ကို သစ်ခေါင်းထဲမှ ရထားသည် ဟု စာရေးသူကျွန်တော် ကြားသိရသည်မှာ ရက်သတ္တပတ် တစ်ပတ်ခန့် ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။
ပထမဦးဆုံး “သစ်ခေါင်းထဲက မျောက်ရုပ်တုတစ်ခုရတာ အဆန်းလား” ဟု ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် မှတ်ယူထားခဲ့ပါသည်။
သင်္ကြန်အကြိုနေ့၌ ဒေသစလေ

အတိုင်း ရွာရှိ သက်ကြီးဝါကြီးများကို ပူဇော်ကန်တော့ကြပါသည်။ ထိုသို့ ရွာတွင်းရှိ ရုပ်မိရပ်ပ သက်ကြီးဝါကြီးများကို ညနေခင်းတွင် သွားရောက် ကန်တော့သည့်အခါမှ ထိုဦးမြင့်ဆွေတို့ မိသားစု ရရှိထားသော မျောက်ရုပ်ကလေး၏ ဂွံ့ရဆန်သော သတင်းများမှာ ရွာအတွင်းတွင် အတော်လေး ပျံ့နှံ့နေသည်ကို ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

◆ လက်သတ်ကံမှ မြင့်ကွင်း

◆ လက်သတ်ကံမှ မြင့်ကွင်း

ထို့ကြောင့် ရုပ်တုကလေး ပိုင်ဆိုင်ထားသူ ဦးမြင့်ဆွေ၏နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး စုံစမ်းမေးမြန်း တွေ့ရှိခဲ့ရသမျှကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများအတွက် ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

တွေ့ရှိခဲ့ရပုံမှာ ဦးမြင့်ဆွေတို့ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေသော တောင်ယာခင်းမှာ ယခု ယင်းတို့နေအိမ်မှဆိုလျှင် (၅)မိုင်ခန့်ကွာဝေးသည့် **ချောင်းဦးတိုပလောင်ရွာ၏ အရှေ့တောင်ဘက်**တွင် ဖြစ်ပါသည်။

တပေါင်းလပြည့်နေ့မတိုင်မီ အဖိတ်နေ၌ ဦးမြင့်ဆွေတို့မိသားစုမှ တောင်ယာခင်းရှိ အမှိုက်သိုက်များ ရှင်းလင်းရန်နှင့် ငုတ်တို၊ ငုတ်စများ တူးဖော်ရန်အတွက် အိမ်ရှိ ထော်လာကိုဖြင့် သွားခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

တောင်ယာခင်းသို့ ရောက်ရှိပြီး နား

နေကြ **“ညောင်ကြတ်ပင်ကြီး”** အောက်တွင် ပါလာသည့် ထမင်းထုပ်များ၊ ရေဘူးများကို နေရာချပြီး ခေတ္တအနားယူကြပါသည်။

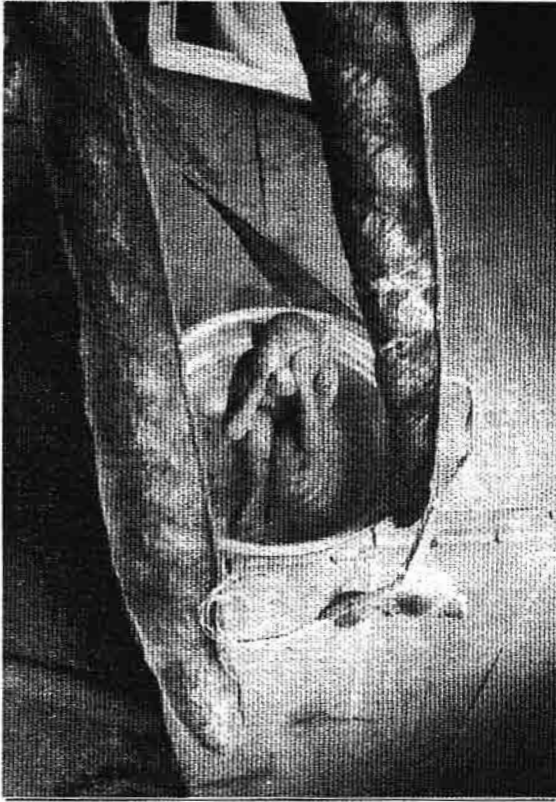
ထို့နောက် ဦးမြင့်ဆွေမှ သူ ရှဉ့်ကြွက်နှိုက်၍ ဖမ်းယူနေကြ **“ညောင်ကြတ်ပင်”**ပင်စည်ကြီးရှိ သစ်ခေါင်းအောက်ခြေသို့ သွားကြည့်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုသို့ အရင်သွားရောက်၍ ကြည့်ရခြင်းမှာ သစ်ခေါင်းတွင်း ရှဉ့်ကြွက်ကလေးများရှိလျှင် သစ်ခေါင်းအောက်၌ စားကြွင်းစားကျန် သစ်သီး၊ သစ်ရွက်စလေးများကို တွေ့ရလေ့ရှိပြီး ထိုအစအနေလေးများ တွေ့ရပြီ ဆိုကာမှ သစ်ခေါင်းအတွင်းနိုက်ယူ ဖမ်းဆီးလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုသို့ ဖမ်းယူခဲ့သည်မှာ ယခုနှစ်အတွင်း ရှဉ့်ကြွက်နှစ်ကောင်ရပြီးပြီဟု ဆိုပါသည်။

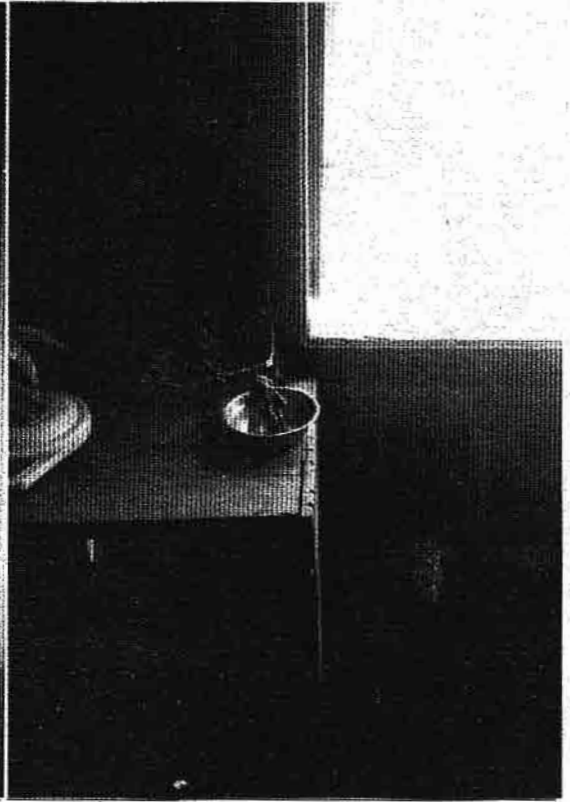
ထိုနေ့တွင်မူ မည်သည့်အပိုင်းအစလေးများမှ မတွေ့ရသော်လည်း သစ်ခေါင်းတွင် ရှဉ့်ကြွက်ကလေးများ ရှိလိုရှိငြား နိုက်ကြည့်ရာမှ ထိုဂမ္ဘီရဆန်လှသော မျောက်ရုပ်ကလေးကို ထူးဆန်းစွာ ရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဦးမြင့်ဆွေတို့ တောင်ယာခင်းမှာ မည်သူ့တောင်ယာခင်းနှင့် မနီးစပ်ကြောင်း၊ လူသူအရောက်အပေါက် အလွန်နည်းကြောင်းကိုပါ ပြောပြပါသည်။ ပထမဦးဆုံး စတွေ့တွေ့ချင်း မိသားစုကို ပြကြည့်ရာ ဇနီးဖြစ်သူ မနန်းအေးမှ လုံးဝကြည့်မရခဲ့ဟု ဆိုပါသည်။ အိမ်သို့လည်း မယူလာရန် တားဆီးခဲ့ပါသည်။

မျောက်ရုပ်ကလေးမှာ မျောက်မလေးဖြစ်ပြီး လူသားလိုဆိုရလျှင် အဝတ်မစားမပါ(ကိုယ်လုံးတီး)ပုံ ဖြစ်နေပါသည်။ ရုပ်တုအရွယ်အစားမှာ

◆ မျောက်သီးတောင်နှင့် မျောက်မလေးအား တက္ကသိုလ်သို့ မျောက်သီးတောင်

◆ မျောက်မလေးကို ထားရာအရာ တောင်တက် ပြောင်းပေါက်အနီး

(၃)လက်မခန့်ရှိပြီး သစ်သားလည်း မဟုတ်၊ ကျောက်သားလည်းမဟုတ်၊ ရွှံ့စေးမြေသားလည်းမဟုတ်၊ ကြေးရုပ် တုလည်း မဟုတ်ပါ။ မည်သည့်အရာ နှင့် ထွင်းထုထားသည်ဟု ယနေ့တိုင် မသိရှိရသေးပါ။

လက်ရာနှင့် အချိုးအစားမှာ အလွန် အနုစိတ်၍ အချိုးအစားပြေပြစ်လှ သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ သူ့ကိုယ်လုံး တီးဖြစ်နေသည်ကို ရှက်ရွံ့ဟန်ဖြင့် မျက်နှာကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဝှက် ကာထားသည့် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်ပါသည်။

ပိုမိုထူးခြားချက်တစ်ခုမှာ ထို မျောက်မလေး၏ လက်နှစ်ဖက်ကြား ရင်ဘတ်တည့်တည့်တွင် **ရွှေဝါရောင် အကွက်လေး**ကို တွေ့ကြုံရခြင်းပင်

ဖြစ်ပါသည်။

[၂]

စာရေးသူကျွန်တော် ဤစာစုကို ရေးဖြစ်သွားရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း မှာ ဦးမြင့်ဆွေ၏ အငယ်ဆုံးသားဖြစ်သူ သူငယ်တန်းတက်နေသည့် မောင်ချိန် ပုံး အသက်(၆)နှစ်အရွယ်လေးမှ ပြော ပြချက်နှင့် ဦးမြင့်ဆွေမိသားစုနှင့် အိမ် နီးနားချင်းများ၏ အလွန် စိတ်ဝင်စား ရန်ကောင်းသည့် စကားများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

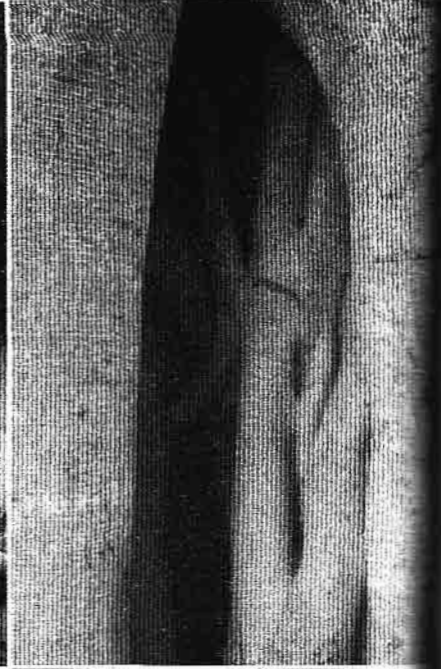
ထိုသူတို့၏ ပြောပြချက်အရ ဦးမြင့် ဆွေမှာ အိမ်မှ ထော်လာဂျီနှင့် အငှား လိုက်မောင်းသည့်အပြင် အခြား အား ရက်များ၌ တောင်ယာတက်၍ ယခု မိုးရာသီစိုက်ပျိုးရန်အတွက် ပြင်ဆင်

နေလေ့ရှိပြီး ထိုသို့ တောင်ယာသွား ရာတွင် မိသားစုလိုက် ထမင်းထုပ်များ၊ ဂိက္ခာထုပ်များပါ ယူသွားကြပြီး တစ်နေ ကုန်နေကြသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုသို့သွားလျှင် အိမ်တံခါးများကို ပိတ်ထားခဲ့ကြောင်း၊ အိမ်စောင့်အဖြစ် အငယ်ဆုံးသားဖြစ်သူ “မောင်ချိန်ပုံး လေး”ကိုသာ ဘေးအိမ်တွင် ထားခဲ့ လေ့ရှိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

တစ်နေ့ တောင်ယာမှ ညနေခင်း အိမ်ပြန်လာစဉ် တောင်လေ လာရာ အိမ်ရှေ့ပြတင်းပေါက်မှာ ပွင့်လျက်သား ဖြစ်နေပါသည်။ ပုံမှန်ဆိုလျှင် ဦးမြင့်ဆွေ တို့ တောင်ယာသွားလျှင် သားငယ်ဖြစ် သူ မောင်ချိန်ပုံးလေးမှာ မည်သည့်အခါ မှ အိမ်ပေါ်သို့ မတက်ကြောင်း၊ သူ့

www.burmeseclassic.com

◆ မျောက်မလေးကို သစ်ဆိမ်းထဲမှ

ရလာသူ

ပိုင်ရှင်ကြီးအဖွဲ့

◆ မျောက်မလေးမှ

လှမ်းစကားပြောသည်ကို

ကြားနာသည့် သားလေး ဖောင်ချိန်ခွဲ

◆ မျောက်မလေးရပ်တည်း

ရရှိသည့်

ထောင်ကြတ်ပင် သစ်ဆိမ်း

အတွက် နေ့လယ်စာကိုလည်း ဘေးအိမ်တွင် ထမင်းထုပ်ထားပေးခဲ့ကြောင်း...

ထိုနေ့က အိမ်ပြန်ရောက်ချိန် ပြတင်းပေါက် ပွင့်နေသဖြင့် ဦးမြင့်ဆွေနှင့် မနန်းအေးတို့မှ သားငယ်ဖြစ်သူကို တက်ဖွင့်သေးလားဟု မေးခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအခါ သားငယ်ဖြစ်သူက အိမ်မြောက်ဘက်အရပ်၌ ဘေးအိမ်မှ ကလေးများနှင့် ဆော့ကစားနေစဉ် အိမ်ပေါ်မှ “ပူအိုက်လွန်းတယ်၊ တံခါးလာဖွင့်ပေးဦး” ဆိုသည့် အသံကြားသောကြောင့် သား တက်ဖွင့်ပေးလိုက်ကြောင်းဟု ပြောပြပါသည်။

တစ်ခေါက်၊ နှစ်ခေါက်မက ထိုသို့ ဖြစ်လာသောကြောင့် မိဘများမှာ အံ့အားသင့်လာရသည်ဟု ဆိုသည်။ သားဖြစ်သူကို...

‘ဘယ်သူက ဖွင့်ခိုင်းလို့ သားက

တက်တက်ပြီး ဖွင့်ပေးနေရတာတုံး’ ဟု မေးမြန်းကြည့်ကြရာ ‘ဟို ပြတင်းပေါက်ထောင့်မှာ ဖေဖေတို့ တင်ထားတဲ့မျောက်မလေးက ခိုင်းလို့’ ဟု ဆိုပါသည်။

ပိုမို ထူးခြားဆန်းကြယ်သောအဖြစ်မှာ သင်္ကြန်ရက်များတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ စာရေးသူ ရှမ်းပြည်နယ် ဒေသတွင် သင်္ကြန်အကျနေ့နှင့် အတက်နေ့များတွင် လေကြီးမိုးကြီးများ ရွာပါသည်။

ထိုအခါ တောင်လေနှင့်အတူ မိုးများပါလာရာ သတိတရဖြင့် ဖွင့်ထားခဲ့သော ပြတင်းပေါက်မှာ ပိတ်လျက်သားဖြစ်နေသဖြင့် ထားခဲ့သော သားငယ်ကို မေးကြည့်ရာ “မိုးတွေ ပက်နေပြီ၊ တံခါးလာပိတ်ထားဦး” ဟု ပြတင်းပေါက်နှင့် ယင်းကို ထားသည့်နေရာနှင့် နီးသည့် မျောက်မလေးမှ လှမ်းအော်

ပြောပြန်သဖြင့် တက်ပိတ်ပေးခဲ့ကြောင်း ထပ်မံ ကြားသိခဲ့ရပြန်ပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ကြားသိရသူအပေါင်းမှာ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေရပြီး စောင့်ကြည့်နေရသည့်အထိ ဖြစ်နေပါသည်။ မကြာလျှင် မည်သို့မှ ယုံနိုင်စရာ အကြောင်းလည်း မရှိနိုင်ပါ။

[၃]

စာရေးသူကျွန်တော်မှ “ဤ မျောက်မလေးရပ်တည်း ရောက်လာပြီးနောက်ပိုင်း တခြားမည်သည့်ထူးခြားချက်များ တွေ့လာရသနည်း” ဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ ဦးမြင့်ဆွေနှင့်မနန်းအေးတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ ဦးမြင့်ဆွေက ကြာသပတေးသားဖြစ်ပြီး မနန်းအေးမှာ စနေသမီးဖြစ်သောကြောင့် “ဓမ္မာ၊ သောက၊ အင်းဝ၊ ရာဇာ” ဟူသည့် အဆိုနှင့်အညီ တခြား

www.burmeseclassic.com

ဩဇာ မဖြစ်သော်လည်း မည်သည့် အခါမှ မတည့်ဟု ဆိုပါသည်။ ရန်မဖြစ် သည့်ရက် ဆိုသည်မှာ မရှိသလောက် ဟု ဆိုသည်။

ထိုရုပ်တုလေး ရောက်လာသည့်နေ့ နေ့၌ မည်သည့်ပြဿနာမှ မဖြစ်ခဲ့ ကြောင်း၊ ရန်လည်း မဖြစ်ကြတော့ ကြောင်းကို အိမ်နီးနားချင်းများကပါ ပြောပြကြပါသည်။ တစ်အိမ်လုံး အေးအေးချမ်းချမ်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဖြစ်လာကြောင်း ဆိုပါသည်။

တစ်နေ့တခြား လူသိများလာသည့် အခါ မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ “**မျောက်ငို သီး**” လာပေးသွားကြောင်း ထိုမျောက် ငိုသီးဆိုသည်မှာ မျောက်များသည် ထိုအသီးကို တစ်နေ့တစ်ခါ စားရမှာ ဖြစ်ကြောင်း၊ တစ်နေ့တစ်ခါမှ မစားရ သည့် နေ့လို့မကြေကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုမျောက်မလေး ထွက်မသွားအောင် ထားပေးခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ ထပ်မံ

သိရှိရပါသည်။

ကန်တော့ရန် သွားရောက်ခဲ့စဉ် ရွာ ထဲမှ ရပ်မိရပ်ဖများ ပြောပြချက်အရ ပန်းပေါင်းစုံဖြင့် စီရင်ထားပုံရကြောင်း၊ ထိုမျောက်မလေးကို ရထားပြီးလျှင် အတွေ့အကြုံများအရ ထိုမျောက်မ လေး တွေ့ရှိသောနေရာနှင့် မနီးမဝေး နေရာတစ်ခုတွင် မျောက်ထီးရှပ်တု ရှိ နေနိုင်ကြောင်းတို့ကို ပြောပြပါသည်။ ထိုသို့ မျောက်ရှပ်ထီးလေးနှင့် နှစ် ကောင် အတူထားပေးပါက ပိုမိုသင့် လျော်ပြီး အစွမ်းထိုက်မည်ဖြစ် ကြောင်း ရှေးလူကြီးသူမများက စာရေး သူနှင့် ဦးမြင့်ဆွေကို ပြောပြကြပါသည်။

တချို့ ရွာမှ ကာလသားလေးများမှ ထိုမျောက်မလေးရှပ်တု တွေ့ရှိခဲ့သည့် နေရာတစ်ခုတွင် “မျောက်ထီးရှပ် တု” ကို သွားရှာနေကြကြောင်းပါ သိခဲ့ ရပါသည်။

စာရေးသူကျွန်တော်လည်း ထိုထူး

ထူးခြားခြား ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေ အနေတစ်ရပ်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများ ကြားသိစေရန် နှင့် အကယ်၍ ထိုဂန္ထီရဆန်နေသော မျောက်ရှပ်တုလေးများ အကြောင်း သိရှိခဲ့သူ ဆရာသမားများ ရှိခဲ့ပါက မည်သို့ ကျွေးမွေး ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်ရမည်၊ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ထားရမည်ကို ကာယကံရှင်ဖြစ်သူမှ အကူအညီ တောင်းခံလာသည့် အပြင် ကာယကံရှင်ဦးမြင့်ဆွေ မိသားစု၏ သဘာတူညီချက်ကိုပါ ရယူ၍ ယခု ဤစာမူကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(ထူးခြားချက်များ ထပ်မံ တွေ့ရှိခဲ့ပါ က ဆက်လက် ရေးသား တင်ပြပေးသွား ပါမည်။ စာရေးသူ)

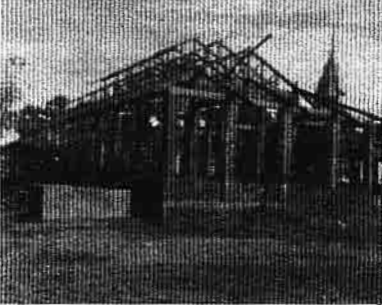
နိုင်မင်းညို

ကျွန်ုပ်၏အဘိုး ဦးမင်းသန့် ပြောပြခဲ့ နှုသည့် “**သက်ကြီးစကား သက် ငယ်ကြား**” ဗဟုသုတလေး တင်ပြလို ပါသည်။

‘ပိုပြေ အိမ်ဆောက်မယ့်ပြော မြေသန့် စာတင်ကောင်ဖို့ လိုအပ်တယ်။ မီးလောင်ဖူး တဲ့ပြေ (မီးလောင်ပြေ)ကို ဘယ်အခါမှ မယ် လေနဲ့ အိမ်ဆောက်လေနဲ့ မီးလောင် ထာတဲ့ပြော ကောင်တဲ့စာတင်တွေ မီးထဲ ပါ ပျက်စီးသွားပြီ ဖြစ်လိမ့်ကွယ်။ မဖြစ်မနေ မီးလောင်ပြော အိမ်ဆောက် နေရမယ့် အခြေအနေမျိုးဆိုရင် အဲဒီ ပြေ ကျက် အပေါ်ယံလွှာ သုံးလက်မ သို့မဟုတ် ကိုလက်မလောက်အထိ ပြေညှိဖယ်ရှားပြီး ကောင်းတဲ့ပြေ (အောင်ပြေ) ဖန်တီးပေး အနံ့ပက်ဖုန်းပြီး ကောင်းတဲ့စာတင် ပြန်ရ အောင် ပြုပြီးမှ ဆောက်လုပ်နေထိုင်ပါ။ ဒါမှသာ စည်စိတ်တန်း နေ့စဉ်ပြီး ရွှေမိ

အိမ်ဆောက်မည့်ပြေ

ထွင်း ရွာသွန်းပြီးပယ်ကွယ်’ ဟူ၍ လည်းကောင်း... ‘အိမ်ဆောက်မယ့်ပြော ရေတွင်းဟောင်း ရေတွင်းပျက်၊ ရေကန်၊ ရေဒေါင်၊ အင်းကွက် တွေကို ပြေဖို့ပြီး အိမ်ဆောက်ကောင်း မနေကောင်းဘူး။ နေမိ ဆောက်မိရင် အဲဒီဒီသားစုဟာ ခဏ ခဏ ဖျားနာရောဂါဖြစ်ပြီး မတော်တဆ ထိခိုက်ရှနာမှုတွေလဲ ဖြစ်တတ်တယ်။ မိသားစု စီးပွားပျက်ပြီး ဒုက္ခရောက်တတ် လေ့ရှိတယ်။ လုံ့စ ရှောင်ရှားပါကွယ်’ ဟူ၍ လည်းကောင်း ပြောပြခဲ့ဖူးပါ သည်။ သို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိမိတို့ မိသားစု နေထိုင်ပြီး နေအိမ်ဆောက် လုပ်မည့် မြေနေရာကို သေချာလေ့လာ

စုံစမ်းမေးမြန်းပြီး အပြစ်ကင်းမှ ဆောက်လုပ် နေထိုင်သင့်ပါကြောင်း ဗဟုသုတ တင်ပြပါသည်။ ဗဟုသုတ တိုးပွား၍ အကျိုးကျေးဇူး များကြပါစေ။

မြေမိုးချစ်(နတ်မောက်)

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်ခန့်က
ပေဒင်သင်တန်းတစ်ခုတွင် ဖြစ်ပါ
သည်။

သင်တန်းပြဆရာကြီးက တရုတ်
လူမျိုးဖြစ်ပြီး အသက်(၃၀)ကျော်ပြီ
ဖြစ်ကာ နာမည်မှာ ဦးဝင်း(နာမကျ
ပညာရှင်) ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းသားအားလုံးက
ဆရာကြီးကို အဘဟုသာ ခေါ်ကြ၏။
အဘသည် (၁၅)ရက်သင်တန်းဟု
ဆိုပြီး စေတနာ ကောင်းလွန်းလှသော
ကြောင့် တခြားပညာရပ်များကိုပါ
တွဲဖက်အပို့သင်ပေးခဲ့သဖြင့် သင်တန်း
က (၁)လကျော် ကြာသွားခဲ့ပါသည်။

သင်တန်းပြီးခါနီး တစ်ပတ်ခန့်အလို
တွင် အဘသည် ကျွန်ုပ်တို့အား...

'သားတို့ ပြုတ်ရှစ်ခွင် သက်ရောက် (၈)ခု
မှာ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေရဲ့ အကူအညီ
အကျိုးပြုခြင်းကို ခံရတတ်တဲ့ နတ်တွေရဲ့
ဖခင်ကို ခံရတတ်တယ်လို့ ဟောဆိုနိုင်တဲ့
သက်ရောက်တွေ့ကြားဖူး။ အဲဒီသက်ရောက်
တွေက ဘယ်သက်ရောက်တွေလဲ'

ဟု ရုတ်တရက် မေးခွန်းထုတ်ပါ
သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းသားအား
လုံးကိုယ်စီ ဦးနှောက်ကို အလုပ် လုပ်
နေကြကာ အဖြေရှာနေကြ၏။

အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ သင်
တန်းသား(၇)ဦးလုံးဆီမှ ဘာသံမှ
မကြားရဘဲ ငြိမ်သက်စွာ တိတ်ဆိတ်
နေ၏။

အဘက ပြုံးစိစိအမူအရာ ခေါင်း
လေးတညိတ်ညိတ်ဖြင့် လက်နှစ်ဖက်
ကို နောက်ပစ်ထားကာ သင်တန်းသား
အားလုံးကို တစ်ယောက်စီ တစ်
ယောက်စီ လိုက်ကြည့်နေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း အကြိတ်အနယ်
စဉ်းစားခန်းဖွင့်ကာ အဖြေရှာနေရာမှ
လက်ခနဲ အဖြေကို တွေ့လိုက်၍...

'အဘ နတ်တွေရဲ့ ကူညီပေးခြင်းကို
ခံရတတ်တဲ့ သက်ရောက်က (၃)ခု

မိတ်ဖွဲ့လိုထားပါ

ဖွဲ့ကုန်နွဲ့
(ကျိတ်လတ်)

နတ်ပင်းကြီး (၂၈) ပါး

ရိုပါတယ် အဘ။ တနင်္လာသက်
ရောက်၊ အင်္ဂါသက်ရောက်၊ ဗုဒ္ဓဟူး
သက်ရောက်ပါ အဘ'

'အေး ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ ဟုတ်ပါ
သားပြောတာ မမှန်ပါတယ်'

အဘ၏မျက်နှာသည် ဝင်းပ
ကြည်ရွှင်သွားကာ အေးရကျေနပ်သွား
၏။ ကျန်သင်တန်းသားများလည်း
အဖြေကို ကြားသိလိုက်၍ တအံ့
တသြဖြင့် ဝမ်းသာနေကြ၏။

'ဟုတ်တယ် နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေရဲ့
ဖခင်ကို ခံရတတ်တဲ့ သက်ရောက်(၃)ခု
က တနင်္လာ၊ အင်္ဂါနဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးသက်ရောက်
တွေပဲ။ အဲဒီသက်ရောက်တွေရဲ့ ဆန်းတိုင်
စဉ်မှာ နတ်ရဲ့ ပရိယာယ်ဖြင့်တဲ့ စနေဂြိုဟ်ဟာ
တိုက်ထိနေ တန်းစီအောင် အကောင်းဥပုသေ
မှာ ရပ်တည်နေတယ်။

အကြောင့် အဲဒီ သက်ရောက်(၃)ခုကို ရောက်
ရင် ကိုယ့်ဆီ ပေးဒင်လာမေးတဲ့သူတွေကို
နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေရဲ့ ဖခင်ကို ခံရ
တတ်တယ်လို့ ဟောလိုရတယ်။
ဖခင်ရတတ်တဲ့ အကျိုးပြုခံရတတ်တဲ့ အနေ

အထား အနည်းအများကိုတော့ ကပ်ပြုတ်
ကိုကပ်ပြီး ခိုခိတ်ပြီး ဟောဆိုရမှာပေါ့။
အဲဒီတော့ အဘ အခိုက် ပြောချင်တာက
“လူလိုမှ နတ်လို နတ်လိုမှ ပြုတ်ပ” ဆိုတဲ့
စကားကို သားတို့ ကြားဖူးကြတယ်မဟုတ်
လား'

'ဟုတ်တဲ့ ကြားဖူးပါတယ် အဘ'
ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းသားအားလုံး
သံပြိုင်ဖြေဆိုလိုက်ကြခြင်းဖြစ်၏။

'အေး အဲဒီစကားအရ လူတွေက
နတ်တွေကို လိုလိုလားလားရှိမှ နတ်
တွေကလဲ လူတွေကိုပြန်ပြီး လိုလို
လားလားရှိကြမယ်။ နတ်တွေက လူ
တွေကို လိုလိုလားလားရှိမှ လူတွေရဲ့
အကျိုးတွေကို စောင့်ရှောက်ကူညီကြ
တော့မပေါ့။ အဲဒီလို အကူအညီ
အကျိုးပြုခံရတာဟာ ပြုတ်ပခြင်း ခံ
တာပဲပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား'

'ဟုတ်ပါတယ် အဘ'

'အေး အာဇာနည်မသုတ်
ပါတယ်လေကွာ။ ဣန္ဒြိယန္တောစ
ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဗုဒ္ဓေ သာသနော

တေဝိ အမေ နုရကန္တ။ အရောဂေန သုခေနဝ” တဲ့။ အနက်က “တန်ခိုး ကြီးသော နတ်တို့သည် ဤဘုရား သာသနာ၌ နေကြကုန်၏။ ထို သာသနာနတ်တို့သည်လည်း ကျွန်ုပ် တို့ကို အနာမရှိ ပကတိချမ်းသာ အောင် အစဉ်ပြတ် စောင့်ရှောက် ကြပါစေကုန်သတည်း” တဲ့။

အဲဒီတော့ တို့တစ်တွေဟာ နတ် တွေရဲ့ မစခြင်းကို ခံရဖို့ နတ်တွေနဲ့ မိတ်ဖွဲ့ထားဖို့ လိုမယ်ကွ။ မိတ်ဖွဲ့ထားမှ သူတို့နဲ့ကိုယ်နဲ့ ရင်းနှီးနေမှာပေါ့။

နတ်တွေနဲ့ မိတ်ဖွဲ့တယ်ဆိုတာ အထွေအထူး မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ သူတို့ ကို မေတ္တာပို့သပေးဖို့ပါပဲ။ စစ်မှန်တဲ့ ဝိပဿနာကုသိုလ်ပြီးရင် ဒုတိယ လိုက်တဲ့ ကုသိုလ်ဟာ မေတ္တာပဲ သားတို့ရဲ့။ မေတ္တာရဲ့ အကျိုးကြီးမားပုံ တို့ သားတို့ သဘောပေါက်ပြီးသားပါ။

အဘ အကျယ်ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး အဘသည် စကားကို ခေတ္တရပ် လိုက်ပြီး ဆက်ပြောပြန်၏။

နတ်တွေကို မေတ္တာပို့မှာ နုနု ပြောတဲ့ သက်ရောက် (၃)ခုမှာ ပိုပိုနုတာ မဟုတ် ပါဘူး။ ကယ်သက်ရောက်မဆို မေတ္တာပို့လို့ ရပါတယ်။ ဘဝ တစ်သက်တာလုံး ပိုသွားနိုင် ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။

နတ်တွေနဲ့ မစခြင်းကို ခံရတာတဲ့ တနင်္လာ အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး သက်ရောက်တော့ ပိုတာကျ တော့ ပိုပြီးတော့ ထိရောက်တာပေါ့။ ပိုပြီး ထိထိမိမိ ရှိတာပေါ့။

အဲဒီမှာ ကိုယ်က သူတို့ နတ်မင်းကြီးတွေနဲ့ ကိုယ်စား ဘုရားရှင်ကို ဖောင်တိုင် အမွှေး တိုင် ရေချမ်း သစ်သီးဆွမ်းတွေကို ကပ်လှူ ပေး။ ဒါဆို အချိန်ပေါ် သကာလောင်းပေါ့ ကွယ်။ ပိုကောင်းတာပေါ့။

ကိုယ်အပေါ် နတ်မင်းကြီးတွေက ပိုပြီးတော့ သဘောကျပြီး ပိုပြီး ဂရုစိုက်တော့တာပေါ့။ ယုံပရိကြပ်နဲ့ မေတ္တာဟာ အလျား အနံ့ မရှိပေမယ့် အသွားအပြန် ရှိပါတယ်ကွ။

အဲဒီတော့ မေတ္တာပို့ပုံနည်းကို အတိအကျ ပြောပြပေးမယ်။

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်တို့အား ဆဒ္ဒိ သာပါလသုတ်လာ နတ်မင်းကြီး (၂၅)ပါး မေတ္တာပို့ကို သေသေချာချာ ပင် သင်ကြားပေးပါသည်။

ထို အလွန်အကျိုးကြီးမားလှသော၊ အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းသော အကျိုး တရားများကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရရှိနိုင် သော ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေပြီး လိုရာဆန္ဒများကို ပြည့်စုံစေနိုင်သော နတ်မင်းကြီး (၂၅) ပါး မေတ္တာပို့ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

(ထိုမေတ္တာပို့ကျင့်စဉ်၏ အကျိုး ထူးများကို စာရေးသူသည် အံ့ဩ ဖွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင် ကြက်သီးမွှေးညှင်း ထလောက် အောင်ပင် များစွာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်းပါးရှည်မည်စိုး ၌ အထွေအထူး မဖော်ပြတော့ပါ။) ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံကြ၍ အကျိုးတရား အသီးအပွင့်များကို စိတ်ကျေနပ်စွာ ဆွတ်ခူးစားသုံးကြပါလေ။

နတ်မင်းကြီး (၂၅)ပါး မေတ္တာပို့

◆ အရှေ့အရပ်ဖျက်နာ၌ တည်ရှိကြကုန်သော တေဠနတ်မင်းကြီး အဖျားရှိသည့် သာတာ ဂိရိနတ်မင်းကြီး၊ ဟေမတာနတ်မင်းကြီး၊ ပုဏ္ဏနတ်မင်းကြီး၊ ဝတ္တိယနတ်မင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် ဘေးရန်မရှိကြပါစေ၊ စိန်ပို ကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စီကိုယ် ချမ်းသာသူ ရရှိကြပါစေ။

◆ တောင်အရပ်ဖျက်နာ၌ တည်ရှိကြကုန်သော ဝိဇ္ဇာနတ်မင်းကြီး၊ အဖျားရှိသည့် ကာလ နတ်မင်းကြီး၊ ဥပကာလနတ်မင်းကြီး၊ ဗိဗ္ဗ နတ်မင်းကြီး၊ ဗိဗ္ဗသေနတ်မင်းကြီးအပေါင်း တို့သည် ဘေးရန်မရှိကြပါစေ၊ စိန်ပိုကင်း ကြစေ၊ ကိုယ်စီကိုယ် ချမ်းသာသူ ရရှိကြ

ပါစေ။

◆ အနောက်အရပ်ဖျက်နာ၌ တည်ရှိကြကုန် သော ဝိဂ္ဂဟနတ်မင်းကြီး၊ အဖျားရှိသည့် ဟရနတ်မင်းကြီး၊ ဟရပရိယနတ်မင်းကြီး၊ ပိယနတ်မင်းကြီး၊ ပိရိလနတ်မင်းကြီးအပေါင်း တို့သည် ဘေးရန်မရှိကြပါစေ၊ စိန်ပိုကင်း ကြစေ၊ ကိုယ်စီကိုယ် ချမ်းသာသူ ရရှိကြ ပါစေ။

◆ ပြောက်အရပ်ဖျက်နာ၌ တည်ရှိကြကုန်သော ကုဏ္ဍနတ်မင်းကြီး၊ အဖျားရှိသည့် သံဗုဒ္ဓနတ် မင်းကြီး၊ သံဗုဒ္ဓနတ်မင်းကြီး၊ သုသုရနတ် မင်းကြီး၊ ဥက္ကတေလနတ်မင်းကြီး၊ အပေါင်းတို့ သည် ဘေးရန်မရှိကြပါစေ၊ စိန်ပိုကင်းကြ ပါစေ။

◆ အထက်အရပ်ဖျက်နာ၌ တည်ရှိကြကုန် သော စန္ဒနတ်မင်းကြီး၊ သုရိယနတ်မင်းကြီး၊ ဣန္ဒနတ်မင်းကြီး၊ ဗြဟ္မာနတ်မင်းကြီး အပေါင်း တို့သည် ဘေးရန်မရှိကြပါစေ၊ စိန်ပိုကင်း ကြပါစေ၊ ကိုယ်စီကိုယ် ချမ်းသာသူ ရရှိ ကြပါစေ။

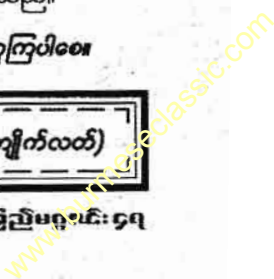
◆ အောက်အရပ်ဖျက်နာ၌ တည်ရှိကြကုန် သော ဝေဠုနတ်မင်းကြီး၊ တာရုဠုနတ်မင်းကြီး၊ သေဠုနတ်မင်းကြီး၊ ကပ္ပလသေဠုနတ်မင်းကြီး အပေါင်းတို့သည် ဘေးရန်မရှိကြပါစေ၊ စိန်ပို ကင်းကြပါစေ၊ ကိုယ်စီကိုယ် ချမ်းသာသူ ရရှိကြပါစေ။

အစမှ အဆုံးအထိ (၁) ကြိမ်ဖြစ်ပြီး တစ်နေ့လျှင် (၉) ကြိမ် (အနည်းဆုံးထား ၍) နေ့စဉ် မေတ္တာပို့သပေးပါ။ နံနက် စောစော ထ၍ ပို့သနိုင်လျှင် အလွန် ထိရောက်ပါသည်။ မေတ္တာပို့သပြီးလျှင် မိမိတို့တွင်ရှိသော အခက်အခဲများ ပြဿနာများ အလို့ငှာများကို နတ်မင်း ကြီးတို့အား ဖွင့်ဟပြောဆိုကာ အကူ အညီတောင်းခံနိုင်ပါသည်။

ဘဝ အစ လှကြပါစေ

အောင်နန္ဒစံ(ကျွက်လတ်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၅

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

‘ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ’

‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’

‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျရော ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’

‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’

‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ “အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ” ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညိုဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယာနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ရွတ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆက်က(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’

‘မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေးတော့’

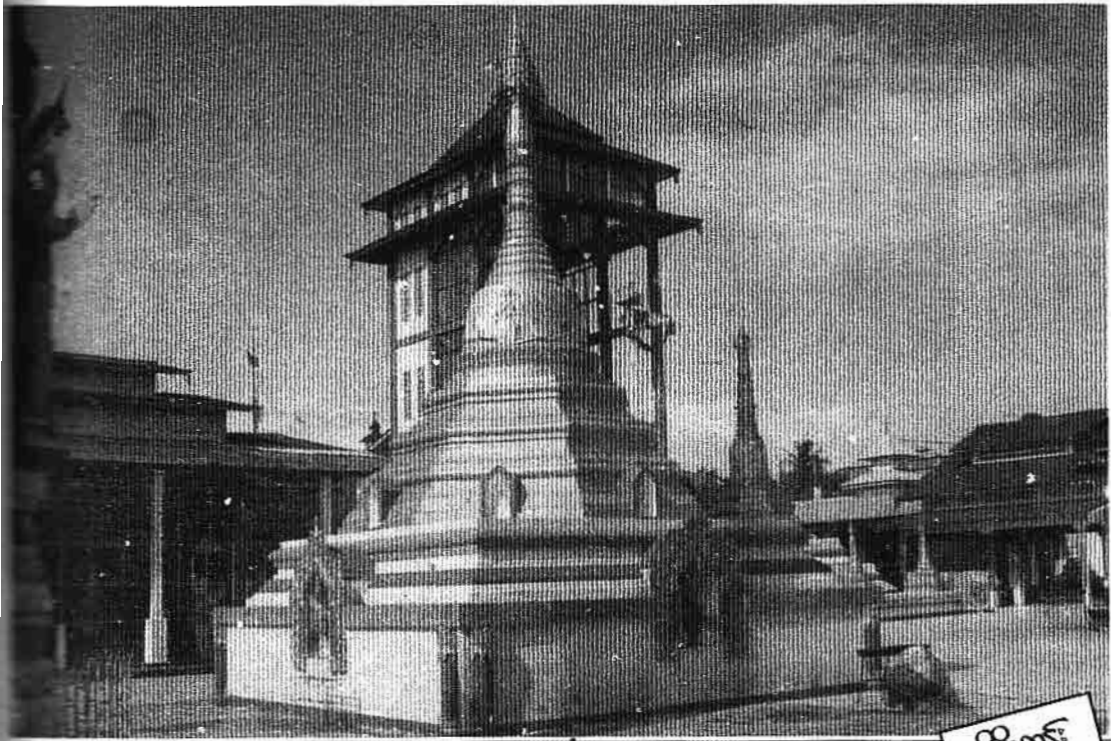
ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းပူကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်ဆာတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုတေသနလမ်းပေါ်၊ သန္တာပုတ်တိုင်အနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ညွှတ်လမ်းပေါ်၊ (၆)နံဂ ၂၂၄၁

ကိုကြီးကောင်း

• ပုံတော်တော်

ကိုးသန့်

ယခင်လမှ အဆက်

အခြားရုပ်တုများ

ကျိပ်ကံကောလသ

ဆံပေက်ရှင်သူရား

နှင့် ထူးခြားစွာ နိမိတ်ပြုသည့် ပန်းဂုဏ်း (၂)

တော်ရင်ပြင် အရံတံတိုင်းအနီး ဆင်းလောင်းများ စိတန်းချိတ်ဆွဲရာ၌ ဆံပင် ရေညှစ်နေသော ဝသုန္ဒရီနတ် သမီးရုပ်တုကိုပါ တွေ့မြင်ရသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဖွင့်ထွန်းတော်မူ သောအခါ မာရ်နတ်နှင့် စစ်သည်များ က သာဓကော် ခြိမ်းခြောက်တိုက်ခိုက် သည့်တွင် ဝသုန္ဒရီနတ်သမီးက အလောင်းတော်ဘဝ ကောင်းမှုအစုစု ခံရစေရန်များကို စုပေါင်း၍ ဆံပင်မှ ရေညှစ်ချသောအခါ ချောင်းဖြစ်လျက် ဆံပင်နှင့် စစ်သည်အပေါင်းတို့ ဆည်း အရှိန်ပြင်းသော ချောင်းရေ အဟုန်ဖြင့် မျောပါသွားကြရသည်ဟု ဇာတ်အချို့တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ETA, November, 2014.

ယင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဆံပင်ရေညှစ် နေသော ဝသုန္ဒရီနတ်သမီး သို့မဟုတ် ဝသုန္ဒရေနတ်သား ရုပ်တုများ ထုလုပ် လေ့ ရှိကြသည် ဆိုလေသည်။

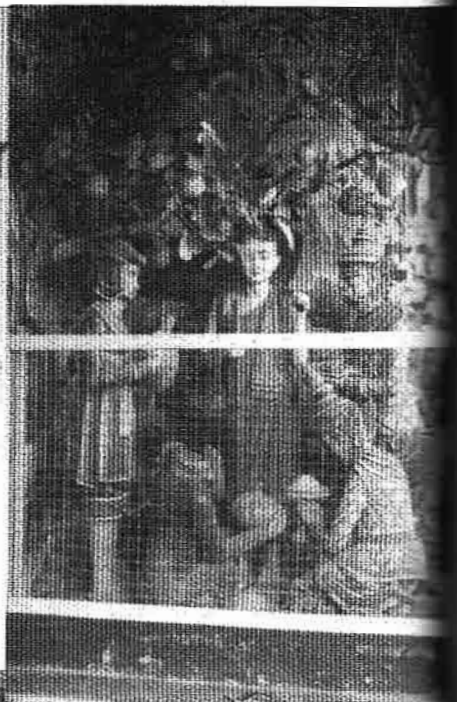
မိမိတို့ ပြုလုပ်လျှင်အိန်းပြီးသော ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ် ပြုပြုသမျှ ကုသလ၏ အဖို့ ဘာကကို (၃၁)ဘုံရှိ ဝေနေယျအားလုံး တို့အား အမျှရကြပါစေဟု ခေါင်း

လောင်းထိုး၍ ပတ္တာနမောဒနာပြုပြီး လျှင် “ဝသုန္ဒရီ ပထဝီ ပံသုမြေ အထုလည်း သက်သေမှု၌ တည်စေ သော်”ဟု တိုင်တည်တတ်ကြပေ သည်။

ရှစ်မြှောင့်ပုံ တန်ဆောင်းတစ်ခု အတွင်း၌ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သရုပ် ဖော် ရုပ်တုရုပ်ပွားများ တွေ့ရသည်။

ယင်းတို့အနက် နန္ဒောပနန နဂါး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၉

www.burmeseclassic.com

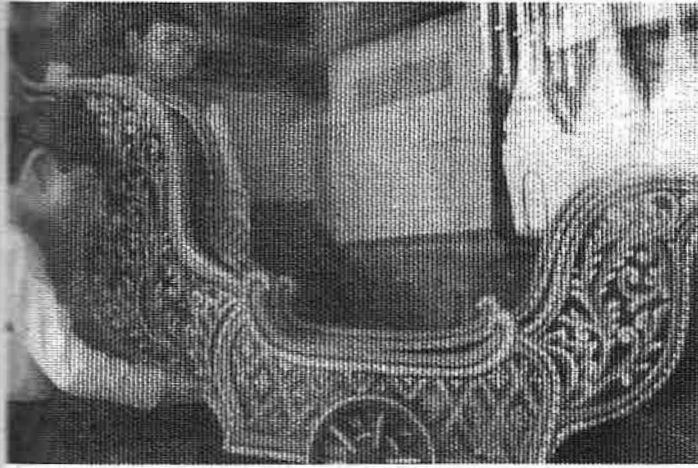

ရှင်သီလိဘာ၊ ဆွမ်းများ ကမ်းလှူကြပုံ
မူလ ဘုရားဒါယကာ မုနိပါလရသေ့ရုပ်တု

အား အရှင်မောဂ္ဂလာန်က သူထက် ကြီးသည့် နဂါးကြီးသဏ္ဍာန် ဖန်ဆင်း၍ ချေချွတ်ခန်း သရုပ်ဖော် ရုပ်လုံးကို မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါသည်။
စေတီရင်ပြင်တောင်ဘက် တစ် နေရာတွင် ကျိုက်ကေလာသစေတီ တော်ကြီးနှင့် ပုံစံတူ ပုံတော်စေတီငယ် တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ နောင်တော် ကြီး စေတီကား မဟုတ်ပါ။
နောင်ခေတ်ကုသိုလ်ရှင်တို့ သဒ္ဓါ စွမ်းအလျောက် ကောင်းမှုပြုကြခြင်း

ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ စေတီတော် ကြီးများ မတည်ဆောက်မီ နမူနာစံပြု နိုင်ရန် ပုံစံတူ ပုံတော်စေတီ သို့မဟုတ် နောင်တော်ကြီးစေတီကို တည်ထား လေ့ရှိရာ စေတီရင်ပြင်အတွင်း မနီး မဝေးတွင် ဖူးတွေ့တတ်သည်။
နောင်တော်ကြီးစေတီသည် ပုံတော် စေတီ(စံပြုနမူနာယူသည့်စေတီ) ဖြစ် နိုင်သကဲ့သို့ ဌာပနာပြု ပူဇော်မည့် ဆံတော်၊ ဓာတ်တော်များ ဦးစွာ ထား ရှိသော နေရာ၌တည်သော အထိမ်း

အမှတ်စေတီလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
ကျိုက်ကေလာသစေတီ၏ ဆံတော် ခေတ္တပူဇော်ရာ နောင်တော်ကြီးစေတီ မှာ စေတီကုန်းတော်တွင်မရှိပါ။ ပျဉ်းကတိုးတောင် (စေတီကုန်းတော်) ၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် အခြေတွင် သီးခြား ကိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို ထူးခြားစွာ ဖူးတွေ့ရလေသည်။
ပုံတော်စေတီအနီးတွင် မူလ ဒါယကာ မုနိပါလ ရသေ့ရုပ်တုကြီးကို တွေ့မြင်ရသည်။ မြင့်မားထည်ဝါလှ သော ရုပ်တုကြီးဖြစ်၍ အမိုးတန်ဆောင် နှင့်တကွ ပူဇော်ထားရှိ၏။
ထိုမှ ရှေ့ဆက်လာခဲ့ရာ လာဘ် လာဘာအရာတွင် ဇေတဝင် ရတော်မူ သော ရှင်သီလိရုပ်ကို နတ်၊ ဘီလူး ဇော်ကျီနှင့် မျောက်တို့ ဆွမ်း သစ်သီး ဆက်ကပ်ကြပုံ သရုပ်ဖော် ပန်းတော့ လက်ရာကို တွေ့ရသည်။

◆ ပန်ဂုထားပုံစံ

ဝေဝတာ(ကုန်းတော်စောင့်တို့ဦး) ◆

ဘုရားရှင်သည် ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ ညီအထွေးဆုံး ရှင်ရေဝတ သီတင်းသုံးရာ ရှားတောသို့ နောက်ပါ ရဟန်း (၅၀၀)နှင့် ကြွတော်မူရာ ညီတော် အာနန္ဒာက...

'ရှားတောသို့ ကြွရာတွင် ယူဇနာ(၆၀) ကွာဝေးသော လမ်းမှာ ကောင်းမွန်၍ လူနေအိမ်ခြေပပြတ် ရှိသောကြောင့် ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စ မပူရပါဘုရား ယူဇနာ(၃၀)သာ ကွာဝေးသော လမ်းမှာ ကြမ်းတမ်း၍ ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စ စိုးရိမ်ရပါသည်ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားသည်။ ဘုရားရှင်က...

'အာနန္ဒာ သံဃာ(၅၀၀)ထဲမှာ ဝိသားဆော်သီလိ ပါရိလား'

ဟု မေးတော်မူသောအခါ ချင်အာနန္ဒာက...

'သီလိကိုယ်တော် ပါတော်မူပါတယ် အရှင်ဘုရား'

ဟု လျှောက်တင်၏။

'ဒီလိုဖြင့် လမ်းကြမ်းတိုကိုသာ ချွေ၍ သွားကြမည်'

ဟု ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူသည်။ ထိုလမ်းတစ်လျှောက်တွင် နတ်ဒေဝါ အပေါင်းသည် ရှင်သီလိ ကိုယ်

တော်ကိုသာ မေးလျှောက်၍ ခဲမွယ်ဘောဇဉ်များ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြသည်။ ရှင်သီလိ ရရှိသော ဆွမ်းကွမ်းများကို ဘုရားရှင်နှင့်တကွ မိမိထက်ထေရ်ဝါကြီးသော သံဃာများကို ပြန်လည် ကပ်လှူသည်။

တစ်ယူဇနာတွင် ကျောင်းတစ်ကျောင်း ဆောက်လှူကြသဖြင့် ရက်(၃၀)တိုင် နတ်ဒေဝါများက သူတို့ချစ်သော ရှင်သီလိကိုယ်တော်နှင့် တကွ မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် သံဃာများအား ဆွမ်းကပ်လှူခွင့် ရကြသည်။

ရှားတောတွင် တစ်လခန့် တရားဟောကြားဆုံးမ၍ သီတင်းသုံးပြီးနောက် သာဝတ္ထိပြည် ပုဗ္ဗရုံကျောင်းသို့ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်များ လာရာ လမ်းအတိုင်း ပြန်ကြွတော်မူရာ ရက်(၃၀)တိုင်အောင် နတ်များက ဆွမ်းလှူဒါန်းကြပြန်သည်။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက တပည့်သား သံဃာတော်များကြားတွင် လာဘ်လာဘ အပေါဆုံးအရာ၌ တေဒဂ်ဘွဲ့ ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့လေသည်။ ဤရှင်လုံးများသည် ရှင်သီလိ၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော် (တေဒဂ် ရခြင်း

၏ အကြောင်း)ကို အတိုချုံး အကျဉ်းရုံးဖော်ပြထားသော ရုပ်လုံးများ ဖြစ်ကြပေသည်။

'ဒေဝတာနန်းဆောင်' ရင်ပြင်တော်၏ အနောက်ဘက်တွင် ဝေဝတာဟု မွန်ရေးထုံးဖြင့် ကမ္မည်းတင်ထားသည့် တန်ဆောင်းရှိကာ အတွင်း၌ နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားနှင့် တောင်ဝှေးကိုင်၊ မကိုဋ်ဆောင်း အဘိုးအိုရုပ်တုကို ခုံညားစွာ တွေ့ရသည်။

ဦးစံသိန်းအား မေးမြန်းကြည့်သော အခါ ကုန်းတော်စောင့်နတ်(ဘိုးဘိုး)၏နန်းဆောင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

မြန်မာဝေါဟာရတွင် တောစောင့်နတ်၊ ကုန်းတော်စောင့်နတ်၊ ဦးရှင်ကြီးနတ်၊ ဦးမင်းကျော်နတ် စသည်ဖြင့် ရောထွေးသုံးနှုန်းကြသော်လည်း မွန်ဝေါဟာရတွင်မူ တောင်စောင့်နတ်၊ ကုန်းတော်စောင့်နတ် စသည်တို့ကို

'ဒေဝတာ' ဟု ခေါ်ဝေါ်၍ ဦးမင်းကျော် စသည်တို့ကို 'အလွတ်' ဟု ခေါ်ကြ၏။

'တစ္ဆေ သရဲ' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အယူတိမ်းသည့် နတ်စိမ်း ဖြစ်သောကြောင့် 'ဒေဝတာ' စာရင်း မသွင်းခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိလေသည်။ (ဒေဝတာကို မွန်ဘာသာဖြင့် ထယ်ဝှဲ တောင်းဟု နီးစပ်သော အသံထွက် ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၏။)

ထူးခြားသည့် ပန်းရထား

ရင်ပြင်တစ်ခို လှည့်လည်ကြည့်ညို ပြီးသောအခါ ဦးစံသိန်းက မြောက်ဘက်စောင်းတန်း တစ်နေရာရှိ ဗုဒ္ဓဝင် ရုပ်ကြွများဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

ဗုဒ္ဓဝင် သရုပ်ဖော် ရုပ်လုံးများ အဆုံးတွင် ပန်းရထားတစ်စီးကို နောက်ခြံ ကိုင်၍ လိုက်ခိုင်းနေသည့် သူငယ်မနှစ်ဦး တိုင်အကွယ်တွင် ပုန်းလျှိုးနေသည့် သူငယ်တစ်ဦး ရုပ်ကြွများကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရ၏။

'အိတွေက (ဗုဒ္ဓ) ဗုဒ္ဓ ဖြစ်စဉ်တော်နဲ့ ယတ်

• သိင်္ခ(၀၀-နှစ်)

ပန်းရထားခြင်ရာ သူဦး ရုပ်တူများ

သက်ပါတူး ကျိုက်ကောလာသ စေတီရင်ပြင်မှာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို သရုပ်ဖော် ထားတာပါ။ စေတီရင်ပြင်မှာ မြောက်ဘက်ကနေ တောင်ဘက်ကို ရွေ့လျားနေတဲ့ ပန်းရထားတစ်စီးကို ဘုရားဖူး မိန်းကလေး သုံးယောက်က တွေ့လိုက်ရတယ်။

ရထားတီးရာတွေလဲ ကျွန်ုပ်တို့တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ရင်ပြင်တော်ကို ကြွေပြားခင်းလိုက်လို့ တီးရာတွေလဲ ပျောက်ကွယ်သွားပါပြီ။

အဲဒီ မိန်းကလေးသုံးယောက်ထဲမှာ တစ်ယောက်တော့ သက်ရှိထင်ရှား ကျွန်ုပ်တို့တယ်။ ဒေါ်စိန်တုံး ဆရာစိတ်ဝင်စားရင် သွားတွေကြည့်ပါလား။ ဒီဝိုက်ချုပ်လမ်း အစိုင်း (၁၅) အိမ်အကွာလောက်မှာ မေးလို့ရတယ်။

ဟု၍လည်း ရှင်းပြလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဒေါ်စိန်၏နေအိမ်ကို စုံစမ်းကာ သွားရောက်တွေ့ဆုံသောအခါ မွန်စကားတစ်မျိုးသာ ပြောဆိုတတ်သည့် သားသမီးမြေးများက ဘာသာပြန်ဆို ကူညီပေးကြလေသည်။

'အမေတို့ဝယ်ယယ် လှပန်း သိတတ်စ

ကတည်းက ကျိုက်ကောလာသဘုရား နေတိုင်းသွားတယ်။ ပန်းကပ် ရေကပ် ရင်ပြင်သန်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး မိုးချုပ်မှောင်အိပ်ပြန်လေ ရှိတယ်။

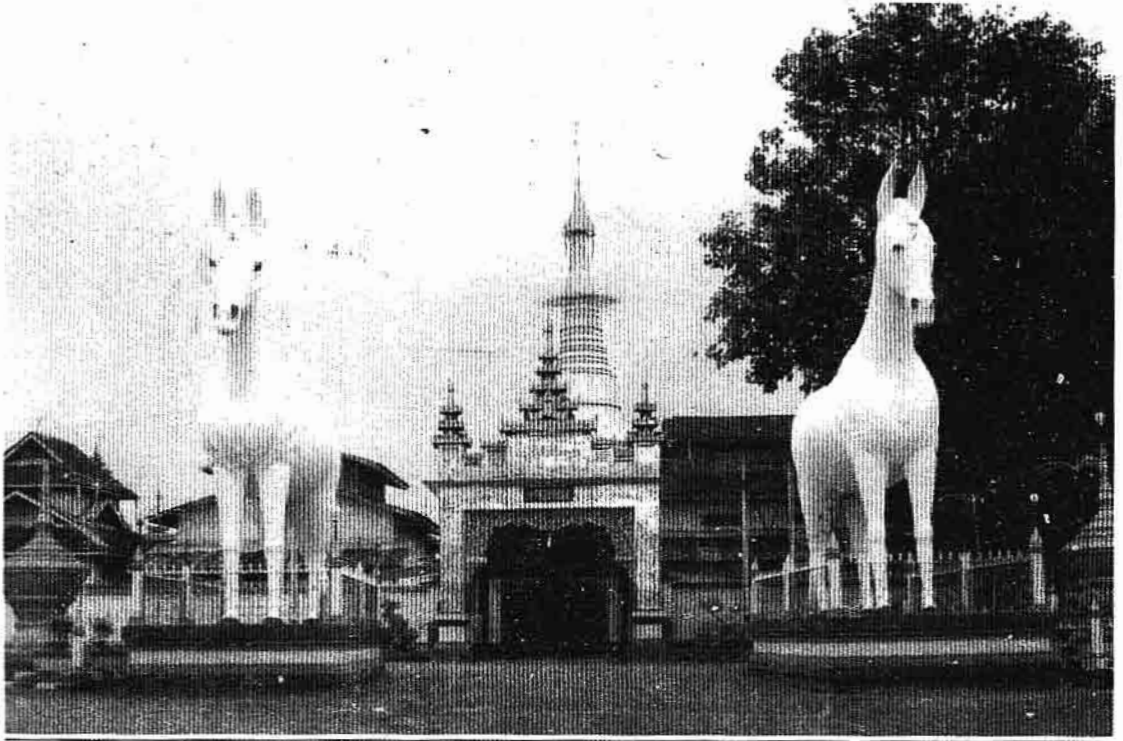
အဲဒီနေ့က လှည့်ယောက်တည်း ရှိတယ်။ အမေက အကြီးဆုံး (၁၃) နှစ်၊ မကွန်တိုင်း (၁၁) နှစ်၊ မခင်က (၉) နှစ် အရွယ်ပေါ့။

ရင်ပြင်တော်မှာ တံမြက်စည်းလှည်းနေတုန်း မြောက်ဘက်က ရွေ့လာတဲ့ ပန်းရထားတစ်စီး အခုခေတ် ဆိုက်ကာအရွယ်လောက် ရှိပယ်။

ဆွဲသူ တွန်းသူ ယပါတဲ သူတစ်စီးတည်း အလိုလို ရွေ့နေတာ မြင်ရတော့ ရထားနောက်ခြံကို ယူကြည့်တယ်။ သိပ်မလေဘူးပေါ့ပေါ့ကလေးပဲ။

အမေနဲ့ မကွန်တိုင်းတို့ နှစ်ယောက်တည်း ရထားကို ကိုင်ကြည့်တာ အဝယ်ဆုံး မေးကတော့ ကြောက်လို့တဲ့ တိုင်နံ့အေးပန်းပြီကြည့်နေတယ်။

ရထားက မလေးလှတူးဆိုပေမယ့် ရင်ပြင်တော် အင်တေကြမ်းပြင်မှာ ရထားတီး အမေနှစ်လက်မလောက် နှစ်ဝင်နေတာ မြေပွတ်တယ်။ ရထားက ဆက်ပြီး ရွေ့နေသော်လည်း လက်ထွတ်ပြီး ရပ်လှည့်နေကြတာ တဖြည်း

မြင်းရုပ်တုအနောက်ပိုင်း

ခြင်းနဲ့ ထောင်ဘက်က နတ်ရေကန်ထဲ ဆင်းသွားတာ မြင်ကြရတယ်။
 လူကြီးတွေကို ပြောပြပေးမယ် ယုံကြည်လို့ နောက်တစ်ကြိမ် သုံးလေးရက်လောက် အကြာမှာ စေတီအပေါ်လင်းတစ်ကောင် အကြွကြွ နားနေတာ မြင်ရတာ ဘယ်သူ့ ကိုယ့်အပြောပြတာ့မှာ အထေတီသုံးယောက် တည်း မြင်ကြ သိကြတယ်။
 ဒေါ်စိန်သည် ယခုအခါ အသက် (၈၀)ပြည့်ပြီဖြစ်ရာ ပန်းရထား တွေ့ရ သော ကာလသည် ၁၃၀၈ ခုနှစ် ဖြစ်သည်ဟု တွက်ဆရသည်။
 စေတီမွမ်းမံမှု မှတ်တမ်းအရ ၁၃၀၉ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလတွင် လေပြင်း မုန်တိုင်း တိုက်ခတ်မှုကြောင့် လမိုင်း တစ်မြို့လုံးနီးပါး အိုးအိမ်များ ပျက်စီးခဲ့ ရသည်။
 ကျွန်ုပ်ကောလာသ စေတီမှာလည်း မဏ္ဍိုင်တော်မှ အရှေ့ဘက်သို့ ယိမ်း

ယိုင်ကာ စိန်ဖူးတော် မြေခခဲ့ရသည်ဟု ကောလာသစေတီ သမိုင်းစာအုပ်တွင် ဖတ်ရှုရသည်။
 ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပျက်ပြီး နောက် မကြာမီ ဤသို့ သဘာဝ ဘေးဒဏ် ခံရခြင်းဖြစ်သည်ကို သတိ ပြုမိလေသည်။
 ပန်းရထားကို အခြားသူများ မတွေ့ မမြင်ကြရသော်လည်း ထင်ကျန်ရစ် သော ရထားဘီးရာများကိုမူ ရင်ပြင် တော်၌ လွန်ခဲ့သည် နှစ်၊နှစ်ဆယ် ခန့်(၁၃၅၅ ခုနှစ်)အထိ မြင်တွေ့ကြ ရသည်ဟု ပြောပြသည်။
 ဒေါ်ကွန်တင့်နှင့် ဒေါ်ခင်တို့မှာ ကွယ်လွန်သွားကြပြီဖြစ်၍ ဒေါ်စိန် တစ်ယောက်သာလျှင် နေ့စဉ် ဝတ် မပျက် သွားရောက်ကုသိုလ်ပြုလျက် ရှိသည်မှာ ယနေ့တိုင် ဖြစ်သည်ဟု သိရလေသည်။

အသက် (၈၀)ကျော်သော်လည်း မျက်စိမမူန်း၊ နားမထိုင်း ကျန်းမာရေး ကောင်းလှသော ဒေါ်စိန် အား ဘုရားဖက်၍ အသက် ရှည်ဟု အများက ဆိုကြ၏။
 မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူး ပြီးနောက်...
 'အသက်(၈၀)အရွယ် တခြား အမယ်အိုတွေနဲ့စာရင် နုပျိုပါတယ်' ဟု ပြောပြရာ...
 'ဒါတောင် သွားတွေကျိုးကုန်လို့ နံပုံရှိတယ် တပ်လိုက်ရမလား' ဟူ၍ ရယ်မောပြောဆိုလေသည်။
 နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြု ပူဇော်ခြင်း
 ဒေါ်စိန်အား ဂါရဝပြု နှုတ်ဆက်ပြီး နောက် စေတီတော် ပူဇော်မှုနိဂုံးခံနေ ဖြင့် "ကျွန်မာပူး"ခေါ် နေ့စဉ်တော် ကြီးစေတီအား သွားလျက်ဖူးမြော်
 နက္ခတ္တရောင်မြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၃

သည်။ ပျဉ်းကတိုးတောင်ဟု ခေါ်ကြသော စေတီကုန်းတော်၏အခြေအရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်တွင် စေတီကမ္ဘည်းကို မွန်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာရေးထိုးလျက် အရံတံတိုင်းနှင့်တကွ ဖူးမြင်ရသည်။

မုနိပါလရသေ့သည် ဘုရားရှင် ချီးမြှင့်သော ဆံတော်(၈)ဆူကို လပိုင်းမြို့ ရေဆိပ်မှ ဤနေရာသို့ ပင့်ဆောင်ကာ ခေတ္တပူဇော်ထားလျက် ပျဉ်းကတိုးတောင်ထက်တွင် ဆံတော်မြတ် ကိန်းဝပ်တော်မူရန် စေတီတော် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင် ပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားကာ ပျဉ်းကတိုးတောင်ထက် စေတီတော်ကြီး ဌာပနာတိုက်သို့ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ပြောင်းရွှေ့ ပင့်ဆောင်၍ ဌာပနာပြု ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဤနေရာတွင် အထိမ်းအမှတ်စေတီ တည်ကာ နှစ်စဉ် တပို့တွဲလပြည့်နေ့တိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓပူဇနိယ ပွဲတော် ပူဇော်ကျင်းပလျက်ရှိကြောင်း သိရပေသည်။

ကျိုက်ကေလာသစေတီတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူမည့် ဆံတော်မြတ်များ ရှေးဦးစွာ ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ကုန်းတော်ဖြစ်သည့်အပြင် ကုန်းတော်တစ်ခုတည်း၌ မနီးမဝေးတွင် ပူဇော်မြဲဖြစ်သော သမားရိုးကျ အစဉ်အလာထက် ထူးခြားစွာ အတန်ငယ်ဝေးကွာသော တစ်နေရာစီတွင် ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အနှောင်းသေချာစေရန် အစကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံမှုအတွက် အထူးပြု ပူဇော်ဆုပန်နိုင်ကြသည်။ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး

◆ နောင်တော်ကြီးစေတီ

◆ နတ်ထုကန်မြင်ကွင်း

တိုက်ခိုက်မှု

စသည့် မျက်နှာစာ အသွယ်သွယ်တွင် အစပျိုး အခြေချခြင်းအတွက် ကုသိုလ်ပြုနိုင်သည်။(ဥပမာ မင်္ဂလာဦး အလှူအဖြစ် ဒါနပြုခြင်း)

အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသဖြင့် ပင်မစေတီတော် ကျိုက်ကေလာသ ဘွဲ့တော်၏ အဖျားနံသောကြာအရ အာယုအရပ်တွင် ကျရောက်နေသည်။

ထို့ကြောင့် အသက်ရှည်ခြင်း၊ ရောဂါဝေးနာ သက်သာပျောက်ကင်းခြင်းတို့အတွက်လည်း ကုသိုလ်ပြုထုပန်နိုင်ကြပေသည်။

နောင်တော်ကြီးစေတီအား ဖူးမြော်ပြီးနောက် ထူးဆန်းသော ပန်းရထားဆင်းသက်ရာ နတ်ရေကန်အား သွားရောက်၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ပြုခြင်းဖြင့် ကျိုက်ကေလာသစေတီတော် ပူဇော်မှုခရီးကို နိဂုံးသတ်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ရေးမြို့သို့ ပြန်ခဲ့ရာ လမ်းတွင် တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုအား သတိပြုမိသည်။ ဆံတော်ရှင်စေတီတော်များအနက် ကေလာသ ဘွဲ့မည်တူ ဆံတော်ရှင်စေတီနှစ်ဆူ ဖူးတွေ့ခဲ့ရ

www.burmeseclassic.com

ဖူးသည်။

တောင်စွန်းကေလာသ ဆံတော်ရှင် နှင့် လခိုင်းကေလာသ ဆံတော်ရှင် စေတီများဖြစ်ကြသည်။ နှစ်ဆူစလုံး ပင်လယ်ကမ်းခြေအနီး တောင်ထိပ်တွင် စံပယ်တော်မူကြသည်။

ကိန်းဝပ်တော်မူရာ နေရာဒေသ အမည်များတွင် လခိုင်းသည် ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း ဗုဒ္ဓဟူး+ကြာသပတေး = ၁၇+၁၉ = ၃၆ ပါပနဝင်းဖြစ်သည်။ တောင်စွန်းသည်လည်း စနေ+အင်္ဂါ = ၁၀+၈ = ၁၈ ပါပနဝင်းဖြစ်သည်။

ပါပဓာတ်သည် လွယ်ကူလျင်မြန်ခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်း၊ လှုပ်ရှားတက်ကြွခြင်းသဘော ဆောင်၏။ (ပါပ၊ သောမ ခွဲပုံကား ပါပဂြိုဟ်လေးလုံး (တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ရာဟု၊ စနေ) ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း ၆+၈+၁၂+၁၀ = ၃၆ ဖြစ်၍ ၃၆၊ ၆၃ သည် ပါပနဝင်း

ဖြစ်၏။

သောမဂြိုဟ်လေးလုံး (တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ) ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း ၁၅+၁၇+၁၉+၂၁ = ၅၂ ဖြစ်၍ ၅၂၊ ၂၇ သည် သောမနဝင်းဖြစ်၏။ ၁၈၊ ၈၁ ကား ဂြိုဟ်သင်္ချာအရ တနင်္ဂနွေ၊ ရာဟု တွဲသဖြင့် ပါပနဝင်းဆို၏။ ၅၄၊ ၄၅ သည်လည်း ဂြိုဟ်သင်္ချာအရ ကြာသပတေး-ဗုဒ္ဓဟူး တွဲသဖြင့် သောမ နဝင်းမည်၏။

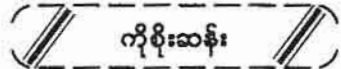
သောမဓာတ်သည် စည်းလုံး ခိုင်မြဲခြင်း၊ တည်တံ့ခြင်း၊ အေးချမ်းခြင်း၊ ဖြစ်တည်ခြင်းသဘော ဆောင်၏။ နဝင်း၏ အောင်မြင်ခြင်းကို သက်ဆိုင်ရာ သဘောဆောင်ကိစ္စ ဖြစ်စဉ်များအရ ခွဲခြားသတ်မှတ်ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ကေလာသဆံတော်

ရှင်စေတီနှစ်ဆူစလုံးမှာ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုများဖြင့် ပူဇော်ကိုးကွယ်သူ ပရိသတ် စည်ကားစွာ ရှိကြသည်ဟု ယူဆရလေသည်။

ကိုက်တွန်းခြင်း

ဤသို့ ထူးခြားစွာ စံပယ်တော်မူသော လခိုင်းကေလာသဆံတော်ရှင် စေတီသို့ မော့ကနင်လမ်းဆုံမှ တစ်မိုင်သာသာခန့် ခရီးဆက်ရသကဲ့သို့ ဘုရားဈေးဆိုင်ခန်းမှ အရသာထူးသည့် မွန်လက်ရာ ဟင်းလျာများကို လည်း မြည်းစမ်း ဝမ်းဖြည့်နိုင်သဖြင့် မော်လမြိုင်-ရေး ခရီးစဉ် ကြိုကြိုက်ပါက သွားရောက် ဖူးမြော်သင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းတင်ပြရပါသည်။

မြင်းမူခြုံမ ယာဉ်ထိန်းချကြပ်ကြီး မြင့်စိုးထံသို့ ရောက်ရှိစဉ် ရှားပါးဆန်းကြယ်သော ပစ္စည်းမျိုးစုံကို ရင်းလင်းပြသပေးပြီးနောက် ညာတင်ကုတ်ဖြင့် ခဲထားသော ပြဒါးလုံးတစ်လုံးကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

ထိုပြဒါးလုံးကို မန္တလေး အနောက်ပြင်ရပ်၊ အလွကပ္ပတိုက်၊ သီရိမာလာကျောင်းဆရာတော်ကြီး အရှင်ဓမ္မပီယအား ပြသမေးလျှောက်ကြည့်ရာ ဤသို့ မိန့်ကြားသည်။

ပြဒါးလုံး နုတော့နုသေးတယ်၊ ရုက္ခမျှ ဆားလေးပါးနဲ့ ဆက်ထိုးမှု အနာခံရပယ်၊ သိဒ္ဓိစခန်း တက်လှမ်းနိုင်ပယ်၊ အဆောင်အဖြစ်တော့ သုံးလို့ရတယ်၊ နိုးသား တစ်ပြု ယာဉ် မတော်တဆသေး၊ ရန်အဆွယ်သွယ် ကျော်လွှားနိုင်တယ်။

'ဒါကို ခွဲစိတ်ပြီး မိသားစုကို ဝေမျှပေးလို့ရသလား ဘုရား' 'ရပါတယ် လက်စွပ်ကွင်းနိုင်တဲ့ အဆွယ်

ညာတင်ကုတ်ဖြင့် ခဲသော

ပြဒါးလုံးအဆောင်

တစ်ဖက် တစ်ဖူးသာစီလောက် ခွဲပြီး လက်ရာနဲ့ ပေါက်ထုရင် ဝိုင်းပြားပြား ပြဒါးလုံး အဆောင် လှလှပပကလေး ရတာပေါ့။ ညာတင်ကုတ်နဲ့ ခဲထားတာဆိုတော့ ပြဒါးထည့်ပွားလို့ရတယ်။ ထည့်သမျှ ပြဒါးတွေလဲ သူဟိတ်ကြောင့် ပြဒါးခဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီကရတဲ့ ရေကိုလဲ သေအောင်သတ် နိုင်ရင် တခြား ကြေး၊ သံ၊ သွပ်၊ ဖမ်းတဲ့အခါ

ခရီးတွင်တယ်' သို့ဖြစ်၍ ခန်းနေဦးပဉ္စင်း အရှင် နေမိန္ဒရက လုံငါးလုံးဖြင့် ပြဒါးငါးလုံး ခွဲခြမ်းပေးသည်။ ခဲရုံမျှ ခဲထားသဖြင့် ပြဒါးလုံးမှ အမြှုပ်ကလေးများ ကြွထွက်ကာ လေပေါက်လေးများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့သော် အဆောင်အကာအဖြစ် အသုံးပြု၍ ညာတင်ကုတ် အဟိတ်ကြောင့် အခွမ်း ပိုထက်စေသည်ဟု ကြားနာရလေသည်။

ခွဲထုတ်ထားသော ပြဒါးလုံးများ

အဂ္ဂိရတ်သုဂေသင်္ဂီ

ကြေးခြံဆောင်းပါး
နုလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကို တွေ့အောင်ရှာ

[ကိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
ဝဠဝဏ် Y ဝဏ်ဠဝဠ
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နုလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နုလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နုလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်
ပြီး နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နုလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီ။
အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပျော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

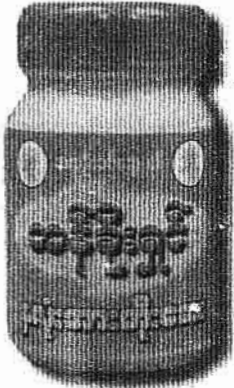
ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နုလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နုလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နုလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့/ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နုလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နုလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခါပြီး နုလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ **လေးဖက်နာ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါများ** နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နုလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နုလုံးတန်ခြင်း၊ နုလုံးအောင်ခြင်း၊ နုလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

တို့ဟာ သိတနဲ့ညာ ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာခြင်းပါ။ အချို့
အဆိမ့် အဆီးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး၊
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
ဖိစိခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နုလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

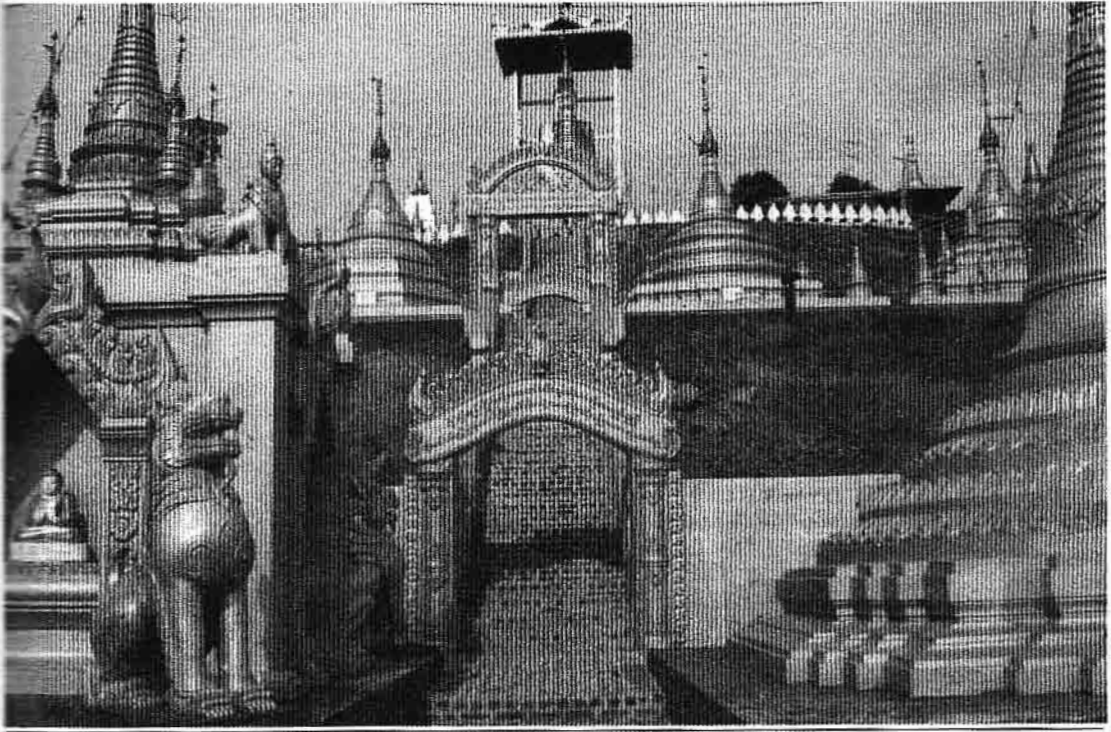
အဲဒီ နုလုံးရောဂါကို လျှင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နုလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နုလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နုလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မူးဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင်ခြင်း၊ နုလုံးစူး၍
အောင်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမိ၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နုလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ပယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် ဇာနည်နုလုံးအားတိုးဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၃၂) ရောဂါ(လမ်း) (ည)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၉ ၈၆၀၂၂၅။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

▲ ထေရီတရားတော်များအလယ်မှ တောင်တန်းနှင့်ပိုင်များ

တောင်တန်းသာရာရိပ်သာ

ခံယူသော

ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓါတရု

ယခင်လမ္မ အာဆော်

အား ဂါရုဠ ပူဇော်ခြင်း (၄)

ထူးသည့် သွေးနှင့် လက္ခဏာတော်

▶ အာနန္ဒာရုံတံတူထေရီ

ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့ရာ သိမ်ကျောင်း၌ လေ့လာကြည်ညိုနေစဉ် ခန်းနေဦးပဋ္ဌင်းက ဆရာတော် ဦးကေသရ မိန့်မှာသည့်အတိုင်း စာအုပ် စာတမ်းများကို ရှာဖွေ စွန့်လှူပေးသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိ စာအုပ်၊ ဓာတ်ပုံနှင့် လက်ကမ်းစာစောင် အချို့ဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပုံများမှာ ခန္တီး ဆရာတော်အား ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုစုပုံ၊ သွေးဖန်ပြန်များနှင့် လက်ဝါး ပြင်ပုံတို့ ဖြစ်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

◆ လောကနန္ဒာဝံတံတေတီ

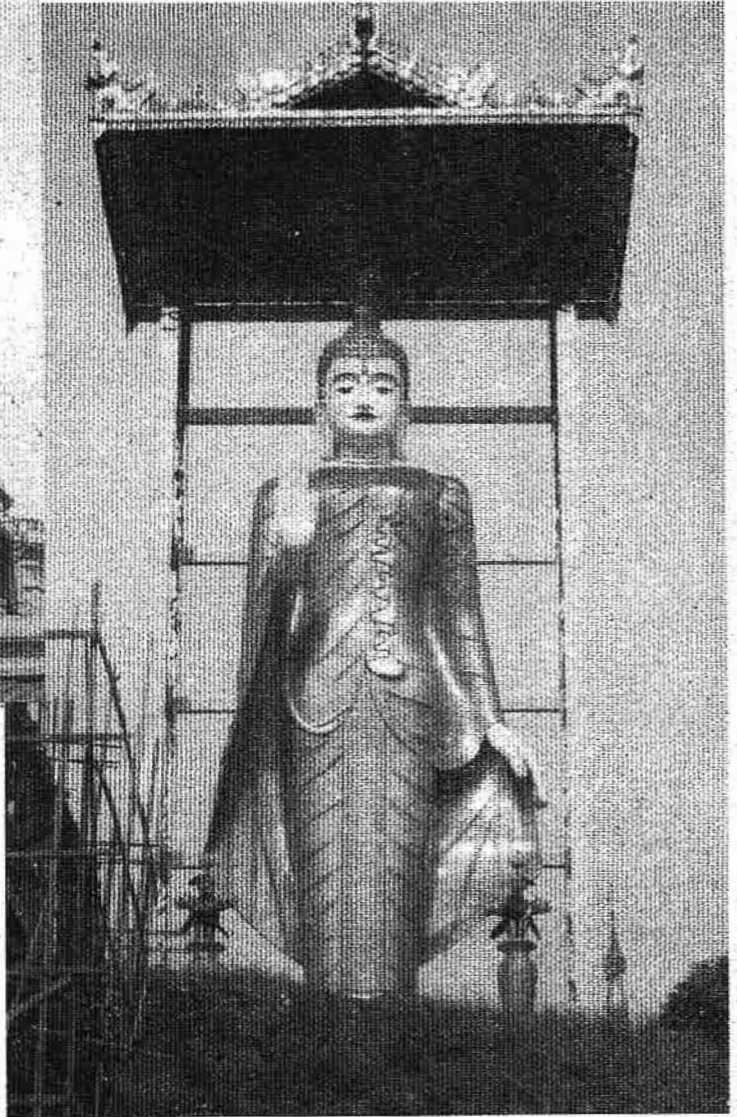
ဥက္ကဋ္ဌ(၉၀)အရှိသော ဂျီထော့နီ

ဆရာတော်၏ ကျန်းမာရေး ဆေးစစ်ချက်ယူရန် သွေးနမူနာ ထုတ်ယူခဲ့ရာ၌ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၄)ရက်နှင့် (၂၅)ရက်တို့တွင် ဖောက်ယူခဲ့သည့် သွေးများမှ ပန်းရောင်အသားစိုင်းပမာ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို ဖန်ပြန်၌ တွေ့ရှိရသည်။ ယင်း တတ်ပုံကို ထပ်ဆင့် ရိုက်ကူးတင်ပြပါသည်။

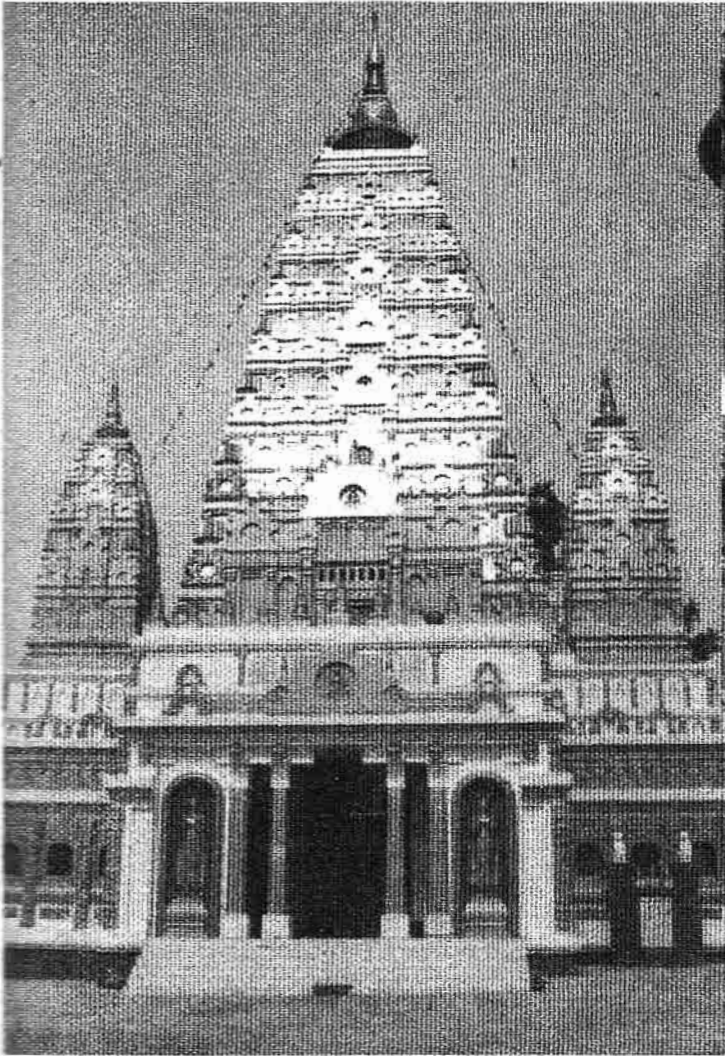
ဆရာတော်၏ လက်ဖဝါးအစုံကိုလည်း ပူဇော်တင်ပြထားလေရာ လက်နှစ်ဖက်စလုံး၏အလယ်၌ ဂန္ဓိရကြက်ခြေများပါရှိ၍ လက်ချောင်းများအောက်၊ အထူးသဖြင့် လက်ခလယ်အောက် ကံကြမ္မာဆိုင်ရာ စနေဂြိုဟ်ခုံတွင် ထင်ရှားသော မတ်တတ်အစင်းများ တွေ့ရသည်။

အောက်ပိုင်း၌ ပြတ်တောက်၍ နှလုံးလမ်းအထက်တွင် အခက်များ

အဘယုဒြာ တင်၍ထွက်ပွားထောက်ကြီး

www.burmeseclassic.com

◀ ယိုးဒယားပြည်နယ် ယိုးဒယားလက်ရာ

▶ ယောသဒ္ဓိရုပ်ပွားတော်

◀ ယောသဒ္ဓိတော်

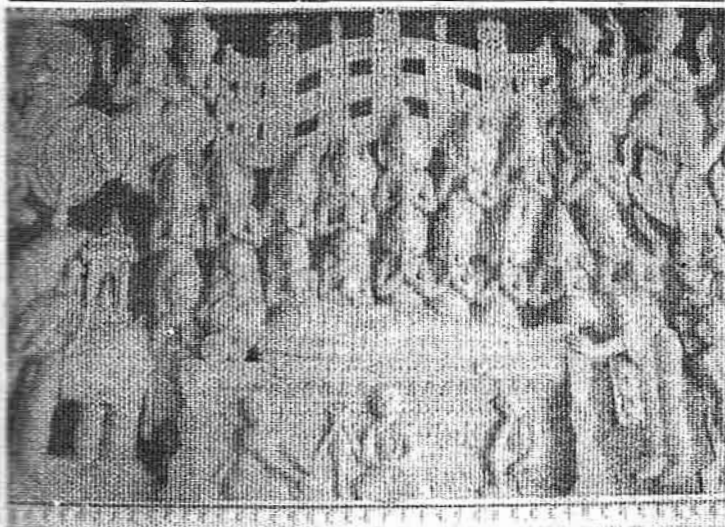
ဖြာလျက် ထင်ရှားစွာ ထွက်ပေါ်နေသည့် ကံကြမ္မာလမ်းက သက်ငယ်ပိုင်း ချူချာ၍ သက်ကြီးပိုင်း(၇၀-နှစ်အထက်)၌ ထင်ရှားကျော်ကြားမှုကို ဖော်ပြနေပေသည်။

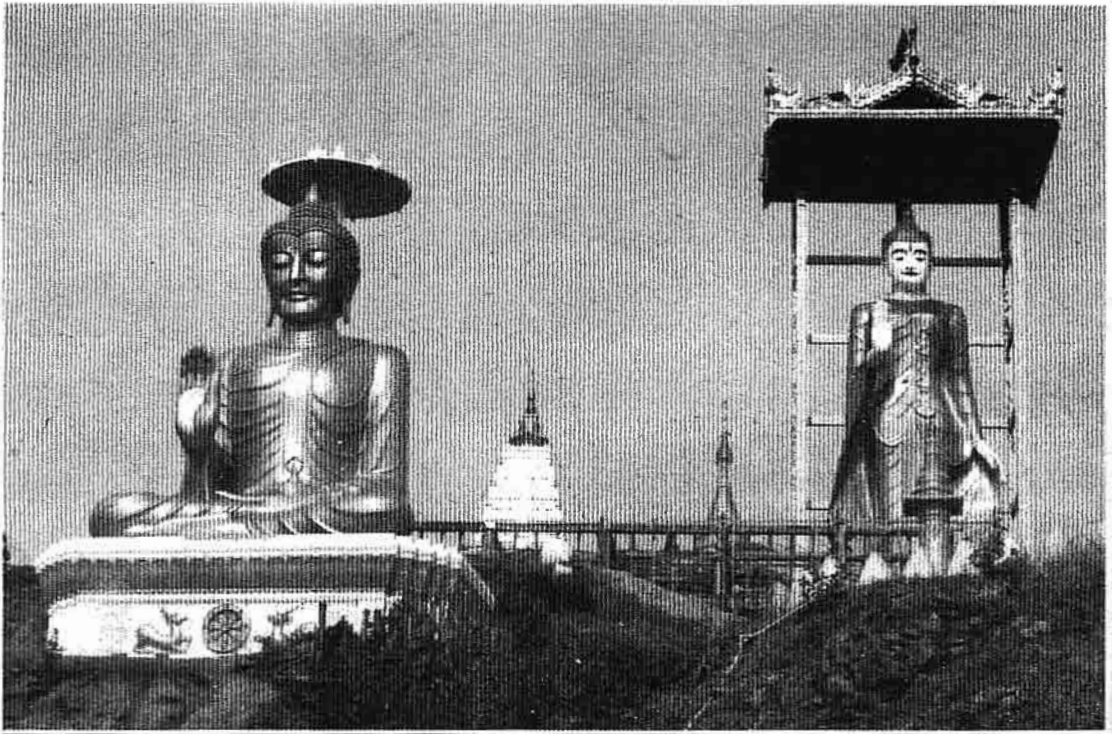
ရွှေကျောင်းတော်နှင့် ဂူဂူဇာစေတီ

သိမ်ကျောင်းမှ ပြန်ထွက်လာပြီးနောက် ဝိသုဒ္ဓါရာမ ရွှေကျောင်းတော်ကြီးအတွင်း ဝင်ရောက်လေ့လာရာ အတွင်း၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည်နေကြသော ရဟန်းယောဂီအချို့ကို တွေ့ရသည်။

သာသနာ့စိပ်သာအတွင်း၌ ကျောင်းကန်ဘုရားတည် ဒါနကုသိုလ်ပြုနေကြသော ရဟန်းရှင်လူများစွာ တွေ့ရသကဲ့သို့ ဘာဝနာကုသိုလ် ပြုသူများလည်း မြင်တွေ့ရခြင်းက သာသနာအတွက် အားတက်ဖွယ်ဖြစ်သည်။

ရွှေကျောင်းတော်အတွင်း၌ ကျောက်

◆ တောင်ထိပ်သို့ ရုက္ခာန် ဖော်ပူရည်

◆ တည်လက်ခ(၁၀၀)တောင်ပြည့် မဟာကမ္ဘာ့ထားထေရ်လုပ်ငန်းခွင်

ဖြူသား တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်ကြီး တစ်ဆူကို ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့ရ သည်။

ရွှေကျောင်းတော်၏ တောင်ဘက်၌ ရေကန်ငယ်နှင့်အနီးတွင် စေတီတစ်ဆူ ကံန်းဝပ်တော်မူသည်။ “**ဂုရုပူဇာ စေတီ**” ဘွဲ့မည်ရှိ၍ ဦးဝိသုဒ္ဓါစာရ၏ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ ဓမ္မာစရိယဆရာများ ဖြစ်သည့် ဒုတိယခန္တီးဆရာတော် ဦးသုဇနနှင့် တိုက်အုပ်ဆရာတော် ဦးကုသလတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရည်စူးပူဇော်ထားသည့် စေတီဖြစ် သည်။

နှစ်စဉ် ဆောင်းကာလ၌ ဦးဝိသုဒ္ဓါ စာရ ပညာသင်ရသော ခန္တီးစာသင် တိုက်သို့ ကောက်ညှင်းကို ထောင်း၍ ပြုလုပ်ရသည့် ရှမ်းမုန့်(ခေါ်ပုပိ)များ သွားရောက် လှူဒါန်းလေ့ရှိသည်။ ထို အခါ ရွာသူရွာသားများလည်း လိုက်ပါ

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြသဖြင့် လှည်းအစီးရေ (၃၀)ကျော် သော လှည်းတပ်ကြီးပမာရှိ၏။

နှစ်စဉ် မပြတ်ပို့လှူခဲ့ရာ သက်တော် (၇၀)ပြည့်သော နှစ်တွင် ရန်ကုန်သို့ သွားကာ ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူရသဖြင့် ကျန်းမာရေး ညံ့သည်အချိန်၌သာ ပျက်ကွက်ဖူးသည်ဟု ကိုယ်တိုင်

မိန့်ကြားသည်။ ဆရာဂုဏ်ကျေးဇူးကို သတိရလျက် တတ်စွမ်းသမျှ ပြန်၍ နိဗ္ဗဝတ်ပြုခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဆရာတော်ဆုံးမသည့် နှစ်မလေ့ ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓါစာရသည်

www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးတော်ရှင် သာမညသရာတော်၊ မေယဝတီသရာတော်၊ သက်တော်ရှည် တောင်မော်သရာတော်ကြီး တို့အား အဖူးဖူးထား၍
ကောလင်းမြို့၊ တောင်မော်သာသာနဂါးပိသာ ၁၃၀ ပဗ္ဗတတောင်ထိပ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်မည့်
ကောလင်းမြို့၌ ဉာဏ်တော် ၁၀၈ တောင် အမြင့်ဆုံး မဟာကျောင်းတော်မြတ်ကြီးပုံတော်

တောင်ထိပ်မှ မြင်ကုသည့် ဂိုဏ်းမြတ်ကွင်း

ဒေဝဗ္ဗတတောင်ပေါ်၌ ကျောင်းကန် ဘုရားတည်ထားခဲ့သမျှ နေ့ကောင်း ခက်သာ ရက်ရာဇာ စသည် ရွေးချယ် ခြင်းမရှိခဲ့။ မိုးလေဝသ ကောင်းမွန်၍ အားလပ်သောနေ့ကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့ သည်။

‘ဘုန်းကြီးက နတ်အကူအညီလဲ မတောင်း ပါဘူး။ ကုလိလ်ကောင်းပူ ပြုလုပ်ပြီးတိုင်း နတ်တွေကို အဖူးအဆန်းပေးတော့ လောက်ပဲ ရှိပါတယ်’ ဟု မိန့်ကြားသည်။

ရတနသုတ်တွင်... ‘ဒီဝါစ ရတ္တာ စ ဟရန္တိ ယေ ဗလီ၊ တသ္မာ ဟိ နေရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ’ ဟု ပါရှိသည်။ ငြိန်မာပြန်သော်...

‘အကြင်သူတို့သည် နေ့အခါ၌ လည်း ကောင်း၊ ည၌အခါ၌ လည်းကောင်း ပူဇော် ဖြယ်ရာကို ဆောင်ယူ ပူဇော်ကြကုန်၏။ ထို့ ကြောင့်ပင်လျှင် ထိုသူတို့ကို ပပေပလျှော့တဲ့ ဘောဇ္ဈာန်ကြကုန်လော့’

ဟု ဘုရားရှင်က နတ်တို့အား တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ဗလီနတ်စာနှင့်ပတ်သက်၍ ခုဒ္ဒက အဋ္ဌကထာ(၁၊ ၁၄၂)တွင် “ယေ မနုဿာ စိတ္တကမ္မ” စသော လေး ဂါထာ၏ မြန်မာပြန်မှာ...

၁။ အကြင်လူတို့သည် ဆန်းကြယ် သော သစ်သား၊ စသည့် နတ်ရုပ် ပြုလုပ်၍ လေးမြတ်ပူဇော်ကြသော သစ်ပင် စသည်သို့ တင်ထား၍ နတ်တို့အား ရည်စူးပြီး နေ့အခါ၌ ဗလီနတ်စာကို ပြုကုန်၏။

၂။ လဆုတ်ပကွတိုည့် ည၌အခါ၌ ဗလီ နတ်စာကို ပြုကြကုန်၏။

၃။ စာရေးတံ၊ ဆွမ်း စသည်တို့ကို ပေးလှူ၍ အစောင့်အရှောက်နတ် တို့ကို အစဦးထား၍ ဗြဟ္မာပြည် တိုင်အောင်နေသော နတ်ဗြဟ္မာတို့ အား ရောက်အပ်သော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၏ အဖို့အစုကို အမျှ

အတန်းပေးဝေကာ နေ့အခါ၌ ဗလီ နတ်စာ ပြုကုန်၏။

၄။ ထီး၊ ဆီမီး၊ ပန်းလှူခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ည၌တာ ပတ်လုံး တရားနာယူခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း ပြုကြကုန်၍ ရောက်အပ်သော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၏ အဖို့အစုကို အမျှ အတန်းပေးဝေကာ ည၌အခါ ဗလီနတ်စာ ပြုကုန်၏။

ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ထို့အပြင် “ဝိနယမဟာဝဂ္ဂ ဘောသဇ္ဇက္ခန္ဓက ၃၂၄” တွင်...

“ယသ္မိံ ပဒေသေ ကပေဟိ” စသော (၃)ဂါထာ၏အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်း မှာ

ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိနေထိုင်မည့် အရပ်၊ တိုက်တာ၊ အဆောက်အအုံ၌ နေထိုင်တော့မည်ဆိုလျှင် သီလရိုးသာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကျွေးမွေးသူ၊ ဒါနိုး၍

ယောက်ျားအားပေးပေးရုံ

ထိုအရပ်၊ အဆောက်အအုံရှိ အစောင့်
အရှောက်နတ်တို့အား ကုသိုလ်အဖို့
အစုကို အမျှအတန်း ပေးဝေရာ၏။

နတ်တို့က အမျှပေးဝေဖော်ရသည်
ဟု ကျေးဇူးတင် ဝမ်းမြောက်ကာ
စောင့်ရှောက်တုံ့ မြတ်နိုးတုံ့ ပြုကြကုန်
၏ဟု ပါရှိ၏။ ထို့ကြောင့် နတ်တို့
သည်...

၁။ လူစာမစား၊ ရှေးကုသိုလ်ကိုသာ
ခံစား စံစားရသော အတန်းအစား
၌ ပါဝင်သည်။

၂။ လူတို့ ပေးဝေသော(ပတ္တိဒါန) အမျှ
အတန်းပေးဝေမှုကို သာဓုခေါ်လို
ကြသည်။

ထို့ကြောင့် အမျှအတန်း ပေးဝေခြင်း
သာ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အလိုတော်ကျဖြစ်
ကြောင်း ဆုံးမတော်မူလေသည်။

အပြန်ခါးထွင်

ဝိသုဒ္ဓါရာမ သာသနာ့ရိပ်သာ

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်း လေ့လာကြည့်ညိုပြီးနောက်
တောင်ခြေအစပ်တွင် ဆရာတော်
ဦးဝိသုဒ္ဓါစာရ အထိမ်းအမှတ် စေတီ
တည်ရာ လုပ်ငန်းခွင်သို့ သွားရောက်
လေ့လာသည်။

ဆရာတော်၏ အရိုးတော်ဓာတ်နှင့်
ပြဒါးဓာတ်တို့ကို မြေအောက်(၅)ပေ
အနက်တွင် (၉)လက်မ အုတ်ရိုးပြု
ထားရှိ၍ အထက်တွင် ဘုရားရှင်၏
ဓာတ်တော်များ၊ ဓမ္မကျမ်းစာအုပ်များ
ဌာပနာပြုကာ စေတီတည်မည် ဖြစ်
ကြောင်း သိရသည်။

ရဟန်း၊ သာမဏေ၊ သီလရှင်များ၊
လူကြီး၊ လူငယ်လုပ်အား ကုသိုလ်ရှင်
များ စုံလင်တက်ကြွစွာ လုပ်အားပေး
နေကြသည်ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

ထို့နောက်တွင် လက်ရှိဆရာတော်
ဦးကေသရအား နှုတ်ဆက်ကန်တော့
ပြီးနောက် တောင်တော်အား ဓာတ်ပုံ
မှတ်တမ်းပြုလျက် တောင်မော်ရွာဦး

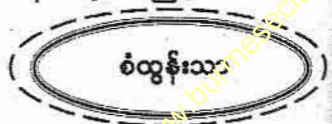
လမ်းခွဲသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။
ခရီးဖော် ဦးဝင်းရွှေက...

'တောင်မော်ကို ဘုရားဖူးလာရင်
ယာဉ်အသွားအလာ ရှားပါးပေမယ့်
အဆင်ပြေတာချည်းပဲ။ ကောလင်း
မပြန်ဖြစ်လို့ ခိုဝိသာမှာ အိပ်ရရင်လဲ
စားရေး၊ အိပ်ရေး မပူရပါဘူး'

ဟု ပြောသည်။

လမ်းဝ အသုပ်ဆိုင်တွင် နာရီဝက်
ခန့် စားသောက် နားနေပြီးသောအခါ
မန္တလေး-ပင်လယ်ဘူး မှန်လုံယာဉ်ဖြင့်
ခရီးကြိုကာ ကောလင်းသို့ အဆင်ပြေ
စွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလေသည်။

(တက်ကြွစွာ ကူညီပေးတော်မူ
ကြသည့် ဆရာတော် ဦးကေသရနှင့်
သံဃာတော်များအား ရိုသေစွာ
ကန်တော့ပါသည်။)

စံထွန်းသာ

ကြော်ငြာခံဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ပြန်လည်ထွန်းကား
(စက်မှု-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရှိက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နှီး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။'

'ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရိုပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကုန်ပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အနိုးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရှုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇက်ကုန်ပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝတ(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အိုးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေ့ခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။'

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်လေ့ဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၄၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇော်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောက်ယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ'

'ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့'

'ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာစိတ်တယ်ဆရာ'

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ၊ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်မကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇော်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်က လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှု-၁)

◆ အင်းဝတော်

မြန်မာ့စာပေ

ယခင်လူမှု အဆက်

စေတီတည်ရာ၌ ကပ်သုံးပါး ကျော် လွှား၍ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ ရန်မာန် ပြေအေးငြိမ်းစေရန် ရည်ရွယ်လျက် ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက် မုခ်(၈)ခုနှင့် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် ထားသည်။ ဂြိုဟ်(၈)ခွင်ကို ရည်ရွယ် ခြင်း မဟုတ်ပါ။ အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ သတ္တဝါအားလုံးသို့ ရည်မှန်းသည်ဆို သည်။

တစ်မျက်နှာလျှင် (၂၀)လက်မနှင့် (၁)မတ် အလျားရှိသည်။ (၈)မျက်နှာ ပေါင်း(၉)တောင်ပြည့် နှင်းကိုက်စေ ရန် ဖြစ်သည်ဆို၏။ $၂၀ \times ၈ = ၁၆၀$ လက်မ = ၉တောင် ဖြစ်သည်။ နှစ်စဉ် တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲ တော် ကျင်းပခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

တောလင်းနယ်မှ ကျောက်လှေကြီး

နှင့် အဖွယ် ရေဆန် အင်းဆေးကန် (၂)

လှေဦးမှသည်

မှောက်ထားသော လှေဝမ်းသဏ္ဍာန် ကုန်းတော်အား လေ့လာကြည့်ရာ အနောက်ဘက်၊ ခမောက်တောင်ဆီသို့ ဦးတည်နေသော လှေဦးပိုင်းကို တွေ့ရ သည်။ မီးဖိုပုံစံရှိသော လှေကြီးချည် သည့် နဖားပေါက်ကို သားဖြစ်သူ ကိုကြွက လက်နှစ်ဖက်လျှိုပြသည်။ လှေနဖားပေါက် အထက်နားတွင်

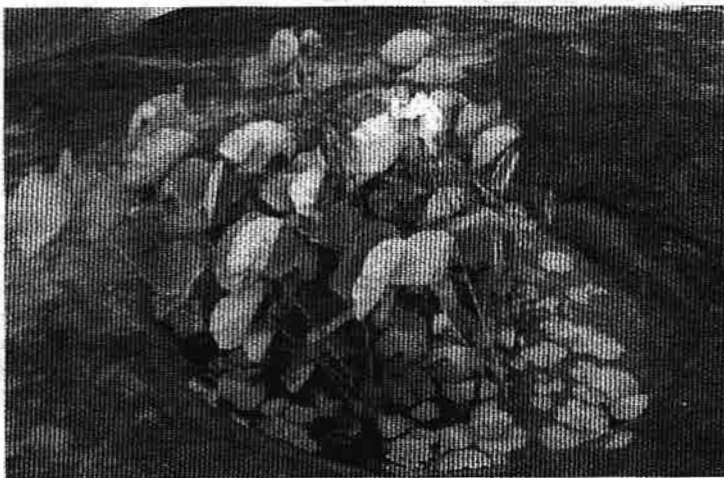
မုစလိန္မာရေအိုင်နှင့် နဂါးရုံရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ ကုန်းတော်အလယ်ပတ်၊ လှေဦးထိပ် နေရာတွင် ရန်ပြေမာန်ပြေ (၉)တောင် ပြည့် နှင်းစေတီ ကိန်းဝပ်တော်မူ သည်။

စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်တွင် "အင်းဆေးကန်" ရှိသည်။ အလျား (၁၂)တောင်၊ အနံ(၉)တောင် အနက် (၉)တောင် ရှိသည်ဆိုသည်။ နွေပိုး

• သုခမော ဗျာဓိဘိသုခန်း

• ဟန္တာကြားခို

ဆောင်း ရေမခန်းပါ။ကန်တွင်းမဆင်းရဲ ရေမချိုးရပါ။

ပွဲတော်ကာလတွင် သောက်ရေ သုံးရေအဖြင့် သုံးစွဲနိုင်သည်။ ရှေးဝိဇ္ဇာ ဇော်ဂျီတို့ အင်းကစား၍ ထွက်ရပ် ပေါက်မြောက်ခဲ့ရာ နှောင်းလူတို့ ဆေးဝါးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ရန် ထားရစ်ခဲ့သည်ဆို၏။

ဤကန်အနီး၌ သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်၍ သမာဓိတည်ကြည် မြဲမြံပါက နဂါးနှစ်ကောင်ဝန်းရံ စောင့်ကြပ်နေသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်ဟု

ရသေ့ကြီးက ပြောပြသည်။

ဘုရားဖူးများသည် အင်းဆေးကန် ရေကို ဘူးများဖြင့် ယူငင်အဆောင်ပြု လေ့ရှိကြသည်။ ရောဂါအထွေထွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။

ခရီးလမ်းပန်း အဆင်ပြေ အေးချမ်း စေသည်။ အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည် ဘေးရန် ကင်းစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

အင်းဆေးကန်၏ အရှေ့ဘက်ကန် အစပ်တွင် ထိပ်ဝ ဆယ်လက်မခန့် ရှိသော ကျောက်တွင်းကို ရေမျက်နှာ

ပြင်အောက်၌ တွေ့ရသည်။ လှေ၏ ဗဟိုချက်မဖြစ်၍ အနက် မည်မျှရှိသည် ကို မှန်းဆ၍မရပါ။

ဤတွင်းမှ ရေများ တသွင်သွင် စီး ထွက်နေသည်ဟု သိရသည်။ လှေကြီး မှာ ရှေ့နောက် အလျားရှည်၍ မှောက် လျက်ပုံစံ ဖြစ်သောကြောင့် တောင် ကုန်းပမာ ဖြစ်နေသည်။

အရှေ့မြောက်၊ အရှေ့ မြောက်နှင့် အနောက်ဘက်များတွင် ရေပတ်လည် ဝိုင်းလျက်ရှိသည်။ လျော့ကျသွားသော အင်းရေ ဖြစ်သည်။

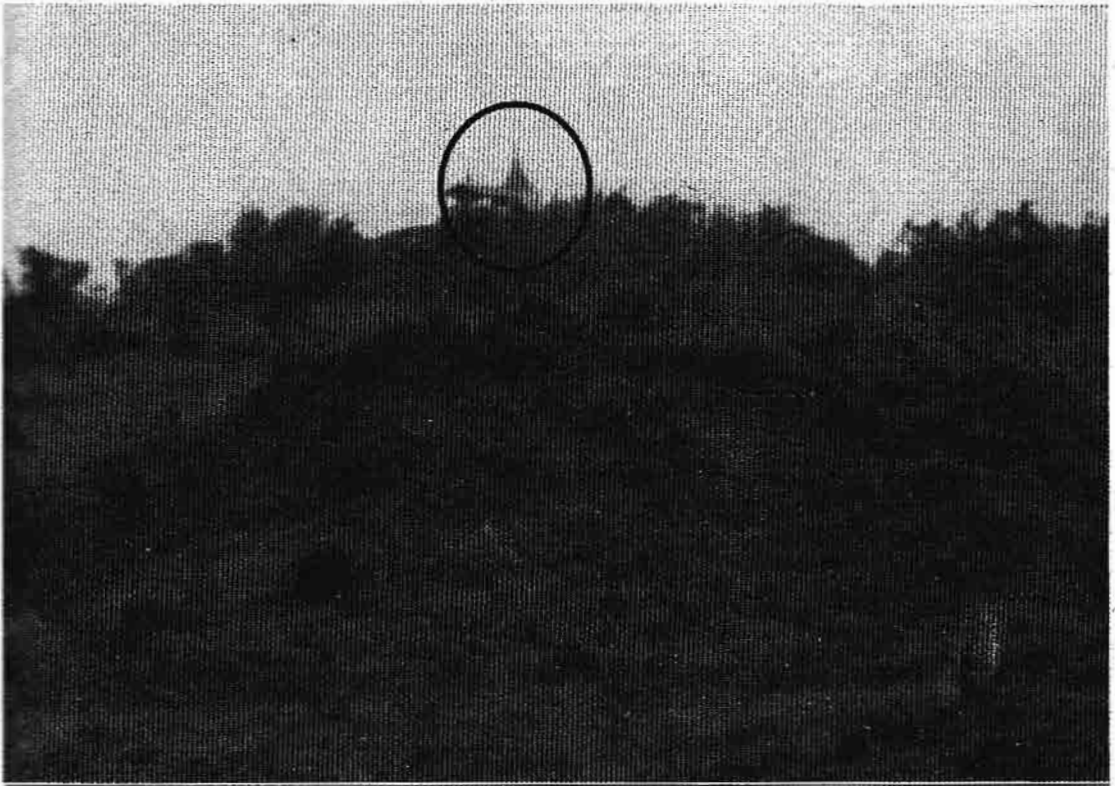
ဗဟိုတွင်းသည် တောင်ကုန်းအမြင့် ထိပ်တွင်ရှိနေရာ အင်းမှ ရေများ သို့မဟုတ် မြေအောက်မှ ရေများ အလို အလျောက် ဆန်၍ လျှံထွက်နေခြင်းက ထူးခြားလှပေသည်။ ထိုတွင်းနေရာမှ ရေကို ဆေးအဖြစ်၊ အဆောင်အဖြစ် ယူငင်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လှေပွဲဒီဗီ

လှေပွဲပိုင်း ဆင်ခြေလျှောစောင်းတွင် ဒီပက်ရာမြတ်စွာဘုရားထံ နိယတ ဗျာဒိတ်ခံယူနေသော သုမေဓာရှင် ရသေ့နှင့် သုမိတ္တာသတို့သမီး ရုပ်တု များ၊ တံခွန်တိုင်အထက် ဈာန်ပျံကြွနေ သော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာ(၈)ပါး ပုံတော်များကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ရသေ့ကြီး တရားအားထုတ်စဉ် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာ(၈)ပါး ဈာန် ပျံကြွလာပုံကို ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ဤ ရဟန္တာရုပ်တုများ သွန်းလုပ်ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ဈာန်ပျံကြွနေပုံကို ရည်ညွှန်း၍ အမြင့်(၉)ပေ(၉)လက်မ ရှိသော တံခွန်တိုင် ပြုလုပ်ကာ အထက် မှ မြတ်စွာဘုရားပုံတော် ပူဇော်ထား သည်ဟု ဆိုသည်။

◀ ဇရာမြိုင်ရသော တောင်သုံးလုံးထက်မှ (၁၀)တောင်မြင့်အထိ

▶ ဟမ္မာကြားခွဲငါး တစ်ဖွင့်

နိမိတ်အာရုံ ထင်မြင်၍ ရက်ပိုင်း အတွင်းမှာပင် ဒါယကာတစ်ဦး ရောက် ရှိလာက ဤကုန်းတော်၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းသည်များ အောင်မြင်ပြည့်ဝ သဖြင့် ဘုရားကိုးဆူ လှူဒါန်းလို ကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ ဤသို့ ဖြင့် ဤရုပ်တုရုပ်ပွားများ ပွင့်ထွန်းလာခဲ့ သည်ဟု သိရသည်။

ထို ရုပ်တုရုပ်ပွားများအနီးတွင် ဖဒုမ္မာကြာအိုင်ငယ်ရှိသည်။ ရသေ့ကြီး သည် လှေဦးပိုင်း ကျောက်စောင်းတွင် တရားထိုင်လေ့ရှိကာ ၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက် နေ့ညတွင် တရားကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်း၍ လှေပဲ့အံ့ခြေ အင်းအတွင်း ရေငြိမ်းဆင်းရာ ဤရေအိုင်၌ ဖြူနီညိုဝါ ကြာလေးပွင့် ပွင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

နံနက်လင်းသောအခါ ကြာပွင့်များ မတွေ့ရ ရေအိုင်သာ ရှိသည်ကို အံ့ဩ

ဖွယ်ရာ ကြုံတွေ့ရသည်။ ထို့နောက် အင်းကြာ(အင်းတွင် အလေ့ကျပေါက်နေသော ကြာပင်) အချို့ ပေါက်ရောက်လာရာမှ ၁၃၇၃ ခုနှစ်တွင် ပဒုမ္မာ(၄)ပွင့် အလို အလျောက် ပွင့်လန်းနေသည်ကို တွေ့

ရသည်။ ယခု ၁၃၇၅ ခုနှစ်တွင်မူ (၉)ပွင့် ပွင့်လျက် ရှိသည်ဆို၏။

မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ

ကျောက်လှေကြီးမှာ အလျား (၅၄)လံ(၃၂၄-ပေ) ရှည်လျားသဖြင့် နက္ခတ္တဗေဒနှင့် ညီမူရင်း၆၇

လှေလုံးပေါ်စေရန် အင်း၏ မြောက်ဘက် လယ်ကွက်ဆီမှသာ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးနိုင်သည်ဆို၏။

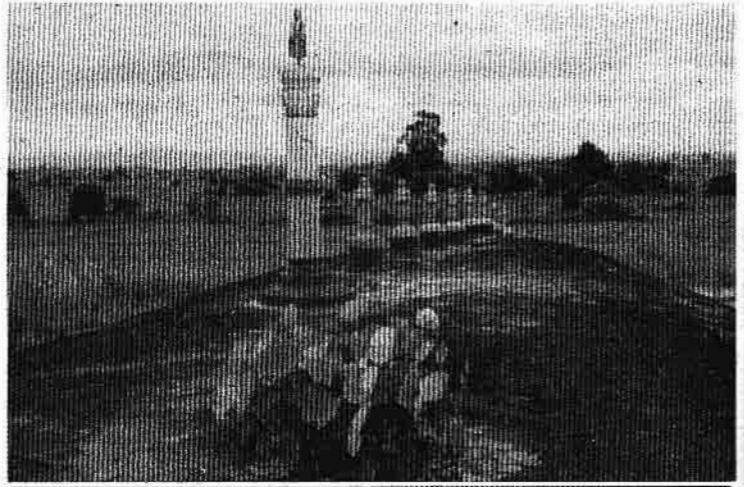
သို့ဖြစ်၍ လှေပွဲမှ အင်းအတွင်းသို့ ဆင်းကာ ကိုညြ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ရေတိမ်ရာမှ ဖြတ်သန်း၍ မြောက်ဘက် လယ်ကွင်းမှ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးသည်။

လှေဦးအဖျားပိုင်း အဝေးဆီတွင် တောင်သုံးလုံးနှင့် တောင်ထိပ်တွင် စံပယ်သော (၁၈)တောင်ပြည့်စေတီကို လည်း လှမ်း၍ ဖူးမြော်ရသည်။

ရေသွေကြီး၏ နှိုးဆော်လွှာ

ထို့နောက် ကုန်းတော်သို့ ပြန်လာရာ ဦးအောင်သိန်းက နှိုးဆော်လွှာ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ကမ်းပေးသည်။ ထိုစာရွက်၌...

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၉ ခုနှစ်၊

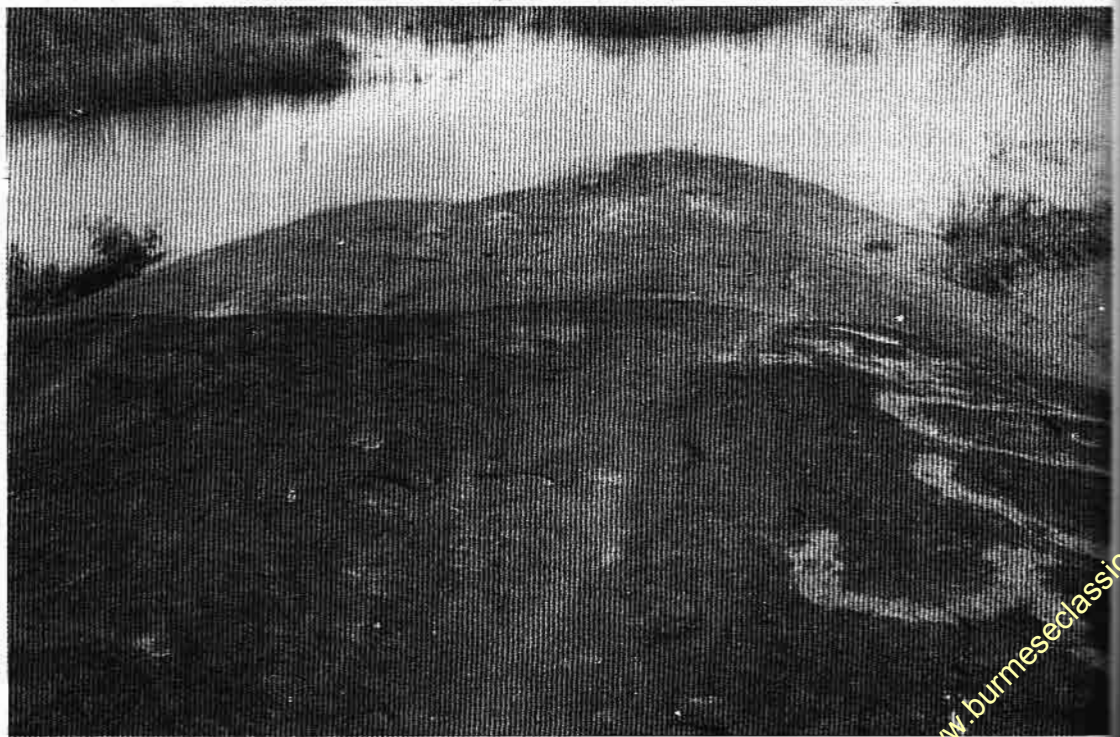

◀ ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာရှင်မိ

တော်သလင်းလဆန်း (၁၀)ရက်တွင် ဗုဒ္ဓသာသနာ မြန်မာနှင့် မလျော်သော ဖြစ်စဉ်တစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ပါသဖြင့် ကောလီ အောင်ဓာတ်ဆောင် “ကောလင်း” နယ်မှ နံတူထပ်သည် “ကျောက်လှေ”ပေါ်တွင် မြန်မာ့

ရန်ပြေမာန်ပြေ ဓာတ်ချေဘုရားကို ခုနစ်ရက်သားသမီး စုပေါင်းအားဖြင့် တည်ထားပြီးဖြစ်ရာ တပေါင်းလပြည့် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်သမယ သံဃာတော်များအဖွဲ့ ဆန်လောင်းလှူပွဲနှင့် ဆောက်လက်စ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်

◀ လှေပွဲနှင့် အင်းတော်

ကုညီထွေ ဦးဝင်းကျွ

အတွက် သဒ္ဒါကြည် ဝိုင်းဝန်းကူညီကြ ပါရန် နှိုးဆော်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ရှေးရှေးထင်သည့် ရှေးဖြစ်အင်

ကျောက်လှေကြီးတည်ရာ အင်းကြီး၏ အနောက်ဘက်အင်းစပ်တွင် “ဝါးကြီးတော” မြို့ဟောင်း လှေဆိပ် ရှိ၏။

(ဝါးကြီးတောမြို့သည် အင်္ဂလိပ်ခေတ်တွင် “ဝါးရုံခုံ” ရွာဟု တွင်၍ သစ်လုပ်ငန်းအတွက် အားထားရသည့် လူနေစည်ကားသော စခန်းထောက်ရွာတစ်ရွာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ ရွာအမည်သာ ကျန်၍ အိမ်ခြေများ ပျောက်ကွယ်ကုန်ပြီဟု သိရသည်။)

ဝါးကြီးကုန်းမြို့ဟောင်း၏ နောက်တစ်တိုင်(၂ မိုင်)ခန့်အကွာတွင် ညောင်ဝန်းရှိ၍ ထိုရွာ၌ ဘိုးတော်ဗဒုံမင်း တည်ခဲ့သည့် ရွှေကျွန်းစေတီ ရှိသည်။ ယင်းစေတီကို အဘဘိုးဘိုးအောင် ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် တည်ခဲ့သည် ဆိုလေသည်။

ဘိုးတော်ဗဒုံမင်း နန်းတက်သော အခါ စည်းစိမ်အတွက် စိုးရိမ်သဖြင့် ဘိုးဘိုးအောင်ကို ဖမ်းဆီးသုတ်သင်စေသည်။

သုတ်သင်၍ မရသည့်အခုံး ဘိုးဘိုးအောင်၏အစွမ်းကို သိရသောအခါ ဝန်ချတောင်းပန်၍ မင်းစည်းစိမ်ရစေရန် တူတော်သားတော် မင်းဆွေမင်းမျိုး အမှုထမ်းများစွာ သတ်ဖြတ်ခဲ့သည့် အကုသိုလ်ဝဋ်ကြွေး၊ ကျေတန်သမျှ ကျေစေရန် ဘိုးဘိုးအောင် ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ် ဌာန(၂၃၀)တွင် ကံကူမည့် ရွှေကျွန်းစေတီ အဆူ(၂၃၀) တည်လုပ်ခဲ့သည်။

ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းသည် အင်းဝနန်းတော်တွင် တစ်နှစ်လေးလ စိုးစံပြီးနောက် အမရပူရနန်းတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့စိုးစံခဲ့သည်။ အင်းဝမှ အင်းအပြင်သို့ရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် (လှေကြီးရှိရာ)အင်း၏အပြင် “အမရပူရ” နံ (ဗုဒ္ဓဟူး)အတူ ရှိသည့် ညောင်ဝန်း(ရွာ)၌ ရွှေကျွန်းတစ်ဆူ တည်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဖြစ်စဉ်ပါ အချက်အလက်အချို့ကို ကုန်းဘောင်ရာဇဝင်၌ အထောက်အထား တိကျစွာ ရှာမတွေ့နိုင်သည့် ရေးရေးမှုထင်သည့် ရှေးက ဖြစ်အင်အဖြစ် ဖော်ပြရပေသည်။

ဘိုးတော်မင်း စွန့်ခွာခဲ့သော အင်းဝ

မြို့ကို ဘကြီးတော်မင်းခေါ် ဗဒုံမင်း၏ နောင်တော်လတ်က စတုတ္ထအကြိမ် ထပ်မံ တည်ဆောက်သောအခါ...

‘လှေကြီးကိုဝန်တင် အလျှင်က နေရာဟောင်းကို ပြောင်းကြည့် အေတို့ အိမ်တန်ရှည် မင်းနေပြည်ရွှေဝှို့ သာလှတယ်လေး’

ဟူ၍ ကလေးသူငယ်တို့ တဘောင် ကြွေးကြော်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အင်း(ဝ)မှ ထွက်သော ဤကာလတွင် လှေနှင့် စပ်သော ယခုနေရာ၌လည်း တတ်ပြေ နံပြေရန်ပြေ စေတီတည်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘိုးတော်ဦးဝိုင်းသည် ဇာနည်သားဖြစ်ရာ စံကူးဓာတ်ရန် ၂,၃နှင့် ကယ်ဆယ်ခြင်း နိမိတ်ဆောင် ဆယ်ပြည့် (၂၃၀)ဆူ တည်သည် ဆိုလေသည်။ ထို့နောက် ကသစ်ကုန်းရွာသို့ ဝင်ကာ ဦးဝင်းရွှေ၏ ဆွေမျိုးသားချင်း တစ်ဦးအိမ်သို့ ဝင်လည်ကာ ရေခွေးကြမ်းနှင့် အညှာမုန့်များ စားသုံးကြသည်။

ထိုအခါ မိမိတို့ ငှားရမ်းလာသည့် သုံးဘီးဆိုင်ကယ်သမားကလေးက...

‘ဆရာ ကျွန်တော် ဒီရွာကို အရင်က ဆာဆာ ဆောက်ပူတယ်။ ရှေးတရားပျက် ဌာပနာတိုက်ထဲက ရှေးခေတ် ရုပ်ပွားဆော်တွေ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ ဖော်လာလို့ ကသစ်ကုန်းရွာဦးကျောင်းမှာ ပူဖော်ထိန်းသိမ်းထားတယ်။’

ဗုဒ္ဓလေးက လူတွေက အဲဒီ ပစ္စည်းတွေထဲက ဖန်ပြားကြီးတစ်ချပ်ကို အင်မတန် စိတ်ဝင်စားကြတယ်။ နတ်ခမ်းပတ်လည်မှာ အရုပ်တွေ ပါလား။

လူတော်တော်များများကို လာဖို့ရတယ်။ ရှေးမတည်လို့တဲ့ အရောင်းအဝယ် မဖြစ်ခဲ့ဘူး’

ဟု ပြောပြသဖြင့် ရွာခံ အဘိုးအို

တစ်ဦးအား မေးကြည့်သည်။
'အေးကွ ရိရုရအမတ် မြင်းခြီးဆွဲ
ထားပုံက အတော်ကောင်းတယ်။
လူလေးကြည့်ချင်ရင် ကျောင်းထိုင်
ဘုန်းကြီးဆီ သွားလျှောက်ကြတာပေါ့'
သို့ဖြင့် ရွာခံအချို့နှင့်အတူ ကျောင်း
သို့သွားကာ ဆရာတော်အား လျှောက်
ထားကြသည်။ ဆရာတော်က "ဟိုး
အရှေ့ကုန်းဘုရားက ရတာပါ။ ပြန်
ပြီးဌာပနာလိုက်ပြီ" ဟု မိန့်ကြားသည်။

'စေတီပြန်တည်လို့ ပြီးပြီလား
ဘုရား'
'ဟင့်အင်း စေတီမတည်ပါဘူး။ ဟို
ဘက်ရွာကို ပေးလိုက်တာပါ။ မရှိတော့
ပါဘူး'

ရွာသားများက လက်ကုတ် မျက်ရိပ်
ပြကာ ပြန်ကြစို့ဟု အချက်ပေးပေးဖြင့်
ဦးချ၍ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော်က မည်သို့ သဘော
ပေါက်သွားသည်ကိုတော့ မသိရပေ။
ရှေးအထောက်အထား တစ်ရပ်ကို
မတင်ပြနိုင်သဖြင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရ
သည်။ ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း၏ ကောင်းမှု
တော်များနှင့် ဆက်စပ်နိုင်ကောင်းသည်
ဟု တွေးမိလေသည်။

နှုတ်ဆက်ဂါရဝ

သိကြားမင်းစံရာ တာဝတိံသာနတ်
နန်းတွင် ပွင့်ရိုးဖြစ်သော ကသစ်ပန်းကို
အမှီပြုကာ နိမိတ်ကောင်းဆောင်သည့်
ကသစ်ကုန်းကျေးရွာမှ ကျောက်လှေ
သည် ကျောင်းကန်ဘုရားစေတီများဖြင့်
ပွင့်လန်းသည့် သာသနာ့စခန်းအဖြစ်
ထွက်ပေါ်လာပြီဖြစ်သည်။

ခရီးကြိုကြိုက်ပါက တစ်ခါတစ်
ခေါက် လာရောက်လေ့လာ ကုသိုလ်ပြု
ကြပါရန် တိုက်တွန်းလျက် အရှင်
နာဂသိန် ဟောကြားတော်မူသော

လှေ၏အင်္ဂါသုံးရပ်ဖြင့် သစ္စာလေးပါး
ထိုးထွင်းသိမြင်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်
ပြုနိုင်ကြောင်း ရေးသားပူဇော် ဂါရဝ
ပြုအပ်ပါသည်။

၁။ လှေသည် အထူးထူးသော သစ်တို့
ဖြင့် ပေါင်းစပ်ပြုလုပ်ကာ တစ်ဖက်
ကမ်းသို့ ကူးနိုင်သကဲ့သို့ တရား
ကျင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အကျင့်သီတင်း
ဂုဏ်ကျေးဇူး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်
များစွာရှိသော တရားအပေါင်းဖြင့်
စေ့စပ်ကာ နတ်လူအပေါင်းကို
သံသရာတစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူး
မြောက်စေ၏။

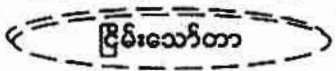
၂။ လှေသည် လှိုင်းတံပိုးဝဲအဟုန်
တို့ကို သည်းခံနိုင်သကဲ့သို့ တရား
ကျင့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိလေသာ လှိုင်း
တံပိုး လောကဓံ ဝဲအဟုန်တို့ကို
သည်းခံနိုင်၏။

၃။ လှေသည် နက်သောရေ၊ ပြင်း
သောလှိုင်းနှင့် ငါးမကမ်းအပေါင်း
တို့ နှောင့်ယှက်သည့် သမုဒ္ဒရာ၌
သွားသကဲ့သို့ တရားကျင့်ပုဂ္ဂိုလ်
သည် သုံးကြိမ်ထပ်၍ ဟောအပ်
သော တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော
အခြင်းအရာရှိသည့် သစ္စာလေးပါး
ကို ထိုးထွင်း၍ သိမြင်၍ ကောင်းစွာ
ကျင့်အပ်၏။

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း သစ္စ
သံယုတ်နိကာယ်၌ ဤသို့ပင် ဟော
တော်မူခဲ့သည်ဟူ၍ သာဓကပြတော်
မူလေသည်။

လှေနှင့်စပ်၍ မြတ်သော တရား
အသိထူးများ ရကြပါစေ။

(ကျောက်လှေရှိရာသို့ လိုက်ပါ
ကျညီပေးသော ဦးဝင်းရွှေအား
ကျေးဇူး အထူး တင်ရှိပါသည်။)

စာမျက်နှာ (၇၁) မှ အဆက်

ပေါ်လာတာပါ။
ဆေးခတ်တာလဲ လွယ်တယ်ကွယ်။
လေးညှင်းပွင့်ခဲ့ ဓာတ်ပျိုလဲသီး သုံး
ကျပ်သားစီ၊ ကြိုတင်ထုတ်သုံးပါးက
တစ်ပါးသုံးကျပ်သားစီနဲ့ ကိုးကျပ်
သားပေါ့၊ အားလုံး အမှန်ပြုပြီး ဝန်တူး
သုံးလုံးနဲ့ ထားရတယ်။ လေမလိုရင်
ဆေးစွမ်း လျော့ပါးပြယ်သွားတတ်
တယ်။

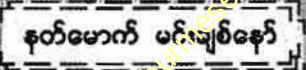
မီးယပ်သွေး ထိပ်တာ၊ ငုပ်တာ၊
လကျော် ရက်ကျော်ရင် ထန်းလျက်
ပြုတ်ချည်နဲ့ ဆေးမှန်တစ်မတ်သား
လောက် ရောဖျော်သောက်လိုက်ရင်
သွေးဆင်းလာတာပဲ။

အိမ်ထောင်ရှင်များ ခိုရင်တော့
ကိုယ်ဝန်ရှိတာလား၊ အားလား သိမှ
သောက်သင့်တယ်ကွယ်။ ကိုယ်ဝန် ရှိ
သွားလို့ မွေတာ မလာတာကို အဲဒီ
ဆေးသောက်ရင် ကိုယ်ဝန်ပျက်စီး
ထိခိုက်တတ်လို့ပဲကွယ်။

မီးယပ်ခွေတာ သွေးဆင်းလွန်း
ရင်တော့ နဲ့သာပြု၊ နဲ့သာနီကို
နေခဲ့သွေး၊ အကြိမ်းပန်းကန်တစ်လုံး
လောက်ရရင် သကြားချိုအောင်
ရော ဓမ္မသောက်လိုက်ရင် ရပ်သွား
မှန်သွားတာပါပဲကွယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ အခုလို ကြံတုန်း
မှာ ရှင်းပြောဆိုပေးတာ ကျေးဇူးပါ
ခင်ဗျာ။

ခရီးသွားစဉ် ကားပေါ်တွင် ကြုံတွေ့
ခဲ့သည့် အရပ်လက်သည် အဖေ
ဒေါ်ခင်မြင့်(၇၃-နှစ်)၏ လက်တွေ့
ပြောပြချက်ကို မှတ်သားယူခဲ့
ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

နတ်မောက်မှ ရေနံချောင်းသို့
ထားစီးသွားရာ ကားပေါ်တွင် အရပ်
ထက်သည် အမေဒေါ်ခင်မြင့် ဆိုသူ
နှင့် တစ်ခုံတန်းတည်း အတူထိုင်ရပြီး
အမေထံမှ ရရှိခဲ့သော ကြားနာမှတ်
သားခဲ့ရသော ဗဟုသုတများ ရေးသား
တင်ပြအပ်ပါသည်။

အမေက အသက်နှစ်ဆယ် အရွယ်
တတည်းက အဘွားနဲ့အတူ အရပ်
ထက်သည် အကူအဖြစ်လိုက်ပြီး
ထက်တွေ့လုပ်ကိုင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်း
က အမေက အပျိုဆိုတော့ အစပိုင်းမှာ
ဒီလိုလိုက်ရ လုပ်ရတာ ရှက်တာပေါ့
ကွယ် ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း...

(၂)နှစ်,(၃)နှစ်လောက် ရှိတော့မှ
အရှက်ပျောက်သွားတာ။ အဘွားက
ငါ့မြေးကို ပညာကုန် ပေးချင်လို့ခေါ်
တာ။ မရှက်နဲ့ မကြောက်နဲ့ ဒီအလုပ်
ဟာ ကုသိုလ်လဲရ၊ ဝမ်းလဲဝတဲ့အလုပ်
နဲ့နဲ့မြတ်တဲ့ အလုပ်လို့ ပြောရတယ်ဆို
ပြီး သွန်သင်တယ်။

အမေ အသက်သုံးဆယ်အရွယ်
အိမ်ထောင်ကျတော့ အဘွားက ခုနစ်
ဆယ်ကျော် မျက်စိမှန်သွားပြီဖြစ်လို့
အမေပါ ကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်ပြီး အရပ်
ထက်သည် လုပ်ခဲ့ရတယ်။ အဘွားက
နောက်ကလိုက်ပြီး လိုအပ်တာ ပြောဆို
ပေးတာတော့ ရှိတာပေါ့။

ပြီးတော့ အဘွားမှာ လက်စွဲဆေး
နှစ်မျိုး ကိုင်ထားတာ ရှိတယ်ကွယ်။
အဘွားတို့ အဘိုးက ဆေးဘုန်းကြီးလို့
နာမည်ကြီးခဲ့တဲ့ ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ
တဲ့။ အမေ မမိပါဘူး။ မမြင်ဖူးလိုက်ပါ
ဘူး။ အဲဒီဆေးဘုန်းကြီး အဘိုးက
ပေးခဲ့တဲ့ ဆေးပေါ့။

တစ်ခါတလေ မီးဖွားပြီးတဲ့အခါ
အချို့ အမျိုးသမီးတွေမှာ နောက်လိုက်
ရောက်မလာတတ်ဘူး။ ဪ နောက်

နောက်လိုက် အမြန်ရောက်လာစေပြီး

မီးယပ်ဖောရောင်တာပါ အထွက်

ဆေးနည်းမဟာ

နတ်မောက် ဗဟုသုတ

လိုက်ဆိုတာ

အချင်းကိုပြောတာ လူလေးရဲ့။

အဲဒီ နောက်လိုက်အချင်း ရောက်
မလာဘဲ သားအိမ်ထဲမှာ ကပ်နေရင်
မိခင်မှာ အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်
တတ်တယ်ကွယ်။

အဲဒီအခါမျိုးမှာ အဘွားဟာ သူ
လက်စွဲဆေးတစ်လုံး နှစ်လုံးကို ရေနှေး
နဲ့ တိုက်ပေးလိုက်တာပဲ။ မကြာဘူး
နောက်လိုက် အမြန်ရောက်လာပြီး မိခင်
ရော ရင်သွေးငယ်ရော ကျန်းမာသွား
တယ်။

အဲဒီဆေးနည်း ပြောလို့ရပါတယ်။
နှစ်စဉ် ဆေး တစ်ဖုံကနေ နှစ်ဖုံအထိ
ဖော်ရလို့ အလွတ်ရတာပေါ့။ သေ
တောင် မမေ့ပါဘူးကွယ်။

ဇာတိပျိုလယ်၊ ဇာတိပျိုလယ်ပွင့်၊ ဇာတိ
ကောင်းစေ၊ ကန်ချစ်နီ၊ မိဿလင်ဥ၊
အိန္ဒိယလွန်အပြစ်၊ သဘောပိုပြစ်တွေကို

နှစ်ကျပ်ထားစီ

အပူနဲ့ပြီး သားမီးပုတ်
တစ်ကျပ်ထား ထည့်ပေးပြီး နှေးနှေးလောက်
အလုံးကလေးတွေ လုံးထားရတယ်။
နောက်လိုက် ရောက်မလာဘူးဆို
ရင် အဲဒီ ဆေးလုံးလေး နှစ်လုံးလောက်
ရေနှေးဖြူနဲ့ တိုက်လိုက်ရင် ရောက်လာ
တာပဲ။

နို့ရွှင်ပြီး သွေးသားပါ စင်ကြယ်စေ
တယ်ကွယ်။ အဲဒါ အဘွားရဲ့ လက်စွဲ
ဆေးတစ်နည်း အမေ ရထားခဲ့တာ။
မီးယပ်ဖောရောင်တာပါ ပျောက်စေတဲ့
ဆေးပေါ့။

နောက်လက်စွဲဆေးကတော့ ဓမ္မ
တာမှန်ဆေးကွယ်။ မီးယပ်သွေး
လစဉ် လာနေကျအချိန် မလာဘဲ
ထိန်မယ်၊ ငှပ်မယ်၊ သွေးပုပ်ကျန်မယ်
ထင်ရင် ဒီဆေးကို သောက်လိုက်
ချက်ချင်း နာရိပိုင်းအတွင်း မီးယပ်သွေး

..... ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားမပိုထို

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးထုတ်နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်ပူဇော်
 နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
 ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီး
 သို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
 ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာရွန်ရွာသို့
 ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
 တွင်း သမားတော်ကြီး
 ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
 တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
 ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
 ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
 ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
 လာသော နန်းတွင်းသမား
 စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
 တို့ကို သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်ထံပြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်(ကြီး) ဇနီး
 ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်
 ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ
 မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇]
[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
 ပရတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
 ၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးမပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
 ငျောက်တင်းစေသော ဂျောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
 ရောင်/နွှာ ကိုက်ခါခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
 ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊
 ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
 ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
 သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
 ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် “အသားအရေ ဖြူနု ချော
 မွတ်ပြီး မကြံ့ဘူးအောင် အလှထူးစေသည်” ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊
 ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ
 ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခါခြင်းများ
 သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
 များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
 စေပါသည်။

၇.၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၇]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာ
 ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
 ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
 ဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်
 အလွန် များနေခြင်း
 အေအက်စီအို သီတာ
 ယူရစ်(၂၀၀)ထက် မျှ
 ဖြစ်၊ နောက်ဆုံး အာ
 အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+)
 အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးပွားနေပါသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ပွားအကျိုးများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး
 စီးယမ်အကျိုးများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ
 သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထုတ်ဝေထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိ
 သည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းလဲခြင်း တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူ
 များ၊ စက်ချင်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
 များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး
 ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

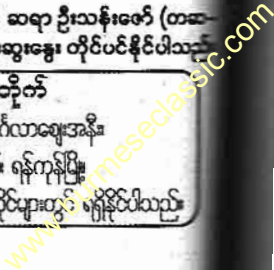
သမားအို နှလုံးဂျောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

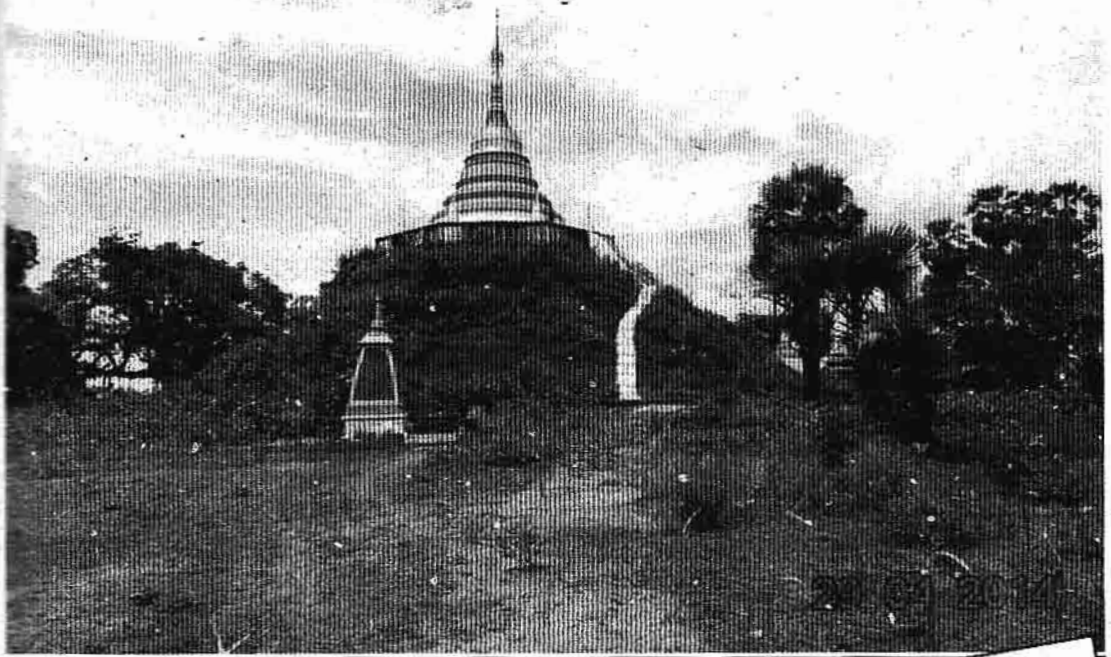
[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်
 ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
 အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
 သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍
 ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော “သတွဂုထ်” နှင့် ပြည့်စုံသော
 ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းဆွ
 ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာပေးပွန်းသော
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
 ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-
၀၂၉၁၇) ဇနီး-၀၉-၁၉၂၆.၅.၄၃၁၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
 အမှတ်(၄) (၁၀)လမ်း၊ ဟံလှအေးအနီး
 ဟံလှတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မန်း-၂၉၀၅၀ အပြုပြု၍ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် မရှိနိုင်ပါသည်။

ရှေးဟောင်းဧကရာဇ်တော်တော် ဘုရားရှိခိုး နေရာတော်

ကျော်စွာ (LL.B)

မြတ်စွာဘုရား၏ သွားတော်တော် (၃၃)ဆူ

မှ ကျိုက်ရုံစေတီရွာပုံတော်

ဦးအောင်မြင့်အောင် ရေးသားပြုစုသော သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ ရွှေစာရုံစေတီတော်သမိုင်း ကျမ်းစာအုပ်၏ စာမျက်နှာ (၉၆)၊ (၉၇)တို့တွင် လည်းကောင်း...

ပဲခူးခရိုင်၊ ဝေါမြို့အပိုင် ကြို့ရက်ရွာ၊ ပုဗ္ဗာရုံဆရာတော် ရေးသားစီရင်တော် မူသော စစ်တောင်းမြို့ ကျိုက္ကလွန်ပွန်းစေတီတော်ကြီးသမိုင်းစာအုပ်၏ စာမျက်နှာ(၅၁)၊ (၅၂)၊ (၅၃)တို့တွင် လည်းကောင်း...

ဘုံပျံဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိပြုစုသည့် ဗိုလ်တထောင် ကျိုက်ဒေးအပ် ဆံတော်ဦးစေတီတော် သမိုင်းစာအုပ်၏ စာမျက်နှာ(၁၁၀)၊ (၁၁၁)တို့တွင် လည်းကောင်း...

ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ သွားတော်တော်(၃၃)ဆူ ဌာပနာတည်ထားသော စေတီတော်(၃၃)ဆူ ဘွဲ့အမည်နှင့် တည်နေရာ ဒေသယှဉ်တွဲဖော်ပြပေးထားသည်။

ထို ရှေးဟောင်းစေတီတော်များကို လိုက်လံ ရှာဖွေဖူးမြော်လိုသော ဆန္ဒပြင်းပြစွာဖြစ်ပေါ်သဖြင့် ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင် အချိန်အခါ အခွင့်သင့်တိုင်း နယ်မြေဒေသအနှံ့ သွားရောက် ရှာဖွေဖူးမြော်ခဲ့ရာ အချို့မှာ လွယ်ကူသော်လည်း အချို့မှာ လွန်စွာ ခက်ခဲလှပါသည်။

ရှေးခေတ် မွန်တိုင်းရင်းသားတို့ အခေါ်အဝေါ်နှင့် ယခုခေတ် အခေါ်

အဝေါ်တို့ ကွဲလွဲနေခြင်း၊ အချို့မြို့များက ရွာသိပ်ရွာငယ်များဖြစ်သွားခြင်း၊ သွားလာရေးခက်ခဲခြင်း၊ အချို့ဒေသများက လူနေအိမ်ခြေမရှိတော့ဘဲ ရွာပျက်မြို့ပျက်များဖြစ်သွားခြင်း၊ အချို့မှာ သမိုင်း စာအုပ်တစ်အုပ်နှင့် တစ်အုပ်စာလုံးပေါင်း သတ်ပုံကွဲလွဲ မှားယွင်းဖော်ပြထားခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ရှာဖွေရန် ခက်ခဲရပါသည်။

ရွှေစာရုံစေတီတော် သမိုင်းစာအုပ်နှင့် ဗိုလ်တထောင် ကျိုက်ဒေးအပ်စေတီတော်သမိုင်း စာအုပ်တို့တွင် ဖော်ပြထားသော သွားတော်တော်စေတီတော်(၃၃)ဆူစာရင်းမှ အမှတ်(၂၃) ကျိုက္ကလွန်ပွန်းစေတီတော် သမိုင်း

▶ ဘဏ္ဍာရေးရာမူ ဌာနယ်ဘဏ္ဍာ

▶ ရှေးဟောင်းကျောက်စာတော်တော်
ပရိယာယ်မှ သာသနိက အထောက်အပံ့အချို့

စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသော သွား
တော်ဓာတ်စေတီတော်(၃၃)ဆူ အမည်
စာရင်းမှ အမှတ်စဉ်(၂၄)မှာ ကျိုက်ရို
စေတီ(ကျိုက်ရိုမြို့)ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်ကိုယ်စွမ်း၊ ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ
နှစ်ပေါင်း(၁၀)နှစ်ကျော် စိတ်ရှည်
လက်ရှည် ရှာပုံတော်ဖွင့်ကာ စုံစမ်းပါ
သော်လည်း ကျိုက်ရိုစေတီကို မတွေ့ရှိ
သေးပါ။ **ကျိုက်ရိုမြို့ကိုလည်း**
သတင်းပင် မကြားမိသေးပါ။

ရှေးအခါက မွန်တိုင်းရင်းသားများ
၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နေထိုင်ခဲ့ကြသဖြင့် မွန်ဘာသာ စကား
ဖြင့် မြို့ရွာနာမည်၊ စေတီဘွဲ့များ သတ်
မှတ်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြရာ ယခုခေတ်တွင်
ထိုနေရာဒေသတို့၌ ဗမာတိုင်းရင်းသား
များနေထိုင်လျက်ရှိရာ အချို့ မြို့ရွာ
ဒေသအမည်မှာ ဗမာဘာသာစကား
အခေါ်အဝေါ်အဖြစ် ပြောင်းလဲနေပြီး
အချို့စေတီဘုရားများ၏ ဘွဲ့အမည်
လည်း ဗမာဘာသာ အခေါ်အဝေါ်သို့
ပြောင်းလဲနေကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။
ဥပမာ...**မောရဋ္ဌယမြို့ (ကျိုက်**

မုပွန်)ဆိုလျှင် ယခုခေတ် မွန်ပြည်နယ်၊
မော်လမြိုင်မြို့၏ တောင်ဘက်စွန်း၊
မုပွန်ရပ်ကွက်ရှိ ကန္တားဘေး ကျောက်
တောင်စွန်းတွင် ကျိုက်မုပွန်စေတီ
တော်ကို ယခင်ဘွဲ့တော်အတိုင်း ဖူး
မြင်ရသော်လည်း **“မောရဋ္ဌယမြို့”**
ကတော့ လုံးဝ ပျက်သုဉ်းသွားပြီ
ဖြစ်သည်။

ရွာအမည်ပင် မကျန်ရှိတော့ဘဲ
မုပွန်ရပ်ကွက်အဖြစ်သာ ရှိပါတော့
သည်။ **မုပွန်ရပ် ဘောလုံးကွင်း**
အနီးမှာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းအချို့
ယခုတိုင် ရှာဖွေရရှိနေကြသည်။

အလားတူ ကျိုက်သုရဲ(သုရဲမြို့)ဆို
လျှင် ယခုအခါ ပုလိမ်ခရိုင်၊ ငပုတောမြို့
အပိုင် မော်တင်စွန်းဒေသရှိ မော်တင်
စွန်းဘုရားဟုသာ လူသိများ လူခေါ်များ
နေသည်။ **ကျိုက်မော်သုရဲ(သို့မဟုတ်)**
ကျိုက်သုရဲမြို့မှာ လုံးဝပျက်သုဉ်း
သွားလေပြီ။

အလားတူ...ရွှေစွန်းမြို့လက်ခလစ်
စေတီမှာလည်း ယခုအခါ ကျောက်
တန်ခိုးမြို့ ကျိုက်မော်ဝန်းရေလယ်ဘုရား
ဟုသာ လူသိများ လူခေါ်များနေပြီ။
ရှေးခေတ်က “ဝွန်းမြို့”မှာ လုံးဝ
ပျက်သုဉ်းသွားခဲ့ပြီ။ ရွာအမည်ပင်
မကျန်ခဲ့တော့ပေ။

အလားတူ **မဝေါမြို့(မဝေါစေတီ)**
သည်လည်း ယခုခေတ် ပဲခူးမြို့
ရွှေမော်မောစေတီဟုသာ လူသိများ
လူခေါ်များနေပြီ။ **“မဝေါ”ဆိုသော**
မြို့အမည်၊ ရွာအမည် လုံးဝ မကျန်
ရှိပေ။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ အင်းတကော်
မြို့နယ်ရှိ ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက်စေတီ
တော်အနီးရှိရာမှာ ပာဒင်က
“မုခနိမ်း”ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ကြောင်း
ကျောက်စာအရ သိရှိရသည်။ ယခု

အခါ ထိုရွာမှာ “ပျဉ်းမငူ” ဟု ခေါ်တွင်သည်။

မွန်ဘာသာစကားမှာ မု = အစွန်း၊ အငူဖြစ်၍ ခနိမ်း = ပျဉ်းမပင်ဖြစ်ရာ၊ မွန်ဘာသာစကားအရ “မုခနိမ်း” မှာ ဗမာအဓိပ္ပာယ် “ပျဉ်းမငူ” ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မွန်ဘာသာစကား အခေါ်အဝေါ်ကို ဗမာလို တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်၍ ရွာအမည် ခေါ်ဝေါ်ထားကြောင်း သိရသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝေါမြို့နယ် အပိုင်တွင် “ဘုရားပျို” အမည်ရှိ ရွာကြီးတစ်ရွာ ရှိပါသည်။ ထိုရွာကို ကျွန်ုပ်စိတ်ဝင်စားမိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် “ဘုရားပျို” ဆိုသော ပညတ်မကောင်းသဖြင့် “ဘုရားပျို” ဟူသော ပညတ်ကောင်းအောင် ပြုပြင်ခေါ်ဝေါ်ရေးသားခဲ့ကြောင်း၊ ထိုဒေသခံ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက ကျွန်ုပ်ကို မိန့်ကြား ခဲ့ဖူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

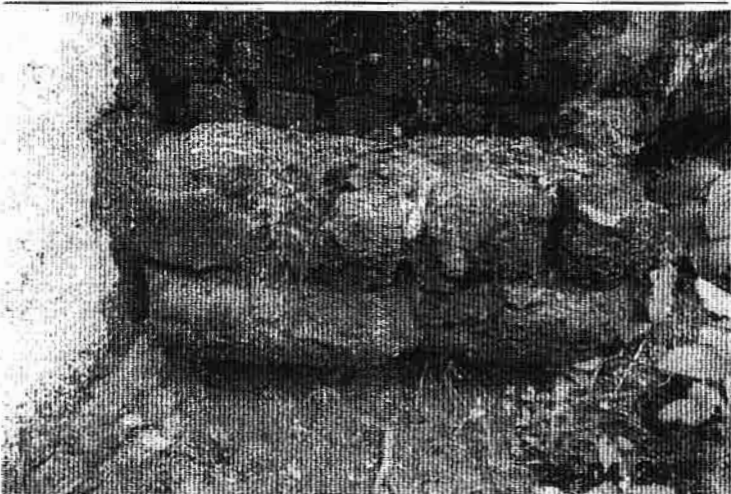
ထိုဘုရားပျိုရွာတွင် ရှေးဟောင်းဘုရားများရှိခဲ့ပြီး ပြုပြင်လိုက်၊ ပြန်ပြုလိုက် မကြာခဏ ကြွရကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ “ဘုရားပျို” ဆိုသော ဗမာဘာသာစကား အခေါ်အဝေါ်ကို မွန်ဘာသာစကားအဖြစ် အဓိပ္ပာယ် ပြန်ကြည့်လျှင်...

ဗမာ	=	မွန်
ဘုရား	=	ကျိုက်
ပျို	=	ရို

မွန်ဘာသာ အခေါ်အဝေါ်မှာ “ကျိုက်ရို” ဟူ၍ အနီးဆုံး အသံထွက် ရရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လိုက်လံရှာဖွေ ဖူးမြော်နေသော မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သွားတော်ဓာတ် (၃၃)ဆူ ဌာပနာထားသော စေတီတော် (၃၃)ဆူမှာ တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ “ကျိုက်ရိုမြို့” မှာ ယခုအခေါ်

• ဇယားလမ်းကြွလှည့်စေတီတော် ယိုဂျက်မှ တောင်ညောင်ပင်ကြီး
• ဘုရားပျိုရွာလယ်ကုန်းမှ ဇယားလမ်း တံတေးကန်ဘုံအချို့

“ဘုရားပျို” ရွာပင် ဖြစ်နိုင်သည်။ (၁၃-၅-၂၀၁၄) အင်္ဂါနေ့မှာ ကဆုန်လပြည့်နေ့ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုသည် ဘားအံမြို့မှ အပြန်ခရီးအဖြစ် ဝေါမြို့နယ်၊ ဘုရားပျိုရွာကို ဝင်ရောက်ရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။ ဝေါ-ပဲခူး မော်တော်ကားလမ်းမှ တောင်ဘက်ခြမ်းတွင် ဘုရားပျိုရွာသို့ မော်ကားလမ်းခွဲရှိရာ ထိုလမ်းအတိုင်း ကားမောင်းဝင်သွား၏။ ပထမတစ်မိုင်မှာ ကတ္တရာလမ်းဖြစ်ပြီး နောက်နှစ်မိုင်မှာ ဂဝံမြေနီလမ်းဖြစ်သည်။

ရွာအဝင်မှာ လက်ယာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ လယ်ကွင်းပြင်တွင် ရှေးဟောင်း စေတီငုတ်တို့ကြီးပေါ်မှာ စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ထားကြောင်း ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ရွာသားတစ်ဦးကို စုံစမ်းကြည့်ရာ ကျောင်းကန်ကြီးဘုရားဟု ခေါ်ကြောင်း ပြောပြသိရှိရ၏။ ထိုရွာ၏အဓိက ဘုရားပျိုကျောင်းကြီးတိုက် ပရိဝုဏ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ထိုကျောင်းတိုက်ပရိဝုဏ်မှ ဘုရားပျိုဟု ခေါ်ကြသော ပရိဝုဏ်ကို သွားကြ

သည်။ ရန်ကုန်မြို့မှ ဘုရားဖူး ဧည့်သည် အချို့နှင့် ရွာခံအချို့ကို တွေ့ရှိရသည်။

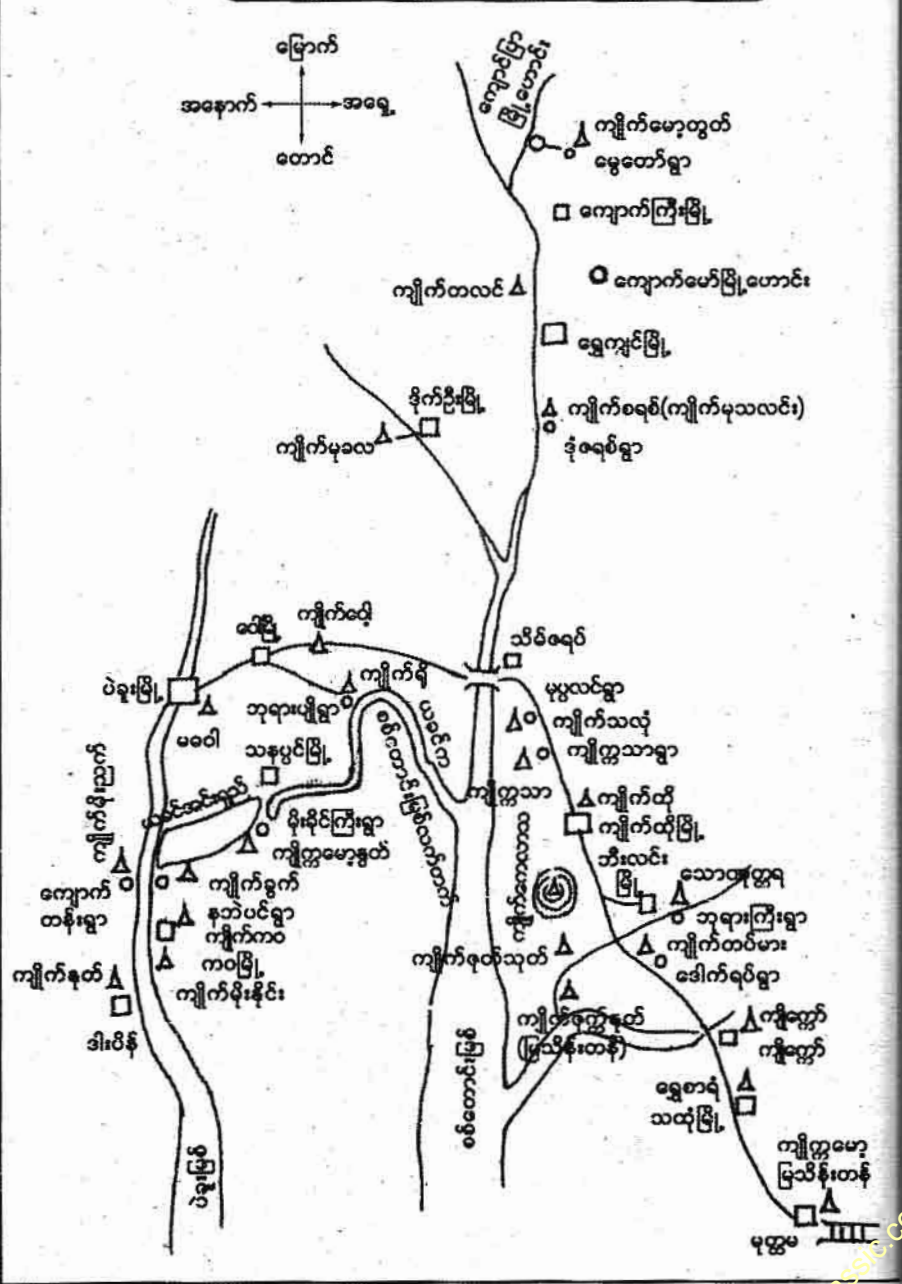
ကျယ်ဝန်းလှသော ဘုရားပရိဝုဏ်ကြီးမားလှသောရှေးဘုရားမြို့ကြီးပေါ်မှာ စေတီငယ်တစ်ဆူ တည်ထားကြောင်း ဖူးမြင်ရသည်။ အရံ စေတီငယ်၊ နဂါးရုံဘုရား၊ သိုက်နန်းရှင်ဆောင်၊ ဗောဓိ ညောင်ပင်ကြီးတို့ ရင်ပြင် ပတ်လည်မှာ ရှိသည်။

ရင်ပြင်တော် တစ်နေရာမှာ ကျောက်စာတိုင်ရှိ၍ ဖတ်ကြည့်ရာရှေးဟောင်း ကျိုက္ကလ စေတီတော် ဟူသောဘွဲ့အမည်ကို တွေ့ရ၏။ ရန်ကုန်မှ ဧည့်သည် သာသနာပြု ဦးတင်ဝင်းက ထိုစေတီကို ဟံသာဝတီ ဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်သော အပ်သားမင်းက တည်ထားခဲ့ကြောင်း သမိုင်းတစ်ပိုင်းတစ်စ ပြောပြပါသည်။

အသက်(၈၃)နှစ်ရှိ ဘုရားဖူးရွာခံ အဘိုးအိုတစ်ဦး လိုက်ပို့သဖြင့် ရွာလယ်ဘုရား (တိုင်းလုံးကပ်ကျော် ကိုးနဝင်း) စေတီကို သွားရောက် ဖူးမြော်ကာ

ရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယခင်ပဲခူးမြစ်နှင့် စစ်တောင်းမြစ် ဝန်းကျင်မှ သွားတော်ဓာတ်စေတီအချို့ တည်နေရာပြ (မြေပုံကြမ်း)

ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။ ရွာလယ်ဘုရားစေတီအောက်ခြေ ဖိနပ်တော်မှာ ရှေးဟောင်း ဂဝံကျောက်

တုံးအချို့ကို တွေ့ရှိရသည်။ ရှေးဟောင်း ဘုရားပြုကို ဖြန့်ပြင်ထားကြောင်း ပြောပြသိရ၏။

20/06/2012 18:20

သရောတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်

မင်းတို့

လွယ်ကူစွာဖြေခွာ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ နက္ခတ္တ
ဆောင်ရွက်မည့်မဂ္ဂဇင်းပါ ဆောင်းပါးတွင်
ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး၏သက်တော်
ထင်ရှားရှိစဉ်က ထူးခြားဖြစ်စဉ်နှင့်
ထရားအားထုတ်ပုံတို့ကို ဆက်လက်
ရေးသားတင်ပြရန် စာတည်းချုပ်က
ပန်ကြားသော်လည်း မရေးဖြစ်နိုင်
သေးပေ။

မှတ်စုထုတ်သောစာအုပ်က ရှာမ
တွေ့တော့ပေ။ ကံကောင်းစွာပင်
သောင့်ကြီးရွာ(မြောက်မြို့နယ်အတွင်းက
ဆရာတော်၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကို
ပြန်တွေ့ရသောကြောင့် ဝမ်းသာစွာပင်
ဤဆောင်းပါးကို ရေးဖြစ်တော့သည်။

“သွားပါများ ခရီးရောက်၊ မေး
ထိများ စကားရ” ဆိုသကဲ့သို့ မြောင်
မြို့နယ်အတွင်းက သောင့်ကြီးရွာ မိုး
တုတ်ကျောင်းလေးဆီသို့ ရောက်ခဲ့ရ
သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်၊နှစ်ကျော်က

ငါသေမှ သိလိမ့်မယ်

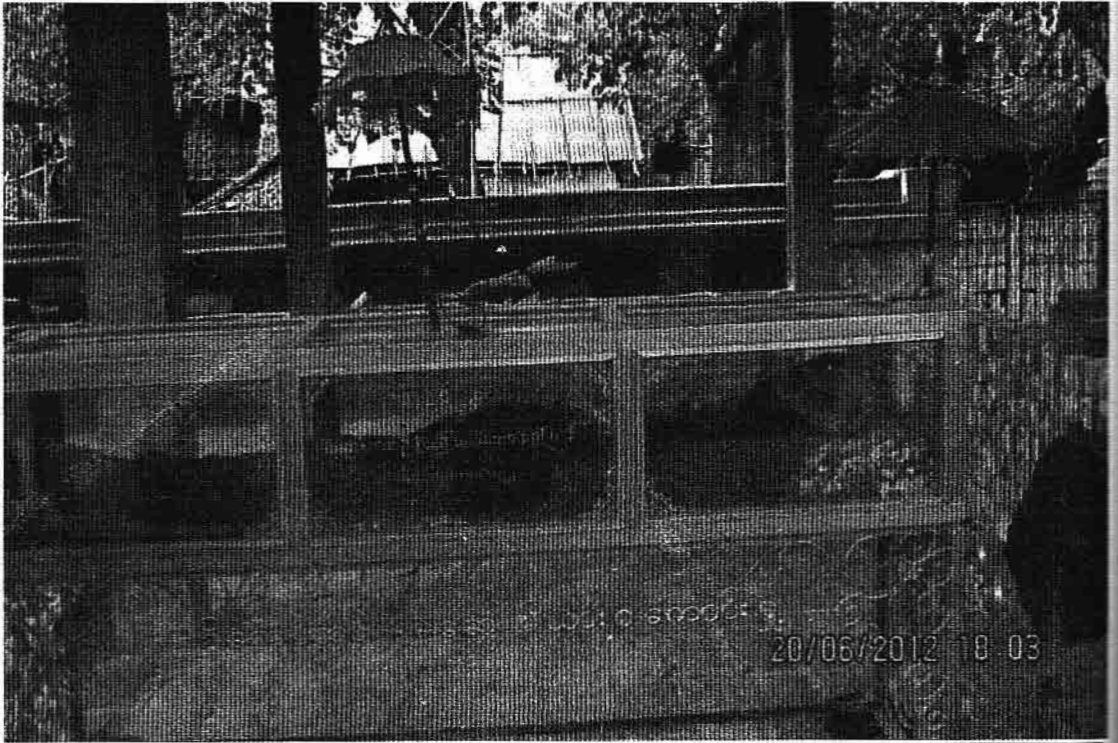
ပျံလွန်တော်မူခဲ့သော ဆရာတော်၏
ရုပ်ကလာပ်တော်ကို သည်အတိုင်း
ဖူးတွေ့ခဲ့ရ၏။

သောင့်ကြီးရွာ သံသရာအေးကျောင်း
ကိုရောက်တော့ ခန်းနေဦးပွင်းကြီးမှ
ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်
မှန်ခေါင်းကို ဖွင့်ပြ၏။ သင်္ကန်းတော်များ
ပင် လှုပ်ပြ၏။ ရုပ်ကလာပ်တော်အား
ဘာမှ ပြုပြင်ထားတာ မတွေ့ရတော့
ပို၍ စိတ်ဝင်စားခဲ့ရ၏။

မိုးကုတ်ကျောင်း ပြန်ရောက်တော့
ဒေသခံ အထက်တန်းပြကျောင်းဆရာ
ဦးကြည်ရှိန်နှင့် တွေ့ရတော့ ပို၍
အဆင်ပြေသွား၏။

သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် ဆရာတော်
မကြာခဏ ပြောကြားလေ့ရှိတဲ့ စကား
က “မင်းတို့ ငါသေမှ သိလိမ့်မယ်”
ထိုစကားအဓိပ္ပာယ်ကို သေမှသာ သိကြ
ရတော့သည်။

ဆရာတော်သည် အဖ ဦးဘိုးသင်း၊

20/06/2012 18:03

ဆရာတော် ဦးသောတီတ (သံသရာဏာကျောင်း) ရုပ်ကလောင်တော်

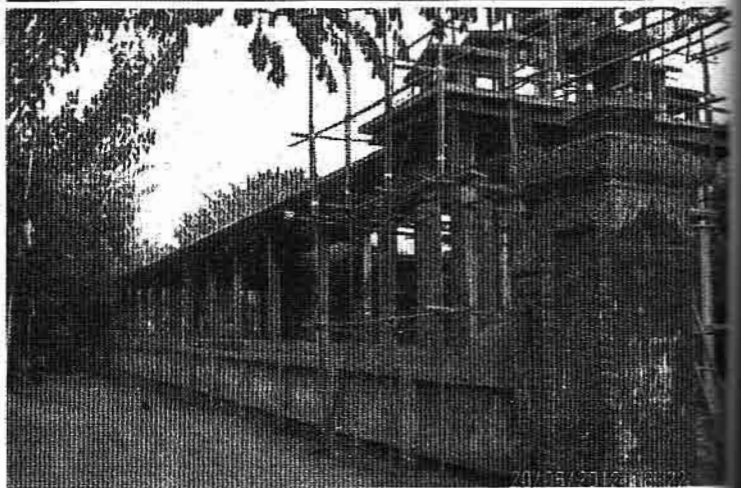
အမိ ဒေါ်လွန်းတို့မှ ၁၂၇၆ခု၊ ကဆုန်လဆန်း(၈)ရက်၊ သောကြာနေ့ (၂)ချက်တီးအချိန်မှာ မွေးဖွားခဲ့သည်။ မွေးချင်း(၉)ယောက်အနက် (၇)ယောက်မြောက်ဖြစ်၏။ ငယ်မည် မောင်သာဇံ။

ခုနစ်နှစ်သားအရွယ် သောင်ကြီးမြောက်ကျောင်းဆရာတော် ဦးသုမနထံတွင် ရှင်သာမဏေအဖြစ် ရောက်ခဲ့သည်။

၁၂၉၆ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆိုလဆန်း (၁၀)ရက်နေ့တွင် သောင်ကြီးမြောက်ကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်တွင် ဆရာတော် ဦးသီလာစာရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ အမိအဖတို့၏ ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာခံယူကာ ရဟန်းဘဝ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ခုနစ်နှစ်ခန့် သောင်ကြီးကျောင်း

ရုပ်ကလောင်တော်သာဇာ ခံကျောင်းတော်

ဆရာတော် တပည့်များဖြစ်သော ဦးသာသန၊ ဦးအဂ္ဂဓမ္မ၊ ဦးကုသလတို့ထံတွင် စာပေ သင်ယူခဲ့သည်။ ဆက်လက်၍ ဆီမီးခုံမြို့ အုန်းတောတိုက်တွင် သင်ယူပြန်သည်။

အမြင့်မြို့ ဘုံယုံဆရာတော်၊ ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာရာမ၊ မန္တလေး ဦးမြင့်တို့ထံ ဆရာတော်တို့ထံ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ကို သင်ယူခဲ့သည်။ ရဟန်း(၅)ဝါ ဆရာကံသောအား

ရောဂတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ကျွဲမငေး၊ မြောင်းမြ၊ ဝါးခယ်မ၊ မအူပင်၊ ဖျာပုံ သော ဒေသများသို့ လှည့်လည်၍ မွေးကထိက လုပ်ခဲ့သည်။ ကျွဲမငေးမြို့ သပြေပင်ချောင်တွင် ကျောင်းထိုင်ခဲ့ပြန် သည်။

၁၃၀၉ ခုနှစ်၊ ရဟန်း (၁၃)ဝါတွင် ဇီဝများ၏ ပင့်လျှောက်ချက်အရ သောင်ကြီးရွာကျောင်းတွင် ကျောင်း ထိုင်ခဲ့သည်။ ရွာတွင် ၁၃၀၉ခုနှစ်တွင် သံသရာအေးစေတီကို တည်ထားခဲ့ သည်။

စာသင်၊ တရားပြ၊ မေးမြန်လာသော ဘာသာရေး ပြဿနာများကိုလည်း ခြေကြားခဲ့သည်။ ရုပ်၊ ကျေးဉာဏ် အဖြစ်လည်း တာဝန်ယူခဲ့သည်။

သက်တော် (၆၀)ရောက်သောအခါ စာပညာများကို ကျောင်းလွှဲအပ်၍ တရား အလုပ်ကို နေ့၊ ညမပြတ် ဆောင်ရွက် ခဲ့သည်။ သက်သတ်လွတ်ဆွမ်း ဘုဉ်း

ပေးသည်။ ဆရာတော်အား တစ်ဦးဦးက တရား မေးသော်လည်း အများကို ဟောသကဲ့ သို့ ဟော၏။ မှတ်ဉာဏ် အလွန်ကောင်း ၏။ သတိအလွန်မြဲ၏။ ဆရာတော် သည် ၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆုတ်၊ သက်တော်(၈၁)နှစ်၊ ဝါတော်(၆၂)ဝါ အရတွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူ ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူတဲ့နှစ်က မိုးအလွန်ခေါင်၏။ အသီးအနှံမထွက် ပေ။ ဝင်ငွေမရှိပေ။ ဘုန်းကြီးပျံ လုပ်ဖို့ ရာပင် ငွေမရှိကြပေ။ ဒကာ၊ ဒကာမ တွေတိုင်ပင်ကြရင်း အလောင်းတော်က (၇)ရက်ရှိသော်လည်း အပုပ်နံ့မထွက် ပေ။ အလောင်းတော်အောက် ထန်းပင် မြစ် ထားကြည့်သော်လည်း မပုပ်ပေ။

ဆရာတော်မွေးထားသည့် ကြောင်က လည်း ရင်ကလပ် ရင်ဘတ်ဆက်ဆီ တက်ဆီပင်၏ အလောင်းအောက် ထန်းပင် မြစ်ထားက ပျံ၏။ ကြောင်များ မလာရှိ

က မနေကြပေ။ အလောင်းတော် မပုပ် သောကြောင့် မှန်ဆီသွင်းထားလိုက် ကြ၏။

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခါနီး စိပ်ပုတီးကို စွဲခဲ့မြဲမြဲ စိပ်သွား၏။ ညည်းညူမှုမရှိပေ။ အကြောမဆွဲပေ။ သတိကောင်း၏။

‘မင်းကို ဝါးသေပု သိလိမ့်မည်’ ဆရာတော် အန္တိမပုဇော်ပွဲတွင် မိုး ကြီးလေကြီးကျ၏။ အိမ်များ သစ်ပင် များ ပြိုလဲသွားသော်လည်း ယာယီ စံကျောင်းနှင့် မှန်ခေါင်းအထက်သို့ မြောက်ပါသွားသော်လည်း ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ပေ။

ယနေ့တိုင် မြောင်မြို့နယ်၊ သောင်ကြီးရွာ၊ သံသရာအေး ကျောင်းမှ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

စာမျက်နှာ (၇၆)မှ အဆက်

‘ကျုပ်တို့ သံသယလက် တရားရှိသူ မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ကျိတ္တလ စေတီတော်ဟာ (၈၈)တောင်မြင့်တဲ့ စာပေစေတီတော်ကြီးပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(၃၀)ကျော်လောက်က ပြန်ပြန်ကုန်သွယ် အိမ်ထောင်ကြီးကို အကြိုက်ပဲ ပြန်ပြန်ပြန်စားတဲ့ တရားဒကာ တွေလဲ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပေမယ့် ဘယ်ပျိုလိမ့် မှောင်ခိုင်ကြလို့ အခုလို ဘုန်းပျိုတော်ကြီးပေါ်ပေ စေတီဝယ်တည်ထား ခဲ့တာပဲ။’

အသက်(၈၃)နှစ်ရှိ ရွာခံအဘိုးဆိုက ရင်ပြဲခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့ ဘိုးဘွားများ ပြောပြချက်အရလည်း ထိုစေတီတော်ကြီးမှာ မြန်ပြင်လိုက်၊ မြန်ပြင်လိုက် အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ‘လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန မြေတိုင်း နှီးဌာန’ မှ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသော ပြည်နယ်ခင် တိုင်းပေါ်ပုံများ စာအုပ်၏ ပုံစာတိုင်းဒေသကြီးမြေပုံတွင် ဘုရားပျိုရွာမှ စတီမြို့၏ အရှေ့ဘက် (၃)မိုင်တွင် တည်ရှိပြီး ရှေးအခါက စစ်တောင်း မြစ်လက်ထက်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းတွင် မေးထင်တည်ရှိ ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို စစ်တောင်းမြစ်လက်ထက်သည် ပဲခူးမြစ်နှင့် သနပင်အနီးမှာ ဆင်းကြီးတစ်ခုနှင့် ဆက်သွယ်ပေါင်းဆုံသဖြင့် ပဲခူးမြစ်နှင့် စစ်တောင်းမြစ် ကူးသန်းသွားလာသော ရေလမ်းခရီး၏ အချက်

အချာကျသော ဒေသတစ်ခုအဖြစ် စည်ကားခဲ့လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းကြည့်နိုင်သည်။

စစ်တောင်းမြစ် ပဲခူးမြစ်အနီးဝန်းကျင်မှာ မြတ်စွာဘုရား၏ သွားတော် ဓာတ်(၃၃)ဆူတွင် ပါဝင်သော စေတီတော်များစွာ တည်ရှိသဖြင့် ဘုရားပျိုရွာမှ ကျိတ္တလစေတီတော်မှာလည်း သွားတော်ဓာတ် ဌာပနာထားသော စေတီတော်တစ်ဆူ ဖြစ်နိုင် သည်။

ကွန်ဝင်ရှာဖွေနေသော ရှေးဟောင်းဘုရား ‘ကျိတ်ခို’ မှာ ကွန်ဝင်ဖူးမြင်ရသော ကျိတ္တလစေတီတော်ဟု တထစ်ချ ယုံကြည်ပါသည်။ ‘ဘုရားပျို’ ရွာသည် ရှေးစေတီက ‘ကျိတ်ခိုမြို့’ ဖြစ်ဖို့ သေချာလှပါသည်။

ဓာတ်ပုံများအနေဖြင့် ဘုရားပျိုရွာ ကျိတ္တလစေတီတော် သို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် သွားရောက် ဖူးမြင်ကြစေရင်ပါသည်။ ပြီးနေသော ဘုရားပျိုတိုက်ကြီးများကိုလည်း ရှေးယခင် အတိုင်း စေတီတော်ကြီးများအဖြစ် မြန်လည်ပြုပြင် တည်ထား ပေးနိုင်သော သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများလည်း အမြန်ဆုံး ပေါ်ပေါက်နိုင်ပါစေဟု ဆုတောင်းဆန္ဒပြုမိပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စ (LL.B)

ကြော်ငြာခွင့်ပေးပါ

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၁YR ၀၀၆၀ ၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းပိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း သောင်းညာကိုင်ခံကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတာတို့ဖြစ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ သောင်းညာတောင်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းပိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် သောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန် လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။’

သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် သောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

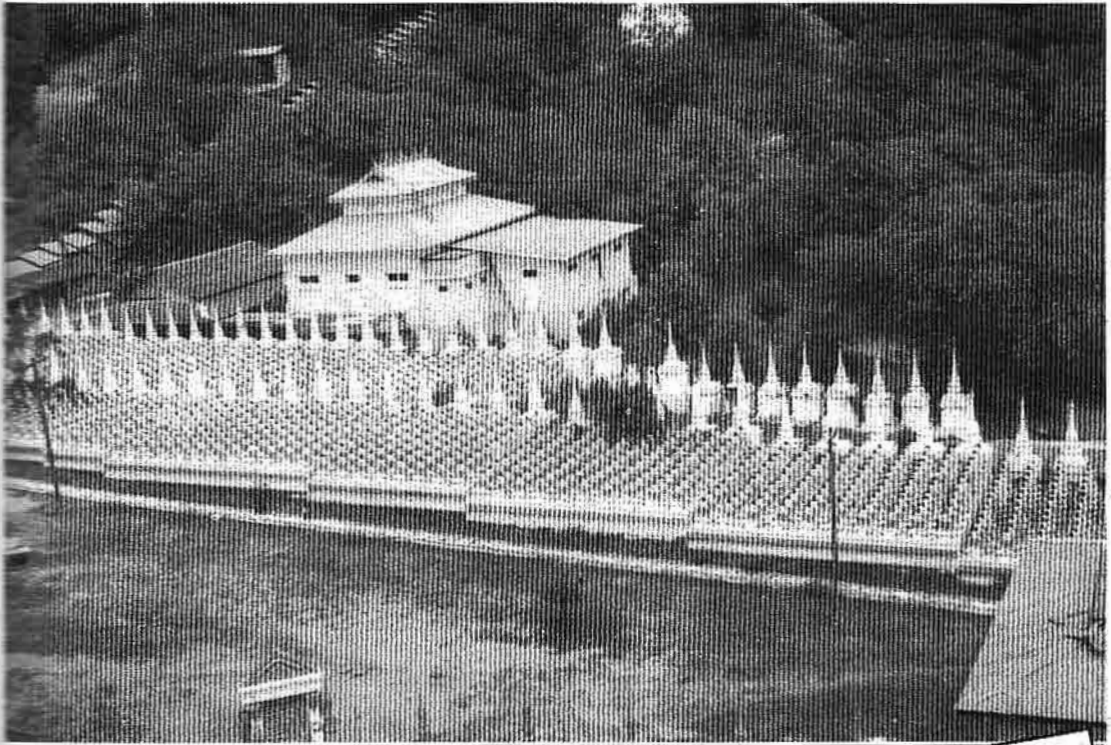
‘ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးချိုင်း ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအဖွဲ့ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမီး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြိုတင် အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈ / ၆၆၆၊ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး၊ သွက္ကမုတ်တိုင်းအနီး၊
ပြောက်ညွှတ်လမ်း၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၄

ဦးဇော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

ထီးတိမ်မှ ဖူးမြင်ရသော ရွှေစကြာဘုရားများနှင့် ကိုရိုယားကျောင်းထောင်

ခံလွန်းသွား

ဖောစိတထောင်သာသနာမြေနှင့် ဖောစိတထောင် ဆရာတော်ကြီး

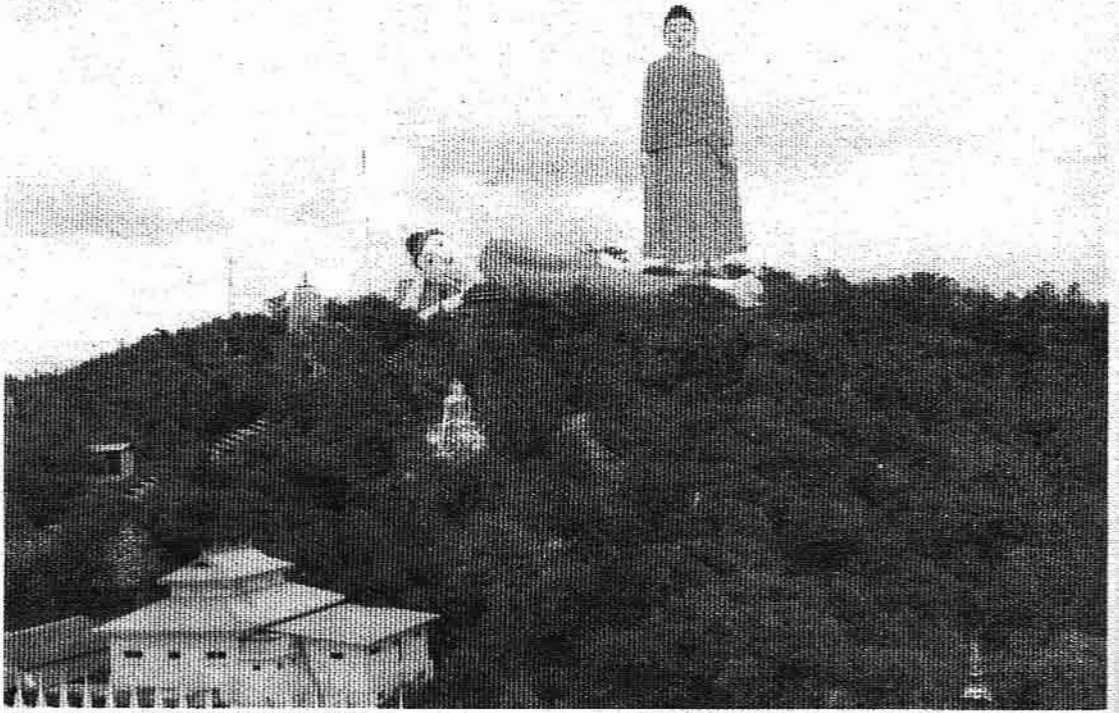
ခြီးနှားကျွေး ဖါ သာဝဏ္ဏီရုပ်ပျား (၅)

ယခင်လမှ အဆက်

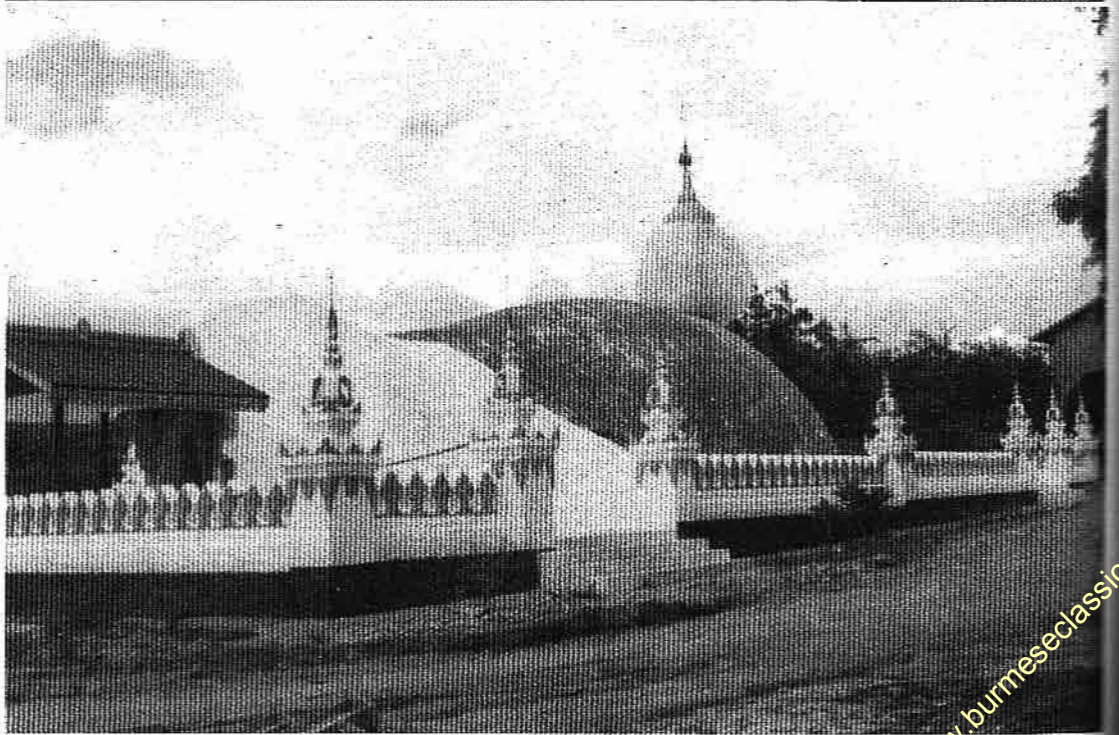
ဆရာတော်၏ အမြော်အမြင်
အောင်စကြာစေတီတော် တည်ဆောက်စဉ်က တန်ခူးလပြည့်နေ့တွင် ထီးတင်ပွဲ ကျင်းပမည်ဟု ဆရာတော်ကြီးက မိန့်တော်မူသော်လည်း တန်ခူးလပြည့်မတိုင်မီ ထီးတော်ကို အပြီးတင်လှူခဲ့သည်။
ထီးတော်တင်စဉ်က ငှက်ပျောဖူး ဓမ္မယံများနှင့် ရင်ပြင်တော်များမှာ အပြီးမသတ်၊ အချောမကိုင်ရသေး

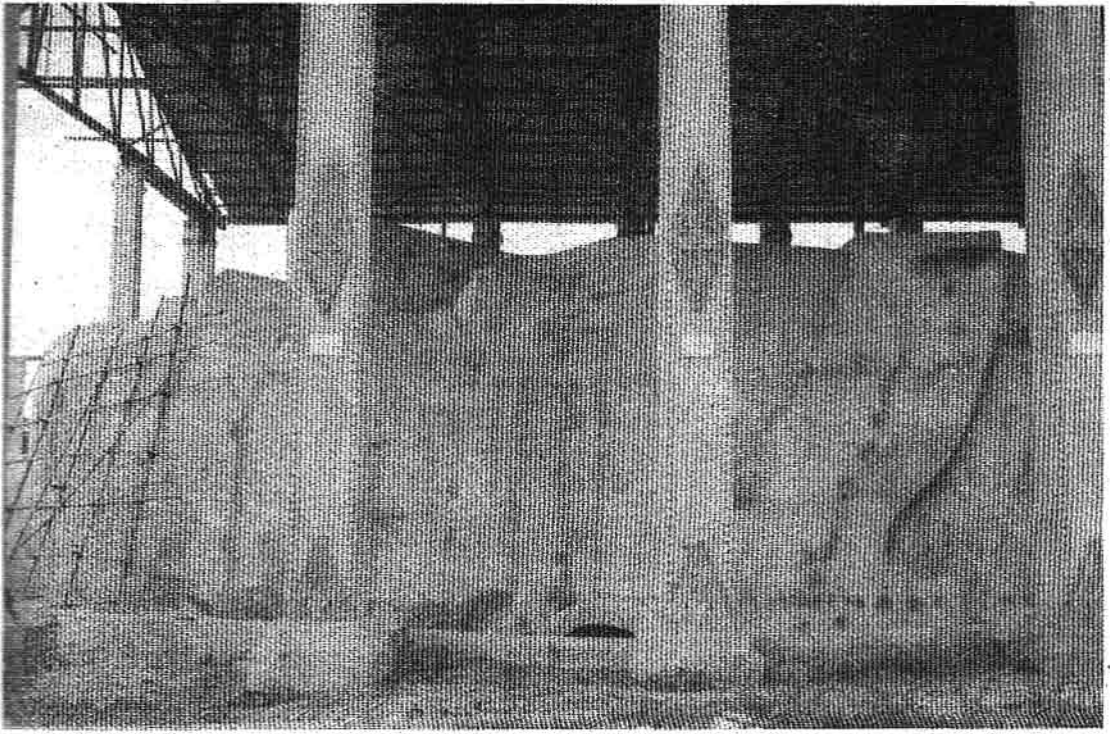
သောအခြေအနေ ဖြစ်သည်။ ထိုအခြေအနေတွင် စေတီထီးတော်နှင့် စိန်ဖူးတော်ကို အပြီးတင်လှူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရင်းနှီးသော ဒါယကာတစ်ဦးဖြစ်သည့် အင်းတော်မှ ဦးစိန်ဝင်းက...
'ဆရာတော်ဘုရား၊ တန်ခူးလပြည့်နေ့ ထီးတော်တင်မယ်လို့ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီး အခုလဆန်း(၁၂)ရက်နေ့မှာ အားလုံးတင်ပြီးပြီဟာမှ မကျန်တော့တူး၊ လပြည့်နေ့ ထီးတော်တင်ပွဲအထိအမှတ် စတိလေဖြစ်ဖြစ် ထားပိုပြီးလား အရှင်ဘုရား'

ဟု လျှောက်တော့ ဆရာတော်က နှုတ်ဆိတ်နေပါသည်။
ဒါယကာများ ထပ်ကာထပ်ကာ လျှောက်သောအခါ "ပြီးအောင်တင်ဆိုလို့ တင်လိုက်တာ"ဟု တိုတိုပြတ်ပြတ် မိန့်တော်မူသည်။ "မည်သူက တင်ခိုင်းပါသလဲ ဘုရား"ဟု မေးလျှောက်ဝံ့သူ မရှိချေ။
ထိုနေ့(၁၁-၃-၁၉၈၇)က အားလုံးအပြီးမသတ်သေးသော အောင်စကြာစေတီတော်ကြီးကို ထူးထူးခြားခြား ထီးတော်တင်ပြီးနောက် ဆန်အမြောက်

◆ ထေရီထက်မှ မြူရသော ရုပ်တော်မျိုးကြွင်း
◆ ဦးဆောင်ပုံရိပ်တော်နှင့် တစ်ခိုက်တစ်ရိုက်ကလေး

ရုပ်တော်မှု မျက်နှာထက်ပုံစံ ရုပ်ပုံပျက်ပျက်

အမြား ဝယ်ယူကာ ဇရပ်များ ဂိုဒေါင်များသာမက ကျောင်းအောက်များတွင် သိုလှောင်ထားစေသည်။

ကျောင်းရှိ ရဟန်းသာမဏော အရေအတွက်ထက် ဆန်များက အဆမတန်များပြားနေသည်။ တပည့်ဒါယကာများမှာ အတွေးခက်သော်လည်း မမေးလျှောက်ဝံ့ကြချေ။

သို့သော် မကြာမီ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးအခင်း ပေါ်ပေါက်လာပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီးက ဆန်များကို ဝေငှပေးသောအခါတွင် ဆရာတော်ကြီး၏ အမြော်အမြင်ကြီးမားပုံကို သိရှိသဘောပေါက်ကြလေသည်။

ထူးခြားသောဖွဲ့စည်းမှု

အောင်စကြာစေတီမှာ မြေစိုက်စေတီပုံစံ ဖြစ်သော်လည်း အတွင်းဝင်နိုင်သော လိုဏ်ပါရှိသည်။

(ဟောပိတထောင်ရှိ စေတီပုထိုးသာသနိက အဆောက်အအုံများ တည်ထား ဆောက်လုပ်သောအခါ ပြင်ဦးလွင်မြို့ ကံ့ကော်တထောင် ဗြဟ္မာဝိဟာရကျောင်း ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂဝံသက တာဝန်ယူ ကြီးကြပ်ပေးခဲ့သည်။

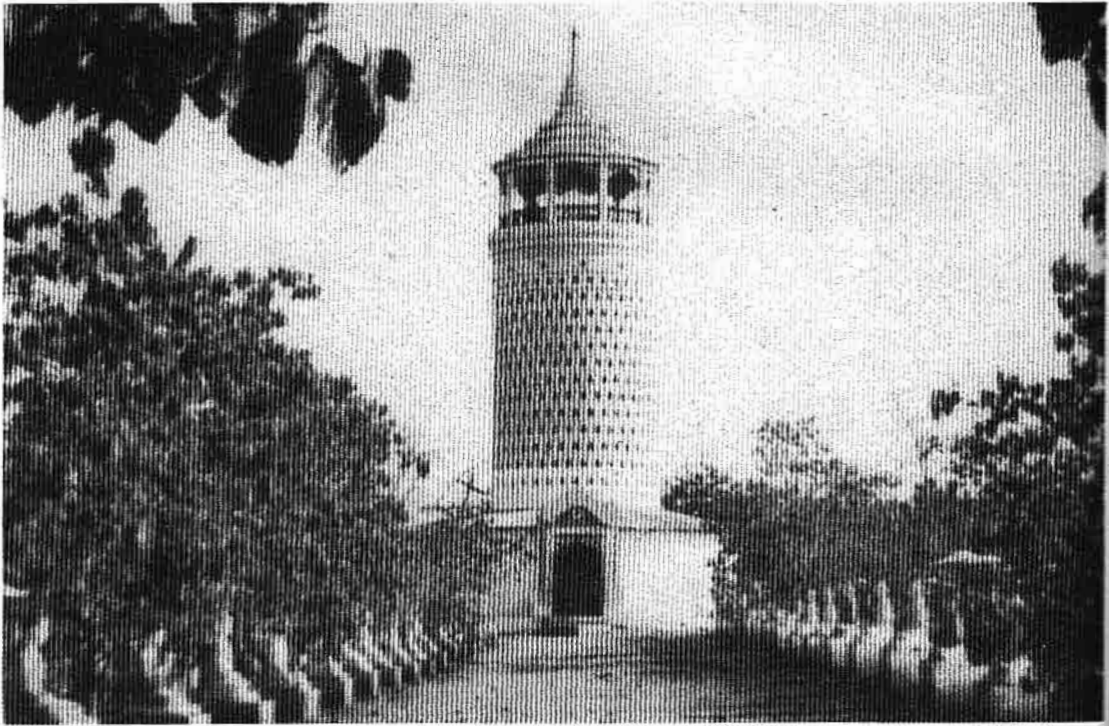
ဦးအဂ္ဂဝံသသည် ၁၃၁၇ ခုနှစ်က ပတ္တမြားတောင် နန်းဦးတောကျောင်းတွင် ဦးနာရဒနှင့် စတင်သိကျွမ်းခဲ့ကာ ၁၃၃၄ ခုနှစ်တွင် ဟောပိတထောင်သို့ အလည်ရောက်လာစဉ် ဦးနာရဒက အကူအညီတောင်းသဖြင့် ဆယ်နှစ်ကျော်ကြာအောင် နေထိုင် ကူညီပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။)

အောင်စကြာစေတီ တည်ရာ၌ လိုဏ်ထည့်သွင်းပါက စေတီခိုင်ခံ့မှုအားနည်းသွားမည်ဟူ၍ ဦးအဂ္ဂဝံသက ကန့်ကွက်တော်မူသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်(ဦးနာရဒ)က စေတီတွင်း လိုဏ်ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြင့် တရားဓမ္မ လိုလားသူတို့က ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်နိုင်သည်။ အညာဒေသ နေပူလေပူမှ ရှောင်ကွင်းကာ အေးအေးလူလူ နားနေနိုင်သည်။ အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး မိမိတို့ အလိုရှိရာအတွက် အကျိုးများစေသည်ဟု ဆိုကာ လိုဏ်ထည့်သွင်းစေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အရံစေတီလေးဆူအနက် တနင်္ဂနွေထောင့်အရံစေတီကို ဖျောက်ကာ ခရသင်ဖြင့် ရေစင်သွန်းနေသော သိကြားမင်းခြံရံ၍ လိုဏ်အဝင်ဝ ထားရှိလေသည်။

ဆရာတော်သည် မြန်မာနိုင်ငံ အခြေအနေကို ကြိုတင်ခန့်မှန်းမိသည့် ကားလျော်စွာ အောင်စကြာစေတီကို ထူးခြားသောပုံစံဖြင့် တည်ဆောက်ကာ

◆ ထန်းတူကုန်းစေတီ

၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် ထီးတော် အပြီးတင်ကာ ဆန်များ ကြိုတင်စုဆောင်း သို့ လှောင်ထားခဲ့သည်။

ထီးတော်တင် အပြီးသတ်သော ကာလမှာ ၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ နှောင်း တန်ခူးလဆန်း(၁၂)ရက်နေ့ (၁၁-၃-၁၉၈၇) ဖြစ်သည်။ (၄)ကြွင်းနှစ် ဖြစ်ကာ မြန်မာကိုယ်စားပြု ကြာသပတေးသည် ပုတီးဖြစ်၍ တနင်္ဂနွေ အဝိပတိ ဖြစ်သည်။

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

ဇေယျတိုင် အယူအဆအားဖြင့် ပုတီး=ဒွယ် ဖြစ်၍ အမှုဟောင်းပေါ်ခြင်း။

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှစ်ခုဝင် နှစ်ခုထွက်ခြင်း သဘောရှိ၏။ အတိတ်ကာလက မတူကွဲပြားသော ဝိရောဓိများ ပေါင်းစည်းကာ ပဋိပက္ခ အသွင်သို့ ပြောင်းလဲတော့မည့် အခြေအနေကို ရောက်ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် အဝိပတိဖြစ်သော တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး ပြည်သူအများ ဝင်ရောက်ကာ စေတီအတွင်း လှည့်လည် ကြည့်ညိုနိုင်သော လိုဏ်ဝကို ထားရှိသည်။

ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဖူးမြော်လာသူတို့အား ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း အကျိုးကြီးမားပုံကို ဟောကြားကာ စီးဖြန်းကြရန် တိုက်တွန်းတော်မူသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ ဘုရားရိပ်၊ တရားရိပ်ခိုလှုံကာ ဘေးအန္တရာယ် ဆိုးများ လျော့ပါး ကင်းကွာကြစေရန် ကိန်းဆင်ပူဇော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အောင်စကြာစေတီ လိုဏ်ပတ်လမ်း

တွင် ရပ်တော်မူလိုဏ်ကဲ့သို့ လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်း မရှိပါ။

ရှင်ပင်ပက်လက်

အောင်စကြာစေတီမှ ပြန်လည် ဆင်းသက်လာခဲ့ရာ ကျောင်းဆောင်များမရောက်မီ ကွင်းပြင်၌ ရှင်ပင်ပက်လက်ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆောက်လုပ်ဆဲ အခြေအနေ ဖြစ်သည်။

ရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏ ဦးခေါင်းတော်ကို ဖိုင်ဘာဖြင့် သွန်းလုပ်ရာ ကျန်ရှိသည့် ပုံစံတော်အား ဖျက်ဆီးခြင်းမပြုဘဲ ရှင်ပင်ပက်လက် ရုပ်ပွားတော် တည်ဆောက်ရန်နှင့် ဦးခေါင်းနောက်ဘက် (နောက်စေ့)ပုံစံတွင် ကျိုက်ထီးရိုးကလေးစေတီ ဘည်ကြရန် ဆရာတော်ကြီးက ဖိန့်မှာတော်မူသည်ဟု သိရသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော်ကြီးသည် မိမိသက်
တမ်း (၇၅)နှစ်သာ ရှိသည်ဟု မိန့်ကြား
သကဲ့သို့ ရုပ်တော်မူဘုရားကြီးကို
စိန်ရတုသဘင် မွေးနေ့ပွဲအမီ ပြီးစီးလို
ကြောင်းလည်း တိုက်တွန်းခဲ့သည်။
အများရိပ်စားမိသကဲ့သို့ပင် ဆရာတော်
ကြီးသည် (၇၅)နှစ်ပြည့်၍ (၇၆)နှစ်
အဝင်တွင် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူခဲ့သည်။

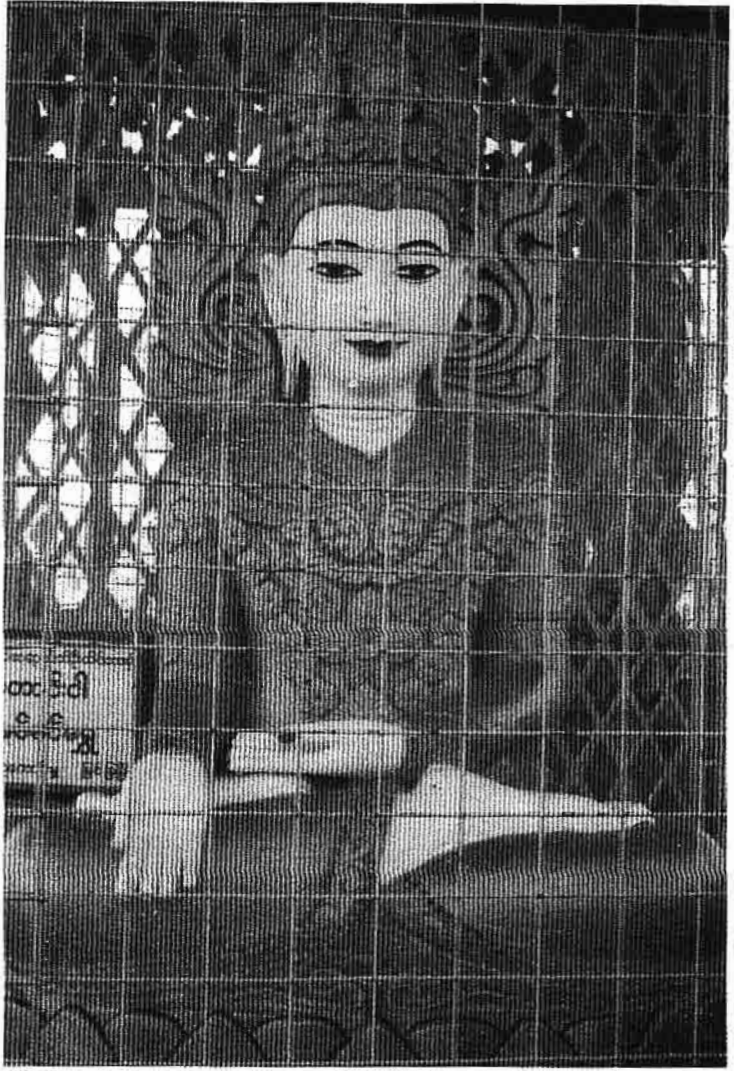
ဆရာတော် မရှိသည့် နောက်ပိုင်း
တွင် ဗောဓိတထောင် သာသနာမြေ
ဆက်လက် ရှင်သန်စေရန် ရည်ရွယ်၍
ရှင်ပင်ပက်လက် ရုပ်ပွားတော် တည်
ကြရန် လမ်းညွှန်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

“ရှင်ပင်ပက်လက် ရေစက်လက်”
ဆိုစကားအတိုင်း နှောင်းလူ တပည့်
သာဝက အဆက်ဆက် အလှူရေစက်
လက်နှင့်မကွာ ဗောဓိတထောင်
သာသနာမြေကို ဆက်လက် ထိန်း
သိမ်းကြစေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တည်ဆောက်လက်စ ရှင်ပင်
ပက်လက်ရုပ်ပွားတော်မှာ ထုထည်
အတန်ပင် ကြီးမားလှသဖြင့် အနီးကပ်
မြေပြင်မှ ကိုယ်လုံးတော် ပေါ်လွင်
အောင် မှတ်တမ်း မပြုနိုင်ပါ။ မျက်နှာ
တော်ကိုသာ တန်ဆောင်းတိုင်များ
အကြား သိသာရုံမှ ရိုက်ကူးတင်ပြရပါ
သည်။

ဦးခေါင်းနောက်ခြမ်း (နောက်စေ့)နှင့်
တချက်ထီးရိုးကလေး စေတီတို့ကို
ရှင်ပင်ပက်လက်၏ ရှေ့ဘက်တွင်
သီးခြား အရံတံတိုင်းဖြင့် မှူးမြင်ရသည်။

စေတီတည် ကျောက်စာတွင်(၂၉-
၈-၂၀၀၈)နေ့တွင် ဆရာတော် မိန့်မှာခဲ့
သည့်အတိုင်း ကျိုက်ထီးရိုးကလေး
စေတီ အုတ်မြစ်ချ၍ စတင်တည်
ဆောက်ရာ (၁၁-၁-၂၀၀၉)နေ့တွင်
အနေကဇာတင် ပူဇော်နိုင်ခဲ့သည်ဟု
တမ္မည်းတင်ကာ နတ်လူ သာဓုခေါ်စေ

◆ ထန်းစေတီ ပြာသာဒ်မှ မင်းတော်ဘုရားတော်ထူ

သော်ဝိဟု ပတ္တာနုမောဒနာ ပြုထား
လေသည်။

ထန်းစေတီ

ရှင်ပင်ပက်လက် ရုပ်ပွားတော်မှ
ဆက်၍လာခဲ့ရာ ဆရာတော်များ
သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းဆောင်သို့
ရောက်သည်။ နာယကဆရာတော်များ
ကျိန်းစက်နေကြသည်ဟု ကြားသိရ
သဖြင့် အပြင်မှပင် ရှိခိုးဦးချလျက်
ထန်းစေတီသို့ သွားရောက် ကြည့်ညို

သည်။

၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော်
ဦးနာရဒသည် ဗောဓိညောင်ပင်ပျိုများ
စိုက်ပျိုးရန် ထန်းပင်ကြီးအနီးတစ်ဝိုက်
ချို့နယ်များကို ရှင်းလင်းရာ ထန်းပင်
ပတ်လည်မှ မြွေများ ထွက်လာသည်ကို
တွေ့ကြရသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

၇၂ = = = = = ၇၂

စံထွန်းသာ

၇၂ = = = = = ၇၂

နက္ခတ္တရာဇင်္ဂါရီပုဂ္ဂလင်း ၈၅

မော်လမြိုင်မြို့ ကျိုက်သန်လန်
စေတီ တောင်ဘက်စောင်းတန်းအခြေ
တွင်ရှိသော ရတနာဘုံမြင့်ကျောင်းဝင်း
အတွင်း ပေါက်ရောက်နေသော
အင်ကြင်းပင်ကြီးမှ အသီးများကို ပြုတ်
သိပ်စွာ မြင်တွေ့ရသည်။

အပင်မှာ ကျောက်ဖြစ်အင်ကြင်း
မဟုတ်ပါ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ လှူဒါန
အင်ကြင်းတောမှ အင်ကြင်းပင်မျိုးဖြစ်
၍ လှူဒါနအင်ကြင်းဟု ခေါ်ကြသကဲ့သို့
အိန္ဒိယအင်ကြင်း၊ ကလျာဏီအင်ကြင်း
ဟုလည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

အထက်အညာ ကျေးရွာတစ်ရွာမှ
ကျေးရွာဦးစေတီအတွင်း အင်ကြင်းပင်
မှ အင်ကြင်းသီး တစ်လုံးသီးသဖြင့်
၂၀၁၂ ခုနှစ်ခန့်က တကူးတက လာ
ရောက်လေ့လာကြည့်ရှုသူ များပြားလှ
သည်ကို တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်။

ယခု အင်ကြင်းပင်တွင်ကား
ရေသဖန်းသီးများသကဲ့သို့ ပင်စည်၌
ကပ်လျက် အစုအပြုံလိုက် များစွာသီးပွင့်
နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရေမြေ
ရာသီဥတုကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရ
သည်။

အသီးများမှာ အနံ့အရသာ
နှစ်သက်ဖွယ် မရှိသဖြင့် စားသုံးခြင်း
မပြုကြပါ။ ဆေးကျမ်းအလိုအရကား
ကလျာဏီအင်ကြင်းသည် ချို၏။
အေး၏။ ကာမကို အားပေး၏။ တွန့်ရှုံ့
စေတတ်သောဓာတ်ရှိ၏။ ဝါဠိးစေ၏။
လေကို ပွားစေ၏။ သည်းခြေကို ထုတ်
ဆောင်တတ်၏။ ရေငတ်ခြင်း၊
ပူလောင်ခြင်း၊ ခယရုပ်ကြောင့်ဖြစ်သော
အနာပေါက်များ သွေးဖောက်ပြန်ခြင်း
တို့ကို ပယ်ဖျောက်တတ်၏ ဟူ၍
ဖော်ပြထားသည်။

ကလျာဏီအင်ကြင်းပင်မှ ရသော
အစေးကား အလွန်အသုံးဝင်လှသည်။

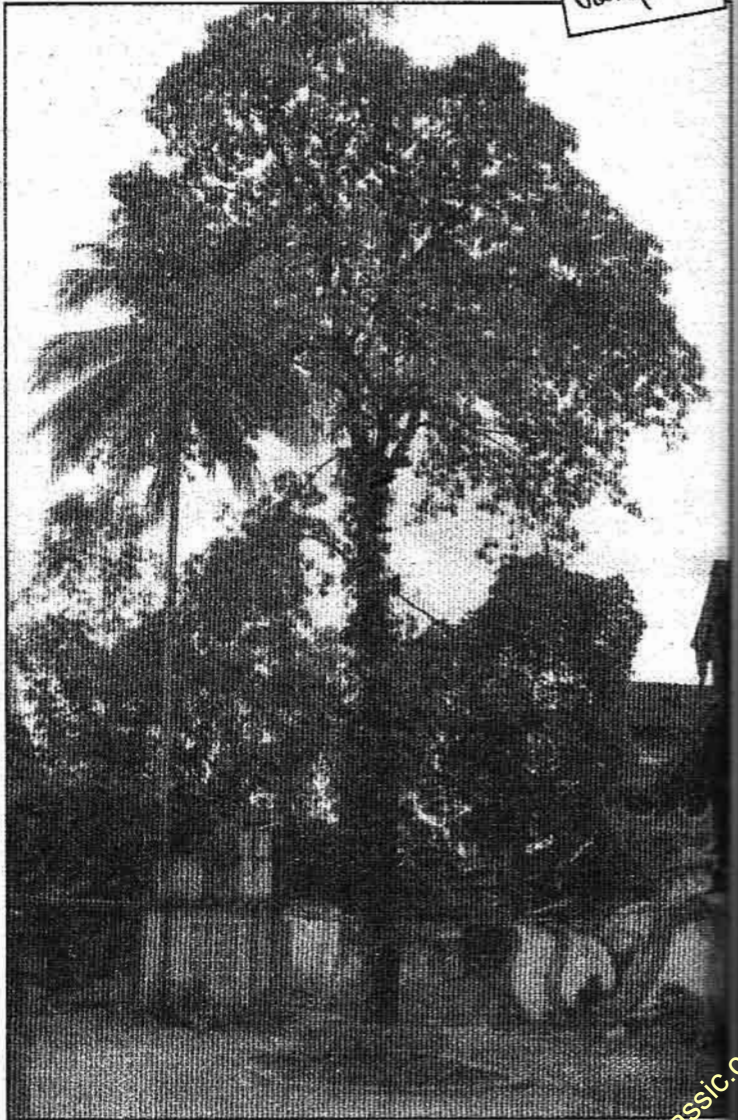
၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လှူဒါနအင်ကြင်းခေါ်

ကလျာဏီအင်ကြင်း

၏ ဆေးအသုံး

ဆေးသုတေသီ

• ကလျာဏီအင်ကြင်းပင်

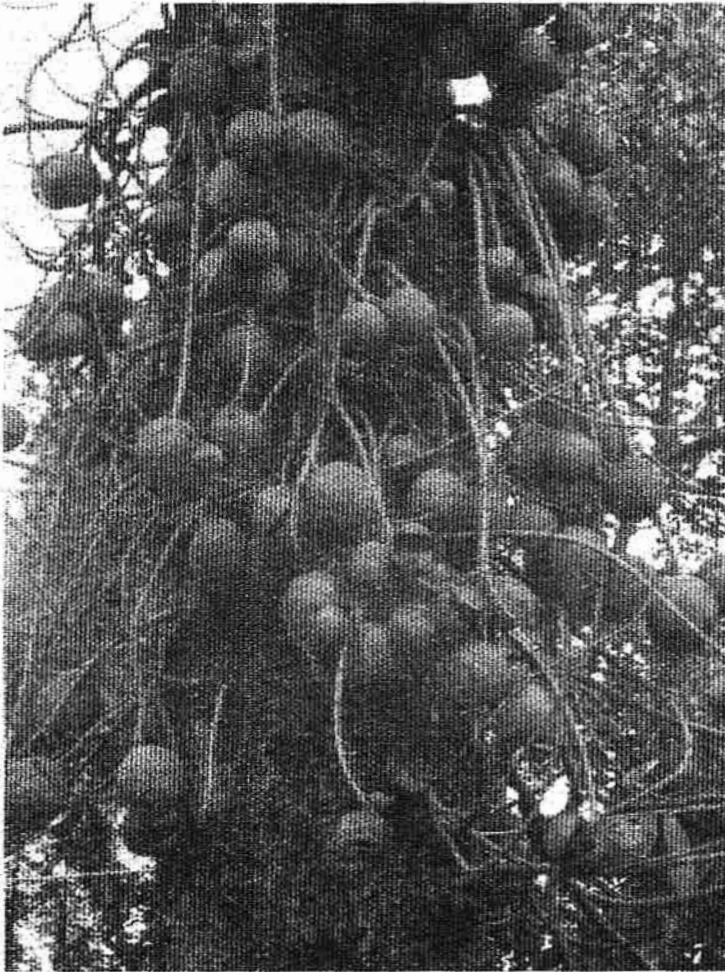
တွန့်ရှုံ့စေသော သဘောရှိ၍ အလွန် ဝမ်းသွားရောဂါ(ပိတ်ကိုက်၍ သွား
စင်ကြယ်စေတတ်၏။ အတိသာရ သောဝမ်း)၊ ဝမ်းစီးနန်ခြင်း(အစ

ကြေခြင်း၊ သောင်းကျခြင်း၊ ကာမ
သတ္တိအားနည်းခြင်းတို့ကို ကောင်းမွန်
ပေးသည်။ များစွာအကျိုးပေးသည်။

ဖယောင်းချက်၊ ဆေးပလာစတာ
များ ပြုလုပ်ရာတွင်လည်း အသုံးပြု
ကြသည်။ အင်ကြင်းစေးဖြင့် ချက်ထား
သော ဖယောင်းချက်သည် အလွန်
တူထရ ခက်ခဲသော အနာဟောင်းများ
ဖြည့်ပေါက်နိုင်သော အနာများ၊
ကျွတ်နိုင်သော အနာများအတွက်
များစွာအကျိုးရှိသည်။

ယင်းဆေးဖယောင်းချက်ကို လိမ်း
ပေးသော နေရာများ၌ သွေးအလွန်
သွက်လက်လှုပ်ရှားစေတတ်၏။ သွေး
သွားလာမှု နည်းပါးသော နေရာများ၌
ထိမ်းပေးခြင်းဖြင့် သွေးအား လှုပ်ရှား
ခြင်း သွက်လက်စေသည်။

အင်ကြင်းစေးကို အခိုး ပြုလုပ်ပေး
မိက အခန်းတွင်းရှိ ရောဂါဖြစ်စေတတ်
သော ရောဂါပိုးမွှားများ လွင့်စဉ်၌
ကျွန်းမာရေး အထောက်အကူ ဖြစ်စေ
သည် အခိုး၊ အနံ့၊ လေကောင်းလေ
သန့်များ ဖြစ်စေနိုင်သည်။

အင်ကြင်းစေးများ

လက်တွေ့သုံးဆေးနည်းများ

အဆစ်အဆက်ရောင်နာ ။ ။ အင်ကြင်း
စေးမှ ရသော အဆစ်ကို အဆစ်အဆက်
ရောင်ရမ်းနာများ၌ လိမ်းကျံပေးပါက
နာတာရှည် အဆစ်ရောင်ရောဂါများပင်
ပျောက်ကင်းနိုင်သည်။

နာစေးခြင်း ။ ။ အင်ကြင်းစေးကို
အမှုန့်ပြု၍ မီးကျိုးခဲ့ပေါ် ဖြူးကာ ထွက်
လာသော အခိုးကို ဂျှပ်ပေးပါက အအေး
မီး အပူမိ၍ဖြစ်သော နာရည်ယိုခြင်း၊
နာစေးခြင်းများ ပျောက်ကင်းနိုင်သည်။

သွားနာသွားကိုက်ခြင်း ။ ။ သွားနာ
ခြင်း၊ သွားကိုက်ခြင်း၊ သွားဖုံးရောင်
ခြင်း၊ သွားဖုံးသွေးယိုခြင်းတို့တွက်

အင်ကြင်းစေးကို အမှုန့်ပြု၍ သွားတိုက်
ပေးခြင်း၊ နာရာ ကိုက်ရာတွင် သိပ်ပေး
ခြင်းတို့ဖြင့် သွားဝေဒနာများ ပျောက်
ကင်းစေသည်။

နားပြည်ယိုနားကိုက်ခြင်း ။ ။ အင်ကြင်း
ခေါက်အမှုန့်ကို ဝါသီးနုနု သတ္တုရည်
ပျားရည်တို့နှင့် သင့်အောင် ရော၍
နားတွင်းထည့်ပေးပါက နားကိုက်ခြင်း၊
နားပြည်ယိုခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်းစေ
သည်။

ဆေးဖယောင်းချက် ။ ။ အင်ကြင်း
စေး၊ ပျားဖယောင်း၊ နှမ်းသီ သုံးမျိုး
အမှုပြု၍ မီးပျိုးပျိုးဖြင့် အရည်ပျော်

ရုံချက်ပါ။
ဤဆေးဖယောင်းချက်ကို ဝဲနာ
ယားနာ အနာမီး အနာလျှံ အနာပေါက်
မျိုးစုံ၊ အနာစက်မျိုးစုံတို့တွင် လိမ်းအုံ
ပေးပါက နုလျင်ပိန်၍ ရင့်လျှင် ပြည်
ပေါက်စေသည်။ အသားနု မြန်စွာ
တက်၍ အနာကျက်မြန်စေသည့် ဆေး
ဖြစ်၏။ (အရှင်နာဂသိန်၏ ပုံပြုဆေး
အဘိဓာန် စတုတ္ထတွဲ၊ စာမျက်နှာ(၁၃၃)
တွင် အကျယ်လေ့လာနိုင်သည်။)

ဆေးသုတေသီ

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

။ ပုဂံပုံစံ - ၁၁၄၄ ဆရာမိုး ဖိုင်ခေါ် ၈၂၀၁၁ စာအုပ်အမှတ် (၁၃၂) ။

မုံရွာဆရာမိုး အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုသောင်

အမှတ်တံဆိပ်

“ ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်ပျော် ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင် တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူ တေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံး ရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ ဘူး၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ် မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လော ဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိ ဒေဝမီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံး ရောဂါဖြစ်တေတာပါ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး ”

“ နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက် ယန္တရားဘစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရော ဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစား အသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အိပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်ခွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်ဖျား ပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကလောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်း ကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ် လုံး အေးဆက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းတို့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ် ကိုချစ်ဆွေ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချိန်နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ် ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ”
“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး ”
“ သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာ မိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံး ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံ ဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ် ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ ”

“ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင် ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခုန် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားဆေးခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ် ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ခွေးထွက်လှုပ်၍ နုလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း မှူးဝေခြင်း၊ စိတ်မိန်းမူးမူး၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝ၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အား အင်ကုန်ခမ်းစိတ်ရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့ ”

“ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာ တယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရန် ဖာလဲ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေး၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး၊ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တန်ခိုး ထုတ်လုပ်လိုက် တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ် ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေး ဖျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

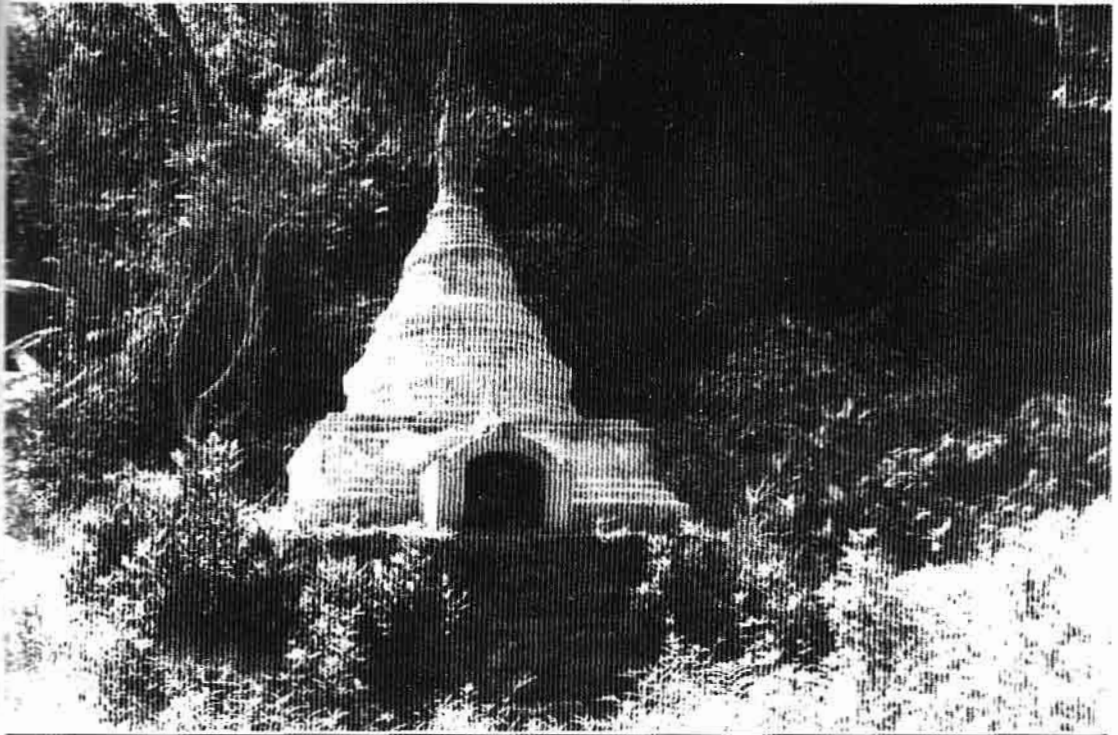
ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၃၅)၊ ဓမ္မာစိလယ်တိုင်း၊ ငြိမ်ကုက္ကလာပုလိသွယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၇၉ ၊ ၀၉-၅၁၀၀၆၂

မြိုင်မြိုင် ဖော်လမြိုင်

◆ မိခင်တောင်ဆရာတောင်ကြည့်တော်

ဝက်ဆီငါးပင်း၏

မြောက် (L.L.B)

ဝိညာဉ်မြေပေါက်အိမ်သို့ (၅)

ယခင်လူ့ အဆက်

တောနေ ရသေ့တစ်ပါး ဖြစ်ရန်မှာ လွယ်ကူလှသောအလုပ် မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်စ ပြုလာပြီ။ တောင်ခုလတ် တစ်နေရာ၌ ရေမရှိသော စမ်းချောင်းချောက်တစ်ခု တွေ့ရသည်။

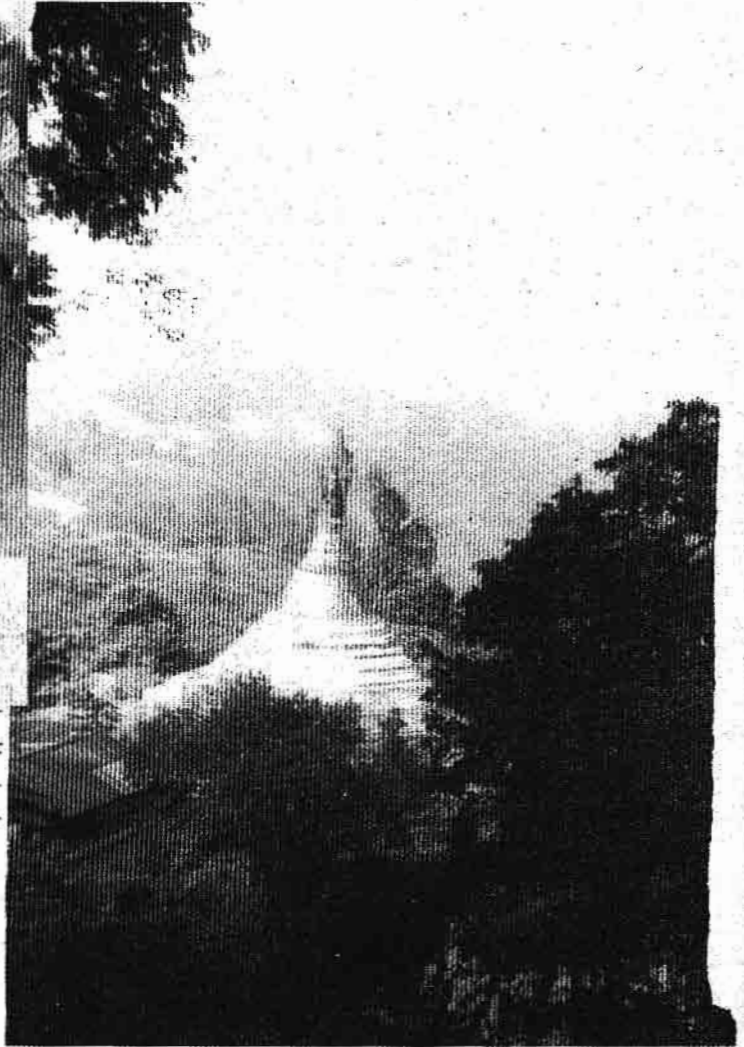
စမ်းချောင်းအလယ်၌ ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ခု အစိတ်စိတ်အပြားပြား ကွဲကြွေနေသည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။ အလျားအနံ ၆၀၂၀ စီမူရှိသော နေပကျောက်ဖျာကြီးပေတည်း။

ကျောက်ဖျာကြီး၏ ထောင့်လေးထောင့်၌ က၊ ယ၊ ဏ၊ ဋ ဟူသော ကြီးလေးကြီးအက္ခရာ ထွင်းထား၏။ အက္ခရာများအောက်၌ ငွေအိုးလေးလုံး ရှိသည်။ ကွမ်းပွဲ၊ လက်ဖက်ပွဲတင်၍ အစောင့်၌ တောင်းယူပါ။ ကျောက်ဖျာကို လှန်နိုင်လျှင် မိန်းမရုပ်တစ်ရုပ် တွေ့ရမည်။ ယင်းမိန်းမရုပ်ကိုကိုင်၍ “နန်းရွှေရီ ခင်ဗျားနေတဲ့ဂူကို လိုက်ပို့ပါ”

ဟု နှုတ်ကရွတ်ဆိုလိုက်ရင် အသက်ဝင်လာပြီး ရှေ့က လမ်းပြလိမ့်မည်။ ဂူထဲမှာ ဖော်ဂျီဖော်ထားသော ဆေးရိုး၏

ယင်းဆေးကို ချွင်းလှုံခန့်စားကာ ယယိဉ္ဇိပြီးသော ပိဋကိရိဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ ဆက်၍ ဝင်ပွားပြန်လျှင် ပလ္လင်တစ်ခု ရှိသည်။ ပလ္လင်တစ်ခု တွေ့ကာလယ်တွင် ဓာတ်လုံးလုံးတွေ့လိမ့်မည်။ ဓာတ်လုံးတို့ပျက်စီးနေရာ ကျောက်လုံးပျက်စီးနေရာ ထောက်ထား၍ စီစဉ်လေ။ ထိုနောက် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်၍ ဓာတ်လုံးကို ထားခဲ့ရမည်။ အထိပိဋကိရိ သိုက်ညွှန်းမှာ ဖော်ပြထားတယ်။ မသမာ သူတွေက အညွှန်းအတိုင်းမလုပ်ကြပေဘဲ ဓာတ်ကျောက်များကို နှိပ်စက် ပျက်စီးပြီး တူတူတူတူ ထွေးဝိုက်ကြသေးလေ။ ဖျက်စီးတာပဲ အဖတ်တင်တာပေါ့။

နာဘောင်ကန်

မိမိတောင် ထုတောင်ပြည့်ဆီကန်မှ
ပူမြင့်ရာသာ မိမိတောင်ဆီတက်

အချိန်မနှောင်းမီ တောင်ထိပ်ရောက်ရန် စိတ်စောနေသဖြင့် ထိုနေရာကို အမြန်ခွာ၍ ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေသည်။ တောင်အမြင့်သို့ရောက်လေ တောနက်လေဖြစ်၏။

သစ်ပင်ကြီးများမှာ မော့ကြည့်၍ မဆုံ။ လုံးပတ်လည်း ကြီးမားလှ၏။ ကျောက်ဆန်ကို ရေပုပ်နှင့်ချက်ရန် မီးခိုင်းတောင်မှ ထင်းလိုအပ်သည်ဟု ဆိုရာတွင် မည်သို့သောအပင်မှ ထင်းကို ယူရမည်နည်းဟု ပဟေဠိအတွေးတစ်ခု ခေါင်းထဲ ဝင်လာမိသေးသည်။

သစ်ပင်တိုင်းမှ ထင်းတော့ဖြစ်နိုင်မည်မထင်။ သိဒ္ဓိရှိသောအပင်မှသာ ဖြစ်နိုင်ကောင်း၏။

မွန်းလွဲ လေးနာရီခန့်တွင် လျှိုကြီးတစ်ခုအတွင်း ဆင်းမိကြ၏။ အတော်ကျယ်သော စမ်းချောင်းတစ်ခု တွေ့ရ

သည်။ ရေတစ်ဝှံ့ အမောပြေ သောက်ကြ၏။

'ဒီချောင်းကို ဇော်ဂျီချောင်းလို့ ခေါ်တယ်။ ချောင်းအဖျားတွင် အလျားလေးတောင်၊ အနံ နှစ်တောင်၊ အထူ ငါးထောင့်တစ်ထွာရှိသော ကျောက်ဖျာတွင် အလုံးကြီးတစ်လုံး ရှိ၏။

အလုံးကြီး လေးမျက်နှာတွင် အရှေ့မျက်နှာက (က)အကွရာ၊ တောင်မျက်နှာက (ခ)၊ အနောက်မျက်နှာက (ဃ) မြောက်မျက်နှာ (င)သော အကွရာများ ထွင်းထားသည်။

ကျောက်ဖျာအောက်၌ အိုးသုံးလုံးနှင့် ငွေစင်းငါးရာ ရှိသည်။ အနက်နှစ်တောင်တူးလျှင် အိုးသုံးလုံး ပေါ်မည်။ လူရုပ်အိပ်လျက် တွေ့လိမ့်မည်။ မုန့်၊ ယိုကွင်းဆေးလက်ဖက် ခေါ်ကြီး ယက်၍ ကွမ်းသုံးယာနှင့် ဖယောင်းသုံးတိုင် ကျောက်ဖျာအလယ်တွင် တင်၍ တူး၍ ယူလေ။

ထိုကျောက်ဖျာမှ အရှေ့သုံးကားအကွာ၌ ကျောက်တိုင် တစ်တိုင်ရှိ၏။ ကျောက်တိုင်အောက်၌ ခွေစင်(၅၅) ကျပ်ရှိသည်။

• မိနိုင်းတော်ရှိတောင်သိမ်တောင်မှ တောင်ခြင်တူညွှန်ကြီး လှည့်ပန်းထားသော ထီးဖြူနှစ်လက်နှင့် တွေ့စေတီတူရိယာတော်
မိနိုင်းတော်ရှိတောင် ရတနာတောင်
တောင်ကန်များနှင့် အနောက်မှ တောင်ကန်နှင့်ကြီး *
• မိနိုင်းတော်ရှိတောင် သိမ်တောင်တွင်မှ ဖန်တီးကာတင်လှူ

အနောက်တောင်အရပ်တွင် လူရပ် နေသဏ္ဍာန် ကျောက်တိုင်တွေ့မည်။ ထိုကျောက်တိုင်အောက်၌ စဉ့်အိုး အပြည့် ငွေစင်ရှိ၏။
အရှေ့မြောက်ထောင့် ဝါးတစ်ရိုက် အကွာတွင် ခြင်္သေ့ရုပ်ရှိ၏။ ခြင်္သေ့ဝမ်း ၌ ရွှေခွက်သုံးဆယ် ရှိသည်။ မျက်လုံး နှစ်ဖက်မှာ ပြဒါးသေ ထည့်ထားသည်။ ခြင်္သေ့ခြေလေးချောင်းအောက်၌ ကြေးနီ စိမ်း (၁၅၀၀) ရှိသည်။ ထိုကြေးနီ

တစ်ဆယ်ကျပ်၊ ပြဒါးတစ်ကျပ်ပစ်လျှင် ငွေစင်ဖြစ်မည်။
မြက်သုံးဆုပ်၊ ငါးရံပြုတ်သုံးကောင်၊ အုန်းတစ်လုံး၊ ကွမ်းသုံးယာ၊ ပန်း သုံး ကတော့ ခြင်္သေ့ကို ကျွေး၍ ဖယောင်း သုံးတိုင်ထွန်း၍ အနက်သုံးတောင် တူး ယူလေ။ အလှူပေးပြီး အမျှဝေပါ။
အဲဒီလို ဝိဇ္ဇာခိုရ်သိုက်ညွှန်းမှာ ရေး ထားတယ်။ မြေဆီ၊ ကျားဆီးအန္တရာယ် ကြီးမားလွန်းလို့ ဇော်ဂျီချောင်းဖျားကို

ဘယ်သူမှ ရောက်အောင် မသွားခဲ့ကြ သေးဘူးကွယ့်
တစ်နေ့တော့ ရောက်အောင်သွား မည်ဟု စိတ်တွင် တေးမှတ်ထားလိုက် သည်။ အမှောင်ဘက် လုလှာလေပြီ။ တောင်ထိပ်ရောက်အောင် သုတ်ခြေ တင်ကြပြန်သည်။
အချို့နေရာများ၌ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး သုံးကြရ၏။ ည (၇)နာရီကျော်မှ တောင် ထိပ်သို့ ခြေချမိလေသည်။ စေတီငုတ် တိုတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရ၏။ ရှိခိုးဦးချ လျက် ခေတ္တ အမောဖြေကြသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အမှောင်ဖုံး လျက်ရှိသည်။ စေတီမှ မလှမ်းမကမ်း တွင် ကျောက်သားလိုဏ်ဂူငယ်များ ရှိသည်။ လူတို့ ထွင်းထားဟန်ရှိ၏။ လူတစ်ကိုယ်စာ မိုးလုံလေလုံ ဖြစ်ရုံမျှ သာရှိသည်။
လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် လင်းခြောက် များ ရှာဖွေ၍ ရင်ပြင်တွင် မီးတစ်ပုံလိုက်

◆ ထော်ဂိုတောင်မှ ရသနာတောင်ကို
 ညွှန်ပြနေသည့်
 ရသယုကြီး ဦးညောင်အုန်း
 မိနိုင်းထော်ဂိုတောင် ရသနာတောင်
 ကျောက်များကြီးနှင့် ယင်းအောက်မှ
 တစ်ယောက်အိပ် ထော်ဂိုတောင်ရိုးစိန် ◆

ပြီးမှ ကျွန်ုပ် ညစာ စားရလေသည်။
 ဝါးခြောက် ဘာလချောင်ကြော့၊ သရက်
 သီးသနပ်တို့မှာ ထမင်းကြမ်းခဲ တစ်ထုပ်
 ကို တက်တက်စင် ပြောင်သွားစေခဲ့၏။

ဂူနှင့် မနီးမဝေးတွင် တွင်းဝ အချင်း
 တစ်တောင်သာသာရှိသော နတ်ရေ
 တွင်းမှ ရေကြည်အေးမြ ရရှိသဖြင့်
 အဆင်ပြေရပါတော့သည်။ နတ်တို့ဖန်
 ရေကန်အသင့်၊ ကြာအသင့်ဆိုသော
 စကားဟောင်းအတိုင်း သတိရမိလိုက်
 သေးသည်။

ပြင်ကြီးဆရာတော်ဟာ မိနိုင်းတောင်မှာပဲ
 အကျင့်စခန်း အောင်မြင်ခဲ့တာကွယ်၊ နှစ်စဉ်
 မိနိုင်းတောင်မှာ ဘုရားပွဲတို့ ဆီတီးစားထောင်
 ပွဲတို့ ပူဇော်ပွဲတွေ လုပ်လေ့ရှိတယ်။ ဒီနှစ်လဲ
 မကြာခင် လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ရွာသားတွေထံက
 သတင်းရခဲ့တယ်။

ဒီနယ်မှာ အစည်ကားဆုံးအချိန်ပေါ့။
 မြိုင်ကြီးဂူဆရာတော်ကို ကြည့်ညို
 ကိုးကွယ်ကြတဲ့ တပည့်ဒကာတွေ
 ပေါများတော့ ပူဇော်ပွဲလုပ်မယ်ဟေ့
 ဆိုလိုက်တာနဲ့ လှူမကုန် ကျွေးမကုန်
 ဖြစ်လာရတယ်။ ရှေးဘဝက ပါရမီထူး
 တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ ဆိုရမှာပဲ။

ဒီတောင်မှာ အမိဋ္ဌာန်ရက်ရှည် လာ
 ဝင်တုန်းက ဆရာတော်ကို ဝတ်ဖြူ
 စင်ကြယ်နဲ့ ဝိဇ္ဇာခိုရ်တစ်ပါး လာတွေ့
 ခဲ့သေးတယ်။ လွယ်အိတ်ထဲက ဓာတ်

လုံးတွေကို ဆရာတော်ရှေ့မှာ သွန်ချပြ
 လိုက်တာ ဓာတ်လုံးတွေဟာ လိမ့်ဆင်း
 မသွားဘဲ တစ်လုံးပေါ်တစ်လုံးစီပြီး
 ပဒေသာလို စုပုံပြီး စေတီသဏ္ဍာန်
 ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်။

ဝိဇ္ဇာက ဆရာတော် ဒီဓာတ်လုံးတွေ
 မလိုချင်ဘူးလား။ အလိုရှိသမျှ ပြီး
 မြောက်အောင် စီရင်နိုင်တယ်လို့ပြော
 တော့ ဆရာတော်က “အယုံမရှိပါ
 ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားအားထုတ်ရတဲ့
 စရုဏစွမ်းအားနဲ့သာ လိုရာပြီးမြောက်

◆ မိခင်တောင်းမှ တောင်းရခွင့်မှ (ဆေးပုဂံဝင်သည်)

◆ မိခင်တောင်းမှ တောင်းရခွင့်မှ (ဆေးပုဂံဝင်သည်)

ခေပါမယ်" လို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။
 အဲဒီအခါမှာ ဝိဇ္ဇာပုဂံဂိုဏ်းလဲ သာဓု
 သုံးကြိမ်ခေါ်ဆိုပြီး ရှိခိုးဦးချ ပျောက်
 တွယ်သွားတော့တယ်။ ဒါဟာ ဆရာ
 ဆော်ရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်စခန်း ဂန္ဓာရီလမ်းက
 အတွေ့အကြုံတွေအနက်မီးခိုင်းတောင်
 ဂန္ဓာရီစခန်း အတွေ့အကြုံတစ်ခုပဲ
 ရသေ့ကြီးမှ မီးခိုင်းတောင်၌ မြိုင်
 ကြီးငှာဆရာတော်၏ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စဉ်
 အတွေ့အကြုံများနှင့် ရသေ့ကြီးကိုယ်
 တိုင် လပေါင်းများစွာ သီတင်းသုံးခဲ့စဉ်
 မိန့်မြူးတော် အလိုမြို့မှ ဝိဇ္ဇာမြို့သူ
 မြို့သားတို့နှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရပုံ စသည်တို့

ကို ဗဟုသုတအဖြစ် ပြောပြရင်း ညဉ့်
 အတော်နက်မှ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြလေ
 သည်။
 အသင့်ယူဆောင်ခဲ့ကြသော စောင်း၊
 အခွေးတစ်ထည်မှာ မီးခိုင်းတောင်ထိပ်
 ၏ အအေးဒဏ်ကို ကောင်းစွာကာကွယ်
 နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ပေ။ မိုးမလင်းပီထ၍
 မီးတစ်ပုံဖိုပြီး မီးလုံကြရလေသည်။
 ညဘက်မှာ အိပ်မက်အလွန်ကောင်း
 ခေါ်ဆောင်သဖြင့် မီးခိုင်းတောင် အလို
 မြို့သို့ ရောက်ခဲ့ရသည်။ မြို့သူမြို့သား
 မင်း၊ ဖိဖုရား၊ မှူးကြီးမတ်ရာတို့၏

ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ကြည့်မြင်ခဲ့ရ
 သည်။
 ရှေးခေတ် မွန်ဘာသာစကားဖြင့်
 အပြောအဆိုကိုမူ နားမလည်ခဲ့။
 ခေါင်းညိတ်ခေါင်းခါ လက်ဟန်ခြေဟန်
 ဖြင့် ဆက်သွယ်လျက် မိတ်ဆွေဖွဲ့ခဲ့ရ
 လေသည်။

ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် လျှို့ဝှက်
 ဆန်းကြယ်မှုများစွာကို တွေ့မြင်
 လေ့လာခဲ့ရသည်။ မီးခိုင်းတောင်
 တစ်လျှောက် ထူးခြားသော နေရာများ
 သို့လည်း လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးခဲ့သည်။

ရုပ်သေရုပ်ရှင်များ ကူးခပ်လှုပ်ရှား
 နေသော ရေကန်ကြီးတစ်ကန်
 အရောက်၌ ရုတ်တရက် ခြေချော်ကျ
 သဖြင့် အိပ်ရာမှ လန့်နိုးခဲ့ရသည်ကို
 နှမြောတသမဆုံး ဖြစ်ရသည်။ အိပ်ရာမှ
 နိုးတော့ စောင်းတခြား၊ လူတခြား ဖြစ်
 နေသည်။

အသင့်ယူဆောင်သွားသော စစ်သုံး
 ဟန်ကောချိုင့်ဖြင့် မီးပုံညှပ် ထမင်းချက်
 လိုက်သည်။ ရသေ့ကြီးအား အရုဏ်
 ဆွမ်းကပ်ပြီးမှ ကျွန်ုပ်က နံနက်စာ
 စားလေသည်။

နှင်းတဖွဲဖွဲ ကျနေသဖြင့် နံနက်(၇)
 နာရီထိုးသည်တိုင် ကိုက်(၃၀)ခန့်ကို
 သံကွဲစွာ မမြင်ရသေးပေ။ နေထွက်၍
 နှင်းကွဲသည့် အချိန်ထိ စောင့်ကြရ၏။

'မီးခိုင်းတောင်မှာ အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်
 ပစ္စည်းတွေ ကျောက်အမျိုးအစားတွေ
 အလွန် ပေါ့တယ်။ ရွှေဆတ်ကျောက်
 (၅)မျိုးလဲ ဒီမှာရှိတယ်။ ပြီးတော့ ကြား
 ဖူး သိဖူးသူနည်းတဲ့ ငွေဆတ်ကျောက်
 ဆိုတာလဲ ဒီတောင်မှာရှိတယ်။

နောက်ပြီး ရွှေခွဲတူတဲ့ ဗဟန်း၊ ငွေခွဲ
 တူတဲ့ဗဟန်းကျောက်တွေလဲ ရောနှော
 တွေ့ရတတ်တယ်။ ရွှေဆတ်ကျောက်
 ငါးမျိုးကတော့ငါးမျိုးရည်ကိုက်ရွှေဆတ်

◆ မိမိတို့အဖို့တောင် ရသေ့တောင် ဟောကိပြုအာနောက်မှ လျှို့ဝှက်ပိုင်ရာသို့ လိုက်ပြန်သော ရသေ့ကြီး ဦးညွှတ်အဖို့

◆ ရှေးဟောင်းသင်္ချိုင်း မိမိတို့အဖို့ ရှေးဟောင်းထိထက်မှ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုကို ရသေ့ကြီး ဦးညွှတ်အဖို့ ပြသနေပုံ

ကျောက်၊ ခုနစ်မူးရည်ကိုက် ရွှေဆတ် ကျောက်၊ ရှစ်မူးရည်ကိုက် ရွှေဆတ် ကျောက်နဲ့ ကိုးမူးရည်ကိုက် ရွှေဆတ် ကျောက်တွေပဲ မှတ်တင်ပြီး ခွဲခြားထား တယ်။

ရွှေဆတ်ကျောက် ရှာချင်ရင် ဒီတောင်မှာ တူးဖို့ဆွဲဖို့ မလိုဘူး။ မိုး သံသံမဲမဲရွာပြီးတဲ့အခါ ဒီတောင်ရိုး တစ်လျှောက် လိုက်ရှာရင် မြေထဲ၊ ကျောက်ထဲမှာ ပေါ်နေတာ အလွယ်နဲ့ တွေ့ရှိနိုင်တယ်။

ရွှေအဆင်းနဲ့တူတာ ' ရွှေဆတ် ကျောက်၊ ငွေအဆင်းနဲ့တူတာ ငွေဆတ် ကျောက်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဗဟန်းရွှေ

ကျောက်၊ ဗဟန်းငွေကျောက်တွေနဲ့ အရောင်တူပြီး မကွဲမပြား ဖြစ်နေတတ် သေးတယ်။

ခွဲခြားချင်ရင်တော့ အဲဒီကျောက် တွေကို အမှုန့်ထောင်းပြီး ဓားကို မီးရဲ အောင်ဖုတ်။ ကျောက်အမှုန့်ကို ဓား ပေါ်မှာ ဖြူးချလိုက်။ အခိုးအငွေ့နဲ့ အနံ့အသက်ထွက်ရင် ဗဟန်းရွှေ၊ ဗဟန်းငွေဖြစ်ပြီး အခိုးအငွေ့ အနံ့ အသက်မထွက်ရင် ရွှေဆတ်ကျောက်၊ ငွေဆတ်ကျောက်စစ်တယ်'

'ဘရသေ့၊ အဲဒီကျောက်တွေ မရခဲ့ ဖူးဘူးလား' 'ရခဲ့တာပေါ့၊ ရှာလဲ ရှာခဲ့တာပဲ။

ဟိုတုန်းက အင်္ဂါရတ်ဝါသနာ ကြံ တာကိုး။ ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ဖူးတယ်။ လုပ်နည်းမတတ်တော့ မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ အဲ မိတ်ဆွေရသေ့တစ်ပါးက ယိုးဒယား (လိင်း)ထဲမှာ ရှမ်းဘုန်းကြီးတစ်ပါး ထံ နည်းသိကြောင်း ကြားဖူးတယ်။ စမ်း သပ်လုပ်ကြည့်ခိုင်းဖို့ ယူသွားပါသေး ဆိုလို့ အကုန်ပေးလိုက်တာပဲ။ နုတ် ပြန်မတွေ့ ကြသေးဘူး။ ဖြစ်လာ မဖြစ်လားလဲ မသိရဘူး'

ရွှေလ ဆက်စက်(၆)ရက်
အောင်(LLB)

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် နာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ကိုပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ညွှန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် သန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ဆိုတာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် တော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ပွားခြင်းဆင်း ခြင်းဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပါ၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှိ ခြေဆောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ တတ်တော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တစ်လည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တာတာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက တစ်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် အစားအသောက် ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ သတိသွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သာ အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ အင်ဒိုရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ. . .

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရွှေကံသီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထဲပွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်နံများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင်ဆီးပါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မည်အပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်တစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာထဲ ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးပြီး နေ့ဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး ဆေးဝေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်ဘဲ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာတို့ အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုမွေလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၊ ၀၉၇၃၁၉၁

စစ်ကိုင်းတစ်ချွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် မြို့ပူဇော်ဂါထာတော်များ (၂၀)

အောင်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟ
ဏော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ [၃-ကြိမ်ခွတ်
ဆိုပါ။]

သံဃ ဥပါသကေန ဖာဝိတံ၊
တိဿ သိဟ စေတီယံ၊
ဗုဒ္ဓတရော ဖဏိထူပံ၊
ဝန္ဓေတံ သိရဏာယံ။

မြို့နယ်ပြန်
သံဃ ဥပါသကေန၊ သီဟိုဠ်
(သီရိလင်္ကာ)ပြန် ရဟန်းတော်မြတ်၏
အမည် ဒါယကာသည်။

တိသသီဟစေတီယံ၊ ခြင်္သေ့ ၃၀
စေတီတော်မြတ်အား။

ဗုဒ္ဓတရော၊ စစ်ကိုင်းဇေယျာ တောင်
ဆလောတွင်။

ယံ ဖဏိထူပံ၊ အကြင် ခြင်္သေ့
၃၀ စေတီတော်မြတ်ကို။

ဗာပိတံ၊ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့လေ
ပြီ။

တံ၊ ထိုခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီတော်မြတ်
အား။

အဟံ၊ “.....”ဟု နာမ သမုတ်
အက္ခန်ပံသည်။

မြို့နယ်ချက်။ ။ “.....”နေရာတွင်
အမည် ထည့်ဆိုရန်]

ဝန္ဓေဝန္တာပိ၊ ရိုသေသမှု အားကိုး
ခြင်း ရှိခိုးပါ၏။

သနားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၇၉၄ ခုနှစ်။

ဒါယကာ
သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)ပြန် ရဟန်း

◆ ခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီအား ရှစ်ထောင်ရှိ၊ အနုအတားအားဖြင့်
ဝနေထာသို့ ဖူးမြော်ရုံ

တော်၏ ဒါယကာ။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပြာပုံတောင်၏

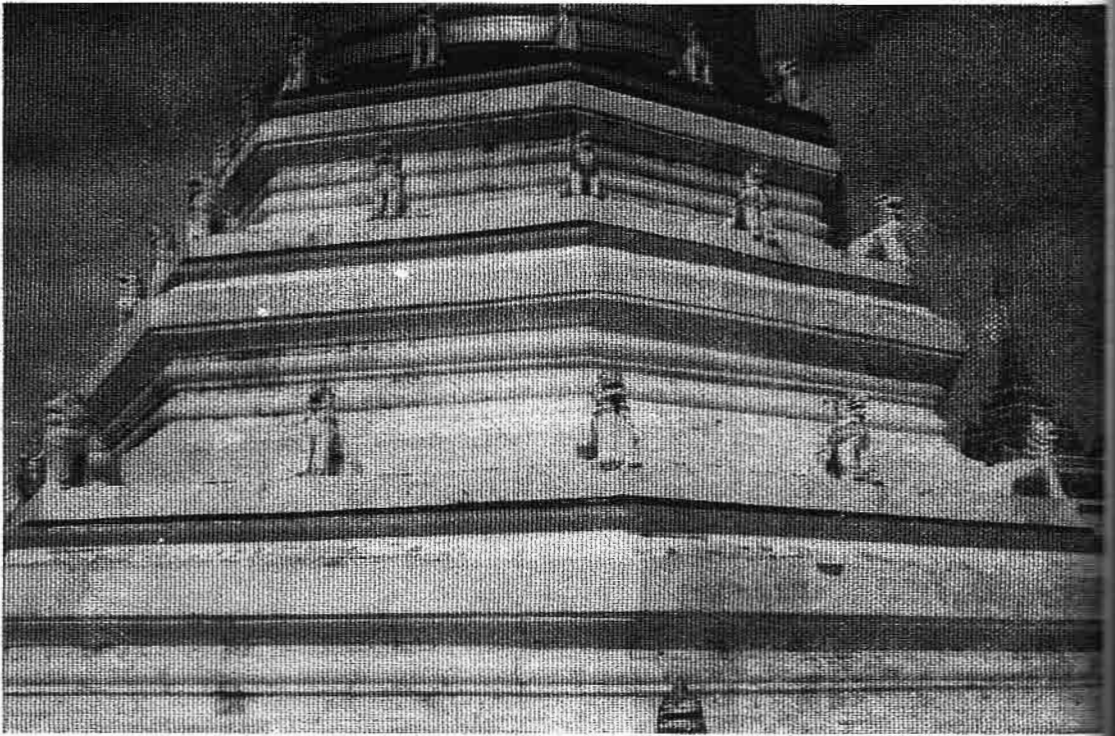
အရှေ့ဘက်တောင်ကုန်း။

ပွဲတော်ရက်

နှစ်စဉ် တော်သလင်းလဆန်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မလှမ်း ၉၇

www.burmeseclassic.com

► ခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီတော်မှ ခြင်္သေ့များ အနီးတစ်ဝိုက်

(၅) ရက်။

ဒေသခံခြေ

ရင်ပြင်တော်၏ အရှေ့တောင်ထောင့်၊

အာစောင့်အရှောက်

တောင်စောင့်ဘိုးဘိုးကြီး။

ထူးခြားချက်

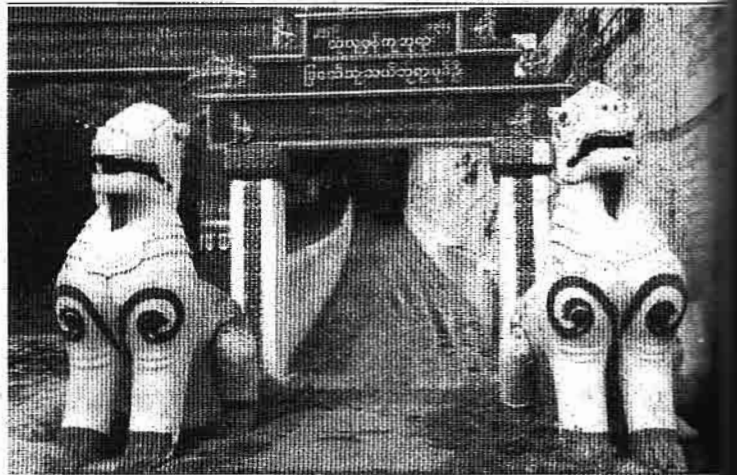
သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)နိုင်ငံမှ ပြန်ကြွလာသော အရှင်သီရိ သဒ္ဓမ္မာလင်္ကာရ မထေရ်နှင့် အရှင်သီဟဠသာမိ မထေရ် မြတ်နစ်ပါးမှ ပင့်ဆောင်လာသော သင်္ချိုပုဆိပ်တော်များကို မိုးညှင်းမင်း တရားအား ချီးမြှင့်ပေးအပ်၍ ရတနာစေတီ ဆင်များရှင်စေတီကြီးအား တည်ထားလေ၏။

ယင်းနောက် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ပြာပုံတောင်အနီး၌ ကျောင်းသင်္ခမ်းဆောက်လုပ်၍ သီတင်းသုံးတော် မူကြလေသည်။

ကျောင်းသင်္ခမ်း၏ အနီးတွင်

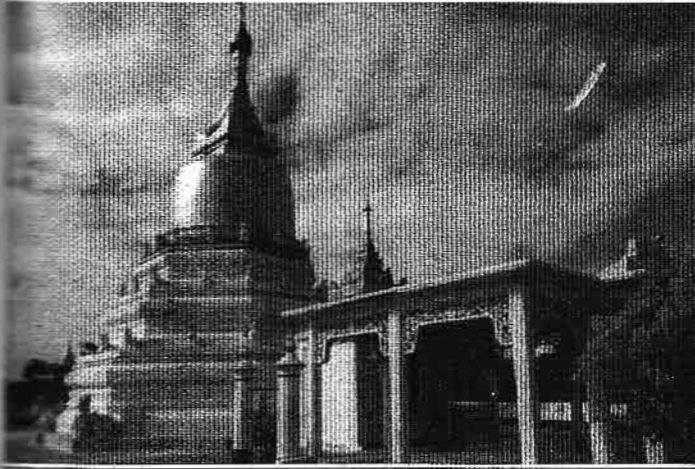
၉၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍရင်း

► ခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီတော်သို့ တက်ရာမုခ်ဦး

“သုံးလူမှန်ကူ စေတီတော်”အား ထပ်မံ တည်ထားတော်မူကြလေ၏။ ထိုမှ နောက်(၂)နှစ်ခန့်တွင် တပည့်ရင်း ဒကာရင်းဖြစ်သူ၏ လျှောက်ထား တောင်းပန်ချက်ကြောင့် သုံးလူမှန်ကူ စေတီတော်၏ အထက် တောင်ကုန်း ထက်တွင် ခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီတော်မြတ်

အား တည်ထားတော်မူလေသည်။ ခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီ၏ ပုံဟန် စေတီတော်၏ သဏ္ဍာန်တော်ဖိနပ်တော်မှ အထက်ပစ္စယံ (၃)တိုင်အောင် အရပ်ရပ်မျက်နှာအရည်မှန်း၍ ရှစ်လောင်းချိုး ဖြစ်

► ဩဇာ သု ဝေတီထောက်မှ သားထုပန်၍ ထောင်မြင့်သူများ၏ အလှူထောက် ဇွောရုံကြီး

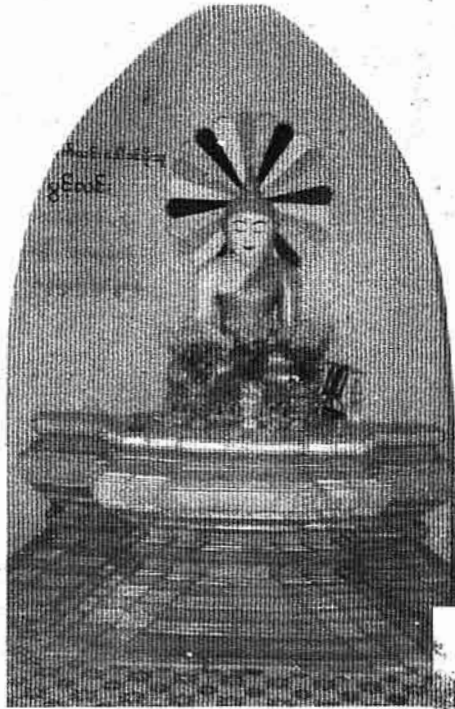
► ဩဇာ သု ဝေတီထောက် ဇွောရုံအတွင်းမှ အပူထောင်နေသော ရုပ်ပွားထောက်

ထည်။	ထည့်ပေးထားပါ။	
တတိယပစ္စယံ၏ အထက် ခေါင်း	ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ အထက်	
ထောင်းမှောက်ပုံဟန်မှာ ရေစစ်ဖလား	တွင် အရှေ့နှင့်အနောက်၊ တောင်နှင့်	ပလ္လင်ထက်ဝယ် ဖောင်းရစ်ရှစ်ဆင့်တင်
အထွာန် ပြောင်ချောဖြစ်၍ ခါးစည်း	မြောက် မျက်နှာ(၄)ဘက် (၄)ထောင့်	ပြီး ခရေသီးထက်၌ ရွှေထီးတော်

► ဩဇာ သု ဝေတီထောက်၏ ရုပ်ထောက်ပျိုး နေရာများတွင် တစ်ထက်ထီတည်ရှိသော "ဝေတီဗွဉ်ဩဇာ"များ

www.burmeseclassic.com

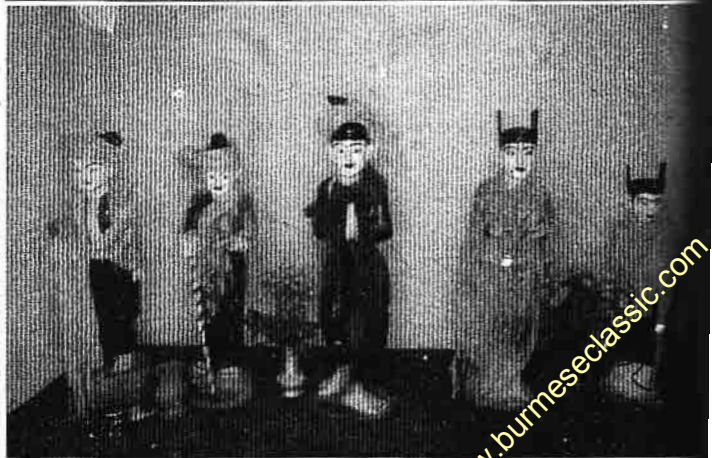
◆ သုံးလှည့်ကုသေတီတော်အား လိုက်အတွင်းမှ
အင်းစတော် ကျသောင်း ရှမ်းပွားတော်
◆ ဩသံ့ သု ဝေတီတော်မှ
ထောင်စောင့်တို့တို့အား
တိုက်ရန်အတွင်းမှ ခြင်္သေ့ရုပ်

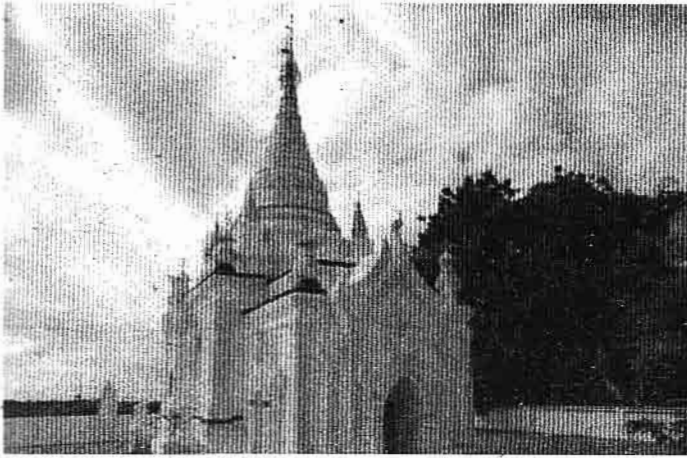

◆ သုံးလှည့်ကုသေတီတော်အား ဖူးမြင်ရုံ
◆ ဩသံ့ သု ဝေတီတော်အတွင်းမှ "ပဲခင်း" ခေါ် သစ်ပင်တစ်ပင်
အုတ်ရန်နှင့် ပစ်ထားသောပဲခင်းရုပ်

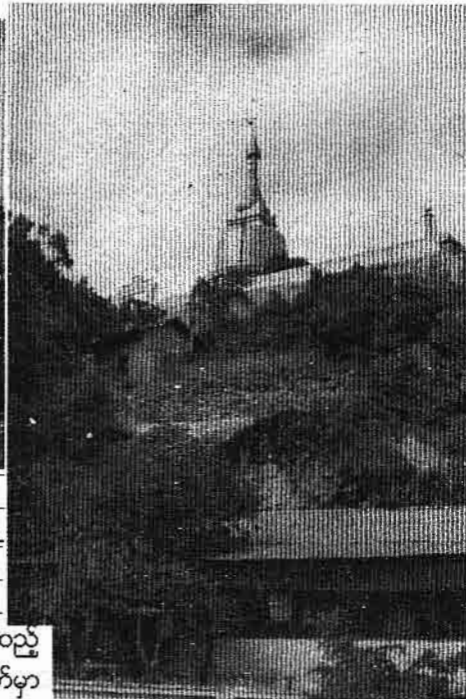
◆ ဩသံ့ သု ဝေတီတော် စေတီတော်မှ သိုက်ရန်ရင်ရှားအား ခြင်္သေ့ရုပ်

▲ သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)ပြန် ဆရာတော်(၂)ပါး၏ ကုသိုလ်တော် သုံးလှူဒါနကုဓေတီတော်

ခြင်္သေ့ ၃၀ ဓေတီတော်ခြင်္သေ့အား ရဟန်းတော်များ ကျောင်းသင်္ဃန်းတော်က ကုန်းတော်ဝယ်တွင် တည်ရှိပုံ

အခါ ဒါယကာသည် အောက်ပါအတိုင်း သစ္စာတိုင်ဆုတောင်းခဲ့လေသည်။

‘ဤတောင်ကုန်းထက် ဤနေရာမြတ်တွင် ဓေတီတည်ထား ပူဇော်ပါသည်။ ဤလို ကောင်းပျက်စေတနာကြောင့် အင်္ဂါယာ သူတော်ကောင်းကြီးများသည် မိမိရယူလို သော ဗောဓိဆုကို ရရှိကြသကဲ့သို့ တပည့် တော်သည်လည်း ဗောဓိဆု ရရှိပါစေသော။ အထူးသဖြင့် တပည့်တော်နှင့်တကွ သား သမီး ရလိုသူတိုင်း သားသမီးရတနာ ထွန်း ကားပါစေသော’

ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုခဲ့လေသည်။ ထိုသစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် ယနေ့တိုင် သားဆုပန်သော လူတိုင်းနီးပါး အောင် မြင်မှု ရရှိကြလေ၏။

ဓေတီတော်၏ စနေထောင့် မျက်နှာ စာဖြစ်သော ပထမပစ္စယံထက်တွင် ထူးခြားသော ခြင်္သေ့ရုပ်တစ်ရုပ် ပြုလုပ် စီမံထားရှိလေသည်။

ယင်း ခြင်္သေ့ရုပ်တု၏ပုံဟန်မှာ ဓာတ် ပုံပါအတိုင်း လူသားယောက်ျားကလေး အား မိမိ၏ ဘယ်လောက်ဖြင့်

အထွဋ်တင်ထားလေသည်။

ဘုရားဒါယကာမှာ အင်္ဂါသားဖြစ်၍ အသက်(၆၀)ရှိပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ခြင်္သေ့(၆၀)ရုပ် (၆၀)ကို အသက်နှင့် ထပ်တူ ရည်ရွယ်ပြီး ထုဆစ်ထားခဲ့ လေ၏။

ပစ္စယံ(၃)ဆင့်ကို ရှစ်ထောင့်ချိုးဖြင့် စီမံထားလေရာ ထောင့်တိုင်းတွင် ခြင်္သေ့ရုပ်တစ်ရုပ်စီနှင့် ထောင့် တစ်မျက်နှာ၏ ဗဟိုတွင် ခြင်္သေ့ရုပ် တစ်ရုပ်စီ ထည့်သွင်းထားလေသည်။

ပစ္စယံတစ်ဆင့်လျှင် ခြင်္သေ့ရုပ် (၁၆)ရုပ် ထည့်သွင်းထားလေရာ ပစ္စယံ (၃)ဆင့်ပေါင်းပါက ခြင်္သေ့ရုပ် (၄၈)ရုပ် ရှိလေသည်။

ပစ္စယံ၏ ဖိနပ်တော်တည်ရှိရာ ထောင့်ရှစ်ထောင့်၌ ဖင်နှစ်ခွပါသော ခြင်္သေ့ရုပ် (၈)ရုပ် စောင့်ကြပ်လျက်ရှိ လေ၏။

ခေါင်းလောင်းမောက်၏ အထက် ရေကန်တွင်လည်း မျက်နှာစာတစ်ဖက် လျှင် ခြင်္သေ့ရုပ်တစ်ရုပ်စီ ထားရှိလေရာ စုစုပေါင်း ခြင်္သေ့ရုပ် (၆၀)ဖြစ်လေတော့ သည်။

ကေနိစင်စစ် ခြင်္သေ့ရုပ် (၆၀)ထည့် သွင်းထားခြင်း ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဘုရားဒါယကာသည် အင်္ဂါသားဖြစ်၍ အသက် (၆၀)ကို ရည်ညွှန်းလိုခြင်းဖြစ် လေသည်။

ဖောင်းရစ် ရှစ်ရစ်မှာလည်း အင်္ဂါ ပြိုဟ်သက် ဖြစ်လေ၏။

ဒေသခံများက“ခြင်္သေ့၆၀ဓေတီ” ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း လုံးဝမရှိပါ။ စစ်ကိုင်း တောင်ရိုးရှိ “ဥမင် ၃၀ ဓေတီ”အား ခေါ်တွင်သကဲ့သို့ အခေါ်လွယ်ကူသော ကြောင့် “ခြင်္သေ့ ၃၀ ဓေတီ”ဟူ၍သာ အမည်တွင်လေတော့သည်။

ဘုရားဒါယကာသည် ယခုအသက် တိုင်အောင် သားသမီးရတနာ မထွန်း ကားသောကြောင့် သားရတနာရရှိရန် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ လေသည်။

မိမိကဲ့သို့ သားသမီးရတနာ မထွန်း ကားသော လူများအတွက်လည်း စိတ် ရည်သန် အဓိဋ္ဌာန်ထားခဲ့လေရာ မိမိ ကိုယ်တိုင် သားရတနာ ရရှိ ခဲ့ကြောင်း ပြောစမှတ်ရှိခဲ့လေ၏။

ဓေတီတော် တည်ထားပြီးသော

သားပိုက်ထားသော ခြင်္သေ့နှင့်

သားသိမ်းကာ ထောက်ကြောင့် ခြင်္သေ့

ထားဟန်ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။
ယင်း သားပိုက်ခြင်္သေ့ရုပ်တုတွင် သားသမီးရတနာ ရယူလိုသော မိခင် လောင်းများသည် ဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန် ပြုနိုင်ကြလေ၏။

ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုပုံ

သားသမီးရတနာရယူလိုသော မိခင် လောင်းများသည် မင်္ဂလာရှိသော နံနက်စောစော အချိန်ကာလတွင် သရဏဂုံ(၃)ပါးနှင့်တကွ ငါးပါးသော သီလကို ခံယူ၍ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အမွှေးတိုင်၊ အလင်းတိုင်များဖြင့် ခြင်္သေ့ ၃၀ မြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကြရလေ၏။

လှူဒါန်းပြီးပါက ထိုခြင်္သေ့ပိုက် ရုပ်တု၏ ဦးခေါင်းထက်မှ လင် ယောက်ျားဖြစ်သူသည် သောက်ရေ သန့်သန့်ဖြင့် မိမိသက်စေ့ရေလောင်း ၍ စီးကျစေရလေ၏။

ခြင်္သေ့ဦးခေါင်းထက်မှ အစဉ်အတိုင်း စီးကျလာသောရေကို ဇနီးဖြစ်သူမှ ခွက်ဖြင့် ရိုသေစွာခံယူ၍ ထိုရေစင်ကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု သောက်သုံးပါက သား သမီးရတနာ ထွန်းကားလာကြောင်း မှတ်သားရလေ၏။

သားဆုပန်၍ သားသမီးရတနာ ထွန်းကားကြသောကြောင့် ခြင်္သေ့ ၃၀ မွှေးရုံကြီးနှင့်တကွ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ် များဖြင့် ထပ်မံပူဇော်ကြလေသည်မှာ အထင်အရှားပင်။

၃- မည်သို့ရခြင်း

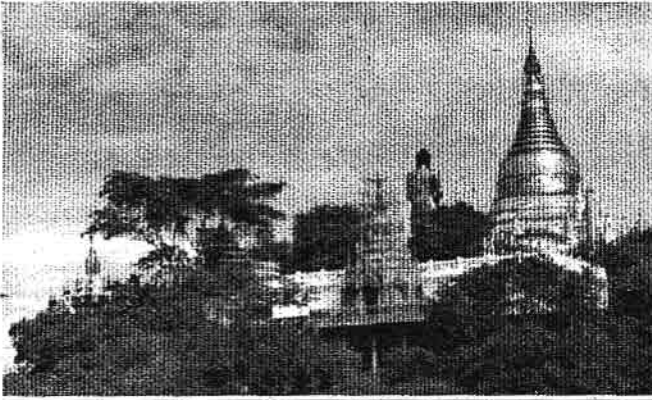
၁။ စေတီတော်၏ပုံဟန်မှာ ရှစ်ထောင့် ချိုးပုံစံဖြစ်သောကြောင့် အချို့သော ဒကာများက “ရှစ်ထောင့်စေတီ” တော်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြလေ၏။

၁၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သားပိုက်ထားသော "သုဿ"ကာ အနီကပ် ထွေခြင်္သေ့

◀ ခြင်္သေ့ ၃၀ ထေတီထောက်ရှင်ပြင်မှ မြေပြင်ရသော

“ရှင်မင်းနန်းကိုင်း” ထေတီထောက်မြတ်နှင့် ကြေးသွန်းရင်းပွားထောက်ကြီး

▶ ခြင်္သေ့ ၃၀ ထေတီထောက်ရှင်မှ နတ်ရံ မန်ကုဉ်ပင်ကြီး

ခြင်္သေ့ ၃၀ ထေတီ အထိပ်မှမြို့စား၊
အဓိဋ္ဌာန်ထောက်အလှူရှင်များမှ လှူဒါန်းထားပုံ

၂။ သားသမီးဂုဏ်နာများ ဆုပန်ရရှိ ကြသောကြောင့်လည်း “သားပန် ဘုရား” ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြ လေ၏။
၃။ စစ်ကိုင်း တစ်မြို့နယ်လုံးကမူ “ခြင်္သေ့ ၃၀ ဘုရား” ဟူ၍သာ ခေါ်ဝေါ်အမည်တွင်လျက် ရှိကြ သောကြောင့် ဘွဲ့အမည် ၃-ခုဖြင့် ထူးခြားသော စေတီတော်တစ်ဆူ ဖြစ်လေ၏။
စေတီတော်ကြီး၏ မုခ်လှေကား အနီးတွင်လည်း ထူးခြားသော နတ်ဂူ တစ်ခု တည်ရှိနေပါသည်။ ထိုနတ်ဂူမှာ “ခဲပစ်ဂူ” ဟူ၍ အမည်တွင်လေသည်။ ထုံးဘိုရပ်ကွက်၏ ရွာတော်ရှင်

လည်းဖြစ်၍ ခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီသို့ လာရောက် ပူးမြော်ကြသူများသည် ထိုနတ်ဂူအား ခဲဖြင့်ပစ်၍ ဆုတောင်း ကြရလေ၏။ ထူးဆန်းသော အလေ့ အထတစ်ခု ဖြစ်လေတော့၏။
ယုံကြည်မှုမရှိ၍ ခဲမပစ်သော်လည်း ဘာမျှ မဖြစ်ပါ။ အပြစ်တင်ပြောဆိုရင်း ရှုံ့ချမှု ပြုခဲ့ပါက ဆိုးကျိုးကိုသာ ဖြစ်စေ တတ်၍ သတိချုပ်သင့်ကြလေ၏။
နှစ်ရာကျော် သက်တမ်းရင့် နတ်ရံ မန်ကုဉ်ပင်ကြီး၌ အဓိဋ္ဌာန်တင် ပုတီး စိပ်ပါက ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် အခါအား လျော်စွာ အာရုံရရှိတတ်ကြလေသည်။
ရက္ခမူကျင့်စဉ်အတွက် နေရာ ဌာနကောင်း ဖြစ်လေ၏။

ခြင်္သေ့ ၃၀ ဘုရားပွဲတော် ကျင်းပကြ သော စေတနာရှင် ကုသိုလ်ရှင်များမှာ ထူးထူးခြားခြား စစ်ကိုင်းမြို့သာ၊ မြို့သူ များ မဟုတ်ကြပါ။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မတ္တရာ မြို့နယ်မှ ဒါယကာများသာ ဖြစ်လေ သည်။ နှစ်စဉ် ကျင်းပ လှူဒါန်းနေသည် မှာ နှစ်ပေါင်း (၅၀)မျှ ရှိနေပြီ ဖြစ်လေ၏။ သားဆုပန်ရရှိသူမှ စတင်ခဲ့သော ကြောင့် ယနေ့တိုင် အဆက်အနွယ် များမှ ဘုရားပွဲတော် “ဆွမ်းလောင်း ပွဲ” ကို ကျင်းပကြခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရလေ၏။

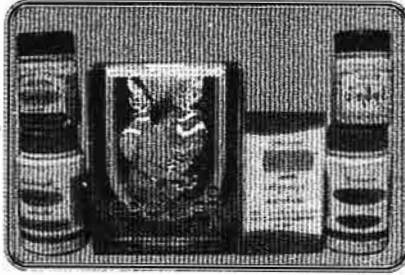
ခြင်္သေ့ ၃၀ စေတီတော်မြတ်သည် ကား သစ္စာနှင့် အလှူဒါနကို အထူး ပြုသောကြောင့် မိမိတို့ လိုအပ်ရာ လောကီလောကုတ်အကျိုးပွားအတွက် သီလ၊ သမာဓိ၊ သစ္စာဖြင့် အောင်မြင် ပေါက်မြောက်နိုင်ကြလေသည်။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းလောင်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုစေးတိုက်

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငုံဆေးပြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အခြေကျော်လေဆေးလျက်ဆေး၊ အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နံ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ဖော်ပြပြီး သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဇိုင်လ်ကြီး) ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းခိုင်(သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၉၁၁ Y၀၀၉၀၉၄ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်ခဲသော အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခဲသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငုံဆေး၊ ၀၉၁၂ Y၀၀၉၀၉၆ ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၍ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျမ်း၊ ရင်ကျမ်း၊ သလိပ်ကမ်း၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှံ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချိုးချိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၁၄ နာဂရူပျော်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၉၁၁ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ချွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ခေါ်ခေါ်ခေါ်

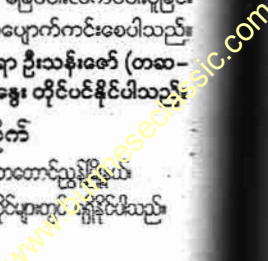
သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး၊ ၀၉၁၁ Y၀၀၉၀၉၂ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သတ္တဝါ ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ကြေညက်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံခြင်း အမှအစိမ်းနှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ဦးသန်းဇော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အခြေကျော်လေဆေးလျက်ဆေး၊ ၀၉၁၁ Y၀၀၉၀၉၃ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနံ့ရာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားများ၍ သလိပ်ထင်ခြင်း အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ- ၀၂၉၁၂) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၀ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုစေးတိုက်

အမှတ်(၇၇) (၁၀၈)လမ်း၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတော်ညွန့်ဦးလမ်း ရန်ကင်း ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြုရှိ ပြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

သီလတန်ခိုးဖြင့် အများအကျိုး၊ သာသနာအကျိုး သယ်ပိုးခဲ့သည့်

ဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်း

၏ ဓမ္မဝိညာဉ်ကျင့်စဉ် (၂)

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ယခင်လမှ အဆက်

တတိယအိမ်ထောင်မှာ ဒေါ်အေး တင့် ဖြစ်သည်။ ယခင် အိမ်ထောင်နှစ် ဆက်တွင် သားသမီး မထွန်းကားခဲ့ပါ။ တတိယအိမ်ထောင်နှင့် သမီးသုံးဦး မွေးဖွား၏။ မလှအေး၊ မတင်ကြည်၊ မပြန်ကြည်တို့ ဖြစ်သည်။ [ယခုအခါ ဒေါ်ပြန်ကြည်(၆၀နှစ်) တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်တော့၏။]

ဦးဘိုးကောင်း အသက်(၅၂)နှစ် အရွယ် (မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၅ ခုနှစ်) တွင် အိမ်ထောင်ဖက်များနှင့်ပတ်သက် ၍ ကွေကွင်းရခြင်းဒုက္ခကို စတင် ဆင်ခြင်ကာ ငါးပါးသီလနှင့် ဒုစရိုက် ဆယ်ပါးကို လုံခြုံအောင် ဂရုပြုကျင့်ကြံ ခဲ့သည်။

ဆယ်နှစ်ခန့်အကြာ ၁၃၁၅ ခုနှစ် တွင် သီလနုသထိကမ္မဋ္ဌာန်း အကျိုး အားကြောင့် နတ်ဒေဝတာ လာရောက် ပြောဆိုသည်ကို တွေ့ကြုံရသည်။

စင်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်း၍ ရအပ်ပြီး သော သီလကို သစ္စာဆိုကာ လက်နှင့် ထိကိုင်ရုံမျှဖြင့် ဝေဒနာရှင်များ၏ နောက်ကျောကို ပျောက်ကင်းစေလိမ့် သည်ဟု ပြောဆိုကြသည်။

ဦးဘိုးကောင်းက နတ်ဒေဝတာ အစစ်အမှန်ဖြစ်ပါက သင်တို့နေရာ ဘုံ ဇီမာန်ကို ပြပေးပါဟု ပြောရာ ဒေါ် ဆောင်သွားသဖြင့် ထည်ဝါသော ဘုံ ဇီမာန်ကို မြင်ရ၏။ သို့သော် ထိုဇီမာန် သည် မိမိ၏ အိမ်ခြံမြေကွက်လပ်၌

◆ ဆရာကြီးဦးမြိုင်

ဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရ၏။ သို့နှင့် ဦးဘိုးကောင်းသည် ဝေဒနာ ရှင်တစ်ဦးအား လက်ဖြင့် ထိတွေ့ကိုင် တွယ်လျက် သစ္စာဆို မေတ္တာပို့ပေးခဲ့ရာ

ဝေဒနာမှာ သိသာစွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် နတ်ဒေဝတာများ ပြသ ပေးသဖြင့် မြင်ရသည့် ဇီမာန်တိုင်နေရာ

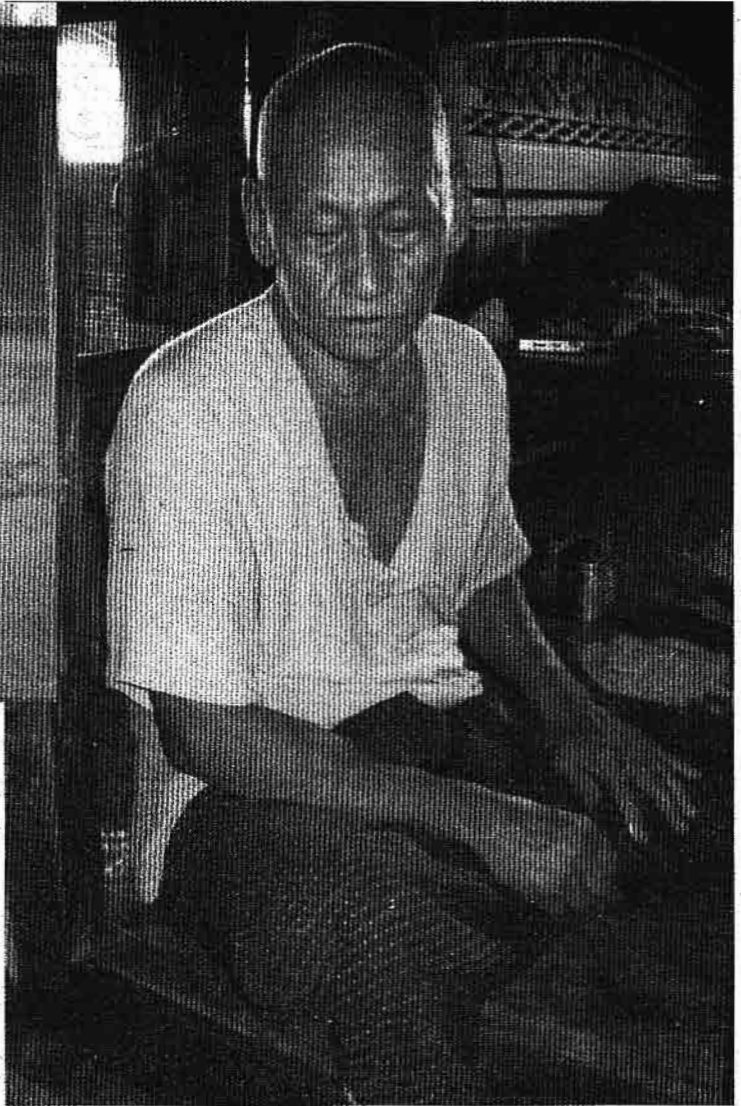
◆ ဘယျာအိမ် ဘယျာအိမ်ပုထိုးပုံ ဝိဇ္ဇာ
◆ ဝေဟာဝေဟာအိမ်ကန်ကန် ဝေဟာအိမ် ဝိဇ္ဇာပုထိုး

www.burmeseclassic.com

◆ သာဓကကြီးဦးမြနှင့် ထိန်း
တုတ်ရွာမှ သာဓကဦးသန်းမောင် ▶
◀ ဦးမြ၏ ဇနီးမ ထိမြည

များကို လက်ညှိုးညွှန်ပြကာ တပည့်
ဦးရာကျော် (မွေဝိဇ္ဇာ မဖြစ်လိုက်၊
တရားထူး ပေါက်မြောက်ခြင်း မရှိခဲ့
ပါ။)က အမှတ်အသားပြုကာ အိမ်
တော်မင်္ဂလာကို ဆောက်လုပ်ဖြစ်ခဲ့
သည်။

နောင်တွင် ပညာဆည်းပူးသူ
တပည့်များအား ထိုအိမ်တော်မင်္ဂလာ
တွင် လက်ခံတွေ့ဆုံကာ တရားဓမ္မ
ဆွေးနွေးသြဝါဒပေးခဲ့သည်ဟု သိရ

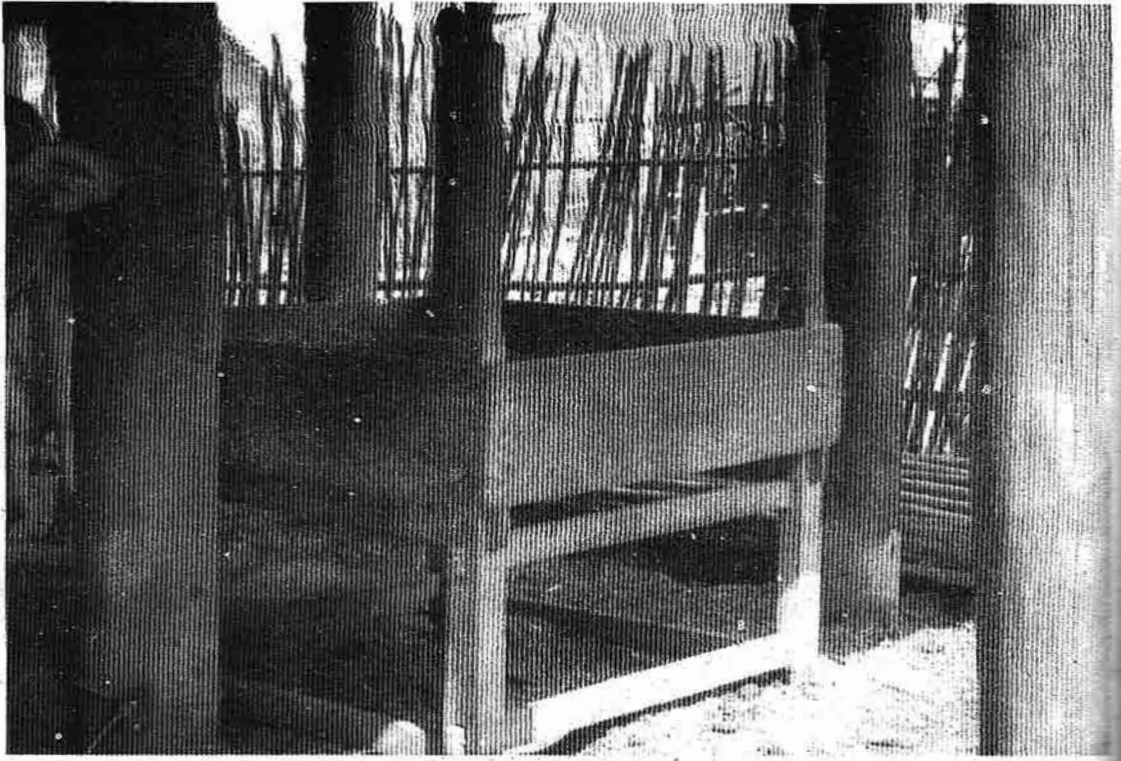
သည်။

စွဲမြဲစွာ စောင့်ထိန်းရသော သီလ

ဤတွင် စင်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်း၍
ရအပ်ပြီးသော သီလဂုဏ်ကို စွဲမြဲစွာ
အောက်မေ့ရခြင်းသည် နက်နဲ ကျယ်
ပြန့်လှသည်။

ဒေါ်စိစိက ဤသို့ဆို၏။
လူမှာ ကတိဆိုတဲ့အတိုင်း ကတိ
တည်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ မသတ်ခြင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သတု

◆ စင်တော်ဆင်လာ

ဆိုတဲ့ ကျင့်ဝတ်သီလ တစ်ပါးတည်းကို ကျွန်မ အကြိမ်ကြိမ် စိစဉ်၊ အောက်မေ့ပြီး (၃)နှစ်ကြာမှ ဒီသတ်ခြင်းကံကို ထိန်းနိုင်ပြီလို့ ဆရာကြီးကို အတည်ပြုပြောကြားခဲ့တယ်။

တခြားကျင့်ဝတ်တွေလဲ ဒီလိုပဲ အထပ်ထပ်အဖန်ဖန် စိစဉ်ပြီးမှ လုံ့မလုံ ကိုယ်တိုင်ပဲ ဆုံးဖြတ်သိရှိနိုင်တယ်။ မခိုးပါဘူးဆိုတဲ့ ကံဆိုပါတော့...အလုပ် ရှိလို့ အမေ့အိမ်က ပေါက်ပြားကလေး ခဏငှားလာတယ်။ ညနေကျရင် ပြန်ပေးပါမယ်ပေါ့။ ညနေစောင်းတော့ အလုပ်များနေလို့ မပို့ဖြစ်ဘူး။ ငါ့ အမေပဲလေ၊ နောက်နေ့မှပိုလဲ ရပါတယ်။ ခိုးတာမှ မဟုတ်တာလို့ တွေးနိုင်ပေမယ့် ဒါ ခိုးတာပဲ။

လမ်းပေါ်မှာ ကောက်ရတဲ့ ပိုက်ဆံ၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံမှ မဟုတ်တာ။ ဒါကို

ကောက်ယူလိုက်ရင် မခိုးခြင်း သီလပျက်တယ်။ ဈေးဝယ်ရင် ငွေပိုအမ်းတာကို ယူမိရင်လဲ ဒီအတိုင်းပါပဲ။

ကျွန်မက အရင်တုန်းက ပွဲရုံလုပ်ငန်းလုပ်တယ်။ သိန်းထိခေတ်မှာ ကျွန်မ ပွဲရုံက ဝင်ငွေ နေ့စဉ် တစ်သိန်းကျော် ရှိတယ်။ ဒီကျင့်ဝတ်သီလတွေ စောင့်ထိန်းမယ် ဆုံးဖြတ်တော့ ခင်ပွန်းကို လုပ်ငန်း ဦးစီးခိုင်းရတယ်။

ဈေးသည်ဆိုတာ မုသားမပါ လင်ကံ မချောဘူး။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အားလုံးလို့လို့ ဒီအတိုင်းပဲလေ။ စီးပွားရေးကို လုံးဝ စွန့်လွှတ်နိုင်ဖို့ ပြင်ဆင်ရတာပါ။

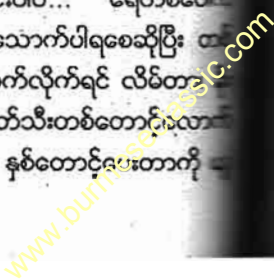
ကောက်ပဲသီးနှံထွက်တဲ့ ရာသီမှာ သီးနှံတွေစုပြီး ဒိုင်သွင်းတဲ့ တစ်နေ့မှာ တကယ့်အကျဉ်းအကျပ် ဆုံရတယ်။ ကျွန်မ ရသင့်တဲ့ငွေထက် ငွေတစ်အုပ် ပိုပေးတယ်။ တစ်သိန်းအုပ်ပေါ့။

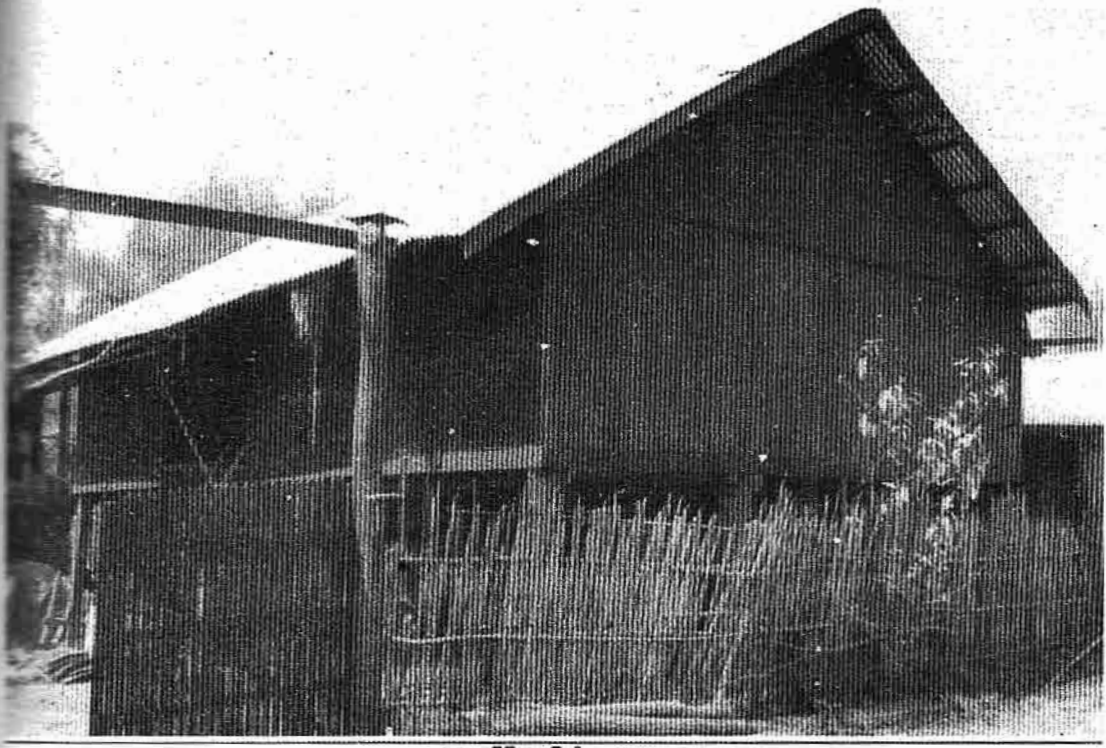
‘ဝါတောင်တာလဲ ယဟုတ်ခိုတာလဲ ယဟုတ်လူတာသာ မှားပြီးပေးတာ’

ဒီလို အတွေးလေး ဝင်လာတယ်။ ငွေပမာဏက မနည်းဘူးလေ။

အတော်ကြီးကြာအောင် ချီတုံချတုံဖြစ်ပြီးမှ ကျွန်မ ပြန်ပေးလိုက်နိုင်တယ်။ အဲဒီတုန်းကသာ စိတ်အလိုလိုက်ခဲရင် ဒီနေ့ ကျွန်မဒီလိုဝေဒနာရှင်တွေထံ ကယ်တင်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူးရှင်။ ဈေးဝယ်ရင်း(၅)မူး၊ တစ်ကျပ် အမ်းတာကို ပြန်ပေးနိုင်ပေမယ့် ဒီအခါမှာတော့ အတော်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရတာပါ။

ဒီအတိုင်းပါပဲ... ရေတစ်ဝေင် လောက် သောက်ပါရစေဆိုပြီး ထမင်းခွက် သောက်လိုက်ရင် လိမ်တာပဲ။ ငရုတ်သီးတစ်တောင့်လောက် ဆိုပေမယ့် နှစ်တောင့်ပေးတာကို

အိမ်တော်မင်္ဂလာ

မိရင်လဲ အတူတူပဲ။ အမြဲသတိထား အောက်မေ့နေရပါတယ်။

ဆရာကြီးဦးမြစ်ဆီကိုလဲ သကြန် ကာလတိုင်း မပျက်မကွက်သွားပြီး ဩဝါဒခံယူတာ (၁၆)နှစ်ကြာခဲ့တယ်။ သီလကို လုံအောင် ထိန်းနိုင်ပေမယ့် အတိတ်က အကုသိုလ်အကျိုးဆက် တွေ ရှိသေးတော့ သည်းခံဖို့ ခန္တီတရား ထားဖို့ အမြဲတမ်းဆုံးမလေ့ရှိပါတယ်။

[ရေပုတ်ရွာ၊ ဆရာဦးသန်းမောင် က...]

‘သည်းခံတယ်ဆိုတာ အဆင်း အဆံ့ အနံ့ အရသာ အတွေ့ အတွေ့ဆိုတဲ့ အာရုံ(၆)ပါးမှာ အာရုံဆိုးတွေနဲ့ကြုံရတဲ့အခါ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ချစ်ပုန်းကင်းအောင် ကြိုးစားတာပါ။’

ဟု ရှင်းပြသည်။ ဘုရားခန်း သို့ မဟုတ် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတွင်း၌သာ အချိန်တာ သတ်မှတ်၍ အားထုတ်ရ

သော ကမ္မဋ္ဌာန်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ နေထိုင်၊ သွားလာ၊ ပြောဆို၊ စားသောက်ရာ အချိန်တိုင်းတွင် သီလကို စင်ကြယ် အောင် စွဲမြဲစွာ သတိမပြတ်ထားနေ ရသည့် သီလာနုသမာတိကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြောပြခဲ့သည်။

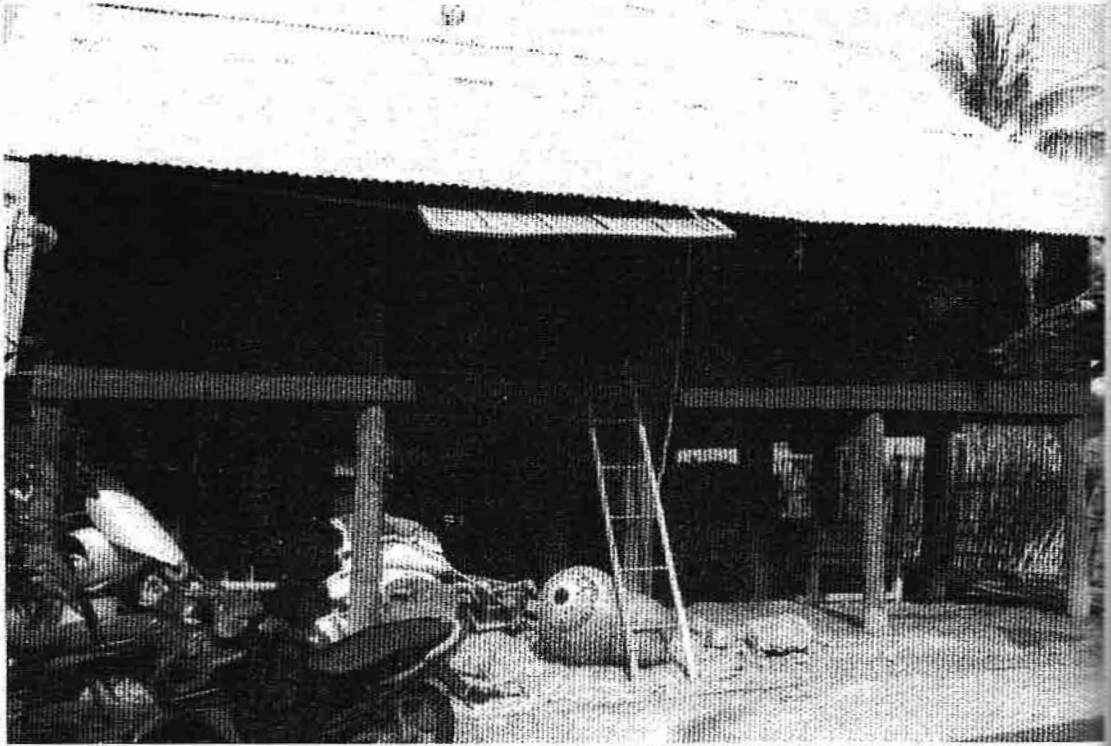
ဉာဏ်ပူဇော်ခအနေဖြင့် စတင်ကုသ ပေးသော သုံးနှစ်တာကာလအတွင်း အခမဲ့ ကုသပေး၍ သုံးနှစ်ပြည့်ပြီး နောက်တွင်သာ သင့်တင့်သော နှုန်း ထားသတ်မှတ် အလှူခံသည်။

ရလာသော အလှူငွေကို သုံးပုံခွဲကာ မရှိနှုမ်းပါးသူတို့အား တစ်ပုံ၊ ဘုန်းကြီး ကျောင်းအား တစ်ပုံနှင့် မိမိအတွက် တစ်ပုံယူ၍ ခွဲဝေသုံးစွဲလှူဒါန်းလေ့ ရှိကြောင်း ဒေါ်စိစိက ပြော၏။

ညောင်ပင်စောက်ရွာတွင်
ညောင်ပင်စောက်ရွာသည် ပေ

တောကျောင်းကုန်းရွာ၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှိ၏။ ဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်း တရားထူးသိမြင်ရာ သတ္တဝါကယ်တင်ရာ အိမ်တော်မင်္ဂလာ သို့ ရောက်သောအခါ သမီးထွေးဖြစ်သူ ဒေါ်ပြန်ကြည်က သူ သိမိရသလောက် ရှင်းပြောပြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးဘိုးကောင်းနေထိုင်ရာ နေအိမ်၏ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်တွင် အိမ်တော် မင်္ဂလာရှိ၏။ ဤအဆောက်အအုံကို ၁၃၁၅ ခုနှစ်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကာ ဝိသုကာဆရာများက စနစ် တကျ တိုင်းထွာတွက်ချက်၍ ပန္နက် ရိုက်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဦးဘိုးကောင်းက သူ၏အာရုံတွင် မြင်ခဲ့ရသော နတ် ဝိမာန်၏ တိုင်ခြေနေရာများကို လက် ညှိုးညွှန်ကာ တပည့်ဦးရာကျော်က မှတ်သားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြ ကြသည်။ ဒေါ်ပြန်ကြည်က...

အိမ်တော်မင်္ဂလာ(လှေကားအနီးတိုင်ကို နုပုထိ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြ၏။)

‘အဖေရှိတုန်းက တပည့်တွေ ရောက်လာရင် ဖရပ်မနား ပြောတော့တာပဲ အားလုံးက လေးလေးစားစား နားထောင်ကြတယ်။ ပြောရင်းပြောရင်း အသံက ကျယ်ပြီး “အောင်” လာတယ်။ လူတွေပြောကြတာက အဖေအသံက (ငါ့ရာတွင်း) ကြားနာသတဲ့ တစ်ယောက်တည်းရှိနေရင်တော့ လျောင်းပြီး တရားမှတ်နေတာပဲ။ အိမ်သားတွေနဲ့ အာလာပသယာပ ပြောနေလေ့ရှိတူး’ ဟူ၍ ပြောသည်။

(မြန်မာ့အတိုင်းအတာ ယူနစ်မှာ တစ်တာ = ခြောက်တောင်ဖြစ်ရာ တာငါးရာ = ၆ × ၅၀၀ = ၃၀၀၀ တောင် = ၄၅၀၀ပေမှ ကြားရသည် ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။)

ပညာဆည်းပူးသူတို့သည်...
‘လှေကားအနီးရှိ တိုင်တွင် ဦးခေါင်းထိ၍ (နုပုထိက်၍) စပ်ကြယ်စွာ စောင့်ထိန်း၍ ရ အပ်ပြီးဖြစ်သော သီလဂုဏ်ကို ဝံ့ပြုစွာ

မပြတ်ဆက်ခြင် အောက်ပေပါမည်။ ကိုယ့် စောင့်ထိန်းခြင်း အပန်းသစ္စာစကား ကြောင့် ဝေဒနာရှင်တို့ ချမ်းသာရာ ရစေရန် ကူညီကယ်ပေးပါမည်’

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေ့ရှိကြကြောင်း သိရသည်။

အိမ်တော်မင်္ဂလာ၏ အောက်တွင် စင်ငယ်တစ်ခုရှိ၍ စင်တော်မင်္ဂလာဟု ခေါ်တွင်ကြသည့် ဓမ္မဝိဇ္ဇာ (တရား အသိထူးရပြီးသူ) တို့ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုရာဖြစ်သည် ဆို၏။

ဦးဘိုးကောင်းသည် ဝေဒနာရှင်များကို ကယ်တင်ခြင်း မပြုမီက တောင်သူ အလုပ်ဖြင့် ရိုးသားစွာ အသက်မွေးခဲ့သည်။ အလုပ်ကို အလွန်ကြိုးစားသည်။ လယ်ထွန်ချိန်တွင် အိပ်ချိန် အနည်းငယ်သာရှိကာ နေ့ညမပြတ် လယ်ထွန်သည်။

နွားနှစ်ရှည်ရှိရာ နေ့ဘက်တွင်မျက်စိ

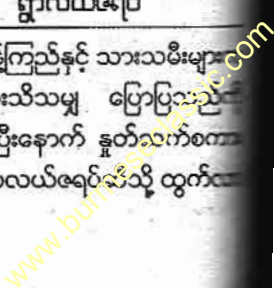
ကောင်းသောနွားနှင့် ထွန်ယက်၍ ည အချိန်တွင် မျက်စိမမြင်သော နွားတစ်ရှဉ်းနှင့် ထွန်ယက်လေ့ရှိသည်။

လယ်ကွက်အတွင်း ပေါင်းရင်းသော အခါ ပိုးကောင်(မြွေ)များ သူ့အလို အလျောက် ရှောင်တိမ်းသွားတတ်သည်ဟု သိရလေသည်။

ဦးဘိုးကောင်း၏ နေအိမ်အပြင်ဘက် ခေါင်းရင်းကပ်လျက်တွင် ထဲငယ်တစ်လုံး တွေ့ရသည်။ ဤထဲကလေးတွင် တစ်ဦးတည်းနေထိုင်ကာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည်ဆို၏။

ရွာလယ်ဇရပ်

ဒေါ်ပြန်ကြည်နှင့် သားသမီးများ သူတို့ကြားသိသမျှ ပြောပြသည်ကို မှတ်သားပြီးနောက် နှုတ်လက်စကား ဆိုကာ ရွာလယ်ဇရပ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်းသည် ဆေးနာရှင်များကို ကယ်တင်ခြင်း၊ ဘာမက ရေတွင်းရေကန် တူးဖော်ခြင်း၊ ထမ်းတံတားဖောက်လုပ်ခြင်း၊ ရေပ် ဆန်ဆောင်း ဆောက်လုပ်ခြင်း စသည် ခြင်္စင် ပရဟိတအကျိုးအတွက်လည်း ဘျှာဒါန်းခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် မွေဝိဇ္ဇာ(တရားထူး သိမြင်ခြင်း)ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်ဖော် ပြောကြားခြင်း မရှိပါ။ ဤရွာလယ် ရေပ်ကြီး ဆောက်လုပ် လျှာဒါန်းခြင်း ကြောင့်သာ သိရှိရသည်ဟု ဆို၏။ ရေပ်မှာ ရှစ်ခန်းတွဲ ရေပ်ကြီးဖြစ်ကာ ရွာလူထုက ဆက်လက်မွမ်းမံ ထိန်း သိမ်းထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

မွေဝိဇ္ဇာတရားကို အားထုတ် ဆည်းပူးကြသူများသည် အများနိဗ္ဗာန် ဆိုသောကိစ္စ ဥပမာ ရေကန်ဆောက် လုပ်ခြင်းအစ မိမိတို့လောကဋ္ဌိ တည် ဆောက်ခြင်း ပြောရ။ အာရုံစိုက် နိဗ္ဗာန် နိဗ္ဗာန် (ဥပနိကြားမှုကို) ထပ်မြင်ရုံသာ ဆောက်လုပ်လျှာဒါန်းကြရသည်ဟု သိရ သေးသည်။

နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုခြင်း

ထို့နောက်တွင် ရွာပြင်သူသနာန်ရို

ဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်း၏ အထိမ်း အမှတ်အုတ်ဂူအား သွားရောက်ဂါရဝ ပြုသည်။ လေးထောင့်အုတ်ခုံအထက် တွင် ရှစ်မြှောင့် မြောင်းဖော်ထားသည့် ကျောက်တိုင် (အင်္ဂတေ)ကို စိုက်ထူ ထားကာ တိုင်အထက်တွင် လခြမ်း ငယ်နှင့် ကြယ်တစ်ပွင့်ကို သရုပ်ဖော် ထားသည်။

မြတ်ဘုရား၏သာသနာတော် အခွန် ရှည် တည်တံ့၍ ထွန်းလင်းတောက်ပ ရေးတွင် ကြယ်ရောင်ပမာ၊ ဆန်းစ လရောင်ပမာ ပါဝင် ဆောင်ရွက် ပူဇော် ခဲ့ခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်ဆို၏။

မှောင်မိုက်သော ညကာလတွင် ကြယ်ရောင်သည် လည်းကောင်း၊ ဆန်းစ လကွေးကွေး၏ အလင်းရောင် သည်လည်းကောင်း လူသားတို့အတွက် အားတက်စေသကဲ့သို့ ဝေဒနာခံစား နေရသူတို့အတွက် တတ်စွမ်းသမျှ ကယ်တင်ပေးခဲ့သော ဆရာကြီး၏ သီလသစ္စာတန်ခိုးအာနိသင်ကိုရည်ညွှန်း ခြင်းလည်းဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

အုတ်ခုံတွင် အောက်ပါ ကမ္မည်းစာ ကို ရေးထိုးထားသည်။

‘သဒ္ဓါ ဓမ္မာ သစ္စာ သီလ သတိ သမ္မာ သမာဓိ ဣန္ဒြိယ သံဝရ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော ဝေဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်း သက္ကရာဇ် ၁၃၃၃ ခု ပြာသီလပြည့်ကျော် (၅)ရက် (၅-၁-၅) သက်တော်(၈၀)နှစ် တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်သည်’ ဆရာကြီးဦးဘိုးကောင်း၏ ဓမ္မ ပိညာဉ်သီလကျင့်စဉ်နှင့် ပညာအမွေ ကို ပေါက်မြောက်စွာ ဆက်ခံနိုင်သူ ဆရာကြီးဦးမြတ်တစ်ဦးသာ ထင်ရှားခဲ့ သော်လည်း ဆက်လက်၍ ဆည်းပူး ကျင့်ကြံလျက်ရှိသော တပည့်များစွာ ရှိနေသေးကြောင်း သိရပေသည်။ အများအကျိုး သယ်ပိုး၍ ဘုရားရှင် ၏ သာသနာတော် အခွန်ရှည်ကြာရေး အတွက် တစ်ထောင့်တစ်နေရာတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်း၏ သက်ဆုံးတိုင် မပြတ် စောင့်ထိန်းခဲ့သည့် သီလဂုဏ်ကို လေး စားစွာဖြင့် ဂါရဝပြုလျက် ညောင်ပင် စောက်ရွာမှ ပြန်လည် ထွက်ခွာခဲ့လေ သည်။

ဘုန်းကျော်စွာ(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

စာတိုများသို့ ပန်ကြားမှု။

ကျွန်တော်၏ နယ်လှည့်အယ်ဒီတာအား တာဝန်ပေး၍ လေ့လာ စုဆောင်းမိသမျှမှာ ဤမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ မွေဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးဘိုးကောင်း၏ တပည့်များမှ ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော ကွင်းဆက်များအား တတ်နိုင်သမျှ ဖော်ထုတ်တင်ပြပေး၍ မှတ်တမ်းတင်ပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်လှပစွာဆိုရင်

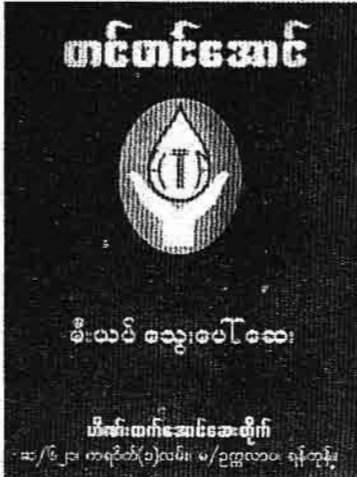
တင်တင်အောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၃၈၈)

'ကုတ္တိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပစွာဆိုရင် သွေးစ၊ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး မေ့တာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။ အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလ များမှလွဲ၍ လစဉ် မေ့တာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ငုပ်၊ ချုပ်၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် သင့်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

အသားအရေ ညစ်ထေးမွဲခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေခွေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်းမှ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက မေ့တာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့ သောက် ပါ။ မေ့တာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာ တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေခွေးနဲ့သောက်ပါ။ မေ့တာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖြူပြီး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်းဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နုန်း (၃)ခွက်

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်း ဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ငုပ်ခြင်း၊ နှည်ခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ မေ့တာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် မေ့တာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန့်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျူခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း။

မီးဖိုယာကောင်းဆေးတိုက်
= / ၆၂၃ ကရင်ဘိ(၁)လမ်း၊ ၆/၂၅၅ လာပ၊ ရန်ကင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

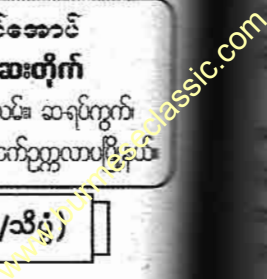
ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ခွေးပုပ်၊ အခိုးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ငုပ်ချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ချမ်း လိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုမယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိမ်းထက်အောင် ဆေးတိုက်
အမှတ် (ဆ/ ၆၂၀) ကရင်ဘိ (၁)လမ်း ဆရာမကွက်၊
(မြောက်ဥက္ကလာပဆေးကြီးအနီး) မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (၆၅၁/သိ၅)

ထိမြဲဆောင်လိုက်တွင်ခြင်ကွင်း

နယုညာတော်

ဝေတော်ဝင် သာသနာ့ဓမ္မ

နေရာထူးများနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒများ (၅)

ယခင်လမ္မ အာဆက်

လေးအင်းတိုင်စေတီ၌ အင်းတိုင်ဆည် တနင်္ဂနွေ+စနေ=၁+၇=၈ ဖြစ်၍ လေးအင်းတိုင်=(၈)လေးခု ဖြစ်သည်။ ၈=ရာဟုပြုတ်ညွှန်းသင်္ချာဖြစ်ရာ ရာဟု တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါ၊ စနေ ပါပဂြိုဟ်လေးလုံး၏ အဆိုးကို ထိန်းချုပ်ထားခြင်း လည်းဖြစ်သည်။

၈ x ၄ = ၃၂ ဖြစ်၍ လေးအင်းတိုင်စေတီ၌ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်း (၃၂-ကောဋ္ဌာသ)ကို စီးဖြန်း၍ ဘာဝနာကုသိုလ် ပြုသင့်ပေသည်။

တဝစေတီ အရှေ့ဘက်တွင် ကရိုက်ဖောင်တော်ပေါ်၌ ဆရာတော်၏ ရုပ်တုကို ဖူးတွေ့ရသည်။

တဝစေတီမှ အနောက်ဘက် မလှမ်းမကမ်းတွင် ဆူးလေဘိုးဘိုး၊ ပိဿနိုးဘိုးဘိုးတို့ကို နန်းဆောင်နှင့် တကွ တွေ့မြင်ရသည်။ ဤကဲ့သို့ နတ်မင်းများသာမက (၃၁)ဘုံတွင်ရှိ နတ်များကိုလည်း သူ့ပရိသတ်နှင့်သူ နန်းဆောက်၍ ထားပေးတော်မူသည်။

တောင်ဘက် အနည်းငယ် လှမ်းသော နေရာရှိ စောမွန်လှကောင်းမှု မြတ်ဘက်စေတီ အနီးဝန်းကျင်နေရာ

သည် ရှေးယခင်က နေစောင်းလျှင် မသွားမလာဝံ့ကြပေ။ စက်ဘီးဖြင့် သွားပါက ဘီးများကို ကိုင်မြှောက်ထားခြင်း စသည် ကြောက်မက်ဖွယ် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာများ ကြုံရသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ညနေ နေဝင် ဆည်းဆာအချိန်တွင် ထိုနေရာသို့ တစ်ပါးတည်းကြွကာ ချေချွတ် တရားဟောတော်မူသည်။ တပည့်သာဝက တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မလာကြရန် လည်း မိန့်မှာတော်မူခဲ့သည်။

ထို့နောက်တွင် သိမ်မွေ့လာကြကာ နတ်များက ဆရာတော်အား နေထိုင်

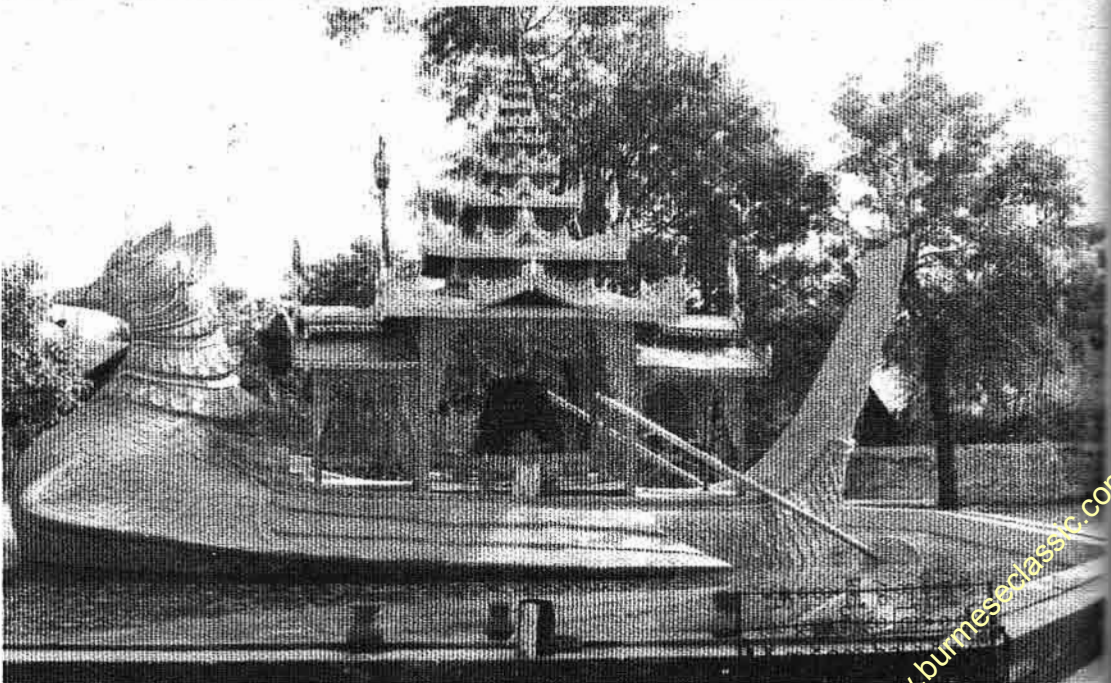

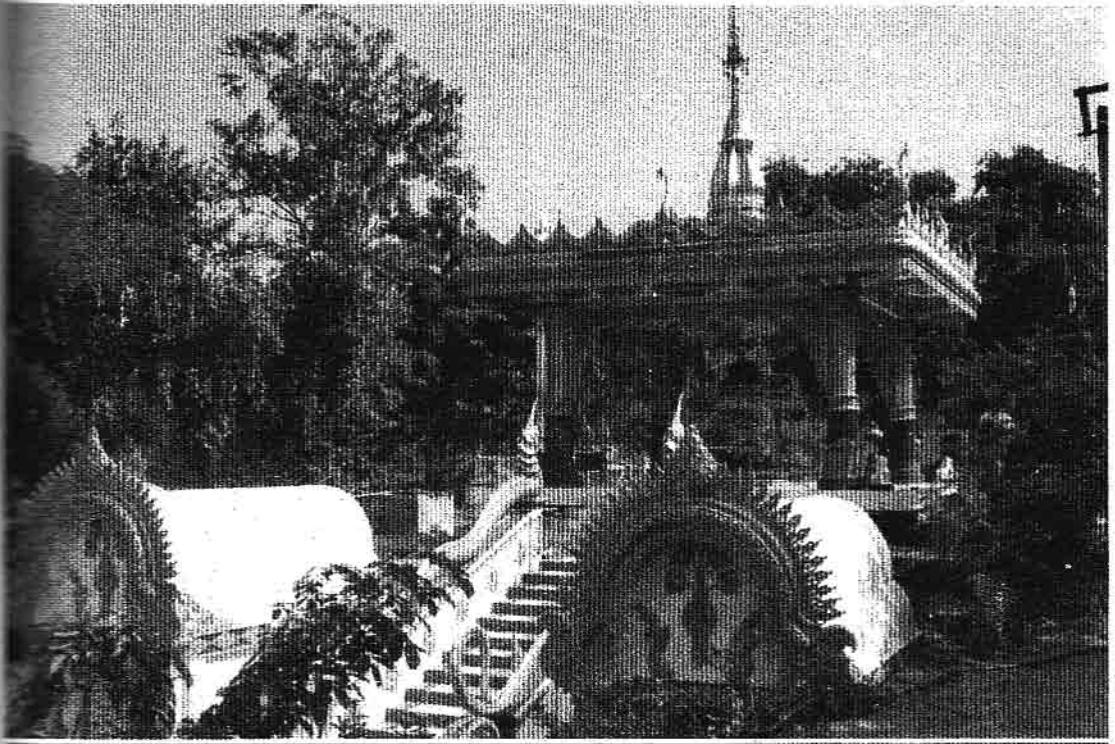
◆ သုတေသနိဘိဝံ

◆ ဝိဿနိဘိဝံ

◆ ကရုဏိကမာဏ်

► ကမ္ဘာလုံးတော်

► ဆရာတော် စောင် ကုန်ကြီးက ကမ္ဘာလုံးတော်

ခွင့်ပေးရန် လျှောက်ထားကြသည် ဆို၏။ ဆရာတော်က...

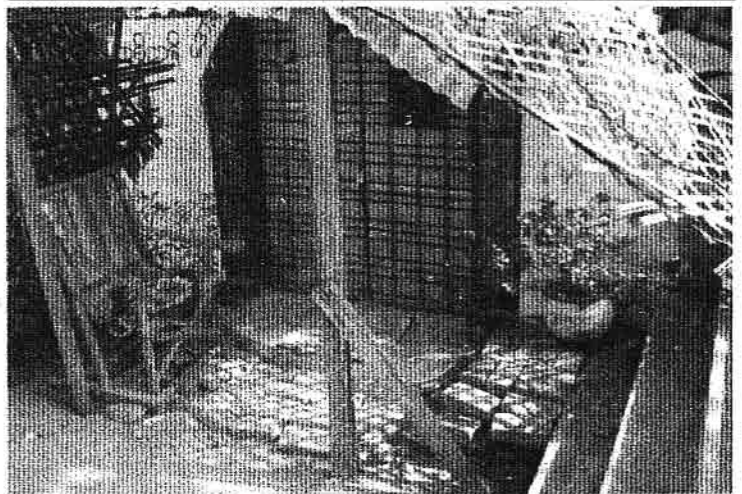
'(၃၀)တံလုံး နေ့ခွင့်ပေးပေးတယ်။ ပိတ်ပင် ထာဆီမှ မရှိပါဘူး'

ဟု မိန့်ကြားလျက် နတ်နန်းများ ဆောက်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ထိုနေရာကို သုဝဏ္ဏဒီပကုန်းမြေဟု ခေါ်တွင်စေ၍ ဂန္ဓာရာဇ်နတ်၊ မဇ္ဈိမနတ်၊ ဗြည့်တွင်းနတ်များ စုံလင်စွာ ရှိ၏။ နတ်ကတော် သန္တာကျော်က ဆရာ တော်ကြီး မိန့်ကြားချက်အတိုင်း ဗလိ နတ်စာကျွေးခြင်းလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက် ထုတ်ရှိသည်ဟု သိရသည်။

နတ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာ တော်က ဤသို့ မိန့်ကြားခဲ့သည်။

'ဝါက နတ်တွေကို ရိုနှိုးဘူး။ မင်းတို့လဲ ရိုနှိုးနဲ့ ရှိနေရမယ် အရာမဟုတ်ဘူး။ ရှိခိုး ယရာမှာက ဘုရား တရား သံဃာ ရာနာသုံးပါးပါရှိတယ်။ ဟုလောကဇရာက

နတ်တွေက လူတွေလောက် ကုသိုလ်မလုပ် နိုင်ကြဘူး။ သူတို့အတွက် ကုသိုလ်ပြုပြီး ဆင်းရဲဒုက္ခကလွတ်အောင် အချို့ပေးစေကြ ပါ'

(ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး သာသနာပြုစခန်းနှင့် စေတော်ဝင်ခရီး

သည် စာမျက်နှာ ၄၈၊ ၁၄၅၊ ၁၈၀)

မူပိုင် ကမ္ဘာလုံးတော်

တဝစေတီဝန်းကျင် လှည့်လာည် ကြည့်ညိုပြီးနောက် အရှေ့တောင် တောင်ယွန်းယွန်းရှိ ကမ္ဘာလုံးတော်သို့

နက္ခတ္တဓာတ်မြေပုံစံအရ ၁၁၅

သွားရောက်သည်။ အစီအရီ ရှိနေသော ကျောင်းဆောင်များကို ဖြတ်သန်းသွားရသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့် သာဝကများ နေထိုင်ရာ အဆောက်အအုံဖြစ်ကာ ကျောင်းဆောင်ဟုပင် ခေါ်ဝေါ်ရသည်။

စေတော်ဝင် သာသနာမြေအတွင်း ကျောင်းဆောင်ပေါင်း (၅၀၀)နီးပါးရှိသည်ဟု သိရသည်။ ဆရာတော်ကြီးက မြေကွက်ချပေးကာ နေထိုင်သူတို့က မိမိတို့ အင်အားအရ ဆောက်လိုသော ပုံစံ ပျဉ်ထောင်၊ အုတ်တိုက် စသည်တို့ကို ဆရာတော်အား လျှောက်ထား တင်ပြရသည်။

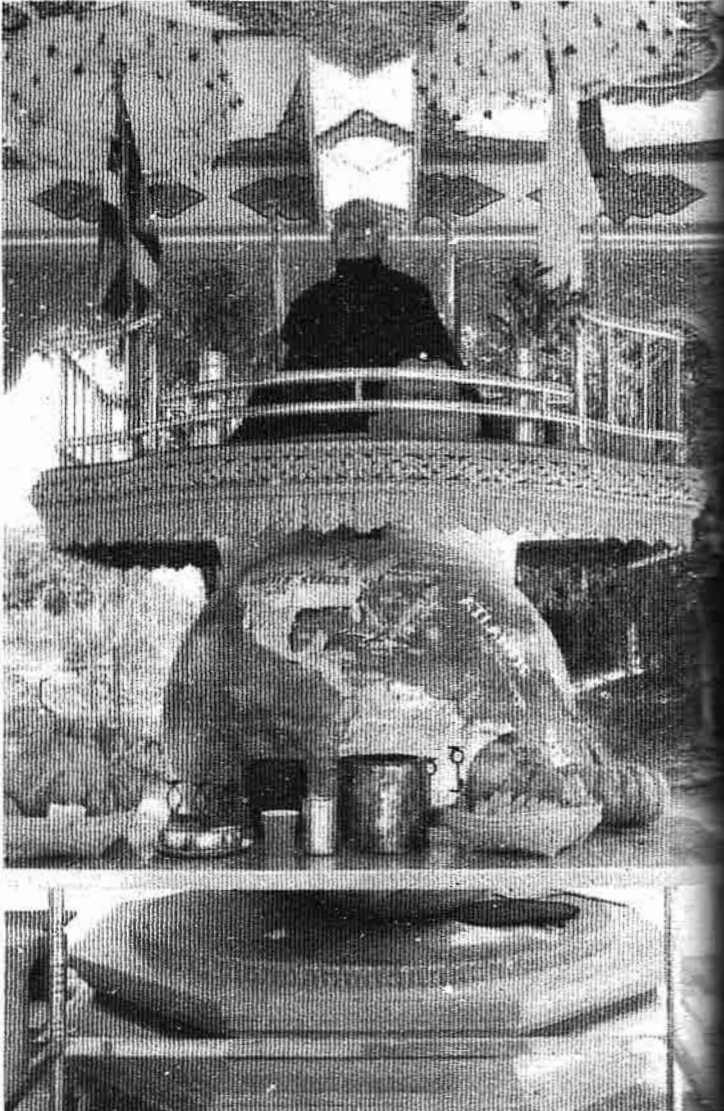
ဆရာတော် မိန့်ကြားချက်အရ စေတော်ဝင် ဗိသုကာများက တည်ဆောက်ပေးကြသည်။ အိမ်တက်ပူဇော် ရေစက်ချပွဲ ပြုလုပ်နိုင်သော်လည်း ကျောင်းဆောင်အား ရေစက်ချပျူဒါန်းခြင်းကို ခွင့်မပြုကြောင်း သိရပေသည်။

ကမ္ဘာလုံးစေတီကား ဆရာတော်ကြီး တောရဆောက်တည်စဉ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သော မြေလိုဏ်ဂူအနီး အထိမ်းအမှတ် တည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်ကာ တန်ဆောင်းအတွင်း ကမ္ဘာလုံးကြီးနှင့် အထက်တွင် ဆရာတော်၏ ကြေးသွန်းရုပ်တုရှိသည်။

တန်ဆောင်းအထက်၌ စေတီငယ် တည်ထားသည်။ စေတီအနီး ကုန်းကမူ စောင်းတွင် ကမ္ဘာ့ဌာနလုံဏ်ဂူကို အုတ်အင်္ဂုတေ ပွမ်းမံကာ သံတံခါး တပ်ဆင်ထားသည်။ ဂူတွင် ဝါးပေါင်း မိုးနှင့် ထန်းကုလားထိုင်တစ်လုံး တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်သည် ခုတင်အိပ်ရာတို့ဖြင့် အိပ်စက်နားနေခြင်း မရှိ။ အများအိပ်ချိန်တွင် ဤသို့ ထန်းလက်ကုလား ထိုင်တစ်လုံးဖြင့် ချမ်းချမ်းအေးအေး

သခင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

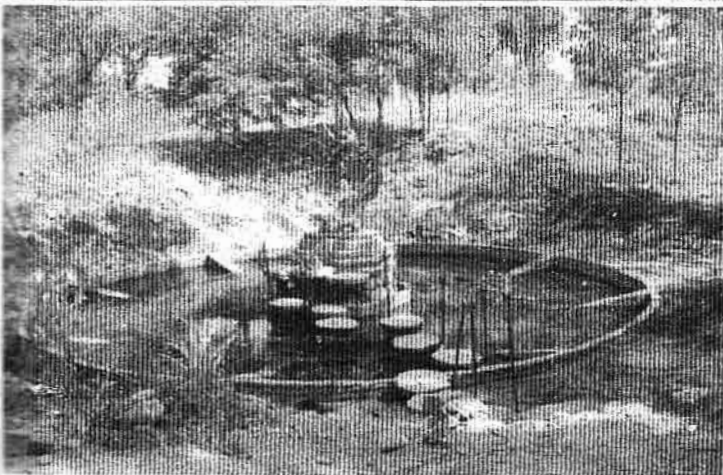
► တန်ဆောင်းတွင်းမှ ကမ္ဘာလုံးနှင့် ဆရာတော်ရုပ်တု

ခြင်ကိုက် မှက်ကိုက်ခံ၍ ဘာဝနာပွား နေတတ်သည်ဟု သိရပေသည်။

အထူးသဖြင့် ခုတင်အကျင့်ကြောင့် အရိပ်အာဝါသနှင့် နေထိုင်ခြင်းနည်းပြီး သစ်ပင်ရင်း လဟာပြင် စသည်တို့၌ အချိန်ကုန်ရတတ်သည်။ ခုတင်(၁၂)ပါး (သုသာန်ခုတင်မှလွဲ၍) အောင်တော်မူသည်ဟု သိရ၏။

ဆရာတော်က သမထ ဝိပဿနာ

နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤသို့ မိန့်ကြားသည်။ 'သုထသည် တစ်ဘဝ တစ်နပ်စာ ဖြစ်သည်။ ဝိပဿနာသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လိုဆိုတယ်။ သာသနာ သုထဟာ ဟာ ဝိပဿနာ ဖြစ်တယ်။ ငြိမ့်တုလားတယ်ဆိုတာ သာသနာတွင် သုထကျတော့ အသေဖြစ်၏။ အရှိန်အပါ အာနိသင်ရဲ့ ပျဉ်ပျူကြောင့် ဒါက မှန်တယ်။ ဒီလမ်းကို သွား ဒီထက် တက်ဆိုပြီး သမထနဲ့ ဝိပဿနာကို လုပ်

နဂါးကြောင် နဂါးရုံကား

လက်ညှိုးထိုးပြိုင်ပါတယ်။

သယံဇာတ စာတိဒါအားနဲ့ တူပြီး ဝယ် သနာ က ဖန်သီးနဲ့တူတယ်။ စာတိဒါအားကောင်း သလောက် လင်းပယ်၊ စာတိဒါ အားနည်းရင် အလင်းလဲ အားနည်းပယ်’

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ စာများကို ဖတ်တိုင်းမဝ၊ အားမရ အထပ်ထပ် ဖတ်ရှုသည်ဟု ခန္ဓာဝန်ချခါနီး နှစ်လ အလိုခန့်အထိ မိန့်ကြားလေ့ရှိရာ ဝိပဿနာနည်းနာများကို လယ်တီ ဆရာတော်ထံမှ မိုးယူကြောင်း ယူဆ ကြလေသည်။

ဆရာတော်၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းလိုဏ်နှင့် ကမ္ဘာလုံးစေတီအနီးတွင် နဂါးရုံရှုပ်ပွား တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ နဂါး ကိုးကောင်ရံထားသည်။ ကြာရွက် သဏ္ဍာန် လှေကားဖြင့် ရှေ့တော်မှောက် သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်သည်။

နဝင်းကိန်းဆောင်သည့် ဤနဂါး ကိုးကောင်ရှုပ်ပွားတော်အား ကိုးပါး သီလခံယူ၍ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဗုဒ္ဓါ နုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း ပွားများပါက ထူးခြား သော အကျိုးသွားများ ခံစားရနိုင် ကြောင်း မှတ်သားရလေသည်။

ဆရာတော်၏

ကုန်းသားရှောင်ကြဉ်ရေး

မေတ္တာရုပ်ခံ့ချက်

ယင်းနောက်တွင် လိုက်ပါကူညီပေး သူ ဒေါ်သင်းသင်းနွယ်အား နှုတ်ဆက် ကျေးဇူးစကားဆိုကာ မူလ ကျောင်း ဝင်းသို့ ပြန်လာခဲ့ရာ နေ့မွန်းတည့်၍ ဖြစ်၍ ကျောင်းဝင်း အရှေ့ဘက်ကို

နဂါးရုံကား

◆ ဘေဗုန်လှကောင်းမှ မြတ်ဘက်စတီ

စေတော်ဝင် ဈေးတန်း၌ ထမင်းသုပ်
ဝင်စားသည်။ ဟင်းအဖြစ် ကြက်ဥမရှိ
ပါ။ ငါးသေတ္တာသုပ် ရနိုင်သည်။ ကုန်း
သတ္တဝါ မတင်ပါဟုဆိုသည်။

ဆရာတော်ကြီးက...

'ကုန်းသတ္တဝါကို အထူးရှောင်နှိမ်ပြီး
ရေသတ္တဝါကျတော့ အရှောင်မခိုင်းတာ
တာကြောင့်လဲ အမြဲက လွတ်သလားလို့
မေးစရာရှိတယ်။ ရေသတ္တဝါက အနေ
မပျောက်အောင် ဖြေပျောက်လို့ရင် ရနိုင်
တယ်။ ကုန်းသတ္တဝါက နေရာစား ဖြေပျောက်
လို့ မရနိုင်ဘူးတဲ့။

အကြောင်း အဓိကဖြစ်တဲ့ ကုန်းသတ္တဝါကို
ရှောင်ပြီးတော့ လှူကြပေး ဆွမ်းလေးတစ်အုပ်
ပဲပို့ပေး တယ်ဟန်လာပဲရှိ အတွက် ယထိပါစေ
နဲ့ ပါလိုက်ရင် ဒီအလှူဟာ ယံဝကြယ်တော့

ဘူး'

နိဗ္ဗာန်ကြားလှူ

ရွှေပေါ်ကျွန်း စေတော်ဝင်သာသနာ
ပြုစခန်း မူလ ဦးဆောင်ဆရာတော်
အရှင် ဇေယျသိဒ္ဓိဓမ္မဉာဏိကသည်
သမထ အားကောင်းသည့်အလျောက်
တပည့်သာဝကတို့၏ အနာဂတ်၌
ကြုံတွေ့ရမည့် ကိစ္စများကို ကြိုတင်
သတိပေးကာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ
ကောင်းကျိုးသုခများ ပြည့်စုံစေခဲ့သည့်
ထူးခြားအံ့ဩဖွယ် ဖြစ်ရပ်များကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာ
တော်၏ သာဝကများက မကြာခဏ
ရေးသားပူဇော်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စေတော်ဝင် သာသနာ

ပြုစခန်းတွင် ထူးခြားသော နေရာအချို့
နှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ မှတ်သားဖွယ်
ဩဝါဒများကိုသာ မှတ်တမ်းတင်ပြရပါ
သည်။

စေတော်ဝင် သာသနာပြေသို့
ရပ်ဝေးမှ လာရောက်လေ့လာလိုသူများ
အတွက် ရန်ကုန်-မန္တလေး အမြန်
လမ်းမကြီး မိုင်တိုင်(၃၁၁) (၅)ဖာလုံ
နှင့် (၆)ဖာလုံကြားတွင် ဆင်းကာ
တစ်မိုင်သာသာရှိသော လမ်း
ကလေးအတိုင်း လွယ်ကူစွာ လာ
ရောက်နိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်
တိုက်တွန်းလိုက်ရပါသည်။

နယ်လှည့်သုတေသန

www.burmeseclassic.com

လွန်မြို့ မဟာနာဂင်္ဂသက္ကောင်တိုက်
ဆရာတော် အဏ္ဍမဟာပဏ္ဍိတ
ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာဘိဝံသအား ဂါရုဏပြု
ပူဇော်ခြင်း

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

ဆရာတော်သည် ၁၂၈၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၉)ရက် စနေနေ့တွင် နွားမွားရာ ၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ခြင်္စင်ပါတယ်။

၃-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ ကြည် ရင်...

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၂-လာဂြိုဟ်သည် အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- ဝတ္ထုငွေကြေး အလှူခံရလွယ်ခြင်း။
- အလှူအတန်းဝါသနာပါခြင်း။
- ငွေကြေးကို မမက်မောတတ်ခြင်း... စသည်တို့ပါပဲ။

၁-နေ့ဂြိုဟ်သည် ရာဇအိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- အကြီးအကဲဖြစ်ခြင်း။
- ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးရခြင်း။
- ကျောင်းကောင်း၊ အဆောက်အအုံ ကောင်းနှင့် နေရခြင်း... စသည်တို့ပါပဲ။

၅-တေးဂြိုဟ်သည် သိုက်ဂြိုဟ် ခြင်္စင်သဖြင့်...

- ယဉာထူးချွန်ခြင်း။
- ဝေဒိယတ္တိစာသင်တိုက်ရဲ့ ဦးစီး

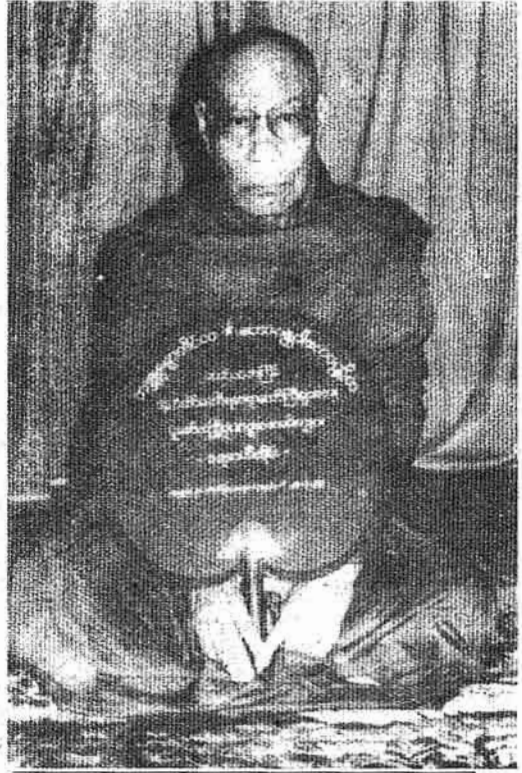
- ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်း။
- ဉာဏ်ပညာ ထက် မြက်ခြင်း... စသည်တို့ပါပဲ။
- ထို့ပြင်... စနေဂြိုဟ်သည် အဝိပတိအိမ်၌ ရပ်တည် နေသဖြင့်...
- ရပ်ဝေးသို့ ခရီးသွား ရခြင်း။
- ဘာသာရေး ဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်ရခြင်း။
- ဘာသာရေးသာသနာ ရေးဆိုင်ရာ၌ အကြီး အကဲဖြစ်ခြင်း... တို့ပါပဲ။

၃-ဂါသည် တင်အိမ် ၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...

- စိတ်လှုပ်ရှား လွယ် ခြင်း။
- စိတ်ခံစားမှု ပြင်းထန်ခြင်း။
- သို့လောသို့လော သံသယစိတ်များ ရှိတတ်ခြင်း... စသည်တို့ပါပဲ။

၆-ကြာသည် မရဏအိမ်၌ ရပ် တည်နေသဖြင့်...

- စကားပြော မကောင်းတတ်ခြင်း။
- ဘွင်းဘွင်း တုတိုးပြောတတ်ခြင်း။
- အစားအသောက် ရွေးချယ်တတ် ခြင်း။
- ရုတ်တရက် ခရီးသွားရ ကြရတတ် ခြင်း...

• အဏ္ဍမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာဘိဝံသထံ

တို့ပါပဲ။ ၄-ဟူသည် ပုတိအိမ်၌ ရပ်တည် နေသဖြင့်...

- ဝမ်းဥပဒ်ပေးတတ်ခြင်း။
- လေနာ အစာအိမ်ဝေဒနာ ပေါ်တတ် ခြင်း။
- လူလိမ်လူကောက် တွေ့ရတတ် ခြင်း... စသည်တို့ပါပဲ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

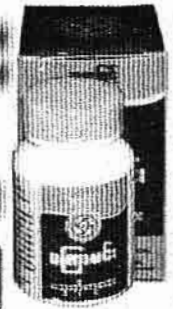
ရွှေဘိုမြို့နယ်အထူးစောင့်ရှောက်ရေးဦးစီးဌာန

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း
အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး
ကိုဆောင်ထား **ကိုရ်**

တိုင်ရင်းအေးဖိနပ်ရုံအမှတ်-0112 YR 007991

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလို့ကလေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ့ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ”

“အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရုံလို့ ဟိုဟာမစားရဲ။ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ။ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မမထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ့ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုစိုက် ကျွန်ုပ်တို့စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား။ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်”

“ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်။ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကံပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့ များများသာထည့်” “ဟား ဟား။ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်။ ကံ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်။ ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်”

“မှန်း ဘာဆေးလဲ။ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး”

“ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ့ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျပ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလို့ကတာ (၂) နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား။ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး။ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်အထူးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ့ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ။ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး။ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာခွက်ပေါ် ရေပတ်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလွှာတံဆိပ်ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဇေယျမံ၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄။

www.burmeseclassic.com

ပေါ်တော်မှုကျောင်းမှ

မြန်မာ့အစီအစဉ် ဂုဏ်ထူး၊ ဂုဏ်ထူးများ

၈၆၆၀၈

ဆွတ်ကွယ်မြို့ အနောက်ဘက် နတ်
 ဆက်သွားကားလမ်း သုံးမိုင်ခန့်
 ကျောက်တိုင်ရွာ တည်ရှိ
 ကျောက်တိုင်ရွာ၏ အရှေ့ဘက်
 နတ်ဆိုင်ခန့်အကွာ ပေါ်တော်မှုကျောင်း
 ဝင်ရောက်လေ့လာစဉ် ထူးဆန်း
 အဖြစ်ကလေးကို တွေ့ရသည်။
 ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဝင်လာသူ
 ဦးထုပ်၊ ထီး စသည် တစ်ခုခု
 ဆောင်းလာပါက ကျောင်းရှိခွေးများ
 ကိုက်ခဲလေ့ရှိကြသည်။ ဦးခေါင်း
 ချွတ်လိုက်သောအခါ အလိုလို
 ဆုတ်ဆုတ်သွားကြလေသည်။

သို့သော် ဆိုင်ကယ် စသည် တစ်ခုခု
 နင်းလာလျှင်မူ ဦးထုပ်ဆောင်းထား
 သော်လည်း အရေးမရှိကြချေ။

ကျညီပို့ဆောင်ပေးသူ အကယ်ဒမီ
 ဆတ်ပုံတိုက်မှ ကိုပီတာသည် နေပူ
 ဆက်ကြောင့် ကတ်ဦးထုပ်ကလေး
 ဆောင်းလေ့ရှိသည်။ ကျောင်းတွင်း
 ဆုတ်ရှိ၍ စကားပြောဆိုနေစဉ်
 ကိုပီတာက အပေါ့အပါးသွားရန်
 ကျောင်းထောင့် သစ်ပင်ရိပ်သို့ ဆင်း
 သွားသည်။

ဆုဆူညံ့ အသံများနှင့်အတူ
 ကိုပီတာတစ်ယောက် ကျောင်းပေါ်
 ဆွဲဆက်လာသည်။ ထိုအခါတွင်မှ
 ဆုဆန်းသော ဤခွေးအကြောင်း သိရ
 ခြင်းဖြစ်လေသည်။

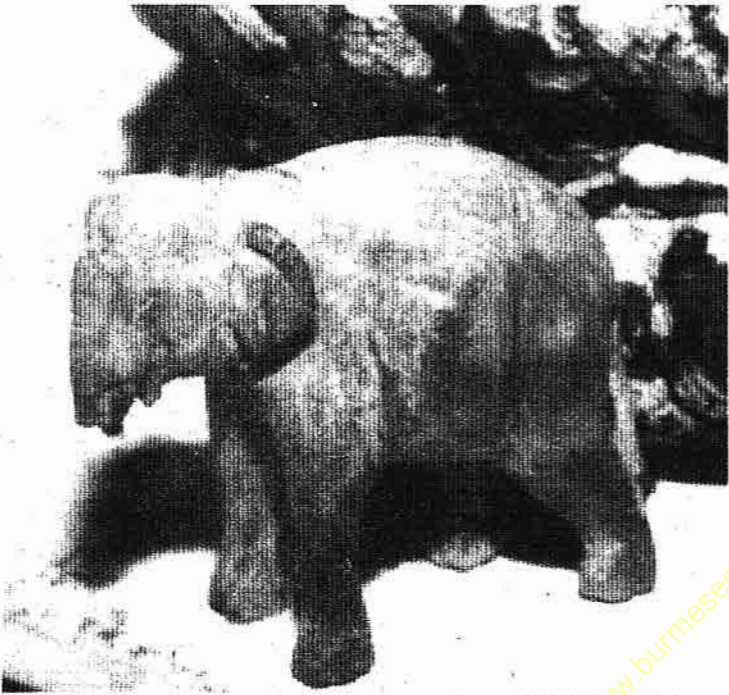
ကျောင်းပေါ်မှ ဆေးရုပ်ပွား

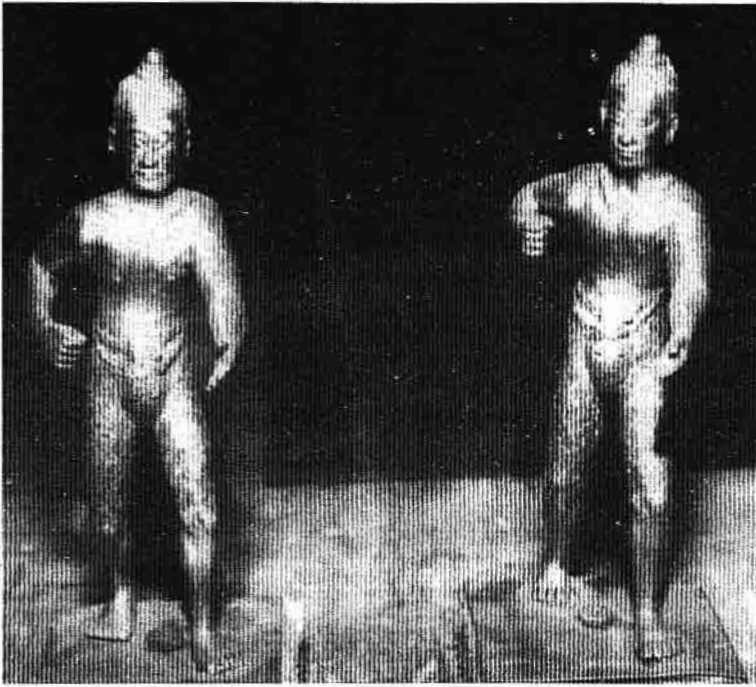
ကျောက်တိုင်ရွာ ပေါ်တော်မှု
 ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အား ဖူးမြော်
 ၆.16A. November, 2014.

▲ ထောင့်တိုင်မှ သမိုင်းတရား

▼ ဆင်မာန်ရွာမှ ဂုဏ်ထူး

▲ (ဟာ)အောင် ထိုစစ်ပုံ (ဝဲ)အတွက် ခံစစ်ပုံ

ကာ ပေါ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်များနှင့် ပတ်သက်၍ သိမိသမျှ မိန့်ကြားချက် များကို နှာကြားသည်။

ထို့နောက် ပျံလွန်ပြီးသော ယခင် ဆရာတော် ဦးကုမရလက်ထက် ပြုလုပ်ပူဇော်ခဲ့သည့် ဆေးရုပ်တော်ကို ပူးမြော်ခွင့်ပေးသည်။

အစွမ်းထက် ထောင့်မြစ်များဖြင့် မြေလှုပ်

ထားသော ထောင့်မြစ်များ၊ သစ်ထောင့်ရိပ် လက်ကုန်ဖြစ်သည်။ ထောင့်မြစ်နှင့် စီရင် ထားကာ သာမန်အောက်ထောင့်များ အပြင် ဗိဇ္ဇာရေထိုင်ရာ ထောင့်များကို လည်း ကုသ ကယ်ထေးနိုင်သည်။

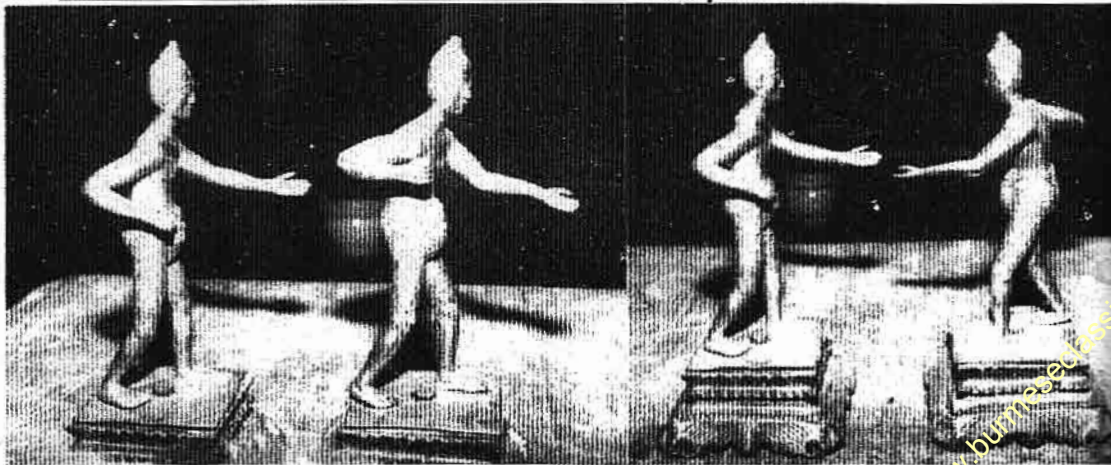
အမှုတော်အောင်ကိစ္စ၊ အပြိုင်အဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ဆောင်ရာများတွင် ပလ္လင် အောက်မှ လက်သည်နှင့် အနည်းငယ် ဖဲ့သုဆောင်သွားပါလျှင် အနိုင်ရစေသည်။ ကုန်အကျင်အထယ် မြတ်စွန်းစေသည်ဟု

သိရသည်။
ဆေးဘုရားအနီးတွင် ဆင်မာန် စွယ်ကို ထုလုပ်ထားသည့် ဆင်ရုပ် တစ်ခု တွေ့ရသည်။ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်း မတ်မတ်ရပ်၍ နောက်ခြေများဖြင့် အား ပြုကာ ဦးကင်းတည်မာန်ဖိနေသော ပုံဟန်ဖြစ်သည်။ နှာမောင်းနေရာတွင် ကျိုးပျက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။
ဤဆင်ရုပ်ဖြင့် ကုသရန် ခက်ခဲ သော ရောဂါကြီးများကို အောင်မြင်စွာ ကုသပေးနိုင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီး နောက် ဆက်ခံမည့် သိန်းလည်သူ မရှိတော့သဖြင့် ဤအတိုင်းသာ ပူဇော် ထားရသည်။

ဆရာတော် ဖတ်ရှုခဲ့သော ဆေး ကျမ်းအချို့နှင့် မှတ်တမ်းများ ကျန်ရစ် သည်ဟု သိရသဖြင့် လေ့လာကြည့်ရှု တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်စုများ၊ ဘဇဝင် ပြည့်နှစ်ကျော်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသော ဆေးကျမ်းအချို့နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၊ ပါရမီမဂ္ဂဇင်း စသည် အပိုင်း အစများတို့ကို တွေ့ရသည်။ စနစ် တကျ စုစည်း ထိန်းသိမ်းနိုင်လျှင် အဖိုးတန်ပညာရပ်များ တည်တံ့အကျိုး

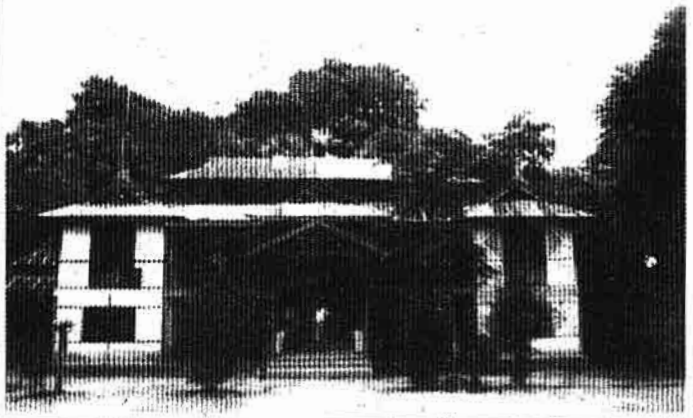
◆ ပြင်ဆောင်ရန် မထိုင်နိုင်စေရန်

◆ အတွင်းရန် ကွယ်ပျောက်စေရန်

• မတောင်သော နက္ခတ်ဗျူဟာဆို အာနိသင် ကွယ်လွန်အစုရန်

• သီတော်မူကျောင်း

• သီတော်မူကျောင်း ထောင့်တက် ဦးပိယမ

ရိုပေမည်။

ဘေးအန္တရာယ်က

အစီအစဉ် ရုပ်တု

ဆရာတော်က ပီရိုတွင်းမှ အထုပ်ကလေးတစ်ခု ယူထုတ်ကာ ဖြေပြသောအခါ **ထိုးကွင်းမင်ကြောင် အထင်းသား ခါးတောင်းမြောင်အောင် ကျိုက်ထားသော သျှောင်ကြီးဓမ္မရေးမြန်မာကြီးများ ကြေးရုပ်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသည်။**

အမြင့်တစ်မိုင်ခန့် ရှိသည်။ ဝဲဗြေရူ ထုတ်၍ ဝဲလက်ကမ်းကာ ဝဲလက်ကမ်းနင်း စိန်သီအေးဟန်ဖြစ်သည်။ ယာလက်ကို ဆုပ်ထားရာ တစ်ဖုံ(ယာ)မှာ ရင်ထိုင် တန်းကြွက်၍ အာအောင်အပြည့်ဝီကာထားပုံ ဖြစ်၍ ကျန်ပုံ(ဝဲ)မှာ လက်သီးကို ခါးပေါ်တင်လျက် ဖျော်ခိုက် သက်သောနှင့် သက်သာအနေအထားရှိသည်။ ယာပုံ သည် တိုက်စစ်(အဝင်)ပုံဖြစ်၍ ဝဲဘက်မှာ **ခဲစစ်(အထွက်)ပုံ**ဖြစ်သည်။

တိုက်စစ်(အဝင်)ပုံတွင် ရှေ့ထွက်နေသော ဝဲဗြေဒူးကွေး၍ အခိုင်အမာ ရှိသည်။ ယာဒူးကို လည်း ကွေး၍ ရှေ့လှမ်းတက်ရန်

အားယူထားသည်။ ကမ်းထားသော ဝဲလက်ဖြင့် ရန်သူကို ဆွဲကိုင်ကာ ယာဗြေရှေ့တက်၍ ရင်ပေါင်တန်းထားသော ယာလက်သီးဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် ဖြစ်သည်။

မိမိမှ စတင် ထိုးဖောက်ရမည့် ကိစ္စရပ်များတွင် ဤရုပ်တုကို အသုံးပြုရသည်။ ရန်သူအား အလစ်အငိုက် တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ သီးခြား ထောင်လွှား ပုန်ကန်သော လက်အောက်မြို့ရွာသားများအား ဆုံးမခိုင်းခြင်း၊ ဈေးကွက် သစ်ခွဲထွင်ခြင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း သစ် စတင် ထူထောင်လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ ကိုယ်ခံပညာသင်ယူခြင်း၊ ခရီးလမ်း သွားလာခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်း စသော အမှုကိစ္စများအတွက် ဂါထာ မန္တန်စုတ်ကာ အောင်မြင်ရေး ဦးတည်လျက် ထွက်လေ(ထွက်သက်)ဖြင့် အဆောင်ပြုရသည်။

ခဲစစ်(အထွက်)ပုံမှာ နောက်ခြေကို အားပြုကာ ရှေ့ခြေဒူးကွေးလျက် ကြွသာဆုတ်သာ အခြေအနေရှိသည်။ လက်သီးကို ခါးစောင်းတင်ကာ အရှေ့သဘောထားသည်။ ခြေမြှောက်၍ ခတ်မည့်အနေအထား ဖြစ်သည်။

ခြေတံသည် လက်တံထက် အလျားရှည်သဖြင့် ပိုမို ထိရောက်စေသည်။ မျက်နှာပုံအရ မေးရိုးခိုင်ခံ့ကာ ထိုးဖောက်ခြင်းထက် ကြံ့ကြခံ တွန်းလှန်မည့် စိတ်ဇွဲကို ဖော်ပြနေသည်။ ဤရုပ်ပုံကို မိမိမှ စောင့်ဆိုင်းသင့်သော၊ တည်မြဲတောင့်တင်းစွာ ကာကွယ်ထားသင့်သော ကိစ္စများအတွက် အသုံးပြုသည်။

ဝိဇ္ဇာရေးဆိုင်ရာကိစ္စများ ပြုရွာတည်တံ့ စည်ပင်ခြင်း၊ ရာထူးစည်စိမ် တည်ပြုခြင်း၊ ရောဂါဘယကင်းကွာခြင်း၊ ဆုံးရှုံးမှုများ ပြန်အောင်မြင်ခြင်း၊ ပူပန်အခြေအနေ၊ တတိယမြောက်ခြင်း၊ နေအိမ်ကောင်းမှုနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း၊ ကျေးကျွန်လှသူများအား

ကာကွယ်ခြင်း၊ အသက်ရှည်အနာပျံခြင်း၊ နေအိမ်ပြုရွာနိုင်ပုံ လုံခြုံစေခြင်း၊ စသည်ကိစ္စများအတွက် အစီအစဉ်ပြုသောပုံ ဖြစ်သည်။

ဤရုပ်တုနှစ်ခုအား ရှေ့နောက်စီတန်း၍ အဝင် တံခါးအပြင်ဘက်သို့ လှည့်ထားပါလျှင် နေအိမ်(မြို့ရွာ၊ကျောင်း) ပြင်ပမှ အနှောင့်အယှက်အန္တရာယ်များ ကွယ်ပျောက်စေသည်။

တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မျက်နှာချင်းဆိုင်ယှဉ်ထားပါက အတွင်းရန် အနှောင့်အယှက်များ ပျောက်ကွယ်စေသည်။ ဘေးတိုက်ယှဉ်လျက် ရင်ပေါင်တန်းထားပါက စီးပွားဥစ္စာတိုးပွားစေလေသည်။

အထွက်ရုပ်တစ်ခုတည်းကို အိမ်တွင်းလှည့်ထားပါက မကောင်းသောနက္ခတ်ဂြိုဟ်အစီးအနင်းမှ လွတ်ကင်းစေပါသည်။

တိမ်မြုပ်နေသော မြန်မာ့အစီအစဉ်ပညာများ ပေါ်ထွန်းပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်...

(ပေါ်တော်မူကျောင်း ဆရာထော်အရှင်ဝါယမအား ရှိသောစွာ ကန်ထော့လျက် ကူညီပေးကြသော ကျောက်တိုင်ရွာသား အဘတို့အား ကျေးဇူးတင်တင်ရှိပါသည်။)

ခွန်စိုင်းဝမ်း

စာမျက်နှာ (၁၂၅)မှ အဆက်

ကုဒ္ဒိယာ သေဝနာ ဗုဒ္ဓေါ၊
ကုဒ္ဒိယာ ပန ဟေ နမော၊
အာနက်
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ **ကုဒ္ဒိယာ** ပညာဝါစာ၊ တန်ခိုးပညာစကားရှိကုန်၏။ **ကုတိဝိ၊** ဤသို့ တန်ခိုးရှိခြင်းကြောင့်လည်း။ **သော၊** ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ **တိလထဝါ၊** နှမ်းလုံးစေ့ခန့်ငယ်အောင် ဖန်ဆင်းနိုင်၏။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။ **ကုဒ္ဒိယောပသညိတော၊** တန်ခိုးနှင့် စပ်တော်မူ၏။ **ကုဒ္ဒိ**

တန်ခိုးသည်။ **လောကေသာ၊** လောကတို့၌။ **ပုဇိတော၊** ပူဇော်ထိုက်၏။
တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ **ကုဒ္ဒိယာ၊** တန်ခိုးဖြင့်။ **ကုဒ္ဒိသမ္ပန္နော၊** တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၏။ **ကုဒ္ဒိဝဂန္တေ၊** တန်ခိုးရှိ၏။ **ဗုဒ္ဓေါ၊** မြတ်စွာဘုရားသည်။ **ကုဒ္ဒိယာ၊** တန်ခိုးဖြင့်။ **သေဝနာ၊** မှီဝဲလေ့ရှိ၏။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။ **ကုဒ္ဒိယာပန၊** တန်ခိုးဖြင့်ကာ။ **နမော၊** ရှိခိုးပါ၏။ **တစ်နည်း၊** **ကုဒ္ဒိယာ၊** တန်ခိုးရှိသော။ **တေ၊** အရှင်ဘုရားအား။ **နမော၊** ရှိခိုးပါ၏။
(ကု-ရှစ်ချက်အစ ဂါထာတော်ဟု

လည်း ခေါ်ကြပါသေးသည်။ တချို့က ကုဒ္ဒိရှစ်ချက်ဂါထာဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။ စာရေးသူ)

ကောင်းစွာ အသက်မွေးခြင်းဖြင့် လာဘ်ကြီးတွေဝင်ပြီး စီးပွားဥစ္စာရတနာများစွာနှင့် လောကီချမ်းသာရကြပြီး ဘာသာ သာသနာထော်အတွက် ထမ်းရွက်နိုင်ကြပါစေ ဆန္ဒပြုလိုက်ရပါတော့သည်။

အောင် (သိဒ္ဓိရာဇာ) နဝင်းမြို့တော်

စာရွှေသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

ဤ စေပုံ (၂)ခုတွင် စပေအက္ခရာများနှင့် ရေးဆွဲနည်းများ ပေါ်ရှိပါ၍ တတ်သိကျွမ်းကျင်သူပညာရှင်များမှ စပေအက္ခရာနှင့် ရေးဆွဲနည်းများကို စနစ်တကျ ဖော်ပြရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်စိုးသိင်္ဂါ
စာတည်းအဖွဲ့
နက္ခတ္တဇာတိပြည်မဂ္ဂဇင်း

ကော် (သိဒ္ဓိရာဇာ)
နဝင်းမြို့တော်

အဘယ လာဘ

သိဒ္ဓိရာဇာ

ဒီစစ်ကိုဆောင်

ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက မဟာဂန္ဓာရီ လမ်းဖြင့် ခရီးပေါက်သွားကြသော ဆရာသခင်ကြီးများသည် သီလစောင့် ထိန်းခြင်းနှင့် မေတ္တာပွားနိုင်သောသူ များအတွက် ထားရစ်ခဲ့သော ပညာရပ် များစွာပင် ရှိခဲ့ပါသည်။

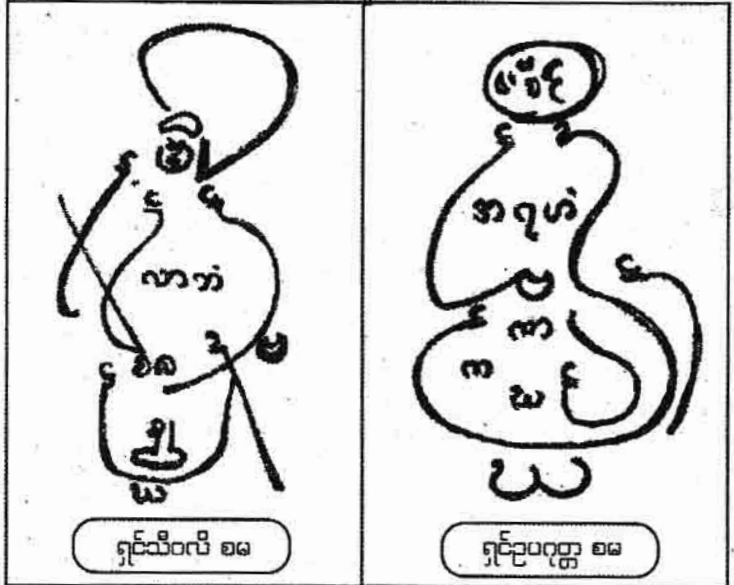
စာရေးသူတို့၏ အဘိုးအဘွားများ ကပင် အရပ်စကား ပြောခဲ့သော စကား များအရဆိုလျှင် “ဆေးကောင်းရင် တစ်စက်၊ အင်းကောင်တော့ တစ် ကွက်” ဟု ဆိုစမှတ် ပြုခဲ့ကြပါသည်။ တကယ်ဟုတ်၍ အမှန်ပြောခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ လက်လှမ်းမီသမျှအရ ရေးသားတင်ပြပါမည်။ ဝိဇ္ဇာဓရ ဂန္ဓိရ ပညာရှင် ဆရာသခင်ကြီးများသည် မိမိတို့၏ အာရုံ မနောပေါက်သည့် အတိုင်း စီမံထားခဲ့ကြသောကြောင့် အင်းတွင် လည်းကောင်း၊ အိုင်တွင် လည်းကောင်း၊ စမများတွင် လည်း ကောင်း မူကွဲများစွာ တွေ့နေရပြန်ပါ သည်။

ယခု စာရေးသူ တစ်ပြားညီဖြစ်သည့် စမတို့သည် ရှင်စမများ ဖြစ်ပါသည်။ စမပုံတော်များသည် ရှင်သီလပိပုတော် များနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တ စမပုံတော်နှင့် ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုရှင်စမများဖြစ်သော ရှင်သီလပိ စမပုံတော်နှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တစမပုံတော် တို့ကို အောက်တွင် ဖော်ပြထားပါ သည်။ ထို ပုံတော် (၂)ခုကို ပုံတွင် ရေးကူးခြင်း၊ ပုံတူရေးဆွဲခြင်း ပြုလုပ် ၍ မိမိနှင့်မကွာဘဲ သွားလေ လာလေရာ တွင် အမြဲဆောင်သင့်သော စမတော် များ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ရှင်သီလပိစမတော်နှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တ စမတော်များကိုတွဲပြီး ဆောင်ထား သောသူသည် ဘေးရန်အပေါင်းကို ကာကွယ်မည်။ တစ်စုံတစ်ရာအန္တရာယ် တို့မှ ကင်းလွတ်မည်။ မလွဲမရှောင်သာ ဆင်းရဲနှင့် ကြုံကြိုက်ပါကလည်း တစ်ခဏနှင့်ပင် လွတ်မြောက်မည် ဖြစ်ပါသည်။

အရပ်လေးမျက်နှာမှ လူအပေါင်း၏ ချစ်ခင်လေးစားခံရခြင်း၊ လာဘ်လာဘ ကောင်းလာခြင်းတို့ဖြင့် ကြုံတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အထူးဆင်ခြင်ရန် အကြောင်း ရှိပါသည်။

ထိုစမတော် (၂)ခုကို ကိုယ်နှစ်ဖက်က ဆောင် ထားသူသည် အရှက်သေစာ သောက်စား ခြင်း လုံးဝ မပြုလုပ်ရပါ။ အကယ်၍ ပြုလုပ် လျှင် မိမိအမှန် ရရှိခံစားရမည်ဖြစ်သော

အကျိုးအနိသလ်များ ဆိတ်လျှင်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်းလည်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

ရှင်သီလပိစမနှင့် ရှင်ဥပဂုတ္တစမကို ဆောင်သောသူသည် နေ့စဉ်နံနက် တိုင်း(နေတက်ချိန်)တွင် အောက်၌ ဖော်ပြထားသော ဂါထာတော်ကို ကိုးခေါက် အမြဲရွတ်ဖတ်ရမည် ဖြစ်ပါ တော့သည်။ ထိုဂါထာတော်ကို ရွတ် ဖတ်ခြင်းဖြင့်လည်း ဂုဏ်ကျက်သရေ တိုးပွားစေပါသည်။

ရွတ်ဆိုရန် ဂါထာတော်

- ကုန္ဒိ ပညာ ဝါစာ ဖုဒ္ဓိ
- ကုတိယိ သော တိလဏဝါ။
- ကုန္ဒိယော ဟေ ယသျိတော။
- ကုန္ဒိ လောကေယု ပုဗိတော။
- ကုန္ဒိယာ ကုန္ဒိယန္တော။
- ကုန္ဒိဝဇ္ဇာ တထာကံတော။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	အရသာ	စားဖွယ်	အရပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	ဆီအိမ်	အပြာ	၁	အဆန်	ပဲအဖျိဖျိုး	ပြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသာသနီ	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
နွား	အစာအိမ်	အညို	၈	အချို	ကောက်ညှင်း	အရှေ့ပြောက်	နွား၊ မြွေ၊ ကြက်	တနင်္လာသာသနီ	စနေနေ့
ကျား	အစာအိမ်	အညို	၈	အချို	ကောက်ညှင်း	အရှေ့ပြောက်	ကျား၊ မြင်း၊ ငွေ	တနင်္လာသာသနီ	စနေနေ့
ယုန်	အသည်း	အစိမ်း	၃	အချဉ်	ဂုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသာသနီ	ကြာသပတေးနေ့
နဂါး	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	အချဉ်	ဂုံ	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ မျောက်၊ ကြက်	တနင်္လာသာသနီ	ကြာသပတေးနေ့
မြွေ	သည်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	အချဉ်	ဂုံ	အရှေ့တောင်	မြွေ၊ ကြက်၊ နွား	တနင်္လာသာသနီ	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	နှလုံး	အနီ	၉	အမီး	ပြောင်း	တောင်	မြင်း၊ ငွေ၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသာသနီ	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ်	သရက်ရွက်	ပြာ	၂	အချို	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသာသနီ	တနင်္လာနေ့
မျောက်	သရက်ရွက်	ပြာ	၂	အချို	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	မျောက်၊ ကြက်၊ နဂါး	စနေသာသနီ	တနင်္လာနေ့
ကြက်	အူ	ရွှေ	၇	အစပ်	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ နွား၊ မြွေ	ကြာသပတေးသာသနီ	သောကြာနေ့
ငွေ	အဆုတ်	အဖြူ	၆	အစပ်	ဆန်	အနောက်မြောက်	ငွေ၊ ကျား၊ မြင်း	ကြာသပတေးသာသနီ	တနင်္လာနေ့
ဝက်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	အစပ်	ဆန်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသာသနီ	တနင်္လာနေ့

နိုဝင်ဘာလတွင် မြင်းနှစ်ဖွား၊ ဆိတ်နှစ်ဖွား၊ ငွေနှစ်ဖွားတို့မှာ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းတတ်ပါသည်။ ဤလအတွက် အကြံပေးချက်များကို ဆိတ်နှစ်ဖွားတို့အား စံပြု၍ ရှင်းပြပါမည်။

ဆိတ်နှစ်ဖွားတို့သည် သရက်ရွက်နှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ ဂရုစိုက်ကာကွယ်ပါ။ (၂) ဂဏန်း၊ မြေဝါရောင်၊ အနက်တောင် ထောင့်အရပ်တို့က ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေလိမ့်မည်။

ချိုသောအရသာ၊ ကောက်ညှင်းဖြင့်

၁၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြုလုပ်ထားသည့် စားဖွယ်များက ကျန်းမာရေးကို အထောက်အကူ ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ဆိတ်နှစ်ဖွား၊ ဝက်နှစ်ဖွား၊ ယုန်နှစ်ဖွားတို့မှ မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြ၍ အကြောင်းကိစ္စ တစ်စုံတစ်ခုပေါ်ပေါက်ပါက စနေသားသမီးက ကူညီပေးနိုင်လိမ့်မည်။ တနင်္လာနေ့ နေ့ကောင်း နေ့မြတ်ဖြစ်ပါသည်။

ကျန်နှစ်ဖွားလည်း ဤပုံစံအတိုင်း ကောက်ချက်ချနိုင်ကြပါသည်။

အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi)

ကျွန်ုပ်တို့အသုံးပြုပါ

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းရာဇာ အသည်းအေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းသားဒါးဖုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၈၁၃ ၂ ၀၀၀၆၅၂ (တသဝက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂) ဦးအိုက်စိ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွက်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင်၏၊ ပျို့အန်၏၊ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပျံ့ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါဖျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ပိန်ခြူးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နုတ္တိတဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနှင့်၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖွဲ့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ၁၂၇

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲခဲ့သည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံနိုး အဆိုးနားမှာ တစ်မျှင်းမျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စံလေး၊ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ၊ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်းကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာ့ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။ ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစားနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှုအရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသင်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါးလိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လူမျိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

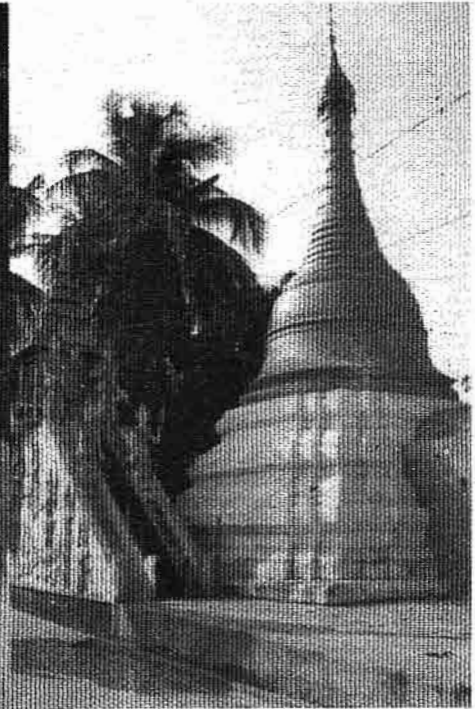
ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(၁၂/၃၆၀) သန့်နာ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ပန်း-သင်္ဃာတေ့၊ ၀၉၇၂၂ ၄၃၀၉၄

ပုံနှိပ်ဖြန့်ဖြူးရေး- အမှတ်(၂၃/၉) ဘူတာလမ်း၊ ရပ်ကွက်-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ပန်း-၀၇၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၃ ၂၂၂၄၃။

ခံလွန်းသာ

ပျော်ဘွယ်မြို့မှ ပန်းစုံကျောင်းတိုက်နှင့်

ရွှေစေတီကုန်းတော်သို့ (၂)

◆ မာန်ပြုန်ပြောထာဝီ

◆ ပတ္တမာဏ္ဍာနုဒြားမတ်ရင်ထောက်

ယခင်လူမှု အာဆော်

‘ဒကာ ဘယ်မှာနေတာလဲ’
‘ရမ်းပြည်နယ်မှာ နေပါတယ်။ သထုံ
မြို့နယ်မှာပါ။ အဝေးပြေးကားမောင်းပါ
ဇာတိပါ။’

‘အခု ကားမပါလာဘူးလား’
‘ဟိ၊ပါတယ် ...မှာ ရပ်ထားပြီး ခြေ
ကျင် လျှောက်လာတာပါဘုရား’
သူ့ကား ရပ်ထားရာနေရာမှာ လေး
မိုင်မျှ ကွာဝေးနေရာ အတွေးရခက်

နေစဉ် နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွားသည်။
စာအုပ်ကို လှန်ကြည့်ရာ ရွှေစေတီ
တည်ရာ ကုန်းတော်သည် မြန်မာ
သက္ကရာဇ် ၄၁၆ ခုနှစ်တွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ
သထုံပြည်သို့ ထိပါးလာသော ဂျမ်း
လူမျိုးတို့၏ရန်ကို ကာကွယ်ရန် ပုဂံ
ဘုရင်အနော်ရထာမင်း စစ်သည်များ
စေလွှတ်ကူညီပြီးနောက် အင်အား
နည်းပါးနေသော သထုံပြည်တွင်
နောင် အန္တရာယ်ကျရောက်မည်ကို
တွေးဆလျက် မနုဟာမင်းနှင့် မိဖုရား
နဂါးလောကီတို့အား ပုဂံသို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့
သည်။

နဂါးရုံရှင်ပွားတော်

မာန်မြောက်မြေ ရှင်ပွားတော်

ဝပ်ရာ အနီးတစ်ဝိုက် ရပ်ကွက်ကို မြင်းဘက် ရပ်ဟု ခေါ်တွင်၍ “ဆင်ဘက်” အရပ်ဟူ၍ကား မရှိခဲ့ဟု ဆိုကြသည်။)

ကျောင်းတာဝန်၊ သံဃာတာဝန်တွေနဲ့ မအားလို့ မကြွဖြစ်ပါဘူး’

ဆရာတော်သည် ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်ပွားများမှု အားကောင်းလှသဖြင့် ရွှေစေတီဌာပနာတိုက်တွင်းရှိ ရွှေဆင်တု နှင့် ရွှေမောင်းငွေမောင်းတို့ကို အာရုံတွင် မြင်တွေ့ရသည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ပုဂံတွင် ဒိုလုံရန် ကြွလာသည့် မနုဟာမင်းသည် ဓာတ်တော်မွေတော်များ၊ ပိဋကတ်တော်များ၊ ရုပ်ပွားတော်များ၊ ရဟန်းတော်များနှင့် အတတ်အသိပညာ၊ ဗိသုကာပညာရှင်များကိုပါ ပင့်ဆောင်ခေါ်ယူလာခဲ့ရာ ပျော်ဘွယ်မြို့အရောက်တွင် ဤကုန်းစောင်း၌ ကုန်းဒိုနားနေခဲ့ကြသည်။

မနုဟာမင်းသည် ခင်ပွန်း၏ ကျေးဇူးတရား သိနားလည်သည့်အနေဖြင့် ရွှေစေတီဒါယကာအဖြစ် အနှော်ရထားမင်းကိုသာ သတ်မှတ် ရေစက်ချခဲ့သည် ဆိုလေသည်။ ဆရာတော်က ဤသို့ မိန့်ကြား၏။

ပျံလွန်သွားပြီဖြစ်သော တောရဟန်းကြီးဦးကုန္ဒကသည်လည်း ရွှေစေတီတွင် အားထုတ်စဉ်က ဤသို့ပင် အာရုံတွင် မြင်တွေ့ရကြောင်း လွန်သည့် ဆယ်နှစ်ခန့်က တွေ့ဆုံစဉ် မိန့်ကြားခဲ့ဖူးလေသည်။ ဆရာတော်ဦးအာသဘက...

ထိုသို့ ယာယီစံမြန်းနေစဉ်အတွင်း ကုန်းတော်ထက်၌ စေတီတည်ကာ ဉာဏ်တော်တစ်မိုက်ခန့်ရှိသော ရွှေသားစစ်ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် ရွှေမောင်းငွေမောင်းများကို ဌာပနာပြုပူဇော်ခဲ့သည်။

‘ကျုပ်လဲ ဒါကို ဖတ်ရတော့ ရာဇဝင်မှာ ရေးတာတွေနဲ့ ကွဲလွဲနေတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဆရာတော်ဦးဇဋီလကို ပြောပြပြီး စာအုပ်ကို အပ်လိုက်တယ်။ ဆရာတော်က တခြား ဆရာတော်ကြီးတွေ သုတေသီတွေနဲ့ တိုင်ပင်ဦးမယ် ဆိုပြီး ဒီအတိုင်းထားလိုက်တယ်။’

‘ပြန်ဟရာလင်တွေကလဲ ဘုရင်ခေတ်က ဖမ်းဆီးနဲ့ ပြုကြတာဆိုတော့ ဖမ်းလိုက်တဲ့ ဖမ်းကြိုက်ဆောင်ပြီး ရေနုတာလဲ ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘယ်ဟာက ဖုန်ထဲမှာတယ်လို့ ပြောရက်ပါတယ်။ သုတေသီတွေအတွက် အကျိုးထူးရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်’

ကုန်းတော်၏ အရှေ့တောင်ထောင့်ခြေရင်း၌ မနုဟာမင်း၏ ဆင်များစခန်းချခဲ့သည်။ (ယခုဓာတ်ပေါင်းစုစေတီအနီး၌ ဖြစ်သည်။) ထိုမှ အရှေ့ဘက် မနီးမဝေးတွင် မြင်းတပ်စခန်းဖြစ်သည်။ (ယခုအခါ ရွှေစေတီ ကံန်း

နောက်နှစ်ရက်လောက် ကြာတော့ စာအုပ်ပိုင်ရှင် ဒကာရောက်လာပြီး စာအုပ်ပြန်တောင်းသွားတယ်။ ကျုပ်လဲ ကူးမထားမိလိုက်ဘူး။ သထုံကို ကြွခဲ့ပါ။ ဦးပဉ္စင်း လိုချင်တာ ရပါစေမယ်လို့ တော့ ပြောသွားတယ်။ ကျုပ်လဲ

ဟု မှတ်ချက်ပေးတော်မူသည်။ ယင်းနောက် ဆရာတော်အား

◆ ကုန်သည်ညီနောင်အား သံတော်ချီကြည့်

တော်ထင်ရှားစွာ

သိလိုရာကိစ္စအတွက် မေးလျှောက်သည်။

တိုက်ကြီးမြို့နယ်၊ ချင်းကုန်းကျေးရွာ အနီးရှိ ကျီးဖြူသာသနာဓိရာတော် သာသနာအဖွဲ့ကြီး ဦးအေးဖေခေါ် ဆရာတော်ဦးအဂ္ဂသာရ စွန့်လှူခဲ့သည့်ဓာတ်သား သန်လျက်ငယ် တလေးအကြောင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်က သန်လျက်ငယ်ကို လက်တွင်းဆုပ်၍ ဘုရားရှိခိုး ဦးချကာ အာရုံယူသည်။ ခဏအကြာတွင် ပြန်ကြွလာကာ...

'အာကြီးက ဆိုသွားလာနေရတော့ အနှောင့်အယှက်တွေ ကင်းစင်အောင် အဆင်ပြေချောမွေ့အောင် ဆိုပြီး စွန့်ပေးတာပါ' ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ဆရာတော်၏ ထေရဗုဒ္ဓိအကျဉ်း

ပျော်ဘွယ်မြို့ ပန်းစုံကျောင်း၏ လက်ရှိ(စတုတ္ထ) ဆရာတော် ဦးအာသာ လောင်းလျာ မောင်အုန်းမောင်ကို ၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း (၇)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပျော်ဘွယ်

မြို့နယ်၊ ချောင်းမကြီးအုပ်စု၊ သစ်ဆိမ့်ပင်ရွာနေ ဦးထွန်းကြည်၊ ဒေါ်ဝိုင်းရှင်တို့မှ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

မွေးချင်း(၆)ဦးအနက် စတုတ္ထ ဖြစ်သည်။ ၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၈) ရက်နေ့တွင် ပန်းစုံကျောင်း တတိယ ဆရာတော်ဦးကုဏ္ဍကအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိ၏။ ဘွဲ့မည် ဦးအာသာတွင်၏။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ပဲခူး၊ ရန်ကုန် စသည့် မြို့များတွင် စာဝါသင်ယူကာ ၁၃၄၈ ခုနှစ်တွင် ပန်းစုံကျောင်း စတုတ္ထ ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူတော်မူသည်။

ဆရာတော်သည် ရွှေစေတီကုန်းတော်ရှိ စေတီပုထိုး သာသနိက အဆောက်အအုံများကို ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ ဇာတိသစ်ဆိမ့်ရွာတွင် ကျောင်းကန် ဘုရားတည်ခြင်း၊ လမ်းပြင်တံတားခင်းခြင်း စသည်တို့အပြင် မြတ်စွာဘုရား၏ ပရိယတ္တိသာသနာ ပြန့်ပွားစေရေးအတွက် ရည်ရွယ်ကာ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလမှ

စတင်ကာ "ဝိနယာဓိက" စာမေးပွဲကြီးကို ဦးစီး ကျင်းပပေးခဲ့သည်။

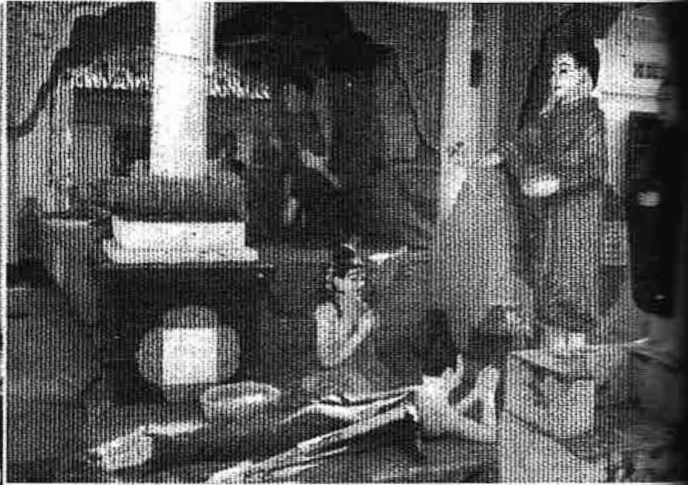
ယခုအခါ ပျော်ဘွယ်မြို့နယ် သံဃာ့နာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်အဖြစ် သံဃာ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ကာ သာသနာပြုတော်မူလျက်ရှိသည်။

ရွှေစေတီကုန်းတော်

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့၍ ပန်းစုံကျောင်းမှ ဆင်းသက်ကာ ရွှေစေတီကုန်းတော်သို့ သွားရောက် ဖူးမြော်သည်။ ကျောင်းသို့ အဝင်လမ်း၏ လက်ယာဘက် ကုန်းမြင့်ထက် မြောက်ဘက်အစွန်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

လေးထောင့်ပစ္စယ် သုံးဆင့်အထက် ထည့်ဝါသော ခေါင်းလောင်းမှောက် စေတီပေါက်ထားသည်။

အရှေ့ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်း တစ်ဆောင်နှင့် တန်ဆောင်းတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ စံပယ်

◆ သုဇာတာသတို့သမီး

◆ သုဇာတာသတို့သမီး ယာနာနွဲ့ဆွမ်းကပ်လှူဟန်

တော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။
 တောင်ဘက်ကပ်လျက် ဉာဏ်
 တော် အနည်းငယ်နိမ့်သည့် မာန်ပြေ
 ရန်ပြေစေတိုဌ်ကား အရှေ့လှည့်လိုက်
 ရှည်တစ်ခုပါရှိ၍ အတွင်း၌ မင်းဝတ်
 ဘုရားတစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။
 ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်
 သည်ဟု ယူဆရသည်။
 ထိုစေတီအနီး ကျောင်းဝင်း အဝင်
 လမ်းနံဘေး၌ လှေကားတပ်ဆင်ထား
 သည့် ဘုံဆောင်မြင့်ရှိ၍ မြတ်စွာဘုရား
 ရှင် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ကြွဆင်း
 တော်မူဟန် သွန်းလုပ်ထားသည်။
 ထီးကိုင်း၊ ယပ်ကိုင်းနတ်သား ရုပ်များ
 ခြံရံထားလေသည်။

ကုန်းတော် အရှေ့ဘက်ကပ်လျက်
 တွင် ရွှေစေတီရေကန် ရှိသည်။ စေတီ
 တည်စဉ် အုတ်ဖုတ်ရန် မြေတွားခဲ့ဟန်
 တူ၏။ ကန်အလယ်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တ
 ကျောင်းဆောင်ရှိ၍ အတွင်း၌ ရှင်

ဥပဂုတ္တဆွမ်းဘုန်းပေးဟန် ဘတ္တ
 ဟတ္တ မုဒြာပုံတော်ကို ဖူးမြင်ရ
 သည်။

လမ်းတစ်ဖက်တွင် ဓာတ်ပေါင်း
 စုံစေတီတော်နှင့် ရုပ်တုရုပ်ပွားများ
 စံပယ်တော်မူကြသည်။

အရှေ့ဘက်အစွန်တွင် နဂါးရုပ်ပွား
 တော်၊ မတ်ရပ်တော်များ ဖူးမြင်ရကာ
 စေတီအနီးတွင် ဘုရားရှင်အား ပထမ
 ဦးဆုံး ဆွမ်းကပ်လှူခွင့်ရသော မြန်မာ
 နိုင်ငံသားနှစ်ဦးနှင့် ဆံတော်ချီးမြှင့်
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင် ရုပ်ပွား
 တော်တို့ကို ဖူးမြော်ရသည်။

သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်
 ဗောဓိပင်ရင်း သတ္တဋ္ဌာန၌ (၇)ရက်စီ
 အလှည့်ကျ စံတော်မူပြီးနောက် (၄၉)
 ရက်ပြည့်၍ နောက်တစ်နေ့၌ လင်းလွန်
 ပင်ရင်းတွင် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။

ထိုအခါ ဥက္ကလာပတိုင်း ပေါက္ခရ
 ဝတီမြို့မှ တပုသနဲ့ ဘလိီကကုန်သည်
 ညီနောင်သည် မန္တမိဒေသသို့ ကုန်
 သွယ်လာကြရာ မဟာဗောဓိပင်ရင်းသို့
 ရောက်လျှင် အတိတ်ဘဝက ဆွေမျိုး
 တော်စပ်ခဲ့သည့် ရုက္ခစိုးနတ်က တိုက်

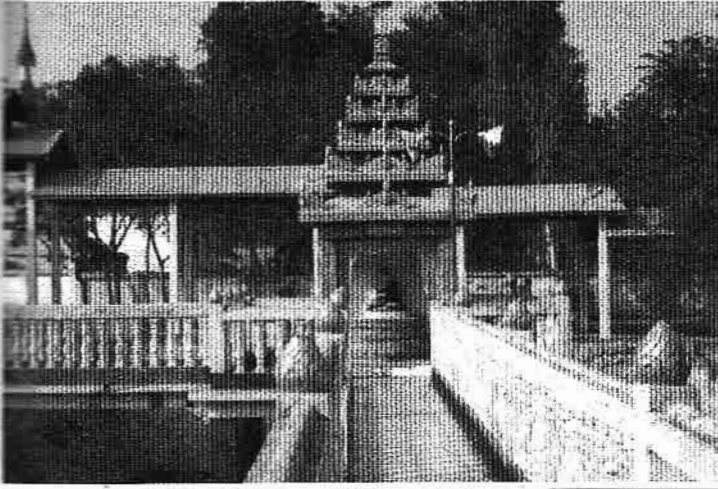
တွန်းသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားထံ သွား
 ရောက်ဖူးမြော်သည်။

ဘုရားရှင်အား မုန့်ကြွပ်ကျစ်၊ ဗုဒ္ဓ
 မုန့်ဆုပ်တို့ လှူဒါန်းကာ “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ
 ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ဟူ၍
 ဒွေဝါစိက သရဏဂုံတည်ကြကုန်၏။

ထိုစဉ်အခါက သံဃာရတနာ မခေါ်
 သေးသဖြင့် ဘုရား၊ တရားတည်
 ဟူသော ရတနာနှစ်ပါးသာ ဆည်းကပ်
 ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ တပုသနဲ့ ဘလိီက
 ညီနောင်မှာ မြတ်စွာဘုရားအား ပထမ
 ဆုံး ဆွမ်းကပ်ခွင့်ရသူ၊ ပထမဦးဆုံး
 သရဏဂုံ တည်ကြသူများ ဖြစ်ကြလေ
 သည်။

ဘုရားရှင်က ကုန်သည်ညီနောင်
 အား ဆံတော်(၈)ဆူချီးမြှင့်တော်
 သဖြင့် ပင့်ဆောင်လာကြကာ ဥက္ကလာ
 မင်းကြီးဦးဆောင်၍ ရွှေတိဂုံစေတီ
 တော်ကြီး တည်ဆောက်ပူဇော်ကြ
 လေသည်။

ယင်းအနီး၌ သုဇာတာသားပုံသစ်
 ယာနာနွဲ့ဆွမ်းကပ်လှူခန်း၊ ဘုရား
 လောင်း သုဇာတာသားပုံသစ်
 တံတားခင်း၍ ဗုဒ္ဓါပိတံခံယူခန်း စသည်

ရှင်ဥပုတ္တရာဘိဝံသ

ဖြင့် စုံလင်စွာ ပူးတွေ့ရသည်။

နှုတ်ဆက်ပူဇော်ခြင်း

ဤသို့လျှင် လောက၏ အပွားအစီးကို ဖြစ်စေသော အတွင်းမိတ်ဂြိုဟ်တွဲဆောင် "ပန်းစုံ" ကျောင်းနှင့် လောကအပွားအစီးကိုဆောင်သော ခင်ပွန်းဆယ်ပါး ကျေးဇူးတရားကို အလေးအနက်ထားသည့် မနုဿာမင်း၏ ရွှေစေတီပူဇော်မှု နိဂုံးအဖြစ် ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကျေးဇူးတရားကို စာတည်းချုပ်မှတစ်ဆင့် လက်ဆင့်ကမ်း၍ နှုတ်ဆက် ပူဇော်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး

- ၁။ ပြတ်စွာကုရာရှင်အပေါင်း
- ၂။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓိအရုပ်ပြတ်အပေါင်း
- ၃။ အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက ရဟန္တာအပေါင်း
- ၄။ ဟာတိသာဝက ရဟန္တာအပေါင်း
- ၅။ ကျေးဇူးကြီးလှသော မိခင်အပေါင်း
- ၆။ ကျေးဇူးကြီးလှသော ဖခင်အပေါင်း
- ၇။ လိပ္ပာစေရန် ဆုံးမတတ်သော ဆရာအပေါင်း
- ၈။ သီလ သမာဓိ ယှဉာ ဆည်းပူးကြသော

- လူရဟန်းအနိယာအပေါင်း
- ၉။ တရားဝပ္ပဟောပြု လမ်းညွှန်သော ဆရာအပေါင်း
- ၁၀။ ထမင်းတစ်ဆုပ် ရောစပ်ပူထိခြင်းစေ ပစ္စည်းပေးကမ်းထောက်ပံ့ပူဇော်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း
- ဤခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မမေ့မလျော့ခြင်း ယင်းတို့အပေါ်၌ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်များရှိလျှင် ပျောက်ပါစေကြောင်း ဝန်ချတောင်းပန်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်ပါက...
- ၁။ တစ်နယ်တစ်ကျေးသို့ သွားလျှင် အစားအစာ မရှားပါးခြင်း။
- ၂။ ရန်သူမျိုးငါးပါး မနိုင်စက်ခြင်း။
- ၃။ ချစ်ခင်သူပေါများခြင်း။
- ၄။ မည်သည့် ပရိသတ်အလယ်တွင် မဆို တင့်တယ်ခြင်း။
- ၅။ ရောက်လေရာအရပ်၌ လေးစားပူဇော်ခဲ့ခြင်း။
- ၆။ ကောင်းသော ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်း။
- ၇။ အခြံအရံမပြတ်ရှိခြင်း။
- ၈။ မွေးမြူသော တိရစ္ဆာန်၊ စိုက်ပျိုးသော သီးနှံဖြစ်ထွန်းခြင်း။
- ၉။ ဘေးဒုက္ခ ရောက်သောအခါ

အကူအညီ အမှီအတွယ်ရရှိခြင်း။

၁၀။ သားသမီးစီးပွား ဥစ္စာကောင်းမွန် ဖြစ်ထွန်းခြင်း

စသည် အကျိုးထူးများ ရရှိခံစားနိုင်ကြကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ခင်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးအနက် တစ်ပါးပါးကို ကာယကံ၊ ဝစီကံဖြင့် ပြစ်မှားကျူးလွန်မိပါက အောက်ပါ **ဘေးဒဏ်(၁၀)ပါး ထိပါး ကျရောက်တတ်၏။**

- ၁။ သွေးအန်ရောဂါ အတွင်းဝေဒနာ ခံစားရခြင်း။
- ၂။ စီးပွားအလုပ်အကိုင် ပျက်စီးခြင်း။
- ၃။ ခြေလက်အင်္ဂါ ချို့ယွင်းပျက်စီးခြင်း။
- ၄။ ကုဋ္ဌနူနာ အပြင်ပန်းရောဂါများ ခံစားရခြင်း။
- ၅။ စိတ်ပျံ့လွင့် ရူးသွပ်ခြင်း။
- ၆။ မင်းဒဏ်သင့်ခြင်းခြင်း။
- ၇။ မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲခံရခြင်း။
- ၈။ အားထားလောက်သော ဆွေမျိုး မိတ်သင်္ဂဟပျက်စီးခြင်း။
- ၉။ ဆင်းရဲဒုက္ခ အသွယ်သွယ် ကြုံဆုံရခြင်း။
- ၁၀။ အိမ်ဂေဟာ ကွန်းဆိုရာသို့ မိုးကြိုး၊ လောင်စီးနှင့် ပကတိမီး ထိခိုက်လောင်ကျွမ်းခြင်း စသည်ဒဏ်များအပြင် မင်္ဂလာ၏၊ ဖိုလ်ညက်ကိုလည်း တားနိုင်သည်ဟု ယူရိသည်။

[အကျယ်ကို သိလိုပါက ဗုဒ္ဓဦးသီရိကျောင်းထိုက် အရှင်ဇေယျပုတ္တိတ (ပိုင်းလော့ဆရာတော်)၏ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကန်တော့ခန်း စာအုပ်တွင် လေ့လာနိုင်ကြပါသည်။]

သင်္ဘောသီးအတွင်းမှ

ပေါ်တော်မှ ဘုရားတစ်ဆူနှင့် ထူးခြားဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်များ

သရောတော် ဘုရား

၁၃၆၆ခုနှစ်က အဖြစ်အပျက် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရသေ့တောင်မြို့နယ် မြောက်ဘက် (၁၀)မိုင်ခန့်အကွာရှိ အောင်မြေကုန်းကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေသော သရောတော် ဦးဇောတိကသည် ၁၃၆၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လအတွင်း အဖျားရောဂါ ကပ်ရောက်လာသဖြင့် ဆေးဝါးအမျိုးမျိုးကို သုံးဆောင်သော်လည်း အဖျားရောဂါမှာ ပြတ်သွားခြင်းမရှိဘဲ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အခြေအနေ ဆိုးရွားလာခဲ့ရာ မိမိကိုယ်ကို...

'ဝါ မုရုသေရတော့မည်း ဤရောဂါမှာ ပျောက်ကင်းနိုင်မည့်အခြေအနေ မရှိတော့ပြီ'

ဟု စိတ်ကို ဆုံးဖြတ်ကာ သေရမည့်နေ့ကို စောင့်မျှော်နေသည်။ ထိုစဉ် တစ်နေ့သော ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် တစ်နာရီအချိန်ခန့်တွင် အိပ်မပျော်ဖြစ်နေ၍ ကျောင်းပြတင်းကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ကျောင်းအနောက်တောင်ထောင့်ကွင်းပြင်၌ လူပရိသတ် အမြောက်အမြား ကြိတ်ကြိတ်တိုး ပြည့်နက်နေသည်ကို လရောင်ဖြင့်ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရလေသည်။ ထိုနည်းတူ သုံးညဉ့်ဆက်တိုက် မြင်ရသောကြောင့် သေရတော့မည်နိမိတ် ပြုလာသည်ဟု ယူဆကာ မိမိကိုယ်ကို အမှန်ပင် သေရတော့မည်ဟု ဆုံး

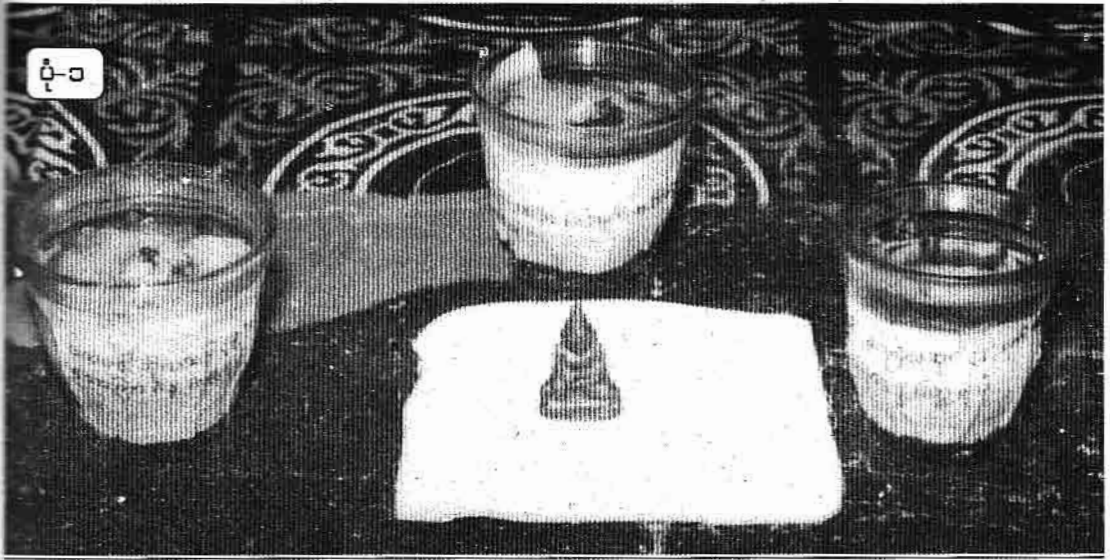

သင်္ဘောသီးပေါ်တော်မှဘုရား

ဖြတ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။
ဒကာ၊ ဒကာမများက ဆေးထိုးရန် တောင်းပန်လာသော်လည်း လက်မခံဘဲ အတန်တန် ငြင်းဆန်ခဲ့လေသည်။ အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်ထားတောင်းပန်

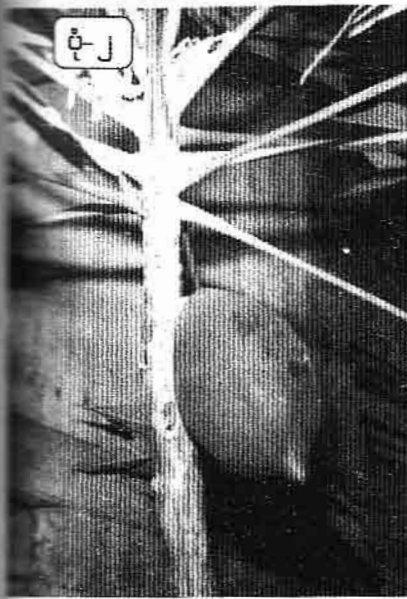
လာကြပြန်သဖြင့် အားနားစွာ ဆေးထိုးခံလိုက်ရာ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အကြားမှာပင် အဖျားရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားတော့သည်။
ထို့နောက် မကြာမီ ၁၃၆၆ခုနှစ်

www.burmeseclassic.com

ပုံ-၁

သင်္ဘောသီးအတွင်းမှ ရရှိသော ရုပ်ပွားတော်သိမ်

ပုံ-၂

နယုန်လပြည့်ကျော် (၂)ရက်နေ့တွင် ကျောင်းဝင်း၌ စိုက်ပျိုးထားသော သင်္ဘောပင် (ဗဒကာပင်)မှ သင်္ဘောသီး (ဗဒကာသီး) အမှည့်တစ်လုံးကို ဆွတ်ခူး၍ စားရန်ခွဲစဉ် ကွမ်းသီးလုံး အရွယ်ခန့် မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ် အစုံအလင်ဖြင့် လှ ဦးခေါင်းပုံတစ်ခုကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ယင်းကို ဆေးကြောပြီး ယေရာစွာ သိမ်း

ဆည်းထားရာ မကြာပီပင် ယင်းအပင်မှ သင်္ဘောသီး တစ်လုံးမှည့်ပြန်၍ စားရန် ခွဲစဉ် ယခင်နည်းတူ လှူဦးခေါင်းပုံတစ်ခုကို တွေ့ရှိပြန်သည်။

နောက် များမကြာမီ တတိယ အကြိမ် တစ်လုံးကိုလည်း ထိုနည်းတူ စွာပင် တွေ့ပြန်သည်။ မကြာမီ စတုတ္ထ မြောက်တစ်လုံး မှည့်ပြန်ရာ စားရန် ခွဲ၍ အစေ့များကို ဇွန်းဖြင့် ဖယ်ရှား နေစဉ် သင်္ဘောသီးမှည့်အရောင် ရှိသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဉာဏ်တော် တစ်လက်မခွဲအရွယ် ထိုင်တော်မူ တစ်ဆူကို တွေ့ရှိ ဖူးမြင်ရလေသည်။ ဓာတ်ပုံ(၁)ကိုကြည့်ပါ။ ထိုသတင်းကို ကြားရ၍ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ရဟန်းရှင်လူ များ လာရောက်ဖူးမြော်ကြသည်မှာ အဝင်မစဲ အထွက်မစဲပင် ဖြစ်နေတော့ သည်။

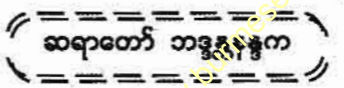
တိတ်နိမိတ်တစ်မျိုး ထင်လာ လွန်ခဲ့သော (၂)နှစ်ခန့်က သိမ် ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန် အစီအစဉ် ပြုလုပ်စဉ်တစ်နေ့သောညဉ့်သန်းခေါင်း ကျော် တစ်နာရီအချိန်ခန့်တွင် လူငါး

ယောက် ရောက်လာကာ သိမ်အပြင် ဘက်မှရပ်ပြီး သိမ်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြ လျက် စာရင်းစာအုပ်ကို ဖြန့်ကြည့် နေသည်ကို ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရ လေသည်။ အုတ်တိုက်သွပ်မိုး သိမ် ကျောင်းဆောင်မှာ မကြာမီ လွယ်လင့် တကူ ပြီးစီးခဲ့လေသည်။

မှတ်ချက်
(ရခိုင်သင်္ဘောသီးကို ဗဒကာသီး ဟု ခေါ်သည်။)

ကြုံတောင့်ကြုံခဲ အလွန်ပင် ထူး ဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်ကို တွေ့ မြင်ရသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော် စင်များ ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားကာ ကုသိုလ် ပွားနိုင်စေရန် ရည်သန်၍ ဤအဖြစ် ဆန်းကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ယင်း သင်္ဘောပင်၌ နောက် သင်္ဘောသီးတစ်လုံး ကျန်နေသေး သည်။ ထူးခြားမှုရှိလျှင် နောက်ထပ် တင်ပြပါဦးမည်။ ဓာတ်ပုံ(၂)ကိုကြည့် ပါ။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆုံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောကီဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောကီတောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆုံ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အနီးကီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး သုန် နှုတ်ရောင်ခြည်မပူရင်း

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး) ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး) ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၃ Y ၀၀၀၅၀၃

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထခွဲ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရှိပြီး နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ရှိ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ သောင်ညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အနိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးဝါးကို
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗျာလမ်းမကြီး။
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
 ဖုန်း-၉၂၂၅၄၁

စံကားသားနှင့် ဗုဒ္ဓကျပ်ပွား

နိုဝင်ဘာ

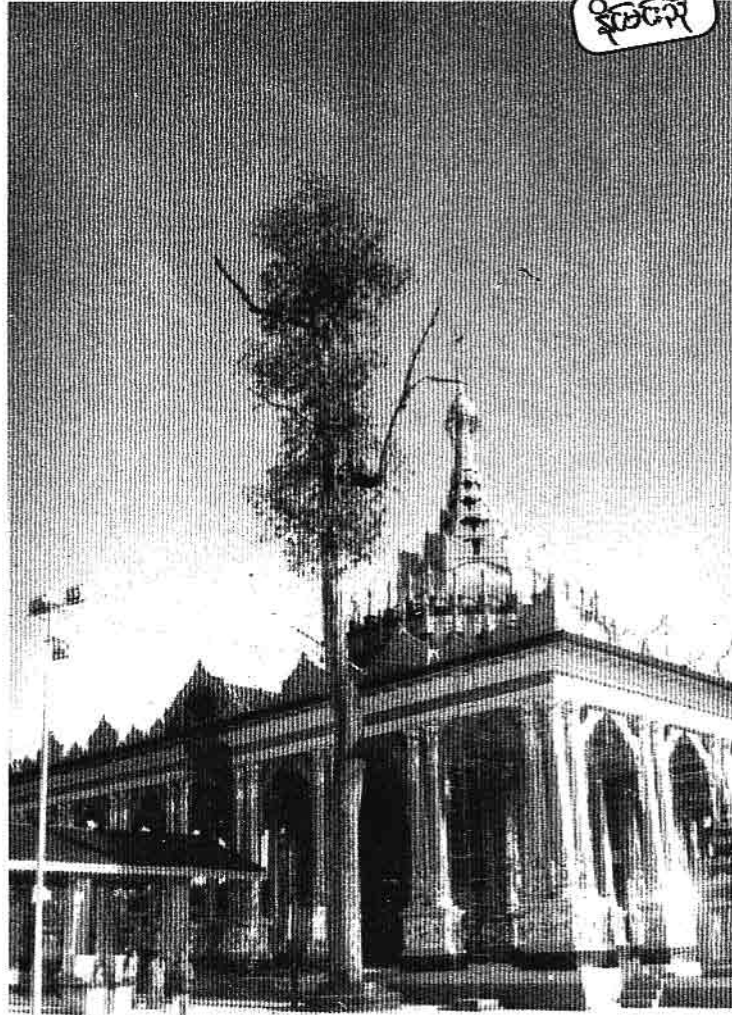
စာရေးသူ ဒီဇင်ဘာလထဲ၌ ရုံး အဖော်တစ်ဦးဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း သီပေါမြို့နယ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ရသည်။ ရှမ်းချော(အပျိုချော)သီပေါမြို့ချော သီဇော(သီန္တီ)ဟု စကားအလှူသည် ခဲ့သည်။ ဒေသတစ်ခုကို သွားလာနိုင်ရမည့်အပြင် ဘော်ကြီးရှိ ဗုဒ္ဓဟောင်းသမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီးများဖြစ်သော ဘော်ကြီး၊ မုဋ္ဌောစေတီ၊ ဘော်မြတ်ကြီးကိုလည်း ဖူးတွေ့ရမည်ဖြစ်သည်အတွက် အလွန်ပင် ဝမ်းသာစွာ ခွင့်နေမိပါသည်။

ထစ်ရက်တွင် စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ သီပေါမြို့ခံမှ လိုက်ပို့သဖြင့် မန္တလေး-ဘားမိုး အမြန်လမ်းမကြီးနံဘေး၊ ဘော်ကြီးရွာအနီးရှိ မုဋ္ဌောစေတီတော် မြတ်ကြီးအား ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

နေ့လယ်(၁)နာရီခန့်တွင် ဘော်ကြီး နှာသို့ရောက်ရှိပြီး ဘုရားကြီးအား ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီးနောက် ဘုရားကြီး နေရာအတွင်း လှည့်လည်ကြည့်ရှုရာ အနောက်ဘက်မှ ရတနာစာရန်အောင် ဘုရား၏ အာရုံခံတန်ဆောင်းအဆင်း၊ ဆက်ဝဲဘက်နံဘေးတွင် ကြီးထွားမြင့်မားစွာ ပေါက်ရောက်နေသော စံကားပင်ကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရပါသည်။ စာရေးသူ အလွန်ပင် စိတ်ဝင်စားသွားပါသည်။

စံကားပင်၌ ကပ်ထားသော သမိုင်းအကျဉ်းကို ဖတ်ပြီးသည့်နောက် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ၏ ပုံတော်ထုလုပ်တိုင်းကြီးမြင့်မွန်မြတ် ရှားပါးလှသော စံကားပင်၏အသားနှင့်သာ ထုလုပ်ပူဇော်ကြသည်ကို နှောင်းလူငယ်တို့ သိမှတ်ထားသင့်သဖြင့် ဗဟုသုတရရန် အလိုရှိ၍ ဤဆောင်းပါးကို ရေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အကျော်စမ္မာနီ(စံကား)၊ အကျော်(သစ်မွှေး)၊ နံသာဖြူ၊ နံသာနီ၊ ကရမက်

စသည့် အပင်များမှာ ရှေးမြန်မာမင်းများလက်ထက်ကတည်းက စဉ်ဆက်မပြတ် သုံးစွဲလာကြသည့်အပြင် တန်ဖိုးမှာလည်း အဖိုးအနုလှထိုက်တန်လှပသည်။ နတ်သတ်မှ သေသည့်အပင်၊

သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များမှ စောင့်ရှောက်တော်မူသော အပင်ဟု တန်ဖိုးမြင့် အစွဲရှိခဲ့ကြပါသည်။ အအေးပိုက် စိုးမိုးသည့် ဆောင်းလူချမ်းတွေထဲမှ အအေးဆိုးလှဖြစ်သော

ပြာသိုလရောက်တိုင်း ဘုရားရှင်အား နံသာဖြူ၊ ကရမက်၊ နံသာနီ၊ သနပ်ခါး သစ်မွှေးများဖြင့် မီးပုံပူဇော်ပွဲများ ကျင်းပသော ဓလေ့မှာလည်း စာရေး သူတို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ချစ်စရာ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဘာသာရေးဓလေ့များ ဖြစ်သည်ကို ဂုဏ်ယူစွာ ဝင့်ကြားနိုင်ပေ သည်။ ရှေးမြန်မာ တိုင်းရင်းဆေးဝါး များတွင်လည်း မပါမပြီး တန်ဖိုးရှိသော အပင်များ ဖြစ်ပါသည်။

ရှမ်းဘာသာ၌လည်း ရှမ်းတိုင်းရင်း သားများမှ စံကားနှင့်ပတ်သက်၍ လေးစားတန်ဖိုးထားသည့် သာဓက များရှိပါသည်။ **ဥပမာ။ ။** ကျေးသီး နမ်ဆံနယ်ကို(စံကားနယ်)၊ ယင်းဒေသ ရှိ ရွာအမည်များမှ စံဖိတ်ကို (စံကား ဖြူ)၊ စံလှိုင်ကို (စံကားနီ)၊ စံခမ်းကို(ရွှေ စံကား)၊ မန်ဆန်ကို (စံကားရွာ)စသည် ဖြင့် အလေးအနက်ထား သုံးစွဲကြသည် ကို လေ့လာ တွေ့ရှိရပါသည်။

စံကားသားကို ရှေးမြန်မာမင်းများ နှင့် ပြည်သူအများ အဘယ်ကြောင့် တန်ဖိုးထားကြောင်းကို လေ့လာကြည့် ရာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာ သာ သာသနာတော်ကြီး စတင်ဝင် ရောက်လာစဉ် (စမ္မာနဂိုရ် ခေါ် စမ္မာ နဂရ)အရပ်မှ မျိုးပင်(ပျိုးပင်)ပါလာသည့် စမ္မာ၊ စမ္မာမှ စက နောက်ပိုင်းတွင် စကား ထိုမှ စကားဖြစ်လာ၍ သာသနာ တော်နှင့် ထပ်တူကျနေကြောင်း ကျမ်း ဂန်များ၌ ပြဆိုထားပါသည်။

ပုဂံနှင့်တစ်ဝန်း ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ကြီး ပြန့်ပွားစဉ်ကာလ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ ထုလုပ်ကိုးကွယ် ရာ မူလဘူတမုပင် စကားသားဖြစ်နေ ခြင်း၊ အလွန်အလွန် ရှားပါးခြင်း၊ တန်ဖိုး ဖြတ်မရခြင်းတို့ကြောင့် ရှေးအစဉ် အဆက်မင်းများ လက်ထက်တော်မှစ

နောင်မင်းများလက်ထက်သို့ တိုင် အောင် ဆင့်ကဲ ပြန့်ပွားခဲ့ဟန် ရှိပါ သည်။ **(ဤနေရာ၌ ယနေ့ခေတ်စား နေသော အကျော်သစ်မွှေးနှင့် အကျော်စံကားပင်ကို မရောထွေး စေချင်ပါ။ စာရေးသူ)**

ပုဂံရာဇဝင်တွင် နရပတိစည်သူမင်း ကြီး(ခရစ်နှစ် ၁၁၄၄ ခုနှစ်၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၅၃၆)ကို စံကားသားဖြင့် ကျောင်း(၉)ကျောင်း၊ စံကားသား(၉) ပိုင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် ထုလုပ်လှူဒါန်း ခဲ့သည့်အတွက် စံကားကိုးပိုင်းဒါယကာ နှင့် စံကားကိုးကျောင်းဒါယကာဟူ၍

ဂုဏ်ပြု မှည့်ခေါ်ကြကြောင်း လေ့လာ သိရှိရပါသည်။

ထို့ပြင် မင်းကြီး၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်သော ဝေဠုဝတီမင်းသမီးကလေး နှင့် စံကားသားဖြင့် ကျောင်း(၅)ကျောင်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သဖြင့် ကျောင်း (၅)ကျောင်း ဒါယကာမကြီး ဝိသေသပြုထားခဲ့ပါသည်။

ယခု ဘော်ကြီးမုဋ္ဌောစေတီ၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြေအောက် မှစ်လေးမှစ်တွင် စံကားသားရုပ်ပွား တော်များ လှူဒါန်းခဲ့လှမှာ အထူး ဒါယကာကြီး နရပတိစည်သူမင်းကြီး

ဖြစ်ပါသည်။ ထိုလူ့ဒါန်းခဲ့သော နန်းတော်လေးဆူမှာ စံကားသား (၉)ပိုင်း၏ အရင်းပိုင်း(၁)ပိုင်းမှ ထုလုပ် သော ရုပ်ပွားတော်(၄)ဆူဖြစ် ကြောင်း သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ သိ ရပါသည်။

ယခု သီပေါ၊ ယခင် အုန်းဘောင်၊ ဘော်ကြိုအရပ်ရှိ မုဋ္ဌောစေတီတော် ဦး၏ မှစ်လေးမှစ်အတွင်းမှ ဘုရား(၄) ဆူမှာ စံကား(၉)ပိုင်း ရုပ်တုများဖြစ်ပြီး ထောင် ကိန်းဝပ်သောနှစ်မှာ မြန်မာ သက္ကရာဇ်(၅၃၆) နရပတိစည်သူမင်း ဦး နန်းတက်သောနှစ်မှာပင် ဖြစ် ကြောင်းကို ရုပ်ပွားတော်များ၏ အောက်ခြေတွင် ကမ္ဘာ့ရေးထိုးဖော်ပြ ထားကြောင်း ကျမ်းဂန်မှာ ဆိုပါသည်။ ထိုစံကားသားဖြင့် ထုလုပ် လှူဒါန်းခဲ့ သော ဘုရား(၄)ဆူမှာ...

- ၁။ အရှောက်မှန်တွင် ရတနာရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်၊
- ၂။ တောင်ဘက်မှန်တွင် ရတနာဉာဏ်အောင် ရုပ်ပွားတော်၊
- ၃။ မြောက်ဘက်မှန်တွင် ရတနာရန်အောင် (နှစ်ရံ)ရုပ်ပွားတော်၊
- ၄။ အနောက်ဘက်မှန်တွင် ရတနာရန်အောင် ရုပ်ပွားတော်...

များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့ပြင် နရပတိ စည်သူမင်းကြီး စံကား(၉)ပိုင်း ရုပ်ပွား တော်(၁၂)ဆူကို ရှမ်းပြည်နယ်တောင် ပိုင်းနှင့် မြောက်ပိုင်းရှိ မြို့နယ်၊ ကျေးရွာ များတွင် ထပ်မံ လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်းကို လည်း သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ သိရှိရ ပါသည်။ ယင်းရုပ်တုတော်တို့မှာ...

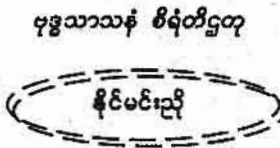
ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်းတွင်...

- ၁။ ကျေးလီးပန်ဆန်မြို့နယ်၊ ကျိုင်းလင် ကျေးရွာတွင် (၁)ဆူ
- ၂။ ပိုင်းကိုပိမြို့နယ်၊ ပိုင်းကိုပိတွင် (၁)ဆူ

ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းတွင်...

- ၁။ နောင်ချိုမြို့နယ်၊ သုံးဆယ်ကျေးရွာတွင် (၁)ဆူ
 - ၂။ သီပေါမြို့နယ်၊ ဘော်ကြိုကျေးရွာတွင် (၄)ဆူ
 - ၃။ ကျောက်ပဲမြို့နယ်၊ ပင်းတုန်းကျေးရွာတွင် (၁)ဆူ
 - ၄။ နန်းဆန်မြို့နယ်၊ လွယ်ဆိုင်တောင်တွင် (၁)ဆူ
 - ၅။ ပိုင်းကိုပိမြို့နယ်၊ ပိုင်းကိုပိတွင် (၁)ဆူ
 - ၆။ လားရှိုးမြို့နယ်၊ မိန်းဂိုင်ကျေးရွာတွင် (၁)ဆူ
 - ၇။ သီပေါမြို့နယ်၊ ဟိုပန်းကျေးရွာတွင် (၁)ဆူ
- စုစုပေါင်း စံကား(၉)ပိုင်း၊ ရုပ်ပွား တော်(၁၂)ဆူ ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ပါ (၉)မြို့၌ ဗုဒ္ဓပုဇနိယတပေါင်းပွဲတော် ကြီးများကို နှစ်စဉ် ပုံမှန် ခြံ့ခိုခြံ့သံ ကျင်းပပြုလုပ်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ စံကား သားနှင့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ၏ ဆက် စပ် ပတ်သက်သမျှကို စာဖတ်ပရိသတ် ကြီးများ ဗဟုသုတရရှိပြီး ဆင့်ပွားမှုဝေ နိုင်ရန်နှင့် ကြံ့ကြံ့က်၍ ရောက်ရှိခဲ့ပါက ရှားပါး မျိုးစိတ်ဝင် သစ်ပင်ဖြစ်သော ဘော်ကြို မုဋ္ဌောစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပရိဝဏ်တွင်းရှိ **ပေ(၅၀)ခန့်ရှိ စံကား ပင်ကြီးကို ကြည့်ရှုလေ့လာစေလို ကြောင်းကိုပါ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါ သည်။**

မှတ်ချက်။။ အိမ်ရှေ့ သို့မဟုတ် ခြံဝင်းအတွင်း စိုက်ပျိုးသော ဆေး ဖက်ဝင်သည့် တရုတ်စံကားပွင့်ပင် နှင့် မည်သို့မျှ သက်ဆိုင်မှုမရှိပါ။

- ကျေးဇူးတင်
- ၁။ ဘော်ကြိုဘုရား ကျောက်စာ တောင်။
 - ၂။ ဘော်ကြို မုဋ္ဌောစေတီတော်နှင့် ဘုရားလေးဆူသမိုင်း။

စာမျက်နှာ (၁၄၀)ခု အဆက်

တွက်နည်းပတ်
အသက်တည်ထဲ နေပွား မြောက်ပြီးပါ အထက်ဖမ်း စာပြန်ရှစ်ခု သေထရုယော တစ်ခုအသစ် နှစ်တန်းပြုစာ ဘုံများအပို ကြွင်းတိစတု အပိုထာတည့် သူဉာဏ်ရတီ ဖြစ်ပွား ဆတားဥက္ကဏ သတ္တဝါယဝိ ခြံ့ခိုရပ်ကို ရာအဝိစိပွား ထာတ်ရများ သည် မှတ်သာစိတ်လူ အကျိုးတည်း...
လက်ကမ်း တွက်နည်း အဓိပ္ပာယ်

မှာ...
တွက်လိုသူ၏ ရောက်သက်ကို တည်ပြီး (၂၉)နှင့် မြောက်ပါ။ ပြီးလျှင် (၈)နှင့် စားပါ။ အကြွင်းကိုကြည့်ပြီး မိမိနှင့် တစ်နှစ်တာ အကျိုးပြုမည့်အရပ် ကို ရှာရမည်ဟု အဟောပါ တစ်ပါ တည်း ပါ၊ ပါသည်။ အရပ်အမည်အခေါ် အသုံးတို့ကို ထပ်မံ ရှင်းပြပါမည်။

***** (ယော-၁)**
အထက်ပါ အကြွင်းအရပ်ဒေသသို့ တစ်နှစ်တာအတွင်း စီးပွားရှာလျှင် အကျိုးပြုမည်ဟု ဆိုပါသည်။ တွက် နည်း ပိုမိုရှင်းလင်းစေရန် လက်တွေ့ တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ။။ အသက်(၃၀)ရှိသူကို တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့...။

အသက် ၃၀
× ၂၉

၈ + ၈၀၀ = ၈၀၈

၈၆၄

၆ - အကြွင်း

အသက်(၃၀)ရှိသူသည် (၆)ခုကြွင်း သောကြောင့် (၆)ကြွင်း ဥက္ကဏဆိတ်စား ခြင်းကြောင့် ယခုနှစ်အတွက် မြောက် အရပ်သည် ထိုသူ၏ အကျိုးပြုရာအရပ် ဖြစ်ပါသည်။

သုနက္ခတ္တံ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့် ကြံ့မြဲ ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိပါစေ။

ကျောင်းခန့်(သစ္စတရေ)
ဝက်လက်

လူတို့တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး၊ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မွေးဖွား ရာဒေသချင်း၊ မွေးဖွားချိန်ချင်း၊ မွေး ဖွားပုံချင်း မတူညီကြသကဲ့သို့...

ဘဝကံကြမ္မာတွင်လည်း ဆင်းရဲပင် ပန်းစွာ လုပ်ကိုင် အသက်မွေးရာသူတို့ ရှိသလို မွေးဖွားစဉ်ကတည်းက ရွှေမှုန် စား၍ ဖွားမြင်ကာ စီးပွားဥစ္စာ ပြည့်စုံ ချမ်းသာစွာနှင့် နေထိုင်နိုင်ကြသူတွေ လည်း ရှိကြ၏။

ရှေးအတိတ်ကံ အကျိုးပေးကြောင့် မွေးဖွားစဉ်ကတည်းက ချမ်းသာလာကြ သူတွေမှ အပထား၍ မိမိအတွက် အကျိုးပေးမည့် လုပ်ငန်းနှင့် မိမိ အတွက် စီးပွားဖြစ်စေမည့် အရပ်ဒေသ တို့သည် လူတိုင်းတွင် ရှိကြ၏။

ထိုအလုပ် ထိုဒေသတို့ကို မိမိကိုယ် ခွဲကာ မသိနိုင်၍သော်လည်းကောင်း၊ မိမိနှင့် ချမ်းသာရမည့် ကံကြမ္မာက တိုက်ဆိုင်မှု မတွေ့သေး၍သော်လည်း ကောင်း လက်ရှိကာလတွင် ပင်ပန်း ဆင်းရဲမှုကို ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး နေထိုင် လုပ်ကိုင်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ မိမိကို စီးပွားဖြစ်စေမည့် အရပ်ဒေသကို ကြိုတင်၍ သိရမည် ဆိုလျှင် လူတိုင်းပင် သိလိုကြပေမည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မိမိ၏ ကံကြမ္မာကို တွက်ကြည့် အဖြေပေးနိုင်သော ဗေဒင် ဆရာ၊ အကြားအမြင်ဆရာတို့ထံသို့ သွားရောက်မေးမြန်းကြခြင်း ဖြစ်၏။

နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာတွင် မိမိ၏ ဇာတာမှ မူလ လက်စန်း၏ ဆယ်တန်း အိမ်သည် မိမိအလုပ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ မိမိကို အကျိုးပေးမည့် အရပ်ဒေသကိုသော် လည်းကောင်း ညွှန်ပြရာ အိမ်ဌာနဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုတွက်နည်း၊ ဝေဖန်နည်း တို့သည် ဗေဒင်ပညာကို ကျွမ်းကျင်

တစ်နှစ်တာ သင့်အတွက်

စီးပွားရွာရန် အရပ်ရွှစ်မျက်နှာ တွက်နည်း

ဂေဟဇ် (သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

သောဗေဒင်ဆရာတို့မှသာ တွက်နိုင် သိရှိနိုင်သည့် နက်နဲခက်ခဲသောပညာ ပိုင်းဖြစ်၍ နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာကို ကျွမ်းကျင်မှု မရှိသေးသော ဝါသနာရှင် တို့အတွက် ထိုနည်းကို မရောင်း ပေါင်းနှုတ်မြောက်စား အနည်းငယ် တတ်ကျွမ်းရုံနှင့် တစ်နှစ်တာအတွက် အကျိုးပြုမည့် အရပ်ဒေသကို အလွယ် တွက်ကြည့် သိရှိနိုင်သည်။ နည်းတော်

၁-၃ ကြွင်းမှု	= ဝေန်အရပ်	= အရှေ့မြောက်	(ဇယား-၁)
၂-၃ ကြွင်းမှု	= ပြုဗွာအရပ်	= အရှေ့	
၃-၃ ကြွင်းမှု	= အဂ္ဂိအရပ်	= အရှေ့တောင်	
၄-၃ ကြွင်းမှု	= အဂ္ဂိဏာအရပ်	= တောင်	
၀-၃ ကြွင်းမှု	= နရတိအရပ်	= အနောက်တောင်	
၅-၃ ကြွင်းမှု	= ဖွဲ့ဖွဲ့အရပ်	= အနောက်	
၆-၃ ကြွင်းမှု	= ဥတ္တရာအရပ်	= မြောက်	
၇-၃ ကြွင်းမှု	= ပါယပ်အရပ်	= အနောက်မြောက်	

	အရှေ့မြောက်	အရှေ့တောင်	အရှေ့
ပိုင်ခြင်း	ဝေန်	ပြုဗွာ	အဂ္ဂိ
	ဥတ္တရာ		ဒက္ခိဏာ
	ပါယပ်	ဖွဲ့ဖွဲ့	နရတိ

အနောက်မြောက် အနောက်တောင် အနောက်

အရပ်ရွှစ်မျက်နှာနှင့်အခေါ်

နည်းကို ဝါသနာရှင်တို့အတွက် စေတနာ ထား၍ ရေးသားလိုက်ပါမည်။

(သခု တွက်နည်းသည်လည်း စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝက်လက် မြို့နယ်၊ သခွတ္တရာဇာ ဥတ္တရာ ရာ ကျောင်းဆရာတော်ကြီး ဦးတေဇာ မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှ တွက်နည်းအရ အကျဉ်းကို ဝါသနာရှင်တို့ ချွင်းထင် စွာ သိရှိနိုင်ရန် အကျယ်အားဖြင့် ရေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်အိမ်သို့ နည်းပညာတက္ကသိုလ် (တောင်ကြီး)မှ အရင်းနှီးဆုံး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဆရာ အောင်တို့ဇနီးမောင်နှံ ရောက်လို့လာ ပါတယ်။ နံနက်(၉)နာရီလောက် ရောက်လာတာပါ။

ကျွန်တော့်အိမ်ကလဲ နည်းပညာ တက္ကသိုလ်နဲ့ မဝေးလှပါဘူး။ အိမ် ကလှမ်းကြည့်လျှင် နည်းပညာ တက္ကသိုလ်ကြီးကို အတိုင်းသား မြင် နေရပါတယ်။ ဆရာအောင်ဟာ ကထိကတစ်ဦးဖြစ်သလို သူ့ဇနီးကလဲ အထက်တန်းပြ ဆရာမတစ်ဦးပါ။

အဲဒီနေ့က ဆရာအောင်တို့ ဇနီး မောင်နှံဟာ ကျွန်တော့်အိမ်ကို အလည် သက်သက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာအောင်ဝယ်ထားတဲ့မြေကွက် ပြန် ရောင်းချင်လို့ ဈေးကောင်းရနိုင် မရနိုင် လာစုံစမ်းတာပါ။

ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးက မြေကွက် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စလေးတွေ လုပ် ပေးနေသူ့ပို သူတို့က လာစုံစမ်းတာပါ။ ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးဟာ သူ့မိတ်ဆွေ မြေပွဲစားတွေနဲ့ ဖုန်းဆက် စုံစမ်းပေး ပါတယ်။

ဆရာအောင်တို့ ယခုဝယ်ထားတဲ့ မြေကွက်က ဂရုန် မပေါက်တဲ့ မြေကွက် ဖြစ်နေကြောင်း၊ ဈေးကောင်းမရနိုင် ကြောင်း၊ ဝယ်သူအလွန်နည်းကြောင်း၊ အဲဒီမြေကွက်ကို ကြိုက်တဲ့သူ သိပ်မရှိ ကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ဆရာအောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ အလွန် စိတ်ဓာတ်ကျသွားပါတယ်။ ကျွန်တော်က အားပေးစကားပြောရင်း စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းကာ ရှေး ဟောင်းနှောင်းဖြစ်စကားတွေ ပြောပေး ခဲ့ရပါတယ်။

အဲဒီနေ့က ဆရာအောင်ရဲ့ဇနီးဟာ

ပြေရောင်ထွက်ပေသော

သေချာပေါက် နည်းပညာတစ်ခု

ကောမြေမြေစိန်

(ဆရာအောင်ကို ဘာလို့ ဒီလို မြေကွက် ဝယ်ရတာလဲ၊ ဘာလဲ ညာလဲ)နဲ့ အပြစ် တင်ပြီး ပူညံပူညံ လုပ်နေပါသေးတယ်။ ဆရာအောင်ကတော့ မျက်နှာပျက် နေရှာပါတယ်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံဟာ အခါတိုင်းလို အိမ်မှာ ကြာကြာတောင် ထိုင်မနေကြ တော့ပါဘူး။ ခဏကြာတော့ ပြန်သွား ကြပါတယ်။

နောက် (၂၅)ရက်လောက်ကြာ တော့ ကျွန်တော်ဟာ ဆရာအောင် ရဲ့အိမ်ကို ရောက်သွားပါတယ်။ အဲဒီနေ့ က ဆရာအောင်ဟာ ပြုံးပြုံးကြီးနဲ့...

'ဆရာရေ ကျွန်တော့်မြေကွက် ရောင်းထွက်သွားပြီ' တဲ့...။

'ဟာ မြန်လှသည်လား ဆရာရဲ့။ ဘယ်လောက်နဲ့ ရောင်းလိုက်ရလဲ'

'ဒီလို ဆရာရေ။ ကျွန်တော့်မြေကွက် က အလျားပေ(၁၀၀)နဲ့ အနံ ပေ(၅၀) ရှိတယ်။ ကျွန်တော်ဝယ်တုန်းက သိန်း (၅၀)ပေးခဲ့ရတယ်။ အခု ကျွန်တော့်ရဲ့ အဲဒီမြေကွက်ကို တစ်ဝက်ပဲပိုင်းရောင်း လိုက်တာ (၄၅)သိန်းနဲ့ ရောင်းလိုက်ရ တယ်ဆရာ'

'ဟာ ဝမ်းသာပါတယ်ဆရာ။ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်သွားပုံလေး ပြော ပြပါဦး'

'ကျွန်တော်တို့လင်မယားနှစ်ယောက် ဆရာအိမ်က မြေကွက်ဈေးစုံစမ်းပြီး စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ပြန်လာပြီးတော့ ကျွန်တော် မရရအောင် ရောင်းထွက် အောင်လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်

တယ်။

ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးကလဲ ပူညံ့ပူညံ့လုပ်နေတော့ ချက်ချင်း ကျွန်တော်ဟာ “မြေကွက်ရောင်းမည်” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ရေးပြီး မြေကွက်ရှေ့မှာ သွားထားလိုက်တယ်။ နီးစပ်တဲ့သူတွေကိုလဲ မြေကွက်ရောင်းမယ်လို့ သတင်းဖြန့်ထားရတာပေါ့!

‘အဲ တစ်နေ့မှာတော့ ကျွန်တော့် တူတော်မောင်က သူ့ရဲ့ယောက္ခမ အဘိုးကြီးနဲ့ ကျွန်တော့်ကို မိတ်ဆက်ပေးတယ်။ အဲဒီအဘိုးကြီးဟာ အိမ်မှာ သိပ်မနေဘူးတဲ့။ ဗေဒင်ဆရာ၊ ဂန္ထိရသမားကြီးတဲ့။ နယ်လှည့်ပြီး ဗေဒင်ဟောဓာတ်ခိုက် လုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေတာတဲ့။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က မြေကွက်ရောင်းထွက်ချင်လို့ အကူအညီပေးနိုင်ရင်ပေးဖို့ ပြောကြည့်တော့ အဲဒီအဘိုးကြီးက လွယ်လွယ်ကူကူပဲ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျိန်းသေပေါက်ရောင်းထွက်စေရမယ်လို့ အာမခံတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်သာလုပ်တဲ့’

‘စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းလာပြီ ဆရာ။ ဆက်ပြောပါဦး’

‘အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၆)နာရီ (၄၀)မိနစ်မှာ ၁၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြေကွက်ရဲ့ အရှေ့တောင်ဘက်ကနေ အနောက်မြောက်ဘက်လှည့်ပြီး (၆)မီး)ကိုး ဒီပုဟုတ် ညောင်ကိုးရှစ်ကိုးနဲ့ အင်္ဂါသား သမီးတစ်ဦးက ရှစ်ချက်တိတိ ပြေကြီးကို ရိုက်ရမယ်တဲ့...။

ရိုက်နေရင်းနဲ့ “မြေကွက် အပြန်ရောင်းထွက်စေ” လို့လဲ ပြောရမယ်တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော် သူပြောတဲ့အတိုင်း တစ်သွေပတ်ပြီး လုပ်လိုက်တာပါ။

ထိုအခါ ကျွန်တော်က...
‘ဘယ်နှစ်ရက်လောက်ကြာမှ ထွက်သွားလဲဗျ’

‘တစ်ပတ်တောင် မကြာလိုက်ဘူး ဆရာ။ ဝယ်မယ့်သူကိုယ်တိုင် ကျွန်တော့် အိမ်ကို ရောက်လာပြီး အရောင်းအဝယ် ဖြစ်သွားတာပဲ ဆရာရေ’

ကျွန်တော်နဲ့ ဆရာအောင်တို့ဟာ ဗေဒင်လက္ခဏာစတဲ့ ဂန္ထိရပညာဝါသနာပါသူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးဟာ ဒီဓာတ်ဆင် ဓာတ်ရိုက်နည်းပညာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆွေးနွေးသုံးသပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က...
‘အင်း ဆပွတ်ဂြိုဟ်ကို အဆင့်ဆင့် သုံးပြီး ဓာတ်ရိုက်ထားတာပဲနော်’

ထိုအခါ ဆရာအောင်က...
‘ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ ပြေကြီး ကြာသပတေးနဲ့ ရဲ့ ခြောက်ခုမြောက် ဆပွတ်ဂြိုဟ် အင်္ဂါနဲ့ တွေ့သုံးထားတယ်နော်။ အဲဒီ အဘိုးကြီးက ပြောသေးတယ်။ (၆)မီး)ကိုးထက် ညောင်ကိုးဆိုရင် ပိုကောင်းတယ်တဲ့’

‘ဟုတ်လားဆရာ။ ပြီးတော့ အချိန်ကလဲ နံနက်(၆)နာရီ (၄၀)မိနစ် တဲ့နော်။ တခြားဆရာတွေလို (၄၅) မိနစ်လဲ မဟုတ်ဘူး’

‘အဲဒါလား ကျွန်တော် ယူဆတာကတော့ အင်္ဂါအချိန် အားကောင်းတဲ့ အခါကို ဖမ်းထားတာ ဖြစ်မှာပါ။ မြေရောင်းထွက်ဖို့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ပြောချင်တာ ရှိသေးတယ်။ မြေဆိုတာ တခြားပစ္စည်းတွေလို ရောင်းဝယ်လို့ မလွယ်ဘူးထင်တယ်။ ရောင်းချင်တဲ့သူနဲ့ ဝယ်ချင်တဲ့သူ တိုက်ဆိုင်ဖို့လဲ အတော်ခက်ပါတယ်။ နှစ်တွေလတွေချိပြီးလဲ ရောင်းလို့ မထွက်တာမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်။

‘ဒီတော့ ကျွန်တော်ကတော့ အကင်း ပါးပါးနဲ့ ဝယ်သူတွေတုန်း တညှိအောင် ကို ရောင်းလိုက်တာပဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကိုလဲ နေ့တိုင်း မနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် ရွတ်တယ်။ ဆုလဲ တောင်းရတာပေါ့ ဆရာ’

‘ဪ ခါကြောင့်ကိုး။ ဆရာရဲ့ အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေကြောင့်လဲ မြေရောင်းထွက်သွားတာပါဗျာ။ မြေရောင်းချင်တဲ့သူတွေ အတုယူစရာပေါ့ဗျာ’

‘ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ’
ဆရာအောင်ဟာ သဘောကုန်ပုံရယ်နေပါတော့တယ်။

အောင်အောင်အောင်

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ ပါမလားလို့”
 “အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”
 “ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”
 “ရပါဗျာ... ပြောလေ”
 “ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ
 ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံခဲနေတယ် ဆရာ။
 အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”
 “ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း
 ဩည့်ရအောင်”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ
 ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး
 လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း
 လို့ဗျ”
 “ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”
 “ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ်
 မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့
 ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက
 အဲ့ဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့
 ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ့ရတယ်လေ”
 “အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-
 struction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ
 အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား
 ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ
 ပြီ ဆရာ”
 “အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊
 လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး
 လိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်
 တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
 ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင်
 ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော
 ထိုးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း
 ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ်
 ခံစားရတတ်ပါတယ်”
 “ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊
 ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ
 သိရတော့တယ်”
 “ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော်
 ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ
 ပေါ့ဗျ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ
 ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား
 တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ
 တယ်နော် ဆရာ”
 “သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ
 မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက
 ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊
 ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊
 လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်
 တယ်ဗျ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “အဲ... အဲ့ဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက်
 တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ
 အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်
 ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှမဲ့၊ အမှတ်မဲ့
 နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်
 အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ
 အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း
 ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊
 အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့
 ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်လျက်
 ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ ဗောဓောကပြောခဲ့တဲ့ သာ
 မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများ အပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့်
မြန်မာ တောရွှေကံသီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

မြင့်မြန်မာအမှတ် - တဆတ(စာနယ်ဇင်း)(၁၁/၁၂၅)

၁၄၄ နက္ခမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊
ဖက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု
အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ
ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ
ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ
ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မုည့်ခြောက်
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့
အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်”
(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ
နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်

အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗာလမ်း၊

မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၁၇၃၁၉၇၅၄။

www.burmeseclassic.com

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ သမားတော်တိုင်းရင်းဆေးတုခန်း

ဆရာ ဦးကိုကိုကြီး

(ကဆ-၀၃၂၂)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

အသက်ရှည်ကု အနာမဲ့ကြောင်း

နည်းလမ်းကောင်းများ

မြောက်မြေ ဗောဇဏ်ဘုံ

“အရောဂျ် ပရမံလာဘံ” ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်အတိုင်း ကျန်းမာခြင်းသည် လာဘ်တစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်းမာပြီး အသက်ရှည်ဖို့လဲ လိုပါတယ်။ အာယုဒီယယုဂ်ရကာ သက်ရှည်ကျန်းမာပြီး ရောဂါဝေဒနာကင်းတဲ့ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီး ဦးကိုကိုကြီးကို မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်ရောက်တဲ့အခါ သွားရောက် တွေ့ဆုံခဲ့ပါတယ်။

အသက်(၉၀)နီးပါး ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီး ဦးကိုကိုကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးချက်များဟာနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက်အထောက်အကူဖြစ်မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဝါရင့်တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးကိုကိုကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

▲ ဆရာ ဦးကိုကိုကြီး (ကဆ-၀၃၂၂)

ပေါက်မှ မြိုသမျှ ယိုမှ” ဆိုတဲ့ စကားလို ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မချုပ်အောင်အမြဲ ပြုပြင် နေထိုင်စားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်’

■ ‘ဆရာကြီးအနေနဲ့ အသက် (၈၀) နှစ် မြည့်တဲ့အထိ သွေးတိုးရောဂါနဲ့ သီးချိုရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါမရှိအောင် ဘယ်လို နေထိုင်စားသောက် ဝါသနာပြုသေးသလဲ’

□ ‘သွေးတိုးရောဂါနဲ့ ဆီးချိုရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါသာမက ရောဂါအမျိုးမျိုးကင်းဝေးအောင် ရသာ(၆)ပါးကို မျှတအောင် စားဖို့လိုပါတယ်။ ငန်လွန်းတဲ့ အစားအစာ၊ ချိုလွန်းတဲ့

အစားအစာ၊ ချဉ်လွန်းတဲ့ အစားအစာ၊ စပ်လွန်းတဲ့ အစားအစာတွေ (တစ်ဖက်သတ်လွန်ကဲသော အစားအစာ)ကို မစားဖို့ လိုတယ်။

ချိုလွန်းဆိမ့်လွန်းတဲ့ အစားအစာတွေစားရင် ဆီးချိုရောဂါကို ဖိတ်ခေါ်သလိုဖြစ်မှာမို့ သတိထားပြီးစားရင်၊ စားသမျှ အာဟာရဖြစ်ပြီး ကျန်းမာမှာ ဖြစ်ပါတယ်’

■ ‘ဆရာကြီး အစားအစာတွေထဲမှ ကျွန်ုပ်တို့အတွက် အစားအစာများ ရှိသလား သိပါရအံ့’

□ ‘အမဲသားကို ရာသက်ပန်ရှောင်ပါတယ်။ အဓိက စားသောက်တာက တော့ ကြက်သားနဲ့ငါးကို စားပါတယ်။ ငါးကို တစ်ပတ်မှာ(၂)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ်စားပြီး ကြက်သားကို ရံဖန်ရံခါ စားတယ်။

အသီးအရွက်ကို အစိမ်းကြော်၊ ချဉ်ရည်ဟင်းတစ်မျိုးမျိုးနဲ့ တွဲဖက်စားတယ်။ ဆီကိုလဲ ပဲဆီနဲ့ နှမ်းဆီပဲ စားတယ်။ အကြော်ဆီတို့၊ စားအုန်းဆီတို့ကို လုံးဝမစားဘူး။ နေ့စဉ် ထမင်းစားရင် ချဉ်ရည်ဟင်းဖြစ်ဖြစ်၊ ဟင်းချိုဖြစ်ဖြစ် တစ်မျိုးမျိုးနဲ့ တွဲစားတယ်’

■ ‘အသီးအနှံတွေထဲမှာ ဘယ်လို အသီးအရွက်တွေကို ဦးစားလဲ စားတယ်ဆိုတာ ဆက်ပြောပေးမိဦး’

□ ‘အသီးအရွက်တွေ စားတာပြောရင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၇

■ ‘အိတ်ပတ် ဆရာကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးချက်များဟာ အသက်ရှည်ကု အနာမဲ့ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းများကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုပထမ အသက်ရှည်ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်ကို သိပါရအံ့’

□ ‘ကျန်းမာမှ အသက်ရှည်မှာ ဖြစ်တာကြောင့် ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန် တရားလေးပါးကို ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်ဖို့ လိုပါတယ်။

အထူးသဖြင့် “သောက်သမျှ

ဒန်သလွန်ရွက်၊ ဒန်သလွန်သီး၊
ဟင်းနုနယ်ရွက်၊ မြင်းခွာရွက်၊ ဂေါ်ဖီ၊
ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ပန်းဂေါ်ဖီဝမ်း၊ မုန်လာဥနီ၊
မုန်လာဥ၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ ခရမ်းသီး၊
ဂေါ်ရခါးသီး၊ ရုံးပတီသီး၊ ပဲသီး၊
ရှောက်သီး၊ သံပရာသီး၊ မုန်လာရွက်၊
မုန်ညင်းရွက်၊ ကန်စွန်းရိုးနီတို့ကို
အစိမ်းကြော်၊ ကြော်စားခြင်း၊ အချို့
ကို ချဉ်ရည်ဟင်းချက်စားခြင်း သင့်
သလို ချက်ပြုတ်စားသောက်ပါ
တယ်။

ရာသီဓာတ်စာအနေနဲ့ ပန်းသီး၊
သစ်တော်သီး၊ ကျွဲကောသီး၊ နာနတ်သီး၊
လိမ္မော်သီး၊ ထောပတ်သီး၊ ဩဇာသီး၊
ကန်စွန်းဥစတဲ့ အစားအစာတွေကို
ဖြည့်စွက်အနေနဲ့ စားပါတယ်။ ပန်းသီး
နဲ့ နာနတ်သီးကိုတော့ ပိုပြီး စားဖြစ်ပါ
တယ်။

ပန်းသီးက ဝမ်းမုန်စေရုံမက ရောဂါ
အမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်ပါတယ်။
နာနတ်သီးကတော့ ဒူးနာရောဂါ
အတွက် သင့်တော်တဲ့ အစားအစာဖြစ်
လို့ မကြာခဏ စားပါတယ်'

■ 'အသက်(၄၀)မှာ စိတ်ဓါတ် ကုန်
တယ်လို့ သက်ကြီးစကား ကြားဖူး
ပါတယ်။ သောဗုဒ္ဓအနေနဲ့
အသက်(၄၀)ပြည့်ရင်တော့ ဘယ်ထေး၊
ဘယ်အစာ စားခိုဗီလဲ သိပါရအံ့'

□ 'အသက်(၄၀)မှာ မိခင်နို့သက်ကုန်
တယ်ဆိုတာ ရှေးရိုးစဉ်အလာ
စကားတစ်ခုပါ။ အသက်(၄၀)မှာ
ဘဝကို စတယ်ဆိုတဲ့စကားလဲ နိုင်ငံ
တကာရဲ့ အဆိုအမိန့်ရှိပါတယ်။

ဆရာအနေနဲ့ အသက်(၄၀)ပြည့်တဲ့
နေ့မှာ ခွားနို့စိမ်းသန့်သန့် (၁)ပိဿာ
ကို နံနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ (၃)ကြိမ်
ခွဲပြီး နေ့ချင်းပြီး သောက်ပါတယ်။
(၇)ရက် ဆက်သောက်တယ်။ အဲဒီလို
သောက်တဲ့အခါ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမုန်ကာ

အားလဲပြည့်ပြီး အိပ်ပျော် စားဝင်ပါ
တယ်'

■ 'သောဗုဒ္ဓ အထက်မှာသောဗုဒ္ဓတဲ့
ကောင်းတွေထဲမှာ ဒူးနာသက်သားရှိ
နာနတ်သီးဟာတယ်လို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။
အခြား ဒူးနာသက်သားရှိ ဘယ်လို့
အစားအစာတွေကို စားသင့်ဗီလဲ
သိပါရအံ့'

□ 'နာနတ်သီးအမှည့်ဟာ ဗီတာမင်
စီဓာတ်တွေ ပြည့်ဝပြီး ဒူးနာသက်
သာစေတာကို သိပ္ပံပညာရှင်တွေ
ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိသလို မြန်မာ့ရှေး
အစဉ်အလာအရ ရုံးပတီသီးဟာလဲ
ရိုးတွင်းချဉ်ဆီအားကောင်းပြီး ဒူးနာ
သက်သာ ပျောက်ကင်းကြောင်း
သိရှိရပါတယ်။

ဒူးနာ၊ ခါးနာတာနဲ့ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ
အားကောင်းဖို့ဆိုရင် ကြက်ရိုးစွပ်ရင့်
စွပ်ပြုတ်၊ အမဲရိုးတွင်းချဉ်ဆီ၊ ဆိတ်ရိုး
တွင်းချဉ်ဆီစွပ်ပြုတ်တွေကလဲ ဒူးနာ
သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။
ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ အားကောင်းစေပါတယ်။

လေးဖက်နာရောဂါလို့ ခေါ်တဲ့
အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါရှင်
တွေကို အဲဒီ ကြက်ရိုးစွပ်ပြုတ်၊ အမဲ
ရိုးတွင်းချဉ်ဆီစွပ်ပြုတ်၊ ဆိတ်ရိုးတွင်း
ချဉ်ဆီစွပ်ပြုတ်ထဲမှာ ကြက်သွန်ဖြူနဲ့
ချင်းကို သင့်တော်သလိုထည့်ပြီး ပြုတ်
သောက်ရင် အရိုးအက်ဆစ်ရောဂါ
အတွက် အကောင်းဆုံး ဆေးတစ်လက်
ပါပဲ'

■ 'လိင်ထက်ဆံ့ (မေထုန်ကိစ္စ)ဟာ
အစာဆုံး ဘယ်အသက်အရွယ်မှာ
ပြည့်မိပြီး၊ ဇနက်ဆုံး ဘယ်
အသက်အရွယ်မှာ ပျက်စီးတယ်ဆိုတာ
ထက်ကြီး ပြောပြပေးပါဦး'

□ 'ရသရည်မှ သုက်တိုင်အောင် ဓာတ်
(၇)ပါး မပြည့်စုံသေးတဲ့ အသက်
(၁၆)နှစ်ထက်လျော့သော အရွယ်ရှိ
သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အသက်

(၇၀)အထက် ရှိသူတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ အကယ်၍ အသက်ရှည်
လိုငြားအံ့ မည်သည့်အခါမှ မေထုန်
မှီဝဲခြင်းမပြုရလို့ စရကသံပဟိကာ
ကုထုံးကျမ်း စာမျက်နှာ (၇၀)မှာ
အတိအလင်း ဖွင့်ဆိုထားပါတယ်။
အမျိုးသားများအနေနဲ့ ဖွဲ့တစ်ဆုပ်
နိုင်သည်အထိ ကာမဂုဏ်စိတ်ရှိတယ်
ဆိုတာ လူတိုင်းသိထားတဲ့ စကား
တစ်ရပ်တစ်ခုပါ။ ဒါပေမယ့် အထက်မှာ
ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျင့်ကြံရင် အသက်
ရှည်ပြီး ရောဂါကင်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
သိပ္ပံဆေးပညာရှင်တွေ ဖွင့်ဆိုထား
တာကတော့ တစ်ပတ်(၇)ရက်မှာ
လိင်ဆက်ဆံမှု (၂)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ်ထိ
ပြုခြင်းဟာ ကျန်းမာရေးအတွက်
မှန်ကန်တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက် ဖြစ်
ကြောင်း ဆောင်းပါးတွေမှာ အတိ
အလင်း ရေးသားထားပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဘယ်အသက်အရွယ်
အထိ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြုသင့်တယ်
ဆိုတဲ့ အချက်ကိုတော့ ဖော်ပြထား
တာ ကျွန်တော် မတွေ့ရှိသေးပါဘူး။
ကျွန်တော်ပဲ မဖတ်မိတာလား၊ သိပ္ပံ
ဆေးပညာရှင်တွေရဲ့ ဆောင်းပါးမှာ
မပါတာလားဆိုတာ ဝေခွဲလို့ မရပါဘူး။
အထူးပြောချင်တာကတော့ ဘယ်
အသက်အရွယ်မဆို လိင်ဆက်ဆံမှု
ပြုရင် တစ်လင်တစ်မယားစနစ်ကျင့်သုံး
တာဟာ အသက်ရှည်ရာ အနာခံ
ကြောင်း နည်းကောင်းတစ်ခုကို ပြော
ချင်ပါတယ်'

■ 'အစားလဲထေး၊ ထေးလဲအစာ ဆို
သလိုမျိုး အားပြည့်အဆို ဘယ်လို
အစားအစာတွေစားရင် သင့်တော်
မယ်ဆိုတာ ထက်ကြီး ပြောပြပေးပါဦး
သောဗုဒ္ဓ'

□ 'အသက်(၅၀) ကျော်လာရင်
လေအား ယုတ်လာတတ်ပါတယ်။

အစာလဲဆေး။ ဆေးလဲအစာအဖြစ်
စားချင်ရင် ငှက်ပျောသီးဖီးကြမ်း
(အိုးဖော်မမှည့်မီ)နဲ့ ဝက်သား
အသားချည်းသက်သက်နှင့် ချက်
စားခြင်း။ ငါးလင်ပန်းကို သင်္ဘော
သီးစိမ်းနဲ့ ချက်စားခြင်း။ ဆိတ်ဝှေး
စေ့ကို ဆူးပန်းရွက်နဲ့ ကြော်စား
ခြင်းဟာ ကာမအား အကြောအား
ကို ကောင်းစေပါတယ်။

ချက်တဲ့ကြော်တဲ့အခါ နှမ်းဆီစစ်စစ်
နဲ့ ကြော်စားခြင်း။ ချက်စားခြင်း ပြုလုပ်
ရပါမယ်။ နှမ်းဆီစတီးဖွန်းတစ်ဖွန်းခန့်
မကြာခဏသောက်ပေးရင် စမြင်းကြေ
ဝမ်းသွားအား ကောင်းစေပါတယ်။
ငှက်ပျောသီးဖီးကြမ်းမှည့်မှည့်ကို ထန်း
လျက်နဲ့ တွဲဖက်စားခြင်းဟာလဲ ဝမ်းမှန်
စေပါတယ်။

■ **ဆရာကြီးအဖေနဲ့ သက်ရှည်**
ကုန်းမာခြင်းအတွက် ဘယ်လိုကုန်းကြ
စားသောက်တယ်ဆိုတာ သိပါရအံ့

□ ရှေးက သက်ကြီးဝါကြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး
တွေပြောခဲ့တဲ့ ဆောင်ပုဒ်ရှိပါတယ်။
အဲဒါက “**ကြောင်လိုစား၊ နွားလို**
သောက်၊ မျောက်လိုနေ”ဆိုတဲ့
ဆောင်ပုဒ်ပါပဲ။

အဓိပ္ပာယ်က လတ်လတ်ဆတ်
ဆတ်စား။ ရေဝအောင်သောက် လှုပ်
လှုပ်ရှားရှားနေဆိုတဲ့ သဘောပါ။ လတ်
ဆတ်တဲ့ သားငါး။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်
စားပြီး ရေကို ပုံမှန် (၅)ခွက်မှ (၈)ခွက်
ထိ သောက်တယ်။

အိပ်ရာထဲလှဲမနေဘဲ ကိုယ့်ခြံ ကိုယ့်
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနေ
ခြင်းဟာ သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်းရဲ့
အဓိကသော့ချက်ပါပဲ။ လူတိုင်း ကျင့်
ကြ စားသောက်နေထိုင်ရင် အသက်
ရှည်ခြင်း၊ ရောဂါကင်းခြင်းဆိုတဲ့ ရလဒ်
ကို ရကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

■ **ဆရာကြီးအဖေနဲ့ ရခဲဆရာကြီး**တဲ့

အစားအသောက်များ ရှိပါ သလား

□ ‘လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်တာတွေကတော့
အရက်၊ ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းနွဲ့ တည်း
သီးတွေပါပဲ။ ကျန်းမာရေးကို လုံးဝ
အထောက်အကူမပြုဘဲ ဆိုးကျိုးကို
သာ ပေးတတ်တဲ့ အစားအသောက်
တွေမို့ပါ။

ဆေးလိပ်နဲ့အရက်က အဆုတ်ရော
ဂါ။ အသည်းရောဂါ ရရှိစေနိုင်သလို
ကွမ်းကလဲ လျှာကင်ဆာဖြစ်နိုင်ပါတယ်။
တည်းသီးဟာ နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)
ကျော် လူတွေ စားသောက်ခဲ့တာ
မှန်ပေမယ့် အကျိုးပြုတဲ့ဗီတာမင် လုံးဝ
မပါဘဲ စားသောက်မှု လွန်ကဲရင်
ကျောက်ကပ်ပျက်စီးစေတဲ့ အသီးတစ်
မျိုးမို့ အဲဒါတွေကို လူမှန်းသိတတ်
ကတည်းက လုံးဝရှောင်ကြဉ်ခဲ့ပါတယ်’

■ **ဆရာကြီးအဖေနဲ့ အသက်ရှည်ရာ**
အနားခံကြောင်းအတွက် ရင်တွင်း
တော၊ ခြောက်ခြားသေသိဦး

□ ‘အထက်မှာ ပြောခဲ့သလို ကံ၊ စိတ်၊
ဥတု၊ အာဟာရကို လွန်၊ ယုတ်၊
လွဲမှားမလုပ်ဘဲစိတ်ကိုဖြူစင်အောင်
ထား။ အကောင်းမြင်ဝါဒကို ကျင့်
သုံးပြီး ဥတုနဲ့ အာဟာရကို လိုက်
လျောညီထွေအောင် နေထိုင်စား
သောက်ရင် သက်ရှည်ကျန်းမာပြီး
ရောဂါဝေဒနာ ကင်းဝေးမှာဖြစ်
ကြောင်း ပြောလိုက်ပါရစေ’

■ **ဆရာတင်ဖီတယ် ဆရာကြီး**
ဆရာကြီး ဦးကိုကိုကြီးနဲ့ ဆက်သွယ်
နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးကိုကိုကြီး
သမားတော်တိုင်းရင်းဆေးစန်း
အမှတ်(၁၀၀၇)၊ ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊
(၅)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပပြနယ်၊
ရန်ကင်းမြို့။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

ဓမ္မာဇာတိဗျူဟာ

ကင်းဝေးအောင် ဘူးသီးမြှောက်ကိုဆောင်

‘ဟယ်... ခွေးပေါက်စလေးတွေ
အများကြီးပါလား။ ခွေးသားအုပ်မ
ထွက်ကုန်ပါနဲ့ပေး။ ခွေးကြည့်ပေးကြ
ပါနဲ့ပေး’

ဆိုတဲ့အသံကြောင့် ကျွန်မ အိမ်ရှေ့
ထွက်ကြည့်လိုက်မိပါတယ်။ ကြီးကြီး
အုန်းပါလား။ “လာ...လာ ကိုရေ...
ကြီးကြီးအုန်း လာလည်တယ်တော့”
ဆိုပြီး အိမ်ထဲမှ ခင်ပွန်းသည်ကို အော်
ခေါ်ပြောလိုက်ပါတယ်။

ကျွန်မလဲ ကြီးကြီးအုန်းအတွက်
ရေခွေးကြမ်းပေးရင်း...

‘ဟုတ်တယ် ကြီးကြီးအုန်းရယ်...
ခွေးတွေက မနိုင်နိုင်အောင်ဘဲ၊ ခေါင်း
ရင်းအိမ်က ညိုလုံးက (၁၀)ကောင်၊
ဒီအိမ်က ရွှေနီမက (၉)ကောင် ဘယ်
လိုမှ မနိုင်နိုင်ဘူး။ ကြီးကြီးအုန်းရေ’
ကျွန်မ သည်းသည်းညည်းညည်း ပြောဆို
နေပုံကို ကြီးကြီးအုန်းက ရေခွေး
သောက်ရင်း ပြုံးကြည့်နေပါတယ်။ ပြီးမှ
သောက်လက်စ ရေခွေးပန်းကန်ကို
အသာချပြီး...

‘ဒါက အလွယ်လေးပါ အင်ကြင်ရယ်...
ဘူးသီးမြှောက်ရိုရပ်ပြီ ဘူးသီးမြှောက်ကို
ထိပ်တက်က တစ်ဝက်ပဲပဲ အဲဒီဟော
ခွက်ပဲဖြစ်သွားတာ အဲဒီခွက်ထဲ ထမင်း
ထည့်ပြီး ခွေးမကို ကျွေး အဲဒီခွေးမက
သာမတင်တော့ဘူး အင်ကြင်ချ’

‘ဟယ် တကယ်လား ကြီးကြီးအုန်း၊
ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကြီးကြီးအုန်း
ရယ်’

လို့သာ ကျွန်မ ပြန်ပြောလိုက်မိပါ
တော့တယ်။

(ကြံအကြောင်း ပြောပြသော
ထန်းကိုင်နေမြေမှ ညီမလေးယုယု
အား ကျေးဇူးအထူးတင်ပါသေးသည်။)

အင်ကြင်းပန်း

ဤအစီအရင်ကို ရေစကြိုမြို့ရှိ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးထံမှ ကိုအောင်ကျော် ရရှိခဲ့သော အင်းသောက်ဆေး အစီအရင် ဖြစ်ပါသည်။

ကိုအောင်ကျော်သည် ကလေးမြို့ အောင်မြေမာန်ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ပြီး ဆေး၊ အင်းအတတ်ပညာများကို ဝါသနာအလျောက် လေ့လာလိုက်စား နေသူ ဖြစ်သည်။ သူ့ကဲ့သို့ ဝါသနာ ပါသူများမှာ (၇)ယောက်၊ (၈)ယောက် ခန့်ရှိ၍ ကိုကြည်သန်းနှင့် ကိုအုန်းမြင့် ဆိုသူတို့မှာ ကိုအောင်ကျော်နှင့် အမြဲ လက်တွဲဖော်များ ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့သည် ဤအစီအရင်ကို မပြုမီ ကာလ အတော်ကြာကပင် တောင်ဖီ လာတောရကျောင်း၌ သုံးနှစ်ဆက် တိုက် ကထိန်ခင်းခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြ ၍ ကထိန်အလှူငွေမှ ပိုလှသော ငွေ များကိုလည်း တောင်ဖီလာဘုန်းတော် ကြီးကျောင်း ပြုပြင်ခြင်း၊ နှစ်ထပ် ရေလောင်းအိမ်သာ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ပြင် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း သီတင်း ကျွတ်လပြည့်နေ့သို့ ရောက်တိုင်း တောင်ဖီလာတောင်ပေါ်ဘုရား၌ ဆီမီး တစ်ထောင်ပူဇော်ပွဲများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြ သည်မှာ (၁၁)ကြိမ်မြောက်အထိ ရှိခဲ့ သည်။

ဤနေရာ၌ သူတို့ ပြုလုပ်သည့် ဆီမီးတစ်ထောင် ပူဇော်ပွဲမှာ အများနှင့် မတူ တစ်မူထူးခြား ဆောင်ရွက်သည် ကို တွေ့ရှိရသည်။ သူတို့ ပြုလုပ်သော ဆီမီးတစ်ထောင်ပွဲတွင်...

၁။ ဆီမီးတစ်ထောင်ကို တောင်အနံ့ ဘုရားဝန်းကျင်တစ်ခွင်လုံး ထွန်းညှိ ပူဇော်ခြင်း။

၂။ ဆွမ်းတစ်ထောင် ကပ်လှူခြင်း ပြု

မြောက်မြန်မာ (တလေး)

ပုဏ္ဏားဂါထာအင်း

အစီအရင်နှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ

ရာတွင် ဆွမ်းကို ဟင်းစားစွန်း ချင်တွယ်၍ လေ့ကြီးတစ်လုံးဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းနိုင်ခြင်း။

၃။ အမွှေးတိုင်တစ်ထောင် ကပ်လှူရာ တွင် ငှက်ပျောလက်များကို အသုံး ပြု၍ ဘုရားဝန်းကျင်အနှံ့ ထားရှိ ကာ ပူဇော်ခြင်း။

၄။ ရေတော်တစ်ထောင် ကပ်လှူရာ တွင် ငှက်ပျောလက်များကို အသုံး ပြု၍ ဘုရားဝန်းကျင်အနှံ့ ထားရှိကာ ပူဇော်ခြင်း။

၅။ ပန်းပွင့်တစ်ထောင် ပူဇော်ရာတွင် ဆန်လောက်သည့် မြေအိုးကြီး

တစ်လုံးတွင် ပန်းများကို ညောင်ဆ အိုး ထိုးသကဲ့သို့ထည့်ကာ လှူဒါန်း ခြင်းဆိုသည်(ဆွမ်း၊ ဆီမီး၊ ဖန် ရေချမ်း၊ အမွှေးတိုင်) လှူဖွယ်ဖြ မျိုး တစ်ထောင်ကျစီပါအောင် ဆောင်ရွက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အထက်ခေါင်းစည်းပါ အစီအရင်

အရေးကြီးသော ကန့်သတ်ချက်များ ရှိပါသည်။ ယင်းတို့မှာ...

၁။ အစီအရင်ကို သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ (သို့မဟုတ်) တနင်္ဂနွေ မုန်းလပြည့်နေ့များတွင်သာ ပြု လုပ်နိုင်ခြင်း။

၂။ အစီအရင် ပြုရာတွင် ပါဝင်သူများ သည် ရှစ်ပါးသီလကို ခံယူ ဆောက်တည်ရသည်။

၃။ ဘုရားပွဲအဖြစ် အုန်း၊ ငှက်ပျော့ပွဲ တစ်ပွဲ ပါရသည်။

၄။ သာသနာစောင့် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ငှက်ပျော့ပွဲ တစ်ပွဲ ရပါသည်။

၅။ ရှေးဟောင်းတောသိမ် တောင် သိမ်များတွင်သာ ပြုရသည်။

၆။ ဗုဒ္ဓသာအင်းကွက်ချခြင်းကို အင်း သောက်မည့်သူ နေ့သားအရေ အတွက်အလိုက် ပြု၍ တစ်ဦးစီ၏ ရှေ့တွင် ပန်းကန်တစ်ချပ်စီဖြင့် ချထားသည်။

၇။ အင်းအစီအရိတွင် (ဂါထာတစ် ထောင်)စင်ရ(ရွတ်ရမည့်) ဂါထာ ကို အင်းသောက်မည့်သူများက ရရှိပြီး ကိုယ်တိုင်ရွတ်ရမည်။

အစီအရင် ပြီးဆုံးက လိုရာ ဆုတောင်း၍ အင်းကို ပြာချပြီး ဘုရား သောက်တော်ရေနှင့် သောက်ကြရ သည်။

ဣဒြားဇယား

အကြောင်းတရားနှင့် ဖွဲ့စည်းခြင်း

ကိုအောင်ကျော်တို့ (၃)ယောက် သည် တစ်ခုသော သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ ဆီမီးတစ်ထောင် ပူဇော်ပွဲ ရက်တွင် အထက်ပါဆေး အစီအရင်ကို ပြုရန် ကြိုတင်စီမံထားကြသည်။ လပြည့်မတိုင်မီ အဖိတ်နေ့ကတည်းက အကြိုဥပုသ်စောင့်၍ ပစ္စည်းအစုံနှင့် တောင်ဖီလာ သိမ်ကျောင်းသို့ ရောက် ကြသည်။

နောက်နေ့တွင် လှူဒါန်းပြုလုပ်မည့် အစီရင်ပါ ပစ္စည်းများကိုလည်း သိမ် ကျောင်းဘုရားရှေ့တွင် ကြိုတင်

ပြင်ဆင်ထားကြသည်။

ထိုနေ့ညက နေဝင်သည်နှင့် ဆီမီး၊ ဖယောင်း၊ အမွှေးတိုင်များကို ထွန်းညှိ၍ ကိုအောင်ကျော်၊ ကိုကြည်သန်း၊ ကိုအုန်းမြင့်တို့ ဘုရားဝတ်ပြုကြရာ၌ ကိုအောင်ကျော်မှ ဦးဆောင်ပြီး “နမောတဿ” သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို၍ ဘုရားပင်ကို စတင်လိုက်သည်နှင့် မိမိ တို့ဘုရားဝတ်ပြုရာ၌ သိမ်၏ အနောက် ဘက်ရှိ ညောင်ပင်ကြီးဆီမှ(ဟီး... ဟီး...ဟီး)ဟူသော အသံနက်ကြီးမှာ တစ်တောလုံး မြည်အောင် ဟိန်းပြီး တောင်ကြောတစ်လျှောက် အနောက် ဘက်ဆီသို့ ပြေးသွားသည်ကို ကြား လိုက်ကြရသည်။

ထို့နောက် ဘုရားဝတ်ပြုခြင်း၊ သီလ ကံထပ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို အေးဆေးစွာ ဆက်လက်ပြုလုပ်ကြ သည်။

သူတို့သုံးဦးသည် ဤအစီအရင် မစမီ ဝါတွင်းကာလ ဥပုသ်ရက်တစ် ရက်ကလည်း ဤအတွေ့အကြုံမျိုး တွေ့ဖူးထား၍ ကြောက်ရွံ့စိုးထိတ်မှု တစ်စုံတစ်ရာ မရှိကြတော့ပါ။

ပထမတစ်ကြိမ် တွေ့စဉ်က သုံး ယောက်သား ဘုရားဝတ်ပြုအပြီး၌ ဖယောင်းတိုင်(၁၀)တိုင် ထုပ်ကြီးမှ တစ်တိုင်ကို ဘုရားမီးပူဇော်လျက် ကိုအောင်ကျော်မှ...

‘တို့သုံးဦး ဒီဖယောင်းတိုင် ကုန်အောင် ပုတီးစိပ်ကြမယ်၊ မစီမံနိုင်သူ အနွဲ့ပဲ၊ စီမံနိုင် သူကို ဆရာခေါ်တယ်။’

ဟု အလောင်းအစားပြုပြီး ပုတီးစိပ် ကြရာ ဖယောင်းတိုင်တစ်ဝက်ခန့် အရောက်တွင် သုံးဦးသား အကြားသို့ သိမ်ခေါင်မိုးအထက်မှ အထုပ်ကြီး တစ်ထုပ် ပြုတ်ကျလာသည့်အလား ဘုန်းခနဲ အသံကြီးကို ကြားရ၍ ပုတီး

စိပ်ကိုရပ်ပြီး မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ကြရာ ဘာမှ မရှိသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။

သို့နှင့် သူ့နေရာ ကိုယ့်နေရာမှာပင် ပုတီးများ ပြန်စိပ်ပြီး မီးငြိမ်းလျှင် နောက်တစ်တိုင် ထွန်းညှိကာ ညလုံး ပေါက် နိသဇ္ဇိကရူတင်ဆောင်ကာ မေတ္တာအစ ဘာဝနာအဆုံး ရွတ်ပွားပြီး နေခဲ့ကြသဖြင့် ယခုအခါမှာတော့ သမာဓိအားနှင့် အကြောက်အလန့် မရှိကြတော့ပါ။

ဤသို့ဖြင့် နောက်နေ့တွင် ပြုလုပ် သော သီတင်းကျွတ်လပြည့်ည၏ အင်းစမအစီအရင်ကား အနှောင့် အယှက်မရှိ ပကတိအေးချမ်းမှု အပြည့် ဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ပါတော့သည်။

သို့ရာတွင် သူတို့သုံးဦး အစီအရင် ပြီး၍ အိမ်ပြန်ရန် အသင့်ဖြစ်နေချိန် နံနက်(၁၀)နာရီခန့် ဖြစ်မည်ထင်သည်။

‘မောင်အုန်းမြင့် မင်းတို့ သုံးယောက် ထဲက ဆရာ ဘယ်သူလဲကွ’

‘ဆရာလဲမရှိ တပည့်လဲ မရှိဘူး။ ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ’

ကိုအုန်းမြင့်က ထိုသို့ မေးလာသူကို ပြန်ပြောလိုက်ရာ ထိုသူက ကိုအောင် ကျော်ကို လက်ညှိုးထိုး၍...

‘မင်းက ဒီအဖွဲ့မှာ ဆရာကြီးပေါ့။ တော်တော် လက်စွမ်းပြချင်တဲ့ အကောင်ပဲ။ ငါ့အကြောင်း မင်းမသိ သေးဘူးထင်တယ် အကြောင်းပြရ သေးတာပေါ့’

‘ပြလိုက်လေ အခုပြ၊ ခင်ဗျား ဘာပြမှာလဲ၊ ဒီတောင်မှာ ခင်ဗျား ဘာလုပ်ထားတာရှိလဲ၊ ဘာလှူထား တာရှိလဲ’

စသည်ဖြင့် အပြန်အလှန် စကား ပြောကြရာ ကိုအောင်ကျော်၏ မငေါ့ ဖိတ်တွင် “ဂုဏဂုဏ္ဍိ၊ ဝရဂုဏ္ဍိ သတိထား၊ မှားမယ်” ဟု သတိပေး

သံ ပေါ်လာသဖြင့် နှုတ်ပိတ်ကာ စကား နည်း ရန်စဲပြု၍ မိမိတို့ ပစ္စည်းများကို စက်ဘီးကိုယ်စီတင်ပြီး အိမ်ပြန်ခဲ့ကြ သည်။

သို့သော် ကိုအောင်ကျော် တစ်ယောက် ထိုနေ့ နောက်ရက်မှစ၍ တစ်လခန့် ဖျားနာနေကြောင်း သိရှိရ သည်။

အခြား ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ

ဆီမီးတစ်ထောင်ပူဖော်ပွဲတွင် နှစ်စဉ် လိုလို မီးထွန်းညှိချိန်၌ တောင်၏ မြောက်ဘက်ရှိ လယ်ကွင်းပြင်ဆီမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် အမျိုးသား တစ်ယောက် လာရောက်၍ ဆီမီးလှူ သည်ကို တွေ့ရခြင်း...

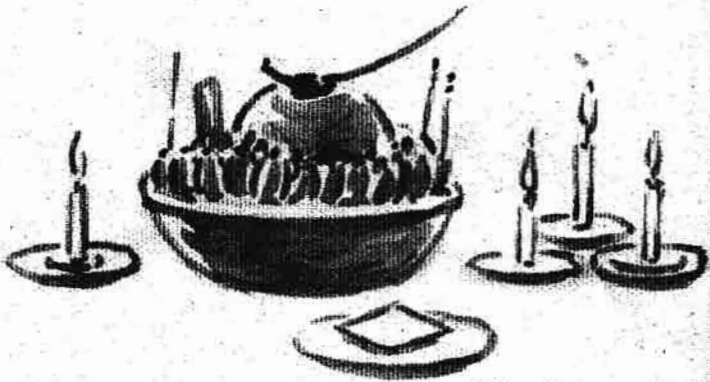
ကထိန်ပွဲ ဆီမီးပွဲလှူတိုင်း အကျွေး အမွေး ပြုရာ၌ ပရိသတ် မည်မျှလာ သည်ဖြစ်စေ အလိုမရှိ အပိုမရှိသည် ကို တွေ့ရခြင်းတို့အပြင် ကိုအုန်းမြင့် မှ...

'ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်စလုံး အင်စမ အစီအရင် ငြိမ္မာတည်းက စီးပွားတက်ကြ တယ်။ ဘာအရင်အနိမ့်မှ မရှိတဲ့ ကိုကြည် သန်းက ကုန်သည်ကြီးဖြစ်ပြီး တိုက်နဲ့ကားနဲ့ ဖြစ်လွှာတယ်။ ကိုအောင်ကျော်လဲ စီးပွားအား အဆင်ပြေတယ်။

အရင်က ကလေးပြိုင်နဲ့ တောင်ဖီလာ စက်ဘီးစီးသွားကြရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ တစ်တွေ အခုတော့ ဆိုင်ကယ်ကိုယ်စီနဲ့ပေါ့။ ကျွန်တော့်အတွက် မှတ်မှတ်ရရ အဆက် အနွှာရယ်က လွတ်တာ နှစ်ကြိမ် ကြုံဖူး တယ်ဗျ'

'ဟုတ်လား အဲဒီအကြောင်းလဲ ဆက်ပြောပါဦးဗျ'

စာရေးသူမှ ကိုအုန်းမြင့် ပြောပြနေ သော စကားများတွင် ဈာန်ဝင်နေရာ မှ ဆက်ပြောပြပေးရန် ခွင့်ပန်လိုက်

သည်။ 'ဒီလိုဗျ... ပထမတစ်ကြိမ်ကတော့ တောင်ဖီလာမှာ ဖြစ်တာပဲ။ သုံးယောက် သား ဝါတွင်းကာလ ဥပုသ်နေ့ ညနေ ပိုင်း ဥပုသ်စောင့်အပြန် စက်ဘီးကိုယ်စီ နဲ့ ဂေါက်ကွင်းလမ်းက ပြန်ကြတယ်။ လူရှင်းတယ်ဆိုတော့ ရင်ပေါင်တန်းပြီး စီးလာကြတာပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ရှေ့တည့်တည့်ဆီက ရိုက်လွတ်လိုက်တဲ့ ဂေါက်သီးတစ်လုံး ဟာ ကျွန်တော့်မျက်နှာရှေ့တည့်တည့် ကို ဝင်လာတယ်။ သုံးယောက်စလုံးလဲ မြင်ရတယ်။ ဟာဆိုပြီး သုံးယောက် ပြိုင်အော်လိုက်ချိန်မှာတော့ ဂေါက်သီး ဟာ မျက်နှာမှန်မည်ပြုပြီးခါမှ တစ်ယောက်ယောက်က လက်နဲ့ရိုက် ထုတ်ပစ်လိုက်သလို ဘေးဘက်ခပ်ဝေး ဝေးကို လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး ပြေး ထွက်သွားတယ်။

ဒါကို ဘေးနှစ်ယောက်က ကျွန်တော့် လက်နဲ့ ပုတ်လွတ်တယ် ထင်ကြလို့ "မင်း အတော်လျင်တာပဲ" ပြောတာ နဲ့ ကျွန်တော် ဘာမှ မလုပ်ရပါဘူးလို့ အတော်ပြောယူရတယ်။ အဲဒါက တစ်ကြိမ်ပေါ့'

'ခင်ဗျားဟာကလဲ သည်းထိတ်ရင်ဖို ကြီးပါလားဗျာ၊ အချိန်မီသာ ကယ်မယ့် သူ့ မရှိရင် မျက်စိလား၊ မျက်နှာလား၊ နဖူးပဲလား။ ကိုယ်ကအသွား၊ သူက

အလာ ဆုံကြမှာဆိုတော့ ရမယ့်ဒဏ်ရာ ကလဲ ပြင်းမှာပဲ'

'ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ သူတော်ကောင်း နတ်ကောင်းမဆိုတဲ့စကား ရှိသကဲ့သို့ နောက်တစ်ကြိမ်ကတော့ ဒီထက်ဆိုး တယ်။ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း ပါပဲ။

'ကျွန်တော် ကလေးမြို့ရောက်ခါက စီးပွားရေးအခြေအနေက မကောင်း သေးဘူးပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် အခုလို လှူရေးတန်းရေးနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆော် အလုပ် တွေတော့ လုပ်နေပြီ။ အဲဒီအချိန်က အခု မိန်းလမ်းကြီးဘေး ကလေးက ကားဂိတ်နားမှာ ပျံကျဈေးရောင်းတယ်။

ရောင်းတဲ့ကုန်က ကားတာယာစီနီ ပါ။ မုံရွာက သယ်ပြီး ကလေးမှာ ရောင်း တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကားတာယာစီနီ ခေတ်စားတယ်။ လယ်သမား၊ အလုပ် သမား၊ အလုပ်ကြမ်းသမားတွေ အကြိုက် ပေါ့။

တစ်နေ့တော့ ဈေးရောင်းနေတုန်း ဈေးဦးမပေါက်သေးမီ ဝယ်သူတစ် ယောက် ရောက်လာပြီး ဖိနှပ်တို လက်ညှိုးထိုးပြီး ဈေးမေးတယ်။ ကျွန်တော်က နှစ်ကျပ်ခွဲလို့ ပြောလိုက် တယ်။ ဈေးဦးက မပေါက်သေးဘဲ အတတ်နိုင်ဆုံး မျက်နှာကို ချိပြီး ပြော တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် သူက ခင်ဗျား ဈေးပြော

www.burmeseclassic.com

အာ ကြည့်ပြောပါ။ မလျှော့တော့ဘူး
အားမေးတော့ ရောင်းဈေးပါခင်ဗျာ။
အမြတ်လဲ သိပ်မတင်ပါဘူး။ ဈေးဦး
ဈေးများမှ အကြိုက်တွေ့ရင် ဝယ်စေ
ချင်ပါတယ်။ လျှော့လဲ မရောင်းနိုင်
ပါဘူးခင်ဗျာလို့လဲ ပြောလိုက်ရော
ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဘယ်လိုကောင် ထင်
သလဲ ပြောပြီး ထိုင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်
မျက်နှာကို သူ့ခြေထောက်နဲ့ လှမ်းကန်
အယ်။

ကျွန်တော်လဲ ထိုင်ရာမှ ရှောင်ပြီး
ထလိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ သူ့ခါးကြားမှာ
အသင့်ပါလာတဲ့ ဓားမြှောင်နဲ့
ကျွန်တော့်ကို လိုခိုထိုးတော့တာပဲ။
ကျွန်တော် ဘယ်လိုက ဘယ်လို ရှောင်
မိတယ်မသိဘူး။ ဘေးကလူတွေ
ပြေးဝင်လာမှ ဓားထိုးရပ်ပြီး ပြန်ထွက်

သွားတယ်။ စိတ်ထဲမှာတော့ အရှူးလား
မသိလို့ စိတ်မနှံ့သူတစ်ယောက်လို
အောက်မေ့မိတယ်။

ဘေးက လူတွေက ဝိုင်းကြည့်ကြ
ရင်းနဲ့ ကျွန်တော့်မှာ အဝတ်အစားတွေ
စုတ်ပြတ်ပြီး ဒဏ်ရာအနာတရ ဘာမှ
မရှိလို့ အံ့သြကြတယ်။ ပြီးတော့
လူတစ်ယောက်က ပြောတယ်။ အဲဒီ
လူက မြို့ထွက် ရွာတစ်ရွာက သိုင်း
သမားတဲ့။ ကျွန်တော်လဲ သူ့အကြောင်း
ကို အတော်စုံစမ်းပြီးမှ အမှုဖွင့်တိုင်ရ
တယ်။ ကျွန်တော့်မှာသာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
တွေ မစောင့်ရှောက်ခဲ့ရင် အဲဒီနေ့က
ပွဲချင်းပြီး သေနေလို့ အောက်မေ့မိ
တယ်’

‘ကံထူးလေစွ ကိုအုန်းမြင့်ရေ
ခင်ဗျားကို ဒီနေ့ကစပြီး ကိုဘုန်းမြင့်လို့

ခေါ်တော့မယ်ဗျာ’
အင်းမစအစီအရင်တွင် ပါရှိသော
ခေါက်ရေတစ်ထောင် စုတ်(ရွတ်)ရ
သည့် ဂါထာမှာ...

ဖဋ္ဌဿ ဇောကဓမ္မေဟိ
စိတ္တံ ယဿ န ကပ္ပဟိ
အဆောကံ ဝိရဓံ ခေမံ
ဟူ၍ ဖြစ်၏။

[ဖြစ်ရပ်မှန် ပြောပြသူ ကိုအုန်းမြင့်
လေးအား အထူးကျေးဇူးတင်
လျက်...]

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

အောင်မြင်မြတ်(ကလေး)

ဝါသနာအရပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဆောင်
သဘောမျိုးနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် တချို့မှာ
ဓာတ်လုံးအဆောင်များကို ဆောင်ဖြစ်
ကြပါတယ်။

“ဒီဓာတ်လုံးကိုဆောင်” လို့ ပြော
လို့သာ ဆောင်ရပေမယ့် ကြာလာလို့
ဓာတ်လုံးမှာ အညစ်အကြေးတွေ များ
လာပြီး မသန့်စင်မှုတွေ ဖြစ်လာရင်
ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ကြည့်မကောင်း
အောင်ပင် ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ရထားတဲ့
နည်းကလေးကို ဖောက်သည်ချပါရ
စေ။ နည်းကတော့ ဘာဓာတ်လုံးပဲ
ဖြစ်ဖြစ် အညစ်အကြေးကင်းအောင်
လုပ်တဲ့နည်းပါ။

ဒီနည်းကို ကိုယ်တိုင်လုပ်ပြီး အောင်
မြင်နေတဲ့ ပေါင်းတည်က ဆရာတစ်ဦး
က ပြောလိုက်တာပါ။

နည်းကတော့...
ဟင်းနုနယ်ဆူးပေါက်ပင်ကို ပြာချ ရုက္ခ

ဓာတ်လုံးအဆောင်

အညစ်အကြေး ကင်းအောင်

ဆားချက်ပါ။ ပြီးရင် လုံထဲကို ဓာတ်လုံး
ထည့်ပါ။ ရုက္ခနုဆားထည့်ပါ။ ပြီးရင် ဖိုမှာ
မီးထိုးပါ။ အနည်ပျော်လာတဲ့အထိ ထိုးပေး
သွားပါလေ။

ဒါဆိုရင် အညစ်အကြေးတွေ ကင်း
စင်သွားပါလိမ့်မယ်။ ပြီးမှ အအေးခံပြီး
လုံထဲက မိမိ ဓာတ်လုံးကို ပြန်ယူပါ
လေ။ လုံးဝ အညစ်အကြေး မရှိတော့
တဲ့ ဓာတ်လုံးကို ရပါလိမ့်မယ်။

ဓာတ်လုံးရဲ့ ပမာဏအရ...
လုံနံပါတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။ မိမိ
နားမလည်ရင် နားလည်သူကို ပြ၍
သုံးပါလေ။

ဟင်းနုနယ်ဆူးပေါက်ပင် ဆို
သည်မှာ ဝက်များအား ကျွေးသော

ဆူးပါတဲ့အပင်များဖြစ်ပြီး ပေါ့ပါ
တယ်။ လူခပ်များများကို မေးကြည့်
ပါကလွယ်လင့်တကူသိနိုင်ပါကြောင်း...။

စည်သူကျော်နိုင်

အရသာရှိသည့်

ကင်းပုစွန်

သဲမဝါအောင် ပြုလုပ်နည်း

ကင်းပုစွန်သည် နီကြန်ကြန် ဝမ်း
ဗိုက်၊ ခြေချောင်းများနှင့် ကျောဘက်
တွင် အဖြူအနက်ကျား အစင်းအရစ်
များပါရှိသည့် ပင်လယ်ပုစွန်တစ်မျိုး
ဖြစ်သည်။

ရေချိုပုစွန်ထက် အကောင်ကြီးကာ
ဈေးသက်သာ၍ အရသာမှာလည်း
လေးလေးပင်ပင်ရှိသည်။ သို့သော်
ကြော်၊ ချက်စားသောအခါ သဲတရှုပ်
ရှုပ်နှင့် ဖိပ်ပျက်လှသည်။

ထိုအကြောင်းကို အိမ်နီးချင်း မွန်
တိုင်းရင်းသူ အဘွားအိုဒေါ်ပွင့်နှင့်
စကားစပ်မိသောအခါ “မနက်ဖြန်ကျ
ရင် ဝယ်ထားနှင့်၊ သဲမရုပ်အောင်
ငါ လုပ်ပေးမယ်” ဟု ဆိုသဖြင့် ပုစွန်
အစိတ်သားခန့်ဝယ်၍ သူ့ထံ ယူဆောင်
သွားသည်။

ဒေါ်ပွင့်က အခွံခွာ၊ ခေါင်းချိုးကာ
ကျောဘက်နားရှိ အကြောမည်း
မည်းကလေးကို အသာအယာ ဆွဲ
ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

‘အဲဒါ သဲကြောပဲကွယ်၊ သဲပျွန်ကလေးတွေ
စုနေတာ၊ ကျောကိုစားနဲ့ ဟက်ပြီး ဆွဲထုတ်
ရင်လဲ ရတယ်’

ဟု လည်း ရှင်းပြသည်။

ထိုအခါမှပင် ရာသီပေါ် ကင်းပုစွန်
ဟင်းကို အရသာရှိစွာ ချက်ပြုတ်စား
သောက်နိုင်လေတော့သည်။

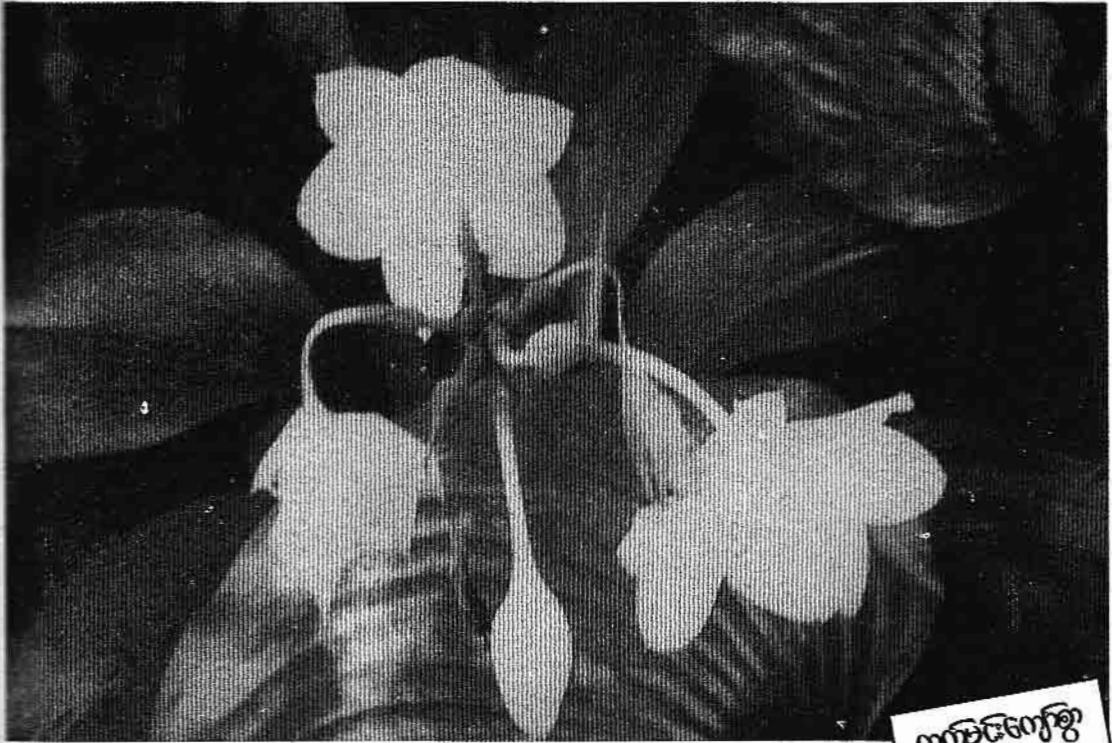

◆ ကင်းပုစွန်အချို့

◆ ပုစွန်ကျားမှ သဲကြော

စောသိင်းလ

လက်ခံကျေးဇူး

လဝန်းအိမ်ပြင်

'ဟော အစ်ကိုကြီး ရန်ကုန်မှာနေ
တယ်ဆို။ ကျွန်တော်တို့ မတွေ့ရတာ
နှစ်နှစ်ဆယ်နီးပါးရှိပြောမယ်။ မကြာ
ခဏတော့ သတိရပါတယ်။

'ရန်ကုန်မှာရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါ
ဘူး။ နယ်လှည့်တာဝန်နဲ့ဆိုတော့
နယ်တကာအနှံ့သွားလာနေရတာပါပဲ။
မင်းကော အခု ကထိက ဆရာပဲလား
'အနားယူလိုက်ပြီ အစ်ကိုကြီး။
ဆေးပင်စင်နဲ့ပါ။ ကြုံကြုံကတုန်း မေးပါ
ရစေ။ ကျွန်တော့်ညီ တင်မောင်ဦးကို
မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား'

'မှတ်မိပါရဲ့။ သင်္ဘောသားလုပ်နေ
တယ်လို့ ကြားမိတယ်'

'သူ သင်္ဘောကဆင်းပြီး စုဆောင်း
ရတာလေးနဲ့ ဘားအံမြို့မှာ အခြေချ
နေတယ်။ အစပိုင်းမှာ မဆိုးပေမယ့်
အခုတလော ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊
ဥပဒေရေးကအစ နည်းနည်းချူချာပြီး

ရရှိသော ဟူသမျှကို တွန်းလှန်ကာကွယ်ပေးသည့်
လဝန်းဂမုန်းဂမုန်း

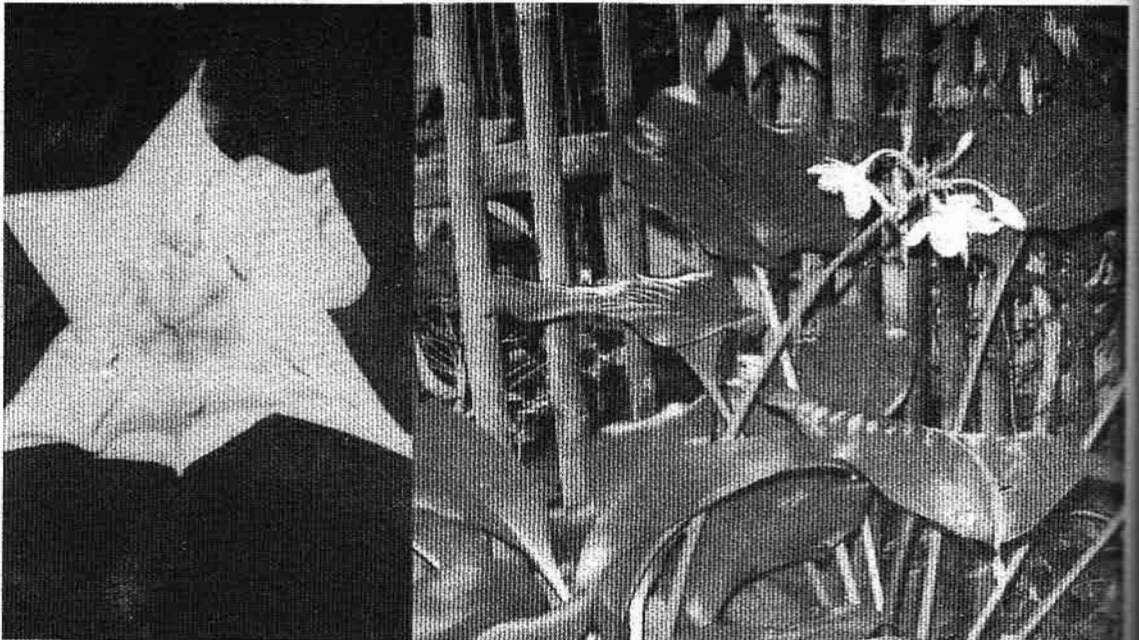
အတိုက်အခံတွေ ကြုံနေရတယ်။
နက္ခတ်ဆရာတွေက ပြုဟ်အစီး
အနင်းကြောင့် မကောင်းတဲ့ ထူလ၊
အန္တရဒသဘာတွင်း ရောက်နေလို့တဲ့။
ဂမုန်းဂမုန်းဂမုန်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းက ထူးခြားသစ်ပင် ဆောင်းပါး
တွေကို ရွေးပြီး သူ့ကွန်ပျူတာထဲမှာ
ထည့်ထားတယ်။ ဂမုန်းဂမုန်းဂမုန်း
စာအုပ်တွေလဲ ထွက်တိုင်းစုတယ်။

“ဂမုန်းဂမုန်းဂမုန်း”ဆိုသူ တစ်
ယောက်က လဝန်းဂမုန်း အစိုက်မှားလို့
ဖြစ်ရတယ်ဆိုတယ်။ ဒါကြောင့် အစ်ကို
ကြီးနဲ့တွေ့ရင် လဝန်းဂမုန်း အစိုက်မှား
လို့ဖြစ်ရတယ် ဆိုတယ်။ ဒါကြောင့်

အစ်ကိုကြီးနဲ့တွေ့ရင် လဝန်းဂမုန်း
အစိအစဉ်မှန်အောင် စိုက်ပျိုးနည်း
မေးပေးပါတဲ့။

'လဝန်းဂမုန်းက တန်ပြန်ကောင်း
တာပဲ။ အတိုက်အခံရှိရင်တောင်
သူ့အလုပ်က သူ့ဆီ ပြန်သွားတယ်။
လဝန်းဂမုန်း အစိုက်မှားလို့ ဒုက္ခရောက်
တာတော့ မကြားမိဘူး။ ကောင်းကျိုး
ကို မခံစားရလို့ဘဲရှိမယ်။ ဆိုးကျိုး မပေး
ပါဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့။ အခု အခြေအနေက
သူ့အတိတ်ကံအရ ညံ့တဲ့အပိုင်း
ရောက်နေလို့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကောင်း
ကျိုးခံစားရအောင် ဘယ်လို စိုက်ပျိုးရ

လဝန်းတစ်ဖွင့်
ယဉ်ကျေးမှုကြီးထွားလာသည့်
လဝန်းအပေါ်နှင့် အပင်များ

တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါဦး’
‘ဘုရားကျောင်းမှာ စာခွဲပေဒင်မေး
ကြည့်တော့ ဟောစာတမ်းက တရုတ်
စာ ဖြစ်နေတယ်။ ဘုရားကျောင်း
တာဝန်ခံက ရှင်းပြပါတယ်။ “အားလုံး
အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ လေတိုက်ဖို့ပဲ
လိုပါတော့တယ်”တဲ့ တိုက်ရိုက်
အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်နေတယ်။ ဘယ်လို
ကောက်ချက်ချရမုန်း မသိဘူး’
ဒါက ရှေးတရုတ်နိုင်ငံ စစ်သူကြီး
များခေတ်ကာလက “နာမည်ကျော်
စစ်သူကြီးဆောင်ဆောင်း” ပြောခဲ့တဲ့
စကားပဲ။ ရန်သူက မြစ်ညာမှာ အင်အား
လဲ ပိုများတယ်။ ဒါကို နိုင်အောင်တိုက်
ဖို့ ပရိယာယ်ဆင်ရတယ်။
ကောက်ရိုးတွေနဲ့ စစ်သည်အတု
လုပ်ပြီး လေအဆန်မှာ မီးရှို့လွှတ်
လိုက်ရင် နိုင်ခြေရှိတယ်။ ယခုအားလုံး
ပြင်ဆင်ပြီးနေပြီ။ လေဆန်ကို စောင့်
၁၅၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နေချိန် စိုးရိမ်စိတ်ကြီးပြီး တစ်ခုခု မလုပ်
မိဖို့ အရေးကြီးတယ်။ စောင့်နေရုံ
ကလွဲပြီး ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး။ မကြာ
ခင် လေဆန်တိုက်လာတော့မှ ညီညီ
ညာညာ လှုပ်ရှားရမယ်။
ပေဒင်ဟောက်နိုး အလိုအရတော့
“သည်းခံပြီးစောင့်ပါ။ မကြာခင်
ကောင်းလာတော့မယ်” လို့ အားပေး
တာပါ။
ကဲ ဂမုန်းအကြောင်း ဆက်ကြစို့။
ဂမုန်းလဝန်းက တန်ပြန်ဂမုန်း(၆)မျိုးထဲ

မှာပါတယ်။
(ဒဏ်)တန်ပြန်ဂမုန်း(၆)မျိုး
၁။ ရစ်ဂမုန်း ။ ။ အနီရောင် သန်းထဲ
အရွက်ပေါ်မှာ ပြာစိမ်းစိမ်း အရောင်
အညှင်းအပြောက် အစင်းကလေး
တွေ ပါတတ်တယ်။ အပင်ပုံသဏ္ဍာန်
က နန္ဒင်းပင်နဲ့ တူတယ်။
၂။ ဂမုန်းလဝန်း ။ ။ ခတ္တာပင်နဲ့
တယ်။ အပင်ရင်း နီကြန့်ကြန့်
အမြစ်ဥက ကြက်သွန်ဥကို လုံးဝ
တယ်။ အဖိုအမ နှစ်မျိုးရှိပြီး အ

ရွက်က ရှည်တယ်။ အမရွက်က ဝိုင်းတယ်။

၃။ **ဂမုန်းရန်မီး** ။ ။ ကွင်းထိုးခတ္တရွက် နဲ့တူတယ်။ အပင်မကြီးကို အပင် ငယ်တွေ ဝန်းရံပြီး ပေါက်တတ် တယ်။

၄။ **ဂမုန်းလက်ဆက်** ။ ။ ဂမုန်း သံဆက်၊ ဂမုန်းလက်ယက်၊ ကွင်းထိုး ဂမုန်း စသည်ဖြင့်လည်း ခေါ်ကြ တယ်။ ကွင်းထိုးရင် ငွေစုမိတယ်လို့ ယူဆကြတယ်။

၅။ **ဂမုန်းကြက်ညွတ်** ။ ။ စပါးလင် ရွက်နဲ့တူတယ်။ ဂမုန်းကြက်လာ ဂမုန်းကျက်သရေလို့လဲ ခေါ်ကြ တယ်။

၆။ **ဂမုန်းဂေါ်သဇင်** ။ ။ နေအိမ်တွေမှာ အလှစိုက်ကြတဲ့ ဂေါ်သဇင်ပန်းပါ။

လဝန်းဂမုန်း

တန်ပြန်ဂမုန်း(၆)မျိုးထဲမှာ ဖိုမတွဲ လျက်နေတာ လဝန်းဂမုန်းတစ်မျိုးပဲ ရှိတယ်။ လဝန်းဂမုန်းအဖိုကို **နေဝန်း ဂမုန်း**လို့လဲ ခေါ်ကြတယ်။

စိုက်ပျိုးရာမှာ **ဖိုမရောနှောပြီး စိုက်ပျိုးတာ ပိုကောင်းတယ်။** ဖိုနဲ့မ ပေါင်းစည်းခြင်းအားဖြင့် တိုးပွားခြင်း လက္ခဏာကို ဆောင်တယ်။

အရွက်ပုံစံ မတူကြပေမယ့် အပွင့်ပုံစံ ဆင်တူတယ်။ ရိုးတဲထွက်ပြီး သုံး လေး ပွင့် ပူးပွင့်ကြတယ်။ အမပွင့်က အနှစ် မြန်တယ်။ ဒါကြောင့် ပွင့်ဖတ်နား တွန့်လိပ်နေတဲ့ ပုံစံနဲ့ အတွေ့အမြင်များ တယ်။

ခြံမြေမှာ မြေမရှိရင်လဲ ပန်းအိုးထဲမှာ ဖိုမနှစ်မျိုးကို ရောစိုက်ထားပြီး နံ့သာ ငါးပါးရည်ကို ဂါထာစုတ် နေ့စဉ်လောင်း ပေးရတယ်။

‘နံ့သာငါးပါး’ ဆိုတာကို ရှင်းပြပြီး အစ်ကို

ကြီး’

နံ့သာဖြူ၊ နံ့သာနီ၊ အကျော်၊ ကရမက်၊ တောင်တန်ကတိုး၊ ငါးမျိုး၊ ပေါင်းအရည်ပါ။ ငါးမျိုး မစုံရင်တောင် မှ အနည်းဆုံး နှစ်မျိုးရှိသင့်ပါတယ်။ နံ့သာရည်ကို စုတ်ရမယ့်ဂါထာက **စီးပွားတိုးတက်ဖို့ဆိုရင်...**

‘ဥုံ အာဂ္ဂဟိ တိတ္ထဗျော ယောဥတ္တိ’
(၃၇-အုပ်)

(အံ့ အာဂစ်ဆဟိ တိဝတ်တစ်ဘော အေသာညတ်ထိ)

တန်ပြန်အတွက်ရင်...

‘ဥုံ ဣ အပ္ပုဏ္ဏိကာသေ တိဋ္ဌာတိ ယောဥတ္တိ’ (၃၇-အုပ်)

(အံ့ ဂစ်ဆ အစ်ပုံဖို အောကာ သေ တိတ်ထာဟိအေသာညတ်ထိ)

‘ကျွန်တော် သတိရလာပြီ။ ကျွန်တော် ကိုရင်ဘဝ အစ်ကိုကြီးက ဦးပဉ္စင်းဘဝနဲ့ ဘုရားကြီးကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာဒီပဆီမှာ သင်ခဲ့ ရတဲ့ ဂါထာတွေပဲ’

‘အေး မှတ်မိလာပြီပဲ။ ကျန်တာတွေ သိရောပေါ့’

‘အာ မလုပ်ပါနဲ့ ဒါလေးပဲ မှတ်မိ တာပါ။ **အင်း ခံပြီး** စိုက်ရင် ပိုကောင်း တယ်လို့ သိတယ်။ အင်းရေးတာ မေ့သွားပြီ။ ပို့မယ့်ပို့ ကူးတို့ရောက် အောင် ပို့ပေးပါဗျာ’

မိတ်ဂြိုဟ်အင်းလို့ ခေါ်တယ်။ ကျောက်သင်ပုန်းဖြစ်စေ အုတ်ကြွပ် အုတ်ချပ် ဒါမှမဟုတ်တော့ ကျောက်ပျဉ် (တောတွင်း၌ တွေ့ရသော မျက်နှာပြင် ညီကျောက်ပြား)မှာဖြစ်စေ အင်းချရ တယ်’

* * * —————>

အင်းအပြင်ပတ်လည်တွင် **အောင်ပ၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်း** ဂြိုဟ် တွဲများ၊ ရထားသွား အစဉ်အတိုင်း

တစ်ပတ်ပြည့်အောင် ရေးသွင်းထား၏။ အတွင်း၌...

‘ဗြုဿ လောကဓမ္မေဟိ စိတ္တံ ယဿန ကပ္ပဟိ’

(၁၆)လုံးကို မြင်းသွားရေးသွင်းထား ၏။

အလွယ်တပုံတွင် စိုက်ပျိုးသူ အိမ် ထောင်ဦးစီး၏ မွေးနံ့ဖြည့်သွင်းရန် ဖြစ် သည်။

အင်းရေးဆွဲရာတွင် သတိပြုရန်မှာ **နေကို ကျောမခိုင်းရန် ဖြစ်သည်။** ဆိုလိုသည်ကား နံနက်ပိုင်းဖြစ်က အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ **မွန်းလွဲ ညနေပိုင်းဖြစ်က** အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ ရေးဆွဲဖြည့်သွင်းရန် ဖြစ် သည်။

ဂဏန်းခြေများကို အင်းသချာဖြင့်

၁၅	၂၄	၃၆	၇၈	၁၅
၇၈	၅ စိ	လော သ	မွေ ပ	၂၄
၃၆	၄ က	၉	၅ ဖွ	၃၆
၂၄	၁၁ ယ	၈ တိ	၈ န	၇၈
၁၅	၇၈	၃၆	၂၄	၁၅

မိတ်ဂြိုဟ်အင်း

အောင်ပ	ကုလား	ဆွေသား	တော်ရင်း	အောင်ပ
တော်ရင်း	၁ ၉	၄ ၁၂	၇ ၁၅	ကုလား
ဆွေသား	၆ ၁၄	၉	၂ ၁၀	ဆွေသား
ကုလား	၃ ၁၁	၈ ၁၆	၅ ၁၃	တော်ရင်း
အောင်ပ	တော်ရင်း	ဆွေသား	ကုလား	အောင်ပ

အင်းဆန်သွင်းပုံ

လည်း (ရေးသွင်းလိုက) ရေးသွင်းနိုင်ကြောင်း ဆရာတော်ကြီးက မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ထိုအင်းကို အောက်တွင်ခံ၍ လဝန်းဂမုန်း ဖို၊ မဉ္ဇူများ အထက်၌တင်၊ မြေဖို့ကာ ဆိုင်ရာဂါထာ စုတ်ထားသော နံ့သာရည် ပက်ဖျန်းရသည်။

အတိုက်အခိုက် ရန်ပြေပျောက်ခြင်း စီးပွားလာဘ်လာဘာ တိုးတက်ပွားများခြင်း နှစ်ခုစလုံး အလိုရှိပါက ဂါထာနှစ်ပုဒ်စလုံးကို (၃၇)အုပ်စီ စုတ်၍ လောင်းပေးရန်ဖြစ်သည်။

'တန်ပြန်ဆိုတာက မှန်မှာ ပုံရိပ်ထင်သလိုပါပဲ။ မှန်ကိုကြည့်ရင် ကြည့်သူရဲ့ပုံရိပ် ထင်တယ်။ မကောင်းကြံထားရင် မကောင်းတာ ပြန်ပြီးခံစားရမယ်။ ကောင်းတာဆိုရင်လဲ ကောင်းတာ ပြန်ရမှာပဲ။ မိမိ လုံ့လဥသယာမလိုဘူး။ သူပြုသမျှ သူခံရတာ။

မိမိက မှန်လိုပဲ မှန်မှန်ကန်ကန် ကျင့်ကြံနေထိုင်ပါ။ ရန်တို့မမူနဲ့။ ခမာဂုဏ်နဲ့ နေရမယ်။ ခမာဂုဏ်ဆိုတာ ဘာလုပ်လုပ် သည်းခံတဲ့ ခန္တီနဲ့ မတူဘူး။ ရန်စပွားမယ် အရိပ်အယောင် မြင်ရရင် ကြိုတင် ရှောင်လွှဲသွားတာမျိုးပါ။

စစ်ကိုင်းတောင်မှာ အရှေ့ အနောက် ပရက္ကမဆရာတော် နှစ်ပါးဟာ ရဟန္တာဆိုပြီး လူတွေ ကြည့်ညှိဆည်းကပ်ကြတယ်။ ရဟန်းထူး ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေပါပဲ။ အနောက်ပရက္ကမ ဆရာတော် ပျံတော်မူသွားတဲ့အခါ တစ်ပါးတည်း ကျန်တဲ့ အရှေ့ပရက္ကမဆရာတော်က ပိုပြီး တန်ခိုးကြီးလာတယ်။ ကြည့်ညှိဆည်းကပ်သူ ပိုများလာတာကို ပြောတာပါ။

အဲဒီတော့ အနောက်ပရက္ကမချောင်က ခန်းနေဦးပွင့်တစ်ပါး မရှုဆိတ်နိုင်

ဘူး။ အရှေ့ပရက္ကမဆရာတော်တို့ သွားပုပ်လေလွင့် ပြောဆိုရေးသားလာတယ်။ ဒီအခါ ဆရာတော်ကြီးက တို့တို့နဲ့ ဖြေရှင်းခြင်းမပြုဘဲ စစ်ကိုင်းတောင်ခြေကန္တီကွေ့နားက ရွာလေးထပ်ကျောင်းကို ပြောင်းပြီး သီတင်းသုံးတယ်။

ရန်စပွားပြီး ကြီးထွားလာမှာကို ရှောင်လွှဲတာပဲ။ ဒါကို ခမာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံတယ်လို့ ခေါ်ကြောင်း မယ်တော်ကြီး ဒေါသမှင်လ ရှင်းပြပေးပါတယ်။

'ကဲ တင်မောင်ဦးကို ပြောပြလိုက်ပါ။ ဒီအတိုင်း စီရင်စိုက်ဖို့ပြီး နံ့သာရည် နှောင်လောင်းပေးပါ။ ကိုယ်စရာကန်ကိုယ် မှန်မှန်ကန်ကန် ကျင့်ကြံနေထိုင်သွားပါ။ လဝန်းဖို၊ မအပွင့်တွေ ပြင်စေ ပုပွင့်လာတဲ့အခါ ကောင်းကျိုးအပြုပြန်ကို ခံစားရပါလိမ့်မယ်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

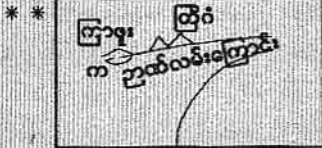
စာမျက်နှာ (၁၅၅)မှ အဆက်

လက္ခဏာပတေဋ္ဌိ အခြေပွား

၁။ ပညာရေးမှာ ဘွဲ့လွန် ရရှိနိုင်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ရှည်လျားပြီး လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ တြိဂံပုံ သင်္ကေတများ ရှိခြင်း၊ လမ်းကြောင်းအဆုံးမှာ ကြားဖူးပုံရှိခြင်းတို့ကြောင့် ပညာဉာဏ် ထူးချွန်ခြင်း ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးများစွာ ရရှိခြင်း ဖြစ်စေနိုင်သည်။

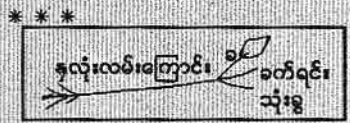
'က' အက္ခရာ

၂။ အိမ်ထောင်ရေး ကံကောင်း နိုင်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... နှလုံးလမ်းကြောင်း၊ အဖျားခက်ရင်းသုံးခွပုံ ထင်ရှားလှပနေခြင်း

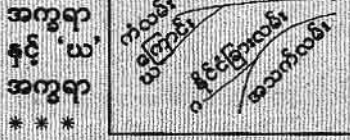
ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ခင်ပွန်းကောင်းချီးသာယာပျော်ရွှင် ခိုင်မြဲသော အိမ်ထောင်ရေးဘဝ တည်ဆောက်နိုင်လိမ့်မည်။ "ခ" အက္ခရာ

၃။ နိုင်ငံခြား သွားရောက် ပညာသင်ရက်နီး ရှိပါသည်။

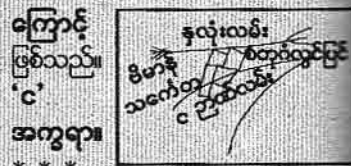
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေမှာ နိုင်ငံခြားခရီးလမ်း ထင်ရှားရှိခြင်း၊ နိုင်ငံခြားနှင့်ပတ်သက်သော တချက်နေ့ပြုတ်ခုံမှ စတင်သည် ကံလမ်းကြောင်းမှာ ပညာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ဉာဏ်လမ်းကြောင်းနှင့် သွားရောက်ထိတွေ့ ပူပေါင်းနေခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

'ဂ' အက္ခရာ

၄။ ကိုယ်ပိုင် တိုက်တာ၊ ယာဉ်ကား ပြည့်စုံပိုင်ဆိုင် ရနိုင်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်... နှလုံးလမ်းကြောင်းနှင့် ဉာဏ်လမ်းကြားစတင်လွှတ်ပြင်မှာ ဗိမာန်သင်္ကေတ (စတုဂံကွက်) များ ထင်ရှားရှိခြင်း

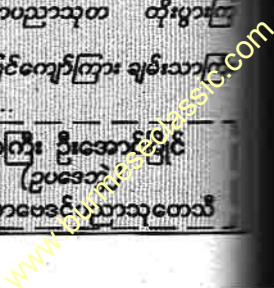

ကြောင့် ဖြစ်သည်။ 'င' အက္ခရာ။ ထိုသင်္ကေတများမှာ ကိုယ်ပိုင်တိုက်တာ၊ ယာဉ်ကား၊ မြေကွက်ကျယ်များစွာ ပိုင်ဆိုင်ပြည့်စုံနိုင်ပြီး ကျောင်းရေး၊ သိမ်၊ ဓမ္မာရုံစသည်ဖြင့် သာသနိကအဆောက်အအုံများလည်း ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းနိုင်မည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာမေဇင်္ဂပညာသုတေသီ

လက်ဖက်ဖဝါးပုံစံ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော လက်ဖက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက်သုံးဆယ်ကျော် မန္တလေးဇာတိ အမျိုးသမီး ဖြစ်ပါသည်။

လက်ဖက်ဖဝါးပုံစံကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

ဘယ်လက်ဖက်ဖဝါးပုံစံ

အဖြေညှိကြစို့

ဆရာကြီးနိုးနောင်မြိုင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

- ၁။ ယူဇာရေးမှာ ဘွဲ့လွန် ရရှိနိုင်ပါသလား။
- ၂။ ဒဏ်ထောင်ရေး ကံကောင်းနိုင်ပါသလား။
- ၃။ နိုင်ငံခြား သွားရောက် ယူဇာသင်ရက်နံ့ ရှိပါသလား။
- ၄။ ကိုယ်ပိုင် တိုက်တာ ယာဉ်ကား ပြည့်စုံ ပိုင်ဆိုင် ရနိုင်ပါသလား။

မိမိတို့၏ အဖြေကို သီးခြားစာရွက်လွတ်တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှသာ ပဟေဠိအဖြေနှင့် ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်ကြပါရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

က

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၅၆)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ရွှေဗွတ်

လောကကြီးရှိ သက်ရှိသက်မဲ့ အရာ အားလုံးကို လက်ခံရန် အသင့်ရှိနေ သော မဟာပထဝီမြေကြီး၏ အပေါင်း အစု ပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခုဖြစ်သော ရွှေဗွတ် သည် အရာရာတိုင်း၏ ပြောင်းလဲဖြစ် တည်မှုအတွက် အလယ်အလတ် အခြေအနေကို ညွှန်ပြပေးသည်။

ရွှေဗွတ်သည်ကား အလှည့်အပြောင်း နှင့် လက်ခံလွှဲပြောင်းပေးခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ်ပေသည်။

ခန္ဓာပေးဖြစ်စဉ်၊ ဇီဝဗေဒဖြစ်စဉ်နှင့် ပြောင်းလဲဖြစ်တည်မှု ဖြစ်စဉ်များတွင် အခြေခံကျသော လိုအပ်ချက်တစ်ရပ် အဖြစ်လည်း တင်စား ရည်ညွှန်းတတ် ကြသည်။

အင်္ဂလိပ်စာပေတွင် Muddleသည် ဖရိုဖရဲ၊ ကမောက်ကမဖြစ်ခြင်း၊ ရော နော ရှုပ်ထွေးခြင်းဟု အနက်ဖွင့်၍ Muddledသည် "မပြတ်မသား၊ မရေ မရာသော" ဟူသည့် နာမဝိသေသန အဖြစ်လည်းကောင်း၊ Muddy(ရွှေဗွတ် ထူသော)ကို စိတ်ရှုပ်စရာဟူ၍ လည်း ကောင်း အနက်ဆောင် သုံးနှုန်းကြလေ သည်။

တရုတ်ခေလေ့တွင်ကား ရွှေဗွတ်ကို ပန်းရန်လုပ်ငန်းနှင့် တွဲဖက်၍ အမှတ် အသားပြုကြသည်။ ပန်းရန်ပညာကို Ní Gōng "နီကွန်း" (ရွှေအလုပ်)၊ သံ လက်ကို Ní Gāo "နီတောင်း" (ရွှေခား)၊ ပန်းရန်ဆရာကို Ní Shù Jiàn နီးရွှေကျန်(ရွှေ ရေဆရာ) စသည်ဖြင့် ဝေါဟာရပြုသကဲ့သို့ Ní Shā Jù Xià "နီရှားကျွဲရှား" (ရွှေနှင့် သဲအားလုံး ကျလာသည်။) ဟုဆိုလျှင် အုတ်ရော ရော ကျောက်ရောရော ဖြစ်နေခြင်းဟု ဆိုလို၍...

၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သင်္ကေတများ၏

ဟုဂွဇီ

ဘာသာစကား (၄၀)

'ရွှပ်တု ပြစ်ဖြတ်ကူးသလို ကိုယ်ကိုယ် ကိုယ် အရည်ပျော်အောင် အနိုင်နိုင် ထိန်း နေရသည်'

ဟူသော ဆိုရိုးမှာ... 'တောင်မင်းပြောက်မင်း မကယ်နိုင် ကိုယ် မချီ အဝိတော်လည်း၊ သားတော်ခဲ'

ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အလားတူ ပင် "သံထိရေသွန်" ဟူသော မြန်မာ့ စကားနှင့် ဆင်တူသော ဆိုရိုးတစ်ခုမှာ "ရွှေ့နွား ပင်လယ်တွင်းဆင်းသည်" ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

Ní Niú Rù Hǎi "နီချိုင်းရဟိုင်" (ရွှေ့နွားရုပ် ပင်လယ်တွင်းဆင်း သည်) ဟူသော စကားသည် ဘယ် တော့မှ ပြန်မပေါ်နိုင်တော့သည်ဖြစ်ရာ "စုဠလိပ် ရေထဲလွှတ်" ဟူသော မြန်မာစကားနှင့်လည်း အဓိပ္ပာယ်ဆင် တူပါသည်။

ဂီတပညာရှင်

ဂီတပညာရှင် (Musician) ဟူသော သင်္ကေတ၏ အသုံးများသော ယေဘုယျဖွင့်ဆိုချက်မှာ "သေမင်း၏ ညှို့ငင်အား" ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဂီတသည် မတူကွဲပြားခြားနားသော သဘာဝနှစ်ရပ်၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဝေါဟာရနှစ်ခုနှင့် စိတ်စွမ်းအင်ဆိုင်ရာ ခန့်မှန်းရခက်ခဲသော နယ်ပယ်နှစ်ရပ် တို့အကြား ဆက်သွယ်ပေးသည့် ပေါင်း ကူးတံတားဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဂီတကို ဖန်တီးသူ ဂီတပညာရှင်အားလည်း သဘာဝ

နယ်ပယ်နှစ်ရပ်ဖြစ်သော အသက်ရှင် နေထိုင်မှုနယ်ပယ်နှင့် တမလွန်တို့ အကြား ဆက်စပ်ပေးသူ၊ သေမင်း၏ ညှို့ငင်အားအဖြစ် သင်္ကေတပြုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေးဂရိလူမျိုးတို့၏ ခေလေ့တွင် သေမင်း၏ ညှို့ငင်အားအဖြစ် "လူငယ် ဂီတပညာရှင်" တစ်ဦးပုံသဏ္ဍာန် သရုပ် ဖော်ခံကြလေသည်။

မြူးခိုး

ရေနှင့်လေတို့ ပေါင်းစပ်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် မြူးခိုး၊ မြူးနှင်းကို ဝေခွဲသတ်မှတ်ရခက်ခြင်း၊ ပုံဖော်ရန် ခက်ခဲခြင်း၏ သင်္ကေတအဖြစ် သုံးစွဲကြ သည်။

"မီးတောက်၏ မြူးခိုး" ဟု ဆိုပါက အစိုင်အခဲ၊ အငွေ့၊ အရည်ခြစ်စင် အခြေ အနေသုံးရပ်တို့ သတ်မှတ်၍ မရနိုင် အောင် ဖရိုဖရဲ၊ ပရမ်းပတာဖြစ်နေ ကြောင်း ဖော်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

(မြန်မာ့ရေမြေတွင် မှုန်းတွင်း မြေပြင်၊ တောင်တန်း စသည်တို့၌ ဆိုင်းနေသော အငွေ့၊ ရေမှုန်ထုကို

“မြို့”ဟုခေါ်၍ ပင်လယ်ပြင်၊ မြစ်
ပြင်စသည် ရေပြင်ထက်၌ ဆိုင်းဖွဲ့
နေသည့် ရေငွေ့၊ ရေမှုန်အစုအဝေး
ကို “ပိုင်း”ဟု ခေါ်ဝေါ်၏။

ကျီးပေါင်း

အပင်တစ်ပင်၏ အထက်တွင် ထပ်
ဆင့် ပေါက်ရောက်ရှင်သန်နေသော
အပင်ငယ်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ “ကျီး
ပေါင်း”ပင်ဟု ခေါ်သကဲ့သို့ အချို့သော
ဒေသများ ဥပမာ-(ချင်းတွင်းမြစ်
အထက်ပိုင်းဒေသ၊ ရှမ်းပြည်နယ်
မြောက်ပိုင်းဒေသ)တွင် “မစ်စယ်တိုး”
ဟု ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြသည်။ Mistletoe
ဟူသော အင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရကို
မွေးစားကာ မြန်မာမှုပြုထားခြင်း ဖြစ်
သည်။

ကျီးပေါင်းပင်ကား မိသားစုဘဝ၏
မျိုးဆက်အမွေခံ တစ်ဖန် ရှင်သန်လာ
ခြင်း၏ သင်္ကေတဖြစ်သည်။

ကျီးပေါင်းပင်သည် ပင်မသစ်ပင်၏
အကိုင်းအခက်တွင် ဗိုတွယ်ကာ မြေဆီ
ဩဇာများ စုပ်ယူရှင်သန်ရသော
ညွှတ်သည်အပင်ဖြစ်ကာ ဤသို့သော
သဘောသဘာဝရှိသောကြောင့် ပြန်
လည်ရှင်သန်လာသော မျိုးဆက်၏
သင်္ကေတဟု ဖွင့်ဆိုကြခြင်းဖြစ်၏။

ပဉ္စလက်ပညာတွင်မူ ကျီးပေါင်းပင်
(Mistletoe)သည် ဖုံးကွယ်မြှုပ်နှံထား
သော ရတနာသိုက်များ ရှာဖွေရန်
အတွက် အကူအပံ့စွမ်းအင်များ ပေး
စွမ်းနိုင်သည့် ကာရကသစ်ပင်ဖြစ်သည်
ဆို၏။

အရှေ့တိုင်း တရုတ်လေ့တွင်
(# 寄生) Hú Jì Shāng “ဟူကျီရိုနီး”
ဟု ခေါ်၍ ထပ်ဆင့် မွေးဖွားရှင်သန်ခြင်း
အနက်ဆောင်ပါသည်။

(ကျီးပေါင်းပင်မှာ တရုတ်နှင့်

အနောက်တိုင်းဒေသများဝက်သစ်ချ
ပင်၌သာ ပေါက်ရောက်ရှင်သန်လေ့
ရှိသော်လည်း မြန်မာ့ရေမြေတွင်
မည်သည့်ပင်လတ်၊ ပင်ကြီးမျိုးမဆို
၌ ပေါက်ရောက် ရှင်သန်နိုင်ကြ
သည်။

ကျီးပေါင်းပင်များအနက် ဝါးပင်၊
ကြိမ်ပင်၊ ငှက်ပျောပင်၊ ပိန်းပင်များ
ကိုမူ ကျီးပေါင်းဟု မခေါ်ဘဲ ဝါးပျံ၊
ကြိမ်ပျံ၊ ငှက်ပျောပျံ၊ ပိန်းပျံဟု
ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဝါးပျံနှင့် ကြိမ်ပျံကို လာဘ်လာဘ
အရာ၌ အသုံးပြု၍ ငှက်ပျောပျံ၊
ပိန်းပျံတို့ကိုမူ တခုတ်တရ သုံးစွဲလေ့
မရှိကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။)

မျောက်

မျောက်ကို အားအင်ပြည့်စုံ၍
ညှို့မှောင်ခြင်း သို့မဟုတ် အငြိမ်မနေ၊
အစဉ်အမြဲ လှုပ်ရှားနေတတ်ခြင်း၏
သင်္ကေတအဖြစ် အသုံးပြုလေ့ရှိကြ
သည်။

မျောက်တွင် အရည်အချင်းနှစ်ခု
ယှဉ်တွဲတည်ရှိ၏။ လက်တစ်ဖက်တွင်
အငြိမ်မနေတတ်သော အကျင့်စရိုက်
ကြောင့် အန္တရာယ်များလှသည့် အား
အင် ပြည့်စုံမှုရှိ၍ ယင်းအရည်အချင်းက
ပုဂ္ဂလိဋ္ဌာန်အားဖြင့် အထင်အမြင်

သေးဖွယ်ဖြစ်သော်လည်း မှန်းဆရန်
ခက်ခဲလှသည့် မတည်ငြိမ်သော စွမ်း
အင်၊ အငြိမ်မနေတတ်သော ဓလေ့
စရိုက်က အသက်ရှင်သန်ရန် မျှော်လင့်
ချက်အချို့ကိုလည်း ပေးစွမ်းနိုင်လေ
သည်။

အခြားလက်တစ်ဖက်တွင်ကား သူ
၏ စိတ်အတွင်းသန္တာန်မှ ဝိညာဉ်စွမ်း
အင်၊ သန္တေပိစွမ်းအင်ဖြစ်သည်။ ဤ
စွမ်းအင်က သူမတူအောင် ပါးနပ်လိမ္မာ
မှုကို ဖော်ပြပေးသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် အရှေ့တိုင်း တရုတ်
လေ့၌ မျောက်ကို ထက်မြက်သော
အင်အားနှင့် ပါးနပ်လိမ္မာခြင်း၊ ကျန်းမာ
သန်စွမ်းခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်းနှင့် ခုခံ
ကာကွယ်နိုင်ခြင်း၏ သင်္ကေတအဖြစ်
ဖွင့်ဆိုထား၏။

မျောက်တို့၏ လိမ္မာပါးနပ်မှုရှိခြင်းကို
ဤသို့ တင်စား၏။ (မျောက်သည် သူ
တစ်ပါး၏ မျက်လုံးပေါ်မှ မျက်တောင်
မွှေးကို မျက်တောင်တစ်ချက်မှ
မခတ်မိစေရန် နုတ်ယူနိုင်စွမ်းရှိ၏)
ဟူလေသည်။

မျက်တောင်တစ်ချက်ပင် မခတ်မိ၊
လုံးဝ သတ်ထားမိခြင်းမရှိအောင် လိမ္မာ
ပါးနပ်စွာ နုတ်ယူနိုင်သည်ဆို၏။

“အနောက်သို့ ခရီးသွားမှတ်
တမ်း” ဒဏ္ဍာရီတွင် မျောက်မင်း
“စွန်းဝူဝူ” ၏ စွမ်းရည်များကို ပမာပြု
လေ့လာနိုင်ပေသည်။

တရုတ်ပြက္ခဒိန်တွင် Shù Xiāng
“ရှုရှမ်း”ခေါ် ဇာတိပုံရိပ်(၁၂)ပါး၌
မျောက်ကို နှစ်သခင်၊ ပုံရိပ်တစ်ခုအဖြစ်
ထည့်သွင်းထားသည်။ ခရစ်ပြက္ခဒိန်နှင့်
တိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါက ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊
၂၀၀၈ ခုနှစ်တို့သည် မျောက်ပုံရိပ်စုံနိုး
သောနှစ်များ ဖြစ်ကြလေသည်။
တရုတ်ရိုးရာ ဓာတ်ကြီးငါးပါး ပိုင်ဆိုင်မှု

အရ မျောက်သည် သတ္တုဓာတ် ဝိုင်းဝန်းပါသည်။

ဒေဝတာပုရာဏ်အချို့တွင် မျောက်ကို ဝိညာဉ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓိရပညာရှင်အဖြစ် လည်းကောင်း၊ နတ်မင်းအဖြစ်လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး တင်စားရေးဖွဲ့ကြလေသည်။

ကျောက်သားတိုင်ကြီး

ကြီးမားခိုင်ခံ့သော ကျောက်သားတိုင်ကြီးများသည် သူ၏ ခံ့ညားသော ဖွဲ့တည်ပုံအရ နတ်ဘုရားများကို ကိုယ်စားပြုသင်္ကေတဟု ဖွင့်ဆိုကြသည်။

ရှေးဂရိလူမျိုးတို့သည် သူတို့၏ နတ်ဘုရားများ အမည်နာမများကို ကျောက်သားတိုင်တွင် ရေးထွင်းကာ ပူဇော်ပသလေ့ရှိကြသည်။

ဤကား ယေဘုယျ ဖွင့်ဆိုချက်ဖြစ်၍ တွဲဖက် အဓိပ္ပာယ်အနေဖြင့် ထုဆစ်ပုံဖော်ထားသော ပုံစံအရ အမျိုးမျိုး ကွဲပြားကြသည်။

ဥပမာ။ လူသားတို့အား ဘေးရန်အပေါင်းမှ ကာကွယ်ပေးသည့် စဖင့်ချို (Sphinx) ရုပ်တုများ (မြန်မာစေလေ့တွင် နရသီဟ သို့မဟုတ် မနုသီဟ နှင့် သဘောချင်းဆင်တူသည်။) ကို လေ့လာနိုင်သကဲ့သို့ ရေးထွင်းထားသော ကမ္မည်းစာ၊ ရုပ်ပုံ၊ သင်္ကေတ၊ အကာအကွယ် အပြင်အဆင် (မြန်မာမှုတွင် အင်းစမနှင့် ဆင်တူ၏။) ကို များအရလည်း သက်ဆိုင်ရာ အနက်အဓိပ္ပာယ်အသီးသီးကို သီးခြား ဖော်ဆောင်ကြပေသည်။

စိန်မြေ၊ စိန်တော

မြေဓာတ်နှင့် ရေဓာတ်၏ ပေါင်းစပ်မှုအစုဖြစ်၍ လေဓာတ်နှင့် မီးဓာတ်ချို့တဲ့သော လက္ခဏာဖြစ်သည်။ ဤ၁၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

သင်္ကေတကို “ပုဂံသိုးဆွေးမြည်နေသည့် ဝိညာဉ်များ”ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသည်။

ရှေးအလယ်ခေတ်ကာလ ဒေဝတာပုရာဏ်များအရ ဖွင့်ဆိုခြင်းဖြစ်ကာ အဓိက ဆိုလိုချက်မှာ ကျဆုံးခြင်း သို့မဟုတ် သေဆုံးခြင်းအတွက် ကြိုတင်သတိပေးသောသင်္ကေတ ဖြစ်သည်။

အပြီးအပြတ်၊ ပြည်ဖုံးကားချလိုက်ခြင်း၊ ယတိပြတ် သံယောဇဉ်ဖြတ်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း ရည်ညွှန်းသည်။

ဝတ္ထုပစ္စည်း သို့မဟုတ် အခြေအနေဖြစ်ရပ်များ တိုက်ဆိုင်လျှင်သော်မှ လွမ်းစရာ၊ သတိရစရာ သံယောဇဉ်အကြွင်းအကျန်မရှိတော့ပါဟု ဆိုခြင်းဖြစ်လေသည်။ (မြန်မာမှုတွင် စိန်မြေကို ညွှန်ပျောင်းဟု သုံးနှုန်းသည်။)

မကာရ(makara)

မကာရ(makara)သည် အိန္ဒိယရှေးဟောင်းဒဏ္ဍာရီလာကမ္ဘာဦးသတ္တဝါဖြစ်သည်။ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ မိကျောင်းတစ်ပိုင်း၊ ငါးတစ်ပိုင်းဖြစ်၍ ရေကြောင်းသွားလာမှုတွင် အထူးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းလုံခြုံစေသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

အင်ဒိုနီးရှားတို့၏ လက်မှုအနုပညာ

တွင် တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုကြသည်။ (မြန်မာမှုတွင် မကန်း သို့မဟုတ် မကန်းဟု ခေါ်ဝေါ်၍ အထူးသဖြင့် စေတီပုထိုး နတ်လမ်းလှေကားအောက်ခံ အဆင်တန်ဆာအဖြစ် သွန်းလုပ်လေ့ရှိကြ၏။ ပါဠိဘာသာ မကာရမု ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။)

ပြောင်း

တရုတ်စေလေ့အရ အသုံးများသော သင်္ကေတ(၈)မျိုးတွင် ပါဝင်သော ပြောင်း(ပြောင်းဖူး)ဖြစ်သည်။ ဤသင်္ကေတ၏ဖွင့်ဆိုချက် “မျိုးနွယ်ဆက်”ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

တရုတ်လူမျိုးတို့၏ တန်ဆာဆင်အနုပညာတွင် တွင်ကျယ်စွာ တွေ့ရတတ်သည်။ “ပြောင်း”ကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် Yü mi “ယွီမီ”ဟု ရေးသားခေါ်ဝေါ်၏။

“ယွီ”မှာ “ကျောက်စိမ်း”ဖြစ်၍ “မီ”မှာ “ဆန်”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ “ကျောက်စိမ်းဆန်”ဟု တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ မြင့်မြတ်သော ကျောက်စိမ်းနှင့် တွဲဖက်တင်စား ခေါ်ဝေါ်ထားခြင်းဖြစ်၏။

ထို့အပြင် အသံတူ ရေးထုံးကွဲသော (雉) ယွီ Yü စာလုံးမှာ မွေးမြူဖြူရခြင်း၊ သားသမီးများကို ပြုစု ပျိုးထောင်ခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရရှိလေရာ “ယွီမီ”ဟူသော “ပြောင်း”သည် မျိုးနွယ်ဆက်၏ သင်္ကေတဖြစ်ရလေသည်။ (တရုတ်စေလေ့) ဓာတ်ကြီးငါးပိုးတွင် မီးဓာတ်စိုးဝိုင်းသော သီးနှံဖြစ်သည်။

ဟူဂျင်းနီ

စာရေးသူ ငယ်နုစဉ် (၅)နှစ်သမီး
တွင် စာရေးသူ၏ဖခင်ကြီး အမြဲတစေ
ပြောသံကြား၍ ရင်းနှီးကြည်ညိုနေ
သာ ဆရာတော်ကြီး(ခန္တီး)တစ်ပါး
ဖြစ်ပါသည်။ နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ချိန်
တိုင်း ဦးချစ်မောင်(ကျောင်းအုပ်
ဆရာကြီး)နှင့် ဖခင်ကြီး(ကျောင်းအုပ်
ဆရာကြီး)တို့ ဝန်းသိုမြို့သို့ သွားခဲ့ကြပါ
သည်။

ခန္တီးရိပ်သာတွင် တရားအားထုတ်
နေ သွားကြပါသည်။ ရက်ရှည် တရား
အားထုတ်ကြပါသည်။ ကျောင်းဖွင့်အပီ
ပြန်လာကြပါသည်။

စာရေးသူ (၁၀)နှစ်အရွယ်က ဖခင်
ကြီး(ခရီးထွက်ရန်)ကို အိမ်မှ သင်္ဘော
ဆိပ်အထိ(မြင်းလှည်းစီးပြီး) လိုက်ပို့ပေး
ခဲ့ဖူးပါသည်။ သင်္ဘောကြီးအမည်က
ခေါက်တန်း(ငယ်စဉ်က မှတ်သားခဲ့
ခြင်း)ပါ။

ကသာခရိုင်၊ ဝန်းသိုမြို့ ခန္တီးစာသင်
တိုက်နှင့် ရိပ်သာကျောင်းတိုက်ကြီး၏
ဦးမဟာနာယက ဖြစ်တော်မူသော
အဗ္ဗမဟာပဏ္ဍိတ အဘိဝဇေမဟာရဋ္ဌ
ရှင် ခန္တီးဆရာတော်ကြီးထံမှောက်၌
ရက်ရှည်တရားအားထုတ်ရန် သွားခဲ့
ကြပါသည်။

ဖခင်ကြီး ပြောသံကြားသည်နှင့်
ညည်းကောင်း၊ ဆရာတော်ကြီး၏ ခန္တီး
ဆိပ်ခွတ်စဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
သင်္ဘောစဉ်က ကျွမ်းဝင်နေခဲ့ရပါသည်။
ဆရာတော်ကြီး၏ ကျမ်းစာများတွင်
ပါသော ပုံတော်ကို တွေ့ရပါ၏။ ဆရာ
တော်ကြီး၏ လုံးနေသော ဆံတော်များ
ကို ဖူးရပါ၏။

စာရေးသူ ဝိဇ္ဇာ-သိပ္ပံ တက္ကသိုလ်
ဆက်စဉ်က ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူငယ်
နှင့် ရှိခဲ့ပါသည်။ ဝန်းသိုမြို့သူပါ။
အနုစဉ်ကတည်းက ဝန်းသိုကဆို

ဒေါ်လှနုစိတ္တ
(B.Sc., H.G.P., Dip. Ed)

ကျေးဇူးတင် အဘိဝဇေမဟာရဋ္ဌရှင် ခန္တီးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဥပဇာ
(သက်တော် (၈၆)နှစ် သက္ကတော်(၁၆၆)ပါ)

ခန္တီးဆရာတော်ကြီး

သော အသိနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်ခြင်းပါ။
(ငယ်စဉ်က စိတ်ပိုရိပ်) ဝန်းသိုမြို့၏
အစွဲအလမ်းပါ။ သမီးချင်း ရင်းနှီးပြီး
မိဘချင်းလည်း ရင်းနှီးနေကြပြီ ဖြစ်ခဲ့
၏။

ခန္တီးဆရာတော်ကြီး၏ ဒကာရင်း
(ဦးမောင်ကြီး+ဒေါ်သီ)၏ မြေးမ ဖြစ်
ပါသည်။ (၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လ)
ဒီဇင်ဘာ ကျောင်းပိတ်ရက်တွင်
ဝန်းသိုမြို့သို့ သွားရောက်ခဲ့ကြပါသည်။
သူငယ်ချင်းက အလည်ခေါ်ပါသည်။

သူငယ်ချင်းနှင့် စာရေးသူ မန္တလေး
မြို့မှ ညထွက်သော မီးရထားဖြင့်
စီးခဲ့ကြပါသည်။ ဝန်းသိုမြို့သို့ နံနက်
(၂:၀၀)နာရီတွင် ရောက်ပါသည်။
ဘူတာ၌ သူငယ်ချင်း၏ဖခင်(ဆန်စက်
ပိုင်)က ကြိုဆိုခဲ့ပါသည်။

ဘူတာမှ ချွန်းတောင်တန်းရပ်သို့
ခြေကျင်သွားရပါသည်။ ခိုက်ခိုက်တုန်
အေးပါသည်။ မိခင်ကြီးမှာ မီးလင်းငို
ကြီးရှေ့မှ ဆီးကြိုခဲ့ပါသည်။ မီးလှူစေ
ပါသည်။ ကော်ဖီတိုက်ပါသည်။ အိပ်ရာ

ဝင် နားနေစေခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့ နံနက်(၇း၃၀)မှ အိပ်ရာ ထပါသည်။ နေမမြင်ရ။ နင်းများ ပိတ် ဖုံးနေပါသည်။ ဝန်းသို့ဈေးထဲသို့ ခေါ် သွားပါသည်။ ရေနံဆီမီးခွက်များ ထွန်း ပြီး ရောင်းချသော ဈေးပါတဲ့။ ဈေးကွဲ နေပါပြီ။

တစ်နေ့လုံးရောင်းချသော ဆိုင်ခန်း များ ရှိပါသည်။ မုန့်ဈေးတန်းတွင် ရောင်းချသူပင် မရှိတော့ပါ။ ဆန် ခေါက်ဆွဲကျွေးပါသည်။ ခေါက်ဆွဲကျွေး ပါသည်။ ခေါက်ဆွဲ(၁)ခွက်(နှစ်ဆယ့် ငါးပြား)ပါ။ ကြော့ပန်းကန်လုံးကြီး အပြည့်အမောက်ပါ။ ငါးနိုင်းချင်း၊ ဘဲဥနိုင်းချင်း ခေါက်ဆွဲပါ။

မကုန်နိုင်ကြောင်း စာရေးသူက ပြောသောအခါ ပန်းကန်လုံးသေးဖြင့် ထည့်ပေးပါသည်။ (တစ်ဆယ့်ပြား ဖိုးပါ။) မကုန်နိုင်ပါ။ ဝအီလှပါပြီ။

ဈေးမှ ပြန်လာသောအခါ ထမင်း ကျွေးပါသည်။ သူတို့ထုံးစံမှာ နံနက် (၈း၀၀)နာရီတွင် နံနက်စာ စားပါသည် တဲ့။ မစားနိုင်ပါ။ ဆန်ခေါက်ဆွဲတန်ခိုး ကြောင့် ဗိုက်ပြည့်နေပါပြီ။

နံနက်(၉း၀၀)နာရီတွင် ချွန်းတောင် တန်း နေအိမ်မှ စ၍ထွက်ပါသည်။ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် ဝေးပါသည်။ ခြံဝန်းကျယ်ကြီးများတွင် စားပင်သီးပင် များဖြင့် အုပ်ဆိုင်းနေခဲ့ပါသည်။

မြို့ပြင်မှထွက်ပြီး မကြာမီ ဒေါင်းပြူး ချောင်း ရောက်ပါသည်။ ရေမနက်လှ ပါ။(မိုးတွင်း၌ ချောင်းရေနက်ပြီး ရေစီး ကြမ်းသော ချောင်းပါတဲ့။) ရေကူး၍ ဖြတ်ရပါသည်။(ချောင်းကူးတံတား မရှိ သေးပါ။)

ချောင်းတစ်ဖက်ကမ်း ရောက်သော အခါ လူသွားလမ်းကို တွေ့ရပါသည်။ တောင်ပေါ်တက်ရသော လမ်းပါ။

ရွေးစေ့နီနီများဖြင့် (ရွေးချိန်သော ရွေးစေ့) တန်ဆာဆင်ထားသော အပင် များက လမ်းဘေးတွင် ကပ်ပေါက်နေ ပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးများ၏ အရိပ် ကြောင့် မပူပါ။ မမောပါ။ ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင် တောင်ပေါ် ရောက်သွားခဲ့ကြပါ သည်။ ခန္တီးရိပ်သာ အဝင်နားတွင် ရွေးအကောင်(၂၀)ကျော်က ကြုံဆိုနေ ကြပါသည်။ (အပြီးများနန်၍ လူအနီး သို့ကပ်ပြီး ကြုံကြပါသည်။ မဟောင် ပါ။)

နံနက်(၁၀း၃၀)နာရီတွင် ရောက်ပါ သည်။ ဆွမ်းစားဆောင်သည့် ဦးဆုံးသွား ပါသည်။ ဆွမ်းချိုင့်များ(အခြားသူများ က ပါးလိုက်သော ဆွမ်းချိုင့်များလည်း ပါသည်။) ငှက်ပျောသီး(ရွှေနီ)၊ သင်္ဘော သီးမှည့်များ၊ ထိုးမုန့်ထုပ်များ၊ ကျောက်ဖရုံယိုများကို ကပ္ပိယထံ အပ်နဲ့ ပါသည်။ ဆွမ်းပွဲပြင်နေသော ကပ္ပိယ ကြီးနှင့် ဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ်ရှင်များ ရှိပါသည်။

ကပ္ပိယမှ မိခင်ကြီးကို ဝမ်းသာ အားရ ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားထား သော စကားတော်ကို ပြန်ပြောပြပါ သည်။(ရင်းနှီးပွင့်လင်းမှု အပြည့်ဖြင့် ပြောကြားခြင်းပါ။) နံနက်အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပြီးစတွင် ဆရာတော်ကြီးက “တောင်ပေါ်သို့ လူ(၁၀)ဦးလာမည်။ လူ(၁၀)ဦးစာ အစားအသောက် ပြင်ဆင်ထားဖို့ မိန့်ပါသည်” တဲ့။ (စာရေးသူတို့ အိပ်ပျော်နေချိန်တွင် မိန့်ကြားခြင်းပါ။)

သူတို့ကလည်း (၁၀)ယောက်စာ ပြင်ထားပါသည်တဲ့။ စာရေးသူ အပါ အဝင် သူငယ်ချင်း၊ မိသားစု(မိခင်၊ သူငယ်ချင်း၊ မောင်နှစ်ယောက်) (၅) ယောက်သာလာရန် မိခင်ကြီးက စီမံ ထားပါသည်တဲ့။

စာရေးသူတို့ ထွက်လာမှ ဆွေးနွေး များ၊ မောင်၏ သူငယ်ချင်းများ လိုက်ခဲ့ကြခြင်းပါ။ မချိန်းထားဘဲ (၁၀)ယောက် ပြည့်သွားခြင်းပါ။ (ဆရာ တော်ကြီး၏ မိန့်စကားကလည်း (၁၀)ယောက်ပါပဲ။)

ဆရာတော်ကြီး၏ကျောင်း(နှစ်ထပ် တိုက်ကြီး)မှာ ခမ်းနားလှပါသည်။ နေ့ ခေတ်အနေဖြင့်ဆိုလျှင် တန်ဖိုးကြီး သော ကျောင်းကြီးပါ။ ဆရာတော်၏ မဖူးတွေ့ရပါ။ ဆရာတော်ကြီး(တောင် ပေါ်သို့ရောက်စ) စရာ ဦးတဲကျောင်း ကလေး ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုတဲကျောင်း ပေါ်တွင် တစ်နေ့လုံး(နေ့သန့်) ထိုင် လျက် သီတင်းသုံးပါသည်။

ထိုတဲကျောင်း ဝါးကြမ်းခင်းပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး စာရေးနေပါသည်။ ဝါးကြမ်း ခင်းပေါ်တွင် နေရာထိုင်ခင်းပြီး ထိုင် နေပါသည်။ ဖျာကြမ်းပေါ်တွင် ရေးလက် (ကျမ်းစာရွက်များ)များ ရှိနေပါသည်။ လေးထောင့် ခုံသေးသေးပေါ်တွင် စာရွက်တင်ပြီး ခဲတံဖြင့် စာရေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အသက်(၈၀)နာရီနေပါပြီ။ သို့သော် ဆရာတော်ကြီး မျက်မှန် မတပ်ထားဘဲ ကြည်လင်တောက်ပဆဲ မျက်စိများ စာရေးနိုင်ဆဲပါပဲ။ မပြုံးသော်လည်း ကရုဏာမျက်နှာတော်ဖြင့် ကျက်သတော် ရှိလှပါသည်။ ငယ်စဉ်က ကျွန်ုပ်တို့ ရင်းနှီးရသော မျက်နှာတော်ပါ။

စာရေးသူတို့မှ ဖယောင်းတိုင်ထပ် များ၊ ဝတ္ထုငွေများ၊ ဆပ်ပြာများ၊ သွား တိုက်ဆေးတံများ၊ လှူဖွယ်များ လင်ပန်း၊ ကြော့ရည်သုတ်လင်ပန်း တွင်ထည့်ပြီး လှူကြပါသည်။ နှုတ်သေ သည်။ မေတ္တာပို့ပါသည်။ ကျောင်း ဒကာကြီး ဦးမောင်ကြီး၊ ဒေါ် ကျန်းမာရေး မေးပါသည်။

စာရေးသူကိုလည်း ဖခင်ကြီး၏ သမီးဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါတွင် ဆရာကြီး ဦးချစ်မောင်နှင့် ဖခင်ကြီး အကြောင်း အနည်းငယ် ပြောပါသည်။ ဉာဏ်ကောင်းလိုလျှင် ဝင်လေ ထွက်လေ မှတ်ပါရန် မိန့်မှာပါသည်။ နာရီဝက်လောက်ပဲ မှတ်ခိုင်းတာပါ။ (စာရေးသူ၏ဖခင်က အလေ့အကျင့် ထုပ်ပေးထား၍ (၇)နှစ်သမီးကပင် ဝင်လေထွက်လေ ကောင်းစွာ မှတ် တတ်ပါသည်။) **အဘိဏ္ဍသုတ်နှင့် ဒေဝဒူတသုတ်** အမြဲ ရွတ်ဖတ်ပါ။ ဉာဏ်ကောင်းစေ၏။ တရားရလွယ်၏ ဟု မိန့်ကြားတော်မူပြန်ပါ၏။

ဖခင်ကြီး **အဘိဏ္ဍသုတ်နှင့် ဒေဝဒူတသုတ် အမြဲရွတ်ခြင်းကို ဆရာတော်ကြီး မိန့်တော်မူမှ သဘောပေါက်ရပါ၏။**

စာရေးသူမှာ တောင်ပေါ်ရောက်စာတည်းက ရေးဆာနေ၏။ ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်နေခိုက်လည်း ရေးဆာဆု၏။ ဆရာတော်ကြီးမှ ဖိုးလုံး၏ အမည်ကို ခေါ်ပါသည်။ ရေတစ်ခွက် ခပ်စေပါသည်။ တံကျောင်းမှ ရေးအိုးစင်မှ ဖိုးလုံးက ရေခပ်လာပါ၏။

မိခင်ကြီးကထ၍ ပန်းကန်ပြားခံသော ရေဖန်ခွက်ကို ဆရာတော်ကြီးအား ဆက်ကပ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက မေတ္တာပို့ ဆုပေးပါသည်။ ဤလျှင် စာရေးသူအား လက်ယပ်ခေါ်ပါသည်။ စာရေးသူအား ရေခွက်ကို ဖြည့်ပေးသောကံစေပါသည်။

ကျော့သို့ အေးပြုပေးကြိုတင် လှူပြန်ရာ တရားရပါစေ အေးငြိမ်းသော တရားအသော ဟောပါစေ' ဟု ဆုပေးပါသည်။ စာရေးသူဘဝတွင် ဤကဲ့သို့ ကောင်းမွန်သောရေကို (ဆရာတော်

ကြီး ပေးစွန့်သောရေမျိုးကို) မသောက်ဘူးပါဟု ထင်မိပါသည်။

ရေးဆာလည်းပြေ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း အေးမြခွင်လန်းလာပါ၏။ (ညအိပ်ရေးပျက်သည်အပြင် တောင်ပေါ် တက်လာသောကြောင့် မကြည်မလင် ဖြစ်နေခြင်းများ ပျောက်ကွယ်သွားရပါသည်။) အင်အားများ တိုးလာသကဲ့သို့ ခံစားရပါ၏။ ဆရာတော်ကြီး မေတ္တာရေပါ။

(၁၁:၀၀)နာရီ ဆရာတော်ကြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပါသည်။ စာရေးသူတို့က မလှမ်းမကမ်းမှ ကြည်ညိုကြပါသည်။ သင်္ကန်းပေါ်တွင် အဝတ်ဖြူကြီး ခင်းပါသည်။ သပိတ်တွင် ဆွမ်းအနည်းငယ် ထည့်ပါသည်။ (ဆွမ်းလှေကြီးမှ (၂)ဇွန်း၊ (၃)ဇွန်းပဲ ခပ်ပါသည်။) ဆွမ်းစားပွဲအပြည့် ဟင်းခွက်များမှ တစ်ဇွန်းစီ (ဇွန်းသေး) ခပ်ယူပါသည်။ နယ်ဖတ်ပြီး လက်ဆေးပါသည်။

ပြီးလျှင် အလုတ်သေးသေးလေးဖြင့် အကြာကြီး ဝါပြီးမှ မျိုချပါ၏။ သတိကပ်၍ ဘုဉ်းပေးခြင်းပါ။ အမြင်ဆန်းလှ

ပါ၏။ ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းများ ထပ်ထည့်ခြင်းမရှိပါ။

ဆွမ်းသပိတ်၌ ကျန်နေသော ဆွမ်းများကို ဆွမ်းလှေကြီးထဲသို့ လောင်းထည့်ပါသည်။ ဆွမ်းဟင်းခွက်များကိုလည်း လှေကြီးထဲသို့ လောင်းထည့်ပါသည်။ ရောနယ်ပါသည်။ ကပ္ပိယကြီးမှ ဆရာတော်ကြီးလက်ကို ရေလောင်းပေးပါသည်။ လက်သုတ်ပဝါ ဆက်ကပ်ပါသည်။

ဆွမ်းလှေကို ပိုက်ပြီး ကပ္ပိယကြီးက ရှေ့ကသွားပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက နောက်မှလိုက်ပါသည်။ (တောင်ပေး မဆောင်ရပါဘဲ ဖျတ်ဖျတ် လတ်လတ် လျှောက်နိုင်ပါသည်။) ထန်းပင်ရင်းတွင် ကြွေရည်သုတ် ပန်းကန်ပြားများ ရှိပါသည်။ ခွေးအကောင် (၂၀)ကျော်ကလည်း ပန်းကန်ပြားအနီးတွင် ဝပ်နေကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ဆွမ်းလှေကြီးထဲမှ ရောနယ်ထားသော စားဖွယ်များကို ပန်းကန်ပြားများတွင် (တစ်ဆုပ်၊ နှစ်ဆုပ်) ထည့်ပေးပါသည်။ (ခွေးအရွယ်အစားအတိုင်း ကျွေးပါသည်။) ခွေးများသည် ငြိမ်သက်စွာ စားကြပါသည်။ ကုန်လျှင်လည်း အခြားပန်းကန်ပြားမှ လုယူပြီး ကိုက်ကြခြင်း ဟောင်ကြခြင်း မရှိပါ။ စားပြီးလျှင် (သပိတ်ဟောင်းကြီးတွင် ရေထည့်ထားပါသည်။) ရေသောက်ချင်လျှင် သောက်ကြ၏။ မသောက်လိုသော အခြားခွေးများက သရက်ပင်ခြေရင်း၊ မရန်းပင်ခြေရင်း၌ အိပ်ကြပါတော့၏။ **အထူးအဆန်းသဖွယ် စိတ်က ခံစားရပါ၏။**

ရေကန်ကြီးတွင် ဆရာလေးကြီး ဆပ်ပြာနှင့် လက်ဆေးခြင်း၊ ပါးစပ်ဆေး

ခြင်းများ ပြုလုပ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး လက်သုတ်ပဝါဖြင့်(ဆေးကြောမှု)ကို သန့်စင်ပြီးပါပြီ။ ဆရာတော်မှ လှမ်း၍ ကပ္ပိယကြီးကို မိန့်ပါသည်။

“ကလေးတွေကို ဆွမ်းကျွေးပါ။ ဝအောင်ကျွေးပါ။ ငရုတ်သီးစပ်သော ဟင်းများ မကျွေးပါနဲ့” တဲ့(ငရုတ်သီးစပ်ခြင်းကို အလွန်မတန် ကြောက်သော စာရေးသူ ဝမ်းသာလှပါ၏။) ဆရာတော်ကြီး တဲကျောင်းသို့ ကြွသွားပါပြီ။ တဲတဲခါးပိတ်ပြီး တရားအသိနှင့် နေပါမည်။ မည်သူ့ကိုမျှ အတွေ့မခံတော့ပါ။ ညနေစောင်းမှ တဲတဲခါးဖွင့်ပါတော့မည်။

ဆွမ်းစားဆောင်တွင် စားပွဲများဖြင့် စာရေးသူတို့အတွက် စားသောက်ဖွယ် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ ထမင်း ဟင်း အပြင် ဒေသထွက် ရိုးရာအစားအစာများကိုလည်း ပြင်ဆင်ထားပါသည်။

ထိုစဉ်အခိုက် စာရေးသူတို့ စားပွဲပေါ်သို့ ခရမ်းချဉ်သီးပန်ထွေဖျော် တစ်ပန်းကန် လာတင်ပါ၏။ ကလေးများ စားနိုင်ရန် ခရမ်းချဉ်မီးဖုတ်ပြီး ငရုတ်သီးမထည့်တော့ဘဲ ပြုလုပ်ထားပါသည်ဟု ပြောပါ၏။ ပူပူနွေးနွေးပါ။

စာရေးသူက ထမင်း (၂)စွန်း (၃)စွန်းကို ခရမ်းချဉ်သီးပန်ထွေ၊ မှန်ညှင်းစောဖြင့် စားပါသည်။ မိခင်ကြီးက ငါးဖယ်ဆုပ်ချက်၊ ဘဲဥကြော်များ ထည့်ပေးပါသည်။ (စာရေးသူက ခြေလေးချောင်းသား မစားသည်ကို သိ၍ အထူးဂရုစိုက်၍ ထည့်ပေးတာပါ။)

ငါးဆုပ်ချက်၊ ခရမ်းချဉ်သီး ပန်ထွေကို တွေ့တော့လည်း ဖခင်ကြီး၏ စကားကို သတိရမိပါသည်။ ဖခင်ကြီးတို့ ခန္တီးဆရာတော်ကြီးထံ၌ တရားလာမှတ်သော နှစ်တစ်နှစ်တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့

သော အကြောင်းအရာပါ။

တရားရှုမှတ်သူများကို တစ်ပါးနေ တဲကျောင်းများတွင် အားထုတ်စေပါသည်။ စားချိန်ကြလျှင် ဝေယျာဝစ္စများက လင်ပန်းများဖြင့် တဲကျောင်းဝရန် တာတွင် လာပို့ပါသည်။ လိုသော ပစ္စည်းများကို စာရေး၍ မှာကြားနိုင်ပါသည်။ **(စကားမပြောရပါ။)**

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူဖခင်ကြီး တရားမှတ်နေခိုက် ဝမ်းသာလှပါသည် တဲ့။(နံနက်အရုဏ် ဆန်ပြုတ်သောက်တာ နည်းသွားပါသတဲ့။) ဆာသည်၊ ဆာသည်ဟု မှတ်ရမည့်အစား ပန်ထွေဖျော်နှင့် ငါးဆုပ်ချက် စားရလျှင် ကောင်းမည်ဟု စိတ်ပျံ့လွင့်နေပါသည် တဲ့။

နောက်တော့ ပြန်ပြီး အမှတ်ကောင်းတော့ မေ့သွားပါသတဲ့။ ဆွမ်းစားကြေးစည်ရိုက်လာပါပြီ။ ဖခင်ကြီးက အမှတ်သတိဖြင့် တဲရှေ့ဝရန်တာ ထွက်လာပါသည်။ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်ရှင် ဆွမ်းလင်ပန်း သယ်လာပြီး ရှေ့ချပါသည်။

ဖခင်ကြီးက လက်ဆေး၊ ထိုင်ပြီး ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်ပြီး မေတ္တာပို့နေစဉ် ကပ္ပိယကြီးမှ ဆွမ်းလင်ပန်း တစ်ချပ်ဖြင့် ရှေ့မှောက် ရောက်လာပါသည်တဲ့။

လင်ပန်းမှ ချပေးသော ဟင်းခွက်မှာ ခရမ်းချဉ်ပန်ထွေဖျော်နှင့် ငါးဆုပ်ဟင်းပါတဲ့။ ကပ္ပိယမှ လေသံဖြင့် (တစ်ဖက်တဲမှ ယောဂီများ မကြားစေရန် စကားမပြောရဆိုသော ဆရာတော်ကြီး စည်းကမ်းကို မဖောက်ချင်၍ ဆရာတော်ကြီး ပို့ခိုင်းလိုက်ပါသည်တဲ့။(တဲကျောင်း(၃)ယောဂီဟု ဆိုသဖြင့် ဖခင်ကြီးထံ လာပို့ခြင်းပါ။)

ဖခင်ကြီးမှာ ဆရာတော်ကြီးအား

အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးဦးခိုက်မိပါသည်တဲ့ (သူတစ်ပါး၏ စိတ်အကြံအစည် သိနိုင်သော ဉာဏ်တော်ကို နှိမ်ခြင်းပါ။) ဆွမ်းမစားမီ ဆရာတော် တဲကျောင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ရှိခိုးခြင်းကို ဆရာကြီး ဦးချစ်မောင် သတိထားမိလာပါသည်တဲ့။ (နေသောအခါမှ ပြောဖြစ်ကြပါသည်တဲ့။) ဆရာကြီး ဦးချစ်မောင်လည်း ထိုသို့ အဖြစ်မျိုး ကြုံဖူးပါသည်တဲ့။ ဆရာတော်ကြီး ခွေးများကို ကျွေးညှော်အဖြစ်အပျက်ကို ချက်ချင်း သတိမသသည်။ ခွေးများမှာ ဝပ်လျက် လက်ဖက်ရေချ ဦးခေါင်းထိပြီး ငြိမ်ငြိမ်ပုံကိုပါ။ ခွေးများတောင် ဆရာတော်ကြီးကို ရှိခိုးကြပါလားဟူသော အယူပါ။

တဲကျောင်းကလေးများကို ကြည့်ကြပါသည်။ စေတီတော်မြတ်ကို ကြည့်ကြပါသည်။ ရင်ပြင်ကို တံမြက် ထည့်လှည်းကြပါသည်။ သစ်ရွက် ကောက်ကြပါသည်။ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြပါသည်။ နေ့(၂:၀၀)နာရီလောက်တွင် ဝန်းသိုမြို့ကို ပြန်ရောက်ပါသည်။

နောက်နေ့များတွင် ဝန်းသိုမြို့သို့ ဘုရားများဖူးခြင်း ဝန်းသိုစော်ဘွား၏ ဦးအောင်မြတ်၏ ဟော်ကုန်ခြင်း၊ ခန္တီးစာသင်တိုက်သို့ သွားခြင်းများ ပြုခဲ့ပါသည်။ ခန္တီးစာသင်တိုက်နှင့် ခန္တီးရိပ်သာကျောင်းတိုက်ကြီး ဦးစီးမဟာ နာယက ခန္တီးဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိများ သိလာသည်။

ခန္တီးဆရာတော်ကြီး၏ ဘဒ္ဒန္တသူနေပါ။ အဂ္ဂမဟာအဘိဓမ္မမဟာရဋ္ဌဂုရု မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ထီးမြို့နယ်၊ ကစွန်းလောင့်ဇာတိပါ။

ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၈)ရက် သောကြာနေ့ နံနက်(၄)ချက် တီးတွင် မီးရှူးဖွားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ခမည်းတော် ဦးလယ်ရောက်၊ မယ်တော် ဒေါ်ရွှေမြင့်ပါ။ သားသမီး တစ်ကျိပ် နှစ်ယောက်တွင် ဒုတိယ သားပါ။ မွေးဖွားကစပြီး စီးပွားတိုး သဖြင့် မောင်သားတိုးဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့ပါ သည်။ အလွန်မတန် နူးညံ့သိမ်မွေ့ လိမ္မာအေးဆေးပါသည်တဲ။

ငယ်စဉ်ကပင် စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ် များစွာ ရှိပါသည်။ စားစရာများကို မောင်နှမများ၊ သူငယ်ချင်းများကို ကျွေးလေ့ရှိပါသည်။ သူများစားတာ ဝမ်းသာပြီး ကိုယ်တိုင်ကတော့ အဆာခံ ပါသည်တဲ။

အသက်(၁၂)နှစ်တွင် ကိုရင်ဝတ် ပါသည်။ ဉာဏ်ထက်မြက်၍ လောကုတ္တရာစာပေများ ပေါက်ရောက် တတ်မြောက်ပါသည်။ လောကနီတိ၊ ဗေဒင်လက်ရိုးများကို သြချလောက် အောင် တတ်ကျွမ်းပါသည်။

အသက်(၁၄)နှစ်တွင် ပခုက္ကူတွင် စာသင်ကြားပါသည်။ ဝန်းသို အရှင်စန္ဒိမာသည် ဆရာဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ဝန်းသို အရှင်စန္ဒိမာနောက်သို့ လိုက်ပါ လျက် ဝန်းသိုခန္တီးကျောင်းသို့ ရောက်ခဲ့ ပါသည်။

ပထမ ခန္တီးဆရာတော်ကြီးမှ မန္တလေးမြို့ လေးပြင်လေးရပ် ဆရာ တော်ကြီးများထံတွင် ခန္တီးဆရာတော် ဖြစ်လာမည့် ဦးပဉ္စင်းလေးကို စာပေ သင်ကြားစေခဲ့ပါသည်။

ထူးခြားထူးချွန်စွာဖြင့် ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာ နိကာယ်ငါးရပ်တို့ကို တတ်မြောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ရဟန်း (၁၂)ဝါတွင် ခန္တီးစာသင်တိုက်၏ တိုက် အုပ်စာချအဖြစ် ချီးမြှောက်ခြင်း ခံရပါ

သည်။

(၁၉)ဝါအရတွင် ခန္တီးတိုက်ဦးစီး မဟာနာယက ပထမခန္တီးဆရာတော် ကြီး ပျံလွန်တော်မူပါသည်။ ဆရာတော် ကြီးကို ဒုတိယခန္တီးဆရာတော်ကြီး အဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြပါ၏။

ခန္တီးဆရာတော်ကြီးသည် စာသင် သားများ အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန် ရေး၊ စာပေ ကြိုးစားအားထုတ်ရေးတို့ ကို ဆောင်ရွက်တော်မူပါသည်။ ပရိယတ္တိလမ်းစဉ် တိုးတက်အောင်မြင် ခဲ့ပါသည်။

စာပေသင်ကြားရင်း ဝိပဿနာ တရားများ အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။ တရား ဟော တရားပြပေးပါသည်။ ကျမ်း စာအုပ်များ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ (၂၀) ကျမ်းပြုစု ခဲ့ပါသည်။

ဘာသာအလင်းပြ(ဖ၊ ဒု၊ တ) (၃) ကျမ်းမှာ အလွန်မတန် အဖိုးထိုက်ပါ သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ သဘောကျ နှစ်သက်ကြပါသည်။ **သစ္စာအလင်းပြ ကျမ်းကြီး**မှာ အပြည့်စုံဆုံး ကျမ်းကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ခန္တီးဆရာတော်ကြီးသည် ဆဋ္ဌ သင်္ဂါယနာတင်ပွဲ၌ ပါဠိဝိသောကေ တာဝန်နှင့် ဆဋ္ဌသံဝိတိဘာဏက တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ကသာခရိုင် ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနတွင် ဝိနည်း ဖိုရ်ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ဝန်းသိုမြို့နယ် (၅)ဂိုဏ်းအုပ်၊ (၅)ဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် သာသနာ့တာဝန် ကို ကျေပွန်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၅ ခုနှစ် မှော်ဘီ သာသနာတော်သန်ရှင်းရေး ဦးစီးဆရာတော်(၂၁)ပါးတွင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၄၂ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း(၁၁) ရက်တွင် သံဃာ့ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ အစည်း

အဝေးတွင် သြဝါဒါစရိယဆရာတော် အဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ခန္တီးဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၂၃ ခုနှစ်တွင် “**အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ**” ဘွဲ့ တံဆိပ်တော်မြတ်ကို အလှူခံ ရရှိခဲ့ပါ သည်။ ၁၃၄၁ ခုနှစ်တွင် “**အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု**” ဘွဲ့တံဆိပ်တော်မြတ် ကို အလှူခံ ရရှိခဲ့ပါသည်။

သက်တော်(၅၈)နှစ်၊ သိက္ခာတော် (၃၉)ဝါတွင် ဝန်းသိုမြို့နှင့် တစ်မိုင်ကွာ တောင်ပေါ်၌ ခန္တီးရိပ်သာကျောင်း တည်ဆောက်ပြီး တောမှီခဲ့ပါသည်။ တရားပြသခဲ့ပါသည်။

တပည့် အရှင်ကုဏ္ဍကနှင့် အရှင် ကုသလ နှစ်ပါးတို့ကို ခန္တီးစာသင်တိုက် လွှဲအပ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ (စာရေးသူတို့ သွားခဲ့သော ၁၃၃၃ ခုနှစ်တွင် ဦးကုဏ္ဍက နှင့်ဦးကုသလတို့ စာသင်တိုက်ကို အုပ်ချုပ်နေပါသည်။ [ဆရာတော်ကြီး တရားထွက်သောနှစ်(၁၃၁၅ ခုနှစ်)တွင် ရဟန်းနှစ်ပါးကို လွှဲအပ်ခဲ့ပါသည်။]

ခန္တီးဆရာတော်ကြီးကို “ရဟန္တာ” ဟု သမုတ်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါသည်။ အဘိုးနီ၏ ပြောပြချက်ကို ရောပြပါမည်။ တစ်ခုသော ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ခန္တီး စာသင်တိုက်၌ ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်ရန် ရှိပါသည်။

တောင်ပေါ်မှ ခန္တီးဆရာတော်ကြီး ကိုလည်း ပင့်လျှောက်ထားပြီး ဖြစ်ပါ သည်။ ဒေါင်းမြူးချောင်း ရေကြီးနေ သဖြင့် လှေဖြင့်ပင့်ရန် အစီအစဉ် ရှိခဲ့ပါ သည်။ အဘိုးနီနှင့် ဒါယကာတစ်ဦးက လှေဖြင့် ပင့်ဆောင်ရန် သွားကြပါသည် တဲ။

မိုး သည်းထန်စွာ ရွာနေပါသည်တဲ။ ဝန်းသိုမြို့ဘက် ဒေါင်းမြူးချောင်းကမ်း ပါး၌ ဆရာတော်ကြီးကို တွေ့ကြုံရပါ သတဲ။ သက်န်းကို ရေမဖို(ငါးမဆောင်း

ထားပါ။) ခြေတွင် ရေခဲခွံ မကပ်ဘဲ တွေ့ကြရပါသတဲ့။

အဘိုးနီတို့က “ဆရာတော် ဘယ်လို ကြွလာပါသလဲ”ဟု မေး လျှောက်သော်လည်း မိန့်တော်မမူပါ တဲ့။ (အဘိုးနီတို့ နားလည်သဘော ပေါက်ကြပါသည်တဲ့။)

ထီးမပါဘဲ သင်္ကန်းမစိုစွတ်ခြင်း၊ လှိုင်းထန်ရေလျှံနေသော ချောင်းကို ဖြတ်လာသော်လည်း ခြေတွင် ရေမစို ရွံ့မကပ်ခြင်းသည် သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ် ပါတဲ့။ စိတ်ထဲတွင် သိပြီး ဝမ်းသာကြ ပါသတဲ့။

ဦးပွင့်တစ်ပါးကလည်း ပြောပြပါ သည်။ ပြောပြချက်ကို ရေးပြပါမည်။ တစ်ခုသောအချိန်က ဖြစ်ပါသည်။ ခန္တီးစာသင်တိုက် တိုက်အုပ်ဆရာတော် (အရှင်ကုဏ္ဍက)နှင့် ဝန်းသိမြို့ ရဟန်းပျို များ ပြဿနာဖြစ်ကြပါသည်။

အရှင်ကုဏ္ဍကမှာ စာပေ အလွန် မတန် တတ်ကျွမ်းပါသည်။ ဝိနည်း စည်းကမ်း အလွန်ကြီးသူ ဖြစ်ပါသည်။ စည်းကမ်းဖောက်သူကို တိုက်မှ နှင်ထုတ်တတ်သူ ဖြစ်ပါ၏။

မသိသူများက ဒေါသကြီးလွန်းသူ၊ ကြမ်းတမ်းလွန်းသူဟု သတ်မှတ်ကြပါ ၏။ စာသင်သားများကို စာသင်ခြင်း၊ မကျန်းမာသူ ရဟန်းများကို ဆေးကု ခြင်းကို မသိကြ၍ ဝေဖန်ကြခြင်းပါ။ အရှင်ကုဏ္ဍကသည် အပြောကြမ်းသော် လည်း နှလုံးသားလှသူ ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်ကုဏ္ဍကသည် မြို့နယ်ဝိနည်း ဝိနည်း၊ ရဟန်းပျိုအဖွဲ့ အကျိုးဆောင်၊ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်များအဖွဲ့ အမှုဆောင်အဖြစ် ဆောင်ရွက်ပါသည်။ အရှင်မဟာဓောဂ္ဂလာန် ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးကဲ့သို့ ရဟန်းကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဝိနည်းစည်းကမ်း အလေးအမြတ်

ထားသော အရှင်ကုဏ္ဍကနှင့် ဝန်းသိမြို့ ရဟန်းပျိုများ(ဝိနည်း စည်းကမ်း လွတ် ချင်ကြသော ရဟန်းပျိုများ) ပြဿနာ ပေါ်ကြပါ၏။

အရှင်ကုဏ္ဍကနှင့် ရဟန်းပျိုများ (ပြဿနာဖြေရှင်းခံရန်) တောင်ပေါ် ခန္တီးဆရာတော်ကြီးထံမှောက် လာ ရောက်ကြရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ကို (တဲကျောင်း၌ စာရေးနေစဉ်) လာ ရောက် လျှောက်ထားကြပါသည်တဲ့။

တိုက်ကျောင်းပေါ်၌ စောင့်ဆိုင်းရန် မိန့်ပြီး စာဆက်ရေးနေပါသည်တဲ့။ တစ်ခုတည်းသာရှိသော လှေခါးမှ ရဟန်းများ တက်ကြပါသည်။ အချို့က လည်း လှေကားခြေရင်း(မြေပြင်)ပေါ်၌ စုရုံးနေကြပါသည်။

တဲကျောင်းမှ ဆရာတော်ကြီးက မကြွလာပါတဲ့။ သို့သော် ပထမဦးဆုံး ရောက်သော သံဃာတော်(၃)ပါးက ကိုယ်စားတော်မြတ် (အလွန်မတန် သပ္ပာယ်လှသော ကြီးမားလှသည့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်)ကို ဦးချပြီး မှော့ကြည့် လိုက်သောအခါ တရားဟောပလ္လင်ပေါ်

တွင် ခန္တီးဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ရ ပါသည်တဲ့။ အလွန် အံ့အားသင့်ကြပါ သတဲ့။

ဒုတိယအသုတ် တတိယအသုတ် များလည်း တရားဟောပလ္လင်ပေါ်မှ ခန္တီးဆရာတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ရပါ သတဲ့။ မြန်မြန်တက်လာကြပါ။ ဆရာ တော်ကြီး ရောက်ရှိနေကြောင်း လှေကားထိပ်မှ ဆော်သြကြပါ၏။

လှေကားတွင် တက်နေသော ရဟန်းများက မြေပေါ်မှ ရဟန်းများကို အဆင့်ဆင့် ပြောကြားကြပါသတဲ့။ မြေပြင်၌ရှိသော ရဟန်းများထံမှ နှစ်ပါး က တဲကျောင်းသို့ အမြန်သွားကြ၏။

တဲကျောင်းတွင် ခန္တီးဆရာတော်ကြီး ကျမ်းစာရေးလျက်အတိုင်း ဖူးရပါ သတဲ့။ ဒီလိုအမြင်ကို တွေ့ကြသည့် အခါ အမြင်မှန်ကြသော ရဟန်းပျို များက အရှင်ကုဏ္ဍကထံ တောင်းပန် ဝန်ခူကြပါသတဲ့။

[အရှင်ကုဏ္ဍကသည် ပထမခန္တီး ဆရာတော်ကြီး၊ ဒုတိယခန္တီးဆရာ တော်ကြီးကဲ့သို့ ဝိနည်း စည်းကမ်း လိုက်နာသူ ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ကြီးဖြစ် နေစဉ်ပင် ယောနယ်မင်းရွာမပြန်ဘဲ ဒုတိယခန္တီးဆရာတော်ကြီး ထံပါး၌ သာ သစ္စာရှိစွာ နေခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ တရားလည်း အလွန် အားထုတ်ပါ သည်။]

ပြောပြခဲ့ဖူးသော ဦးပွင့်မှာ ယခု အခါ အလွန်မတန် ဘုန်းကြီးသော ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေပါပြီ။

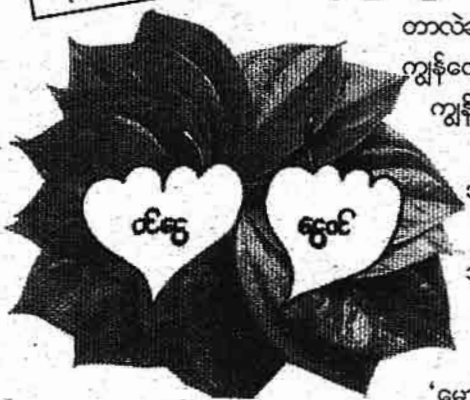
စာရေးသူ ဘွဲ့ရ ကျောင်းဆရာမ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်မှစ၍ ခန္တီးဆရာ တော်ကြီး (အသက်တော် ၉၀ ကျော်) ပျံလွန်တော်မူသည်အထိ လှူဒါန်းခဲ့ပါ သည်။

မွေးနေ့ပူဇော်တွင် (တော်သလင်း

လားရှိုးမြို့စေတီ

မောင်ရင်လွှာ
(မအူပင်)

ကွမ်းရွက်အမြှာ

မြို့နှင့် အလှမ်းဝေးကွာသော ကျောင်းကျေးရွာရှိ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေကို အောင်မြင်အိမ်၌ ညွှန်တော်အဖြစ် ကျွန်တော် ရောက်ရှိနေသည်မှာ နှစ်ရက်ခန့် ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်တော်မြို့သို့ ပြန်မည်ဖြစ်၍ မြို့မှ ကွမ်းရွက်နှင့် သူ့ကွမ်းခြံမှ ကွမ်းရွက်များ ကျွန်တော်နှင့် လူကြုံပါး၍ ရောင်းချပေးနိုင်ရန် သူ့အိမ်၌ ကွမ်းရွက်ခူးသူ၊ ကွမ်းရွက်စီသူ အလုပ်သမားများနှင့် လူစည်ကားပြီး အလုပ်ရှုပ်နေကြပါသည်။

ကိုအောင်မြင် ကွမ်းခြံမှ ကွမ်းရွက်ခူးသည့်အသံ ကြားကြ၍ ရွာထဲမှ ကွမ်းရွက်စားလိုသူတို့ ကွမ်းရွက်လာဝယ်နေ၍ လူဝင်လူထွက် ပို၍ ရှုပ်နေပါသည်။

ကွမ်းရွက်စီနေသူ အလုပ်သမားများလည်း ကွမ်းရွက်ခူးလာသူတို့ပေးလာသော ကွမ်းရွက်များကို လက်မလည်နိုင်အောင် စီနေကြရပါသည်။

ထိုသို့ ကွမ်းရွက်များ စီနေရင်း အလုပ်သမားစိမ်းက ကွမ်းရွက်တစ်ရွက်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး သူနှင့်အတူ ကွမ်းရွက်စီနေသူ အလုပ်သမားများကို...

'ဟေ့...ဟေ့ ဒီမှာ ကြည့်ကြစမ်းအေး ကွမ်းရွက်အမြှာပုထိုးတော်ရေ... ညည်းတို့ ယောက်ျားယူလို့ ကလေးမွေးရင် အမြှာပုထိုးအောင် ဒီ ကွမ်းရွက် အမြှာပုထိုးကို စားကြပါလားအေး'

ဟု ထိုအလုပ်သမားက သူ့အပေါင်းအသင်းများကို နောက်ပြောင်ကူစားပြောဆိုလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ နောက်ပြောင်ပြောဆိုလိုက်ချိန်တွင် ကွမ်းရွက်လာဝယ်သူများထဲမှ အသက်(၇၀)ကျော်ခန့်ရှိ အဘွားအိုအိုသည် အဘွားက ကွမ်းရွက်

အမြှာပုထိုးကို ပြီး အပေါင်းအသင်းများကို နောက်ပြောင်ပြောဆိုနေသော ကွမ်းစီအလုပ်သမားလေးကို...

'ဟဲ့...ဟဲ့ကလေး... ကွမ်းရွက်အမြှာပုထိုးလို့ ကလေးအမြှာပုထိုးပေးတော့အေး ကွမ်းရွက်အမြှာပုထိုးကို အစီအရင်ကောင်းကောင်းနဲ့ စီရင်ပြီး ဆောင်ထားရင်တော့ လာဘ်လာဘာပွင့်တာတော့ အမှန်ပဲအေး'

နှုတ်ခမ်းတွင် ကွမ်းသွေးတို့ ရဲရဲနီအောင် ပေးရနေပြီး ဆံဖြူ၊ သွားကျိုး၊ ပါးရေနားရေတွန့်နေသည့် အဘွားအိုအို ပြောလိုက်သော စကားက ကျွန်တော်အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်သွား၍ ကျွန်တော် အဘွားအိုအိုအနား ကပ်သွားပြီး...

'အဘွား ကျွန်တော်ကမြို့ကရောက်နေတဲ့ ကိုအောင်မြင်ရဲ့ ညွှန်သည်ပါ။ အဘွားပြောတဲ့အတိုင်း ကွမ်းရွက်အမြှာပုထိုးကို အစီအရင် ကောင်းကောင်းနဲ့ စီရင်ပြီး ဆောင်ထားရင် လာဘ်လာဘာပွင့်တယ်ဆိုတာ တကယ်ပဲလား၊ ဘယ်လိုစီရင်ပြီး ဆောင်မှ လာဘ်ပွင့်

တာလဲဆိုတာ သိချင်လိုက်တာ အဘွား ကျွန်တော်ကို ပြောပြပါလားဗျာ' ကျွန်တော် အလေးထား မေးမြန်းလိုက်သည့် စကားကြောင့် အဘွားအိုအိုက ကျွန်တော်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး သူ့ပါးစောင်တွင် ငုံ့ထားသော ကွမ်းယာကို တစ်ချက် နှစ်ချက်ဝါး၍...

'မောင်ရင်က ညွှန်သည်ကိုကွယ်၊ ကဲ ကဲ ကွမ်းရွက်အမြှာကို ဘယ်လို စီရင်ပြီး အသုံးပြုရင် လာဘ်လာဘာပွင့်သလဲဆိုတာ ညွှန်သည်ဖြစ်တဲ့ မင်းလဲ နားထောင်၊ အိမ်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ညည်းတို့လဲ နားထောင်ကြ'

ဟု ဆိုကာ ကွမ်းရွက်စီနေကြသော အလုပ်သမားများကိုပါ အဘွားအိုအိုက လှည့်ပြောလိုက်ပြီး...

'ဒီလိုဟေ့ ဒီလို ဂျီရိဆန်တဲ့ကိစ္စတွေက တို့ရေမြုန်ယာလူကြီးတွေ လက်ထက်က တည်းကလို့ ယုံယုံကြည်ကြည် လုပ်လာတာ၊ နောက် ဒီလိုကိစ္စတွေက ယေသုကျော် သွားပြီး သိသူတွေက ဖော်စားနေကြတာ တို့ အတိုအဘွားလက်ထက်က အခုလို ကွမ်းရွက်အမြှာပုထိုးပေးတာနဲ့ အစီ ကွမ်းရွက်အမြှာကို နှံ့သဖြူ အသွားတုံ့သွေးပြီး နှံ့သဖြူ ရည်နဲ့ ဆေးကြော၊ ဆေးကြောလို သန့်ရှင်းသွားတဲ့ကွမ်းရွက်ရဲ့ ကျော့တက်မှာ ကွမ်းရွက်ပေါက်ပြုသွားအောင် "ဝင်းဆွ" လို့ ဖြူလေး ထင်အောင်ရော'

ကွမ်းရွက်ရဲ့ အတွင်းဘက်မှာလဲ 'သွင်' လို့ ထင်အောင်ရော အဲဒီလို ရှေ့နောင် ကွမ်းရွက်

အမြှောက် အမြောက်ခံလို့ ဖိတ်ရလာတဲ့ ဝင်ငွေ ငွေကြေးတွေ သိမ်းတဲ့နေရာမှာထား လိုက်ရင် တကယ်ပဲ ဝင်ငွေတိုးလို့ ငွေဝင် တော့တာပဲဟေ့'

အဘွားသိန်းက သူ့စကားကို အဆုံး သတ်ပြီးသော်လည်း သူ့စကားများ တွင် တစ်ခုခု လိုသွားသလိုဟန်ဖြင့် ကွမ်းစီးနေသူ အလုပ်သမားများ၏ အလယ်ရှိ ကွမ်းရွက်ပုံကြီးကို စူးစိုက် ငေးမောကြည့်ပြီး စဉ်းစားနေရင်းမှ သူ့စကားကို ဆက်ပြန်ပါသည်။

'အဘွားပြောတဲ့အထဲမှာ တစ်ခုလိုလွှား ထယ်ကွယ်၊ အမြောက်ခံလို့ရလာတဲ့ ကွမ်းရွက်အမြှောက်ကို အမွှေးတိုင်းသုံးတိုင် ထွန်းညှိပြီး ကွမ်းရွက်ရဲ့အလယ်မှာရှိတဲ့ ကုဆေးနုတ် အနံ့မှာရှိတဲ့ ဘီလူး အဖျားမှာ ရှိတဲ့ ပိတ္တနုတ်စတဲ့ ဟိုလဲသုံးခုကို ရည်မှတ် လို့ လာတဲ့ပွင့်ဖို့ ဆုတောင်းနယ်ကွယ်'

ဟုဆိုကာ အဘွားသိန်းက သူ့စကား တို့ကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။ အဘွားသိန်း စကားဆုံးသွားသည်နှင့် ကျွန်တော်မရှင်းသော အကြောင်းအရာ များကို အဘွားသိန်းအားမေးလိုက်ပါ သည်။

'အဘွားကို ကျွန်တော်မရှင်းလို့ မေးမယ်နော်။ ကွမ်းရွက်ရဲ့ ကျော ဘက်မှာ "ဝင်ငွေ" လို့ရေးပြီး ကွမ်း ရွက်ရဲ့ အတွင်းဘက်မှာ "ငွေဝင်" လို့ ဘာကြောင့် ရေးရတာလဲဗျ'

'ဒါက ဒီလိုရှိတယ် မောင်ရင်၊ လောကီ ယုတ္တတော့မှ ကက်ကင်းဆတ်ဆိုတာ ရှိ တယ်။ "ကွမ်းရွက်"၊ "ဝင်ငွေ"၊ "ငွေဝင်" ဆိုတာ ကက်ကင်းဆတ်သဘောပေါ့။ ကက်ကင်းသဘောဆိုတာက ချက်ချင်း လက်ဝင်း အကျိုးပေးစေတယ်'

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော်မရှင်းတာများ ကို အဘွားသိန်းက ရှင်းပြပေးလိုက် ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ကွမ်းရွက်

အမြှားပူးကိုင်ထားသော ကလေးမထံမှ ကွမ်းရွက်အမြှားကို တောင်းယူပြီး ကျွန်တော်မှတ်စုစာအုပ်ကြား ညှပ်ထား လိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ကျွန်တော် ဖြို့သို့ ပြန်လာပြီး ကိုအောင်မြင့် လူကြို ပါးလိုက်သည့် ကွမ်းရွက်ရောင်းချခြင်း ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါ သည်။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ခရီးရောက် မစိုက်ပင် မှတ်စုစာအုပ်ကြားမှ နွမ်းဖန့် ဖန့်ကွမ်းရွက်အမြှားကို ထုတ်ယူပြီး အိမ်၌ အသင့်ရှိသည့် နံ့သာဖြူတုံးကို သွေးကာ နံ့သာဖြူရည်ဖြင့် ဆေးကြော သန့်စင်လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ကက်ကင်းသဘော ဆောင်သည့် "ဝင်ငွေ" နှင့် "ငွေဝင်" ဆိုသည့်စာလုံးကို ကွမ်းရွက်အမြှား၏ ကျောဘက်နှင့် အတွင်းဘက်တွင် ရေးသားကာ ကွမ်းရွက်တွင် စောင့် ရှောက်သော ကုဝေရနတ်၊ ဘီလူး ဒေဝမိစ္ဆာနတ်တို့ကို ရည်မှတ်၍ အမွှေး တိုင်းသုံးတိုင် ထွန်းညှိကာ လာဘ်လာဘ ပွင့်ရန် ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။

ထိုအစီအရင်ပြုလုပ်၍ ကွမ်းရွက် အမြှားကို ဆောင်ထားခဲ့ရာ တစ်လခန့် အကြာ၌ ကျွန်တော်လုပ်ငန်း၌ ဝင်ငွေ တိုးလို့ ငွေဝင်လာသည်ကို သိသိသာ သာ သိလိုက်ရပါသည်။

ဝင်ငွေရရန် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေကြ သူတို့ ဝင်ငွေတိုးပြီး ငွေဝင်စေဖို့ ကွမ်း ရွက်အမြှား အစီအရင်ပြုလုပ်၍ ယုံကြည်စွာဆောင်ထားပြီး လာဘ်ပွင့် ကာ ငွေဝင်နိုင်စေရန် အကြံပြု ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အလုပ်လုပ်ကိုင်သူတိုင်း ဝင်ငွေ တိုး၍ ငွေဝင်နိုင်ကြပါစေ။
// မောင်ရင်ထွေး (မအူပင်) //

စာမျက်နှာ (၁၆၆) မှ စာဆက်

လပြည့်ကျော် ၈-ရက်)တို့တွင် ဆွမ်း စားစဉ် အသုံးပြုသော ပဝါဖြူ(လက် ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ချုပ်လုပ်ပါသည်။)၊ ဂျင်တန်(ဆရာတော်ကြီး အမြဲပုံပါ သည်။)၊ တဘက်များ ဝတ္ထုငွေများ ကပ်လျှဲပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ စာအုပ်များ အမြဲဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။

မြစ်ကြီးနား အ.ထ.က(၁)တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်က တောင် ပုလူဆရာတော်ကြီးကို ဒုတိယအကြိမ် တတိယအကြိမ် ပူးမြော်ခွင့် လျှာခွင့် ရခဲ့ပါသည်။

တောင်ပုလူဆရာတော်ကြီး တရားပွဲ ၌ ဓမ္မဒါနပြုသောပုံတော်(ခုတင်တစ်ခု ပေါ်တွင် ခန္တီးဆရာတော်ကြီးနှင့် တောင်ပုလူဆရာတော်ကြီး ထိုင်နေ ပုံပါ။ ခန္တီးဆရာတော်ကြီးက တောင် ပုလူဆရာတော်ကြီး၏ လက်ကို ကိုင်ပြီး မေတ္တာဝေနေသောပုံပါ။ ပူဇော်မဝပါ။)ကို ကိုးကွယ်ထားပါသည်။

တောင်ပုလူဆရာတော်ကြီး ပျံလွန် တော်မူသည်မှာ အရင်ကျပါသည်။ ရှစ်လခန့်အကြာတွင် ခန္တီးဆရာတော် ကြီး ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ ဘဝမှ ယနေ့တိုင် မန္တလေး-မြစ်ကြီးနား အစုန်-အဆန်(ရထား) စီးသွားတိုင်း ခန္တီးရိပ်သာ တောင်ပေါ်ကျောင်းကို လက်အုပ်ချီမိုး ရိုးရိုးနေပါသည်။

ခန္တီးဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်တော် များကို ဌာပနာ၍ စေတီတော် တည် ထားကိုးကွယ်ကြသည်။

ယခုတိုင်လည်း ခန္တီးစာသင်တိုက်နှင့် ခန္တီးရိပ်သာကျောင်း အောင်မြင်နေဆဲ ပါ။ ခန္တီးဆရာတော်ကြီး၏ အရိုက်အဟန် ကြောင့် ခန္တီးတိုက်ထွက် ရဟန်းများ အောင်မြင်ကြဆဲပါ။

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရမ်းသာကြပါစေ။ ခန္တာဝန်ကို လွယ်ကူစွာ ဆောင်ရွက်နိုင် ကြပါစေ။

ဒေါ်သုမနဝိန္ဒာ
(B.Sc, H.G.P, Dip Ed)

သာသာနာဖြူ ဝိဇ္ဇာများ၏ ဆိုဆိုပထကားများ

ရွှေတုန် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်

'ဒီနေ့ညတော့ တပည့် မောင်လူမော်ကို ဝိပဿနာတရား မဟောတော့ဘူး။ မြန်မာဗုဒ္ဓဘာသာ လူမျိုးတွေ မိမိတို့အိမ်မှာ အိမ်နဲ့တွဲပြီးတော့ ဘုရားကျောင်းဆောက် ကိုးကွယ်မှုတွေ နှင့်သွားအောင် အပြည့်အစုံ ပြောပြခဲ့မယ်။

နေရာဒေသ မြို့နယ်ရွာတွေမှာ အိမ်တွေ မီးလောင်ခံရကြတယ်။ အိမ်တွေနဲ့အတူ နေအိမ်တွေမှာ ကိုးကွယ်ထားတဲ့ ဘုရားစင်တွေ မီးထဲ ဝါသွားတယ်။ ပါမှာပေါ့။ ဘုရားစင်တွေ ဝါစင်ဆိုတာက ရေအိုးစင် ပန်းကန်စင်၊ အဝတ်တင်စင်၊ ကြပ်ခိုးစင်၊ နတ်စင် ဆန်းရွာတွေမှာ မြက်စင် ဒါတွေကို စင်လို့ ခေါ်တာ။

ဘုရားသီတင်းသုံးတဲ့ နေရာကို ဘုရားစင်လို့ မခေါ်ရဘူး။ **“ဘုရားကျောင်းတော်”** လို့ ခေါ်ရမယ်။ ဘုရားသီတင်းသုံးဖို့ ဆောက်လုပ်ထားတဲ့ အပြစ်တယ်။ **ဘုရားကျောင်းတော်** ဟု ခေါ်စားထားပါ။

ထဲ...ဘုရားသီတင်းသုံးဖို့ ကျောင်းဆောက်ကို အိမ်နဲ့ ပူးတွဲဆောက်ပြီး ဘုရားကိုလဲ အကွယ်ထားပြီး ဘယ်လို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မလဲ သေသေချာချာမှတ်ပါ။

ဒီကျောင်းတော်ပေါ်မှာ ဂုဏ်တော်တော်မက ဂုဏ်တော်တွေ၊ အနန္တဘုရားတော်တွေ၊ အနန္တမေတ္တာတော်

တွေ၊ တန်ခိုးတော်တွေအနန္တနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သီတင်းသုံး ကိန်းဝပ်စံပယ်တော် မူနေတယ်လို့ စိတ်အာရုံမှာ စွဲစွဲမြဲမြဲထားပြီး ကိုးကွယ်ပါ။ ဆိုလိုတာက ဒီကျောင်းတော်ပေါ်မှာ သက်ရှိဘုရားကြီး ရှိနေတယ်လို့ အစဉ် စွဲမှတ်ထားပါ။

ကဲ...ဘုရားတော့ သီတင်းသုံးနေပြီ။ ဘုရားဝေယျာဝစ္စ ဘယ်လို ဆောင်ရွက်မလဲ။ **ဘုရားကျောင်းတော်ပေါ်မှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနဲ့ ဆက်စပ်တဲ့ ပစ္စည်းကလွဲလို့ လူ့အသုံးအဆောင်တွေ ဘာမှ တင်မထားရဘူး။** အပ်တစ်ချောင်းတောင် မတင်ထားရဘူး။ ဘုရားကျောင်းကို ကြီးကြီး သေးသေး သေချာစွာ သန့်ရှင်းထားရမယ်။

ဘုရားပန်းအိုးလဲ တစ်အိုး တတ်နိုင်ရင် တစ်အိုးပေါ့။ ပန်းတွေ ခြောက်မနေရဘူး။ ရေတွေ ပုပ်မနေရဘူး။ ညစ်ပတ်မနေရဘူး။ လဲလှယ်ပေးရမယ်။ နောက်ဆုံး ပန်း လုံးဝ မရှိတောင်မှ ရေကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်း လဲပေးထားရမယ်။ **ပန်းမရှိလို့ မပူဇော်နိုင်တာ အပြစ် မဖြစ်ပါဘူး။**

မနက်စောစောကို မျက်နှာသစ်တော်ရေနဲ့ မျက်နှာသုတ်ပါ။ ကပ်ရမယ်။ မုန့်ပဲသရေစာဖြစ်စေ၊ ဆွမ်းဖြစ်စေ ကပ်နိုင်ရင် ပိုကောင်းတယ်။ ညပိုင်းကို ရေချမ်း၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ကပ်လှူရမယ်။

မနက် ဆယ့်တစ်နာရီခန့် ဘုရားဆွမ်းဘုဦးပေးရန် ဘယ်လို သွမ်းကပ်

မလဲ။ လူတွေ လုပ်နေတာက ကလေးကို ထမင်းကျွေးသလို ပန်းကန်ပြား သေးသေးလေးပေါ်မှာ ထမင်းတင်၊ ဟင်းနည်းနည်းပုံပြီး ကပ်ကြတယ်။

တချို့ ရေခွေးကြမ်းသောက်တဲ့ ရေခွေးပန်းကန် သေးသေးလေးနဲ့ ကပ်ကြတယ်။ လိုအပ်တာလွန်ရော။ မလုပ်ရဘူး။ ကုသိုလ်တော့ ရပါတယ်။ အကျိုးပေး မသန်ဘူး။ အကျိုးပေးသန်အောင် ယုံယုံကြည်ကြည် စေတနာ အပြည့်နဲ့ လုပ်ရတယ်။

ဆွမ်းကို ပန်းကန်ပြားကြီးနဲ့ တစ်ပါးစာ သုံးဆောင်နိုင်ရန် အပြည့်ထည့်ရမယ်။ ဟင်းလဲ ဒီလိုပဲ အပြည့်အစုံပေါ့။ မိသားစု စားမယ့် ဟင်းတွေ အစုံတင် လှူနိုင်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။

တချို့ သံဃာကို ဆွမ်းကပ်သလို စားပွဲကို စားပွဲခင်း ခင်းပြီး အစုံအလင် တင်ကပ်တယ်။ သောက်တော်ရေနဲ့ လက်သုတ်ပဝါလဲပါတယ်။ အနားက ကျွဲကျွဲကလေးထိုင်ပြီး **“ဘုဦးပေးတော်မူပါဘုရား”** ဟု ဆိုပြီး ယပ်ကလေး ခတ်၊ ခတ်ပေးတယ်။ ဘုရား ဆွမ်းဘုဦးပေးနေတာ မျက်စိမှိတ် အာရုံ ပြုပြီး တကယ် အာရုံအမြင်ထဲမှာ ပုံပေါ်လာအောင် အာရုံယူပြီး ကပ်လှူတယ်။

ဘုရားကို နာရီဝက်ခန့် ဆွမ်းကပ်ပြီး **“ဆွမ်းပွဲသိမ်းခွင့် ပြုတော်မူပါ ဘုရား။ တပည့်တော်တို့လဲ စားသုံးခွင့် ပြုတော်မူပါဘုရား”** ဟု ဆိုပြီး ရှိခိုးဦးချ ဆွမ်းပွဲကို သိမ်းလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ မိသားစုတွေ ဝေငှစားကြတယ်။ သိပ်ကောင်းတာပေါ့။ အထွတ်အမြတ်ပေါ့။ ဘုရားဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်သူ ဘုရားဆွမ်းစားကောင်းတယ်။ သံဃာ့ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်သူ သံဃာကျွေးတဲ့ပစ္စည်း စားကောင်း

တယ်။
အဲဒီလို ဆွမ်းကပ်တဲ့သူဟာ သေရင် ဗေဒင်မေးမနေနဲ့၊ နတ်မေးမနေနဲ့၊ ဆွမ်းသွတ်မနေနဲ့ နတ်ပြည်မှာ သူ့နေဖို့ နတ်ဗိမာန်ပေါက်ပြီးသား မယုံမရှိကြနဲ့၊ ဒီဖြစ်စဉ်တွေ အများကြီးပဲ။
စေတနာမှန် လုပ်နည်းမှန် ကံတရားက တူသော အကျိုးကို ပြန်ပေးတာပဲ။

နောက်ပြီး ဘုရားကိုးကွယ်တဲ့နေရာမှာ ဘုရားကျောင်းတော်ကို ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်ရန် ကိုင်မယ်ကြရင် လက်အုပ်ချီပြီး **“ခွင့်ပြုတော်မူပါ ဘုရား”** လို့ ဆိုကာ ဘုရားကျောင်းတော်ကို ကိုင်ရတယ်။ ပြုဖွယ်ကိစ္စများ ပြီးတဲ့အခါမှာလဲ **“ခွင့်သနားတော်မူပါ ဘုရား”** လို့ဆိုပြီး လက်အုပ်ချီပြီး နောက်ပြန်ဆုတ်ရတယ်။

ဘုရားကို ပူဇော်လှူဒါန်းဆောင်ရွက်တဲ့နေရာမှာ ဖြစ်နိုင်ရင် အင်္ကျီလက်ရှည်ဝတ်ပြီး ဆောင်ရွက်ပါ။ မလွဲသာလို့ အင်္ကျီလက်တိုတို့၊ စွပ်ကျယ် အင်္ကျီတို့ ဝတ်ထားရင်လဲ ပခုံးပေါ်တွင် တဘက်တို့၊ လောပတ်တို့တင်ပြီး ဆောင်ရွက်ပါ။

ဝိဇ္ဇာဥက္ကဋ္ဌ ဘိုးတော် အောင်မင်း ခေါင်ကတော့ အင်္ကျီလက်ရှည်ကို လက်မောင်းတွင် ပင့်ခေါက်ပြီး ဆောင်ရွက်တာတောင် မကြိုက်ဘူး။

အိမ်မှာ လူကြီးမိဘများရှိလို့ ခေါင်းရင်းခန်းမှာ ထိုင်နေရင် ရှိသေစွာ ဦးညွတ်သွားရသလို ဘုရားကျောင်းတော်ရှေ့ပင်ရင် ဘုရားရှင် ရှိနေတဲ့ အနေနဲ့ သေသေချာချာ ရှိသေရမယ်။ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မလုပ်ရဘူး။

တချို့ ရှိသေစား၊ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရွက်မှာ အိပ်တာ၊ အမျိုးသားဖြစ်ပြီး ရှိ

သေသေအိမ်ရင် တော်သေးတာပေါ့။ အမျိုးသားလဲ ဘုရားကျောင်းတော်ရွှေမှာ နှုတ်ထောင်ပေါက်ကား ပုဒ်ရတနာ၊ အမျိုးသမီးဆို လုံဝ ပုဒ်ရတနာ၊ တချို့ အိပ်တွေ့မှာ ရှိသေစား၊ လိန်းပောင်နံ့စိုတဲ့ အိပ်တာ၊ ပုဒ်ရတနာ၊ သိပ်အပြစ်ကြီးတယ်။

ဒီလို လုပ်နည်းမှန် စေတနာမှန်နဲ့ သက်ရှိဘုရား တကယ်ရှိတယ် အမှတ်နဲ့ နေအိမ်မှာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပူဇော်ထားတော့ ကောင်းကျိုးတွေ ပေးတာပေါ့။ ဘယ်သူက ကောင်းကျိုးတွေ ပေးတာလဲ။ လုပ်နည်းမှန် စေတနာမှန်တော့ နတ်တွေ၊ ဝိဇ္ဇာတွေက ကောင်းကျိုးပေးတာပေါ့။

စီးပွားလဲဖြစ်မယ်။ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းမယ်။ ဘုရားလက်ထက်က ဘုရားသီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းတော်ကို ရန်သူများ ဖျက်ဆီးမရသလို မိမိတို့ နေအိမ်မှာလဲ သက်ရှိဘုရား ရှိနေတယ် လို့ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ထားတဲ့အတွက် မီးဘေး စသော အန္တရာယ်အပါအဝင် အန္တရာယ်များ၊ ဘေးဒုက္ခများ မတူရောက်နိုင်ပါဘူး။

တစ်အိမ်လုပ် တစ်အိမ် အကျိုးပေးမယ်။ တစ်ရွာလုံးလုပ် တစ်ရွာလုံး အကျိုးပေးမယ်။ တစ်မြို့နယ်လုံးလုပ် တစ်မြို့နယ်လုံး အကျိုးပေးတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် တကယ်လုပ်မယ့်သူတရားပါတယ်။ ဘာပြုလို့လဲ မသိလို့ပေါ့။ ဝိဇ္ဇာအသိ မရှိလို့ပေါ့။ တို့ကတော့ ကောင်းစေချင်ပါတယ်။ လူ့လောကကြီးအပေါ် စေတနာရှိပါတယ်။ သတ္တဝါတွေ ကယ်တင်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တို့က လူတိုင်းကို လိုက်ပြောလို့ ဘူး။

မောင်လူမော်တို့က လူတွေကို အောင် လုပ်ပေးရမယ်။ ဒါ သာသနာပြုခြင်းတစ်မျိုးပဲ။ သတ္တဝါတွေ

စေတနာထား သနားပြီး မိမိစွမ်းနိုင် သမျှ ကယ်တင်ပေးရမယ်။

အထက်ဂိုဏ်းဆိုတာ အထက်တန်း ကျတစ်စိတ်ကို အမြဲမွေးမြူရမယ်။ လူတွေကို ဗုဒ္ဓဘာသာ လမ်းမှန်ပေါ် ရောက်အောင် ဆွဲတင်ပေးပါ။ **အကုသိုလ်ဆိုရင် ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး ထဲက သမ္ပပ္ပလာပဆိုတဲ့ ကျူးလွန် ဇို့ အလွယ်ဆုံး ဝိနိဗ္ဗာန်တို့ စကား လေး။ စကားပေါ့။ အရပ်စကား အညံ့ ဖျင်းဆုံး ဝစ်ကံကိုတောင် မသုံးပါနဲ့။ ခုံခုံညားညားနေပါ။**

တိရစ္ဆာန်တွေကို ကြင်နာသနားပြီး လူတွေကို မေတ္တာ သစ္စာတရားနဲ့ ဆက်ဆံပါ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ကို ကိုးကွယ်တတ်အောင် ဟောပြော ပါ။ ဒီညတော့ ဒါလောက်ဆို တော်ပါပြီ။ တရားထိုင်ရမယ့် အချိန်ကလဲ ရှိသေး တယ်။ ပြန်ကြမယ်'

အထက်ပါ ဟောပြောချက်များ သည် **အရိယာဝိဇ္ဇာဘဟံသာမု** ကျွန်တော်၏ဆရာ ဦးအောင်ရွှေအား ဟောပြောမိန့်မှာချက်များ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ဦးအောင်ရွှေမှတစ်ဆင့် ပြန်ပြောချက်များကို တစ်ချိန်မှာ လိုအပ်လျှင် ဖြန့်ဝေနိုင်ရန် မှတ်တမ်း တင်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေမှာ ဘိုးတော် အေး၊ ဘိုးတော်ပြု၊ ဘိုးတော်ပွင့်တို့၏ ကုမ္ဘာသယမဟိဒ္ဓိစေ ဂိုဏ်းတော်ကြီး၏ ပေါင်းတည်မြို့နယ် ဂိုဏ်းတော်ခွဲ ဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်ပါသည်။

ပေါင်းတည်မြို့ အနောက်ဘက် တစ်မိုင်ကွာ နတ်ပုတီးရွာ ကားလမ်း အနီးတွင် နေပါသည်။ ကျွန်တော်က ပေါင်းတည်မြို့ ရန်ကုန်-ပြည်ကား လမ်း ရွှေတောင်လမ်းတွင် နေပါသည်။ ဆရာနှင့် ကျွန်တော်က နေ့စဉ်လိုလိုပင်

တွေ့ကြတာ များပါသည်။ ဆရာဦးအောင်ရွှေကို ကျွန်တော် စ,သိသည်မှာ ၁၉၅၃ ခုနှစ်ခန့်က ဖြစ်ပါ သည်။ ယင်းအချိန်က ကျွန်တော် ပေါင်းတည်မြို့နယ် တိုင်းရင်းဆေး ဆရာများအဖွဲ့တွင် အတွင်းရေးမှူး တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ်က စ၍ သိကျွမ်း ခင်မင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေက မြို့နယ် တိုင်းရင်းဆေးဆရာအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့၏ တိုင်းရင်းဆေးဆရာ အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူမှာ ပေါင်းတည်မြို့ (၈)လမ်းမှ ဦးထွန်းရှိန်ဖြစ်ပြီး ဆရာ ဦးအောင်ရွှေ၏ ကုမ္ဘာသယမဟိဒ္ဓိစေ ဂိုဏ်းမှ ကိုးဆင့်ရပြီးဆရာ ဖြစ်နေ သဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိ ကျွန်တော်နှင့် နီးစပ်မှု ရှိသွားပါသည်။ ဝိသုဒ္ဓိ ခင်မင်သွားပါ သည်။

ယင်းအခါက ကျွန်တော်မှာ ကုမ္ဘာ သယမဟိဒ္ဓိစေဂိုဏ်းဝင် မဟုတ်ပါ။ ရန်ကုန်မှာ ဓာတ်ခန်းအထိုင်ထားပြီး မြန်မာနိုင်ငံတစ်ခွင် လှည့်လည်သွား လာ မန္တန်ဘီသိက်ပွဲတွေ ကျင်းပပြီး ထွက်ရပ်ပေါက်လမ်းစဉ်ဖြင့် သာသနာ ပြုနေသည့် **မန္တန်ဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်၏ ဂိုဏ်းအဖွဲ့ဝင်ပါ။**

နောက်တော့ ဆရာဦးအောင်ရွှေနှင့် ရင်းနှီးပြီး အတိတ်ဘဝက ပဋ္ဌာန်းဆက် တွေ ပေါ်လာကာ ကုမ္ဘာသယ မဟိဒ္ဓိ စေဂိုဏ်းကိုပါ ပူးတွဲလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ဆရာ ဦးအောင်ရွှေသည် မေတ္တာ တရားနှင့် စိတ်ထား ဖြူစင်သလို အမြင်အကြားဓာတ်မှာ အလွန် ပီပြင် ထက်မြက်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါသည်။

အရိယာဝိဇ္ဇာ ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာ တော်များ၊ ဘိုးတော်များ၏ တရား တော်များကို အနည်းဆုံး တစ်လလျှင်

(၄)ကြိမ် လဆန်း၊ လဆုတ် (၈)ရက် (၂)ကြိမ်၊ လပြည့် လကွယ် (၂)ကြိမ် စုစုပေါင်း အမြဲ (၄)ကြိမ် နာရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကိစ္စရှိ၍ အခြားရက်များ တွင် လာရောက် ဟောပြောတာလည်း ရှိပါသည်။

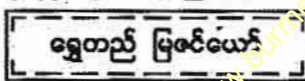
အရင်းနှီးဆုံးဘဝ အတူနေခဲ့သော ပဋ္ဌာန်းဆက်များဖြစ်၍ ကျွန်တော်ကို အကုန် ပြန်ပြောပြပါသည်။ ဝိဇ္ဇာများက ကျွန်တော်အား မှာစရာရှိတာများ ပြောစရာရှိတာများ ရှိလျှင်လည်း ကျွန်တော်အား ပြန်၍ ရှင်းလင်းပြောပြ ပါသည်။

ဆရာဦးအောင်ရွှေနှင့် ပတ်သက်၍ ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝမှ ကျင့်စဉ်စခန်း ပြီးမြောက် ဘဝကူးသွားသည်အထိ စိတ်ထား နမူနာယူစရာများ မှတ်သား စရာများကို မေ့မိတ်ဆွေများအား ပြည့်စုံသွားအောင် ဆက်လက် တင်ပြ ပေးပါမည်။

ဒါမှ တချို့ မသိ၍ သာသနာပြု ဝိဇ္ဇာအစစ်များကို ဘိုးတော်၊ မယ်တော် အတူများနှင့် ရောနှောပြီး အပြစ်ပြော နေခြင်းမှ ကင်းလွတ်သွားမည်။ လူ အရိယာဖြစ်စေ၊ ထွက်ရပ်ပေါက်ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်စေ ပြစ်မှားမိလျှင် အပြစ်ကြီးတတ် ပါသည်။ အလွန် သတိထားရပါမည်။

ဓာတ်ပုံမှာ(အလယ်မှ) အညိုခေါင်း ပေါင်း၊ တိုက်ပုံအင်္ကျီအဖြူ၊ လောပတ် အညို သိုင်းထားသူမှာ ဆရာဦးအောင် ရွှေ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ ဦးအောင်ရွှေ လက်ဝဲဘက်မှ အညိုရောင်များ ဝတ် ထားသူမှာ စာရေးသူ မြဝင်းယော် ဖြစ် ပါသည်။

ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ရင့်သန်လျှင် အမှန် ဒုက္ခဘုံမှ လွတ်လိမ့်မည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ **အသက်နှစ်ဆယ်ကျော် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားတစ်ဦး** ဖြစ်ပါတယ်။

“ကျော်မျိုးအေး”ဆိုတဲ့ နာမည် သုံးလုံးအနက် ပထမဆုံးစာလုံး **ကျော်** ကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ ရွေးထိုးထားကြောင်း သိရပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်သင်္ဘောက ခွက်ပျောက်သင်္ဘော ဖြစ်လို့ ကံမကောင်းတတ်ပါဘူး။

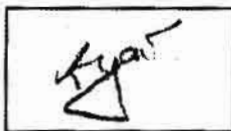
မွေးသက္ကရာဇ်က မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ တနင်္ဂနွေမနက်ဖွားဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိတို့ မှန်မမှန်၊ ကောင်းမကောင်း ကြည့်ရအောင်...

*** *နံပါတ်-၁]

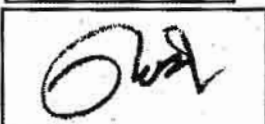
“ကျော်”ဆိုတဲ့ စာလုံးကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်မှတ်သင်္ဘောက မကောင်းတာကိုတော့ ပြင်သင့်တယ်။

ဒီထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ဟာ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောတိုင်းမှာ စာချုပ်သက်တမ်း မပြည့်မီ နိုက်ရန်ပြဿနာကြောင့် ပြန်ဆင်းခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

လက်မှတ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြင်သင့်တယ်။ လက်မှတ်ကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးနဲ့ထိုးခြင်း၊ အောက်ခြေမှာ ကြိတ်ပုံထည့်ခြင်း ပြုရမယ်။ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားသင့်ဘူး။ အလုပ်ခိုင်မြဲလာပါမယ်။

၂။

ဆရာကြီးဦးကျော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်မညာသုတေသီ

“ဖြိုးဝေချို”ဆိုတဲ့ သူမရဲ့ နာမည် နောက်ဆုံးနှစ်လုံးဖြစ်တဲ့ **“ဝေချို”**ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားကြောင်း သိရပါတယ်။

၁၃၃၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလ ဗုဒ္ဓဟူးဖွား ဖြစ်တဲ့အတွက် မူလမဟာဘုတ်ခွင်နဲ့ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်ရင်...

*** *နံပါတ်-၂]

ဗုဒ္ဓဟူး အင်္ဂါပတ်ဖွားဖြစ်သူကို ကြာသပတေးအစ တနင်္လာအဆုံး နာမည်ပေးထားတဲ့အတွက် ရာဇသိုက် ပဏ္ဍ

	အင်္ဂါပတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ (မူလမဟာဘုတ်)

	၁	
၃	၆	၂ *
၀	၄	၅

၃	
၂	၁
၀	၆
၅	၄

နံပါတ်-၁

၆ ၀ ၁ ၂ ၃ ၄ ၅
(ဝုဒ္ဓိ)

(နာမက္ခရာတိုင်)

တနင်္လာ ရာဇဖွားဖြစ်သူကို တနင်္လာ၊ ကြာသပတေးအလယ်၊ တနင်္ဂနွေအဆုံး ပေးထားတဲ့အတွက် မွေးနံကို အမြစ်အုပ် နာမည်ညွှတ်တယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ ဝုဒ္ဓိဖွားဖြစ်တယ်။
၁၇၂ နက္ခတ္တဓာတ်မြဲစာပေဂုဏ်း

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ **အသက်သုံးဆယ် အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး** ဖြစ်ပါတယ်။

မိနေတဲ့နာမည် ဖြစ်တဲ့အပြင် နာမက္ခရာတိုင် မှားနေသေးတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ်ကလဲ နှစ်လုံးရွေးထိုးမှုမှားနေတယ်။ လက်မှတ်မှတ်သင်္ဘောကလဲ ညံ့ပါးတယ်။ သူမရဲ့ အိမ်

			နံပါတ်-၂					
	အဓိပတိ			၄			၆	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၆	၂ ← ၅		၅	၄	
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၃	၀	၁	၃	၂	
						၁	၀	

ထောင်ရေး ကံမကောင်းပါဘူး။ ကွဲကွာ ရတော့မယ့် အခြေအနေ ရောက်နေစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ လာရောက်တွေ့ဆုံကာ ယတြာလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
ဤနာမည်ကို ပြုပြင်လိုက်သင့်ပါ တယ်။ (သို့မဟုတ်) ငြိုးမေ့နှစ်လုံးတွဲ သုံးရင်သုံးနိုင်တယ်။ “ချို”တစ်လုံး တည်း သုံးရင်သုံးနိုင်တယ်။ ထိုးမြဲ လက်မှတ်အဖြစ် “ချို”တစ်လုံးတည်း သုံးခြင်းက ပိုကောင်းမယ်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသား ဆဲ ပွင့်ဖတ်(၄)ခုပါသော ပန်းပွင့် သင်္ကေတထည့်ခြင်း၊ အောက်ခြေ မြား ငွေအိတ်သင်္ကေတ ထည့်ခြင်း မြို့ပါက သာယာပျော်ရွှင် ခိုင်မြဲခြင်း ဖြစ်လာပေလိမ့်မယ်။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲ လက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်ငါးဆယ် ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ “ဇော်သိန်း”ဆိုသော နာမည် နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ထိုးထားခြင်း

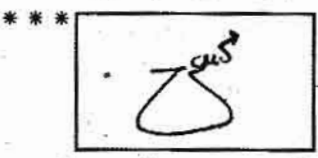
ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။
ထိုးမြဲလက်မှတ်သင်္ကေတမှာ ထိပ် စာလုံးက အမှားသင်္ကေတ အပေါ်ရော အောက်ပါရှိပြီး အလယ်မှာ အပြိုင် သင်္ကေတနှင့် အဆုံးမှာ အဖျားရှူး သင်္ကေတတွေကြောင့် ထိုးမြဲလက်မှတ် သင်္ကေတ ညံ့မည်။

၁၃၂၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လမွှေးသော အင်္ဂါသားဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့် လျှင်...

*** [နံပါတ်-၃] —————
အင်္ဂါ ပုတိဖွားဖြစ်သူကို အင်္ဂါ၊ သောကြာအဆုံး အပြင်မိတ်ဂြိုဟ်တို့၊ ပုတိ+အဓိပတိနာမည်ပေး မှန်ပါ သည်။

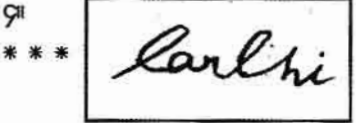
နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ဖြစ် သည်။ သို့သော် ထိုးမြဲလက်မှတ် သင်္ကေတ ညံ့လွန်းသဖြင့် ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဖြစ်နေ၍ ကျွန်ုပ် လက္ခဏာ ဗေဒင်ဟောခန်းသို့ လာရောက်တွေ့ ဆုံခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်သင်္ကေတ ကောင်း အောင်ပြုပြင်သင့်သည်။

ယင်းမှာ ခရီးသွားလာ လှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်သူဖြစ်၍ ပုတိဋ္ဌာနရှိ “ဇော်”

အင်္ဂါစာလုံးကို သက်မှတ်ရွေးချယ်ထိုး သင့်ပြီး လက်မှတ်အဆုံးမှာ မြားဦး သင်္ကေတ ထည့်သင့်သည်။ အောက် ခြေမြားငွေအိတ်သင်္ကေတ ပါရှိပြီး အောက်မှ မျဉ်းမသားရပါ။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာ တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲ လက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ ရေနံချောင်းမြို့၊ ဇာတိ အသက်သုံးဆယ်ကျော် အမျိုး သမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

			နံပါတ်-၃					
	အဓိပတိ							
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ						
မရဏ	ဘက်	ပုတိ						
				၆				
			၁	၄	၀			
			၅	၂	၃			
				၀	၆			
				၅	၄			
				၃	၂			
			၀	၁	၂	၃	၄	၆

“စာခြည်သင်း”ဆိုသော နာမည် သုံးလုံးမှ ရှေ့နှစ်လုံးတွဲကို အင်္ဂလိပ် အက္ခရာဖြင့် လက်မှတ်ရွေးထိုးထားကြောင်း သိရသည်။

လက်မှတ်သင်္ကေတမှာ အပြိုင်နှင့် အမှား သင်္ကေတများ ပါသဖြင့် သင်္ကေတ ညံ့ပါသည်။

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ အင်္ဂါနေ့ဖွားဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်နှင့် ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်လျှင်...

* * * [နံပါတ်-၄]

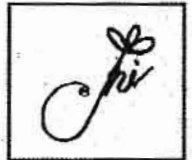
အင်္ဂါ ဘင်္ဂဖွားဖြစ်သူကို အင်္ဂါ+သောကြာ=ဘင်္ဂ+မရဏ နာမည်ပေးထား၍ ညံ့ပါသည်။ သို့သော် နာမည်မှာ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန်သည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်မှာ အင်္ဂါ+တနင်္လာ ဖြစ်၍ မွေးနံကို အမြစ်အုပ် ဖြစ်နေသော်လည်း ဘင်္ဂ+အထွန်းဖြစ်၍ အနိဋ္ဌ+က္ခဋ္ဌ အထိုက်အလျောက် ကောင်းပါသည်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်သော်လည်း ဝုဒ္ဓိမှားပါသည်။

ဤနာမည်မျိုးတွင် အထွန်းဋ္ဌာနရှိ တနင်္လာနံသင့် အက္ခရာစာလုံး “ခြည်” ကိုသာ လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်

သည်။

* * *

- ◆ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းသားရပါ။
 - ◆ ပွင့်ဖတ်(၃)ခုပါသော ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်ရမည်။
- အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

နံပါတ်-၄

	အဝိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ

○ ○ J ၃ ၄ ၅ ၆

ယခုတစ်ဖန် အင်္ဂါရတ်ဝါသနာရှင်များ သိသင့်သလိုထိုက်သော ပညာရပ်တစ်ခုကို မိမိ တွေ့ရှိထားသည်အတိုင်း ဝါသနာရှင်အပေါင်းအား ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ ဝါသနာရှင်များ လက်တွေ့ လုပ်ဆောင်ကြည့်ကစေလိုပါသည်။

ရေးသားတင်ပြပေးမည့် ပညာရပ်ကတော့ ဘုရားဆင်းတု အစရှိသည်တို့ကို ရွှေချရာ၌ ဝါဂွမ်းစနှင့် သိပ်ခြံသိပ်၍ ဖိကပ်ပေးရာ၌ ကပ်ပြီနေသော ရွှေမှုန်များကို ရွှေပြန်ထုတ်ယူသော ပညာရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ဝါသနာရှင်များ အမှန်တကယ် သိသင့်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ လုပ်နည်းလုပ်ဟန် မမှန်ကန်လျှင်လည်း ရွှေက ပြန်လည်ထွက်မလာပါ။

ထိုကဲ့သို့ ရွှေကို ပြန်ထုတ်ရာ၌ လိုအပ်သော ဆေးများမှာ...

(၁) ပိုင်ရှင်ဆော်ဒါ

ပျိုက်ထုတ်နည်း

- (၂) ထက်သာ
- (၃) ဆားလှော်
- (၄) လက်ချားပေါက်တို့ ဖြစ်ပါသည်။
ပထမ ထို(၄)မျိုးကို တစ်မျိုးစီ ညက်စွာထောင်းပါ။ အားလုံးထောင်းပြီးပြီ ဆိုပါလျှင် (၄)မျိုး အားလုံးပေါင်းပြီး ပြန်၍ထောင်းပါ။
နောက် ယင်းဆေး(၄)မျိုးနှင့် ရွှေထုတ်မည့် ပြာမှုန်ကို ဆတူရော၍နယ်ပါ။ ဥပမာ ပြာမှုန် ငါးကျပ်သားဆိုပါလျှင် ဆေး(၄)မျိုး ရောထားသော အမှုန်ငါးကျပ်သား ထားရမည်ဖြစ်သည်။
လိုက် ရဲနေအောင် ပထမ မီးပေးရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ မီးပေးရာ လိုရဲ ဆိုလျှင် ငါးမျိုး ရောထားသော အမှုန်တို့ကို ဇွန်းဖြင့် နည်းနည်းချင်း ခပ်ထူပေးပါ။ အရည်ဖြစ်သွားလိုက်၊ ခပ်၍ ထည့်လိုက် ပြုလုပ်ပေးရပါသည်။
ချော်ကြည့်လင်နေအောင် ထိုးချပြီး အအေးခံ ခွဲကြည့်ပါက ရွှေအားလုံးထုတ်တစ်စမကျန် ဆင်း၍လာပါတော့သည်။

ဦးသုမန (မစိုးရိမ်)

အမျိုးသမီးများ

ပိယယ်ချမ်းရောက်ပါပြီ

ထပ်သက်၍

မြမြဝင်း
(တောင်ဌ)

စာရေးသူသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၃၂၃)၊ စာမျက်နှာ(၂၀၀)၌ ဦးလှကြည် (အောင်လံမြို့)မှ ရေးသားထားသော “အမျိုးသမီးများ ပိယယ်ချမ်းရောက်ပါပြီ” အား ဖတ်ရှု ချဉ်းနောက် အမေ၏ ကျေးဇူးများစွာထဲ မှ အမှတ်တရရှိခဲ့သော မှတ်တမ်းလေး တစ်ခုအား စာရှုသူများအတွက် တစ် ထောင့်တစ်နေရာမှ အကျိုးရှိအောင် ရေးသားခြင်းဖြင့် အမေ၏ကျေးဇူးကို ဆပ်လိုပါသည်။

စာရေးသူသည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်က သားကြီး “ကိုဖူး” ကို မြို့နယ်ပြည်သူ့ ဆေးရုံတွင် ဗိုက်ခွဲ၍ မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ (၉)ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဆေးရုံမှ ဆင်းခွင့်ရပါသည်။

ဗိုက်ခွဲထားသည်ဖြစ်၍ အတွင်းချုပ် နှီး အနာကျက်စေရန် ဆေးရုံမှ ပေး လိုက်သော အနောက်တိုင်း(အင်္ဂလိပ်) ဆေးများကို တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် တစ်လ တိတိ သောက်ရမည်ဟု ဆရာဝန်မှ ညွှန်ကြားသဖြင့် စာရေးသူမှာ နေ့စဉ် ဆေးသောက်နေရပါသည်။

ဆေးရုံတွင် (၉)ရက်ခန့် ရေမချိုးဘဲ နေခဲ့ရသဖြင့် နေအိမ်ရောက်လျှင် အပူအား...

‘အမေ... သမီး ရေချိုး၊ ခေါင်းလျှော် ချင်တယ် ရလားဟင်’

ဟု မေးကြည့်ရာ အမေက...

‘တို့မြန်မာနည်းတွေနဲ့ မီးဖွားတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကတော့ (၇)ရက်ပြည့်

ရင် ပီးထွက်တယ်။ အဲဒီအခါ ရေချိုး၊ ခေါင်းလျှော်ကြတယ်။ ငါ့သမီးက ဆေးရုံမှာ (၉)ရက်နေခဲ့ရပြီးပြီဆိုတော့ ရေချိုးလို့ရပါပြီ’

ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူမှာ ရေချိုး၊ ခေါင်းလျှော် ဆေးသောက်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြင့် နေ့စဉ် ရေချိုးခွင့် ရရှိပါသည်။ နေအိမ်ပြန် ရောက်ပြီး (၇)ရက်မြောက်သောနေ့၌ ရေချိုးချင်သောဆန္ဒမရှိဘဲ ချမ်းသလို၊ အေးသလို ခံစားရပါသည်။

‘အမေ သမီး ဒီနေ့ ရေမချိုးရဲဘူး ချမ်းနေတယ်’
အမေက...

‘အေး...အေး ချမ်းနေရင် မချိုးပါနဲ့ စောင်မြို့ထား။ အင်္ဂလိပ်ဆေးတွေ သောက်နေရတော့ မြန်မာလိုလဲ မလုပ် ရဲဘူး’

ဟု ပြောရင်း နှစ်ထပ်စောင်ကြီးကို မြို့ပေးပါသည်။

‘အမေ ချမ်းလိုက်တာ၊ ကျောထဲက စိမ့်ပြီး ချမ်းတယ်’

ဟု ပြောရင်း တုန်လာပါသည်။ ထို အခါ အမေက...

‘ဝိုသမီးတော့ ပိယယ်ချမ်းထ၊တာ ဖြစ်မယ်။ ဝိုသမီးလှိုလှိုမယ်၊ နေဦး...မီးငွေ့ဦးမယ်’

ဟု ဆိုကာ မီးဖိုတွင် ဝါးခြမ်းပြား ကလေးများဖြင့် မီးမွှေးကာ စာရေးသူ အား မီးလှုံခိုင်းပါသည်။

အမေသည် ဝါးခြမ်းများ မလောက်င မှာစိုးသဖြင့် ရနိုင်သမျှ ဝါးအခြောက် များကို ကောက်ရန် ခြံစည်းရိုးအဖြစ် ဘိုးဘွားတို့ စိုက်ပျိုးခဲ့သော ဝါးရုံတော များရှိရာသို့ ထွက်သွားပါသည်။

စာရေးသူတို့ ခြံစည်းရိုးတွင် တစ်ပင် တိုင်ခါးရုံ၊ ကြာခတ်ဝါးရုံနှင့် ဝါးနက်ဝါးရုံ ဟူ၍ ဝါး (၃)မျိုးလောက်တော့ရှိသည်။ ခြံစည်းရိုး အထူးကာရန်မလို၊ အိမ်ရှေ့ မျက်နှာစာတွင် ပုဏ္ဏရိုက်ပန်းအနီများ စိုက်ထားသည်။ စည်းရိုးသဖွယ် ဖြစ် သည်။

တစ်ပင်တိုင်ဝါးပင်မှာ ခပ်မြင့်မြင့်ဖြစ် ပြီး မိမိကိုယ်ကို ထီးတည်းရပ်တည်နိုင် သော ခိုင်ခံ့တောင့်တင်း ဖြောင့်မတ် ကြံ့ခိုင်သည့် ဝါးပင်ဖြစ်သည်။

ကျေးလက်တောရွာတွင် သက်ငယ် မိုး၊ ဝါးထရံကာသည်နေအိမ်များ၊ နွား တဲ၊ ထင်းတဲများ ဆောက်လုပ်ရာ၌ အလွန် အသုံးဝင်သောဝါး ဖြစ်သည်။

ကြာခတ်ဝါးပင်မှာ ဆူးများပါရှိပြီး ချုံ နွယ်ကဲ့သို့ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေသော အပင်နိမ့် ဝါးသေးမျိုးဖြစ်သည်။ ကြာခတ်ဝါးရုံသည် စည်းရိုးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ အရွက်နုကို နွားစာ အဖြစ် လည်းကောင်း အသုံးပြုသည်။

ဤနေရာတွင် ဝါးရွက်နုများမှာ နွားတိရစ္ဆာန်အတွက် အရေးကြီးပုံကို အနည်းငယ် တင်ပြလိုပါသည်။ မည်သည့် ဝါးအရွက်နုကိုဖြစ်စေ မီးဖွားပြီး ခါစ နွားမကြီးအား ကျွေးလျှင် နို့များများ ထွက်သည်။

နွားအချင်း(မိခင်နွားမကြီး၏ ဝမ်းဗိုက်အတွင်း၌ နွားပေါက်စကလေးရှိပုံ၌ က နွားပေါက်စကလေး ခိုအောင်းခဲ့သော အိတ်ပါး) မြန်မြန်ကျလွယ်သည်။ အချင်းကျပြီးမှ နွားသားအမိ ကျန်းမာရေးအတွက် စိတ်ချရပါသည်။

ဝါးနက်ဝါးပင်မှာ အစိမ်းရင့်ရင့် အရောင်ရှိပြီး ကိုင်းခွဲများ ဖြာထွက်လျက် အပင်မြင့်လေ တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် အကင်းအခက်များ ရှုပ်ယှက်ခတ်လေ ဖြစ်သည်။ ဝါးနက်ဝါးများသည် ဆွဲယူရ အလွန်ခက်သော ဝါးဖြစ်သည်။ မြွေ ရှဉ့်နှင့် ကျေးငှက်သာရကမျိုးစုံတို့ အသိုက်ဆောက်၍ ကောင်းသည့် ကွန်းခိုရာနေရာဖြစ်သည်။

အမေသည် တစ်ပင်တိုင်ဝါးရှုံးအောက်မှ **ဝါးမြစ်အခြောက်များ (ဝါးနုတ်ပြီးနောက် ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ငုတ်များမှာ ကာလကြာသော် အမြစ်နှင့်အတူ သေ၍ ခြောက်သွေ့နေခြင်း)**ကြခတ်ဝါးရုံအနီးမှ ဆူးပါသော ကြခတ်ဝါးကိုင်း အခြောက်များ၊ ဝါးနက်ဝါးရုံအောက်မှ အကိုင်းခြောက်များ၊ အမြစ်ခြောက်များ စသဖြင့် ရရာကို ကောက်ယူဆွဲငင်လာပြီး ဝါးမြစ်အခြောက်များကို မီးစွဲစေပြီးမှ ဝါးကိုင်းခြောက်များကို ဖြည်းဖြည်းချင်း မီးတောက်စေကာ စာရေးသူအား ကျောဘက်တစ်လှည့်၊ ရှေ့ဘက်တစ်လှည့် လှည့်ပြောင်း၍ မီးလှုံစေပါသည်။

ဝါးအမြစ်အခြောက်များသည် မီးလောင်ပြီးသော်လည်း မီးကိုးခဲ ရဲရဲကျန်နေခဲ့သဖြင့် မီးငြိမ်းသွားမှာကို စိုးရိမ်စရာ မလိုတော့ပါ။

စာရေးသူမှာ ဝါးမီး ကောင်းစွာ လှုံလိုက်ရသောကြောင့် တဖြည်းဖြည်း အချမ်းပြေလာသည်။ ခန္ဓာကိုယ်

အတွင်းရှိ အောင်းနေသော ချွေးပုပ်များ ပါ ထွက်လာသည်။ ပေါ့ပါးလန်းဆန်းကာ နေလို့ အရမ်းကောင်းသွားပါသည်။

အမေက...
‘မီးယပ်ချမ်းထရင် ဘာဆေးမှ ယတိုးဘူး ဝါးမီးလုံရတယ်၊ ဒဲဒါ ငိုသမီး တစ်သက်စာ သင်ခန်းစာလို့ ပုတ်လိုက်ပေတော့’
စာရေးသူမှာ ဝါးမီး တစ်ခါသာ လှုံလိုက်ရသည်။ ယနေ့အထိ မီးယပ်ချမ်းမထတော့ပါ။

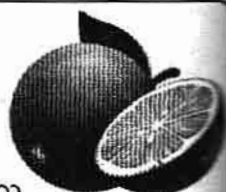
အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ချမ်းရောဂါ ဖြစ်ခဲ့ပါက **မည်သည့်ဝါးအမျိုးအစားကိုမဆို အသုံးပြု၍ ရနိုင်ပါကြောင်း** ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်အား တင်ပြအပ်ပါသည်။

[ကွယ်လွန်သွားရှာပြီ ဖြစ်သော အမေအား (၁၄)နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ...]

မြမြဝင်း(တောင်ငူ)

ယခုလို မိုးတွင်းကာလတွင် လူအများစုမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့ရောဂါများ ဖြစ်ပွားကြပါသည်။ တောင်ပေါ်ဒေသများတွင်လည်း မိုးရွာ၍ ကျဆင်းလာသော တောင်ကျရေများမှာ သန့်ရှင်းမှုမရှိသောကြောင့် ဝမ်းရောဂါများ အဖြစ်များကြပါသည်။
တောင်ပေါ်ဒေသရှိ တိုင်းရင်းသားများမှာ တောင်ကျရေကိုသာ မိမိ အားထားနေရသောကြောင့် ကျိုချက်၍ မသုံးမီလျှင် ဝမ်းဗိုက်ရောဂါများ ဖြစ်ကြပါသည်။
ကျွန်မလည်း မိုးတွင်းကာလ တောင်ကျရေကိုပဲ သောက်သုံးရသည်ဖြစ်ရာ သတိမထားမိဘဲ မကျိုချက်မိ၍ ဝမ်းလျော့ပါတော့သည်။
လက်လှမ်းမီရာ ဆေးများသောက်သော်လည်း ခဏပဲ သက်သာပြီး ပြန်

ချင်းရိုးရာ ဝမ်းပိတ်ဆေး

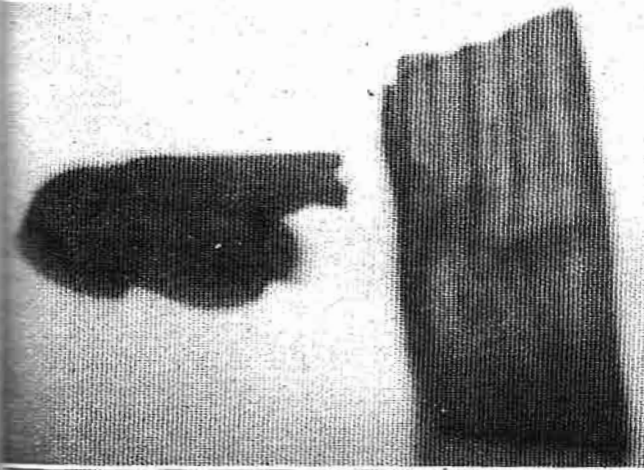
ဖြစ်ပါတော့သည်။ ကြာတော့ နံ့ရွှေကာ ဒူးတွေချောင်ပြီး မထချင် မကြွချင် ဖြစ်လာပါသည်။
ဓာတ်ဆားရည် သောက်နေရ၍ တော်ပေသေးသည်။ ထိုစဉ် အိမ်အနီးမှ ချင်းတိုင်းရင်းသား မိတ်ဆွေတစ်ဦးမှ သိကာ ယင်းတို့ကို မိုးရာတိုင်းရင်းဆေးကို တိုက်ပါသည်။
(၂)နာရီခြားတစ်ခါ သောက်ခြင်းဖြင့် (၃)ခါလောက်သောက်ပြီး သိသိသာသာ သက်သာလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။
ထို့ကြောင့် ယင်းဆေးနည်းအား

အများပြည်သူများ သိစေရန် ဖော်ပြ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။
ချင်းရိုးရာ ဝမ်းပိတ်ဆေးနည်းမှာ...
အလွယ်တကူရနိုင်သည့် သီးနှံသီးနှံပင် ရှာတစ်ပွင့်ဆီသို့ သံပရာသီးတစ်လုံး ညှပ်၍ သောက်ရပါမည်။ တစ်ခါ သံပရာသီးတစ်လုံးဖြစ်ပါသည်။
(၂)နာရီခြားတစ်ခါ (၃)နာရီခြားလောက်သောက်ခြင်းဖြင့် သိသာစွာ ဝမ်းပိတ်သွားပါလိမ့်မည်။
ဝင့်ဝင့်အောင် (ခေတ္တ ဟားခါး)

ပိတုန်းအဆောင်

စီရင်နည်း

မေတ္တာ (တောင်)

◀ ပိတုန်း၊ မြူး၊ ပိတောက် ရုပ်တုနှင့် အကြမ်းတား

ပိတုန်း၊ မြူး၊ ပိတောက် စီရင်နည်း သာရာ ဦးထွန်းထွန်း (ပိတောက်)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊ ကမ္ဘာ့စာပေအသင်းကြီး မဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ် ၁၁၄(၄)၏ စာမျက်နှာ(၂၅၉)တွင် သာရာ ဦးစိုင်းကြည်ဝင်း (ပထဝီ) ဦးအေ၊ အာရ်အယ်လ်)က “သိန္နိ အောင်လိုက ပိတုန်းအဆောင်ကြ” ဆိုသည့် စာတမ်းကို ဖတ်ရှုရပါ သည်။

အနီဆောင်းပါးတွင် ပိတုန်း အဆောင်စီရင်နည်း မပါရှိသဖြင့် စာအုပ်ထဲမှ စီရင်နည်းကို သိရှိသူ များ ရေးသားပေးပို့ပါရန် ပန်ကြားလွှာ ပို့ဆောင်ပေးထားတာကိုလည်း သိရှိရပါသည်။

အနီ ပိတုန်းအဆောင် စီရင်နည်းနှင့် ဆက်သက်၍ စာရေးသူ၏ ပိတ်ဆွေ စာအုပ်ဖြစ်သူ ဆရာကိုကျော်စော (ပိတောက်)က သိရှိလုပ်ဆောင်ပေး သည့်အကြောင်း သူ့ကို ရေးသား ဖော်ပြဖွဲ့ဆိုသော်လည်း သူက...

‘အစီအစဉ်ကို ပြောပြပေးမည် ခင် ဗျားပဲ ရေးပါ’

ဟု ဆိုသဖြင့် သူ ရေးပေး၊ ပြောပြ ပေးသည့် ပိတုန်းအဆောင် အစီအရင် လေးကို နက္ခတ္တပရိသတ်အတွက် ရေး သား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ပိတုန်းအဆောင် စီရင်နည်း လှည်းမီးချပြီးသား ပိတောက်သား လှည်းပုံတောင်းအကျိုးကို အရှည် (၁၂)လက်မ၊ လုံးပတ် (၂)လက်မခန့် အတုံးကလေးပြုလုပ်၍ ကံ(၅)ပါး လုံခြုံသော ပန်းပုဆရာထံတွင် ပိတုန်း ရုပ် ထုလုပ်ပို့ အပ်ပါ။

စနေနေ့၊ နံနက် (၉:၄၅)နာရီအချိန် တွင် ပိတုန်းရုပ်ကို စတင်ထုလုပ်ရပါ မည်။

ပိတုန်းရုပ်တု၏ ဦးထိပ်မှ အတောင် ပံဖျားအထိ အရှည် (၁)လက်မခန့်ရှိ သော ပျံနေဟန် ပိတုန်းရုပ်ကလေး ရရှိလာသောအခါ ပိတုန်းရုပ်တု၏

ဖင်ပိုင်းကို ဆူးဖြင့် လှည့်ဖောက်၍ လည်းကောင်း၊ အပေါက်ထဲသို့ ပြဒါး အရည်ကို လောင်းထည့်ပါ။ ပြီးနောက် အပေါက်ကို ပခိုင်းသားလေးဖြင့် လုံ အောင်ပြုလုပ်၍ ပိတ်ပါ။

ထို့နောက် နေအိမ်တုရားစင်ရှေ့တွင် လင်ပန်းအသေးတစ်ချပ်၌ ၂၄ ပစ္စည်း ရွတ်ထားသော ပဋ္ဌာန်းအိုးကို ထည့်ပါ။ ယင်းပဋ္ဌာန်းအိုးထဲသို့ ပိတုန်းရုပ်နှင့် ပုတီးကိုထည့်ပြီး ပိတုန်းရုပ်ပေါ်သို့ စံပယ်ပန်း(၉)ပွင့်၊ ပဲနီပြား(၉)စေ့၊ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံကော်ညွန့် (၁) ညွန့်၊ လှေညွန့်(၁)ညွန့်၊ အောင်သပြေ ညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကြံညွန့်(၂)ညွန့် ထည့် စိုက်ပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၃၀)အုပ် ရွတ်ပါ။

တန်ခူးလအခါ အချိန်ကောင်းဖြစ်

သည် တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လယ် (၁:၄၅) နာရီအချိန်မှာ ဘုရားစင်မှာ သာသနာ (၅၀၀၀)ပွဲကို တင်ပါ။ (ကပ်လှူပါ)

[သာသနာ ၅၀၀၀ ပွဲတွင် ကြွ သုတ်ဖေလိုအတွင်း၌ ငှက်ပျောသီး လှလှ (၅)စီး၊ အုန်းသီးစိမ်း (၁)လုံး၊ ရွှေထီး (၁)လက်၊ ငွေထီး (၁)လက်၊ သာသနာ့အလံ (၁)ခု၊ လက်ဖက် (၁)ထုပ်၊ ကွမ်းယာ၊ ဖယောင်းတိုင် (၅)တိုင်၊ အမွှေးတိုင် (၅)တိုင်တို့ ပါရှိရမည်။]

ထို့နောက် ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင်နှင့် အမွှေးတိုင်(၅)တိုင်တို့ကို ထွန်းညှိပူဇော် ပါ။ ဘုရားငါးဆူကို ရှိစိုး ပူဇော်ပြီးနောက် သာသနာစောင့် နတ်မင်းကြီးလေးပါး ကို တိုင်တည်၍...

'သိကြားမင်းနှင့်ဟူ ဝိဇ္ဇာရှင်သောင်း ဆရာ အပေါင်း၊ ပြဒါဝိဇ္ဇာ၊ အင်ဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ယောဂဆရာတော်၊ ဗျာဓိဆရာတော်၊ ဗျာဓိဆရာတော်၊ ယထာဘူတဆရာတော်၊ ဆံ့ရှည်ရသေ့၊ ရှင်အဇ္ဈင်္ဂါထာဆရာတော်၊ သိဒ္ဓိ၊ ယဒိဒ္ဓိ ပုဂ္ဂိုလ်များ အားလုံးတို့ကို သာသနာ(၅၀၀၀)ပွဲ ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း

အတွက် ကြွရောက် ချီးမြှင့်ကြပါရန် ရှိသော စာတို့သည် အသိပေးလျှောက်ထား ပြတ်ကြီး အပ်ပါသည်။

ဟု ရွတ်ဆို၍ ဘုရားကန်တော့ပါ။ ထို့နောက် သာသနာ (၅၀၀၀)ပွဲရှေ့ မှာ ပဋ္ဌာန်းအိုးကိုကိုင်၍...

'ဥုံ သိဒ္ဓိအပေါင်း ထောင်သောင်းမက ထဆရာ၊ထ၊ ကြွဆရာ၊ကြွ နေ၊ ဝိယ၊ အောင်ဆရာအောင် လိုတ ရစေ' ဂါထာကို ရွတ်ဆို၍...

'အောင်ပါစေ၊ သိကြား၊ ဒေဝ ကူညီပါစေ၊ ပြဒါဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ အင်ဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ ဖန္ဒရိဇ္ဇာ ကူညီကြပါစေ' ဟု ရွတ်ဆိုဆုတောင်းပြီး သမ္မုဒ္ဓေ ဂါထာ (၃၇)အုပ် ရွတ်ပါ။ စီရင်မှု ပြီး ဆုံးပါပြီ။

ဝိတုန်းအဆောင်ကို ကိုင်ဆောင်သူ သည် အောက်ပါအချက်များကို လိုက် နာ ကျင့်ဆောင်ရပါမည်။

- ၁။ ငါးပါးသီလ လုံခြုံရမည်။
- ၂။ ကတိသစ္စာ သဟဿိ ပြည့်စုံရမည်။
- ၃။ ယုတ္တိယစိတ် ပထားရ။
- ၄။ နတ်တင်စာ ပစားရ။

၅။ အသံသား သားကြီးငါးကြီး ရှောင်ရမည်။

၆။ အယုတ္တအိမ်သွားသည့်အခါ ဝိတုန်းရုပ်တု ယူပသွားရ။

၇။ အယုတ္တအိမ်တွင် ထမင်းနှင့် အခြားအစာ များ ပစားရ။

၈။ မကောင်းသောနေရာ၊ ယသ်ရှင်၊ သောနေရာ (ထက်တန်းလိုပိုး)အောက် မဝင်ရ။

၉။ ဝိတုန်းရုပ်တု အမွှေးနံ့သာဆွတ်၍ ဘုရား စင်လိုပိုး အပြင်တွင် ထားရမည်။

မှတ်ချက်။ ။ တစ်ကျောင်း တစ်ဝိထာ၊ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသလို ဆရာတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စီရင်ပုံ နည်း စနစ် ကွဲလွဲမှု ရှိကောင်း ရှိပါမည်။ ဂန္တီရပညာရပ်တစ်ခု မပျောက်ကွယ် ရလေအောင် ထိန်းသိမ်း မှတ်တမ်း တင်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

(စာရေးဆွဲ)

ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်း ခြောက် ကြပါစေ။

စေခွာမိုး (တောင်ငူ)

စာမျက်နှာ (၁၇၇)မှ အဆက်

ဒီလိုလက္ခဏာမျိုးဟာ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ဆိုရင် ဦးနှောက်အာရုံကြောတွေ ပင်ပန်းအောင် အာရုံစူးစိုက်မှု များပြားတဲ့ အလုပ်မျိုး မလုပ်သင့်ဘူး။ ညဘက် အိပ်ပျက် မခံရဘူး။

နေ့စဉ် မနက်၊ ည ပုတီးစိပ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) တရား ရှုမှတ်ခြင်းတို့ကို ကိုယ်နှုတ်တိုက် အနားပေးမှုတွေ မှန်မှန် ပြုလုပ်သင့်တယ်။

လက္ခဏာရှင်ကို ဘာလုပ်သလဲလို့ မေးလိုက်တော့...

- “ကွန်ပျူတာအလုပ်” တဲ့။
- “ခေါင်းမှာ ဒုက္ခပေးဘူးလား” လို့မေးလိုက်တော့...
- “ခေါင်း ခဏခဏကိုက်တယ်” လို့ ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခေါင်းကိုက်သက်သာဖို့ ကျန်းမာရေး

ကောင်းမွန်နေဖို့ နည်းလမ်းတွေ ပြောပြလိုက်ရတယ်။ စာဖတ်သူများလဲ မိမိတို့ရဲ့ လက်ချောင်းထိပ်တွေမှာ ကြီးမား အမျိုးအစားတွေသာ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ကွန်ပျူတာတို့၊ အင်တာနက်တို့၊ ဂိမ်းတို့ ဖေ့ဘုတ်တို့ စသည်ဖြင့် ဦးနှောက်အာရုံကြောကို ပင်ပန်းစေတဲ့ အာရုံစူးစိုက်ရလွန်းတဲ့ ကိစ္စတွေကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ဖို့၊ လျော့ဖို့ သတိပေးလိုက်ရပါတယ်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဖေဒင်ပညာသူတေသီ

ကျန်းမာရေးအတွက်

ဆရာကြီးဘွဲ့ရရှိသူ
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတော်

ယခု ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဘယ်လက်
ဖေါင်းပုံစံပိုင်ရှင်မှာ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသ
ကြီးဇာတိ၊ အသက်(၅၀)ခန့် အမျိုး
သမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

လက္ခဏာပညာ

ဘယ်

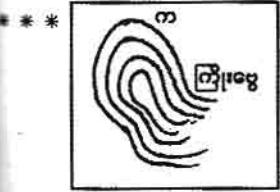
'တဝမှာ ဘယ်ရောဂါက ဒုက္ခအပေးနိုင်ဆုံး
လ'

လက္ခဏာရှင်အမျိုးသမီးက အဲဒီလို
မေးခွန်းထုတ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

သူမရဲ့ လက်ချောင်းထိပ်ဖျားတွေ
အားလုံး ကြိုးမွေအမျိုးအစား ဖြစ်ကြ
တယ်။

ဒီကြောင့် လက္ခဏာပညာအနုပညာရှင် အာရုံ
ကြောရောဂါ ဒုက္ခပေးတတ်ပါတယ်။

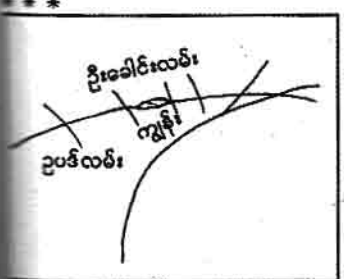
“က” အက္ခရာ

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းမှာလဲ ကျွန်း
ဆက်တတ်စွာနဲ့ ထိမြတ်နေတဲ့ ဥပဒ်
ဆမ်းတွေ (၅)ကြောင်းလောက် တွေ့ရ
တယ်။

ဒီဟာလဲ ဦးခေါင်းပိုင်မှာ ရောဂါဝေဒနာ
ခံစားရတတ်တဲ့ ကံကြမ္မာပါပဲ။

“ခ” အက္ခရာ

နမောပြန်ဂါဇာဇော်

ပုတီးဖြင့် ပွားများနည်း

သစ်တံခါးဆရာတော်သည် ဇာတ်မြေ ယောဒေသမှ လျှာလက္ခဏာရှင် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိအား သွားရောက် ဖူးမြော်ရာ၌...

'မော်ရန်ကုန်... ယင်းက ဘုန်းကြီးမှာကွဲ ဒီဂါဏာကွဲ'

လို့ ဆရာတော်ကြီးက မိန့်လိုက်ပါတယ်။

ထို့ပြင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ တွေ့ရပြီး ကူညီပံ့ပိုးမှုရမယ်။ မင်းလုပ်ချင်တာတွေလဲ အောင်မြင်မယ်လို့ မိန့်သောကြောင့် သစ်တံခါးဆရာတော်လဲ အရင်ကတည်းက စိတ်ဝင်စားနေတဲ့အတွက် ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းရက ပွားဖြစ်အောင် ပွားမယ်ဆိုပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြု အားခဲ ခဲ့ပါတယ်။

သစ်တံခါးဆရာတော် အဓိဋ္ဌာန်ပြု အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ယခုလက်ရှိ သီတင်းသုံးနေတဲ့ လှိုင်သာယာမြို့နယ် ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းမြေ ရတဲ့အခါမှာ ဇွဲကောင်းကောင်း၊ ဝီရိယကောင်းကောင်းနဲ့ ဝါတွင်း ရက်(၉၀) သိဒ္ဓိစခန်းကျင့်စဉ်ကို အားထုတ်ဖြစ်တော့ပါတယ်။ အောင်လဲ အောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။

မဟိဒ္ဓိစခန်းအတွက် ၅-လုံးတွဲစိပ် ပုံကိုလည်း (၁၀၈)ရက်စီ (၂)ကြိမ် အဓိဋ္ဌာန်ပြု အားထုတ်တာ သမာဓိအား အတော်ရလာပါတယ်။

သစ်တံခါးဆရာတော်က 'ဤစာစုဖြင့် လျှာလက္ခဏာရှင်ဆရာတော်ကြီးအား ကျေးဇူးဆပ် အမှုဝေလျက်ပါလို့ ရေးသားထားသည်ကိုလဲ ဖတ်ရှုရပြီး

သန်းခေါင် (ပညာရေး)

စာဖတ် ပရိသတ်အတွက် အကျိုးများစေချင်၍ ထပ်ဆင့်မျှဝေ ရေးသားလိုက်ရခြင်းလဲ ဖြစ်ပါပေတော့တယ်။

၇-လုံးကောက်ပုံစံ

* * * (ဇယား-၁)

၂-လုံးတွဲပြီး ပုတီး တစ်လုံးချ တစ်ပတ်စိပ်ပါ။

၂-လုံးတွဲ ၉-ပုဒ်ရှိ သဖြင့် ဆုံးရင် ၉-ပတ် ရပါတယ်။ ဒုတိယပုဒ်ကိုလဲ ထို့အတူစိပ်ရင် ၉-ပတ်ရပါတယ်။ ပေါင်း ၁၈-ပတ်ဖြစ်ပါတယ်။ နမော တဿရိုးရိုးကလဲ ၂-လုံးတွဲ စိပ်သော် ၉-ပတ်ရပါတယ်။ ပေါင်း ၉ သုံးလီ ၂၇ ရ၍ သတ္တိဗီဿ ဖြစ်ပါတယ်။

၂၇-ပတ်ပေါင်း တစ်နေ့လျှင် (၅)ကြိမ် ပထမ အဓိဋ္ဌာန်စိပ်ပါ။ ဒုတိယ အဓိဋ္ဌာန် ၁၀၈-ပတ်၊ တစ်ခါထိုင် တစ်နေ့လျှင် ၁၀၈-ပတ် (၅)ကြိမ်ထိုင်ပါ။

တတိယအဓိဋ္ဌာန်သည် နမော တဿ အစအဆုံး ပုတီးတစ်လုံးချ တစ်ပတ်စိပ်ပါ။ ၇-လုံးကောက် အစအဆုံး တစ်လုံးချ တစ်ပတ်စိပ်ပါ။

ဒုတိယ ၇-ကောက်လဲ တစ်လုံးချ

သစ်တံခါးဆရာတော်နှင့် လျှာလက္ခဏာရှင်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ ပညာသာမိတို့ အမှတ်တရ

တစ်ပတ်စိပ် ပေါင်း ၃-ပတ်၊ ၃-ပတ်ကို တစ်စုံခေါ်ပါတယ်။

တစ်နေ့ ၂၇-ပတ် အဓိဋ္ဌာန် ထို့အတူ ရက်နဲ့ ပုတီးပတ်ကိုက် အဓိဋ္ဌာန်ရသည်ချည်း မှတ်ပါ။

ဒုတိယ ၅၄-ပတ်၊ ပဉ္စမ ၃-ပတ် ဤအဆင့်မှာ ဝေါက်မြေအစပါ။ ဝါးပါးသီလလုံပါ။ သက်သတ်စားပါ။ သိဒ္ဓိစခန်း ဖြစ်တယ်။

မဟိဒ္ဓိစခန်းအတွက် ၇-လုံးတွဲ

* * * (ဇယား-၂)

၇-လုံးကောက်ကဲ့သို့ ၂-

မစိပ်ရပါ။

နမော(လ)ဒ္ဒဿ တစ်လုံးချူ။
 ဘရသမော(လ)သဿ တစ်လုံးချူ။
 ဝမ္မာ(လ)ဟဿ တစ်လုံးချူ။
 ဒွဘု(လ)နဿ တစ်လုံးချူ။
 သတော(လ)ဘဿ တစ်လုံးချူ။
 ဟဿ(လ)နဿ တစ်လုံးချူ။
 နမောတဿ(လ)သမ္ပဒ္ဒဿ တစ်
 လုံးချူ။

ပေါင်း ၇-ပုဒ်၊ ၇-လုံးချူပြီး လှည့်
 စိပ်သွားရမယ်။ ၇-လုံးကောက်ကိုလဲ
 ဤနည်းကဲ့သို့ စိပ်မည်ဆိုလဲ စိပ်နိုင်
 ပါတယ်။ ပထမနေ့ အဓိဋ္ဌာန် ၂၇-
 ပတ်၊ ၂၇-ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် စိပ်ပါ။

ထို့အတူ...
 အဓိဋ္ဌာန်ဝင်အား
 * * * (ဇယား-၃)
 လဲ သတ်သက်လွတ်စား၊ မီးလွတ်စား၊
 ဝစိပ်ဝ်နေပြီး စိပ်ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

(ဇယား-၁)

န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	မ္မု	ဒ္ဒ	ဿ
ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဒ	ဂ	သ	မော	အ	မ္မု	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ
သ	တော	တ	မ္မု	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဒ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	မ္မု	ဒ္ဒ	ဿ

(ဇယား-၂)

န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	မ္မု	ဒ္ဒ	ဿ
ဘ	ရ	သ	မော	ဝ	တော	ဒ္ဒ	ဿ	အ	မ္မာ	န	ဂ	ဟ	မ္မု	တ	တော	သ	ဿ
ဝ	မ္မာ	တ	ရ	ဒ္ဒ	ဂ	သ	မော	အ	မ္မု	ဘ	တော	န	တော	သ	ဿ	ဟ	ဿ
ဒ္ဒ	မ္မု	သ	မ္မာ	သ	တော	ဟ	ရ	အ	တော	ဝ	ဂ	ဘ	ဿ	တ	မော	န	ဿ
သ	တော	တ	မ္မု	ဟ	ဂ	န	မ္မာ	အ	ဿ	ဒ္ဒ	တော	ဝ	မော	သ	ရ	ဘ	ဿ
ဟ	ဿ	သ	တော	န	တော	ဘ	မ္မု	အ	မော	သ	ဂ	ဒ္ဒ	ရ	တ	မ္မာ	ဂ	ဿ
န	မော	တ	ဿ	ဘ	ဂ	ဝ	တော	အ	ရ	ဟ	တော	သ	မ္မာ	သ	မ္မု	ဒ္ဒ	ဿ

ကျမ်းကိုး
 သစ်တံခါးဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ
 မဏိဇောတ(ဇယား)၏ ကိုယ်တွေ့
 အားထုတ်မှုကျင့်စဉ်များ။ [အရဟံ
 ဂုဏ်တော်၊ မဟာသရဏဂုံတော်၊
 ဗုဒ္ဓဓာတ်၊ ဓမ္မဓာတ်၊ သံဃဓာတ်
 တို့ဖြင့် သိဒ္ဓိဓာတ်၊ မဟိဒ္ဓိဓာတ်များ
 အရယူပြီး သမာဓိအခြေခံ ဓမ္မဝိဇ္ဇာ
 အဖြစ် အားထုတ်လိုသော ပါရမီရှင်
 များအတွက်] [စာမျက်နှာ ၁၇၁ မှ
 ၁၇၄ထိ]

(ဇယား-၃)

အဆင့်	ပုဒ်အရေ	ရက်ပေါင်း
ပထမ	၂၇	၂၇
ဒုတိယ	၃၆	၃၆
တတိယ	၄၅	၄၅
စတုတ္ထ	၅၄	၅၄
ပဉ္စမ	၆၃	၆၃
ဆဋ္ဌမ	၇၂	၇၂
သတ္တမ	၈၁	၈၁
အတ္တမ	၉၀	၉၀
နဝမ	၁၀၈	၁၀၈

မြေရင်မှာ ရှိပါစေ။

သန်းခေါင်(ပညာရေး)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ်၊ အမှတ်(၃၃၇)၊ စာမျက်နှာ(၁၆၉) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ “မြေကွင်းဆက်” ဆောင်းပါးရှင် မင်းတပ်ဦးအောင်ခင်၏ တင်ပြ မေးမြန်းထားချက်အတိုင်း “အဲဒီလို အဖြစ်အပျက်မျိုး ဖြစ်တတ်ပါသလား” ဟု ဆိုခဲ့လျှင် “ဖြစ်တတ် ရှိတတ်ပါသည်” ဟုသာ အတိအကျ ဖြေရမည် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖန် စာတည်းချုပ် ဆရာဦးကျော်စိုးသိန်း၏ ထပ်ဆင့် တင်ပြပေးထားသော “အချို့ပညာရှင်များက “မြေထုံကူး” သည်ဟု ပြောဆိုကြပါသည်” ဆိုသည့် အချက်မှာလည်း ဟုတ်မှန်ပါသည်။

မြေကွင်းဆက် (သို့) **မြေကွင်းပိတ်အကြောင်း**

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဖြေထားချက်

လောကီဂန္ထိရနယ်ပယ်တွင် သိနိုင်ရန် ခက်ခဲသော မမြင်ဘူးကြလျှင် လွန်စွာ ဆန်းကြယ်ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ကြသော “ဖြစ်ရပ်ဆန်းဖြစ်ရပ်အမှန်” များ လောကသဘာဝ၏ လျှို့ဝှက်နက်နဲမှု သဘောတရားများဖြင့် ပြည့်နက်နေပါသည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

ထိုထိုသော ဆန်းကြယ်နက်နဲမှုများ ထဲမှ ယခု မြေနှင့် ပတ်သက်သော “မြေကွင်းဆက် (သို့မဟုတ်) မြေကွင်းပိတ်” အကြောင်းတရားလည်း တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ယခု တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ဖြစ်စဉ် ဖြစ်ရပ်များသည် အကြောင်းမဲ့ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်ပေါ်တွေ့နေခဲ့ကြခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ။

ထိုသို့ တွေ့မြင်နိုင်ဖို့ရန် မြေနှင့် ဆက်နွယ် ပတ်သက်နေသော အကြောင်းဆက် အကျိုးဆက် ပါနေကြသူများ (သို့မဟုတ်) မြေနှင့် ပဋ္ဌာန်းဆက် နီးကပ်စွာ ရှိနေကြသူများသာ ထိုသို့ တွေ့မြင်ကြနိုင်ခွင့် ရှိကြပါသည်။

သို့သော် ဒီနေရာမှာ မြေနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှု သဘောတရား

များကို သတိပြု မဆင်ခြင်မိဘဲ လောဘမောဟ အကုသိုလ်စိတ်များ လွှမ်းမိုးပြီး တလွဲအသုံးချ... ထိုမြေကွင်းဆက်တို့ကို အလွဲသုံးစား ပြုမူခဲ့ကြလျှင် ကြီးစွာသော ဘေးဒုက္ခ တွေ့တတ်ကြသည်ကို အထူး သတိပေးချင်ပါသည်။

အဓိက အချက်မှာ...

ဧည့်သည်တော်များ၏ နောက်ဆုံးအထိ ခြားလှမ်း မပြုလုပ်ဘဲ တာဝန်ပေးမှု မရှိစွာ ဖြစ်ပေါ်နေသော ထိုမြေကွင်းဆက်ကို ဆေးကျွေးရန် တစ်စုံတစ်ရာ မကျရောက်စေအောင် မေတ္တာကြီးမားစွာ ချီးမွမ်းပေးပြီး ကာကွယ်မှုကို ပေးခဲ့ပေးခြင်းဖြင့် သင့်သည် တစ်ခုကို တွေ့တစ်ခု ဥပမာအားဖြင့် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ပေးခြင်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

အကြောင်းမှာ မိမိနှင့် ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိ၍ မိမိ၏ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုဖြင့် ထိုဂန္ထိရနယ်ပယ်သော “မြေကွင်းဆက် မြေကွင်းပိတ် မြေထုံကူးခြင်း” ကို သဘာဝတရားကြီး၏ လိုအပ်ချက် တစ်ခုအကြောင့် အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေဘဲ ပြီးမြောက်အောင်မြင်သွားပြီ ဆိုပါက သင့်ကိုလည်း တူသောအကျိုး

ကို မလွဲကေန် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပြန်လည်၍ ပေးဆပ်ပါလိမ့်မည်။

ချက်ချင်းလက်ငင်း အကျိုးမပေးသော်လည်း တစ်နှစ်အတွင်းမှာ သင်လိုရာဆန္ဒ အမှန်တကယ် ပြည့်ဝလာပါလိမ့်မည်။

အကယ်၍ ထိုဖြစ်စဉ်နှင့် ပြောင်းပြန် အနှောင့်အယှက် ပေးမိပြီး ဖျက်ဆီးခဲ့မိပြီဆိုလျှင်တော့ သင့်အတွက် ဘေးအန္တရာယ်က အဆင်သင့် ဖြစ်နေပြီဟု မှတ်ထားပါ။

ယခု တင်ပြခဲ့သည်တို့မှာ ဆောင်းပါးရှင်၏ “မြေကွင်းဆက်ကို နောင်အခါ တွေ့ကြုံခဲ့ရလျှင် ဘာလုပ်သင့်သလဲ” ဟု မေးထားခြင်း၏ ဖြေကြားချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတစ်ဖန် ထိုသို့သော ဂန္ထိရနယ်ပယ်နေသည့် မြေကွင်းဆက်၊ မြေကွင်းပိတ်၊ မြေထုံကူးခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ ရှိကြပုံကို စာရှုသူများ ဗဟုသုတ ပွားစေရန် တင်ပြပေးပါမည်။

မြေထုံကူးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူ ကြားနာသိမိသမျှ တင်ပြရ

သော် “မြွေထုံကူးခြင်း”သည် မြွေ တိုင်း ထုံမကူးနိုင်ကြပါ။

လူတွေမှာ ရာထူးအဆင့်အတန်း၊ ကွာခြားမှု ရှိသလို ဂန္ထိရလောက တွင်လည်း အဆင့်အတန်း ကွာခြား ချက် ရှိကြပါသည်။

ထုံကူးနိုင်သည့် မြွေမျိုးတို့မှာ အဆင့်မြင့်ပြီး ဂန္ထိရလောကနှင့် လုံးဝ ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှု ရှိနေကြသည့် မြွေမျိုးများသာ ထုံကူးနိုင်ပါသည်။

ထိုသို့ ထုံကူးခြင်းကြောင့် ယခုလက်ရှိ သက်တမ်းထက်ပို၍ ရှည်ကြာစွာ နေခြင်း ဟိတ်တန်ဖိုး ပို၍ ကြီးမားလာခြင်း ဂန္ထိရ နယ်ပယ်တွင်လည်း အထက်တန်း အဆင့် မြင့် သွားလာ ဆက်သွယ်ဆိုင်ခြင်း စသည့် အကျိုးထူးများကို ခံစားရစေပါသည်။

ထုံကူးကြသည့် မြွေမျိုးများသည် အများအားဖြင့် အဆိပ်ပြင်းကြသည့် မြွေဟောက်၊ ငန်းတော်ကြား၊ တော ကြီးမြွေဟောက်၊ ငန်းမြွေအနွယ်ဝင် မြွေမျိုးများကိုသာ တွေ့ရတတ်ပါသည်။

ထုံမြွေမျိုးတို့မှာ ဂန္ထိရလောကနှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်နွယ်နေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မြွေထုံကူးကြရာတွင်လည်း စာရေး သူ သိမိသလောက် (၃)မျိုး တွေ့နိုင် ပါသည်။

၁။ မြွေတစ်ကောင်တည်း ကိုယ့်အပြစ်ကို ကိုယ်ပြန်ဖို့သည့် အနေအထားမျိုးနှင့် ပြေကြီးပေါ့မှာ အကွင်းလိုက် တဖြည်းဖြည်း ကွင်းကွင်းလာပြီး နောက်ဆုံး အဆိပ် တစ်စုံ တစ်ရာ ပြည့်ပြီး ပျောက်သွားခြင်း။

၂။ မြွေနှစ်ကောင် တစ်ကောင်အပြစ် တစ်ကောင် ပြန်ဖို့ပြီး မြွေနှစ်ကောင်ဆက် အကွင်း ဖြစ် ပေါ်လာပြီး ထုံကူးခြင်း။

၃။ အဆင့်မြင့် ကမ္ဘာပိဋိ ရှိကြသည့် မြွေမျိုးများ ကတော့ လူသူပုန်သည့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ် သည့် နေရာတွင် လျင်လျင် အမိသယ တွင် ထိမိ အနီးနှင့် ဦးဆောင်ကို အပေါ်

မိုကောင်းကင်သို့ ကော့တက်လာပြီး ကြိမ် ကွင်းကို ပြေကြီးပေါ် ထောင်ထားသလို အကွင်းလိုက် ထောင်နေပြီး...

အပြစ်ကို ပါစပ်နှင့် ကိုက်ပို၍ တဖြည်းဖြည်း ကွင်းကွင်းလာပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဖြောင့်ဆန် ပြည့်ဟည်၍ အလင်းရောင်များ ထွက်ပေါ် လာပြီး ပျောက်ကွယ်သွားသည်ကို ထူးခြား ဆန်းကြယ်စွာ တွေ့မြင်ကြရပါသည်။

ဤအဆင့်မြင့်သည့် အဆင့်မြင့် မြွေမျိုးများ ထုံကူးသည့် မြွေထုံကူး နည်းဖြစ်ပါသည်။

ကဲ... ကောင်းပြီ ဆောင်းပါးရှင် မေးထားသော အဲဒီမြွေကွင်း မြွေအခွေ ဘယ်နေရာ ရောက်သွားသလဲဆိုတာ ကိုတော့ စာရေးသူ အတိအကျ မပြော ပြနိုင်တာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါ။

သို့ပေမယ့် ကိုယ်သာ မသိတာ ထုံကူးသွားသည့် မြွေကတော့ ထုံကူး ခြင်း အောင်မြင်သွားပြီး သူ လိုရာကို ရောက်ရှိသွားပြီ ဆိုတာကိုတော့ ပြော စရာလိုမည် မထင်တော့ပါ။

ထိုသို့ ဂန္ထိရဆန်သော မြွေကွင်းဆက် မြွေကွင်းပိတ်တို့ကို လွန်စွာလိုချင်နေကြ သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ရှိတတ်ပါသည်။

ထိုသူများသည် ဂန္ထိရလောက သဘာဝတရားကို ဆန့်ကျင်ပြီး မိမိတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒ လောဘ၊ မောဟ၊ အတ္တ တရား ကြီးပွားတိုးတက်ရေးကိုသာ ရှေ့တန်းတင်ပြီး

“မသမာသော အောက်လမ်းနည်း” များဖြင့် ထိုကဲ့ သို့သော မြွေကွင်းဆက် မြွေကွင်းပိတ် တို့ကို အစီအမံ ပြုလုပ်ပြီး မြွေကိုသတ် ၍ အဆောင်ကောင်း တစ်ခုအဖြစ် တန်ဖိုးထားပြီး ဆောင်ထားတတ်ကြပါ သည်။

သို့သော် ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ သည် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပျက်စီးဘေး ဒုက္ခ ရောက်ကြရသည်ကို များစွာ

တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ဒါကြောင့် စာရေးသူ နိဂုံးချုပ်အနေ ဖြင့် အကြံပြုချင်တာကတော့ သင် သည် ယခုဖော်ပြပါ မြွေကွင်းပိတ်၊ မြွေကွင်းဆက် မြွေထုံကူးခြင်းမျိုးတို့ကို ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ကိုယ် တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရပြီဆိုလျှင်...

စိတ်စေတနာကောင်းကို မွေးပြီး ဂန္ထိရလောက သဘာဝတရားကြီးကို ပုံမှန်ဖြောင့်တန်းစွာဖြင့် လည်ပတ်နေ နိုင်အောင် ပါရမီ ကူညီ ဖြည့်စွမ်းပေး လိုက်ခြင်းသည် ယခုရော နောင်သံသရာ မှာပါ သင့်ကို ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာအပေါင်းတို့ကို ပြည့်စုံစေပါလိမ့် မည်ဟု...

စေတနာဖြင့် အကြံပြုရင်း မြွေနှင့် ပတ်သက်သော ဂန္ထိရဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ် များအကြောင်းကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါသည်။

လောကသဘာဝတရားကြီး ပုံမှန် လည်ပတ်ချောမွေ့ပြီး လူသားများ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များ၏ ဒဏ်မှ ကင်းဝေးချမ်းသာကြပါစေ။

ဦးမင်းဇင်(ခွေနှင်း)

စာရှုသူ သင်တန်းနှင့် ပညာရှင်များသို့...

မြွေကွင်းဆက် (သို့) မြွေကွင်းပိတ် (သို့) မြွေထုံကူးခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ သိ ရှိသူများမှ မိမိတို့ အတွေ့အကြုံများကို ဆက်လက် ရေးသားပေး၍ ကြိုတင်ပို့ ဆောင်ပေးပါရန် စိတ် ခေါ် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးတော်မိုးဝိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စိုက်ပျိုးရေးအတွက်

ဆေးရွက်ကြီး

ဆပ်ပြာဖျော်ရည်

စာရေးသူကွန်တော်၏ အနီးအနား နို့ စိုက်ပျိုးရေးတောင်သူညီကြီးများက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အဆိပ်သင့်စေပြီး ညစ်ညမ်းစေသော ဓာတုဗေဒပိုးသတ် ဆေးများကို လျှော့ချ၍ သုံးစွဲသူနှင့် စားသုံးသူများကို ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး နည်းစေသည့် မိမိလက်လှမ်းမီရာ သဘာဝပိုးသတ်ဆေးများကို ဖော်စပ် သုံးစွဲလျက်ရှိရာ ထိုနည်းများထဲမှ အကုန်အကျသက်သာပြီး ထိရောက် သည့် နည်းပညာအချို့ကို ထုတ်ဖော် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ပြုလုပ်သုံးစွဲနည်း

ပုံပါအတိုင်း လွယ်ကူစွာ ပြုလုပ်သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။ ဆေးရွက်ကြီး အပင်၊ အရိုး၊ အရွက်အမှုန့် (၃၀)ကျပ်သား ကို ရေ(၁)ဂါလန်ထဲတွင် (၂၄)နာရီ တစ်ရက် စိမ်ထားပါ။

ရေစစ်ဖြင့် ဆေးရွက်ကြီးပါသော ရေကို စစ်ယူပါ။ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူ ရရှိနိုင်သော ဆပ်ပြာမှုန့်(၃၀)ကျပ် သားကို ထို စစ်ယူထားသော ဆေးရွက် ကြီးဖျော်ရည်အတွင်း ပျော်ဝင်အောင် ဖျော်ပြီး ဆေးရည်(၁)ဆ၊ ရေ(၄)ဆ ဖြင့် ရောစပ် အသုံးပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးအာနိသင် ပိုမိုထိရောက် ထက် မြက်လိုပါက မဖောက်ထုံး အနည်းငယ်ကို ထည့်ပေးနိုင်ပါ သည်။

ကာကွယ်နှိမ်နင်းနိုင်သောငါးမျိုးများ

ဟင်းသီးဟင်းရွက်များတွင် အများ ဆုံးကျရောက်တတ်သော ခူကောင် များ၊ ကျိုင်းကောင်များ၊ ပင်စည်ထိုး ပိုး၊ ရွက်တွင်းပိုး၊ ပျားနှင့် လှေးပိုး(သရစ်) တို့ကို ကောင်းစွာနှိမ်နင်း ကာကွယ်နိုင် ပါသည်။

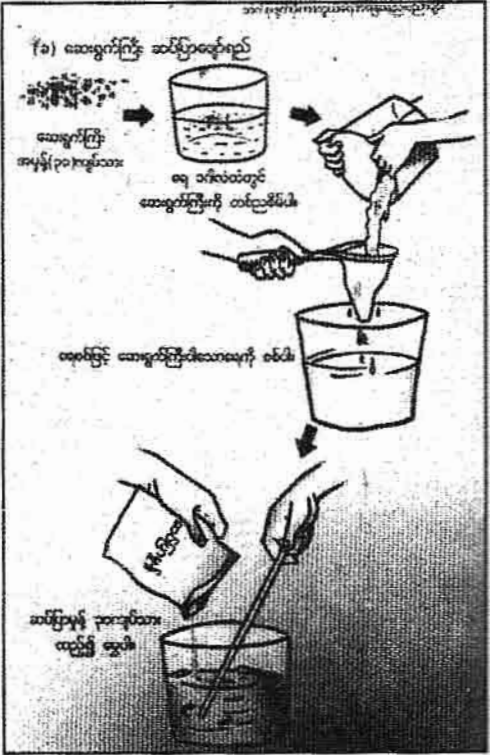
၁၈၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့ဂဏန်း

- ဆေးရွက်ကြီး
- အမှုန့်များကို
- ခြေထုအာဖြစ်
- အသုံးပြုခြင်း

စိုက်ခင်း (သို့မဟုတ်) စိုက်သီးနှံအပင် ခြေများ တွင် ပက်ဖြူးပေးခြင်း ဖြစ်စေ၊ စုပုံပေးခြင်း ဖြစ်စေ အသုံးပြုပေးပါက ဆေးရွက် ကြီးတွင် ပါဝင်သော နိုက်တြိုဂျင် (ပုလဲဓာတ်)၊ မီးစုန်း(အသီး၊ အပွင့်ဓာတ်) နှင့် ပိုတက်ဓာတ် (ပြာ ဓာတ်)များကို အပင်မှ စုပ်ယူ စားသုံး၍ သန်စွမ်း ထွားကျိုင်းမည် ဖြစ်ပြီး ဆေးရွက်ကြီးတွင် ပါဝင် သော အဆိပ်ငွေ့မှာ မြေ အောင်းဖျက်ပိုးများကို သေ စေနိုင်ပြီး မြစ်ဖုနီမတုတ် ရောဂါကိုလည်း ကာကွယ် နှိမ်နင်း ပေးပါသည်။

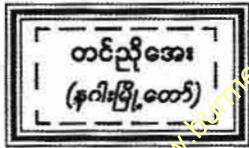
ကာကွယ်နှိမ်နင်းနိုင်သော မှိုရောဂါ

ပဲခင်းများနှင့် ဂျုံခင်းများတွင် ကျ ရောက်တတ်သော သံချေးမှိုရောဂါ၊ အာလူးစိုက်ခင်းတွင် ဖြစ်တတ်သော

ဆေးရွက်ကြီး ဆပ်ပြာဖျော်ရည် သင်တန်းမှ သင်ခန်းစာပါ ဓာတ်ပုံကို ကူးယူထားခြင်းဖြစ်သည်။

မှိုရောဂါ၊ မိုင်းရပ်စ်ရွက်တွန့်ရောဂါများ တို့ကိုလည်း ကာကွယ်နှိမ်နင်းနိုင် ကြောင်းကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါ သည်။

အက္ခရာပညာရှင် ဘန္တု ပုဂံတင်

ရန်ကင်းဒေသကြီး၊ လှိုင်မြို့နယ် ၁၃-ရပ်ကွက် ပုဂံတင်ရပ်ကွက် စာသင်တိုက်
ပဓာန နာယကအရာထမ်း အဂ္ဂမဟာပုဂံတင် နိုင်ငံတော် ဩဝါဒီစံရုံ

ဘန္တု ပုဂံတင်

၏ လက္ခဏာတော်

သန်းပညာ

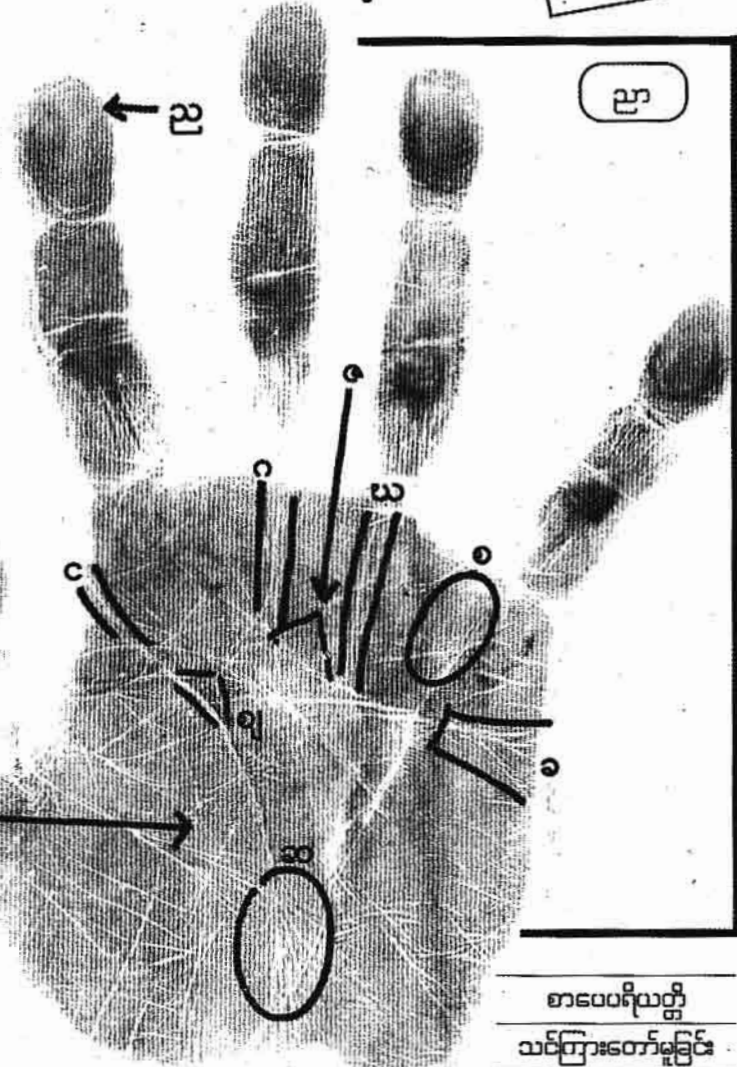
ထေရုပ္ပတ္တိ

ဆရာတော်သည် ရောဂတီတိုင်း ဒေသကြီး၊ အင်္ဂပူမြို့နယ်၊ ထူးကြီးမြို့၊ သောင်ကုန်းရွာနေမည်းတော်ဦးပုန်းအံ့ ယ်တော်ဒေါ်ချောတို့မှ ၁၂၉၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လကွယ်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် နှားမြင်တော်မူခဲ့သည်။

ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ရောက်တော်မူခြင်း

၁၃၀၄ ခုနှစ်၊ အပေါင်းလဆန်း၊ ၁၂ ရက်နေ့တွင် သောင်ကုန်းရွာ အရှင်ဆရာတော် ဘန္တုပညာဝံသကို ညွှန်ကြားပြီး အရှင်ကုန်းရွာနေ ဒေါ်အိမ်ခံ့၊ ဒေါ်အိမ်ဖြူ၊ ဒေါ်အေးခင်တို့၏ ပစ္စယာ နှုတ်ဖြင့် ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ဆောက်ရှိခဲ့သည်။

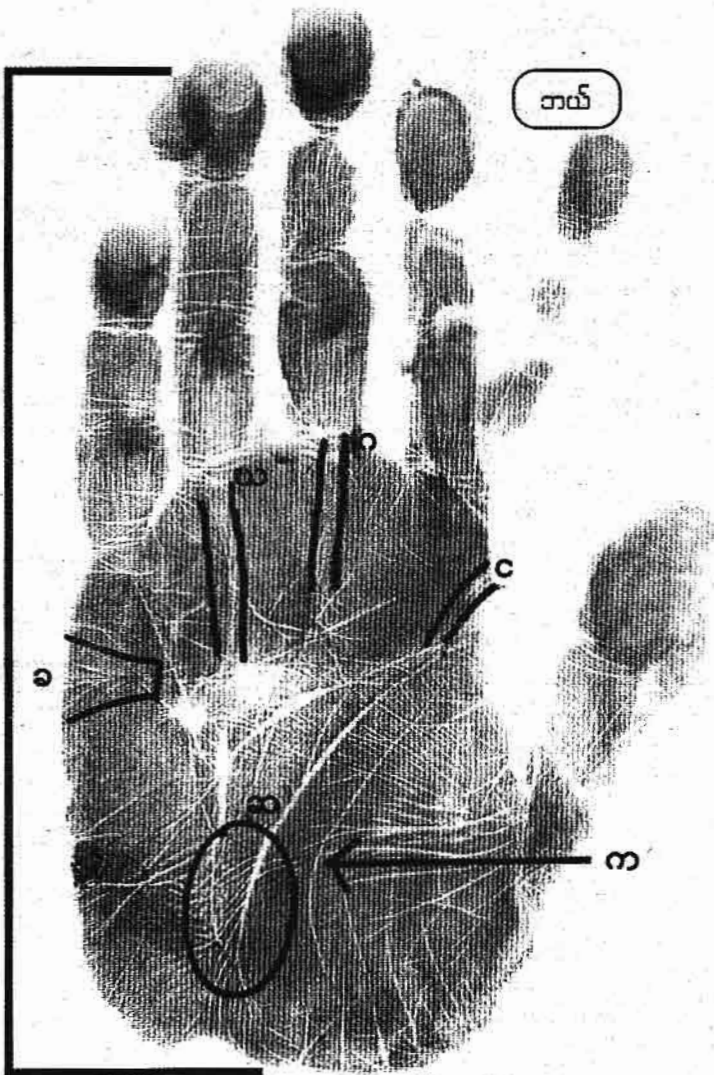
၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၀) ရက်၊ နံနက် (၈) နာရီ (၁၅) မိနစ်အချိန်တွင် ထူးကြီးမြို့၊ သောင်ကုန်းကျောင်း အထိမ်းဦးသောင်ကုန်းရွာနေဒေါ်အိမ်ခံ့

ဒေါ်အိမ်ဖြူ၊ ဒေါ်အေးခင်တို့၏ ပစ္စယာ နှုတ်ကို ခံယူ၍ မြင်မြတ်သော ရဟန်း အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပါသည်။

ဆရာတော်သည် ၁၃၂၃ ခုနှစ်တွင် လှိုင်မြို့နယ် (၁၃) ရပ်ကွက်တွင် ပုဂံတင် ရာမ စာသင်တိုက်ကြီးကို တည်ထောင်

စာပေပရိယတ္တိ သင်ကြားတော်မူခြင်း

၍ နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော်မျှ စာသင်သား သံဃာ (၁၀၀)-(၁၅၀)ခန့်တို့အား ငယ်လက်ကြီး ဓမ္မာစရိယစာဝါများကို ပို့ချလျက် ရှိပါသည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်ကို ဆက်ကမ်းခံခဲ့ရပါသည်။

လက္ခဏာတော် လေ့လာချက်

- ဘယ်ညာလက်ဝါးပြင်၌ **အဂါလမ်းကြောင်း**ပါ၊ ပါတယ်။ **အရံအသက်လမ်းကြောင်း**လဲ ဖြစ်ပါတယ်။ (က) ဒါကြောင့်လဲ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီးအဖြစ် ယနေ့တိုင် ဖူးတွေ့နေခြင်း

ပါ။

- ဘယ်ညာ နှလုံးလမ်းကြောင်းရင်းတွင် **မြားခြီးသဏ္ဍာန်** တွေ့ရပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ကြည်ညိုလှ အကာ အကာပပေါများခြင်း ပစ္စည်းလေးပါး မချို့တဲ့ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

- စနေဂြိုဟ်နံတွင် **ဩဇာလမ်း** ပါ၊ ပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ တာသာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်များ ဆက်ကပ်လျှူဒါန်းခံခြင်းနဲ့ သက်ဆိုင်ပါတယ်။

- တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံ၌ **အောင်မြင်ရေး**

လမ်းတို့ ပါ၊ ပါတယ်။ (ဃ)

ဒါကတော့ ဘွဲ့တံဆိပ်ထူးခြင်း အောင်မြင်ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။

- ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံတွင် **ဝေယထီးရိုး** ပါ၊ ပါတယ်။ (င)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြုပြင်စေတတ်တဲ့ သင်္ကေတတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး အောင်မြင်စွာ တည်ထောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းပါ။

- ညာဘက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံတွင် **မုန့်မတ်များ** တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ (စ)

ဒါကတော့ ငွေကြေးရလွယ်တတ်တဲ့ သင်္ကေတ တစ်ခုပါ။

- အသက်လမ်းကြောင်းရဲ့ အောင်မြင်မှုမှာ **အမြစ်သဏ္ဍာန် ဖွာလန်ခြင်** နေတယ်။ (ဆ)

ဒါကတော့ ကုန်းပရေကုဆောင်ခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ဒါအောက်ပိုင်း (ကုန်းပရေမှာ ဝေဒနာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

- ညာဘက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံအောင် **နှလုံးလမ်းကြောင်းထက်၌ သဗ္ဗထွန်းနေ**တယ်။ (ဇ)

ဒါကတော့ ဓေတီပုထိုးတည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း၊ သာသနိက အဆောက်အအုံများ ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်တွေပါ။

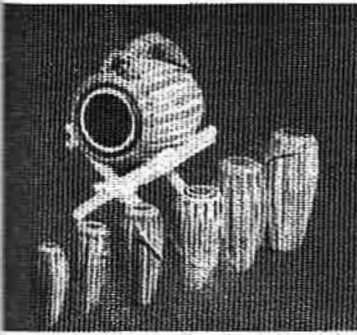
- ညာဘက် အသက်လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ **ကြိတ်သဏ္ဍာန်**က အုပ်ထားပါတယ်။ (ဈ)

ဒါကတော့ အအေးပတ်ဖွဲ့သောဝေဒနာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

- ညာဘက်လက်ညှိုးသည် **အထူးသို့ ယိုင်နေ**ပါတယ်။ (ည)

ဒါကတော့ ကျော်ကြားထင်ရှားမည် တရားကိုပြုသော သင်္ကေတ တစ်ခုပါ။ **အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။**

သန်းဝညာ

❖ ဗုံကို ပြင်မက်ခြင်းကား ပျော်ရွှင်မှု အထိမ်းအမှတ်ရှိပုံ ဖြစ်သည်။

* အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ အခမ်းအနားသဘင်များ တက်ရောက်ရဖွယ်ရှိသည်။

* အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်... ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ သတင်းကောင်းကြားသိရမည်။

* လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟတို့၏ သုမင်္ဂလသာရေးကိစ္စများ၌ ပါဝင် ကူညီရတတ်သည်။

* အပျိုက မြင်မက်လျှင်... မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများထံမှ ပျော်ရွှင်ဖွယ်အဖြစ်အပျက်၊ မြင်ကွင်း၊ သတင်းစကားများ မြင်တွေ့ကြားသိရတတ်သည်။

* ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... စီးပွားရေးတွင် အလားအလာကောင်းသော ဈေးကွက်၊ ဝယ်လက်အောက်သည်များ တွေ့ကြုံရရှိမည်။

* တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်... လယ်ယာသီးနှံ ဈေးကောင်းရမည်။

* ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်... စာမေးပွဲ အောင်မည်။

* ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

...

...

...

...

...

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ အိမ်မက်ပျက်ပယ် (၆၆)

လက်ခံရေးရာ

သားယောက်ျားကလေး မွေးနိုင်သည်။

* အချုပ်အကျဉ်းကျနေစဉ် မြင်မက်ပါက...

လွတ်မြောက်ရန် ရက်မဝေးတော့ပါ။

* နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

ဆေးဝါးကောင်းတွေ၍ ရောဂါသက်သာလာမည်။

* ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ကူညီခိုင်းပင်းတတ်သည့် ခရီးဖော်ရရှိမည်။

* ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သတင်းစကားကြားသိရမည်။

* တစ်စုံတစ်ယောက်အား စောင့်မျှော်နေစဉ် မြင်မက်လျှင်...

မကြာမီ ရောက်လာလိမ့်မည်။

* ရှေ့နေက မြင်မက်ပါက...

လိုက်ပါ ဆောင်ရွက်ပေးသော အမှုကျေအေး ပြီးဆုံးသွားမည်။

* ရပ်ဝေးတစ်နေရာသို့ သွားရောက်၍ စီးပွားရှာနေသူက မြင်မက်လျှင်...

မိသားစုထံမှ ပျော်စရာ သတင်းစကားကြားသိရမည်။

❖ ဗုံကိုတီးရသည်ဟု ပြင်မက်လျှင်ကား ကောင်းသော နိမိတ်ဟုတ်ချေ။

* အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

အခက်အခဲကြီးမားစွာ ကြုံရကိန်းရှိသည်။

* အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

သားသမီးတွန်းကားရန် အခက်အခဲကြုံမည်။

* ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...

သန္ဓေသား ပျက်စီးတတ်သည်။ သို့မဟုတ် ခဲခဲကတ်ကတ် မွေးဖွားရဖွယ်ရှိသည်။

* လုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်ကား...

ချက်ချင်းပင် အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။

* လူလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ကြမ္မာဆိုးဝင်ကာ မိန်းမရတတ်သည်။ (ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားခြင်း မရှိသော အဆင်မပြေသည့် အခြေအနေဖြင့် အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိသည်ဟု ဆိုလို၏။)

* နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

အနောက်ဘက် ကောင်းကင်သို့ ပြန်ရဖွယ် ရှိ၏။

(အနောက်ဘက် ကောင်းကင်ဟု သည် တမလွန်လောကကို ညွှန်းဆိုခြင်း ဖြစ်၏။)

* ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

...

* * *

စာမေးပွဲ၌ ခြေချော်လက်ချော် ကျွန်း နိုင်သည်။

* ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... ကုန်အကြီးအကျယ် ရှုံးတတ်သည်။

* တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်... လယ်ယာမြေ ဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

* အချုပ်အကျဉ်းကျနေသူက မြင်မက်လျှင်... အပြစ်ဒဏ် ထပ်တိုးတတ်သည်။

* ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက... ငွေကြေးအခက်အခဲ ကြုံတတ်သည်။ သူ့ခိုးသူဝှက်ဘေးကြောင့် ဥစ္စာပစ္စည်း ပျောက်ဆုံးနိုင်သည်။

* ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက... ရေစက်ချ၍ စာရင်းပိတ်လိုက်ရန် ညွှန်းဆို၏။

* ရှေ့နေရှေ့ဖက်က မြင်မက်လျှင်... လိုက်ပါဆောင်ရွက်နေသော အမှု ရှုံးနိုင်သည်။

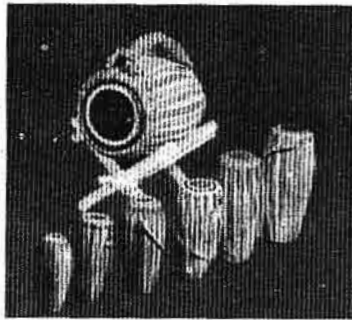
* တပြည်ရပ်ဝေး၌ စီးပွားရှာနေသူက မြင်မက်လျှင်... နာဖျားဒုက္ခရောက်ကိန်းရှိသည်။

* တစ်စုံတစ်ဦးအား စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် မြင်မက်ပါက... အချိန်နှောင်းမှ ရောက်လာတတ်သည်။

* ငွေကြေးစာရင်းယေး ထိန်းသိမ်းကိုင်တွယ်ရသူ ဝန်ထမ်းက မြင်မက်လျှင်... ငွေကြေးမြောက်မြားစွာ စိုက်ထုတ်ပေးလျော်ရကိန်းရှိသည်။

* လက်နက်ကိုင်ဝန်ထမ်း (ရဲသား၊ တပ်သားစသည်)က မြင်မက်ပါက... တာဝန်ပေါ့လျော့ လစ်ဟင်းမှုကြောင့် အပြစ်ဒဏ် ခံယူရတတ်သည်။

၁၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

* အိမ်ရှေ့၊ ခြံရှေ့တွင် လာ၍ ဗုံတီးနေသည်ဟု မြင်မက်လျှင် မူ...

နေအိမ်တွင် လူဦးရေတိုးပွားမည့် မင်္ဂလာကံကြံ့ရမည်ဟု သတင်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။

* အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်ပါက... ဇနီး သို့မဟုတ် ခွေးမ နှုတ်ငုံသန္ဓေ ရှိမည်။

* အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်... သားယောက်ျားမွေးဖွား၍ မိသားစုအရေးပေးခြင်းခံရသော “အသည်းကျော်” ဖြစ်တတ်သည်။ [တရုတ်ဘာသာတွင် Bào Bào “ပေါင်းပေါင်း” သည် အဖိုးတန်ရတနာဟု အဓိပ္ပာယ်ရသကဲ့သို့ အမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထားသော ပစ္စည်း၊ လူ (အထူးသဖြင့် ကလေးငယ်)ကိုလည်း ရည်ညွှန်းခေါ်ဝေါ်လေ့ ရှိသည်။]

* လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်... ရင်းချာသူ၏ မင်္ဂလာကံစွဲတွင် လူပျိုရုံ လုပ်ရကိန်းရှိသည်။

* အပျိုလူလွတ်က မြင်မက်လျှင်... ပရိသတ်စိတ်ဝင်စားသည့် အပျိုရုံ ဖြစ်တတ်သည်။

* ကုန်သည်က မြင်မက်ပါက... အကျိုးတူ စုပေါင်းလုပ်ငန်း အောင်မြင်မည်။

* တောင်သူလယ်သမားက မြင်

မက်လျှင်...

သီးထပ်၊ သီးညှပ်စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေတိုးပွားမည်။

* ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်ကား... စာမေးပွဲတွင် အဆင့်မြင့်စွာဖြင့် အောင်နိုင်သည်။

* မကျန်းမာသူက မြင်မက်လျှင်... မကြာမီ ရောဂါသက်သာ ပျောက်ကင်းမည်။

* အချုပ်အကျဉ်း၊ အကျပ်အတည်း ကြုံနေရသူက မြင်မက်လျှင်... မြန်မကြာ လွတ်မြောက်မည်။

* ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက... ခရီးလမ်း အဆင်ပြေချောမွေ့မည်။

* ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက... အထားမှားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပြန်တွေ့မည်။

* တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို စောင့်မျှော်နေစဉ် မြင်မက်လျှင်... အိမ်တံခါးဝသို့ ရောက်နေပြီ။ (မိမိအနီးဝန်းကျင်၌ရှိနေသည်။ မကြာမီ ဆုံတွေ့နိုင်သည်။)

* အမှုအခင်းရင်ဆိုင်ရစဉ် မြင်မက်ပါက... ကျေအေးသွားမည်။

* နိုင်ငံရပ်ခြား၌က စီးပွားရှာနေစဉ် မြင်မက်ပါက... မကြာမီ မျက်နှာပန်းလှစွာဖြင့် နေရပ်ပြန်နိုင်မည်။

* လက်နက်ကိုင် အမှုထမ်းက မြင်မက်လျှင်... ရဲစွမ်းသတ္တိအတွက် ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ခြင်း ခံယူရကိန်းရှိသည်။

* သားရင်က မြင်မက်လျှင်... မကြာမီ ခွေးမောင်ပေးရတတ်မည်။

www.burmeseclassic.com

သမီးရှင်က မြင်မက်ပါက သမီးမကလာ ကိစ္စအတွက် အကြံအထောက် ရောက်လာမည်။

* * *

❖ ပုံမောင်းအဖွဲ့တီးမှုတ်လာသည်ကို မြင်မက်ပါ က နေထိုင်မှု အဆင့် ရာထူး စည်းစိမ် တိုးပွားမည့် နိမိတ်ဖြစ်သည်။

* တပ်မတော်အရာရှိက မြင်မက် လျှင်...

မကြာမီ ရာထူးတိုးမြှင့် ခန့်ထားခြင်း ခံရမည်။

* တပ်သားစစ်သည်က မြင်မက် လျှင်...

သူရဲကောင်းတံဆိပ် လက်ခံရကိန်း ရှိသည်။

* အမှုထမ်းအရာထမ်းက မြင် မက်ပါက...

ပိုမိုကြီးလေးသော တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ရမည်။

* အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

အိမ်ခြံမြေ တိုးပွားတတ်သည်။

* အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိုးကောင်းအိမ်ကောင်း ရလိမ့်မည်။ (ပိုမို ခမ်းနားထည်ဝါသော နေအိမ်နှင့်

နေထိုင်ရမည်။)

* လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

မျက်နှာပွင့်လန်းမည်။

* အပျိုက မြင်မက်ပါက...

အမေအား လက်ဆောင်ပေးသူ ပေါများမည်။ (နှစ်သက်၊ စပ်ဟပ်သူပေါ များမည်။)

* ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင် မက်လျှင်...

ကျန်းမာဝဖြိုးသော သားယောက်ျား ပွေးမည်။

* ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင် မက်လျှင်...

စာမေးပွဲ၌ ဂုဏ်ထူးများဖြင့် အောင်မြင်နိုင်သည်။

* ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ရပ်ဝေးမြေခြား စီးပွားလုပ်ငန်းများ ဖြစ်ထွန်းမည်။

* တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

လယ်ယာမြေ တိုးတက်ပိုင်ဆိုင်ရ ကိန်း ရှိသည်။

* မကျန်းမာသူက မြင်မက်လျှင်...

အပရိက ဝေဒနာသာဖြစ်၏။ မကြာမီ ပျောက်ကင်းသွားမည်။

* ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ က...

ပြန်ရမည်။

* အချုပ်အကျဉ်း ကျနေသူက မြင်မက်လျှင်...

လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ရမည်။

* ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ရောက်သူက မြင်မက်ပါက...

ရွေးချယ် တင်မြှောက်ခြင်းခံရမည်။

* ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

စည်းစိမ်တိုး၍ ခရီးလမ်းချောမွေ့ မည်။

* ရပ်ဝေးမြေခြားရောက် စီးပွား ရှာဖွေသူ မြင်မက်ပါက...

တစ်နယ်တစ်ကျေး၌ ကြီးပွားတတ် သည်။

[ဤတွင် ပုံမောင်းအဖွဲ့ဟူသည် ဗုံ၊ လင်းကွင်း၊ မောင်း စသည်တို့ဖြင့် မတ်လာပွဲ၊ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်၊ ခြင်္သေ့အကအဖွဲ့၊ နဂါးအကအဖွဲ့တို့ ၌ စုပေါင်းတီးမှုတ်ကြသော လူစုကို ဆိုလိုပါသည်။]

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၉၂)မှ အဆက်

ခံရတတ်သည်။

ရေထွက်ပစ္စည်း၊ အဖျော်ယမကာ များ လက်ဆောင်ရနိုင်ကြသည်။ နားနှင့် အကြားအာရုံဆိုင်ရာ ဝေဒနာ များသတိထားပါ။ အမျိုးသမီးဇာတာရှင် တို့မှာ အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိသည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖျား

စိမ်းခံပစ္စည်း ဝင်နိုင်သည်။ မြစ်ကူး ချောင်းခြား ခရီးလမ်းသွားလာရတတ် သည်။ ပြည်ပရပ်ဝေးမှ မျှော်လင့်နေ သော သတင်းစကားများ ကြားရဖွယ် နှိသည်။

ဆိုးဆေးနှင့် အဖျော်ယမကာကြောင့် ဖြစ်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြု ကာကွယ်ပါ။ အမျိုးသားတို့မှာ ဆီးနှင့်

ပတ်သက်သော ဝေဒနာများကိုပါ သတိထားသင့်ပါသည်။

❖ ငွေနှစ်ဖျား

ကံဇာတာနှိပ်ပါးသော ကာလ ဖြစ်သောကြောင့် မိမိနှင့် သက်ဆိုင်မှု မရှိသောကိစ္စ ပြဿနာများ တွင် စပ်စုခြင်းကို အထူးသတိပြု ရှောင်ရှားပါ။

သစ်ထိဆုတ်အခွန်အတက်များကြောင့် ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်နိုင်သည်။

ငွေကြေးမှအစ အခက်အခဲ ကြုံဆုံ ရသောအခါတွင် ကူညီပံ့ပိုးမှုများ ကြံ့ကြံ့နိုင်သဖြင့် မိမိကိုယ်တိုင် ဆင်ခြင် သုံးစွဲနေထိုင်သင့်သည်။

❖ ငှက်နှစ်ဖျား

ငွေကြေးလာဘ်လာဘ အတန်အသင့် ရရှိနိုင်ကြသည်။ ရန်ရှိ ရသော စာရင်းပေး ဝကြေးမြီများ ပြန်

လည် ရရှိတတ်သည်။

ထီး၊ ခမောက်၊ ဦးထုပ်၊ ခေါင်း ဆောင်း အဆင်တန်ဆာများ ဝင်နိုင် သည်။ ကံတိုက်လုပ်ငန်း အကျိုးပေး ထက်သန်သောကာလဖြစ်၏။ အမျိုး သားဇာတာရှင်တို့မှာ လိင်အင်္ဂါဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သတိထားပါ။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ များမိန့်နိုင်ကြ သူများသည် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် သက်ကြီး ပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား ပဲနှင့် ပတ်သက်သော စာပွယ်အချို့ လှူဒါန်း ပေးပါ။ အခက်အခဲ ပြဿနာများ လျော့ပါး ကျော်လွှားသွားနိုင်ကြပါ လိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ ဆောင်မြင်ကြပါစေ

ဟူရင်းစီ

တရားဓမ္မ

ဗိမ္မာဏ။ ။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းများ ရောင်းအားကောင်းမည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ မြေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းတရား။ ။ အရာထမ်း၊ အမှုထမ်းများ ကျရာတာဝန်ကို အောင်မြင်အောင် ထမ်းဆောင်နိုင်မည်။ အကြီးအကဲများက နှစ်သက်သဘော ကျကြမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေ သာယာမည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ အလုပ်အကိုင်များ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ မိသားစု အပျော်ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူတာဝန် မအောင်မြင်ဘဲ အိမ်ထောင်သည်ဘဝသို့ ရောက်သွားတတ်မည်။ နှစ်ဖက်မိဘတို့ သဘောတူညီမှုရမည်။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး အခြေအနေကောင်းပါသည်။ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ပညာသင်တန်းများ တက်ရောက်ခွင့်ရမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ စိတ်ချမ်းသာအောင်နေပါ။ စိတ်ချမ်းသာပျော်ရင် ကိုယ်လဲ ကျန်းမာလာမည်။

ထောင်နံရံကံများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွန်းကျွန်းကံများ။ ။ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၂၉။

ထီထိုးကံများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီထိုးကံကုန်ကံများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ဘော။ ။ ။ တစ်လအတွင်း မွေးနေ့တိုင်းတွင် အချိန်မှန် နေရာမှန် အကြိမ်မြောက် "အနုပညာ" ဂုဏ်ထောက် (၁၀၀)လုံး ပုတီးကံဖြင့် (၉)ပတ် စိပ်ပေးပါ။ လိုရာဆုကို အိမ်တွင်တင်ပါ။

တရားဓမ္မ

ဗိမ္မာဏ။ ။ ပညာရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်လိုက် လုပ်ကိုင်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အီလက်ထရောနစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းတရား။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ လုပ်ငန်းတွင် စိတ်ချမ်းသာစွာ လုပ်ကိုင်ရမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးထံမှ နိုင်ငံခြားခရီးထွက်ရန် စီစဉ်ထားသူရှိ က သွားခွင့်ရလိမ့်မည်။ ငွေရေးကြေးရေး မိသားစုအရေး၊ အစစအရာရာ အားလုံးအဆင်ပြေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးမှ အိမ်ထောင်ရေးသို့ အဆင့်တိုးမြှင့်သွားလိမ့်မည်။ မိမိဘက်က ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားပါ။

ပညာရေး။ ။ နည်းနည်း ကြိုးစားလျှင် များများ အောင်မြင်မည်။ တက်ချင်သည့် သင်တန်းတက်၊ သင်ယူချင်သည့် ပညာကို သင်ယူနိုင်ပါသည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ နှလုံး၊ သွေးတိုးရောဂါများ ပြန်ထတတ်သည်။ အအိမ်အနေ အစားအသောက်များ သတိထားပါ။

ထောင်နံရံကံများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၉။

ကျွန်းကျွန်းကံများ။ ။ ၄၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆။

ထီထိုးကံများ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီထိုးကံကုန်ကံများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၁၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေါ့ပေါ့ပေါ့

ဆရာကျော်ဇွန်

အထောင်သင်္ဘော။ ။ တန်ဆောင်ကြီးငါးပါးအား အနီးထမ်းကြက်ယာဇ်ကပ် လှူပါ။

အင်္ဂါ

ဗိမ္မာဏ။ ။ လုပ်ငန်းများ ထူထောင်လိုက် ထူထောင်နိုင်၍ လုပ်ငန်းသစ်များ တိုးချဲ့လိုက် တိုးချဲ့နိုင်ပါသည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ အကျိုးရှိမည်။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်း၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းတရား။ ။ မိမိ အရည်အချင်းကို အထက်က သိရှိပြီး နီးကျွန်း ပါလိမ့်မည်။ ရာထူးတိုး နေရာပြောင်းရွှေ့ရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်း၍ မိသားစုစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရမည်

ကာလဖြစ်သည်။ မိသားစုစု အလည်အပတ် သို့မဟုတ် ဘုရားဖူးခရီးထွက်ရမည်။

အချစ်ရေး။ ။ ဘဝတစ်သက်တာအတွက် ရွေးချယ်ရမည့်အခါဖြစ်၍ နှလုံးသားနှင့်စေ့ ဦးနှောက်ဖြင့်ပါ ရွေးချယ်ပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကောင်းသော ကာလဖြစ်ပါသည်။ စာမေးခွဲများရှိလျှင် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုပါ။ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ခြေထောက်တွင် ထိခိုက်ခဏ်ရာ ရတတ်၍ စားသောက် သွားသတ်လုပ်ပါ။

ထောင်နံရံကံများ။ ။ ၅၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇။

ကျွန်းကျွန်းကံများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထီထိုးကံများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထီထိုးကံကုန်ကံများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၄၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

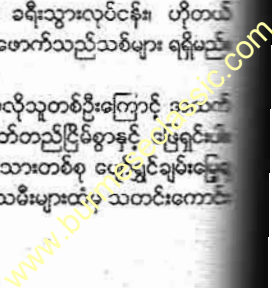
အထောင်သင်္ဘော။ ။ သက်ကြီးရွယ်အို အပီအဝင် လှူကြီးများနှင့် ကလေးများကို နှာနို့ထမ်း တိုက်ကျွေးဒါနုပူဇော်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗိမ္မာဏ။ ။ အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်း၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်း၊ ဟိုတယ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ဖောက်သည်သစ်များ ရရှိမည်။ ရွှေပန်းထိမ်လုပ်ငန်းအကျိုးရှိမည်။

ဝန်ထမ်းတရား။ ။ လုပ်ငန်းတွင်း မနာလိုသူတစ်ဦးကြောင့် အသက်လူကြီး၏ အထင်လွှဲမှုကို ခံရမည်။ စိတ်တည်ငြိမ်စွာနှင့် ဖြေရှင်းပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းအတွင်း မိသားစုစု ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သောကာလ ဖြစ်မည်။ ရပ်ဝေးရှိ သားသမီးများထံမှ သတင်းကောင်းကြားရမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးသည် ဘဝတစ်လုံးနှင့် သက်ဆိုင်နေ၍ အချစ်ငှား ရှေးနေပါနှင့်။ အချစ်ကြောင့် ဘဝပျက်တတ်၍ အထူးသတိထားပါ။

ပညာရေး။ ။ ဆရာကောင်းများနှင့် တွေ့၍ ပညာကောင်းများ ရရှိမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ အအေးမိ နှာစေးလောက်သာ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ သို့သော် အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်ပါသည်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ကျွန်းမာရေး။ ။ ၂၊ ၅၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထီးထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၈၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၂၉။

ထီးထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ သာကုကို သင်္ကြာအစစ်ဖြင့် ဣလေးရောလျှင် ဣကိုပါ ကျွေးမွေးခြင်းပင်။

ကြာသပတေး

စီးပွားရေး။ ။ ငွေကြေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လိုက တိုးချဲ့နိုင်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ထူထောင်လိုက ထူထောင်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေးများ အဆင်ပြေမည်။

ရန်ကင်းရေး။ ။ မိမိ၏ အသိအတတ်များကို ဖြန့်ဝေပေးပါ။ မိမိမှာ ဝိတတ် ဝိတော်လာမည်။

အိမ်တွင်ရေး။ ။ အိမ်တွင်ရေး အာယာမည်။ မိမိ သို့မဟုတ် အိမ်ထောင်ဖက် ပြည့်ပခရီးထွက်ရန်ရှိသည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်းမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေ၍ ချစ်သူရွေးရမည့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မရွေးချယ်ပါနှင့်။

ပညာရေး။ ။ နိုင်ငံခြားပညာတော်သင် လျှောက်ထားလျှင် သွားခွင့် ကြိုလိမ့်မည်။ ပညာရေး ကံဇာတာတက်နေချိန်ဖြစ်၍ လိုရာဆန္ဒပြည့်စုံမည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ အပယ်က ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက်လောက်တော့ ဖြစ်မည်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉။

ကျွန်းမာရေး။ ။ ၈၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထီးထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၉။

ထီးထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၅၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့် ကလေးများ အပါအဝင် အနည်းဆုံး (၅)ယောက် သို့မဟုတ် (၁၅)ယောက်ကို ခွာနီတိုက်ကျွေးခြင်းပင်။

အင်္ဂါ

စီးပွားရေး။ ။ အမြတ်ငွေ နည်းနေဦးမည်။ ဌာနဆိုင်ရာများ၊ တပ်မတော် ဆိုင်ရာများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရမည်။ နိုင်ငံခြားသား အထူးသဖြင့် ဂျပန်၊ တရုတ်၊ ကိုရီးယားတို့နှင့် ဖက်စပ်လုပ်ကိုင်ရမည်။

ရန်ကင်းရေး။ ။ အထက်လူကြီးများ၏ ငြိငြိငှက်ကို ခံရတတ်ပြီး

သဘောထားကွဲမည်။ မိမိ၏ စိတ်ကောင်းစေတနာကြောင့် ပြဿနာ အခက်အခဲများ ပြေလည်မည်။

အိမ်တွင်ရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ရ တတ်သည်။ သူများပြောတိုင်း မယုံပါနှင့်။ သားသမီးများ၏ အလုပ်ကိစ္စ အဆင်ပြေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် လေ့နစ်ဖက် မနှင်းပါနှင့်။ အချစ်ရေး ကံကောင်းပါသည်။ ရွေးချယ်မှု မှန်ပါစေ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးနှင့် အချစ်ရေး ရောထွေးနေတတ်သည်။ ဘဝ၏ တိုးတက်ရေးအတွက် ပညာရေးကို မထိခိုက်ပါစေနှင့်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ညဘက် ရေမချိုးပါနှင့်။ အအေးမိပြီး ဖျားနာတတ်သည်။ ရေချိုးချင်လျှင် ရေခွေးနှင့် စပ်ချိမ်းပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

ကျွန်းမာရေး။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၉။

ထီးထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီးထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး (သို့မဟုတ်) (၆)ပါးအား အန်နီဆော်ကွဲ ကို ကြက်ဥ (သို့မဟုတ်) ကြက်သားဖြင့် ကပ်လှူခြင်းပင်။

ဗုဒ္ဓ

စီးပွားရေး။ ။ အလှူကုန်ပစ္စည်းများ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်း များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အနုပညာဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ (ဇာတ်သဘင်၊ အပြိုင်၊ တေးသံသွင်၊ တီးဝိုင်း စသည်) လုပ်ငန်းကောင်း မည်။

ရန်ကင်းရေး။ ။ လုပ်ငန်းများ၊ တာဝန်များ သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း ပြီးစီးအောင်မြင်လိမ့်မည်။ သင့်အတွက် ဆုကြေးငွေနှင့် ဂုဏ်ပြုလှူငှာရရှိ လိမ့်မည်။

အိမ်တွင်ရေး။ ။ ဝင်ပွန်းသည်၊ ဇနီးသည်ကြောင့် ငွေကြေးရရှိမည်။ မိသားတစ်စု ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေး အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမိတ် အဖြစ်မခံပါနှင့်။ မိဘများကြောင့် အချစ်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ။ သင်ယူချင်သည့် ပညာကို သင်ပါ။ တတ်ချင်သည့် သင်တန်းတက်ပါ အောင်မြင် တတ်မြောက်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ရောဂါဟောင်းနိုးပါက ရောဂါပြန်ထတတ်သည်။ ကြိုတင်ကာကွယ် ကုသပါ။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉။

ကျွန်းမာရေး။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထီးထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၉။

ထီးထိုးနိဂုံးများ။ ။ ၅၊ ၆၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သင်္ကြာ။ ။ ကန်စွန်ဝက် ဖြတ်၍ ကလေးများကို ကျွေးပါ။ ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ

ပွင့်လင်း၍ ငွေကြေး

အမြောက်အမြား လက်ခံရတိန်း

ရှိသည်။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းဝေဆာ၍ အခက်အခဲပြဿနာများ ပြေလည်သွား လိမ့်မည်။

ဖိမ်ခံပစ္စည်း ယာဉ်ရထား ဝင်နိုင် သည်။ ကြက်နှစ်ဖွား အမျိုးသားများမှာ ကြင်ရာဇနီးမယားပါ ဝင်ကိန်းရှိပေ သည်။

❖ နွားနှစ်ဖွား

ပညာရဲရင့် ပွဲလယ်တင့်

သောကာလ ဖြစ်သည်။ သင်ယူ

ဆည်းပူးထားသော ပညာရပ်များ ကြောင့် အရေးပေး ဆက်ဆံခြင်း ခံရမည်။

နှုတ်မှုလက်မှု ပညာများမှလည်း ငွေစကြေးစကလေးများ ဝင်နိုင်ကြ သည်။ စိတ်ရွှင်လန်းဖွယ် မြင်ကွင်း အဖြစ်အပျက်များ ကြုံဆုံရတတ်သည်။ ခါးဝတ်တန်ဆာ လက်ဆောင်ရဖွယ် ရှိသည်။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

စိတ်ကူး အကြံ

အစည်အချို့ အကောင်အထည်ဖော်နိုင် ကြပါမည်။ ကတိစကား တည်ကြည်မှု ကြောင့် တူညီသော အကျိုးပေးခံရကာ ကျေးဇူး တုံ့ပြန်ခြင်း လက်ခံရဖွယ်ရှိ သည်။

ကြွေထည်၊ မြေထည်၊ စဉ်ထည် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်သန်မည်။ သွားနှင့် ခံတွင်းဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာ များ သတိပြုကာကွယ်ပါ။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

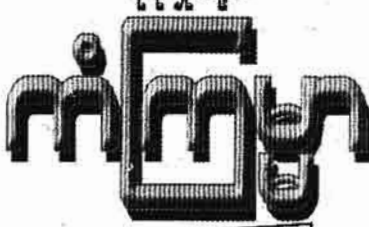

လွင်ပြင်ကျယ်ဒေသများသို့ အလည်

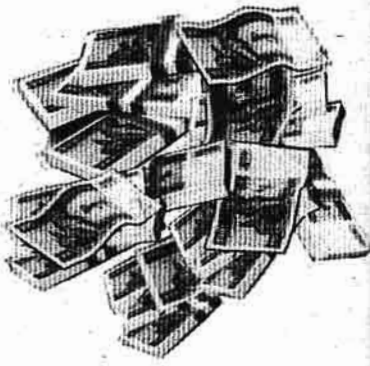
၁၉၂ နိဗ္ဗာန်ရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း

ပုံရိပ်ရွှင်တို၏

ဟုဂျဇိ (Hu Jin Zhi)

အပတ် သွားရောက်ရတတ်သည်။ စီးပွားရေးတွင် အသစ် တီထွင်ဖန်တီး ခြင်း၊ ကုန်စည်သစ်၊ ဈေးကွက်သစ် ရှာဖွေခြင်းတို့ကြောင့် တိုးတက် အဆင် ပြေလာနိုင်သည်။

အိမ်ခြံမြေ ပြုပြင်မွမ်းမံရဖွယ်ရှိသည်။ အမျိုးသမီးဖာတာရှင်တို့မှာ သားအိမ်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ သတိပြု ကာကွယ်သင့်သည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

ဆွေမျိုးမိတ်သက်ဟများ၏ အရေး ကိစ္စတွင် အားကိုးတကြီး အကူအညီ တောင်းခံခြင်း ခံယူရဖွယ်ရှိသည်။ အခြေ အရံ လက်အောက်ငယ်သား ရရှိနိုင် သည်။

သစ်တောထွက်ပစ္စည်း၊ သစ်သီး ဝလံများ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။ အသည်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ဝေဒနာ များ ဂရုစိုက်ပါ။ ပျောက်ဆုံးပစ္စည်းများ ပြန်လည် တွေ့ရှိနိုင်သည်။

❖ မြွေနှစ်ဖွား

ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနေရသော အကျပ်အတည်း ပြဿနာများကို ပြေလည် အောင် ဖြေရှင်းနိုင်ကြမည်။ စိတ်ပေါ့ပါးလွတ်လပ်၍ ဖိစီးမှုနည်း ပါးသောကာလ ဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေ သားချင်းများအတွင်း သာရေးနာရေး

ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်၍ အင်တိုက်အား တိုက် ကူညီပေးရတတ်သည်။

❖ မြင်းနှစ်ဖွား

မိတ်သက်ဟများနှင့် သဘောထား မတိုက် ဆိုင်မှုများ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။ ရန်များ တတ်သောကာလဖြစ်၍ အပြောအနေ ဆင်ခြင်သင့်သည်။

ယာဉ်ရထား မတော်တဆဖြစ်မှုများ ကြိုတင် သတိထား ကာကွယ်ပါ။ လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ခံစားရ တတ်ပါသည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

စိတ်လှုပ်ရှား၍ ဒေါသဖြစ်လွယ်သော ကာလဖြစ်ရာ ဆင်ခြင်နေထိုင်သင့်သည်။ မျက်စိနှင့် အမြင်အာရုံ ဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ ဖြစ်ပါခံစား ရတတ်သည်။

သစ်ဝါးကြိမ်ထည် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်သန်မည်။ မိခင်၏ သားချင်းဆွေမျိုးများအတွင်း ဒုဖက်လာ နာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ဖွယ် ရှိသည်။

❖ မျောက်နှစ်ဖွား

နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း မြှင့်မား သောကာလဖြစ်သည်။ ဂန့်ထမ်းများ ရာထူး၊ တာဝန် တိုးမြှင့်ခန့်ထားခြင်း

ရဲဘော်စခန်းမှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်း (၁)

ဝသုန္ဒရီသက္ကရာဇ်

အချိန်အားဖြင့် ည(၁၁)နာရီခွဲခန့် နိုးနေပြီ။
အင်ကြင်းတောင်တန်းရှိ ဒါနပါရမီ ဘောရကျောင်းကလေးသည် အုပ် ဆိုင်းနေသော သစ်ပင်ကြီးများ
E.25A. November, 2014.

အောက်တွင် တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ကျောင်းရှိ ဦးပဉ္စင်း၊ ကိုရင်များ ကျိန်းစက်နေကြ ချိန် ဖြစ်သည်။
တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ည၏ လရောင်အောက်တွင် တောင်မှမြောက် သို့ အမှတ်သတိဖြင့် လျှောက်ရင်း ပရိတ်တော်(၁၁)သုတ်ကို ရွတ်ဖတ်

ပူဇော်နေသူမှာ ဤကျောင်း၏ ကျောင်း ထိုင်ဘုန်းကြီး အရှင်သီလာနန္ဒဖြစ်၏။
ပရိတ်တော်များဆုံးလျှင် ဆရာ တော်သည် ပြုနေကျ အရပ်ဆယ် မျက်နှာသို့ မေတ္တာပို့သည်။
ထိုအချိန်တွင် လောင်းကွယ်အင်္ကျီ ရှည်ကြီး ဝတ်ထားသူတစ်ဦးသည်

ကျောင်းတံခါးပေါက်ရှေ့မှ ဆရာတော်ကို ဦးချလျက် အရှေ့ဘက်ရှိ ရေစက်တောင်သို့ မျက်နှာမူကာ ထွက်သွားသည်။

ဆရာတော်သည် ထိုသူ၏ နောက်ကျောကိုသာ မြင်လိုက်ရပြီး မည်သူ မည်ဝါဟု မခွဲခြားနိုင်မီ ရိပ်ခခဲ ပျောက်ကွယ်သွားချိန် ကြက်သီးလည်း ဖြန်းခခဲ ထဲသွားသည်။

သို့သော် အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်နေပြီးဖြစ်၍ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိခဲ့။ ထိုစဉ် ဆရာတော်သီတင်းသုံးရာ **“ဉာဏ်တော်ပွင့် ဂန္ဓကုဋီတိုက်”** မှ မွေးထားသော ကြောင်ထီးကြီးသည်ခင်၏ ရင်ခေါင်းသံဖြင့် မာန်ဖိအော်လိုက်သံကြောင့် တောင်ဝှေးကိုင်ကာ နောက်ပြန် လှည့်လျှောက်ခဲ့သည်။

‘သဗ္ဗ သင်္ခါရာ အနိစ္စ’
‘အပ္ပ...အပ္ပ...အပ္ပ’
‘သာဓု...သာဓု...သာဓု’

ဆိတ်ဖလူးပန်းရနံ့နှင့်အတူ ဆရာတော်၏ အေးမြသောအသံသည် လွင့်ပျံနေသည်။

ဂန္ဓကုဋီတိုက်သို့ ရောက်သောအခါ မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ရာဇယာတန မည်တွင်ခေါ် လင်းလွန်းပင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်သွားသော လူတစ်ယောက်၏ ခြေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ညစဉ် ဘုဉ်းပေးနေကျ နန်းတွင်းဆေးဘူးကို ယူလိုက်သောအခါ ဆေးဘူးပေါ်မှ ကျည်ဖူးတစ်တောင့်ကို တအံ့တဩ တွေ့လိုက်ရသည်။

ပွိုင့်၃၀ ကာဘိုင် ကျည်ဖူးလေးတစ်ချက်။

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါဝါမျက်မှန်ကို တပ်လျက် လက်ဝါးပေါ်မှ ကျည်ဖူးလေးကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းများ လှုပ်သွားသည်။

‘မင်းညို... ဝိုလ်မင်းညို’
‘သာသနတောင်ရောက်နေတဲ့ ကျုပ်ဆီကို တတိယအကြိမ်မြောက် အရောက်လာခဲ့သေးသကဲ့’

လောင်းကွတ်အင်္ကျီရှည်ကြီး ဝတ်ထားသော အရိပ်တစ်ခု လင်းလွန်းပင်ဘက်သို့ ပြေးထွက်သွားသော ခြေသံစားပွဲပေါ်မှ ကျည်ဖူးတစ်တောင့် ဆက်စပ်ကြည့်ရင်း ကြုံဆုံခဲ့ဖူးသော ဗိုလ်မင်းညိုဆီ စိတ်ရောက်ကာ တစ်မိုးသောက်ခဲ့ရလေပြီ။

* * *

မိုးတဖွဲဖွဲ ရွာနေသည်။ တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစားယူခဲ့သော စစ်ပြန်ကြီးဘသက်သည် ပန်းကမ္ဘာစားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ညနေချမ်းရောက်လျှင် တစ်ခွက်တစ်ဖလားမော့ရန် ဆိုင်၏ ထောင့်ကျကျ စားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်သည်။

အထာသိသည့် စားပွဲထိုးကလေးအာနီးလာချသည့် အရက်ဖြူတစ်ပိုင်းကို လစ်ပိုတစ်လုံးဖြင့် စပ်လိုက်သည်။

ဖန်ခွက်ထဲသို့ နှစ်ပက်ခန့် ထည့်ကာ မော့လိုက်သည်။

မိုးမိလာသော ကျွန်ုပ် အနွေးဓာတ်ရလာသည်။ အာလူးကြော်နှစ်ပြားကို ကောက်ပါးရင်း ငှားလာသော လေဇာသုန်သုန် ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ မာတိကာနှင့် နိဒါန်းကို ဖတ်ပြီး နောက်ထပ် နှစ်ပက် သောက်လိုက်သောအခါ ထိုင်းမှိုင်းစိတ်များ လွင့်ပျောက်သွားသည်။

ထိုစဉ် လောင်းကွတ်အင်္ကျီ အညိုရောင်ဝတ်လျက် ဦးထုပ်ကို ခပ်ငိုက်ငိုက်ဆောင်းထားသော လူငယ်တစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်၏ စားပွဲနားတွင် လာရပ်သဖြင့် ဖတ်လက်စစာအုပ်ကို ခဏပိတ်ကာ ထိုသူကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ‘ဆရာကြီး... ကျွန်တော့်ကို ဒီမှာ ထိုင်ခွင့်ပြုပါ’

ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာဖြင့် ခွင့်တောင်းရာ လွတ်နေသောခုံကို ညွှန်ပြခွင့်ပြုရင်း သိကျွမ်းခြင်းမရှိသော ထိုသူငယ်ကို အကဲခတ်လိုက်သည်။

တောင့်တင်းသော ကိုယ်ခန္ဓာ မြင့်မားသော အရပ် ယောက်ျားပီသစွာ ချောလှသည့်မျက်နှာ၊ စူးရှသည့် မျက်လုံးများက ဇွဲသတ္တိရှိကြောင်း ဖော်ပြနေသည်။

‘ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိတော့ဘူး ထင်တယ်။ ကဲပါလေ ဆရာကြီးကို ညဉ့်ခံရင်း ကျွန်တော် ဘယ်သူဆိုတာ မိတ်ဆက်ပါ့မယ်’

စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ဟန်မိမိ မီးညှိဖွာရင်း စားပွဲထိုးကလေးကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ‘ရောက်လာသော စားပွဲထိုးကလေးအာနီးကို စား... သာဏီ ဖွယ်ရာများ မှာလိုက်သည်။’

ဖန်ခွက်(၂) လုံးတုံးသို့ ရစ်နှစ်ပက် ထည့်ကာ ဘီယာကို ရေခဲခန့် ရောပေး

ပြီး တိုက်သည်။

'သောက်ပါဆရာကြီး ကြက်ကြော်လဲ မြည်းပါ'

ထိုလူငယ်နှင့်အတူ ခင်မင်မှု အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ပြိုင်တူသောက်လိုက်ကြသည်။ ရမ်ပုလင်းကြီး တစ်ဝက်ကျိုးနေချိန် ဘီယာခြောက်ဘူးလည်း အခွဲဖြစ်နေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းတွင်း၌ အရက်ဖြူနှင့် ရမ်သည် နပန်းလုံးနေကြသည်။

ကြက်ကြော်တစ်တုံးကို ခက်ရင်းဖြင့် ထိုးယူဝါးလိုက်သည်။ ဝီဝေဝေ မျက်လုံးဖြင့် ဧည့်ခံလာသူ ထိုလူငယ်ကို ရင်းနှီးဟန်ဖြင့် သူ့ပခုံးကို အသာပုတ်ကာ...

'မော်ရစ်ရဲ့ညှို့ပုံကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဖင်းဘယ်လူလဲဆိုတာ မိတ်ဆက်ပါဦး'

ကျွန်ုပ်၏အမေးကြောင့် လူငယ်က နှုတ်ခမ်းတွန့်ပြီးရင်း ချွတ်ထားသော သူ့ဦးထုပ်ကိုကောက် ဆောင်းလိုက်သည်။ ဘီယာဘူးခွဲနှင့် စားပွဲကို သုံးချက်ခန့် ခေါက်လိုက်သောအခါ စားပွဲထိုး ချာတိတ်ကလေးအားနီး ရောက်လာသည်။ ကျုပ်ကိုးဆယ်တန် အသစ်စက်စက် သုံးဆယ်ရွက်ခန့်ကို ချာတိတ်ကို ပေးရင်း...

'အဆရာကြီးအတွက် ရုပ်တစ်လုံးနဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ပွဲ ပါဆယ်ထုတ်ပေး ပိုတွေကို ဖင်းယူ'

အားနီးကို ဘောက်ဆူးပေး၍ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ပြန်တော့မယ် ဆရာကြီး။ ကျွန်တော်ကို ဆရာကြီး တကယ်ပုတ်မိရင် တော့ မိတ်ဆက်ရမှာပေါ့။ "ကျွန်တော်မင်းညို ပါ ဝိုင်မင်းညိုလေ" ရဲ့နဲ့အနီးမှာ ကျွန်တော်ရဲ့ နှလုံးသားတည့်တည့်ကို ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ကာဘိုင်နဲ့ ဖမ်းခဲ့တယ်လေ။ ဟောဒီမှာ ကျွန်တော်ထိန်းထားတဲ့ လောင်းကွတ်ရဲ့ ဘယ်တက်ကြည့် သွေးစွန်းနေတဲ့ အပေါက်'

ကျွန်ုပ်သည် မင်းညိုဆိုသူ၏ လောင်းကွတ်ဘယ်ဘက်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အပေါက်ရာမှ သွေးများ ယိုစီးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'ဟင်' 'မအံ့ဩပါနဲ့ ဆရာကြီးရယ် ဟောဒီမှာ ဆရာကြီး ပစ်လိုက်တဲ့ ကာဘိုင် ကျည်ဖူးလေး'

သူ၏ ဘောင်းဘီ အိတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်ကာ ကျွန်ုပ်၏ လက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သောအရာကို သေချာစွာ ကြည့်လိုက်သောအခါ သွေးနံ့ဖြင့် လိမ်းကျံနေသော ကာဘိုင်ကျည်ဖူးတစ်ခု။

'ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဝိုင်မင်းညို၊ ရဲဖွန်စခန်းရဲ့ မှောင်မှိုက်ညှို့မှာ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဖမ်းခဲ့တာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ဖမ်းခင်ကတည်းက ဖက်ဆစ်ဂျန်တွေ လက်ချက်နဲ့ ဝိုင်မင်းညိုသေခဲ့ပြီလေ' ကျွန်ုပ်သည် ဖန်ခွက်ထဲရှိ လက်ကျန်အရက်ကို မော့ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဟား...ဟား...ဟား မှန်လိုက်လေ ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်က နှစ်ခါပြန် သေခဲ့ရတာ ဒါပေမယ့် မင်းညိုမသေပါဘူး။ ဝိုင်မင်းညိုမသေပါဘူး...

မသေလို့လဲ ကျွန်တော်ရဲ့ နှလုံးသား တည့်တည့်ကို ညအမှောင်မှာ ထိအောင် ဖစ်နိုင်စွမ်းရှိလှတဲ့ လက်ဖြောင့်ကြီးကို ဂုဏ်ပြုချင်လို့ ပန်းကမ္ဘာစား သောက်ဆိုင်ထဲ ရောက်ခဲ့တာပေါ့။ ကဲ...ကျွန်တော် ပြန်တော့မယ်။ နန်းမွန်

လဲ မျှော်လှရောပေါ့' ဝိုင်မင်းညို၏ ကျယ်လောင်သော ရယ်သံကြောင့် စားပွဲထိုးကလေး အားနီးမှာလည်း ကျွန်ုပ်အတွက် ရမ်တစ်လုံးနှင့် ခေါက်ဆွဲကြော်တစ်ထုပ်ကို အပြေးအလွှား လာပို့ရင်း မနီးမဝေးမှ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကြည့်နေသည်။ ဝိုင်မင်းညိုသည် စီးကရက်ခဲကာ အသာပုတ်၍ နှုတ်ဆက်ထွက်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်မှာတော့ လက်ဝါးပေါ်မှ ကျည်ဖူးကလေးကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသည်။

အရက်ရိုက်များပြယ်၍ လက်များ တုန်နေသည်ကို သတိထားမိသည်။ စားပွဲထိုးချာတိတ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ စားသောက်ထားသော ပုလင်းဖန်ခွက် စသည်တို့ကို ကောက်သိမ်းနေသည်။

'အဘနဲ့ အရက်သောက်နေတဲ့ လူချောကြီးက ဘယ်ကလဲ၊ တစ်ခါမှ ဒီဆိုင်ထဲလာတာ မတွေ့ရဘူး။ ကျွန်တော့်ဆိုင်ရှင်ကတောင် ကောင်တာမှာ ထိုင်ရင်း စာရေးဆရာစစ်ပြန်ကြီး ဒီကနေ့ ထူးထူးခြားခြား တစ်ယောက်တည်း အရက်ဘီယာတွေ၊ အမြည်းတွေ အများကြီးစားသောက်ပြီး တစ်ယောက်တည်း စကားတွေ ပြောနေတယ်လို့ ပြောသေးတယ်။ ကျွန်တော်က ဆရာ အမြင်မှားနေတာပါ။ နှစ်ယောက် ထိုင်သောက်နေတယ်လို့ ပြောပြတာတောင် မယုံဘူး။

ကျွန်တော့်ကိုတောင် ငကန်းကြောင် တဲ့

'ဟေ... ဒီလိုပဲပြောလား မင်းဆိုင်ရှင် လဲ ငကန်းကြောင်၊ ငါတစ်ယောက် တည်း သောက်မသောက်၊ အရူးလို တစ်ယောက်တည်း စကားပြောမပြော မင်းအသိပါ။ မင်းကိုတောင် ဘောက် ဆူးပေး၊ ငါ့ကိုတောင် ဟောဒီ ပုလင်းနဲ့ ခေါက်ဆွဲကြော်...'

'ကျွန်ပါသေးတယ် အဘရယ် ဟောဒီက ရွှေတောင့်လေး'

'မဟုတ်ပါဘူး အာနီးရယ် ကျညှဉ်ဖူး လေးပါကွာ'

ပန်းကမ္ဘာ စားသောက်ဆိုင်၌ ကျွန်ုပ် နှင့် ဗိုလ်မင်းညို၏ တွေ့ဆုံမှုသည် အိပ်မက်မဟုတ်ပါ။ ယုံတမ်းပုံပြင် တစ်ပုဒ်လည်း မဟုတ်ပါ။

ထိုအကြောင်းကို အပေါင်းအသင်း များအား ပြောပြမိသည်။ သူတို့က ကျွန်ုပ်ကို လှောင်ပြောင်ရယ်မော၍ ပေါက်သွားပြီဟု ပြောကြာသည်။

မည်သို့ပင် ဆိုကြပါစေ။ ပန်းကမ္ဘာ စားသောက်ဆိုင်၌ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ဗိုလ်မင်းညို အရက်သောက်ခဲ့၊ စကား ပြောခဲ့ကြသည်။ ကျွန်ုပ်လက်ထဲသို့ ကျညှဉ်ဖူးကလေးတစ်ခု ပေးအပ်ခဲ့ ကြောင်း စားပွဲထိုးကလေးအာနီး ကတော့ ကောင်းကောင်း မြင်တွေ့ခဲ့ပါ သည်။

အာနီးကို ပထမ မျက်မြင်သက်သေ အရာထားလျှင် ဒုတိယသက်သေမှာ ယနေ့တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲ အမှတ်တရ သိမ်းဆည်းထားသည့် ရမ် တစ်ပုလင်း၊ ထိုရမ်ပုလင်းကို ပန်းကမ္ဘာ စားသောက်ဆိုင်မှ ဗိုလ်မင်းညို ဝယ်ယူ ပေးခဲ့သည်။

အဘယ်ကြောင့် မသောက်ဘဲ သိမ်း ဆည်းထားခဲ့ပါသနည်း။ ရမ်ပုလင်းတွင်

ကပ်ထားသော တံဆိပ်ကြောင့်ဟု အကြောင်းပြရပေမည်။

မှန်၏။ ပန်းကမ္ဘာစားသောက်ဆိုင်မှ စက္ကူနှင့်ပတ်၍ ပေးလိုက်သော ရမ် ပုလင်းတံဆိပ်နှင့်ယခု ကျွန်ုပ်၏ လက်ဝယ်ရှိသော ရမ်ပုလင်းတံဆိပ်မှာ တစ်မူထူးခြား ကွဲလွဲနေပါသည်။

ဤသို့သော ရမ်ပုလင်းတံဆိပ်မျိုးကို မြန်မာနိုင်ငံမှာပင် မဆိုထားနှင့် မည် သည့်နိုင်ငံမှပင် ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိမ့် မည်မဟုတ်ပါ။ တံဆိပ်ကို ကြည့်စမ်းပါ။

ပွိုင့် ၃၀ ကာဘိုင် ကျည်တစ်တောင့် မှ သွေးစက်ကျနေပုံနှင့် ကျည်ဆန်ပေါ် တွင် ဗိုလ်မင်းညိုဟု အင်္ဂလိပ်လိုရေး ထားသော စာတန်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပြောမယုံ ကြုံဖူးမှ သိလိမ့်မည့် ကျွန်ုပ် နှင့် ဗိုလ်မင်းညို တွေ့ဆုံခဲ့ပုံ ဇာတ်လမ်း အစကိုတော့ ပြန်ပြောင်းပြောပြချင်ပါ သည်။

* * *

ရဲမွန်စခန်း

မွန်ပြည်နယ်ရှိ မော်လမြိုင်နှင့် သံဖြူ ရေပ်-ကျိုက္ခမိသွား ကားလမ်း တစ် နေရာတွင် ရဲမွန်စခန်းဟု ယနေ့တိုင် ခေါ်ဝေါ်နေသော တပ်စခန်းတစ်ခု ရှိခဲ့ ဖူးပါသည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် စစ်မှုထမ်း တစ်ဦးဖြစ်၍ ထိုစခန်းတွင် အကြီးအကဲ စခန်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် အမိန့်ကျခဲ့သည်။

ယခင်စခန်းမှူးနှင့် တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေသော စစ်သည်နှစ်ဦးမှာ လည်း ဖျားနေသောကြောင့် ကျွန်ုပ် အပါအဝင် စစ်သည်နှစ်ဦးနှင့် စခန်းမှူး တာဝန်လွှဲပြောင်းယူရန် သွားရမည် ဖြစ်သည်။

မသွားရမီ တစ်ရက်တွင် ထိုစခန်း တွင် တာဝန်ကျခဲ့ဖူးသော စစ်မေး အတွေ့အကြုံရင့်သော ကျွန်ုပ်၏ ဆရာ ကြီး သူရဲကောင်းမှတ်တမ်းဝင် "ဆရာ ဘ"က ခေါ်တွေ့သည်။

ကျွန်ုပ်တပ်သားဘဝကပင် လက်အောက်တွင်နေခဲ့ဖူးသဖြင့် ဆရာ ရင်းတပည့်ရင်းပမာ သံယောဇဉ်ခွဲ၌ သူလည်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်ရာထူး အဆင့်ရရှိသည့်တိုင်အောင် ချစ်စနိုး သားကြီးဟုပင် ခေါ်ခဲ့သည်။

'သားကြီး... ရဲမွန်စခန်းရောက်ရင် အဖေ အနာရာ ယတ်ထား ဆောက်ရွက်ပေး လူထုနဲ့လဲ သင့်ပြတ်အောင် ပေါင်းဆက်ဆံပါ။ ဒီစခန်းမှာ တာဝန်ကျခဲ့ပြီး တာဝန် လျှော့ရေးသွားရင်း ရန်သူနဲ့ ထိုက် ဖြစ်လို့ ကျဆုံးခဲ့တဲ့ အကြပ်စစ်သည် တစ်ဦးရှိကြတယ်။

အဲဒီအထဲက ငါ့ချိုက မကျွတ်လွှတ်ထား ဟင်္သာကုတ်ဘဏ်တိုက်မှာ နားနာတာတွေ ရှိနေကြတယ်။ ရွှေကလုနဲ့တယ်ဆိုပြီး ရဲဘော်တွေ မနေကြတော့။ သားကြီး မကြောက်ပါနဲ့ သူတို့ ကို မေတ္တာပေး အထူးမှာချင်တာက ရဲဘော်တွေ တာဝန်ကျခိုင်း ဒေသပိစခန်း ကနေတော့ ဘာဖြစ်ပယ်ဆိုတာ သာမန် နောက်ကျရင် သိလားလို့ပယ် ကဲ... သားကြီးအတွက် အခု အထူး

လိုက်တဲ့ ကိုးလုံးပုတီး ကျောက်စိမ်းရောင်
လေးနဲ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ဖွဲ့နုသထိပွားပါ
ဝေနေယျ သတ္တဝါတွေကို အပြု အမှုဝေပီ
ကျွန်ုပ်သည် အဘဆရာကြီး၏
မှာကြားမှုကို ရိုသေစွာ နာယူ၍
ကျောက်စိမ်းပုတီးကို လက်ကိုင်ပမိဖြင့်
ထုပ်ကာ အိတ်ထဲထည့်ပြီး ဆရာကြီး
ကို ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

နောက်နေ့ နေလယ်ဘက်တွင် ရဲမွန်
စခန်းသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိသည်။
စခန်းမှူးတပ်ကြပ်ကြီး မြတ်ကျော်နှင့်
တာဝန်လွှဲပြောင်းယူသည်။

ကျွန်ုပ်သည် စခန်းရှိ စစ်သည်များ
နှင့် တွေ့ဆုံ၍ လိုက်နာရမည့် စစ်
စည်းကမ်း၊ ကိုယ်စီတာဝန်များကို စီစဉ်
ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ထို့နောက် နယ်မြေစိုးမိုး ပိုင်နင်းမှု
ရှိစေရန် စခန်း၏ ကိုက်သုံးရာ ပတ်ဝန်း
ကျင်တစ်ဝိုက်ကို ရှင်းလင်းလေ့လာ
မှတ်သားထားလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် စခန်းနှင့်
အတော်အသင့်ဝေးသော ရဲမွန်ရွာတွင်း
သို့ဝင်ကာ ကျေးရွာကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ
နိုင်ထော်ရှိုးနှင့် ရွာလူကြီးများကို တွေ့
ဆုံကာ ပြန်ခဲ့သည်။

ရဲမွန်စခန်းသို့ ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိပြီး
တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် မိခင်တပ်ရင်းမှ
ရန်သူ့သတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ညွှန်
ကြားချက်တစ်စောင် ရောက်လာ
သည်။

(...)အဖွဲ့မှဟု ယူဆရသော သောင်း
ကျန်းသူတစ်ဖွဲ့သည် မော်လမြိုင် သံဖြူ
ဖရပ်သို့ ဖြတ်သန်းရာ ကားလမ်းရှိ
ရဲမွန်တံတားကို မိုင်းခွဲရန်၊ ရဲမွန်စခန်း
ကိုလည်း အလစ်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်
နိုင်ခြေရှိသောကြောင့်...

အသင့်အနေအထားဖြင့် စနစ်တကျ
ကင်းချထားရန် လမ်းကင်း၊ တိုက်ကင်း

နှင့် ကင်းပုန်းဝပ်ခြင်းများ ပြုလုပ်မြဲပြု
လုပ်ရန်၊ တံတားကို အထူးစောင့်ကြည့်
ရန်၊ ရန်သူ့သတင်းကို ကွင်းဆက်
ပြေတ် စုံစမ်းထောက်လှမ်းရန် စစ်သည်
သုံးဦးကိုလည်း အင်အားဖြည့် ထပ်မံ
စေလွှတ်လိုက်သည်။

ခရီးသွားပြည်သူများ ဘေးရန်ကင်း
ရေး၊ တံတားဖျက်ဆီး မခံရရေး၊ စခန်း
မကျဆုံးရရေးအတွက် စီမံချက်ရေး
ဆွဲပြီး ရဲဘော်များကို သတိရှိစေရန်
(Standby)အသင့်ရှိရေး ညွှန်ကြားပြီး...

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း နေ့ညမအား
စခန်းခြံစည်းရိုးများ ကာရံခြင်း၊
ကတုတ်ကျင်းများ၊ ဆက်သွယ်ရေး
လမ်းကြောင်းများကို ခိုင်မာအောင်
ဆောင်ရွက်ထားလိုက်သည်။

မှတ်မှတ်ရရ ခဏရစ် ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ
လ (၂၅)ရက်ည။

ထိုနေ့ မိုးချုပ်ခါနီး ညနေဘက်တွင်
လူယုံတော်ရွာသားတစ်ဦးမှ တောထဲ
သို့ သစ်ဝါးသွားခုတ်စဉ် သောင်းကျန်း
သူ(၁၀)ဦးခန့်ကို လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့်

တွေ့မြင်ခဲ့ရကြောင်း၊ ယမ်းတို့သည်
တောင်ခြေ၌ ထမင်းစားနေကြောင်း
သတင်းပေးလာသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် စခန်းရှိ
စစ်သည်များ ညဘက် အိပ်မငိုက်စေ
ရန် (ExtrerTea)အပိုဆောင်း
လက်ဖက်ရည်ကို ခပ်ကျကျ ဖျော်ခိုင်း
၍ အားလုံးကို သောက်စေခဲ့သည်။

စခန်းတွင်း၌ ဆေးလိပ်မီးပင် မမြင်
အောင် အမှောင်ချပြီး လက်နက်ကိုယ်စီ
ကိုင်ဆောင်ကာ နှစ်ယောက်တွဲကင်း
နှစ်ကင်းကို ချထားလိုက်သည်။

အကြောင်းထူးလျှင် ကျွန်ုပ်ကို
အမြန်သတင်းပို့ရန်၊ ရန်သူဘက်မှ
စတင် ပစ်ခတ်လာခြင်းမရှိကာ ကျွန်ုပ်၏
ပစ်မိန့်မရဘဲ မည်သူမှ စတင်ပစ်ခတ်
ခြင်း မပြုရန် မှာကြားပြီး ဂုဏ်တော်
ပုတီးစိပ်နေပါသည်။

ထိုည(၁)နာရီခန့်တွင် စခန်းနှင့်
ကိုက်(၂၀၀)ခန့်မှ လှုပ်ရှားလာနေသော
အသံများကို ကြားရကြောင်း၊ ကင်း
သမားရဲဘော်တစ်ဦး လာရောက်
သတင်းပို့သဖြင့် စခန်း၏ အရှေ့ဘက်
ကင်းကတုတ်ကို ကျွန်ုပ်သွားကြည့်
သည်။

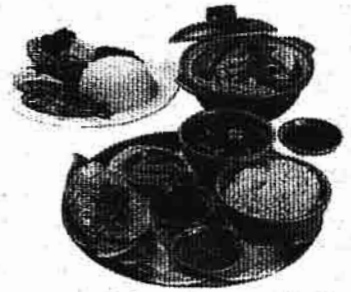
ရော်ဘာပင်များ ထူပြောအုပ်ဆိုင်
နေသဖြင့် မှောင်နေသော်လည်း
လဆုတ်ည၏ ညဉ့်နက်နက်မှာ ထွက်
လာသော လရောင်မှန်ဝါးဖြင့် ကျွန်ုပ်
စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

လူတစ်ယောက်ဟု ထင်မြင်ယူဆရ
သောအရာတစ်ခုသည် ကျွန်ုပ်တို့၏
စခန်းသို့ ဦးတည် ရွေ့လျားလာနေ
သည်။ စခန်းနှင့် ကိုက်(၁၀၀)ခန့်

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဝသုန်သက်လွှ်

အနုလုံ ပဋိလုံ သရဏဂုံအစွမ်း

အံ့စခန်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် မင်းလှမြို့ တောင်ဘက် သာယာမြို့သစ် (၁၀) လမ်းတွင် နေထိုင်သော R.T.C ကြီးကြပ်ရေးမှူးအငြိမ်းစားဦးဝင်းမောင် နေအိမ်သို့ ကိစ္စတစ်ခုကြောင့် စာရေးသူ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

အဘ ဦးဝင်းမောင်သည် အသက် (၈၀)ခန့် ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း မျက်စိ၊ နား ကောင်းသည်။ ကျန်းမာရေး ကောင်းသည်။

စာရေးသူအား ဧည့်ခန်းတွင် နေရာ ပေးပြီး...

'က လူလေး အဘဆီကို လာရင်း ကိစ္စ ပြောပါဦး'

ဟု အဘ ဦးဝင်းမောင်က ပြော လိုက်ရာ...

စာရေးသူက...

'ဟိုကလောက်ကလေးပေးစားပေးဖောက် ငါးအရိုးပျက်တာ အဘ မန်းပေးလိုက်တဲ့ အတွက် ပျောက်ကင်း သက်သာသွားတယ် လို့ ကြားရပါတယ်။

ပြည်မှာလဲ "ငါရိုးပျက်ရောဂါ ဦးဝင်းမောင် ဆီရောက် ပျောက်" လို့ ပြောဆိုသံတွေလဲ ကြားရပါတယ် အဘ။

အကြောင့် ကျွန်တော်က အလောက် အစွမ်း ထက်မြက်တဲ့ ဖွန်ကို အပူအကျိန်အောင် ဆောင်ပေးရေးပြီး ဟုတ်မှာ ထည့်ရင်လို့ပါ အဘ'

ဟု ပြောပြလိုက်ပါသည်။

အဘ ဦးဝင်းမောင်က ဝမ်းသာအား ရနှင့်...

'က လူလေး ဘောလပ်ပင်နဲ့စာအုပ် ကိုထုတ်ပါ။ အဘ ပြောပြမယ်မှတ်တမ်း ပြုပါ။

အဘ ငယ်ငယ်တုန်းက ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းမှာ ပညာသင်ယူခဲ့ရတယ်။ အဘတို့ကို စာသင်ပေးတဲ့ ဆရာတော် ဦးဇာဂရဟာ စားသောက်ဖွယ်ရာ တစ်ခုခုကို သုံးဆောင်တော့မယ် ဆိုရင်...

ပြောင်း ဖွံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ သရဏံ ဖွံ့

ပြောင်း ဝှံ့ သရဏံ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ သရဏံ ဝှံ့

ပြောင်း သံသံ သရဏံ ဣတ္ထိ၊ ဣတ္ထိ သရဏံ သံသံ'

သရဏဂုံ(၃)ပါးကို အနုလုံ ပဋိလုံ ရွတ်ဖတ်ပြီးမှ သုံးဆောင်တယ်။

အဘတို့ ကျောင်းသားတွေကိုလဲ သရဏဂုံ(၃)ပါးကို အနုလုံ ပဋိလုံရွတ် ဖတ်ပြီးမှ စားသောက်ဖွယ်ရာများကို စားသောက်စေတယ်။

ငယ်စဉ်တုန်းကတော့ ဆရာတော် ကြီးကို ကြောက်လို့သာ ရွတ်ဖတ်ခဲ့ရ တယ်။ သရဏဂုံ(၃)ပါးကို ဘာဖြစ်လို့ အသွားအပြန် ရွတ်ရတယ်ဆိုတာ အဘတို့ တိတိကျကျ မသိခဲ့ဘူး။

တစ်နေ့မှာ အဘရဲ့အစ်မကြီး ဒေါ်သန်းဝင်းက ငါးအရိုးပျက်လို့ ဆရာ တော်ထံ လျှောက်ထားရာ ဆရာတော် ကြီးက အဘကိုခေါ်ပြီး...

"ဟေ့ မောင်ဝင်းမောင် မင်းရဲ့အစ်မ ကို ငါးအရိုးပျက်ရောဂါ သက်သာ အောင် မန်းပေးလိုက်"

လို့ မိန့်ကြားပါတယ်။ အဘက...

"ဆရာတော်ကြီး တပည့်တော် မမန်းတတ်ပါ ဘုရား"

လို့ လျှောက်ထားတော့...

"ဟေ့ ယ်းဆို နေ့စဉ် စားသောက်ဖွယ်ရာ များကို စားသောက်ခန်းမှာ ရွတ်ဖတ်တဲ့ သရဏဂုံ(၃)ပါးနဲ့ ငါးအရိုးပျက်တဲ့နေရာကို လက်ဆယ်နဲ့ထောက်ပြီး (၃)ခေါက် အနုလုံ ပဋိလုံရွတ်ပြီး မန်းပေးလိုက်"

ဆရာတော်က မိန့်ကြားပါတယ်။ အဘလဲ ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားတဲ့ အတိုင်း အစ်မကြီး ဒေါ်သန်းဝင်းကို မန်းပေးလိုက်တယ်။ နာရီဝက်မျှအကြာ မှာ အစ်မကြီး ငါးအရိုးပျက်တာ သက် သာသွားတယ်။

အဲဒီနေ့ကပင် အဘလဲ သရဏဂုံ (၃)ပါး အနုလုံ ပဋိလုံ အစွမ်း ထက် မြက်ခြင်းကို သိရှိခဲ့ရတယ်။ ငယ်ရွယ် စဉ်ကျောင်းသားဘဝကပင် ယခုအချိန် ထိ ဘာကိုပဲ စားသောက် စားသောက် သရဏဂုံ(၃)ပါးကို အနုလုံ ပဋိလုံ ရွတ်ဖတ်ပြီးမှ စားသောက်ပါတယ်။

အခြားသူများလဲ စားသောက်ခြင်း ကြောင့် ငါးအရိုးပျက်ရောဂါဖြစ်ရင် အဘမန်းပေးပါတယ်'

စာရေးသူမှ...

'ခုလို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပေး တဲ့အတွက် အဘကို အထူးကျေးဇူး တင်ပါတယ်'

ဟု ပြောပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ စာရှုသူများလည်း အကြောင်းကိစ္စရှိ လျှင် အသုံးပြုနိုင်ကြစေရန် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

[သာယာမြို့သစ် (၁၀)လမ်းမှ အဘဦးဝင်းမောင်အား ကျေးဇူးတင် ပါသည်။]

ဒိုလ်မင်း (မင်းလှ)

ကျွန်တော်တို့လို ဝန်ထမ်းဘဝမှာ နေရာဒေသ၊ မြို့အမျိုးမျိုးကိုပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြရသည်။ တာဝန်အရ ပြောင်းရွှေ့ကြရသလို “တစ်ရွာမပြောင်းသူကောင်းမဖြစ်” ဆိုသော စကားပုံအရ ရေကြည်ရာ မြက်နုရာအလုပ်နှင့် စီးပွားရေး အဆင်ပြေသော နေရာဒေသများသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြရသည်လည်း ရှိတတ်၏။

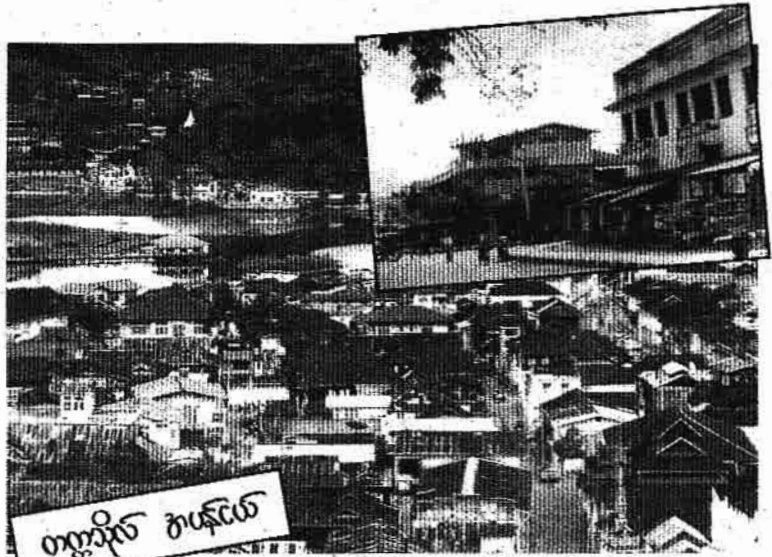
တစ်ချို့သော ဝန်ထမ်းများသည် အဆင်ပြေသော နေရာဒေသမြို့များတွင် အပြီးအပိုင် အခြေချနေထိုင်ကြသည်ကိုလည်း ကြုံတွေ့ဖူးပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေးဆိုင်မင်းကင်းမြို့နယ်တွင် စာရင်းစစ်ဝန်ထမ်းအဖြစ် သုံးနှစ်တိတိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရသည်။ တာဝန်ထမ်းဆောင်ချိန် ပြီးဆုံး၍ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ရုံးချုပ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ခါစ အချိန်တွင် ဆရာကြီး ဦးဆန်းနီနေအိမ်သို့ ရောက်လာ၏။ ဆရာကြီးက...

‘မင်းကင်းမှာနေရတာ အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား’

ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်တော်က...

‘အဆင်ပြေပါတယ်။ မင်းကင်းမှာ ရှိတုန်းက မဟာမြိုင်တောထဲမှ ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူနဲ့ ရေဆန်သစ်ဘုရားတစ်ဆူ ပူဇော်ဖို့ ရလိုက်တယ်။ ရှေးဟောင်းစေတီပျက်တွေကို ပြုပြင်ပေးလိုက်တယ်။ မိုးကုတ်ပိပဿနာ တရားစခန်းတွေကိုလဲ ဝင်ဖြစ်တယ်။ အစားအသောက်လဲ ပေါများပြီး အိန္ဒိယကပစ္စည်းတွေ အလွန်ပင်ဝင်လာတဲ့အတွက် လူသုံးကုန် ပစ္စည်းအမျိုးစုံကိုလဲ ပေါပေါများများ သုံးခဲ့ရတယ်’ လို့ ပြောပြသောအခါ ဆရာကြီးက...

နေသင့်သော အရပ်ဒေသ

‘အေးလေ စနေသားအတွက် နေသင့်တဲ့အရပ်က လောကီကျမ်းအရ “စနေသားတို့၊ နေရပ်မြို့၊ ပင်ကြို၊ ရွှေသောင်ရွာ၊ နံသင့်အရနေထိုင်ကြ၊ သုခကြီးကျယ်ရာ” လို့ ဆိုထားတာ ရှိတယ်။ “ပင်ကြို” လို့ စာဆိုရှိတဲ့ အတိုင်း မင်းကင်းမြို့ဟာ စနေသားတို့

နေထိုင်သင့်တဲ့မြို့ ဖြစ်တယ်လေ’ ဟု ပြောပြီး ချမ်းသာသုခရရှိအောင် နေထိုင်သင့်တဲ့ မြို့များအကြောင်းကို ရှင်းပြပါသည်။ စာဖတ်သူများ ရှင်းလင်းစွာ သိရှိနိုင်ရန်အတွက် ယေးဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ * * *

နွေသား	နေသင့်သောဒေသ		နေသင့်သောဒေသ	
	အရင်း	အဖျား	အရင်း	အဖျား
တနင်္ဂနွေ	ယောကြာ	အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	ဗုဒ္ဓဟူး
တနင်္လာ	စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး	ယောကြာ	ကြာသပတေး
အင်္ဂါ	တနင်္ဂနွေ	ကြာသပတေး	စနေ	ယောကြာ
ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္လာ	ယောကြာ	တနင်္ဂနွေ	စနေ
ကြာသပတေး	အင်္ဂါ	စနေ	တနင်္လာ	တနင်္ဂနွေ
ယောကြာ	ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	တနင်္လာ
စနေ	ကြာသပတေး	တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး	အင်္ဂါ

တနင်္ဂနွေသား ဖြစ်ပါက သာစည်နှင့် မုံရွာစသည့်မြို့များ၊ **တနင်္လာသား ဖြစ်ပါက** ဒလနှင့်ဟိုပန်မြို့များ၊ **အင်္ဂါသားဖြစ်ပါက** အုတ်ဖို စသည့် မြို့များ၊ **ဗုဒ္ဓဟူးသားဖြစ်ပါက** ကော့သောင်းနှင့် အုတ်တွင်းမြို့များ၊ **ကြာသပတေးသားဖြစ်ပါက** စစ်တွေနှင့် ခင်ဦးမြို့များ၊ **သောကြာသားဖြစ်ပါက** ရေဦးနှင့် စစ်ကိုင်း စသည့်မြို့များတွင် နေထိုင်သင့်ပါသည်။

စနေသားဖြစ်၍ အရင်းမှာ ကြာသပတေးနံ့ အဖျားမှာ တနင်္လာနံ့ဖြစ်သည် မင်းကင်းမြို့နယ်သည် နေထိုင်သင့်သော နေရာဒေသဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရုံးချုပ်တွင် သုံးနှစ်ခန့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ပြီးနောက် ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း လားရှိုးခရိုင် သိန်းနီမြို့သို့ ရာထူးတိုးမြှင့်၍ ပြောင်းရွှေ့မိန့် ကျလာပြန်ပါသည်။ ပြောင်းရွှေ့ရန် စီစဉ်နေဆဲ အချိန်တွင် ဆရာကြီးက လာရောက် နှုတ်ဆက်ကာ...

'ငါ့တပည့်ကြီးက နေရာဒေသကောင်းတွေကိုပဲ ရောက်နေတာပါလား။ အဲဒါ ဘုရား တံရားလုပ်တဲ့ အကျိုးတွေပေါ့'

ဟု ပြောလာရာ ကျွန်တော်က...

'သိန်းနီမြို့က စာဆိုအရ နေသင့်တဲ့ဒေသထဲ မပါဘူးဆရာကြီး ကောင်းတယ်လို့ ဘယ်လို ပြောရမှာလဲ'

ဟု ပြန်ပြောသောအခါ ဆရာကြီးက ရယ်မောပြီး...

'ဟ ငါ့တပည့်ရဲ့ ပုတ်ထား။ "ရွှေတိဂုံနှင့် ကျိုက်ထီးနီး" က ကက်ကင်းကျတယ်။ အဲဒီဘုရားနှစ်ဆူကို အတူတကွ ပူဇော်ထားရင် စီးပွားဖြစ်တယ်။ "တင်သန်း" နဲ့ "သိန်းနီ" ကလဲ ကက်ကင်းပဲလေကွာ။ အဲဒီမှာနေရင် စီးပွားတက်မှာ အသေအချာပဲပေါ့'

ဆရာကြီးရှင်းပြတော့မှ စနေနဲ့ * * *

နေ့သား	နံ့ထပ်မြို့	နံ့ထပ်မြို့
တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး
တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး
အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	သောကြာ
ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	စနေ
ကြာသပတေး	စနေ	တနင်္ဂနွေ
သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ
စနေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ

သောကြာနံ့ဟာ သောကြာနဲ့ စနေနံ့တို့နှင့် ကက်ကင်းဖြစ်နေသည်ကို သတိထားမိတော့သည်။ ကက်ကင်းကျသည့်အတိုင်း သိန်းနီမြို့တွင် အားလုံး အဆင်ပြေစွာ နေထိုင်ခဲ့ရပါသည်။ သာဓကအားဖြင့် ခင်ထွန်းနှင့် တောင်ကြီးမြို့၊ လွင်ဦးနှင့် အောင်လံမြို့၊ လှမြင့်နှင့် မုံရွာမြို့တို့မှာ ကက်ကင်းများဖြစ်ပါသည်။ ကက်ကင်းဖြစ်ပါက စီးပွားတက်သည်ဟု အဆိုရှိ၏။

တစ်နေ့တွင် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုကျော်ဝင်းသည် နေအိမ်ကိုရောင်းချပြီး ဆွေမျိုးများရှိရာ မှော်ဘီမြို့တွင် သွားရောက်အခြေချ နေထိုင်ရန် စီစဉ်ပါသည်။ ဆရာကြီးနှင့်တွေ့သောအခါ ဆရာကြီးက မှော်ဘီတွင် မနေရန် တားပါသည်။

လောကီကျမ်းအရ တနင်္လာသားတို့သည် ကြာသပတေးနံ့ထပ်သော မြင်းမူ၊ မြောင်းမြ၊ မှော်ဘီစသည့်မြို့များတွင် မနေအပ်ဟု ဆိုပါသည်။ ယင်းနောက် မနေသင့်သောမြို့ ဒေသများအကြောင်း ရှင်းပြလာသဖြင့် အလွယ်တကူသိရှိနိုင်ရန် ယေးဖြင့်ဖော်ပြထားပါသည်။

တနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္လာသားတို့သည် ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ထပ်သော လားရှိုးလောင်းလုံး၊ လွယ်လင်စသည့်မြို့များ၊ **တနင်္လာနှင့် အင်္ဂါသား**တို့သည် မြင်းမူမှော်ဘီ၊ မြောင်းမြစသည့်မြို့များ၊ **အင်္ဂါနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသား**တို့သည် ဟင်္တော်စသည့်မြို့များ၊ **ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် ကြာသပတေးသား**တို့သည် တံတေး၊ တီးတိန်စသည့်မြို့များ၊ **သောကြာနှင့်စနေသား**တို့သည် ကွတ်ခိုင်၊ ကျွဲကူး စသည့် နံ့ထပ်သည့်မြို့များကို ရှောင်ရပါမည်။ **တနင်္ဂနွေသား**တို့သည် အင်္ဂါနံ့နှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ထပ်သောမြို့တွင် မနေအပ်ပေ။

အထက်ဖော်ပြပါ နေ့သားများသည် "တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်" ဆိုပြီး နံ့ထပ်သော အဆိုပါမြို့များသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်မိပါက "သေချင်တဲ့ ကျား တောပြောင်း" ဆိုသော စကားစုံအရ အန္တရာယ်များ၍ သောကရောက် တတ်ကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်

www.burmeseclassic.com

ဘယ်အလုပ်မျိုးနဲ့

ဆရာကြီးကျော်မြင့်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာပေးဒင်ဝဉာဏ်သုတေသီ

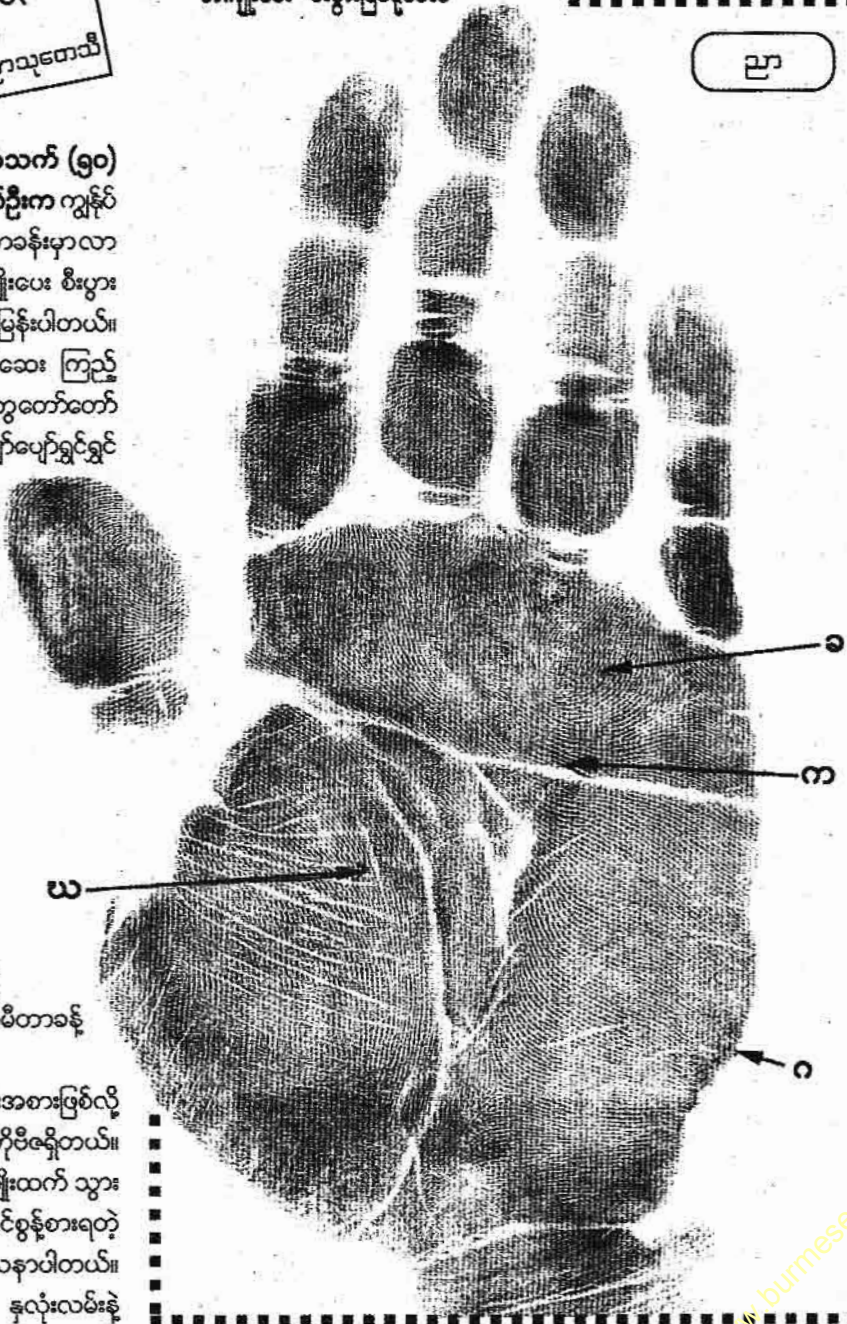
အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်မလဲ

ညာ

မွန်ပြည်နယ်ဇာတိ အသက် (၅၀)
ဇနီးကျင့်အမျိုးသားတစ်ဦးက ကျွန်ုပ်
ခွဲ လက္ခဏာပေးဒင် ဟောခန်းမှာလာ
ဆောက်တွေ့ဆုံပြီး အကျိုးပေး စီးပွား
ဖြစ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကို မေးမြန်းပါတယ်။
သူ့လက္ခဏာကို စစ်ဆေး ကြည့်
လိုက်တာလမ်းကြောင်းတွေတော်တော်
ရှင်းနေတယ်။ ဒါဟာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
နေထိုင် လုပ်ကိုင်
ပြောဆိုတတ်ပြီး
နီးရိမ် သောက
ပူပန်မှုတွေ ခေါင်းထဲမှာ
မထားတတ်တဲ့ ပင်ကို
ဗီဇမျိုးပါပဲ။

လက်ခလယ်ထိပ်မှ
အခြေအထိ
(၁)စင်တီမီတာခန့်သာ
ရှိပြီး လက်ခလယ်
အခြေမှ လက်ဖနောင့်
အဆုံးထိ
(၁၁)စင်တီမီတာခန့်ရှိလို့
ကွာခြားချက် (၃)စင်တီမီတာခန့်
ဖြစ်ပါတယ်။

တေဇောလက် အမျိုးအစားဖြစ်လို့
လှုပ်ရှားတတ်ကြ ပင်ကိုဗီဇရှိတယ်။
ငြိမ်ပြီးလုပ်ရတဲ့ အလုပ်မျိုးထက် သွား
လာလှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်စွန့်စားရတဲ့
အလုပ်မျိုးကို ပိုပြီး ဝါသနာပါတယ်။
ထူးခြားတာကတော့ နှလုံးလမ်းနဲ့

www.burmeseclassic.com

ဦးခေါင်းလမ်း ထိတွေ့ပြီး လက်ပြတ် သင်္ကေတနီးပါး ဖြစ်နေခြင်းပါပဲ။

“က”အက္ခရာ

ဒီလက္ခဏာ သင်္ကေတမျိုး ရှိလူတွေဟာ တွင်ခုံလုပ်ငန်း ဝယ်ရှော့လုပ်ငန်း စက်ပြင် လုပ်ငန်း မော်တော်ကား ဝယ်ယာဉ် သင်္ကေတ၊ မော်တော်၊ စက်လှေလုပ်ငန်းမျိုးတွေ လုပ် ကိုင်ရလေ့ရှိတယ်။

ဒီလူတွေဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက စက်မှု စက်ပြင် ဝါသနာပါတတ်တယ်။

လှုပ်လှုပ်ရှားရှား သွားလာလုပ်ကိုင် ချင်တဲ့ ပင်ကိုဗီဇနဲ့ စက်မှုစက်ပြင် ဝါသနာတို့ကို ပေါင်းစပ်ကြည့်လိုက် တော့ ယာဉ်မောင်းလုပ်ငန်းကသာ အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်နိုင်မယ်လို့ အဖြေ ထွက်ပါတယ်။

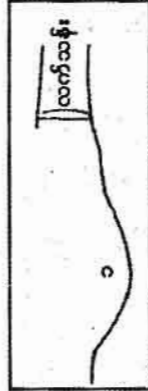
လက်သန်းနဲ့ လက်သူကြွယ်ကြားမှာ ကြိုးမွေသင်္ကေတကြီး ထင်ရှား တွေ့ရ တယ်။ “ခ”အက္ခရာ

ဒီသင်္ကေတဟာ ဝမ်းသင်းဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်မှုကြောင့် အောင်မြင်တိုးတက် စီးပွားဖြစ်ထွန်းသူများဟာ တွေ့ရှိရတတ် တယ်။

လက်ဖဝါးစောင်းဟာ အပြင်ဘက် ကို စွန်းထွက်ဖောင်းကြွနေတယ်။

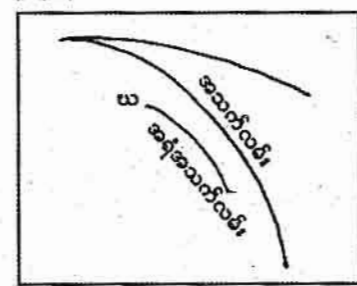
“ဂ”အက္ခရာ

ဒီသင်္ကေတကို လုံ့လ ဝီရိယ ကြီးသူတွေဟာ ပိုပြီး တွေ့ရှိရတတ် တယ်။

အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်းဘက်မှာ အရံ အသက်လမ်းကြောင်း တို တစ်ကြောင်း ထင်ရှားရှိနေတယ်။

“ယ”အက္ခရာ

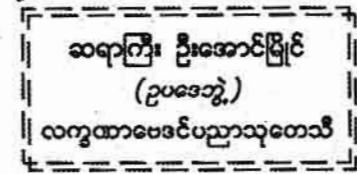
ဒီသင်္ကေတရှိလူများဟာ အများအားဖြင့် ကုန်းမာရေး ကောင်းမွန်ကြတယ်။ သန်စွမ်း တယ်။ မတော်တဆ ဘေးဗျာဒိတ်တွေနဲ့ အညံ့ အပျက်တွေကို ကာကွယ်ပေးတတ်တဲ့ သင်္ကေတဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကိုယ်ပိုင်မော်တော်ကား လုပ်ငန်း တည်ထောင်ဖို့ အကြံပေး လိုက်ပါတယ်။

လက်ရှိမှာတော့ ဒီလက္ခဏာရှင်ဟာ ယာဉ်မောင်းဝန်ထမ်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိ ရတယ်။

စာဖတ်ပရိသတ်များ လက္ခဏာ ပညာသုတ တိုးပွားရရှိကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

စာမျက်နှာ (၂၀၄) မှ အဆက်

မယ်။ အဲဒီလိုပဲ နင်းကြမ်းအစီအရင် ဆောင်ရွက်နေစဉ်မှာလဲ အလားတူ ဆုတောင်းရွတ်ဆိုရမယ်။ နေ့သား အလိုက် သတ်မှတ် အချက်ရေ နင်းပြီး ရင် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များကို မေတ္တာ ပို့ဖို့နဲ့ စောင့်ရှောက်ကူညီကြရန် ပန်ကြားဖို့ကိုလဲ မမေ့ရဘူးကွလဲ့။ ကဲ... ဘာများ သိချင်ကြသေးလဲ၊ မရှင်းတာ ရှိရင် မေးကြ

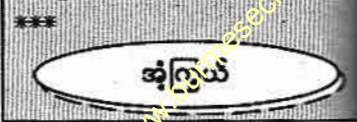
ဦးလေးက အဆုံးသတ်မှာ ကျွန်ုပ် ရှင်ဆရာလေသံနှင့် စတစ်ကော်လံလေး ကို ဟန်ပါပါ လက်နှစ်ဖက်နှင့် မြှောက် ပြရင်း ပြောလိုက်သဖြင့် အားလုံး ရယ်မောရပါသေးတော့သည်။

‘လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရမယ့် အနေ အထားတွေတော့ ရှင်းသင်သလောက် ရှင်းပါပြီ ဦးလေးရယ်။ ဒါပေမယ့် ပိုမို ရှင်းလင်း နားလည်နိုင်အောင် အရင် တစ်ခါလိုပဲ နေ့သားအလိုက် နင်းကြမ်း ပြုရမယ့် ကြံ့ရန်နစ်ထပ်၊ စတုရန်း နစ်ထပ် ရွက်၊ ခက်၊ သီး၊ ဥတို့ကိုလဲ ဖော်ပြပြီး...

နင်းရမယ့် အချက်အရေအတွက် များကိုလဲ ဇယားလေးချ ရှင်းပြပေးရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်မှာပါ ဦးလေးရာ’ ဟု ကျွန်တော်က ပန်ကြားတော့...

‘အေးပါ... မောင်မောင်ပျင်ဆုံရယ်၊ အဆင်သင့် ခူးခပ်စားနိုင်အောင် ကျွန်တော်မျိုးက ထမင်းပွဲပြင်ပေးပါ မယ် ခင်ဗျာ’

ဟု ဦးလေးနန္ဒက အငေါ့တူးရင်း “အောင်ကြောင်းဝေလွင် နင်းကြမ်း အစီအရင်” ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတော့သည်။

ယခုနှစ် နွေရာသီ၏ အပူချိန်မှာ အခါတိုင်းနှစ်များနှင့်မတူ ထူးကဲစွာ မြင့်မားလှသည်။ စုပေါင်းရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြုပွဲသို့ လာရောက်ရန် အပေါင်း အသင်းများ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ကယားပြည်နယ်၊ ဖားဆောင်းမြို့လေး သို့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လဆန်းမှာ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။

ကယားပြည်နယ်မှာ တောင်ပေါ် ဒေသဖြစ်၍ ယခုလို နွေရာသီတွင် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် အထက်ပေ (၃၀၀၀)ခန့်ရှိသည့် လျှိုင်ကော်၊ ဒီမော ဆိုး၊ ဖရူဆိုမြို့များမှာ အမြင့်ပိုင်းအရပ် များဖြစ်၍ ရာသီဥတု သင့်တင့်မှုတ နေထိုင်ရ ကောင်းမွန်လှပါသည်။

သို့သော် အနိမ့်ပိုင်းဖြစ်ပြီး ပင်လယ် ရေမျက်နှာပြင် အထက်ပေ (၅၀၀)ခန့် သာမြင့်လျက် ဘေးပတ်ပတ်လည် တောင်တန်းများ၏ကြား၊ ဒယ်အိုးဖင် အခွက်သဏ္ဍာန်ရှိနေသည့် ဖားဆောင်း မြို့မှာမူ အညာမြေလတ်ဒေသနှင့် မခြား ပူပြင်းလှသည်။

အပူဒဏ်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန် အတွက် ဝါသနာအရ ဥယျာဉ်ခြံကို စိုက်ပျိုးထူထောင်နေသည့် ကွက်သစ် ရပ်မှာရှိသော ဦးလေးဦးနန္ဒ၏ ခြံမှာ ကျွန်တော်တို့အဖို့ အိုအေစစ်လေး သဖွယ် အနိမ့်နားနေရန် အလွန်ကောင်း သည့် နေရာလေးဖြစ်ပါသည်။

အောင်ကြောင်းဝေထွင်

နှင်းကြမ်း

အစီအရင်

ခံကြယ်

မန်ကျည်းပင်ကြီးအောက်ရှိ ကွပ်ပျစ် ပေါ်တွင် အရိပ်ခိုနားရင်း ဦးလေးနန္ဒ၏ လက်ဖက်ခြောက် ကောင်းကောင်းကို မီးကျိုးနှင့်သင်း၍ နှမ်းလှော်လေးပါ ထည့်ခတ်ထားသည့် ရေခွေးကြမ်းမွှေး မွှေးလေးနှင့် နှမ်းဆီခွက်ဆမ်းထားသည့် လက်ဖက်သုပ်လေးမှာ အပူဒဏ်ကို မေ့လျော့စေခဲ့ပါသည်။

ရေခွေးကြမ်းကိုသောက်၊ လက်ဖက် သုပ်ကိုစားရင်း ဦးနန္ဒ၏ ဗေဒင်၊ ယတြာ လောကီရေးရာများကို ကြားနာ ရသည်မှာလည်း မှတ်၍မကုန်၊ ယူ၍ မခန်း တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင် ဖြစ်ရပါ တော့သည်။

ယနေ့လည်း နေမထွက်ခင်ကပင် ဦးလေးနန္ဒ၏ အိုအေစစ်ခြံလေးဆီသို့ အပေါင်းအသင်းစုံစွာ ရောက်ရှိခဲ့ကြပါ သည်။

ကိုဝင်းဖေက ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက် ကို မော့သောက်လိုက်ပြီး...

‘ဦးလေးရာ... ဦးလေးရေးပေးလိုက် တဲ့ “ပဉ္စကိုဆောင်၊ ဆကိုစား၊ ပြော လေ ဆုံးမစကား” ဆိုတဲ့အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးလိုက်တာ ကျွန်တော့် သား ငပေငတေကောင် အခုတော့ အပိုးကို ကျိုးလို့၊ ပြောစကားလဲ နား ထောင်ပြီး လူကြီးသူမတွေအပေါ် ရိုရို ကျိုးကျိုးနဲ့ လိမ္မာရေးခြားရှိလာလို့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဝမ်းသာကြည်နူး

ဖြစ်ကြရပါတယ်။ ဦးလေးကိုလဲ ကျေးဇူးတင်လွန်းလို့ အခု မုန့်နဲ့ လက်ဖက်ရည် ဂါရဝပြုပါတယ်’

ဟု ဦးလေးနန္ဒကို လက်အုပ်လေးချီ ၍ ပြောနေပုံမှာ မြင်ရသူများကို ကြည့်နူး ရှင်ပြုံးစေခဲ့ပါသည်။

ကြုံအကြောင်းကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ အမှတ်(၃၃၁) စာ မျက်နှာ(၅၄) နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် “ဆုံးမစကား မှတ်သား လိမ္မာရှိစေဖို့ အစီအရင်” ခေါင်းစဉ် ဖြင့် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

‘ဦးလေး သိထားသမျှ၊ မှတ်သား ထားသမျှတွေကို သေရွာကို ယူမသွား ဘဲ နှောင်းလူတွေကို ဖြန့်ဖြူးပေးရလို့ ဝမ်းသာလှပါပြီလေ။

ကိုင်း... မောင်သန်းမောင်က ဘာ ကို သိချင်တာလဲ မေးပါ။ ဦးလေး သိသမျှ ဖြေပါမယ်။ မသိတာဆိုရင် တော့ ဦးလေးလဲ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့... ဒီလိုပါ ဦးလေးရယ်၊ ကလေးတွေ လိမ္မာဖို့၊ ဆုံးမစကားကို နှာခံစေဖို့ အစီအရင်တွေရှိသလို ကျွန်တော်တို့ လူကြီးများ စီးပွား လာဘ်လာဘတိုးစေဖို့၊ အန္တရာယ် ကင်းဖို့၊ အလုပ်အကိုင် အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းဖို့၊ ခရီးထွက်ရင် သွားလမ်း သာပြီး လာလမ်းဖြောင့်လေဖို့ အစီ အရင်များကော မရှိဘူးဘူး။ ရှိရင်

ကျွန်တော်တို့ကို ချီးမြှင့်ပေးပါဦးလို့ ဦးလေးဆီ တောင်းခံပါတယ်'

'အင်း...မောင်သန်းမောင်က ပုထုဇဉ် လူသားပီသပါတယ်။ ပုထုဇဉ်ပီပီ လောဘမကင်းနိုင်ကြဘူးလေ။ ချမ်းသာ ချင်တယ်။ စီးပွားတိုးပြီး လုပ်ငန်းကိုင် ငန်း အဆင်ပြေချင်တယ်။ အန္တရာယ် ကင်းချင်တယ်။ ဒါ လူ့သဘာဝမို့ ဦးလေး နားလည်ပါတယ်။

ကဲ...ဒီတော့ မင်းတို့အားလုံးအတွက် တို့များ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားရိုးရာ ထုံးတမ်းစဉ်လာ အစီအရင်လေး တစ်ခု ပေးလိုက်မယ်။ ဒီအစီအရင် လေးကို ဦးလေးက "အောင်ကြောင်း ဝေလွင် နင်းကြမ်းအစီအရင်" လို့ အမည်ပေးထားသကွလည်း။

အထက်ဆောင်ပန်း အောက်နင်း ကြမ်းလို့ ဆိုထားသမို့ အလွန်ထိရောက် ထက်မြက်တဲ့ အစီအရင်လေးပဲ။ လွယ် ကူလွန်းလို့ဆိုပြီး အထင်မသေးကြနဲ့ နော်။

တို့များရဲ့ ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် ယနေ့တိုင် လက်ဆင့်ကမ်း အသုံးပြု လာခဲ့တာမို့ မတိမ်ကော မပပျောက် အောင် မောင်ရင်တို့က မှတ်သားနာယူ ထိန်းသိမ်းကြကွယ်'

ဦးလေးနန္ဒ၏ ဆုံးမလမ်းညွှန်မှု

အပေါ် တစ်သေဝေတစ်ပံး လိုက်နာကြ ပါမည်အကြောင်း အားလုံးက ကတိပြု ခဲ့ကြပြပါသည်။

'ကဲ...ဒီလို နားထောင်ကြ အခု ဦးလေး ပြောပြပုံပဲ နင်းကြမ်းအစီအရင်လေးဟာ နေ့သားအလိုက် ဖိစို၊ ခြေဖမ်းနဲ့ နင်းရပယ် တြိရန်းနှစ်ထပ် စတုရန်းနှစ်ထပ်ဖြစ်တဲ့ "သစ် ရွက်၊ သစ်ခက်၊ အသီး၊ ဥ" တို့နဲ့ နင်းကြမ်းပြု ရမှာကွလည်း။

ဥပမာကွာ... မောင်သန်းမောင်က သောကြာသားဆိုရင် သောကြာရဲ့ တြိရန်း ဖြစ်တဲ့ တနင်္ဂနွေနှင့် နှစ်ထပ်ဖြစ်တဲ့ "အင်ဥ" နဲ့ စတုရန်းနေ့ တနင်္လာနှင့် နှစ်ထပ်ဖြစ်တဲ့ "ကုက္ကိုရွက်" တို့ကို ရောပြီး ကိုယ့်ခြေထောက်နဲ့ (၂)ချက် နင်းရပယ်။ တြိရန်း စတုရန်း အရွက် အခက် သီး ဥ အရေအတွက်ကိုတော့ သတ်မှတ်ပထားပါ ဘူး။ ဒီနေရာမှာ တြိရန်း စတုရန်းနှစ်ထပ် ရွက် ခက်၊ သီး ဥတို့ကို ရှာဖွေတူးဆိုရင်

နံတုနှစ်ပျိုးဆို မင်းပြီ စည်း ချဉ်း ဆောင်ရွက်လို့ ရပါတယ်။

ဆိုပိုကွယ်...တနင်္ဂနွေနှင့် နှစ်ထပ် ဖြစ်တဲ့ "အင်ဥ" ကို ရှာဖွေရင် "အင်ဥ" "အန်ရွက်" ကိုပေါင်းပြီး ချဉ်းတုပ် အသီး ပြု ရှာယလေ။ ကုန်တဲ့နေ့နှင့် နှစ်ထပ်ကွာ ရွက် ခက်၊ သီး ဥ ရှာဖွေရင် ဖိစိုထပ်ဆိုရင် သုံးလိုရတဲ့အကြောင်းလဲ သိထားရမယ်။

နောက်ပြီး ဒီနင်းကြမ်းအစီအရင်လေး မဆောင်ရွက်မီ ရေချိုးသန့်စင်၊ နေ့ ချဉ်းကင်း သန့်ရှင်းတဲ့အဝတ်အစား ဝတ်ပြီး ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလခံယူ ဆောက်တည်၊ အမျှဝေ၊ မေတ္တာပို့တဲ့ ဖိစိုဖြစ်ချင်လိုချင်တဲ့ ဆုကို တောင်းပြီး နင်းကြမ်းကို ဆောင်ရွက်ရမယ်။

လုပ်ငန်းအဆင်ပြေဖို့ဆိုရင် မိမိ ဆောင်ရွက်မယ့်လုပ်ငန်းစဉ် ဘေးပင် ရန်မခ အောင်မြင်ပါစေ၊ စာမေးပွဲခြေခွဲ ဒါမှမဟုတ် အလုပ်အတွက် အင်တာ ဗျူး ဝင်ဖို့ဆိုရင်လဲ မေးခွန်းများ သိထား သည်များသာ ဖြစ်ပါစေ၊ ချောမော အဆင်ပြေစွာ ဖြေဆိုနိုင်ပါစေ...

ခရီးသွားမယ့်ကိစ္စဆိုရင်တော့ သွား လမ်းသာ၍ လာလမ်းမြေ့ငှာကာ ဘေး ရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းရပါစေ စသဖြင့် ကိုယ် ဆောင်ရွက်မယ့် ကိစ္စအောင်မြင်စေ အတွက် အကျဉ်းချုံး ဆုတောင်းရ

ဇွေးနွေ	တုဂျောက်သည့်နွေ		နင်းရမည့် ရွက်-ခက်-သီး-ဥ		နင်းရမည့် ချက်ရေ
	တြိရန်း	စတုရန်း	တြိရန်းနှစ်ထပ်	စတုရန်းနှစ်ထပ်	
တနင်္ဂနွေ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	လော်စိမ်း၊ စံကာစိမ်း	ရဲယို၊ ရွှေဖရုံ၊ ယူကလစ်	(၆) ချက်
တနင်္လာ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	ရဲယို၊ လဲလူ၊ ယူကလစ်	မြေပဲ၊ မြေငှက်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ	(၁၅) ချက်
အင်္ဂါ	ကြာသပတေး	သောကြာ	ပန်းဂေါ်ဖီ၊ ပွင့်မ၊ မက်ပန်း	သီးသီး၊ သီဟိုဠ်	(၈) ချက်
ဗုဒ္ဓဟူး	သောကြာ	စနေ	သီးသီး၊ သီဟိုဠ်၊ သခွားသီး	နာနတ်၊ နံနံ၊ နန္ဒင်း	(၁၇) ချက်
ကြာသပတေး	စနေ	တနင်္ဂနွေ	ထနောင်း၊ ဓနိ၊ ဒေါန	အင်ဥ၊ အာဒီလွတ်ဥ	(၁၉) ချက်
သောကြာ	တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အာလူဥ၊ အင်ဥ	ကုက္ကို၊ ကံကော်၊ ဇရုတ်ကောင်း	(၂၀) ချက်
စနေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ကွဲကော၊ ခရမ်းချဉ်၊ ကြက်ဟင်းခါး	လော်စိမ်း၊ စံကာစိမ်း	(၁၀) ချက်

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော် ပု

ရွေးခေတ် ရခိုင်ရိုးရာ ဝတ်ဆင်ထုံးစံမှ နီဇိုင်းလက်ထုများ (၆)

ယခင်လူမှု အဆက်

* * * (၂၂)

ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော် အဝင်ဝ လိုဏ်ပတ် လက်ယာဘက်မှ နံပါတ် (၃၇) ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲလက်ရာတစ်ခု ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၂)ပေခန့်၊ အကျယ်(၁)ပေခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၅)လက်မခန့် ရှိပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဆံထုံး မျက်နှာနှင့် အဝတ်အဆင် တန်ဆာများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြားဖူးကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန်တွေ့ရှိရပါသည်။ တဘက်တစ်ထည်ကို လက်မောင်း ရင်းပေါ်မှ ရစ်ပတ်ထားပြီး အစနှစ်စကို ရှေ့တွင်တစ်စ၊ ပေါင်ပေါ်တွင် တစ်စချ ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးသည့်အထိ ဝတ် ဆင်ထားပါ၏။ ထဘီကိုလည်း ခြေ မျက်စိနားထိ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

ဤ ပုံ(၂၂) ပုံဆွဲလက်ရာမှာ အချိုး အစား ပြေပြစ်ဟန်တွေ့ရှိရပြီး မိန်းမ ရုပ်တစ်ရုပ်ပင် ဖြစ်ဟန်တွေ့ရှိရပါသည်။ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် လည်ပင်း ကျိုးပဲ့နေပါသည်။

* * * (၂၃)

ဤပုံဆွဲလက်ရာကို ထုက္ကန့်သိမ် ပုထိုးတော် အဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက် ယာဘက် ဘုရားမုခ်လက်ဝဲဘက်မှ အရုပ်နံပါတ် (၃၈)အရုပ်ကို ကူးယူ

ရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲလက်ရာပင် ဖြစ် ပါသည်။

အရုပ်နံပါတ်(၃၉)မှာ လုံးဝနီးပါး ပျက်စီးနေပေပြီ။ ပုံ(၂၃)၏ မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့်(၂)ပေ (၁)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁)ပေခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၅)လက်မခန့်ရှိပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ လက်ရာ တွင် မျက်နှာ ဝိပြင်မှု မတွေ့ရပေ။ ဗောင်းတော်လည်း အနည်းငယ်သာ မပျက်စီးဘဲ တွေ့ရှိရပါ၏။

အဝတ်အထည်များ၌လည်း အဆင် တန်ဆာလက်ရာများ ချောမွေ့နေသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ(၂၃)လက်ရာ၏ ဗောင်းတော်မှာ

ဖူးချိုထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

နဖူးစည်းအောက် ဗောင်းတစ်ဆင့်ခံ၍ ဗောင်းပေါ်တွင် ပွင့်ဖတ်ချွန်ကလေးများ ဖြင့် ပတ်၍ အလှဆင်ထားပါသည်။

ပန်းပေါ်တွင် တဘက်တစ်ခု တင် ထားပြီး တဘက်စ တစ်ဖက်တစ်စကို လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ချထားပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြားဖူးတစ်ဖူးကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်မောင်းရင်းတွင် လက်မောင်း ပတ်နှင့် လက်ကောက်ဝတ်နေရာတွင် လက်ကောက်ကွင်းကြီး ဝတ်ဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ခါးတွင် ခါးပတ်၊ ပတ်ထားပြီး ခါးပတ်တစ်စကို ပေါင်ပေါ်တွင် အပြား လိုက်ချ၍ ကျန်တစ်စကို ခြေအောက် ထိ ခပ်ရှည်ရှည်ချထားပါသည်။

ပုဆိုးကို ခြေမျက်စိနားထိ ဝတ်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ(၂၃) လက်ရာသည်လည်း ယောကျာ်းရုပ် ဖြစ်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

* * * (၂၄)

ပုံ(၂၄)လက်ရာကို ထုက္ကန့်သိမ် ပုထိုးတော် ဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက်ယာ ဘက် ဘုရားမုခ် လက်ဝဲဘက်မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၄၁) အရုပ် ကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲ လက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၄၀)မှာ ဦးခေါင်းကျိုးပြီး ချောမွတ် ပျက်စီးနေ

သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ(၂၄) မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၂) ပေခန့်၊ အကျယ် (၁)ပေခန့်နှင့် ရုပ်ကြွ အထူ(၄)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၂၄)၏ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ တွင် မျက်နှာနှင့် အဆင်တန်ဆာ အရေးအကြောင်းများ ပေါ်လွင်မှု မရှိ တော့ပေ။

ဟောင်းတော် ဟောင်းတစ်ဆင့်နှင့် ပုဆိုး(လုံချည်)အောက် အနားရစ်များ ကိုသာ တွေ့ရှိရပါတော့သည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် ဘုရားပူဇော်နေ ဟန် ကြာဖူးတစ်ဖူး ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုဆိုးအခေါက်ရာနှင့် ခြေထောက်တွင် ခြေမျက်စိ ဖော်ထား သည်ကိုလည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုဆိုးကို ခြေမျက်စိနားထိ ချဝတ် ထားသည်ကို တွေ့ရှိပါသည်။ ဤပုံ (၂၄)ရုပ်ကို အမျိုးသားဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

* * * (၂၅)

ပုံ(၂၅)မှာ အမျိုးသမီးရုပ်ဖြစ်ပြီး ထုက္ကန့်သိမ် ပုထိုးတော် အဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက်ယာဘက် ဘုရားမုခ်လက်ဝဲဘက်မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွနံပါတ်(၄၂) အရုပ်ကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲ လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ အမြင့် (၂)ပေခန့်၊ အကျယ်(၁)ပေခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၆)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

မျက်နှာနှင့် အဝတ်အဆင် တန်ဆာများ အရေးအကြောင်းများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ(၂၅)၏ ဦးခေါင်းထိပ်တွင် ပွင့်ဖူး သဏ္ဍာန် ဆံထုံး ထုံးထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံးကြီးတွင် ဝတ်ဆင်ထား

ပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူး တစ်ဖူးကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန် ဖူး တွေ့ရပါသည်။

တဘက်စ တစ်စကို ညာဘက် လက်အောက်တွင် ဖြန့်၍ ချထားပါ သည်။ အင်္ကျီကို တင်ပါးဖုံးသည်အထိ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ခါးကြိုးစနှစ်စ ကို ပေါင်ပေါ်တွင် ဖြန့်၍ ချထားပါ သည်။

ထဘီကို အခေါက်ဖော်၍ ဝတ်ဆင် ထားပါသည်။ ထဘီအနားရစ်ကို ထောင်လိုက် အထက်နှစ်ရစ်၊ အောက် နှစ်ရစ်ကြားတွင် ကန့်လန့်ဖြတ် အစင်း အကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှဆင် ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထဘီ ကို ခြေချင်းဝတ်နားထိ ချ၍ ဝတ်ဆင် ထားပါသည်။

* * * (၂၆)

ပုံ(၂၆)မှာ အမျိုးသားရုပ်ပုံပင် ဖြစ် ပါသည်။ ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ကြီး အဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက်ယာဘက် ဘုရားမုခ်လက်ယာဘက်မှ ကျောက် ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၄၃)ကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲလက်ရာတစ်ခု ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဟောင်းတော်နှင့် မျက်နှာ ပီပြင်မှု မတွေ့

ရှိရပေ။ နဂိုမူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ တွင်း ဟောင်းတော်နှင့် မျက်နှာ ပီပြင်မှု မတွေ့ရှိရပေ။ နဂိုမူရင်း ကျောက်ဆစ် ရုပ်ကြွ အမြင့်(၁)ပေ (၁၁)လက်မခန့် အကျယ်(၁၀၅)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွ အထူ(၆)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၂၆)၏ ဟောင်းတော်မှာ အောက် ဟောင်း နဖူးစည်းတစ်ခုပေါ်တွင် ပွင့်ဖတ် ကလေးများဖြင့် အစီအရင် အလှဆင် ထားပါသည်။ နား ပီပြင်စွာ မတွေ့ရ သော်လည်း နားတောင်းလုံး ဝတ်ဆင် ထားသည့်ဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

လည်ပင်းတွင် လည်ရစ်များ ဖော် ထားပါ၏။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူး တစ်ဖူးကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘယ်ဘက်ပခုံးနှင့် ညာဘက် နံပါး ကို တဘက်ဖြင့် ရစ်ပတ်ထားပြီး တဘက်နှစ်စကို လက်ဝဲလက်ယာ ဖြန့်ချထားပါသည်။

တဘက်အလယ်တွင် အနားသတ် အရစ်များ ဖော်ထားပြီး တဘက်စ အဖျားတွင် ပန်းဖွားအဖြစ် အစင်း ကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှဆင် ထားပါသည်။

ခါးတွင် ခါးပတ် ပတ်ထားပြီး ခါးပတ်စကို အခွေအပြားလိုက် ပေါင်

www.burmeseclassic.com

ပေါ်တွင် ချထားပါသည်။ ခါးပတ်ကြိုးကို ထက်အောက် အနားသတ်အရစ်ဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

ပုဆိုးကို ခြေချင်းဝတ်ထိ ဝတ်ဆင်ထားပြီးဟု ပုဆိုးအနားကို အရစ်ကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

* * *ပုံ(၂၇)

ပုံ(၂၇)ပုံဆွဲလက်ရာကို ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်အဝင်ဝ လိုဏ်ပတ် လက်ယာဘက် ဘုရားမှန် လက်ဝဲဘက်မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၄၄) လက်ရာကို ကူးယူ ရေးဆွဲထားသော အမျိုးသမီးပုံဆွဲ လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ(၂၇)၏ မူရင်းကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့်(၁)ပေ (၉)လက်မခန့် အကျယ်(၁)ပေခန့် ရုပ်ကြွအထူ(၆)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင် ဆံထုံးမျက်နှာနှင့် အဝတ်အဆင် တန်ဆာ အရေးအကြောင်းများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ခြေဖျားလည်း ပဲ့နေပါ၏။

ပုံ(၂၇) မူရင်းလက်ရာတွင် ဆံထုံးနှင့် နားတောင်းအရာသဏ္ဍာန်သာ တွေ့ရှိရပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင်

ကြာဖူးတစ်ဖူးဖြင့် ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

လက်တွင်လည်း လက်ကောက်ဝတ်ထားသည့်သဏ္ဍာန် ခပ်ဖောင်းဖောင်းလေးအရာသာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ရင်းအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ခါးစိုင်းထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တဘက်စ တစ်စွန်းကို ညာဘက် တံတောင်အောက်တွင် ချထားပါသည်။

ခါးကြိုးစနစ်စကို ပေါင်ပေါ်တွင် အပြားလိုက် ချထားပါသည်။ ထဘီကို အခေါက်ဖော်၍ ခြေချင်းဝတ်ထိချ၍ ဝတ်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

* * *ပုံ(၂၈)

ဤပုံဆွဲလက်ရာကိုလည်း ထုက္ကန့်သိမ် ပုထိုးတော်ဝင်ဝ လက်ယာဘက် လိုဏ်ပတ်ဘုရားမှန် လက်ဝဲဘက်မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွနံပါတ်(၄၅)ရုပ်ကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့်(၁)ပေ (၁၁)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁)ပေ(၂)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ(၆)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

မူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွတွင်

လည်း မျက်နှာနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ဝတ် တန်ဆာ အရေးအကြောင်းများ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဟောင်းတော် နဖူးစည်းဖောင်းတွင် ရောင်စုံကျောက်ကလေးများ မြှုပ်ထားသည့်သဏ္ဍာန် ဖော်ထားပါသည်။

ဟောင်းအပေါ်ပိုင်းအထက်တွင် ပွင့်ဖတ်ချွန်ကလေးများဖြင့် ပတ်၍ အလှဆင်ထားပါသည်။ နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံးကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားပါ၏။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာဖူးတစ်ဖူး ကိုင်၍ ဘုရားပူဇော်နေဟန် တွေ့ရှိရပါသည်။

တဘက်စ နှစ်ဖက်ကို ခန္ဓာကိုယ်၏ လက်ဝဲ၊ လက်ယာတွင် ကား၍ ဖြန့်ချထားပါသည်။ ပုဆိုးအောက်နားစကို ထောင်လိုက် အလျားလိုက် အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ ယောက်ျားရုပ် လက်ရာ ဖြစ်ဟန် ရှိပါသည်။

* * *ပုံ(၂၉)

ပုံ(၂၉)ကို ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ဝင်ဝလိုဏ်ပတ် လက်ယာဘက်ဘုရားမှန်လက်ဝဲဘက်မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၄၆)ကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

နဂိုမူရင်း ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့်

(၂)ပေ (၂)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁) ပေ (၁)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၄၅)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ(၂၉)လက်ရာမှာ ခုံညားတည်ငြိမ်မှုရှိသော အမျိုးသမီးလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆံထုံးမှာလည်း ထူးခြားလှပါ၏။ အဆင့်ငါးဆင့်ခွေပြီး အပေါ်ဆုံးအဆင့်တွင် တစ်ဖက်တစ်စ ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင်လည်း နားတောင်းဝန်းကြီးများ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်တို့ကို ပီပီပြင်ပြင် တွေ့ရှိရပါသေးသည်။ လည်ပင်းတွင်လည်း လည်ရစ်သုံးရစ်ပေါ်လွင်လှပါ၏။

တဘက်ကို ပခုံးတွင် ခြုံ၍ ညာဘက်လက်တွင် တဘက်စကို ခေါက်၍ တင်ကာ အဖျားကို ခြေအောက်ထိချထားပါသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာပူးကိုင်၍ လက်ကောက် တစ်ဖက်သုံးကွင်း ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

အင်္ကျီကို အပေါ်ရင်တားနှင့် အောက်တင်ပါးဖုံးသည်အထိ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ထဘီကို အခေါက်ဖော်ကာ အောက်နားစကို ခြေချင်းဝတ်ထိ ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။ ထဘီအောက်နားစကို ထောင်လိုက်နှင့် ကန့်လန့်ဖြတ်

အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

* * *ပုံ(၃၀)

ပုံ(၃၀)လက်ရာကိုလည်း ထုက္ကန့်သိမ်ပုထိုးတော်ဝင်ဝ လိုဏ်ဖက် လက်ယာဘက် ဘုရားမုခ် လက်ယာဘက်မှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွ နံပါတ်(၄၇) လက်ရာကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

မူရင်း / ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွအမြင့် (၁)ပေ (၁)လက်မခန့်၊ အကျယ်(၁) ပေ(၁)လက်မခန့်နှင့် ရုပ်ကြွအထူ (၆) လက်မခန့် ရှိပါသည်။ ဤကျောက်ဆစ်ရုပ်ကြွမှာလည်း ခုံညားသော ယောက်ျားရုပ်တစ်ရုပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ မျက်နှာတစ်ခုသာ ချောမွတ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ(၃၀)ဖောင်းတော်မှာ နဖူးစည်းအောက် ဖောင်းဆင့်ပေါ်တွင် ခပ်စောင်းစောင်း အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။ ဖောင်းဆင့်ပေါ်တွင် သုံးထပ်ပွင့်ဖတ်များနှင့် ကြားညပ် ပွင့်ဖတ်ရှည်များဖြင့် အလှဆင်ထားပါသည်။

နားနှစ်ဖက်တွင် နားတောင်းလုံးဝတ်ဆင်ထားပါ၏။ လည်ပင်းတွင် လည်ရစ်သုံးရစ် ပေါ်လွင်ပါသည်။

တဘက်တစ်ခုကို ဘယ်ဘက်ပခုံးနှင့် ညာဘက်နံပါတ်ကို ရစ်ပတ်ထားပြီး အစနှစ်ဖက်ကို လက်ဝဲ၊လက်ယာ ဖြန့်ချထားပါသည်။

လက်နှစ်ဖက်တွင် ကြာပူးတစ်ဖက်ဖြင့် ဘုရားပူဇော်နေပါ၏။ ခါးတွင် ခါးပတ်ပတ်ထားပြီး ပေါင်ပေါ်တွင်လည်း အမွေလိုက်ချထားပါသည်။

ခါးပတ်ကို အစင်းကြောင်းကလေးများဖြင့် အလှဆင်ထားပါ၏။ တဘက်အဖျားကိုလည်း အစင်းကြောင်းကလေးများ ဖော်၍ အမြိတ်ချထားပါသည်။ ပုဆိုးကိုလည်း ခြေချင်းဝတ်ထိ ကျအောင် ဝတ်ထားပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ပုံဆွဲလက်ရာများမှာ မြောက်ဦးခေတ်လယ်၏ ဝတ်ဆင်ထုံးပွဲများကို ဖော်ကျူးရေးဆွဲထားသော ပုံဆွဲလက်ရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။

အနန္တောနန္တငါးပါးကို
ထာဝရ
ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့လျက်...

ပန်းချီထူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုလေ့သရာ)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော်
ကာလက ဦးဘခိုင် နေထိုင်သော
ဆောင်ပြိုရွာမှာ နယ်မြေအေးချမ်းမှု
မရှိခဲ့ပေ။ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား

ဘားရွာဖြစ်၍
မြို့နှင့် အလှမ်းကွာဝေး
သည်နှင့်အညီ လူနည်းစု
သူပုန်များ တောတွင်း
အောင်းကာ
ထကြွနေကြချိန်
ဖြစ်သည်။

ရွာရှိလူများမှာ
တစ်နှစ်ပတ်လုံး
သယ်တော၊ ယာတော
တွင် ပင်ပန်းကြီးစွာ
လုပ်ကိုင်စုဆောင်း
ထားသမျှကို
အလစ်ဝင်ကာ ဓားပြ
တိုက် တောင်းယူကြ၏။
ထို့ကြောင့် ရွာရှိလူများမှာ
တစ်နှစ်ပတ်လုံး လုပ်ကိုင် စုဆောင်း
ထားသမျှ အချည်းနီးသာ ဖြစ်ခဲ့ကြရ
သည်။

သေနတ်ဖောက်သံ ကြားလျှင်
နေရာနေရာမရှိအောင် ကြောက်လန့်
နေကြရသည်။ အားလုံးမှာ သူတို့ကို
အမြင်ကတ်ကြသော်လည်း မြို့ပေါ်
တက်၍ စစ်တပ်ကို မည်သူမျှ သတင်း
မပို့ရဲပေ။

မြို့ပေါ်တက်၍ စစ်တပ်ကို သတင်း
ပေးသည်ဟု သတင်းရပါက ထိုသူ၏
တစ်မိသားစုလုံးကို သတ်ပစ်မည်ဟု
ခြိမ်းခြောက်ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။
ထို့ကြောင့် ဦးဘခိုင် အပါအဝင်
မည်သူမျှ မြို့ပေါ်တက်၍ စစ်တပ်ကို
အကြောင်း မကြားရဲကြခြင်းဖြစ်၏။

ရွာရှိလူများမှာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အိမ်
ကောင်းခြင်းမအိပ်ရ၊ စားကောင်းခြင်း

သီလေးယံ
(လယ်တော်)

အသက်ကယ်သော

ကိုယ်ပျောက် ဂါဃာတော်

မစားရဖြင့် ဒုက္ခဆင်းရဲ ရောက်ကျရပါ
သည်။ မြို့နှင့်က မိုင်(၇၀)ကျော်ဝေးပြီး
လမ်းကောင်းကောင်းလည်း မပေါက်
သဖြင့် သူတို့အတွက် ဟန်ကျလို့နေ၏။

ထိုအချိန်က ဦးဘခိုင်မှာ ထိုရွာတွင်
ကုန်စုံဆိုင်ဖွင့်ထား၏။ ဦးဘခိုင်က ဗမာ
လူမျိုးဖြစ်သော်လည်း ထိုရွာမှ ရှမ်းတိုင်း
ရင်းသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျ၍ ရှမ်းစကား
ကို လည်ဝယ်စွာ ပြောတတ်နေပါသည်။

ဦးဘခိုင်၏ဆိုင်က ဟင်းချက်စရာ
များမအစ ဖိနပ် အဝတ်အထည်များ
အထိ တင်ထား၏။ မြို့သို့ ပင်ပန်းကြီး
စွာ သွားရောက်ဝယ်ယူ၍ ရောင်းချခြင်း
ဖြစ်သည်။

သို့ပါ၍ မြို့နှင့် အလှမ်းဝေးသော
ထိုရွာမှ လူများအဖို့ ဦးဘခိုင်၏ အိမ်
ဆိုင်သည်သာ ဈေးသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူပုန်တွေအတွက်တော့ ဦးဘခိုင်
၏အိမ်က မျက်စိကျစရာပင်။ သို့သော်
ဦးဘခိုင်တို့ လင်မယားက ပါးနပ်၏။
သူပုန်တွေလာရင် စိတ်ကြိုက် ဧည့်ခံ
တတ်သည်။ အရက်ကိုအမြည်းကောင်း
ကောင်းဖြင့် ဧည့်ခံတတ်ပြီး တောထဲထိ
ပါဆယ်ထုပ်ပေးလိုက်တတ်၏။

တောထဲမှာဖြစ်၍ အရက်ကရှား၏။
ထို့ကြောင့် သူပုန်များအဖို့ အရက်
သောက်ချင်လျှင် ဦးဘခိုင်အိမ်သာ
အားအကိုးရဆုံးဖြစ်၍ သူတို့ကလည်း

ဦးဘခိုင်တို့ လင်မယားကို အပိုင်ပေါင်းလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဦးဘခိုင်တို့မိသားစု သူပုန်များဖြင့် အချိန်အတော်ကြာ အဆင်ပြေပြေ နေထိုင်လာနိုင်ခဲ့လေသည်။

တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့၊ ညနေစောင်းနေဝင်ခါနီးအချိန်၌ ဦးဘခိုင်တစ်ယောက် အရက်ကို သဲကြီးမဲကြီးချက်နေ၏။ ထိုစဉ် လမ်းမှ အသံဝဲဝဲဖြင့် ဦးဘခိုင်ဟု အော်သံကြားသောကြောင့် အနောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာဝယ် သူပုန်(၃)ဦးသည် သေနတ်များကိုယ်စီကိုင်၍ ဦးဘခိုင်ဆီသို့ စိတ်တိုနေဟန်ဖြင့် ဝင်လာလေသည်။

ဦးဘခိုင်မှာလည်း အလွန်တရာကြောက်ရွံ့သွားပြီး ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားသည်။ ထိုသူ(၃)ဦးမှာ ဦးဘခိုင်အနီး ရောက်သောအခါ ဦးဘခိုင်အား သေနတ်ဖြင့် ချိန်ရွယ်၍...

'ဒီမှာ ဦးဘခိုင် ခင်ဗျား မြို့တက်ပြီး ကျုပ်တို့အကြောင်းကို စစ်တပ်ကို အကြောင်းကြားခဲ့တယ် မဟုတ်လား'

'မ...မ...ဟုတ်ရပါဘူးဗျာ'

ဟု ဦးဘခိုင်က ပြန်ပြောသောအခါ ထိုသူများထဲမှ စိုင်းစံပက စိတ်တိုလာဟန်ဖြင့် သေနတ်ဖြင့် ဦးဘခိုင်အား နားထင်ကိုတော့ကာ...

'မြို့ကို ခဏခဏသွားတာ ခင်ဗျား ပဲ ရှိတယ်။ ခင်ဗျားမပြောလို့ ဘယ်သူပြောမှာလဲ။ ခု စစ်တပ်က ငါတို့ကို ခြေရာခံမိသွားပြီ။ မင်းကို ငါသတ်မယ်'

ဦးဘခိုင်၏ဇနီး ဒေါ်နန်းယွင်းက အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပြေးလာပြီး မလုပ်ဖို့ တားပြန်သည်။ ထို့နောက် ထိုသူတို့မှာ ဦးဘခိုင်အား သူတို့စခန်းသို့ ဖမ်းခေါ်သွားပါသည်။ ဦးဘခိုင်၏ဇနီး ဒေါ်နန်းယွင်းကတော့ ခင်ပွန်းသည်အတွက်

စိုးရိမ်ကြီးကာ ဝိုယ့်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ထိုသူပုန်များမှာ သူတို့စခန်းသို့ ရောက်သောအခါ ဦးဘခိုင်အား ကြိုးတုပ်၍ တိုင်တွင် ချည်ထားပါသည်။ ထို့နောက် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက ဦးဘခိုင်အား ပြင်းထန်သော လက်သီးချက်များဖြင့် ဆက်တိုက်ထိုးရာ ဦးဘခိုင်မှာ နေရာမှာပင် ဘာမှ မသိနိုင်တော့ဘဲ မေ့သွားပါတော့သည်။

ဦးဘခိုင် သတိရလာချိန်၌ ညသန်းခေါင်ကျော်အချိန်သို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ပါသည်။ လပြည့်ည လမင်းကြီးတောင် အနောက်ဘက်သို့ စောင်းရွှ့နေလေပြီ။

ဦးဘခိုင် ချည်ထားသောကြိုးကို လွတ်လို့လွတ်ငြား အတင်းရုန်းကြည့်လိုက်၏။ သို့သော် သေချာလွန်းသောကြိုးတုပ်ခြင်းကြောင့် မည်မျှပင်ရုန်းစေကာမူ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် တစ်တောလုံး တောကြက်တွန်းသံများဖြင့် ဆူညံကာ မိုးစင်စင်လင်းခဲ့ပါတော့သည်။ ဦးဘခိုင် တစ်ညလုံး မတ်တပ်ရပ်လျက် ကြိုးတုပ်ခံထားရခြင်းကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ညောင်ညှာကိုက်ခဲလို့နေ၏။

အထိုးခံထားရသော မျက်နှာမှာလည်း ပေါက်ထွက်မတတ်တင်းနေလေသည်။ ညနေကတည်းက ဘာမှ မစားရသေးသော ဗိုက်ကလည်း ဆာလောင်လွန်းလှပါ၏။

နံနက် ရောင်နီတက်ချိန်၌ ထိုသူပုန်များက ဦးဘခိုင်အား စစ်တပ်အား သတင်းပို့ခြင်းကို ထပ်စစ်ပြန်ပါသည်။ ဦးဘခိုင်က သူ မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းပြသော်လည်း ထိုသူများက လက်မခံပေ။

ထိုသူများမှ ဦးဘခိုင်အား စစ်ရင်းမောသွားဟန်ဖြင့် အရက်ထပ်သောက်နေပြန်သည်။ ဦးဘခိုင်မှာလည်း တစ်

ကိုယ်လုံး အရိုက်ခံထားရ၍ မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် နာကျင်နေလေ၏။

ဤသို့ဖြင့် ဦးဘခိုင်သည် မိမိ၏ နောက်ဆုံးအားကိုးရာအဖြစ် ဘုရားစာများကိုသာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် နေတော့၏။ ဤသို့ ဘုရားစာဂါထာများ ရွတ်ဖတ်ရင်း ဦးဘခိုင် ငယ်စဉ် (၁၀)နှစ်သားအရွယ်က အဘိုးသင်ပေးခဲ့သော ကိုယ်ပျောက်ဂါထာတော်အား သတိရလာ၏။

'မြေလေး ဒုက္ခဘေးအန္တရာယ်နဲ့ ကြုံတွေ့လာရင် အတိုးသင်ထားပေတဲ့ ကိုယ်ပျောက်ဂါထာတော်ကိုရွတ်။ ဒီကိုယ်ပျောက်ဂါထာတော်က မြေလေးနဲ့ဒုဿက်ကို ကယ်လို့ပေး။ ဒီလို ရွတ်ရင်လဲ သစ်တောကိုကိုက်ပြီး (၇)ခေါက်တိုရွတ်ရမယ် ကြားလား မြေလေး'

ဟု အမြဲတမ်းပြောကာ သင်ပေးတတ်သော အဘိုး၏စကားကို ပြန်လည် ကြားယောင်လာ၏။

အဘိုးကိုယ်တိုင်သည်လည်း ယခင်က လူဆိုးများ အဖမ်းခံရပြီး ထွက်ပြေးရာဝယ် ထိုဂါထာတော်ကို ရွတ်ခဲ့၍ လူဆိုးများက အဘိုးကို ပြန်မတွေ့ဘဲ အဘိုးမှာ လူဆိုးများလက်မှ လွတ်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း ပြောပြတတ်သေး၏။

ထို့နောက် ဦးဘခိုင်တစ်ယောက်ထို ကိုယ်ပျောက်ဂါထာတော်အား ဖမ်းရွတ်ကြည့်လေသည်။ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကဗျာတစ်ပုဒ်သဖွယ် အလွတ်ရနေသော ထိုဂါထာတို့လေးကို ဦးဘခိုင်ကောင်းစွာ မှတ်မိနေပါသည်။

ဤသို့လျက် ဦးဘခိုင်မှာ ထိုသူပုန်များ အရက်ရှိန်ကြောင့်မူးကာ အိမ်မှ သွားချိန် နေ့လယ် (၁၁)နာရီကျော်အချိန်၌ ကံကောင်းစွာပင် ချည်ထားသောကြိုးမှာ အနည်းငယ် လျော့လာ

ဦးဘခိုင် ဝမ်းသာအားရဖြင့် လက်မှ
ကြိုးကို ရုန်းကာရုန်းကာလုပ်ရင်းမှ
နာရီဝက်ကျော်ကျော်လောက် ကြာချိန်
၌ ကြိုးမှာ လုံးဝပြေသွားပါသည်။

ဦးဘခိုင်မှာ လွန်စွာ ပျော်ရွှင်သွားပြီး
လူအုပ်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။
တချို့မှာ စားပွဲပေါ်တွင်မူးကာ မှောက်
နေကြပြီး တချို့မှာတော့ ဦးဘခိုင်အား
ကျောခိုင်းလျက် စကားဖောင်ဖွဲ့ပြောဆို
နေကြသည်။

ဦးဘခိုင် ထိုအခွင့်အရေးကို လက်
လွှတ်ဆုံးရှုံးမခံဘဲ ယိုင်နိန္နဲခြေလှမ်းများ
ကို အားတင်းကာ တောထဲသို့ ပြေး
ဝင်လိုက်သည်။ ထိုစဉ် အနောက်မှ...

‘ဟာ ဟိုလူ ပြေးပြီ’

ဟူသော အသံထွက်ပေါ်လာပြီး
သေနတ်သံများလည်း ထွက်ပေါ်လာခဲ့
သည်။ ဦးဘခိုင်မှာ ပြေးရင်း ကြောက်
လွန်း၍ တဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။
နောက်မှ ထိုသူများ ပြေးလိုက်လာပါ
သည်။

ဤသို့လျှင် နံ့ချည်နေသော ဦးဘခိုင်
မှာ ဆက်လက် မပြေးနိုင်တော့ဘဲ
သစ်ငုတ်တိုတစ်ခု အကွယ်တွင် ဝင်ပုန်း
နေလိုက်၏။ သစ်ငုတ်တိုမှာ လူတစ်
ထိုင်စာ အရွယ်သာရှိပြီး မီးလောင်ထား
၍ မည်းနက်နေ၏။ အရွယ်စားမှာ
လူတစ်ကိုယ်စာပင် ကောင်းကောင်း
မကွယ်ချင်ပေ။

သို့သော် ဆက်ပြေးလျှင် လိုက်မိမှာ
သေချာသောကြောင့် နောက်ဆုံး
အားကိုးစရာအဖြစ် ထို သစ်ငုတ်တို
အကွယ်တွင် ဝင်ပုန်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ထို့နောက် သစ်ငုတ်တိုအား တုန်
ယင်သော လက်များဖြင့်ကိုင်ကာ
အဘိုးသင်ပေးခဲ့သော ကိုယ်ပျောက်
ဂါထာတော်အား ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့်

(၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုလိုက်၏။
ထိုစဉ် ဦးဘခိုင်အနီးသို့ ထိုသူပုန်များ
ရောက်ရှိလာကြကာ သစ်ငုတ်တိုဘေး
တွင် ရပ်ကုန်၏။ စုစုပေါင်း (၆)ယောက်
ဖြစ်၍ ကိုယ်စီ သေနတ်များကိုင်လျက်
ဖြစ်သည်။

ဦးဘခိုင်မှာ ကြောက်လွန်း၍
ဆတ်ဆတ်တုန်နေ၏။ ဦးဘခိုင်အား
တွေ့သွားပါက ချက်ချင်းပစ်သတ်မှာ
သေချာနေပါသည်။ ထို့နောက် ရှမ်း
ဘာသာစကားဖြင့်...

‘ဒီနားလေးတင် ပျောက်သွားတာ
ကွ’

‘တွေ့လို့ကတော့ကွာ အသေသတ်
ပစ်မယ်’

ဟု ကြိမ်းမောင်းသံများကို ဘေး
အနီးတွင် ဦးဘခိုင် အသည်းငယ်ချင်
စရာ ကြားနေရ၏။

ဦးဘခိုင် ထိုသူများကို မြင်နေရသော်
လည်း ထိုသူများက ဦးဘခိုင်အား လုံးဝ
မမြင်ကြပေ။ ထို့ကြောင့် ဦးဘခိုင်
လွန်စွာ အံ့ဩသွား၏။ ထို့နောက်
ဦးဘခိုင် ရွတ်ထားသည့် ကိုယ်ပျောက်
ဂါထာတော်၏ အစွမ်းကြောင့် ဦးဘခိုင်
အား မမြင်ရခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်
သွား၏။

ထို့နောက် ဝမ်းသာအားရဖြင့် ထို
ဂါထာတော်အား အဘိုးပြောသည့်

အတိုင်း သစ်ငုတ်တိုကိုကိုင်၍
ဆက်လက် ရွတ်နေမိ
တော့သည်။

နောက်ဆုံး၌ ထိုသူပုန်များ
လက်လျှော့ကာ စခန်းသို့
ပြန်သွားကြ၏။

ဦးဘခိုင်သည်လည်း
ရွာသို့ ဘေးအန္တရာယ်
ကင်းရှင်းစွာဖြင့် ပြန်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဦးဘခိုင်အဘိုး၏ ကိုယ်ပျောက်
ဂါထာတော်အစွမ်းကြောင့် သေကံ
မရောက် သက်မပျောက်ခဲ့သဖြင့်
တမလွန်မှ အဘိုးအား ကျေးဇူးတင်
မဆုံးကာ ရှိခိုးနေမိပါတော့သည်။

ထိုနေ့ညပိုင်း၌ ထိုသူပုန်များ၏စခန်း
အား မြို့မှ တပ်မတော်က စစ်သားများ
အောင်မြင်စွာ ဝင်ရောက် ဖမ်းဆီးနိုင်
ခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစပြီး ဦးဘခိုင်တို့တစ်ရွာ
လုံး ယခုချိန်ထိ အေးချမ်းသာယာစွာ
နေထိုင်သွားနိုင်ကြပါတော့သည်။

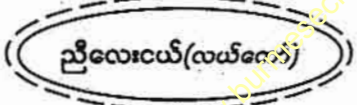
ဦးဘခိုင်အား အသက်ကယ်ခဲ့သော
ကိုယ်ပျောက်ဂါထာတော်မှာ...

‘ဥုံ ဂေါနေန ဂေါနော သုညတီ’
အသံထွက်

‘အုံ ဂေါနေန ဂေါနော သုန်ညာတီ’
ဟူ၍ ဖြစ်၏။ သစ်ငုတ်တိုကို ကိုင်၍

(၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
မှတ်ချက် ။ ဦးဘခိုင်၏ ပြောပြ
ချက်အား ဆီလျော်အောင် ရေးဖွဲ့ပါ
သည်။ (ကာယကံရှင်၏ ဆန္ဒအရ
အမည်၊ နေရပ် လွှဲပြောင်းထားပါ
သည်။)

တစ္ဆေသုများအား အစဉ် လေးစား
လျက်...

၁၉၈၇ ခုနှစ်က စာရေးသူ လယ်ထဲ သွားရင်း ပိုးထိခံခဲ့ရ၏။ ထိုနေ့ ညနေက စာရေးသူသည် တူးရွင်းပြားကိုထမ်းပြီး လယ်ရေပေါက်များ ကြည့်ရန် ထွက်လာခဲ့သည်။ စာရေးသူ၏ လယ်မှာ ရွာနှင့် ကပ်လျက်ရှိသည်။ ရွာထိပ်က ထွက်လျှင် လယ်ထဲရောက်ပြီဖြစ်သည်။ ရွာထိပ် လယ်တစ်ကွက်တွင် လက်ယာဘက်သို့ ချိုးကွေ့လိုက်လျှင် ပျိုးခင်း ဖြစ်သည်။ ပျိုးခင်းမှာ ပျိုးပက်ရက် (၂၀)ကျော်ပြီမို့ စိုက်လိုက စိုက်ပျိုးနိုင်သောအနေအထားဖြစ်သည်။

ပျိုးပင်တွေ အတော်ရှည်နေကြပြီ ပျိုးပင်များနှင့်အတူ မိုးကာလဖြစ်သည့် အတွက် ကန်သင်းမြက်တို့လည်း ခြေခင်းလက်ခင်း မမြင်နိုင်လောက်အောင် ပေါက်နေကြပြီဖြစ်၏။

စာရေးသူလည်း လယ်ကွက်များကို တစ်ကွက်ချင်း ရေပေါက်(ငါးရှဉ့်) ကျင်းများ ရှိမရှိ လျှောက်ကြည့်ရင်း နောက်ဆုံး ပျိုးခင်းလယ်ကွက် ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန် မြက်များ စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့် ထူထပ်စွာ ပေါက်နေသည့် လက်ကန်သင်းတွင် ပျော့စိစိအရာတစ်ခုကို ရုတ်တရက် နှင်းလိုက်မိ၏။

စာရေးသူလည်း လန့်ခုန်လိုက်မိသည်။ သို့သော် အလန့်တကြား ထခုန်လိုက်၍လား မပြောတတ်။ ထိုပျော့စိစိအရာပေါ်ပဲ ပြန်ကျ၍ ခြေမျက်စိအထက်နားတွင် “ပူ”ခနဲဖြစ်ပြီး လူကို ဆောင့်တွန်းလိုက်သလို ဖြစ်ကာ လယ်ကွက်ထဲသို့ ယိုင်ကျသွားသည်။

ထိုအချိန် လျှောခနဲ ပျိုးခင်းထဲ ထွက်ပြေးသွားသော လက်ကောက်ဝတ်ခန့် မြွေဟောက်ကြီးကို မြင်လိုက်ရ၏။

မြွေဟောက်ကြီးကိုမြင်တော့ စာရေးသူလည်း “လာကြပါဦး မြွေ...မြွေ” ဟု

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပေါင်းတည်မြို့၊ ကြွယ်လှိုင်ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့သော

မြွေအာချုပ်ပန္နက်

ရန်ဝန်သစ်

လန့်အော်လိုက်သည်။ ချက်ချင်း ရွာထဲက လူများရောက်လာပြီး ဆေးရုံအချိန်မီ ပို့ခဲ့ကြသဖြင့် အသက်ချမ်းသာရာ ရခဲ့သော်လည်း နှစ်ရက်လောက် သတိမရတစ်ချက်၊ ရတစ်ချက်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထိုအချိန် စာရေးသူအား လာရောက်မေးရန် ရေပ်လှ (ထိုစဉ်က) ပြည်သူ့ကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးညွန့်တင် ရောက်လာသည်။ “မသေကောင်း မပျောက်ကောင်းများ” ဟု စာရေးသူကို ကြည့်၍ စိတ်မကောင်းစွာ ပြောခဲ့သည်။

ထိုသို့ပြောပြရင်း ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပေါင်းတည်မြို့နယ်၊ ကြွယ်လှိုင် ဆရာတော်မှာ မြွေနှင့်ပတ်သက်က အလွန်နိုင်နင်းကြောင်း၊ မြွေနိုင် “ထိုးဆေး” များလည်း ရှိကြောင်း ပြောသဖြင့် ဆေးရုံက ဆင်းပြီး တစ်လလောက်အကြာ၌ မိတ်ဆွေ ဦးညွန့်တင်နှင့်အတူ ကြွယ်လှိုင် ဆရာတော်ထံသို့ ရောက်ခဲ့ပါတော့၏။

စာရေးသူက မိမိအဖြစ်အပျက်များ

နှင့် ဆရာတော်ထံ လာရခြင်း အကြောင်းများကို လျှောက်ထားသော အခါ ဆရာတော်က ယခင်ကတော့ “စွယ်ပေါင်းစုံ” မြွေနိုင်(ရုတ်)ထိုးဆေးများရှိသော်လည်း ယခုတော့ မရှိတော့ကြောင်း၊ စွယ်ပေါင်းစုံရရှိကလည်း မလွယ်ကြောင်း...

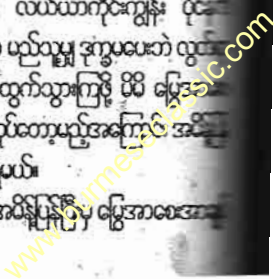
ထိုအထဲ ငန်းတော်ရေမြွေမင်းသား၏သည်းခြေ၊ မြွေပါသည်၊ ခြေနှင့် မြွေပါမျက်လုံးများပါနေသဖြင့် ပုံသကူလည်း ရရှိ မလွယ်သောကြောင့် ထိုးဆေးကို လုံးလုံး စွန့်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားကာ...

‘အကာ... အလိုရှိရင်တော့ မြွေအာအာချုပ် ပန္နက်တစ်ပုဒ်ပေးလိုက်ပါယ်။ အဲဒီပန္နက်နဲ့ ယိုးဒယားကွက် လယ်ယာကိုင်ကျွန်းထဲမှာ ဖြစ်စေ သွားလိုတဲ့ သီးလမ်းမှာဖြစ်စေ လက်ညှိုးထိုးပြီး (၇)အုပ်ရွတ်ရတယ်။ မြွေတစ်ပုဒ်ဆုံတိုင်း နေ့နံရံတစ်ချက် ပေါက်တယ်။’

ဘယ်လိုမြွေပျိုးမှ ခေါင်းပထောင်နိုင် ပါစိမဟန်သော ကိုယ်လုပ်ငန်းပြုနိုင်လဲ အာချုပ်ပန္နက်နဲ့ ပြန်ပြောတယ်။

တစ်ခုရှိတာက ကိုယ် မြွေအာအာချုပ်လုပ်တော့မယ်ဆိုရင် ယလုပ်ခင်(၇)ရက်လောက် အလိုကနေပြီး မြွေတွေကို လုပ်ကွက် လယ်ယာကိုင်ကျွန်း ဝိုင်းအတွင်းမှာ ယည်ပျူ နှုတ်ပေးဆာ ထွက်ကျွတ်ရာ ထွက်သွားကြဖို့ ယို မြွေအာအာချုပ် လုပ်တော့မည့်အကြောင်း အဆိုပွေတာပို့ရမယ်။

အဲဒီလို အဆိုပြုပြီးမှ မြွေအာအာချုပ်

လုပ်ရမယ်။ အဲဒီတန်းကြီးပြောတဲ့ စည်းလေး ကိုတော့ စောင့်ထိန်းကြရမယ်'

ဟု အမိန့်ရှိ၍ မြွေအာချုပ်မန္တန်နှင့် မြွေအာစေးအာချုပ်မန္တန်တို့ကို စနစ်တကျ စာနှင့်ရေး၍ ပေးလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူလည်း အိမ်ရောက်သည် နှင့် ဆရာတော် မိန့်ကြားလိုက်သည့် အတိုင်း မြွေအာစေးအာချုပ် မလုပ်ခင် (၃)ရက်လောက်ကြိုတင်ပြီး မြွေများကို အမိန့်ပြန်ကာ (၃)ရက်မြောက်သည်နှင့် မန္တန်ကို ရွတ်၍ မြွေအာစေးအာချုပ် လုပ်ပါတော့သည်။

ထိုသို့ ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့် စာရေးသူ လည်း ဇီးကုန်းမြို့ မဟာစည် သာသနာ့ ရိပ်သာ မင်္ဂလာရာမ ကန်ဦးကျောင်း တိုက်တွင် တရားသွားထိုင်ရင်း ဥပုသ် ရက်ရှည်ယူခဲ့သဖြင့် မြွေအာစေးအာ ချုပ် ပြန်ဖြေရန် မေ့လျော့ခဲ့ပါသည်။

လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းများ သိမ်းပြီးချိန် နွေရာသီ တရားစခန်းမှ ပြန်ခဲ့မှ မြွေ အာစေးအာချုပ် ပြန်ဖြေရန် သတိရ သဖြင့် ဖြေရပါသည်။

သို့သော် စာရေးသူ၏ အစ်ကိုကြီး ဖြစ်သူက...

'မင်းမိုမို ခြံထဲမှာ ဟိုက ပုပ်စော်နံ ဒီက ပုပ်စော်နံနံပို့ ခွားကြည့်တော့ ငွေပုံလိုက် သေနေတဲ့ မြွေပွေးတွေ တန်းလန်းကြီး သေနေတဲ့ မြွေဟောက်တွေ အားလုံး အကောင်(၂)လောက်တွေ့ရတယ်။ တချို့ လဲ အရိုးတွေကျနေပြီ'

ဟု ဆိုသဖြင့် မြွေအာချုပ်ထား သည်ကို ပြန်မဖြေမိသည့်အတွက် ယခု လို မြွေများသေရသည်ဟု တွေးမိပြီး အတော် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါတော့ သည်။

ပေါင်းတည်မြို့ ကြွယ်လှိုင်ဆရာ တော်ကြီး (၁၉၈၇)ခုနှစ်က ချီးမြှင့်ခဲ့ သော မြွေအာစေးနှင့် မြွေအာချုပ်ဖြေ

မန္တန်တို့မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ သည်။

မြွေအာစေးအာချုပ်မန္တန်

'ဦး ဖားပြတ်ပါးစပ် ကင်းတန်းလန်း၊ ဂဗွန် လာ နဂါးဆုတ် ဖွား' [(၇)အုပ်]

မြွေအာစေးအာချုပ်ဖြေမန္တန်

'ဦး ဖားပြတ်ပါးစပ် ကင်းတန်းလန်း၊ နဂါး လာ ဂဗွန်ဆုတ် ဖွား' [(၇)အုပ်]

မှတ်ချက်။ ။ ထိုမြွေအာစေး

အာချုပ် မပြုလုပ်မီ သွားလိုရာ ခရီးလမ်းမှအပ လုပ်ကွင်းလုပ်ကွက် လယ်ယာကင်းကျွန်းတွင် ပြုလုပ်ပါ က မပြုလုပ်မီ (၃)ရက်အလို (သို့ မဟုတ်) အနည်းဆုံး တစ်ရက်အလို မြွေများကို မေတ္တာပို့၍ မိမိ မြွေ အာစေး အာချုပ်လုပ်တော့မည် ဖြစ် ကြောင်း အမိန့်ပြန်၍ နှင်ရပါမည်။

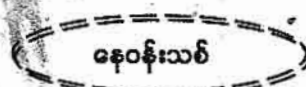
ပြုလုပ်နည်းမှာ။ ။ မိမိအလိုရှိရာ ရည်ညွှန်း၍ လက်ညှိုးထိုးပြီး မန္တန်ကို ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ ရွတ်၍ မန္တန် တစ်ပုဒ်ဆုံးတိုင်း တစ်ခါ ဖနောင့်ပေါက် မန်းရမည်။ (၇)အုပ်၊ (၇)ခါ ဖနောင့် ပေါက်ရမည်။

နောက် မိမိလိုသလို ဆောင်ရွက်ပြီး ပါက အထက်ပါနည်းအတိုင်း လက် ညှိုးထိုး ဖနောင့်ပေါက်၍ မြွေအာစေး အာချုပ် ပြန်ဖြေရမည်။

အမိန့်ပြန်ကာ မြွေအာစေးအာချုပ် မလုပ်ပါနှင့် ပြန်ဖြေကာ မထားပါနှင့် ဆရာတော်ကြီးမှ အထူးမေတ္တာ ရပ်ဆိုင်း သည်။

ဤစာမူဖြင့် ကြွယ်လှိုင်ဆရာ တော်ကြီးအား ပူဇော်အပ်ပါသည်။]

မြွေဆိုးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေး၍ နှလုံး စိတ်စိမ်း ငြိမ်းအေးကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၁၄)မှ အဆက်

(ဆံပင်)စည်းကြီးကွင်းနှင့်ဆင်တူပါသည်။ ဖွားနေသော ဆံပင် ခန်းဆီးပိတ်စ ကြိုးစ စသည်တို့ကို စုစည်းထားသော အဆင် တန်ဆာ ဖြစ်သည်။

ပေါင်းစည်းခြင်း ကျစ်လျစ်ခြင်း သိပ် သည်ခြင်းသဘောကို ဆောင်သောကြောင့် နိမိတ်ကောင်းလှသော အဆင်တန်ဆာဖြစ် သည်။ ပွဲတော်ရက်များတွင် မိသားစု သိက်မြိုက် စုစည်းမှုရှိခြင်း ညော်ခံပွဲတွင် မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများစုစုဝေးဝေးရှိခြင်းစသည် ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည့်အပြင် သင်္ကေတဖြစ်ပေသည်။

ဦးစီးဆောင်ဖြစ်သော ခေါင်းဆောင် ဘိုးဘွား၏ လမ်းညွှန်ပုံပြင်မှုကို ခံယူကာ သားမြေးစဉ်ဆက်ညီညွတ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ပုံ(၁) လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက် သူကြွယ်ယံ၊ ချောင်းကို မြားအတိုင်း ကြက်ခြေပုံသဏ္ဍာန်ပတ်ပါ။

ပုံ(၂) မြားအတိုင်း ကြက်ခြေနှစ်ထပ်လျှီ ပါ။

ပုံ(၃) လက်ဖခိုးဘက်မှ မြင်ရပုံ ဖြစ်၏။

ပုံ(၄) အဖျားဘက် (လက်သည်းရှိရာ ဘက်)မှ ကြိုးစကို လျှီပါ။

ပုံ(၅) မြားအတိုင်း နှစ်ဆင့်လျှီပါ။

ပုံ(၆) လက်ဖခိုးဘက်မှ ထပ်၍လျှီပါ။

ပုံ(၇) ကျစ်လျစ်စေရန် ညှိပါ။

ပုံ(၈) လက်ချောင်းမှ ဖြတ်၍ အဝတ်စနစ် (သို့မဟုတ်) ကြိုးစကြီးနှစ်စကို ထိန်း ကွပ်သည့် အနေဖြင့် ကွင်းစွပ် (ချည်)ပါ။

ပုံ(၉) အပေါ်ကြိုးစကို ထပ်၍ ကွင်းလျှီ ပါ။

ပုံ(၁၀) ကြိုးနှစ်ထပ်ရှိသော ကွင်းဖြစ်အောင် လျှီပါ။

ပုံ(၁၁) ကြွယ်သီးအဆင်တန်ဆာ ကြိုး သည်နည်းနှင့် အသုံးပြုထားသော ဖုတ်အချို့ပုံဖြစ်သည်။

ဤကြိုးထုံးနည်းကို မြန်မာရေ မြေတွင် နီးစပ်ကြီးစများဖြင့် ပြုလုပ် အသုံးချလေ့ ရှိကြသည်။ အထူးသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသတွင် အသုံးများပါသည်။ ဥပမာ အုန်းလက် (အရွက်များသစ်ထား သည့် အုန်းရွက်အရိုးတံ) တံမြက်စည်း ကို ထိန်းကွပ်ရာ၌ သုံးသော အဖွဲ့ဝင် ကွင်းကို ရှုပါ။

ဟုရှင်စီ

နက္ခတ္တဓာတ်မြို့ညီမဂ္ဂဇင်း ၂၁၃

၅၅၄၆

တရုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၃၅)

ယခင်လူ အဆတ်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၂၅)

纽扣饰

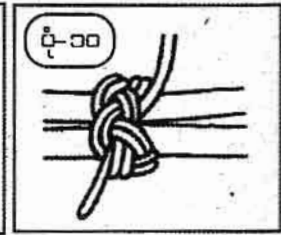
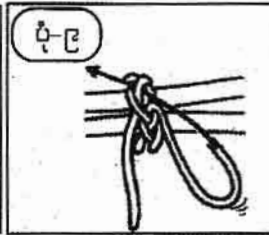
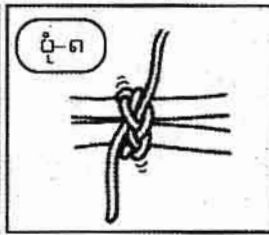
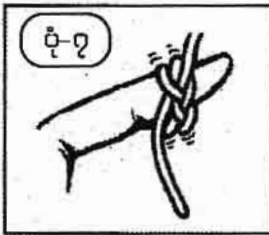
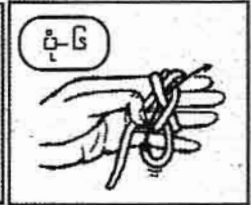
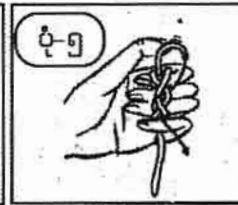
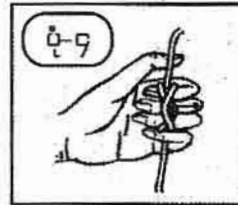
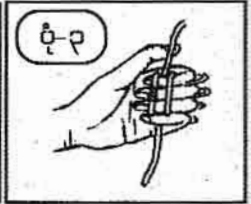
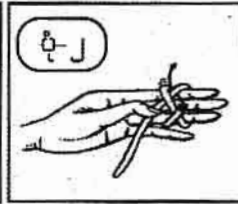
Niú Kòu Shì

ချို ခို ရို ရို

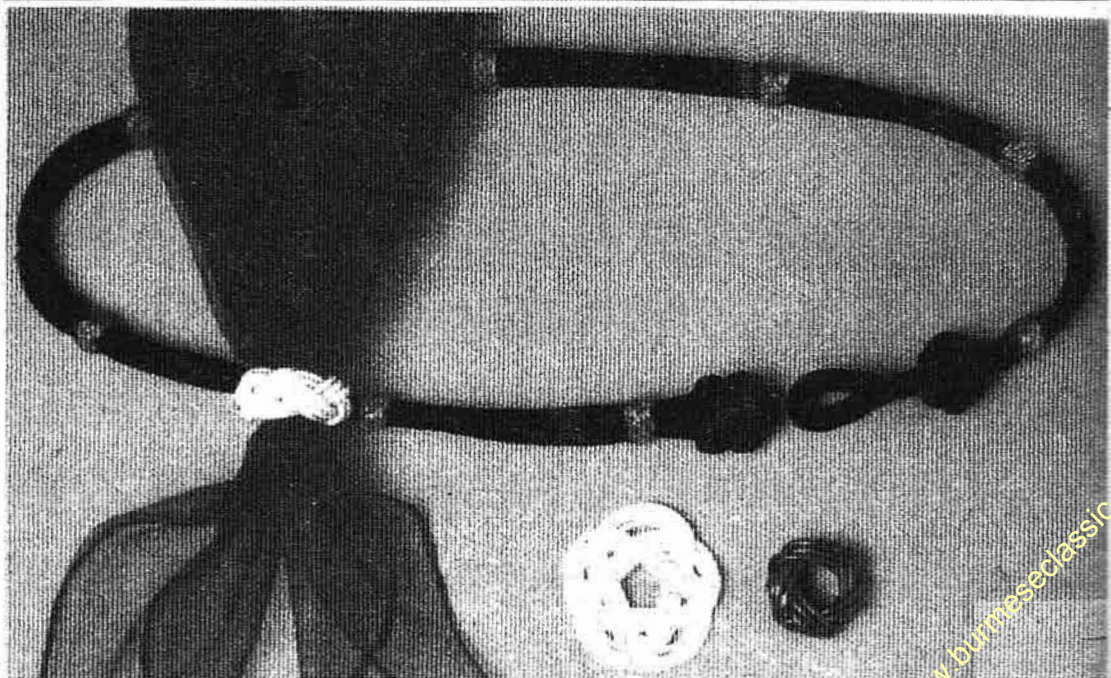
ကြယ်သီးအဆတ်တန်ဆာ

ချိုခို(Niú Kòu)သည် ကြယ်သီးဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၍ ခိုရို(Shì)သည် အဆင် တန်ဆာ ဖြစ်သည်။

ကြယ်သီးအဆင်တန်ဆာဟု ဆို သော်လည်း မြန်မာလေ့တွင် ခေါင်း

▼ (ပုံ-၁၀) ကြယ်သီးအဆင်တန်ဆာ

www.burmeseclassic.com

မဟာရွှေကျွန်းကျောင်း ဆရာတော်၏

မြင်းခွာရွက်ဆေးလုံး

ရွှေတောင်မြို့ သရက်တောရပ်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော မဟာရွှေကျွန်း စေတီပူဇော်မှုတွင် စေတီသမိုင်းကို သိလိုသဖြင့် အရှေ့ဘက်ကပ်လျက် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ သွားရောက်စုံစမ်း ၏။ ဆရာတော်က မှတ်မိသမျှ မိန့်ကြားကာ သိမ်းဆည်းထားသည့် ဗလာစာရွက်အချို့ကို ထုတ်ပြသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်ခန့်က စေတီပွဲမီးမုံအတွက် အလှူခံရရှိ တွေ့စာရင်း၊ သုံးစွဲမှုစာရင်းများသာ တွေ့ရသည်။ ဆေးနည်းအချို့ကိုလည်း ရေးသားထားလေရာ ဆရာတော်ကြီး၏ မှတ်စုမှ မြင်းခွာရွက်ဆေး ဖော်စပ်နည်းကို ဒါနပြု ထပ်ဆင့် ဖြန့်ဝေပါ၏။

ဤဆေးကား သထုံခရိုင် တိုက်နယ် မြို့တစ်မြို့မှ နာမည်ကျော် သွေးတိုးကျဆေး ဖြစ်နေသည်ကို ဆေးဖော်စပ်ပုံ အချိုးအဆအရ ခန့်မှန်းသိရှိရသည်။ အဝေးပြေးကုန်တင်ယာဉ်မောင်းများမှတစ်ဆင့် ထိုဆေးကို စားသုံးဖြစ်ခဲ့သည်။

'ကျွန်တော်မှာ သွေးပေါင်ချိန် ၂၀၀ နီးပါး တက်လေ့ရှိတယ်။ အဆီတွေ အငန်တွေ အစားများတာနဲ့ ထိုးတက်တာပဲ'

'ဒါတောင် ခင်ဗျားစားတာတွေက အုန်းနို့များများ ငါးပိများများ အသားဆိုရင်လဲ ဝက်သုံးထပ်သားမှ အစားအသောက် ဆင်ခြင်ပေါ့ဗျာ'

'အဟား မလိုပါဘူးဗျာ။ စားချင်တာ စားပြီးရင် ဒီဆေး(၇) လုံးလောက် မျိုချလိုက်။ ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး'

သူ ညွှန်သဖြင့် ဝယ်ယူသုံးစွဲရာ အစွမ်းထက်လှသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဆေးဖော်ရောင်းသူမှာ ဘုံတုရားကျောင်း ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်ရာ ရိုးရာလေ့ ဘာသာရေးပွဲတော်များ

တွင်တွေ့ဆုံဆင်ယင်ပြုပြင်သည်။

ဆေးနည်း တောင်းသောအခါ ဆေးမည်ကိုသာ ပြောပြ၍ အချိုးအဆကိုမူ မပြောပါ။

'ကျွန်တော် ဒါလေးနဲ့ စားနေရတာပါဗျာ'

ဟုသာ ဆိုလေသည်။

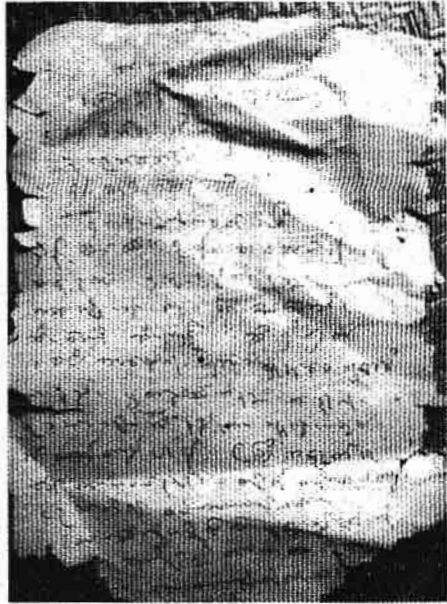
ဆရာတော်၏ မှတ်စုအား ဆရာတော်၏ မှတ်စုတွင် ဖော်ပြထားသော ဆေးနည်းမှာ...

မြင်းခွာရွက်အေးလုံး
၁။ မြင်းခွာရွက်(အရိပ်တွင်လှန်းပြီး)

၂။ ပိတ်ချင်းသီး
၃။ ဂျက်ပိတ်
၄။ ချင်းခြောက်
အမှုန့်ပြု၍ရော ပျားရည်နှင့်တေ

စားတော်ပဲအရွယ်ခန့် လုံးထားပါ။ တစ်နေ့လျှင် သုံးလုံးမှ ငါးလုံးအထိ သောက်ရမည်။ အဖျားအို အဖျားဟောင်း၊ ဝမ်းအောင့်၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးကျန်၊ ဆီးရှိလျက် မဆင်းသောရောဂါ၊ မျက်စိမူန့်၊ မျက်စိအားနည်းခြင်း၊ မှတ်ဉာဏ်အားနည်းခြင်းရောဂါများ ကိုယ်ခံအားနည်း၍ ရောဂါစုံ ဝင်ရောက်ခံစားနေရသူများ သောက်သုံးရန် သင့်လျော်သည်။

ကိုယ်ခံ အားနည်းခြင်းအတွက် ငရုတ်ကောင်းကိုက်၍ (ပိ၍) စပ်ပါ။ ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

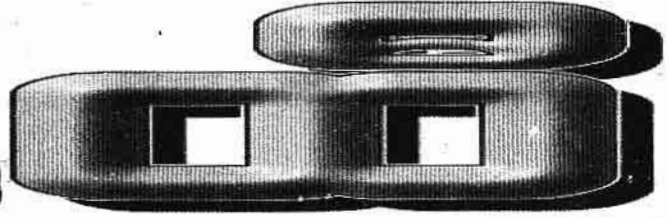
ဆရာတော်၏ မှတ်စု မြင်းခွာရွက်ဆေးလုံး

ဤတွင် ဆေးမြင်းခွာ၊ ပန်းမြင်းခွာ၊ မြင်းခွာငယ်ခေါ် အညာမြင်းခွာရွက်များကို မသုံးရပါ။ တို့မြှုပ်သုပ်စားကြသော မြန်မာမြင်းခွာ၊ သာမန်မြင်းခွာရွက်ကိုသာ သုံးရ၏။ ဆေးမြင်းခွာနှင့် ပန်းမြင်းခွာတို့မှာ မြင်းခွာနွယ်ဝင်များ မဟုတ်ကြပါ။ အညာမြင်းခွာခေါ် မြင်းခွာငယ်မှာ အဆစ်အမြစ်တစ်ခုတွင် တစ်ရွက်သာ ထွက်၍ အရွက်သေးငယ်သည်။ သာမန်မြင်းခွာမှာ အဆစ်တစ်ခုမှ သုံးလေးရွက် ပြိုင်ထွက်လေ့ရှိပါသည်။ ပဉ္စငါးပါးကို ရေစင်အောင်ဆေးပြီး အရိပ်တွင် ခြောက်သွေ့အောင်ထားပြီးမှ သုံးစွဲပါ။

[ဆရာတော်၏ ဘွဲ့အမည်နှင့် ဓာတ်ပုံတို့မှာ ကာယကံရှင်ဆန္ဒအရ ဖော်ပြနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။]

ဆေးသူကေသီ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

အုဇွေ

ဤလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် ထိဆုဇွေများနှင့် နီးစပ် ကံကောင်းနိုင်ကြစေရန် ရွေးချယ်သင့်သည်။ ဂဏန်းခြေများမှာ ၁၊ ၄၊ ၅၊ ၈ တို့ဖြစ်ကြ၍ က၊ ဇ၊ ပ၊ ဟ အက္ခရာများဖြင့် တွဲဖက်နိုင်ကြပါသည်။

ဂဏန်းတူး၊ ဂဏန်းထပ်များကို အလိုရှိပါက အထက်ပါ ဂဏန်းများ အနက် နှစ်လုံးနှင့် အထက်ပါဝင်သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။

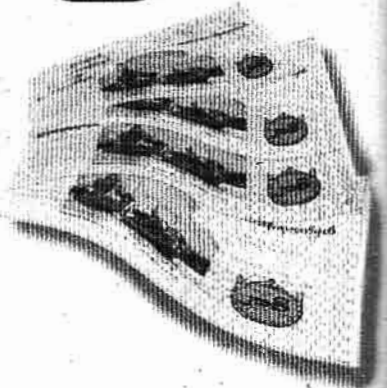
မိမိတို့၏ မွေးနှစ်အလိုက် ကံအခွင့်အလမ်းကို အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

* * *

ကြွက်နှစ်ဖွားဖြစ်လျှင် ကံပွင့်ဂဏန်း (၁)ဖြစ်သည်။ အပြာရောင်သည် လာဘ်ပွင့်စေ၍ မြောက်အရပ်သည် ကံပွင့်အရပ်ဖြစ်သည်။ အင်္ဂါသားသမီးနှင့် စပ်တူထိုသင့်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ရွေးချယ်ကံစမ်းရန် ဖြစ်သည်။

ထီးလက်မှတ် ရောင်းချသော ဆိုင်တည်ရာ ဌာနဗလအင်အားကို ရယူလိုပါက...

ကမ်းနား၊ လှေဆိပ်၊ သင်္ဘောဆိပ်၊ ရေကန်ကြီးများ၊ ရေပေးဝေရာဌာန၊ ရေစင်ကြီးများ၊ ရေစင်စက်များ၊ ငါးပိငါးခြောက် ရေထွက်ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်၊ လှေ၊ သင်္ဘော၊ သောက်သုံးဖွယ်

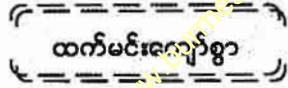
ဖျော်ရည်ပစ္စည်းများ အရောင်းဆိုင် စသည်တို့အနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်များတွင် ကံစမ်းပါ။

ထိကံပွင့်ယတြာ ပြုလိုပါက...

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား သောက်သုံးဖွယ် အဖျော်ပစ္စည်း တစ်မျိုးမျိုး လှူဒါန်းပြီး လျှင် သမ္မာဒေဝများအား တိုင်တည်လျှောက်ထားပါ။ ထိုနှင့် ကံစမ်းမဲများ အတွက် ပို၍အဆင်ပြေ နီးစပ်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

မွေးနှစ်	ကံပွင့်ဂဏန်း	လာဘ်ပွင့်အရောင်	ကံပွင့်အရပ်	တွဲဖက်ကံစမ်းသင့်သူ	ကံပွင့်နေ့
ကြွက်	၁	အပြာ	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ခွေး ကူး	၈	အညို	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ယုန်	၃	အစိမ်း	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
နဂါး ဖွို	၄	အစိမ်းရင့်	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ပြင်း	၉	အနီ	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ် နျောက်	၂	ပြေပိ	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ကြွက်	၇	ရွှေပိ	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
မွေး ဝက်	၆	အဖြူ	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့

ဓုယုင်း ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကူအညီဖြင့် ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

မိုးပုလဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ
ကုန်ရက်ဖြစ်၍ လူစည်ကားလျက်
နေသည်။

ထိုစဉ်...

ပျောက်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော
ဘူးတောစောလှိုင် မောင်မြင့်ဦး
ဆင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'ဆရာမိုးက ဒီရောက်နေတာကိုး။
ကျွန်တော် အိမ်ကို ဖုန်းလှမ်းဆက်
ဆိုက်သေးတယ်'

ကျေးတောက ကျွန်ုပ်ရှေ့က ထိုင်ခုံ
တွင် ပြောဆိုရင်း ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

'ကဲ...ငါနဲ့ဆုံတော့ မင်းက ဘာမေး
ခိုင်းသေးသလဲ'

ကျွန်ုပ်က သူ့သဘောကိုသိပြီဖြစ်၍
ဦးမေးလိုက်သည်။

'ဆရာမိုး ဗေဒင်ဆောင်းပါးလေး
ဆွဲက တိုပေမယ့် မှန်တာ များတယ်
နဲ့ လုပ်ကြည့်ပါဦးဆရာ။ ကျွန်တော်က
အာပင်လဲ'

ယခင်က ကျွန်ုပ် ရေးခဲ့သော
ဆန်းပင်၊ အုန်းပင်၊ သင်္ဘောပင်၊
ပုကပျောပင်ကို ရည်ရွယ်ကာ ကျေး
တောက ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

'မင်းက ထန်းပင်ဖွားလို့ ငါပြောခဲ့
အယ်လေကွာ။ ရိုးရိုးသားသား အလုပ်
လုပ်တတ်တယ်လို့ ငါ ပြောခဲ့တယ်လေ'
ကျေးတောက ရယ်နေသည်။

'နောက်ထပ်ရှိသေးရင် တွက်ကြည့်
ပေးပါဦး ဆရာမိုးရယ်။ ကျွန်တော်က
ဆင်းရဲမှာ သိပ်ကြောက်တာ ဆရာမိုးရ'
ကျွန်ုပ်လည်း သူ တိုက်သည်
ဆက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးပြီဖြစ်၍ စု

ဆောင်းထားသည့် (အပင်) တွက်နည်း
ဆဲမှ တွက်နည်းတစ်ခုကိုယူကာ တွက်
ပြလိုက်သည်။

'ဆင်းရဲမှာ မကြောက်နဲ့ ကျေးတော

အပင်လေးပင် ဘယ်အပင်

ရေ။ ဒီတွက်နည်းအရ မင်းက စပါးပင်
ဖွား ဖြစ်နေတယ်ကွ'

ကျွန်ုပ်က တွက်ကြည့်ပြီး သူ့ပခုံးကို
လှမ်းရိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။

'လုပ်ပါဦး ဆရာမိုးရယ် တွက်နည်း
လေး'

အကြံသမား ကျေးတောက ခါးကြား
မှာ ဝှက်ယူလာသော မှတ်စုစာအုပ်ကို
ထုတ်ယူကာ ပြောလိုက်သည်။

'သိနေတယ်လေ သိနေတယ်
လိုက်မှတ်ပေတော့'

အပင်(၄)ပင် တွက်နည်း

မွှေးဖွား သတ္တရာပင် ထောင်ရာယ်

(၇)နှင့်ပေါင်း (၁၂)နှင့်စား

အကြွင်းများလျှင် (၄)နှင့်ထပ်စား

ဥပမာ ၁၃၉ ခုနှစ်ဖွား ထောင်ရာယ် (၁၃)

၁၃ + ၇ = ၂၀ ÷ ၁၂ = (၂)ကြွင်း

(၁)ကြွင်း ညောင်ပင် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး
ချမ်းသာသည်။

(၂)ကြွင်း စပါးပင် စားနိုင်သောက်နိုင်သည်။

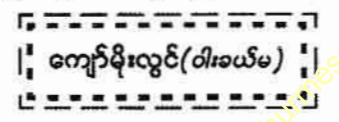
(၃)ကြွင်း အရွက်ဖုဒါဒယ် ဆင်းရဲပုည။

(၀)ကြွင်း ပဒေသာပင် လိုရာပြည့်စုံပုည။

ကျွန်ုပ် လေ့လာချက်အရ (၃)ကြွင်း
သမားများသည် စိတ်ဆင်းရဲမှုများ
တတ်သည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

'ကွက်တိပဲ ဆရာမိုးရေ။ စပါးပင်
ဆိုတာ လယ်ယာတောမှာ ရှိတာ။
ကျွန်တော်ကလဲ ကျေးတောဆိုတော့၊
ဟုတ်တယ် ကျွန်တော့်အလုပ်ကို တော
ရွာတွေဘက်က ပိုအားပေးတယ်ဗျ'

ဘေးဦးက ရယ်သံတွေ လှမ်းမိုး
သွားခဲ့သည်။ ကျေးတောကား ရေ
ရောင် ရယ်မောကာ ငှက်အသွင် ပြန်
ထွက်သွားပါတော့သည်။

ရှားပါးတိမ်မြောက်နေသော

ပုတီးစိပ်နည်း

မန္တလေးမြို့ရှိ စန္ဒာမုနိမြတ်စွာ ဘုရားကြီးတွင် စာရေးသူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ခဲ့စဉ်က ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ်တစ်ခု တွေ့ခဲ့ရသည်။ ယင်းမှာ နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော် သက်တမ်းရှိ ကြေးပုရပိုဒ် တစ်ခု ရရှိခဲ့မှုပင်ဖြစ်သည်။ ထိုပုရပိုဒ် တွင် ဝိဇ္ဇာဓရေကန္တီရုပ်ညာရပ်များကို ရေးသား မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း မြန်မာ့ ဝိဇ္ဇာဓရေလောကီပညာများကို လေ့လာ လိုက်စားနေသူဖြစ်ရာ ထိုကြေးပုရပိုဒ် ထဲမှ ပညာရပ်များကို စိစစ်လေ့လာ ခြင်း၊ စမ်းသပ်စီရင်ခြင်းများ ပြုခဲ့ရာ အတော်အတန်ပင် ထူးခြားအောင်မြင် မှုများကို တွေ့ရလေသည်။

အချို့သော အစီအရင်များမှာ စာရေးသူ သိရှိထားခြင်းများနှင့်တူခြင်း၊ အချို့မှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူး သေးခြင်းဖြင့် အမျိုးမျိုးသော အစီအရင် များ ပါဝင်ရာ ယနေ့ခေတ်တွင် စီရင် ရန် မလွယ်ကူသော ပညာရပ်များကို လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ခေတ်ကာလနှင့် မလျော်ညီတော့ သော အစီအရင်များ (ဥပမာ အသား ငါးကြော်ရာ၌ သူတစ်ပါးက မနာလို ၌ ပြုစားထားသည်ကို ကာကွယ် ခြင်း၊ ရက်ကန်းယက်ရာ၌ မပြုစား နိုင်စေရန် ပြုလုပ်နည်း စသည်ဖြင့်) ကို ချန်လှပ်ထားပြီး ခေတ်ကာလနှင့် လည်း ကိုက်ညီ အများသူငါလည်း အကျိုးရှိစေမည့် ပညာများကို ရေးသား ဖော်ပြမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

ကျောင်းကျော်
(နေလိမ္မာရိုက်ကော်ကြီး)

ဤပုတီးစိပ်နည်းသည် မြတ်စွာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ဂုဏ်တော်များကို ဖွဲ့ဆိုစီရင်ထားခြင်း ပင်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့ အများစု သိရှိနေကြသော အရဟံအစ ဘဂဝါ အဆုံး (၉)ပါးသော ဂုဏ်တော် မဟုတ် ဘဲ ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး မည်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်မှ မရှိနိုင်သောဂုဏ်တော် အာဝေဏီကဂုဏ်တော် (၁၈)ပါးပင် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အများစု သိရှိကြ သော ဓာရဏပရိတ်တော်တွင် ဤ ဂုဏ်တော်(၁၈)ပါးပင် ပါဝင်ပြီး ရွတ် ဖတ်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ရရှိမည့် အကျိုး တရားများကို သိကုံးဖွဲ့ဆိုထားပါသည်။

ယခု ပုတီးစိပ်နည်းမှာ ထိုပရိတ် တော်ကိုပင် ရှေးပညာရှင်ကြီးတို့က ကျင့်စဉ်ပုတီးစိပ်နည်းအဖြစ် ဖန်တီးခဲ့ ကြဟန်တူသည်။

မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ပွားများရ သောကြောင့် ကောင်းမြတ်သော အကျိုးကျေးဇူး ရှိမည်ကိုကား ယုံကြည် မိသောကြောင့် ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံခဲ့ရာ ထူးခြားသော အကျိုးတရားများ ရရှိခဲ့ ပါသည်။

စာရေးသူ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်ပြီးစ အခါ တွင် မိမိနှင့် နီးစပ်ရာ အခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေသူများ၊ ဘေးဒုက္ခ

အန္တရာယ် ကြုံတွေ့နေရသူများကို ဤ ပုတီးစိပ်ကိုပင် ဓမ္မဒါနပြု ကျင့်ကြံ ခဲ့ရာ ထိုသူတို့မှာလည်း ကြုံတွေ့နေ သော အပူအပင်များ၊ အခက်အခဲများ ကင်းစင်ပပျောက်ပြီး စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာနှင့် ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်သွားတော့သည်ကို တွေ့ခဲ့ ရသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူလည်း ထို ပုတီးစိပ်နည်းကို အများသူငါ သိရှိ ကျင့်ကြံနိုင်စေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက် ရပါတော့သည်။

အာဝေဏီကဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ် နည်း အဓိဋ္ဌာန်(၃၁)ရက်တိတိ ဖြစ် သည်။ ထိုရက် မပြည့်ဘဲ ညအိပ်ညနေ ခရီးသွားခြင်း(ညမအိပ်ဘဲ နေချင်းဖြစ် ပါက ရပါသည်။) နေရာပြောင်းအိပ် ခြင်း၊ နာရေးအိမ်သို့ ရက်မလည် သွားရောက်ခြင်းတို့ကို ရှောင်ကြဉ် မည်။ ပြုလုပ်မိပါက အစမှ တစ်ခဲ မတင်ရပါသည်။

ရှေးဦးစွာ အဓိဋ္ဌာန် စတင် ဝင်ထော မည်ဆိုပါက ရတနာ(၃)ပါးအား ငိုကြွေး ကန်တော့ခြင်း၊ မပြစ်မှားကောင်းသော ခပ်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးအား ဝန်ဆောင် ကန်တော့ခြင်း၊ (၅)ပါး၊ (၈)ပါး၊ (၁၀)ပါး စသည်ဖြင့် မိမိကတ်နိုင်သော သီလ

သူ့ဆောက်တည်ခြင်း...

ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ဝတ္ထုခဲဖွယ်
တို့ကို သဒ္ဒါတတ်စွမ်းသလောက်
လျှော့ခါနီးခြင်း (၃၁)ဘုံလုံးရှိ ဝေနေယျ
သတ္တဝါတို့အား ထက်သန်သော
စိတ်ဖြင့် မေတ္တာပို့သခြင်း၊ အမှုကုသိုလ်
ပေးဝေခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ တိုင်တည်
ခြင်း၊ အမိဋ္ဌာန် စတင်ဝင်ခြင်းဟူ၍
အဆင့်ဆင့် ပြုလုပ်ရပါမည်။

အမိဋ္ဌာန်ဝင်ရာ၌ မိမိနေအိမ်ရှိ
ဘုရားစင်ရှေ့တွင် လည်းကောင်း၊
နှစ်သက်ရာ ဘုရားစေတီတစ်ဆူဆူ
လျှင်လည်းကောင်း ကျင့်ကြံနိုင်ပါ
သည်။ အမိကမှာ ရက်မပျက်ရခြင်း၊
နေရာပြောင်း ကျင့်ကြံခြင်း မပြုလုပ်မိ
စေရပါ။ ပြုလုပ်ခဲ့မိပါကလည်း အစမှ
စတင်နိုင်ပါသည်။

စာရေးသူကတော့ အေးချမ်း
တိတ်ဆိတ်သော ဘုရားပေါ်တွင်သာ
ကျင့်ကြံခဲ့ပါသည်။ ဆူညံသံ ကင်းဝေး
ပြီး ဂုဏ်တော်ထဲကို စိတ်အာရုံ စူးစိုက်
ထားနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အထက်တွင် ပြခဲ့သော သစ္စာဆို
နည်းမှာ...

'အစိန္တယျ... အစိန္တယျ... အစိန္တယျ...
အပ္ပမေယျ... အပ္ပမေယျ... အပ္ပမေယျ...
ကျေးဇူးတော်အစုံ ဂုဏ်တော်နဝ ဘဝ(၃)
ဆူ (၃)ရပ်လူတွင် တစ်ဆူတစ်ယောက်မျှ
တပုဂ္ဂိုလ်သူ ယှိ၍ သပ္ပာယ်ဗျူ အမည်တော်ရ
ပိသဒ္ဓိနတ် အရဟတ္တဟံ လေးချက်သော
ထိန်ဖြူ ရှစ်ဆူသော ရွှေကျင်း တိုင်ကြီးသစ်ရပ်
လုံးကို နှိပ်ကွပ်အစိန် အပရုရုံ နိဗ္ဗာန်
ရွှေပြည်ကြီးသင် ထိပ်ခေါင်တင်ဘုရား...
တပည့်တော်... နေသာသမီး ဟောင်း...
သည် ယနေ့ယခုမှ အစပြု၍ အာဝဏိက
ဂုဏ်တော် (၁၈)ပါး ပုတီးစိပ် အမိဋ္ဌာန်ကို
(၃၁)ရက်တိတိ ပွားများအထုတ်ပါမည်။
ဤကတိသစ္စာကို ကိုယ်စောင့်နတ်
အိမ်စောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ် တောစောင့်

နတ် တောင်စောင့်နတ် အမိကဆိုင်သော
နတ် အဖကဆိုင်သောနတ်တို့မှ စ၍ သပ္ပာ
ဒေဝနတ်ကောင်နတ်မြတ်တို့ကို သက်သေ
အကျဉ်း၍ တိုင်ကြားပါမိ၊ တိုင်ကြားသော
အတိုင်း အသင်နတ်ပင်တို့က ကျွန်ုပ်အား
အမိဋ္ဌာန်အောင်မြင်အောင် စောင့်ရှောက်
ကြပါစေဟည်း'

တိုင်တည်ဆုတောင်းခြင်းမှာ မိမိ
လိုအပ်သောဆုကို လည်းကောင်း၊
ကြိုတွေ့နေရသော အခက်အခဲများကို
လည်းကောင်း ဖော်ပြထားသည့် ကွင်းစ
ကွင်းပိတ်တွင် ထည့်သွင်းဆိုပါ။

ဤနေရာ၌ ဆုတောင်းရာ၌ မိမိ
ဖြစ်ချင်သည့် ကိစ္စသည် လောက
သဘာဝတရားကြီးနှင့် ဆန့်ကျင်နေ
ခြင်း၊ မတော်လောဘာဖြင့်နေခြင်း၊
သူတစ်ပါးအား ထိခိုက်နှစ်နာစေလို
သော ဆန္ဒများမှ ကင်းစင်ရပါမည်။

တိုင်တည် ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်...

'အဆုံအထိအခြား ယိုသော ဂုဏ်ကျေးဇူး
တော်နှင့် ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးဘုရား တပည့်တော်
နေသာသမီး ဟောင်း/ယသည် (ဆုတောင်း)
ဖြစ်လိုပါသောကြောင့် ပိဋကဓမ္မကြီးများ၏
အာဝဏိကဂုဏ်တော် ပုတီးစိပ်ကို (၃၁)
ရက်တိတိ အမိဋ္ဌာန်ပြုကျင့်ပါမည်။

ဤအမိဋ္ဌာန် အောင်မြင်အောင် ကျင့်ကြံ
အားထုတ်ရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တောင်း
သည့်ဆုကို ဒေဝိနတ်လှ ဖောင်ပကြရန်
သတ္တကမ္မာ ပြည့်စုံစွာကို မကြာချက်ခြင်း
စောင့်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်အဖြစ်လို ရောက်
စေသော်'

ပုတီးစိပ်နည်းမှာ ဂုဏ်တော်တစ်ပါး
လျှင် (၁၀၈)လုံး ပုတီးဖြင့် လေးပတ်
တစ်ရက်ဖြစ်သည်။ နောက်နေ့များ
လည်း ထိုအတိုင်းပင်ဖြစ်သည်။ စုစု
ပေါင်း (၃၁)ရက် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ဗုဒ္ဓါနံ = ဗုတ်ဓာနံ
- ဖီတိတဿ = ဖီတိတတ်သ
- နသက္ကာ = နသက်ကာ
- အန္တရာယော = အန်တရာယော
- သဗ္ဗညုတ = သပ်ဗင်ညုတ
- ဉာဏဿ = ဉာနတ်သ
- အဘိဟဋ္ဌာနံ = အဘိဟတာနံ
- စတုနံ = စတုန်နံ
- ပစ္စယာနံ = ပစ်စယာနံ
- အနုဗျူနာနံ = အနုဗျင်နောနံ
- ဗျာမပ္ပ = ဗျာမပ်ပ
- ၂။ ဗုဒ္ဓဿ = ဗုတ်ဓတ်သ
- အပ္ပဋိဟတံ = အပ်ပတိဟတံ
- ပစ္စုပ္ပန်သေ = ပစ်စုပ်ပန်နံသေ
- ၃။ သဗ္ဗံ = သပ်ဗံ
- ကမ္မံ = ကမ်မံ
- ပုဗ္ဗဂံမံ = ပုပ်ဗင်ဂမ်
- ဝတ္တံ = ဝတ်တံ
- ၄။ နတ္ထိ = နတ်ထိ
- ဆန္ဒဿ = ဆန်ဒတ်သ
- ၅။ ဓမ္မ = ဓမ်မ
- ၆။ ဝိရိယဿ = ဝိရိယတ်သ
- ၇။ ဝိပဿနာယ = ဝိပတ်သနာယ
- ၈။ သမာဓိဿ = သမာဓိတ်သ
- ၉။ ဝိမုတ္တိယာ = ဝိမုတ်တိယာ
- ၁၀။ အပုဋ် = အပုတ်
- ၁၁။ တတ္ထံ = တတ်တံ
- ၁၂။ အပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ =
အပ်ပတိသင်ခါနုပစ်ခါ
- ၁၅။ ဒုစ္စရိတံ = ဒုတ်စရိတ်
- အနက်
- ၁။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဖီတိ
တဿ၊ အသက်တော်အား။
ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူသည်။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်
ကို။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ န
သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။
ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။

အာဝေဏိကဂုဏ်တော်(၁၈)ပါး

- ၁။ (၁) ဗုဒ္ဓါနံ ဇီဝိတဿ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ၊
- (၂) ဗုဒ္ဓါနံ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ၊
- (၃) ဗုဒ္ဓါနံ အတိဟဉာနံ စတုန္ဒံ ပစ္စယာနံ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ၊
- (၄) ဗုဒ္ဓါနံ အသီတိယာနုပုဏ္ဏိနံ ဖျာပပ္ပတယာ ဝါ န သက္ကာ ဂေနစိ အန္တရာယော ကာတုံ၊
- ၂။ (၅) အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံဉာဏံ၊
- (၆) ပစ္စုပ္ပန်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊
- (၇) အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပဋိဟတံ ဉာဏံ၊
- ၃။ (၈) သဗ္ဗံ ကာယကပ္ပံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊
- (၉) သဗ္ဗံ ဝစီကပ္ပံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊
- (၁၀) သဗ္ဗံ မနောကပ္ပံ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊
- ၄။ (၁၁) နတ္ထိ ဆန္ဒဿ ဟာနိ၊
- ၅။ (၁၂) နတ္ထိ ဓမ္မဒေသနာယ ဟာနိ၊
- ၆။ (၁၃) နတ္ထိ ဝိရိယဿ ဟာနိ၊
- ၇။ (၁၄) နတ္ထိ ဝိပဿနာယ ဟာနိ၊
- ၈။ (၁၅) နတ္ထိ သမာဓိဿ ဟာနိ၊
- ၉။ (၁၆) နတ္ထိ ဝိပုတ္တိယာ ဟာနိ၊
- ၁၀။ (၁၇) နတ္ထိ ဒဝါ၊
- ၁၁။ (၁၈) နတ္ထိ ရဝါ၊
- ၁၂။ (၁၉) နတ္ထိ အပ္ပဋိ၊
- ၁၃။ (၂၀) နတ္ထိ ဝေဂါယိတတ္တံ၊
- ၁၄။ (၂၁) နတ္ထိ အဗျာဝဇ္ဇမနော၊
- ၁၅။ (၂၂) နတ္ထိ အပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ၊
- ၁၆။ (၂၃) နတ္ထိ တထာဂတဿ ကာယဒုစ္စရိတံ၊
- (၂၄) နတ္ထိ တထာဂတဿ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊
- (၂၅) နတ္ထိ တထာဂတဿ မနောဒုစ္စရိတံ၊
- ၁၇။ (၂၆) နတ္ထိ အတိတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ယိုဟတံဉာဏံ၊
- (၂၇) နတ္ထိ ပစ္စုပ္ပန်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ယိုဟတံဉာဏံ၊
- (၂၈) နတ္ထိ အနာဂတံသေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ယိုဟတံဉာဏံ၊
- ၁၈။ (၂၉) နတ္ထိ သဗ္ဗံ ကာယကပ္ပံ ဉာဏာ ပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊
- (၃၀) နတ္ထိ သဗ္ဗံ ဝစီကပ္ပံ ဉာဏာ ပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊
- (၃၁) နတ္ထိ သဗ္ဗံ မနောကပ္ပံ ဉာဏာ ပုဗ္ဗင်္ဂံ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊

သဗ္ဗညုတဉာဏဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်အား။ **ဂေနစိ၊** တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ **အန္တရာယော၊** အန္တရာယ်ကို။ **ကာတုံ၊** ပြုခြင်းငှာ။ **န သက္ကာ၊** မတတ်နိုင်။

ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အဖို့။ **အဘိဟဉာနံ၊** ရှေးရှုဆောင်လာအပ်ကုန်သော။ **စတုန္ဒံပစ္စယာနံ၊** ပစ္စည်းလေးပါးတို့အား။ **ဂေနစိ၊** တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ **အန္တရာ**

ယော၊ အန္တရာယ်ကို။ **ကာတုံ၊** ပြုခြင်းငှာ။ **န သက္ကာ၊** မတတ်နိုင်။ **ဗုဒ္ဓါနံ၊** မြတ်စွာဘုရားတို့အဖို့။ **အဘိတိယာနုပုဏ္ဏနာနံ၊** ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ် အသွယ်သွယ်အားလည်းကောင်း။ **ဗျာပပဘာယံ၊** မြတ်စွာဘုရား အလံတော်အဖို့ ထွန်းလင်းပသည့် ဗျာပဘာမည်သော ရောင်ခြည်တော်အား လည်းကောင်း **ဂေနစိ၊** တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ **အန္တရာယော၊** အန္တရာယ်ကို။ **ကာတုံ၊** ပြုခြင်းငှာ။ **နသက္ကာ၊** မတတ်နိုင်။

၂။ **ဘဂဝတော၊** ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ **ဗုဒ္ဓဿ၊** မြတ်စွာဘုရားအား။ **အတိတံသေ** အတိတ်အဖို့၌။ **ဉာဏံ၊** သိတော်မူသောဉာဏ်တော်သည်။ **အပ္ပဋိဟတံ၊** အပိတ်အပင် အဆီးအထားမရှိ။ **ဘဂဝတော၊** ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ **ဗုဒ္ဓဿ၊** မြတ်စွာဘုရားအား။ **ပစ္စုပ္ပန်သေ၊** ပစ္စုပ္ပန်အဖို့၌။ **ဉာဏံ၊** သိတော်မူသောဉာဏ်တော်သည်။ **အပ္ပဋိဟတံ** အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ။

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ **ဗုဒ္ဓဿ၊** မြတ်စွာဘုရားအား။ **အနာဂတံသေ၊** အနာဂတ်အဖို့၌။ **ဉာဏံ၊** သိတော်မူသောဉာဏ်တော်သည်။ **အပ္ပဋိဟတံ** အပိတ်အပင် အဆီးအတားမရှိ။
 ၃။ **သဗ္ဗံ၊** အလုံးစုံသော။ **ကာယကပ္ပံ** ကာယကံသည်။ **ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ** ဉာဏ်လျှင် ရှေ့သွားရှိ၏။ **ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊** ဉာဏ်သို့ အစဉ်လျှင် ရောက်၏။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ **ဝစီကပ္ပံ** ဝစီကံသည်။ **ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ၊** ဉာဏ်လျှင် ရှေ့သွားရှိ၏။ **ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ**

ဉာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်၏။

၁၃။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ ဉာဏပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်လျှင် ရှေ့သွားရိုက်၏။ ဉာဏာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်၏။

၁၄။ ဆန္ဒဿ၊ ကောင်းမြတ်သော ဆန္ဒ၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၅။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားတော်ကို ဟောကြားခြင်း၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၆။ ဝီရိယဿ၊ လုံ့လဝီရိယ၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၇။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၈။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၉။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ငြိမ်းအေးသော လွတ်မြောက်မှု ဝိမုတ္တိ၏။ ဟာနိ၊ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၀။ ဒဝါ၊ မြူးထူးလို၍ ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၁။ ရဝါ၊ အဆောတလျှင် ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၂။ အဖုဋံ၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့် မတွေ့မထိအပ်သော အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အဖုတံ၊ ချို့ယွင်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိဟုလည်း အနက်ပြန်ဆိုကြသေး၏။)

၂၃။ ဝေဂါယိတတ္ထံ၊ ရိန်ဟုန်ကြီးစွာ ကပျာကယာ ပျာပျာသလဲ ပြုမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၄။ အဗျာဝဋ္ဌမနော၊ လုံ့လကြောင့်ကြမရှိသော နှလုံးတော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၅။ အပ္ပဋိသင်္ခါနုပေက္ခာ၊ မစူးစမ်းမဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၁၆။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစရိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ ဝစီဒုစရိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ မနောဒုစ္စရိတံ၊ မနောဒုစရိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၁။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတိတံသေ၊ အတိတ်အဖို့၌။ ပဋိဟတံဉာဏံ၊ ပိတ်ပင်တားဆီးအပ်သော ဉာဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်သေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အဖို့၌။ ပဋိဟတံဉာဏံ၊ ပိတ်ပင်တားဆီးအပ်သော ဉာဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အနာဂတံသေ၊ အနာဂတ်အဖို့၌။ ပဋိဟတံဉာဏံ၊ ပိတ်ပင်တားဆီးအပ်သော ဉာဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အနာဂတံသေ၊ အနာဂတ်အဖို့၌။ ပဋိဟတံဉာဏံ၊ ပိတ်ပင်တားဆီးအပ်သော ဉာဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၂၆။ ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့သွားမရှိသော။ ဉာဏံနာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်မလိုက်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့သွားမရှိသော။ ဉာဏံနာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်မလိုက်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့သွားမရှိသော။ ဉာဏံနာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်မလိုက်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့သွားမရှိသော။ ဉာဏံနာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်မလိုက်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့သွားမရှိသော။ ဉာဏံနာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်မလိုက်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဉာဏာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဉာဏ်တော်ရှေ့သွားမရှိသော။ ဉာဏံနာနုပရိဝတ္တံ၊ ဉာဏ်သို့ အစဉ်မလိုက်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

အလုံးစုံသော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံအမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြွှာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဤအဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နည်း၏ အကျိုးမှာ မိမိတို့ကြုံတွေ့ရသော အခက်အခဲများ ပြေလည်သွားခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ဖြူစင်သော ဆုတောင်းများ ပြည့်စုံစေခြင်း၊ သူတစ်ပါးက ပယောဂပညာဖြင့် ပြုစားမှု မပြုနိုင်ခြင်း၊ ပြုလာပါက တန်ပြန်စေခြင်း၊ လက်ဆိပ်ထက်မြက်ခြင်း...

ဂါထာမန္တန်များ ရွတ်ပွားပါက လျင်မြန်စွာ အစွမ်းထက်မြက်ခြင်း၊ ကျရောက်လာမည့် ဘေးအန္တရာယ်များ ရှောင်ဖယ်ကင်းလွတ်ခြင်း၊ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ ချစ်ခင်စောင့်ရှောက်ခြင်း...

မရရှိသေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ရရှိခြင်း၊ ရရှိပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရာထူးဌာနန္တရများ တည်တံ့မြဲမြံခြင်း၊ သြဇာအာဏာ ကြီးမားခြင်း၊ အပြိုင်အဆိုင် ကြုံတွေ့လာပါက မိမိကသာ အနိုင်ရရှိခြင်းတို့အပြင် အကျိုးတရားများစွာ ဖြစ်ထွန်းစေပါသည်။

ယုံကြည်လေးမြတ် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံကြ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုရင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

အောင်မင်းကောင့်
(နေလစိစွာဂိုဏ်းသော်ကြီး)

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များနှင့်

အင်္ဂါ မရဏဗျားများအတွက်

“ဇယ”သည် အောင်မြင်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းထားပါတယ်။ “ဇိန”သည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ရည်ညွှန်းထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် “ဇ” မရှိရင် “ဇိ” မဖြစ်ဘူးလို့ပင် တင်စားချင်ပါတယ်။ “ဇ” ဆိုတာ အစွမ်းအစကို ဆိုလိုပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ အစွမ်းအစရှိအောင် ဇယ ဇိန ဂန္တီရ ကျင့်စဉ်ကြီးကို ယုံယုံကြည်ကြည် အားထုတ်ကျင့်ကြံဖို့ ပါပဲ။ အထူးသဖြင့် ဤကျင့်စဉ်ကို အင်္ဂါ မရဏဗျားတွေ အထူးကျင့်ကြံကြဖို့ပါပဲ။

ထို့အတူပါပဲ ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ် ပိုင်ရှင်များလဲ ကျင့်ကြံနိုင်ပါတယ်။ ၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်အရကြည့်ရင် အင်္ဂါ(မရဏ)နဲ့ ဗုဒ္ဓဟူး(အဓိပတိ) ပကတိမိတ်အတွက် ဆင်းရဲဆိုတဲ့ကိန်း မိနေပါတယ်။

တစ်ဖန်...

အင်္ဂါသည် စိတ်ကိုပြုပြီး ဗုဒ္ဓဟူးသည် ရုပ်ကို ပြတဲ့အတွက် ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ကြုံတွေ့နိုင်တဲ့အတွက် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ဆင်းရဲကင်းရလေအောင် ဇယ-ဇိန ဂန္တီရအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကြီးကို အားထုတ်ဖို့ လိုပါမယ်။ ဤကျင့်စဉ်ကို...

* ဘူမိဇယမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် ပဏ္ဍဆောင်ရွက်ပါ။

* အောင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့မှာ ဒုတိယဆောင်ရွက်ပါ။

ဘူမိဇယမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် ဇယအဓိဋ္ဌာန်ကို ဆောင်ရွက်ပါ။

သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘူမိဇယမုဒြာ ရုပ်ပွားတော်

အောင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်

(ပဏ္ဍဆောင်ရွက်ရန်အတွက်)

၁၂-စာသင် (ဇရာခြေ)

ဇယ ဂန္တီရ

အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တော်ကြီး

အသွင်ရည်မှန်းပြီး အုန်းညွှန်ကိုလှူပါ။ အလင်းတိုင်၊ နံ့သာတိုင်၊ ရေ စသည် တို့ကတော့ မိမိတို့ရဲ့ သဒ္ဓါဆန္ဒ အလျောက် ဆောင်ရွက်လိုပါက ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။ ပြီးရင် ဇယ (၈)ချက်ဂါထာကို (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပါ။

အနက်

ဇယာ ဇယစက္ကော၊ ပါရမီတော် ဆယ်ချက် အောင်လက်နက်ပိုင်ရှင် အကြင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သည်...

ဇယာသနေ၊ အောင်သိဒ္ဓိ ဆင်မြန်း

ဇယစက္ကော ဇယန္တောယော၊ ဇယိတဗျ ဇယာသနေ၊
ဇယာယေဝိ ဇယေသိနံ၊ ဇယံ ဒေတု ဇယုတ္တရော။

ခက်ခဲသော ဝါဠိအာသံထွက်

- စက္ကော = စက်ကော
- ဇယန္တော = ဇယန်တော
- တဗျေ = တပ်ဗေ
- ဇယုတ္တရော = ဇယုတ်တရော

သည် ပလ္လင်နန်း မှန်ကင်း အောင် ဗောဓိပင်ရင်း၌...

ဇယိတဗျေ၊ အောင်အပ်သည် တရား မာရ်ငါးပါးအပေါင်းတို့ကို...
ဇယန္တော၊ အကြွင်းမဲ့ ချေမှုန်းလျက်

ပျက်ပြုန်းကာ ပယ်ရှင်း၍ အောင်ခြင်းကြီး အောင်တော်မူခဲ့လေပြီ။

ဇယေသီနံ၊ မြတ်နိုးဗွာန် အောင်ခန်းနှင့် အောင်ဘိကသိက်ပန်း မဂ်ဖိုလ်ကို များ ထိုထိုဝဋ်အတွင်းမှ လွတ်ကင်းအောင် အာသာကြီးဖြင့် ရှာမှီးကာ နေကြကုန်သူတို့အား...

ဇယာပေသိ၊ ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် အတူ အောင်ပန်းကို ဆွတ်ချ၍ ထွဋ်အငူအမြိုက်ဓာတ်သို့ ဆိုက်ကပ်တော်မူစေ၍ အောင်တော်မူလေပြီ။

ဇယုတ္တရော၊ အောင်သူတကာတို့၏ မှန်ကင်း အောင်ခြင်းတကာတို့၏ ဦးသျှောင် ထွတ်ခေါင်မြတ်သရဖူ သယံဇာတမရှိမိမိကို အောင်ပွဲဝင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်ပေထသော...

သော ဇယစက္ကော၊ အလုံးစုံအောင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထိုဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည်...

မေ၊ မြတ်နိုးဗွာန် အောင်ပန်းကို ဆွတ်ချ၍ရန် တက်လှမ်း၍ ကြိုးပမ်းကာ အာသာကြီးဖြင့် ရှာမှီးသူ အကျွန်ုပ်

အား...

ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို (ဝါ) အောင်ပန်းဝေမြိုင် အောင်ဖူးတွေ ကြိုင်လှိုင်သည့် အောင်သိဒ္ဓိပန်းခိုင်ကြီးကို...

ဒေတု၊ ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းနှင့် ပါရမီပစ္စည်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ပြီးရင် အောင်တော်မူရပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် အားထုတ်ရပါဦးမယ်။ အောင်တော်မူရပ်ပွားတော်အား အောင်သပြေပန်းများ ဝေဝေဆာဆာလှူပြီး ဖိနောဂါထာကို (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ပါ။

ဖိနော ဇယံ ကရံပဗ္ဗံ သဗ္ဗယန္တော ဇယာကရေ၊ ဝိတ္တမာရုံ ဖိနာပေသိ သော မံ ဒေတု ဇယံ ဖိနော၊

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

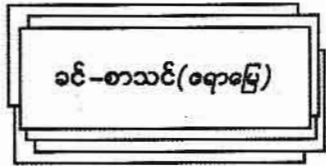
ကရံပဗ္ဗံ = ကရံခေမံ

သဗ္ဗယန္တော = သင်စယန်တော

ဖိတွာ = ဖိတ်တဝါ
အနက်

ဖိနော-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ **ဇယံ ကရံ**-အောင်ခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်ထသော။ **ဇေ-**တရားတော်ကို၊ **သဗ္ဗယန္တော**-ဆည်းပူးတော်မူသည်ဖြစ်၍။ **ဇယာကရေ**-အောင်မြင်မှုကို ပေးသော ရွှေပလ္လင်၌၊ **မာရံ**-ဒေဝပုတ္တစသော မာရ်ငါးပါးတို့ကို၊ **ဖိတွာ**-အောင်မြင်တော်မူ၍၊ **ဖိနာပေသိ**-သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း အောင်မြင်စေတော်မူ၏။

သောဖိနော - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ **မေ**- အကျွန်ုပ်အား၊ **ဇယံ**-ရန်မာန်ခပင်း အောင်မြင်ခြင်းကို၊ **ဒေတု** - ပေးသနားတော်မူပါစေသား မြတ်စွာဘုရား။

စာမျက်နှာ (၂၂၄) မှ အဆက်

၁	၄	၇
၆	နံ	၂
၃	၈	၅

အင်းသွား

အ	ပ	လာ
မာ	နံ	ရော
ဂျ	ဘာ	ရ

အင်းဆန်သွင်းထားပုံ

ခိုလ်မင်း(မင်းလှ)

အတ္ထုန်း
ဘုရား တရား သံဃာ၊ ဖိတ်၊ ဆရာတို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ရေစိပ်၍ သောက်ပါ။
[ဆရာတော်ကြီး ဦးပညာတာဝသ (ဂန္ဓာရုံဆရာတော်)အား ဦးဆိုက်လျက်...]

ကျန်းမာရေးအတွက်

အင်းတစ်တွက်

ပိုမို (မင်းလှ)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလ(၁၃)ရက် ၁၃ရက် ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့ ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင် မင်းလှ မြို့တောင်ဘက် ဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက် ဝင်းအတွင်း၌ တည်ရှိသော မဟာ ဗောဓိပင်တွင် ကဆုန်ညောင်ရေသွန်း ပွဲ ကျင်းပခဲ့ကြပါသည်။

ဤမဟာဗောဓိပင်ကြီးကို လွန်ခဲ့ သော နှစ်(၆၀)ခန့်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ဆရာတော်ကြီးဦးယသ မထေရ် အရှင်သူမြတ်က ပင့်ဆောင် လာခဲ့ပြီး စိုက်ပျိုးတော်မူခဲ့သည်ဟု ဂန္ဓာရုံကျောင်း အကျိုးဆောင် ဒါယကာကြီးဦးဝင်း (စာဘက်ရုံလမ်း) က ပြောပြပါသည်။

ယခုအခါ မဟာဗောဓိပင်ကြီးသည် ခက်မလေးဖြာနှင့် လက်တောင်(၃၀) ခန့်မြင့်ပြီး ပင်စည်မှာ(၁၀)ပေ ပတ် လည်ခန့် ရှိပါသည်။

ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့ဖြစ်သည်နှင့် အညီ နယ်ပယ်အသီးသီးက ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ၊ ကျောင်းသား/ကျောင်း သူများ၊ ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့များ လာရောက်ကြပြီး အမွှေးနံ့သာရည်တို့ ဖြင့် ပူဇော်ကြပါသည်။

မူလ ဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်ဆရာ တော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ဆရာတော် ဦးပညောဘာသ (သာသနာဓဇ မွှေးစရိယ)က ဦးစီးဦး ဆောင်ပြုလျက် နှစ်စဉ် ကဆုန်လပြည့် နေ့တွင် ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်ကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာဖြင့် ကျင်းပပေး ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကြွရောက် လာကြသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်းတို့အား ကျန်းမာရေး လက် ဆောင်မွန်အဖြစ် လူတစ်ဦးလျှင် ရေ

တစ်ပုလင်းစီ ချီးမြှင့်ပေးတော်မူပါ သည်။ စာရေးသူလည်း ရေတစ်ပုလင်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာတော်ထံ သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး...

'ဘုန်းဘုန်းဘုရား... လာသမျှ လူ့ အားလုံးကို ရေတစ်ပုလင်းစီ ကျန်းမာ ရေးလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးနေခြင်းကို သိလိုပါသည်ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားလိုက်ရာ ဆရာ တော်ကြီးက...

'ဒီလို ဒကာကြီးရေ... ဤ ရေ ပုလင်းတွေဟာ ကျန်းမာရေးအတွက် သီးသန့်စိမံထားတဲ့ရေ ဖြစ်တယ်'

'တင့်ပါဘုရား... တပည့်တော် တို့ကို ရှင်းပြပေးပါဦးဘုရား'

'ဦးပဉ္စင်းရဲ့ ဆရာဘုန်းကြီးရှိစဉ်က စိမံပြီးပေးခဲ့တဲ့ နည်းပါ။ သတ္တဝါဟူသမျှ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ဖို့ အဓိက မဟုတ်လား'

'တင့်ပါဘုရား'

'ဒါကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ "အရောဂျ် ဖရမာ လာတာ" ရောဂါကင်း၍ ကျန်းမာခြင်းသည် လာဘ်ကြီးတစ်ပါးပဲ ဟူသော ဘုရားရှင်၏ စကားတော်ပြတ်ကို အင်အားစိမံပြီး ရေစိမံထားတယ်။

အဲဒီအတွက် သတ္တဝါအားလုံးအတွက် ပေးတော်မူခဲ့ပါတယ်။ သတ္တဝါဟူသမျှလဲ ကျန်းမာချမ်းသာကြတယ်။ ဒါကို ဦးပဉ္စင်းက ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ပညာပါရမီ ထယ်လောင်၍ ဖြည့်ပေးပြီး လှူဒါန်းပေးတာပါ။'

'တင့်ပါဘုရား အင်မတန်မှ ကောင်း တဲ့ နည်းပါဘုရား။ ဆရာတော်ဘုရား ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် တပည့်တော်က ဆောင်းပါးရေးပြီး နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြခွင့်ပြုပါဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော် ကြီးမှ ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့် စာရှုသူများ နှင့် သတ္တဝါဝေနေယျအားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြစေရန် ကျန်းမာရေး အတွက် အင်းတစ်တွက်အား ဖြန့်ဝေ ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အင်းကွက်ပုံ

အင်းဆန်

'အရောဂျ် ဖရမာ လာတာ'

မြန်မာ့စွဲစားရာ ယတြာနှင့်

ကွင်းဆတ်များ

အောင်ယုန်း
(အင်းတော်)

အခါလွန်မိုးသည် အမှတ်မထင် ချလိုက်သဖြင့် စာရေးသူမှာ အောင် ယုန်းအလွန် စိမ့်သွားပါသည်။

နိမ့်နေတယ်။ သေကိန်းလဲ ကြုံနေ တယ်။ ပရိယာယ်သုံးပြီး မိဘရပ်ထံကို ခေတ္တ ပြန်ဖို့ လွှတ်လိုက်တယ်။

တပည့်ကတော့ မသိဘူး။ ဆရာ ခွင့်ပြုလို့ မိဘရပ်ထံ ပြန်ခဲ့တာပေါ့။ လမ်းမှာ ရေခန်းစ ပြုနေတဲ့ ရေအိုင်ထဲ က ငါးကလေးတွေကို ကောင်းမြတ်တဲ့ စိတ်နဲ့ပဲ ဆယ်ယူပြီး ရေပြည့်နေတဲ့ ရေအိုင်ထဲ လွှတ်ပေးတယ်။

အများသူငါ ဖြတ်ကူးရတဲ့ တံတား လေး ကျိုးနေလို့ သွားလာနိုင်အောင် ပြုပြင်ပေးတယ်။ စေတီတစ်ဆူနား ရောက်တော့ စေတီအနားက ညောင် ပင်ကြီးရဲ့ အကိုင်းကာ ညွတ်ကျနေလို့

ဘုရားဖူးတွေ အခက်အခဲ မဖြစ်အောင် ကောင်းမြတ်တဲ့စိတ်နဲ့ ညောင်ထောက် ပေးခဲ့တယ်။

ဘုရားမှာလဲ ဆီမီးပူဇော်ပြီး ဗုဒ္ဓါ နုဿတီဂုဏ်တော်တွေကိုလဲ ပွားများ အားထုတ်ခဲ့တယ်။

မိဘထံ ပြန်ရောက်ပြီး တစ်လပြည့် တဲ့အထိ မိဘများနဲ့ အတူနေထိုင်ပြီး ပါမောက္ခဆရာကြီးထံ ပြန်ရောက်လာ တော့ ဆရာကြီး အံ့အားသင့်နေတယ်။ သေကိန်းကျနေတဲ့သူ အဘယ်ကြောင့် မသေလဲပေါ့။

တောင်လုံးညိုသည် မိုးသားရိပ်များ နေဆဲဖြစ်၍ စာရေးသူ သွက်သွက် လေး လာခဲ့ရာ ကျောင်းအဝင်ဝတွင် ခေတီပွဲ အခါလွန်မိုးက ပွဲကြမ်းလိုက် သည်။

ကံကောင်းသွားပါသည်။ ရွှေခွန်စာ ဘုရားဝေရာရုံသို့ အပြေးကလေး သွား ဆိုက်ရပါသည်။ ဝေရာရုံတွင် နားနောင် ဆရာတော် ဦးကလျာဏ တွေ့သည် နှင့် စာရေးသူ ဦးချကန်တော့ပြီး ယတြာ အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆရာ တော်အား ဆွေးနွေးလျှောက်ထားပါ သည်။

ဆရာတော်ဘုရား ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ညောင်ထောက် တံတား နှင့် ဆီမီးထွန်း ယတြာပေးချေမှုတွေ ပတ်သက်၍ အစွမ်းတွေလဲ ဘုရား အကာလဲ သိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဇာတ် မိတ်တွေထဲမှာလဲ ပါတာပါပဲ။ ဒီသာ မိမိမောက္ခကြီးက သူ့တပည့်ရဲ့ ကံအနိမ့် နှင့်ကို တွက်ကြည့်တော့ သူ့ကံဟာ

- ၀။ တစ်ကြိမ်လျှင် => ဆီမီး သက်စေ့ ပူဇော်ပါ။
- ၂။ နှစ်ကြိမ်လျှင် => ဘုရားကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်ပါ။
- ၃။ သုံးကြိမ်လျှင် => ရုက္ခစွဲစွဲကို လှူပါ။
- ၄။ လေးကြိမ်လျှင် => ငါးသက်စေ့ လွှတ်ရမည်။ မရနိုင်ပါက ပွေးနံ့အရ လွှတ်ပါ။ ပွေးနံ့က တနင်္လာဆိုလျှင် ငါး (၂) ကောင်လွှတ်ပါ။
- ၅။ ငါးကြိမ်လျှင် => သံဃာတော်ကို ဆွမ်းကပ်ပါ။ (သို့မဟုတ်) ဆွမ်းလောင်းပါ။
- ၆။ ခြောက်ကြိမ်လျှင် => ခရီးယာယီသွားခြင်း အိမ်တွင် အိမ်ရာနေရာရွှေခြင်း ဆောင်ရွက်နိုင် သည်။
- ၇။ သူ့တပည့်လျှင် => အိမ်ပြောင်းရွှေ့ပြီး ဆေးကုနိုင်သည်။ ပွေးနံ့ပွေးနံ့ပန်းများကိုလည်း လှူပါ။

တပည့်ကို မေးကြည့်တော့ သူတော်ကောင်းတွေလုပ်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့တာတွေ သိရတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီလူလင်ဟာ အဲဒီအချိန်ကစပြီး အာယုဒီယလို့ အမည်တွင်တယ်။

ဒါကြောင့် ဗေဒဆရာတွေဟာ ကျန်းမာရေးညံ့ပျောက်သွားသမီးတွေကို ညောင်ထောက် တံတာခင်း ငါးသက်တွေလွှတ်သိမ်းလျှံ ယတြာတွေ ပေးတာပေါ့ ဒါက ဆရာတော်သည် ဇာတ်ဟန်ခင်းကျင်းပြီး ပြောပြပေးသည့်အတွက် စာရေးသူအဖို့ ဗဟုသုတ ရရှိစေခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော် ဦးကလျာဏသည် ယတြာတွက်နည်းတစ်ခု ချီးမြှင့်ပေးသနားပါသည်။ တွက်နည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ ရောက်ဆဲ ကောဇာသက္ကရာဇ်ကို တည်ရပါမည်။
- ၂။ လူနာ၏ နံဂြိုဟ်သက်ကို ရောရပါမည်။

- ၃။ သုံးနှင့် မြောက်ရပါမည်။
- ၄။ ခုနစ်နှင့် စာရပါမည်။
- ၅။ အကြွင်းအရ ယတြာချေရပါမည်။

- နေနှံဂြိုဟ်သက်များ
- ၁။ တနင်္ဂနွေ => ဂြိုဟ်သက် (၆)နှစ်
 - ၂။ တနင်္လာ => ဂြိုဟ်သက် (၁၅)နှစ်
 - ၃။ အင်္ဂါ => ဂြိုဟ်သက် (၈)နှစ်
 - ၄။ ဗုဒ္ဓဟူး => ဂြိုဟ်သက် (၁၇)နှစ်
 - ၅။ ကြာသပတေး => ဂြိုဟ်သက် (၃၉)နှစ်
 - ၆။ သောကြာ => ဂြိုဟ်သက် (၂၁)နှစ်
 - ၇။ စနေ => ဂြိုဟ်သက် (၁၀)နှစ်

ရောက်ဆဲ ကောဇာသက္ကရာဇ်သည် ၁၃၇၆ ခုနှစ် ဆိုပါစို့။ တနင်္လာသမီး မကျန်းမာသည့်အတွက် ယတြာချေတွက်နည်း ဥပမာ တွက်ပါမည်။

*** ----->
အကြွင်းအလိုက် အထက်ပါ အတိုင်း ယတြာချေပါ။

ငွေကုန်ကြေးကျ မများသော ဤယတြာဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကျန်းမာချမ်းသာလာမည် ဖြစ်ပါသည်။ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗေဓံ

မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

၁၃၇၆ - ကောဇာသက္ကရာဇ်	
၁၅ - တနင်္လာဂြိုဟ်သက်	
၁၃၉၁	
x ၃	
၄၁၇၃	၅၉၆
၃၅	
၆၇	
၆၃	
၄၃	
၄၂	
၁ ကြွင်း	

စာမျက်နှာ (၂၂၅) မှ အဆက်

ခွက်တစ်ခွက်တင် ကျီချက်ပေးရပါမည်။
 အချိန်အတွယ်ကို လွယ်ကူစွာ ဆောင်ရွက်ရန် “ငှက်ပျော့” ပုလင်း တစ်လုံးဖြင့် ချိန်တွယ်လိုက်လျှင် အလွယ်နှင့်ပြီးပါသည်။

- ❖ ဝါးနက်အရွက် (၇)ရွက်၊
- ❖ ရေ (၄၀)ကျပ်သား (သို့မဟုတ်) ရေ (၄၅)ကျပ်သား တို့ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အိုးတစ်လုံးဖြင့် သုံးခွက်၊ တစ်ခွက်တင် ကျီချက်လိုက်ပါ။

ကျီချက်ပြီး အအေးခံ၍ ထိုဆေးရည်ကို (၅) ခွက်စာသောက်ပါ။ ဆေး(၃)ခွက် သောက်လိုက်ပါသည်နှင့် ရောဂါဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရောဂါ ကြီးရင့်နေခဲ့ပါမှ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်ဆက်ပြီး သောက်သုံးကြရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပေဟက်ဂျူးမိန်းမ မည်သူမဆို ရှောင်ရန် အချက်တို့ကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုဆီးအောင့်သွေးပါ ရောဂါသည် အပူ၊ အအေး ပူးတွဲပြီး မဆင်ခြင်ဘဲ နေထိုင်ခြင်း၊ ရေသောက်နည်းခြင်း တို့ကြောင့် ဆီးခုံနှင့် ဆီးအိမ်ကို အပူလွန်ပြီး သွေး၊ လေတို့ကို

အပူ ကြောင့်ခဲပြီး အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်းတို့ကို ခံစားခြင်း နောက် အပူအလွန်အပင်းများပြီး ခဲပါက သွေးပါခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားရပါတော့သည်။

ထို့ကြောင့် လူရွယ်လူငယ်များ အပူထဲမှ ပြန်လာချိန်တွင် ရေချိုးခြင်း၊ အပူထဲမှာ အချိန်များစွာ ထိုင်နေခြင်း၊ ရေချိုးပြီး ချက်ချင်း နေပူထဲ ထွက်သွားခြင်း၊ ရေသောက်နည်းခြင်း တို့ကို ရှောင်ရှားကြရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

နောက် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းဆေးပညာ သဘောအား မိန်းမပျိုကလေးများအနေဖြင့် အထူး သတိထားရန်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်မှာ ဆေးလျှော်၊ ရေချိုး အထူးဆင်ခြင်မှု ဖြစ်ပါသည်။

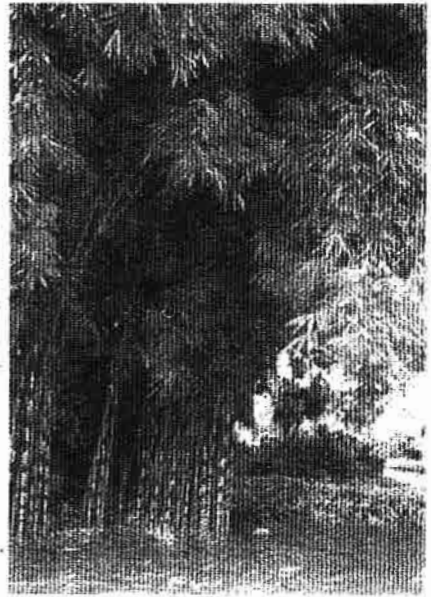
ရောဂါကင်းကွာ၍ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ

အောင်ထက်
 (ရောအနောက်မြို့တော်)

ဆီးအောင်သွေးပါ အရောက်

သက်သာ ပျောက်ကင်းဆေး

ရှောင်ထက်
(ဧရာအနောက်မြို့တော်)

ရလေ၏။ ထိုသို့ ခဏ၊ခဏ ဆီးသွားရာတွင် ရိုးရိုးလေး သွားရသောအခါတွင် ထူးခြားမှု မရှိပေ။ ဆီးခုံများ ကိုက်ခဲလာပြီး ဆီးသွားရစဉ်တွင် ဆီးသွားသည့် အခါ အလွန်တရာ နာကျင်လာပြီး ဆီးများမှာ “သွေး” များ ပါနေ သည်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။ သို့နှင့် သင့်တော်သည့် ဆေးကို စဉ်းစားရာ ဆေးသုံးရမည့် ဆေး ဖက်ဝင်အပင်သည် တခြားမဟုတ် ပါ။ “ဝါးပင်” ဝင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝါးပင်၏အမည်မှာ “ဝါးနက်” ဟု ခေါ်သော ဝါးမျိုးဖြစ်ပါသည်။

ထိုဝါးနက်မှာ စားစရာ မျှစ်အဖြစ်မှ စားလို့မကောင်းပါ။ အသား လွန်စွာ ပြည့်ပြီး နူးညံ့မှုရှိသော်လည်း မျှစ်မှာ လွန်စွာ ခါးနေလေတော့သည်။ သို့ အတွက် စားရန်အတွက် မသုံးကြ၊ မစားကြတော့ပါ။

ဝါးနက်ကို ဆေးဝါးသုံးခွဲခြား

ဝါးနက်မှ ဝါးကိုင်းသေးသေး တစ် ကိုင်းကို လက်လေးသစ်၊ တစ်ခိုက်ခန့် ဖြတ်ပြီး ကျောက်ပျဉ်တွင် ဆား အနည်း ငယ်ထည့်ပြီး ပျစ်နေအောင် သွေး လိုက်ပါ။

ဝက်ခြံများနေသော လူငယ်၊ လူရွယ်၊ ယောက်ျားကလေး၊ မိန်းကလေးများ

အနေဖြင့် ည အိပ်ရာဝင်ခါနီးတွင် မျက်နှာသစ်ပြီး ထိုဝါးနက် ပျစ်ပျစ်သွေး ထားသောဆေးကို လိမ်းပြီး အိပ်လိုက် ပါ။

လွန်စွာများပြီး စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ ဝက်ခြံပုန်း ပေါက်သူများပင်လျှင် တစ်ပတ် (၁၀)ရက်ထက် ပို၍ မလိမ်းရ လောက်ပါ။ သက်သာ ပျောက်ကင်းပြီး နောက် မျက်နှာ အသားအရေ ချောမွေ့ လှပစေပါသည်။

ယခု ရေးသားတင်ပြသည့် ဆီး အောင့်သွေးပါ ရောဂါအတွက်ဆိုလျှင် ဝါးနက်အရွက် အပြစ်ကင်းပြီး စိမ်းစို နေသော အရွက်ကြီး (၇)ရွက်ကို ခူးယူပြီး ရေ (၄၀)ကျပ်သာ (သို့ မဟုတ်) (၄၅)ကျပ်သားထည့်ပြီး သုံး

တစ်နေ့... ကျွန်ုပ်ထံသို့ အသက်အရွယ် (၁၈) နှစ်၊ (၁၉)နှစ်လောက်ရှိမည့် သမီးငယ် တစ်ယောက် ရောက်လာပါတော့ သည်။ ထိုသူငယ်မနှင့်အတူ မိခင်ဖြစ် သူလည်း မျက်နှာညှိုးငယ်စွာနှင့်အတူ ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘ဆရာရှိသလား’
ဟု အမေးနှင့်အတူ ရောက်လာကြ သော မိန်းကလေးနှစ်ယောက်၏ မေးသံ ဖြစ်လေသည်။
‘လာကြ၊ လာကြ၊ ဆရာ ဒီမှာရှိ တယ်’

ဟု ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်စားပွဲမှာ ထိုင် ရင်းက လှမ်းခေါ်ယူလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက် ရောက်ချိန်တွင် အသက်အရွယ် ရပြီဖြစ်သော အမျိုး သမီးက လွန်စွာ စိတ်သောကရောက် နေသော လက္ခဏာပုံရိပ်တို့ ထင်ရှား မြင်တွေ့နေရပါသည်။

မိန်းမပျို သမီးငယ်မှာတော့ ဝေဒနာ တစ်ခုကို အပြင်းအထန် ခံနေရကြောင်း ကို ချစ်စဖွယ် နငယ်သော မျက်နှာ ကလေးမှာ ရှုံ့မဲ့နေလေသည်။ ဝေဒနာ ၏ နှိပ်စက်မှုကြောင့် မငိုမိအောင် အတော် ထိန်းထားရဟန်တူလေသည်။
‘သမီးလေးပြော ဘာဖြစ်နေတာလဲ’
ဟု စကားလမ်းစ ပေးလိုက်သည်နှင့် ခံစားရသော ဝေဒနာအကြောင်းကို ခုံလင်အောင် ပြောပြသွားပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် တိုင်းရင်းဆေးများထဲမှ ဖြစ်ချင်းပြီး ဆေးနည်းတိုကို ပေးလိုက်ရ ပါတော့သည်။

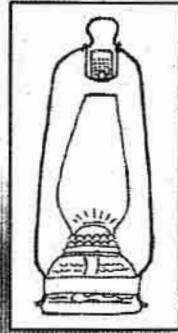
ယခု သမီးပျိုကလေး ဖြစ်ပွားသော ရောဂါမှာ ဆီးအောင့်သော ရောဂါ ဖြစ်လေ၏။

ဆီးအောင့်၍ ဆီး မကြာခဏ သွား

ထွမ်းအပ်ထဲက ဆေးနှစ်ပါး

ဦးအောင်အောင် (၁)

ရွှေတောင် သင်္ဘောကြည့်

၁၉၇၆ ခုနှစ်၊
အောက်တိုဘာလ၊

သီတင်းကျွတ် ကျောင်းပိတ်ရက်
အဓိဋ္ဌာန်ရက်။ ပြည်မြို့၊ ရွှေဆံတော်
စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ရှိခိုးမှုဖော်
ဖူးမြော်ကန်တော့ဖို့ သရေခေတ္တရာ
ပြည်မြို့ကို မောင်ဖိုးဟန် ရောက်ရ
ပြန်ပါပြီ။

အဖိတ်နေ့မှာ ရောက်နေတာ။
သီတင်းကျွတ်လဆန်း(၁၄)ရက် ညမှာ
အဓိဋ္ဌာန်တစ်ခု အောင်မြင်။ သီတင်း
ကျွတ်လပြည့်နေ့ မနက်စောစော
ဝေလီဝေလင်း အရုဏ်တက်ချိန်
အဓိဋ္ဌာန်နောက်တစ်ခုအတွက် ရှေ့ခရီး
ဆက်ရတော့မယ်။

မောင်ဖိုးဟန် ပြည်မြို့ကို ရောက်

၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော့ မနက်(၉)နာရီ။ ရွှေဆံတော်
စေတီတော်မှာ ဘုရားဖူးတွေက ကြိတ်
ကြိတ်တိုး။ သိုက်မြိုက်စည်ကားနေ
လိုက်တာ ပျားပန်းခပ်မျှ မြင်ကွင်းလှ
ကောင်းစွလေ။

မြတ်ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်အတွက်
အားရစရာ ကြည်နူးဖွယ်ရာ။

ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက်ကို
ဘိုးဘိုးအောင်တိုက်ရှေ့က တရားဂူ
နံပါတ်(၃)မှာ ဖူးတွေ့ရတယ်။ လူ
ပရိသတ်ရှင်းလို့ ဆရာဟန်နဲ့ ဆရာ
ပုဏ်(၂)ယောက်ကိုပဲ တွေ့ရ။ ကျန်
တပည့်တပည့်မတွေ့ မရှိကြ။

မောင်ဖိုးဟန်က ဆရာရသေ့ကို ရှိခိုး

ဦးချက်တော့။ ဆရာရသေ့ ဦးအောင်
နက်က ဆုတွေပေး။ ခပေါင်းစီးကရက်
လေးလဲ စွန့်ကြဲလို့ ဒါနယူ။ နှစ်ယောက်
အတူ ထိုင်သောက်ကြရင်း စကားတွေ
ပြော။ ရယ်မောစရာကတော့ တစ်လုံး
မပါ ဗလာနတ္ထိ။

ခဏအကြာမှာ ဆရာရသေ့ တရား
ဂူနံပါတ်(၃)ထဲက ထွက်ကြွဖို့ ပြင်
တယ်။ မောင်ဖိုးဟန် ရှောင်ဖယ်လို့
နေရာပေး။ ခပ်ယိုယိုလေး နောက်က
လိုက်။ ကတိုက်ကရိုက်။

တရားဂူ(၂)နဲ့ (၃)ကြားထဲမှာ
အာရုံခံ တန်ဆောင်းလေးတစ်ခု
တယ်။ ဆရာဟန်နဲ့ ဆရာပုဏ်တို့
တန်ဆောင်းထဲမှာ အလုပ်တွေ ရှုပ်
ကြတယ်။ တာဝန်ကိုယ်စီ ရှိကြသည်
ဗဟိုရတွေ ပျားကြပြီ။

ဆရာပုဏ်က သံဆုံကို သံကျည်
နဲ့ ထောင်းလို့ လက်မညောင်းနိုင်
ဆရာဟန်က မှန်အိမ်လေးနား
ထိုင်လို့။ မှန်အိမ်လေးထိပ်ကို မနှိပ်
မသုန်ကြည့်လို့။ ငုတ်တုတ်က
မလုပ်မရှာ။ အသက်မှ ရှိသေးရဲ့
ထင်ရ။

ဆရာရသေ့ နေရာထိုင်ကလေး
ခင်းပြီး ခေါင်းရင်းက ထိုင်တယ်။ ငို
က ခြေရင်းဘက်။ ဆရာရသေ့
ဖိုးဟန်အကြားမှာ ဆရာဟန်နဲ့ ဆရာ

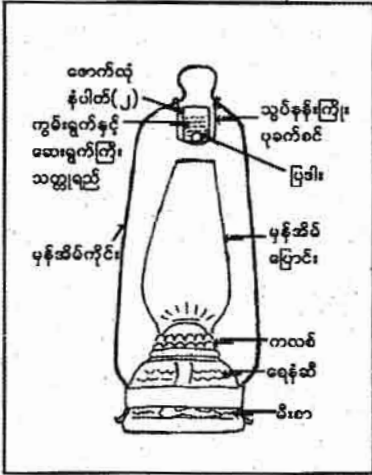
ပုဏ်။ ဘေးတိုက်အနေအထား မြင်ရ။ မြောက်ဘက်အရပ် တန်ဆောင်းအစပ် ကပ်လို့။

အလုပ်ရှုပ်နေကြတဲ့ ဆရာနှစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး မောင်ဖိုးဟန် ဝေခွဲမရ။ ဒွိဟဖြစ်နေတယ်။ ခက်တာက ဆရာနှစ်ယောက်စလုံး မောင်ဖိုးဟန်ကို စကားတစ်ခွန်းမပြော။ အလုပ်မှာ ဇောစိုက်နေကြတယ်။ ဘာတွေများလုပ်နေကြပါလိမ့်။

ဖိုးဟန် သူတို့နှစ်ယောက်စီ ရောက်လာတာကိုပင် သူတို့နှစ်ယောက် သိကြပုံမရ။ ဈာန်ဝင်စားလို့။ လောကကြီးကို မေ့လို့။ တစ်ယောက်တည်းပဲရိတယ်လို့ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ထင်ကြလို့။ အာရုံစူးစိုက်လုပ်ကိုင်ကြလို့ နေနိုင်လိုက်ကြတာ။ ဖိုးဟန် မြင်လိုက်ရတော့ ဟောဗျာ... ဘာတွေလဲ ဘာတွေလုပ်နေကြတာလဲ။ သိချင်စိတ်က ဖိုးဟန်ကို နှိပ်စက်။ ဘယ်ဘက်ကို ဇက်ကလေးစောင်းပြီး ကြည့်လိုက်ပါချေတော့...

မှန်အိမ်ကလေးတစ်လုံး။ မှန်အိမ်ပြောင်းထိပ်မှာ လုံကလေးတစ်လုံး။ (၂)နံပါတ် ဇောက်လုံအကြီးလေး တွဲလောင်းလေးချိတ်လို့။ မှန်အိမ် အဖုံးစွပ်တဲ့ ကိုင်းထိပ်မှာ သံကြိုးကွင်းဆိုင်ပြီး သံကြိုးကွင်းပေါ်မှာ လုံကို တင်ထားတာ။

အဲဒီဘေးမှာ ဆရာဟန် ငုတ်တုတ်ထိုင်၊ အလုပ်ရှုပ်။ ဒါများ အဆန်းလုပ်လို့ မြင်ဖူးသား။ ကန့်နဲ့ နာနှစ်ဖြာတွဲထားတဲ့ နာကျိုးနဲ့ ပြဒါးဖမ်းနေတာ ထင်ပါရဲ့။ ဖိုးဟန် အတွေး ပြေးတော့မကြည့်။ မဟုတ်သေး။ လုံထဲကို ကြွေဇောက်ပန်းကန်လုံးထဲက အရည်တွေကို ကြွေဖွန်းလေးတစ်ချောင်းနဲ့ ခပ် ခပ်ပြီး လောင်း လောင်းထည့်နေတာ။

လောင်းလိုက် မီးစာလေးမြှင့်လိုက်။ မီးမြှင့်လိုက် လောင်းခါနီးမှာ မီးစာလေး နှိမ့်လိုက်။ မီးနှိမ့်လိုက်၊ အချိုးကျကျ ဆရာဟန် ကနေသယောင်။ တောင်တောင်အိအိ ဖိုးဟန် ဆက်ပြီးတွေး။ နည်းနည်းလေးမှ ဘဝင်မကျ။ သိချင်စိတ်က ရှေ့ဆောင်၊ ထိုင်နေရာကထ။ အနောက်မြောက်ထောင့်ကို ခြေ(၂) လှမ်းအရွေ့။ တွေ့ပါလေပြီကော။ စိမ်းပြာညိုမှောင် နီရောင်ရောတွေး အရည်တွေထည့်ထားတဲ့ ကြွေဇောက်ပန်းကန်လုံးလေး။ ဆရာပုဏ်ကတော့ သံဆုံတစ်လုံးကို သံကျည်ပွေ့နဲ့ ထောင်းလို့နေ။ အရွက်တွေကို ထောင်းနေတာ။ သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ ကွမ်းရွက်တွေပါလား။ ကွမ်းရွက်တွေ ညက်သွားတာနဲ့ ထမင်းစား စတီးဖွန်းအရည်နဲ့ သံဆုံထဲကနေ ကြွေ ထမင်းစားပန်းကန်ပြားကြီးထဲကို ခပ် ခပ်ထည့်တယ်။ ထပ်ထည့်ထောင်းတယ်။ ခပ်ယူတယ်။ ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်တယ်။ ပန်းကန်ပြားကို တစ်ဝက်ကန့်ပြီး ထည့်ထားတာ။ ငြိုးမောက်လို့လျှံ။ တောင်ထွတ်ကလေးတွေ သဏ္ဍာန်။

ဆရာဟန်နဲ့ ဆရာပုဏ်တို့ရဲ့ပုံစံတွေကို ကြည့်ပြီး ဘဝင်မကျ သဘောမတွေ့တဲ့ မောင်ဖိုးဟန်၊ ဆရာရသေ့ရှေ့မှောက်ကို ပြန်ရောက်သွားတယ်။ ဆရာရသေ့ကို ကြည့်လိုက်တော့ တုံ့လိုတာဝေ ကူနေကြီးနဲ့၊ ခပေါင်းစီးကရက်ကလေးခဲလို့။

မပြောရင်တော့ မေးမှ၊ မမေးမပြောမေးမှ ပြောမှာ။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ မေးမှာ။

‘ဆရာတော်၊ ဆရာဟန်နဲ့ ဆရာပုဏ် ဘာတွေ လုပ်နေကြတာလဲ ဘုရား’

သိချင်စိတ်နဲ့မေးတဲ့ မောင်ဖိုးဟန်ကို ဆရာရသေ့က ကြည့်တယ်။ ရင်မှာ စိုက်လို့ စိုက်ဝင်သွားတဲ့အကြည့်။

‘ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပါး ပြဒါးပိအောင် ဖမ်းဆိုတာ ဖမ်းကြားဖူးလား။ ကွမ်းအစ်ထဲက ဆေးနှစ်ပါးနဲ့ ပြဒါးပိအောင် ဖမ်းနေတာကွ’

စစ်စုလေရန်ကောလို့ မတွေးတော့။ ဆရာရသေ့ ပြောကို ပြောလိုက်ပြီ။ ဒါပေမယ့် မေးပြော ပြောလဲပြော။ မေးလဲမေး။ ဖိုးဟန် မသိတဲ့ အရေး။

အဂ္ဂိရတ်လက်သင် တပည့်လေး မောင်ဖိုးဟန် အပျံသင်စ ငှက်ငယ်ပမာလို ကြားဖူးပေါင်ဗျာ။ ဘယ်သိပါ့မလဲ။ ပြန်လျှောက်လိုက်ပါတယ်။ ပြောင်ပြောင်ပဲ။

‘မကြားဘူးပါ ဘုရား’
‘အဂ္ဂိရတ်မှာ ရိက္ခာထောက်စားလမ်းဆိုတာက ဉာဏ်ကွန့်လို့ ရတယ်ကွ၊ ထွက်ရပ်ပေါက် လမ်းစဉ်တော်ကြီးကိုတော့ အတ္တနောယတိ လက်တစ်ဆစ်လောက် မှ် အသိလေးနဲ့ သွားပြီးတော့ ဉာဏ်ဟုန်းပိုက်လေးနဲ့ လိုရာ ပြုပြောက် ခန့်စားထောက်နားလွှာမယ်’
‘ဘာပြုလို့လဲ ဘုရား’

'ဟ ဖိုးဟန်ရ ပြိုင်စံမပေါ် နိုင်ငံကျော် ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ တော်တော်များများ ကျမ်းပြုခဲ့ကြတယ်ကွ။ ကျမ်းမြတ်ကို မပြုခဲ့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေလဲ အများကြီး။ တချို့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေကြတော့လဲ လူသိမခံကြဘူး။ ကျမ်းပြုဖို့တော့ဝေး။ ရွက်ပုန်းသီး အင်္ဂိုရတ်ပညာရှင်များ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားကြတာလဲ ရှိသေး'

'နောင်လာမယ့် အင်္ဂိုရတ်သုစောသီ တွေအတွက် နာတာပေါ့ ဘုရား'

'ဟေ့ကောင် မင်းစိတ်ထင်တိုင်း မပြောနဲ့'

'အင်္ဂိုရတ်ရွက်ပုန်းသီးတွေ ထွက်ရပ်ပေါက်သွားတော့လဲ ဘာကျမ်းမြတ်မှ ထွက်ပေါ်မလာဘူး။ ကျမ်းမပြုခဲ့ကြဘူး။ ပါရမီဆိုတာ ဖြည့်ဆည်းမှုပေါ်မှာ တည်တယ်'

'အင်္ဂိုရတ်မီး အတတ်ကျမ်းမြတ်တွေ ကလဲ ခက်ခဲနက်နဲလိုက်တာ။ လျှို့ဝှက်လိုက်ကြတာ။ အောင်မယ်လေး တချို့ စာတွေဆို တွေးလို့တောင်မရဘူး။ အရကောက်နိုင်ကြဖို့ ဝေးစွာ နားမှ မလည်။ အသိနယ်ပယ်က လွန်'

'မင်း အပြစ်ပြောပြန်ပြီ။ ကိုယ် ဉာဏ်မမီတာကို အသာလေးငြိမ်နေ၊ သူများတွေ ကြားသွားရင် ရှက်စရာ ကောင်းလှသကွ'

ဖိုးဟန်မှာတော့ ဘယ်လို တွက်တွက် အရှုံး၊ နားမလည်တာကလဲ အရှုံး။ နားမလည်တာကို ခက်ခဲလှ ချည့်ရုံလို့ ပြောပြန်တော့လဲ ဦးနှောက်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့တဲ့သတဲ့။ ကောင်းပါလေရော မောင်ဖိုးဟန်။ ကောင်းကြသေးရဲ့လား။

ဒါပေမယ့် ကိုယ်ခံနေရတာကို ငြိမ်တော့မနေဘူး။ ပြန်ပက်တတ်တဲ့ မောင်ဖိုးဟန်။

'ဒီလောက်တောင် လျှို့ဝှက်နေကြမှတော့ ဘယ်နှယ့်တုံး။ ဘာပြုလို့ ကျမ်းပြုကြသေးတုံး။ မပြုဘဲ နေကြရောပေါ့။ အခုတော့ နှောင်းလူ အင်္ဂိုရတ်သမားတွေကို နှိပ်စက်သလိုဖြစ်နေတယ်'

ဖိုးဟန်က ပြောပြောကြည့်ကြည့် ဆရာရသေ့ မျက်နှာကို လှမ်းကြည့်တယ်။ ဆရာရသေ့မျက်နှာက ဆွေးဆွေးမြည်းမြည်း။ ရင်တုန်နေသလိုလို၊ ရင်ခုန်နေသလိုလိုကြီး။ အဝေးတစ်နေရာကို ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက် ချတယ်။

'မင်း ကျောင်းမှာ သမိုင်းသင်ခဲ့ရတယ်မို့လား'

'ဘယ်လိုမေးလိုက်တာလဲ ဘုရား၊ သင်ခဲ့ရတာပေါ့'

'သမိုင်းသင်ခဲ့ရပေမယ့် မင်းအ၊ သကွ။ သမိုင်းမသင်ခဲ့ရတဲ့ တောမရောက် တောင်မရောက်ကောင်တွေတော့ မပြောလိုက်ချင်တော့ဘူး။ ဪ သမိုင်းသင်ခဲ့ရတဲ့ မောင်ဖိုးဟန်'

ဖိုးဟန်စိတ်ထဲမှာ မခံချိုမခံသာ။ ထိုင်မရ ထမရ ဖြစ်သွားပြီ။ ဆရာရသေ့ဆိုတာလေ ပြောရက်လိုက်တာ။ ဖိုးဟန်ကို တကတည်း နှင့်နှင့်နည်းနည်း ချွဲချွဲပစ်ပစ်။ ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်။

'သမိုင်းနဲ့အင်္ဂိုရတ် ဘာများ အစိတ်လိုလဲ ဘုရား။ ကျောင်းမှာ သမိုင်းပဲ သင်တာ အင်္ဂိုရတ်မှ မသင်တာ'

ဖိုးဟန်က ဆတ်ဆတ်ထိခံတဲ့ ကောင်မဟုတ်။ နှုတ်လှံထိုးလိုက်တယ်။ ဆရာရသေ့မျက်နှာက ပြုံးတုံးတုံးကြီး။ ဘယ်နဲ့ညာ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်တယ်။ အုပ် အုပ်ပြီး လက်ခုပ်ကလေး တီးတယ်။ (၃)ချက်တိတိ၊ တခွပ်ခွပ်။

'မနည်းရယ်ဖို့ကောင်းတယ်' ဆရာရသေ့ နှုတ်တော်က အနာပေါ် တုတ်ကျနေတဲ့ ဖိုးဟန်ကို ပြောချလိုက်ပြန်ပါပြီ။ ဖိုးဟန်ကို ကြည့်ပြီး တော့လဲ ရယ်သွမ်းသွေးတော်မူတယ်။ မောင်ဖိုးဟန်ခံလိုက်၊ အရှိုက်ကို တော့ ထိပြီ။ နာလန်မထူ ပွဲကတော့ သွေးသံရဲ့ ခိုင်ပွဲရပ်။ အရှုံး။

'သမိုင်းနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး ဘုရား' ဖိုးဟန်က ဇွတ်ကြီးငြင်းတယ်။ တင်းကို ထားတာ၊ ပြုတ်ထွက်ပစေ။

'ဟကောင်ရ သမိုင်းမှာ ဘယ်တော့မှ မသေတဲ့ သက်သေတွေရှိတယ်။ မင်း ငြင်းလို့မရဘူး။ ငြင်းရင် မင်းရှုံးပြီးရင်း ရှုံးမယ်။ ကဲ မင့်ကို မေးမယ်'

ဖိုးဟန်က အာဂကောင်။ ရသေ့ဆရာ မေးချင်တာ မေးလိုက်စမ်း၊ ဖြေထည့်လိုက်စမ်းမယ်။ မျက်နှာထားနဲ့၊ တင်းလို့။

'မြန်မာနိုင်ငံ ပဒေသနာရေးခေတ် ပညာရေးစနစ်'

www.burmeseclassic.com

သမိုင်းဆရာကြီး မောင်ဖိုးဟန် တွေးလိုက်ရတာ ခေါင်းတွေ့မှူးနေောက် ဦးနေောက်တွေလဲ ခြောက်။

သမိုင်းရေးစီမံကိုလှန် ဆန်တက် လိုက်တော့ စိတ်ထဲမှာ တရေးရေးပေါ်၊ နှုတ်ကလဲ အော်လိုက်သေး...

'ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ပညာရေး'

ဆရာရသေ့က လေအေးလေးနဲ့ ခနဲပြန်တယ်။

'မင်း ဒါတော့ သိသား'

ဖိုးဟန်က မျက်လုံးကြီး လှန်ကြည့် တယ်။ ဆရာရသေ့ကတော့ နှံလိုက် ပြန်ပြီ။ ရသေ့ဦးအောင်နက် နက်လိုက် ပုံကတော့ မပေါ့လေနဲ့ မောင်ဖိုးဟန်။

'ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားတွေက ဘယ်သူတွေလဲကွ'

ဟုတ်တာပေါ့။ ဟုတ်ပေတာပေါ့။ တွေးလိုက်စမ်း မှန်းစမ်း။

ဘုရင်ဖြစ်မယ့် မင်းညီမင်းသား၊ မျိုးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိဖြစ်လာ ကြမယ့် အလောင်းအလျာတွေ၊ လယ် လုပ် ကုန်သွယ် သူဌေးသူကြွယ်တွေ၊ ဆင်းရဲသားနင်းပြား ပြည်သားတွေ၊ လူတန်းစားပေါင်းစုံ ဘုန်းကြီးကျောင်း သားတွေပဲ။ လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း ဒေါင်းလန်းကြီးနဲ့။

မင်းတုန်းမင်းကြီး ငယ်စဉ်ကာလ မောင်လွင် အမည်ရခဲ့စဉ်က ဘုန်းကြီး ကျောင်းသား၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ လူတန်းစားမခွဲခြား တစ်ပြားတည်းရှိ၊ တစ်သားတည်းညီ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်း သား လူတန်းစား တစ်ရပ်တည်းပဲရှိ။ ဆင်းရဲသားတွေ မွဲနေတာ ဘုရင်ဖြစ် မယ့် ငနဲက သိတယ်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးငယ်ဘဝ ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားမောင်လွင်ကို ဆရာတော် သိမ်းခိုင်းထားတဲ့ ငါးခြောက်ပြား

ပျောက်သွားလို့ပြားနေအောင် အရိုက် ခံခဲ့ရသေးတာ။

ဆရာတော်ရဲ့အဆုံးအမ မောင်လွင် ကျော့ပြင်မှာ ဒဏ်ရာရ၊ အမာရွတ်တွေ ထင်ကျန်၊ သေတစ်ပန် သက်ထက် ဆုံး။

မိုးထားတဲ့ အင်္ကျီကိုမ ကျော့ပြင်က အမာရွတ်ကိုဖော်၊ သားတော် သမီး တော်တွေကိုပြ၊ အာစရိယအဆုံးအမ ငါ့နည်းတူ လိုက်နာကြ ကောင်းလိုက် တဲ့ မိဘ၊ ဩဝါဒ။

ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက် စာသင် ဖက်တွေ ကျက်လိုက်ရတဲ့ စာဝါ။ တစ်နေ့မှာ (၃)ဝါ၊ (၄)ဝါ။ တချို့များ တော့(၉)ဝါ၊ (၁၀)ဝါ။ တချို့ဆို တစ်ဝါ၊ တစ်ဝါ အာတစ်ကိုက်။

မင်းကျောင်းထွက်တွေ၊ ပွဲကျောင်း ထွက်တွေ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် စာချဆရာတော် တွေက သင့်တင့်ရာ လိုက်ဖက်ရာ သင်ရိုးတွေကို ချမှတ်။ လိုက်နာအပ်တဲ့ စည်းကမ်းတွေကို ရေးဆွဲ၊ ကြံလာမယ့် ပွဲတွေ နှဲနိုင်အောင်။

ပြည်ရေးပြည်ရာအဖြာဖြာ တိုင်း ပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်နိုင်တဲ့အထိ သင်ကြား၊ သမိုင်းမှာ ထင်ရှားတဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက် ဘုရင်တွေ ရှိ တယ်။ နည်းလား၊ များလှချည့်။

ဆရာရသေ့ဦးအောင်နက် ဒါတွေကို ကွက်ခနဲ မြင်အောင် ပြချင်တာလား။ မောင်ဖိုးဟန်မှာ ရမ်းရော်မှန်းဆ တွေး

လိုက်ရတာ ခေါင်းတောင်ကိုက်လာ။

'ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဘာတွေ သင်သလဲကွ'

ဟုတ်ပဲ။ အခုမှ တွေးမိ။ စာပေ ပညာ၊ ဗေဒင်၊ နက္ခတ် အောင်မယ် အင်္ဂါရတ်လဲပါသေး။ ပေါ့သေးသေး တွက်မထားနဲ့ အများကြီးမှ အများကြီး။ ဆေးနဲ့ အင်းပညာ။

ပွဲကျောင်းများမှာတော့ ဓားခုတ်၊ လှံထိုး၊ လေးပစ်၊ သေနတ်ပစ်၊ ဆင်စီး၊ မြင်းစီး၊ လက်ဝှေ့လက်ပမ်း၊ သိုင်း သင်တန်းတွေနဲ့ တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်ရေး... လက်မနှေးခဲ့ကြ။

တွေးကြည့်တော့ သေးသိမ်တဲ့ ပညာရေးမဟုတ်။ နောင်တမလွန်ဘဝ ဆက်တိုင်း သံသရာ ဒီလိုင်းတွေကျော် လို့ ပြည်နိဗ္ဗာန် ခေမာသောင် တစ်ဖက် ကမ်းအရောက်...

'မြန်မာစာ၊ ပါဠိစာ၊ ဆေးဝါး၊ ဗေဒင်၊ နက္ခတ်၊ အင်္ဂါရတ်'

'ဟေ ဟေ ငါလိုချင်တဲ့ အဖြေရပြီ။ အဖြေကလဲ တစ်လုံးတည်း အဲဒါ အင်္ဂါရတ်'

ဆရာရသေ့ သဘောတော်ကျ ပီတိတွေလဲခ၊ မျက်နှာတော်က ပုံရိပ်ပြ။

'ဆေးဝါး၊ ဗေဒင် နက္ခတ် အင်္ဂါရတ်ဆိုတဲ့ လောကီပညာတွေက တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု ဆက် စပ်နေတယ်။ အခြေခံတွေ တူတယ်။ တစ်ခု တတ်ရင် နောက်တစ်ခု တတ်တယ်။ ဖတ်စဉ် က တစ်ခုတည်း။ ခက်မတူပြာသလို ဘာသာ ရပ်တွေကွဲ၊ ခန့်အဆုံးကတော့ ယတူ၊ ကျွဲ၊ ခြားနား တစ်လမ်းစီသွား'

'အင်္ဂါရတ်ကျမ်းစာတွေ ခက်တာနဲ့ လျှောက်ကြတဲ့ လမ်းမတူတာ ဘာဆိုင် လို့လဲ ဘုရား'

'ဆိုင်ပါသော်ကော မောင်ဖိုးဟန်။ ကေန ကေ'

'အခုအချိန် မင်္ဂလာ ခက်ခဲလှပါ

တယ်ဆိုတဲ့ အင်္ဂါရတ်ကျမ်းစာတွေ ထဲက လျှို့ဝှက်ချက်လို့ ထင်နေတဲ့ ခက်ခဲနက်နဲမှုတွေဟာ ပဒေသရာဇ် ခေတ်တုန်းက မခက်ခဲ။ လွယ်မှလွယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသားတိုင်း တတ်ကြ တယ်။ ဆရာတော်တွေက သင်ပေး ကြတယ်'

ဟုတ်တာပေါ့။ ပိုးဟန်တွေမိပြီး ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ရေး သားကျမ်းပြုခဲ့ကြတဲ့ ကျမ်းတိုင်း ကျမ်းတိုင်းမှာ သူတို့ခေတ် သူတို့အခါ က ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက်တိုင်း တတ် ကြတာ။ အခုမှပဲ။ သင်ကြားကြတာကို တတ်ကြပြီပေါ့။ တချို့ဆို တစ်ဖက် ကမ်းခတ်။

အက္ခရာပညာ၊ သင်္ချာပညာ၊ နာမ ပညာ၊ ဝိဇ္ဇာပညာ၊ အဓိပ္ပာယ်ပညာ၊ ဝေါဟာရစကား၊ ဝေါဟာရစကားတွေ ကို လုံးဝထွေးရစ်ပတ် ကြားညှပ်ရေးသား ခဲ့တာပဲ။

ဒါပေမယ့် သိနိုင်လောက်တဲ့ နည်း ပညာကိုတော့ ချန်ချင်ချန်မယ်။ ကျန် ချင်လဲ ကျန်နေခဲ့လိမ့်မယ်။ သိတယ် လေဆိုပြီး မြှုပ်ချင်လဲ မြှုပ်ထားမယ်။ ဖြုတ်ချင်လဲ ဖြုတ်ထားခဲ့မယ်။ မလိုတာ တွေကိုဖယ်။ လိုတာတွေကိုတော့ အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝ ပညာရကြစေဖို့။ 'ဉာဏ်တူရင် ပျက်စပ်ဆိုတာ ဒါများ လား'

သူတို့ခေတ်သူတို့အခါက ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားတိုင်း တတ်ကြသော် လည်း...

ပိုးဟန်တို့ခေတ်မှာတော့ တိမ်မြုပ် လို့ ပျောက်ကွယ်။ ဘယ်ကျောင်းကမှ ဒါတွေကို မသင်။ မသင်တော့ မတတ် မတတ်တော့မသိ။ မသိတော့ ခက်ခဲ၊ နက်နဲတယ်ထင်။ လျှို့ဝှက်ပညာရပ် အသွင်...မြင်။

မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ကံကြမ္မာတစ်ဆစ်ချိုး

ကြောင့် ပိုဆိုးတာက နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ် အုပ်စိုးခဲ့တဲ့ သူ့ကျွန်ဘဝ။ ခေတ်ဆို။ ခေတ်ကျပ်။

သတ်မှတ်တဲ့ ဥပဒေက အင်္ဂါရတ် ထိုးရင် ရာဇဝတ်မှု။ ကျော်ဇော။ အက်တူးဆန်ဆန် အော်ဂလီဆန် လောက်တဲ့ ဥပဒေ ကိုလိုနီခေတ် ကလေ။ ဟေ... ဟေ။ မကောင်းလိုက် တာများ။

ပြော မပြောချင်တော့ဘူး။ ထင်ထင် ပေါ်ပေါ် ဘယ်သူ အင်္ဂါရတ်ထိုးပုံမလဲ။ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးအင်္ဂါရတ်ထိုးကြရ။ လူမသိ။ သူမသိ။ ရှောင်လို့ တိမ်းလို့ မမိဖို့။

ကဲ လက်ထပ်သင်ပေးမယ့်ဆရာ ဘယ်မှာလဲ။ ဖမ်းကြ ဆီးကြ ပြေးကြ လွှားကြ ပျောက်ကွယ်ရပြီ။ မြန်မာ့ အင်္ဂါရတ် မျိုးဆက်ပြတ်။ လက်သပ် ကိုယ်ကျွတ်။ ချွတ်ခြံကျ။

အဖိုးအနန္တထိုက်တန်တဲ့ အင်္ဂါရတ် မီးပညာ၊ ကျွန်ပြုခံလိုက်ရတာနဲ့ အညွန့် တုံး။ လူလုံးမလှ။ နှောင်းလူမှန်သမျှ သံဝေဂရကြစေ...

အဲဒီလို မျိုးဆက် မပြတ်အောင် ကဏ္ဍ အသက်ထင်ရှား ရှိနေကြတဲ့ အဗ္ဗိဇာန် ပညာရှင်ကြီးများကဏ္ဍနဲ့ ကဏ္ဍ ကိုယ်တိုင် အကျိုးခံစားနေတဲ့ အာဇာနည်အခြားပြာ မိမိတတ်တို့ကို

နှောင်းလူ အညွန့်တလူလူ တံခွန်ထူ အဗ္ဗိဇာန် သုတသီများကတွက် လက်ဆင့်ကမ်းပညာကဏ္ဍ ဝေထော်မှု ကြွယ်၍ တောင်းပန်ကော့ ဆိုပါရစေ။

ထွက်ရပ်စခန်း မြန်းတော်မူကြကုန် သော ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး များ ကိုယ်တော်တိုင် ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ် အလောင်းအလျားများအတွက် သူတို့ခေတ်သူတို့အခါက အသုံးအနှုန်း စကားလုံးတွေနဲ့ ကျမ်းပြုခဲ့ကြပါတယ်။

ထွက်ရပ်စခန်းမြန်းနိုင်ဖို့ လမ်းညွှန် ခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီလိုပါပဲ အခုခေတ် အခုအခါ နားလည်နိုင်ကြမယ့် စကားလုံးတွေ သုံးပြီး လမ်းစဉ်တော်အသီးသီးကို "မီးနေလုံထား"က အစအန္တိမ နောက် ဆုံးခရီး ကိစ္စပြီးတဲ့အထိ ရေးသားလို့ ပညာပေးကြပါရန် မေတ္တာစကား ဆိုလိုက်ရပါပြီ။

မီးနေကို တတ်ရင် လုံထားကို တတ် ပါပြီ။ လုံကို ထားတတ်ရင်လဲ မီးနေကို သိပါပြီ။

အင်္ဂါရတ်မီးပညာက ကြီးကျယ် တယ်။ နည်းကအဖုံဖုံ၊ ဆရာစုံ။ စုပြု ထိုးသတ် ဓာတ်ကလဲ အမယ်မယ်။ လမ်းစဉ်နယ်ပယ်က အများကြီး။ မြစ် ကို အလျားလိုက် ကူးရသလို ဆရာ ဆိုတာသာ မရှိရင်...

ဒါကြောင့် တောင်းပန်စကား ဆိုရ တာပါ။ အကြောင်း ရှိပါတယ်။

စာတည်းချုပ်နဲ့ ပတ်သက်ဆက်နွယ် နေပါတယ်။

စာတည်းချုပ်ရဲ့ နှုတ်က ထွက်လာ တဲ့ စေတနာ စကားတစ်ခွန်းကြောင့်ပါ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

[၁]

ထုံခမ်း

လူထူးဆန်း(သားခြောက်လေး)

မောင်နှုတ်သီး

စာရေးသူ ကျွန်တော်တို့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်းတရားကို ပီပီပြင်ပြင် အားမထုတ်နိုင်သေးသရွေ့ သံသရာ ဆိုသည် စက်ဝန်းထဲ တဝဲဝဲ တလည် လည် ကူးခတ်နေကြရဦးမည်ဟု ဆိုပါ သည်။

ဤဘဝမှာ ကုန်ဆုံးပြီးပါက နောင် ဘဝသစ်တို့ ကူးပြောင်းကြရပါဦးမည်။ ဘဝသစ်တစ်ခုဖြစ်ခြင်းအစ၌ နာမ်ဟူ သောအရာမှာ အဓိကဟု ကျွမ်းဂန်များ ၌ ဆိုသည်။

အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ(တစ် နည်း) ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ လေးပါးအကြောင်း ညီညွတ်လျှင် ဘဝ သစ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်သည်ဟု ဆိုပါ သည်။

ဘဝသစ်တစ်ခု စပြုဆိုသည်နှင့် ရှေး က ပြုပြင်ခဲ့သမျှသော ကံအကြောင်း တရားများကြောင့် ပဋိသန္ဓေဆိုသည့် သက်ဆိုင်ရာ အကျိုးတရားတစ်ခုဖြစ် လာမည့် မိခင်၏ဝမ်း၌ ဝင်စားရသည် ဟု ကျွမ်းဂန်များ၌ ဖွင့်ဆိုသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ပဋိသန္ဓေတည်ခြင်း (၄)မျိုးရှိသည် ဟု စာရေးသူ၏ ကိုးကွယ်ရာ မအူပင် ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်မှာဖူးသည်။

၁။ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေ- ရုပ်နှင့်နာမ် နှစ်ပါးလုံး တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ်ပေါ် လာကာ တစ်နေရာရာမှာ ဘွားခနဲ ကျရောက်လာသည့် ဖြစ်ခြင်းမျိုး၊ မည်သည့် အမှီအတွယ်မှမလို (ဥပမာ-နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြိတ္တာတို့၏ ပဋိသန္ဓေမျိုး)။

၂။ သံသေဒပဋိသန္ဓေ-သစ်ပွင့်သစ် သီး၊ ရေညှိ စသည့် အမှီအတွယ်ရှိ ရာမှ တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလာ

လူခြောက်လေး မောင်နှုတ်သီးတူ

- ခြင်းမျိုး၊ (ဥပမာ-မိုးလောက်လန်း)။
- ၃။ အဏ္ဏပဋိသန္ဓေ-အခွံ(သို့မဟုတ်) ဥအတွင်းနေရသည့် ကြက်၊ ငှက် စသည့် သတ္တဝါတို့၏ ပဋိသန္ဓေမျိုး။
- ၄။ ဇလာဗုပဋိသန္ဓေ- ယခု စာရေး သူတို့အပါအဝင် လူ၊ ခွေး၊ နွား စသည့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့ မိခင်၏ သားအိမ်၌နေရသော ပဋိသန္ဓေမျိုး

များဟု မိန့်ကြားဖူးပါသည်။

[၂]

စာရေးသူ ကျွန်တော် နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီး အတွက် အပြင်လောကတွင် အမှန် တကယ်ရှိနေသည့် ထူးထူးဆန်းဆန်း အကြောင်းအရာများကို သက်သေ အထောက်အထားများနှင့်တကွ လက် တွေ့တင်ပြရန် အမြဲကြိုးစားပါသည်။

ထိုသို့ ကြိုးစားရှာဖွေရင်းမှ အထက် ပါ ပဋိသန္ဓေလေးမျိုးထဲမှာမှ စာရေးသူ ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ မိခင်၏ဝမ်း၌ တည် ရသော ဇလာဗုပဋိသန္ဓေဖြင့် သန္ဓေ တည်ပြီး လူ့ဘဝသို့ ရောက်လာပြီးကာ မှ ထူးထူးဆန်းဆန်း ရုပ်ရှိသော်လည်း နာမ်မဲ့နေသည့် သားခြောက်ကလေး တစ်ယောက်အကြောင်းကို ကြားသိခဲ့ရ ပါသည်။

ယခင်ထွက်ပြီးခဲ့သော နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းများ၌ မကြာခဏ ဖတ်ခဲ့မိပြီး စဉ်းစားတွေးတောခဲ့သော် လည်း တိကျသော အဖြေမရခဲ့။ ယခု ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံမိမှ ထိုသနားစရာ ကောင်းသည့် သားခြောက်လေး မောင်ထူးဆန်း(ခေါ်) မောင်ကျော်ထူး ဆန်းလေးအကြောင်းကို နက္ခတ္တ စာချစ်သူများနှင့်အတူ ပိုင်းဝန်း အဖြေ ရှာရန် လေ့လာရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ သည်။

မောင်ထူးဆန်းလေး ဖြစ်သော (အရပ်အခေါ်) မောင်နဂါးသီးလေးကို

◆ လူကြောက်စား ကျော်သန်းတို့၏ မိခင်ဒေါ်အေးမှ ရုပ်လင်းပြောကြားမည်
◆ ကွင်းထိုဒီနမ် မူတော် သိမ်သရေစဉ်

ရပ်စောက်(နဂါးခြို့တော်)နှင့် (၅) မိုင်ခန့်ကွာဝေးသည့် မကျီးကုန်း ကျေးရွာအုပ်စု၊ မကျီးကုန်းကျေးရွာ နေ ဖခင် ဦးဘအုန်းနှင့် အမိဒေါ်အေး တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ မွေးချင်း (၇)ယောက်အနက် နံ့ညာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

မိဘနှစ်ပါးမှာ ရိုးသားကြီးစားသော နေတိုင်းရင်းသားများဖြစ်ပြီး လယ်စိုက် ခြင်း၊ တောင်ယာလုပ်ကိုင်စားသောက် ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းပြုသည်။ မိခင်ဒေါ်အေးမှ မောင်နတ်သီးလေး ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ၌ ထူးဆန်း လှသောအိပ်မက်များ မြင်မက်ခဲ့ကြောင်း စာရေးသူကို ပြန်လည် ပြောပြပါသည်။

ဝါဆိုလတွင် စာရေးသူတို့ဒေသ၌ လယ်စိုက်ချိန်ဖြစ်ပြီး မိခင်ဒေါ်အေးမှာ လယ်ကွင်းထဲ ဆင်းနေချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် မောင်နတ်သီး၏ ကိုယ်ဝန်မှာ မိခင်ဝမ်းထဲ သန္ဓေခနေပြီး ထူးဆန်း ဖွယ် ကြုံရသည်မှာ ကိုယ်ဝန်မှာ တစ်ခါ တစ်ရံ အလွန်ကြီးမားလာပြီး တစ်ခါ

တစ်ရံ ဘာမှမရှိသည့်အတိုင်းဟု ဆို သည်။

ထို့ကြောင့် မိခင်ဒေါ်အေးမှာ အလုပ် အကိုင်မပျက်၊ လယ်စိုက်မပျက်ခဲ့ဟု စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။ မွေးဖွား မည့်နေ့ လယ်ထဲ၌ လယ်စိုက်နေစဉ် ဗိုက်အနည်းငယ်နာလာသဖြင့် မိခင်မှ အိမ်ပြန်လာခဲ့သည်။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို အရပ်လက်သည် ခေါ်ခိုင်းပြီး မွန်းလွဲ(၁)နာရီခန့်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ မွေးဖွားပြီးနောက် ကြုံ တွေ့ရသည့်အနေအထားများကို မိခင် ဒေါ်အေးမှ စာရေးသူ ကျွန်တော့်ကို ယခုလို ပြောပြပါသည်။

‘မွေးပြီးတော့ လက်သည်က ကျွန်မကို... နှင့်ကလေးက ပျက်စီးနေပြီ ပီအေး’ လို့ ပြောပါတယ်။

‘ကျွန်မက အစ်မရယ်... သေချာကြည့်ပေး ပါဦး။ တာလို့လဲဆိုတော့ သား...အမေတို့ ဆီမှ လာနေမယ်ဆိုတာ မနေ့ညက ကျွန်မ အိပ်မက်ထဲ သေချာ လာပြောသွားသေး တယ်။ သေချာကြည့်ပေးပါ အစ်မရယ်... ဆိုမှ သူ့သေချာကြည့်ပေးပါတယ်။ အဲ...

သိပ်ကြာတော့ ‘ဒီမှာ... ခုံညင်းလောက်စတဲ့ အလုံးတစ်လုံးတော့ တွေ့တယ်။ နှစ် ကြည့်ရုံ ရင် ဝါပြေးမယ်’ လို့ ဆိုတော့ ကျွန်မလဲ ကြည့်ရုံတယ်အစ်မ၊ ပြသပြလို ပြောလိုက် တယ်။

အဲဒီမှာ လက်သည်မပြတဲ့ အဖြူရောင် အလုံးလေးကို ကြည့်ပြီး ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ခွဲကြည့်ရုံထိတ် ပေါက်လာတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မ လဲ ‘အစ်မ...အဲဒါလေးကို ခွဲပြပါလား’ လို့ ဆိုတော့ လည်သည်မက ခွဲပြပါတယ်။

သေချာတယ်။ ဒါ ကျွန်မဆီ လာနေချင်တဲ့ သားလေးဆိုတာ သိလိုက်တယ်။ အဖြူလုံး လေးအထဲမှာ ကွေးကွေးလေးဖြစ်နေပြီ ဖြ ဖွေးတောက်ပနေတဲ့ မောင်နတ်သီးလေး ဆိုတာ ကျွန်မ သိလိုက်တာပေါ့’

ဟု စာရေးသူ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြ ပါသည်။

မိခင်ဖြစ်သူဒေါ်အေးမှ ဆက်လက် ပြောပြရာ၌...

‘ရွာထဲက လူကြီးသူပေတွဲက ပြေးခဲ့ သံ နတ်တို့ ဒါ နတ်ပေးတဲ့ကလေး ချစ်ကြည် ဟု ပြောကြပါသည်။ တစ်ခေါင် က...

‘ကျွန်မဈေးသွားလို့ သူ့ကို မှန်ချောင်လေးထဲထည့်ပြီး နို့မှုန့်ဘူးကို ဒီတိုင်းထားခဲ့တာ။ အမှုန့်လိုက်ပေါ့။ ပြန်လာတော့ အိမ်နီးနားချင်းတွေက “နင့်အိမ်ပေါ်က ကလေးငိုသံ ကြားတယ်၊ ဘယ်က ကလေးရောက်နေတာလဲ” လို့ ဝိုင်းမေးကြပါသည်။

အဲဒီမှ ကျွန်မရဲ့ နတ်သီးလေးငိုသံ မှန်း ကျွန်မလဲ သိလိုက်တာ။ ညကျတော့ ကျွန်မကို နောက်တစ်ခါ ဈေးသွားရင် နို့မှုန့်ကို ဖျော်ပေးခဲ့ဖို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ နောက်ဆို ဘယ်သွားသွား ဖျော်ပြီး ထားခဲ့ပေတော့ ကလေးငိုသံ မကြားကြရတော့ဘူး’

ဟု စာရေးသူကို ပြောပြပါသည်။ ဆက်ပြီး ငိုအားထက် ရယ်အားသန်ရသည့်အဖြစ်တစ်ခု ထပ်ပြောပြပါသည်။ ပင်းတယမှ ခင်ပွန်းသည်၏ နွားပွဲစားဧည့်သည်တစ်ယောက် နွားရှာဝယ်ရင်းဖြင့် နှစ်ညအိပ်ခန့် လာသွားစဉ် ကြုံခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်ဟု ဆိုပါသည်။ ပထမညတွင် ဘာမှမဖြစ်ခဲ့။ ဒုတိယညရောက်မှ ပြဿနာစာစသည် ဟု ဆိုသည်။

‘ကျွန်မတို့ရဲ့ လေ့ကျင့် ဧည့်သည်ဆို အိမ်ရှေ့ခန်းမှာရှိတဲ့ ဘုရားခန်းရှေ့မှာပဲ နေရာပေးလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီညကတော့ ရွာလူကြီးက အစည်းအဝေးမလာမနေရဆိုလို့ ကျွန်မတို့လင်မယား သွားရတယ်။ ဧည့်သည်က အိမ်ရှေ့သူ့အိပ်ရာမှာပဲ လှဲပြီး ကျန်နေခဲ့တာ။ ကျွန်မတို့ ည(၁၁)နာရီလောက် ပြန်ရောက်တော့ ပင်းတယဧည့်သည် မရှိတော့ဘူး။ သူ့အိတ်တွေလဲ မမြင်တော့ဘူး။ ဘယ်ထွက်သွားမှန်းလဲ မသိဘူး။

နောက်မှ သိရတာကတော့ သူ့အိပ်နေတုန်း အတွင်းအိပ်ခန်းထဲက

◆ အိမ်ကလေး ပူဆာသမျှ ဝယ်ထားပေးရမည့် အဝတ်အစားများ

ခြေသံကြားပြီး လူတစ်ယောက် ထွက်လာကြောင်း၊ သူလည်း ခေါင်းရင်းနံဘေးက ဓာတ်မီးနဲ့ ထိုးကြည့်သော်လည်း ဘာကိုမှ မမြင်ရကြောင်း၊ အောက်ဘက် မီးဖိုချောင်ဘက်သို့ ဆင်းသွားပြီး အိုးခွက်များ လှန်လှောကာ ထမင်းစားသံကြားရကြောင်း...

မကြာခင် အိမ်ပေါ် ပြန်တက်လာသံကြားပြီး အိပ်ခန်းထဲဝင်သွားကြောင်း၊ သရဲခြောက်သည်အထင်နှင့် ဆက်မအိပ်ဝံ့တော့ဘဲ ပင်းတယသို့ ညတွင်းချင်း ပြန်ပြေးခဲ့ကြောင်းကို ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ပြောပြပါသည်။

နောက်မှ ဒေါ်အေးတို့အိမ်တွင် မောင်နတ်သီး(သားခြောက်လေး) မွေးထားမှန်းသိမှ ပြန်ပြီး ဝင်ထွက်ရဲကြောင်းကို ပြောပြခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ ကျွန်တော် မြင်ရတဲ့ မောင်နတ်သီးလေး၏ အရွယ်အစား ကံတော့ (၃)လက်မခန့် အရွယ်အစား ရှိပါသည်။ မှန်ပေါင်းချောင်ထဲ ထည့်ထားပြီး အပေါ်မှ အဝတ်ဖြူစလေး တစ်ခုနှင့် ပတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူလိုချင်သမျှ စားချင်သမျှ အားလုံးကို မိဘနှစ်ပါးအပေါ် ပူဆာမှု သိပ်မရှိဘဲ အစ်မဖြစ်သူများထံ၌သာ လှည့်ပတ် တောင်းလေ့ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

မောင်နတ်သီး အချစ်ဆုံးအစ်မမှာ “မချစ်လင်း” ဟု ခေါ်ပြီး အိမ်ထောင်သည်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ မောင်နတ်သီးလေး၏ တစ်အိမ်ကျော်တွင် နေထိုင်ပြီး သူ လိုချင်တောင့်တသမျှကို ရအောင် ဝယ်ပေးသည်ဟု သိရသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူ ကျွန်တော်လည်း မချစ်လင်းထံ မေးမြန်းရန် သူ့နေထိုင်သည့်အိမ်သို့ သွားရောက် မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

‘မောင်လေး အရမ်းလိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုခုဆိုရင် နေ့လယ်ခင်းတောင် သူ့ရောက်လာတယ်။ သူ့လာမယ်ဆိုရင် အရင်က မရိပ်မိခဲ့ပေမယ့် အခုကြာလာတော့ ရိပ်မိလာပြီး အဲဒီလို ရိပ်မိတာကတော့ အိပ်ချင်လာတာပါ။ သူ့လာပြီဆိုရင် ကျွန်မအခုပဲ အိပ်ရာက ထတယ်။ အခုပဲ ပြန်အိပ်ချင်လား။ အဲဒါနဲ့ ခေါင်းဦးပေါ် ခေါင်းချလိုက်ရင် တံခါးဖွင့်သံ၊ အိပ်ခန်းဆီ သူ့လာတဲ့

www.burmeseclassic.com

ခြေသံ အကုန်သိနေတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မက အိပ်မုန့်စုံမွှားပေါ့။ တကယ်လိုလို အိပ်မက်လိုလို ဖြစ်နေတာ ကျွန်မနား ရောက်လာပြီမှ အစ်မ... မနေက ရွာထဲက သူနဲ့ရွယ်တူကလေးတွေပါ (ဘယ်သူ၊ ဘယ်သူပေါ့) ဆံပင်ကို အနီရောင်ဆိုးထားတာ တွေတယ်။ အဲဒါ မောင်လေးကို မနက်ဖြန်ဈေးသွားရင် ဝယ်ခဲ့ပေး။ အဲဒီလို ပူဆာတာ။

နောက်တစ်နေ့ ဈေးသွားတော့ ကျွန်မက ဝယ်ပေးရတော့တာပေါ့။ အခု အမေ့အိမ် သူနဲ့ဘေးက ကွင်းထိုးလယ်သာဖိနပ်ဆို ကျွန်မကို ပူဆာလို့ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပတ်ကမှ ဝယ်ပေးထားရတာ။

ဟု စာရေးသူအား ပြောပြပါသည်။ 'သူတို့ကို လူကြီးသူပုတွေကတော့ နတ်သက်ကြွပြီး နောင်ကောင်မွန်တဲ့ဘဝကို တစ်ဆင့် မကူးသွားခင်မှာ ပါခဲ့တဲ့ ဝင့်ကြေးခဏလာဖြေတဲ့သဘောနဲ့ ကျွန်မတို့ဆီမှာ ပိုသန့်ရှင်းစင်စင်ထက်ထက်ကလေးပြောပြပါ

တယ်။ ဒီကြောင့် နတ်ပေးတဲ့ကလေးပိုမောင်နတ်သီးလို အိမ်နာယပ်ပေးပြီး တကယ်ပဲ ထူးဆန်းလို့ ကျော်ဆန်းထူးလို့ မှည့်ပေးခဲ့တာပါ။' ဟု မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်အေးမှ ထပ်မံရှင်းလင်း ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

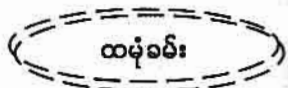
[၃]

“သံသရာဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း” ဟု မိလန္ဒမင်းကြီးက ရဟန္တာအရှင်နာဂသေအား မေးလျှောက်ခဲ့စဉ် အရှင်နာဂသေနက ...

‘မင်းမြတ်... ဤအနပ် ဤတံ၌ ဖြစ်၍ ဤအနပ် ဤတံ၌ပင် သေ၏။ ဤအနပ် ဤတံ၌ပင် သေ၍ တစ်ပါးသောအနပ် တစ်ပါးသောတံ၌ ဖြစ်၍၏။ ထိုအနပ် ထိုတံ၌ ဖြစ်၍ ထိုအနပ် ထိုတံ၌ပင် သေပြန် ၏။ ထိုအနပ် ထိုတံ၌ သေ၍ တစ်ပါးသောအနပ် တစ်ပါးသောတံ၌ ဖြစ်ပြန်၏။ မင်းမြတ်... ဤကား သံသရာပင်ဖြစ်၏’ ဟု မိန့်မှာခဲ့သည်ကို ကျမ်းဂန်၌ ဖော်ပြထားပါသည်။ အဋ္ဌသာလိနိ

အဋ္ဌကထာ၌လည်း **“ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တရားတို့၏ အဆက်မပြတ်သော ဖြစ်စဉ်သည် သံသရာမည်၏”** ဟု ဖော်ပြပါရှိသည်။

ထိုထိုကဲ့သို့ စဉ်ဆက်မပြတ် ဖြစ်နေသော သံသရာတွင်းမှ လူသားများ ဖြစ်သည့် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးနှင့် စာရေးသူ ကျွန်တော်တို့အပါအဝင် ရုပ်ရှိပြီး နာမ်မဲ့သည်ဟုလည်း မဆိုနိုင်။ ရုပ်နှင့်နာမ် သီးခြားစီဖြစ်နေပြီး မည်သို့မျှ ဝေခွဲ၍ မရနိုင်သည့် အလွန်ဂမ္ဘီရဆန်၍ ထူးထွေ ဆန်းကြယ်လွန်းလှသော မောင်နတ်သီး (သားခြောက်လေး)ကို ကြုံကြိုက်လျှင် လာရောက် ကြည့်ရှုလေ့လာစေလိုကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် ရှာဖွေ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

စာမျက်နှာ (၂၃၇)မှ အဆက်

အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယောဓာတ်များနှင့် ပြည့်စုံ၍ အောက်သိဒ္ဓိဝယ်များနှင့်လည်း ပြည့်စုံနိုင်သည်ဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်မိပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ အဆောင်ဓာတ်လုံးအဖြစ်လည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အင်္ဂါရတ်ပညာကို ဝါသနာထုံ၍ လေ့လာလိုက်စားနေကြသူများ လိုအပ်သလို အသုံးပြုနိုင်ရန် ဆရာဦးခင်ညွန့်၏ ခိုက္ခာထောက်(လက်တွေ့) အောင်မြင်နေသည့် နည်းလမ်းကို ကျွန်တော် မျှဝေဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

နည်းလမ်းအပြည့်စုံနှင့် လုပ်ထုံးနည်းမှာ...

ဘော်(၁)ပဲ၊ ပြဒါ(၂)ပဲ၊ ကြေး(ဒန်)(၄)ပဲသားကို ချိန်တူယ်၍ ပေါင်းထိုးရမည်။ ဦးစွာ သွပ်နှင့် ပြဒါးကို တွဲရသည်။ ပြီးက ဘော်ကို ထည့်ထိုးသည်။

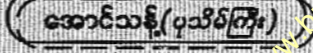
ဓာတ်(၃)မျိုး ပေါင်းသွားစပ်သွားပါက ကြေးကိုထည့်၍ အနွံပိတ်ပြီး လုံတစ်ခိုင် မီးခိုက်ရပါသည်။ ပြီးပါက ထိုဓာတ်လေးပါးလုံးကို ချော်ဖြင့် လုံတစ်ခိုင် မီးခိုက်ရပါသည်။

ရရှိလာသော စပ်သားဓာတ်ကို မီးရောက်ရှိစေရန် ဓာတ်ကြီးလုံခွဲဖြင့် တစ်လုံထိုးပါ။ ပြီးက **နာလေးတူ** ထည့်၍ နာချက်လိုက်ပါက ဓာတ်သားအဝါကို ရပါသည်။ မိမိနှစ်သက်သလိုတွဲစပ်အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အင်္ဂါရတ်ပညာကို လေ့လာလိုက်စားနေကြသူများအနေနှင့် ကုန်ကျစရိတ်မများ အချိန်သိပ်မယူရဘဲ အချိန်တိုကာလအတွင်း ခိုက္ခာထောက်ဓာတ်သားအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ကြပုံအဆောင်ဓာတ်လုံး အဖြစ်လည်း အသုံးပြုနိုင်မည့် နည်းလမ်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်အနေနှင့် ငွေကြေး အခက်အခဲ တွေ့ကြုံနေကြရသည့် အင်္ဂါရတ်ပညာ လိုက်စားနေကြသူများ အသုံးပြုဆောင်ရွက်နိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်၍ ဓေတနာကောင်စီမျှဝေ ဖော်ပြပေးအပ်လိုက်ပါသည်။

ဤဆောင်ပါးဖြင့် ဆရာဦးခင်ညွန့် (ကျောက်မဲ)အား ဝမ်းကျောင်း ဂါရဝ ပြုအပ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ရိက္ခာထောက် အစွက်

(၁, ၂, ၃, ၄) ဓာတ်လေးပါးလမ်းစဉ်

အင်္ဂါရတ် ဝါသနာရှင်များအနေနှင့် ထိုက်သင့်သည့် ငွေကြေးကို အသုံးပြု ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးပါသည်။ မိမိမှာ ငွေကြေးပြည့်စုံသူ မဟုတ်ပါက လိုအပ်မည့် မီးသွေးဖိုး၊ လုံနှင့် ဓာတ်ပစ္စည်းဖိုးများ ဝယ်ယူအသုံးပြုရန် အခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်၍ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါသလိုဖြစ်ကာ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှုများ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရလေ့ ရှိတတ်ပါသည်။

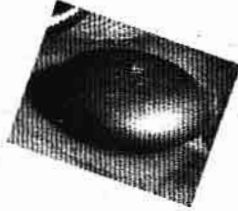
သိဒ္ဓိဓာတ်လမ်းကြီး လုံးထိုးခြင်း လုပ်ငန်းမှာ ငွေကုန်ကြေးကျမှုများ များပြီး လမ်းစဉ် သတ်မှတ်ချက်များနှင့် အညီ လျှောက်လှမ်းရန် အခက်အခဲများ ရှိပါသည်။

မိမိတွင် ငွေကြေး ကန့်သတ်ချက်များ ရှိနေပါက သိဒ္ဓိလမ်းတက်စဉ်များနှင့်အညီ လျှောက်လှမ်းလုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် နည်းလမ်းရှာရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်ကုန် လူပန်းပြီး ငွေကြေးဖြုန်းတီးသလို ဖြစ်နေမည် ဆိုပါက မိသားစုဝင်များကလည်း အမြင်စောင်းလာနိုင်ပါသည်။ အချိန်ကြန့်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မိသားစု၏ပြုမှု မကျေနပ်မှုများလည်း တွေ့ကြုံခံစားလာရတတ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ အင်္ဂါရတ်ပညာကို လက်တွေ့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါက ထိုက်သည့်ငွေကြေး ဖူလုံမှု ရှိနေစေရန် အလေးထား စဉ်းစား ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ရိက္ခာထောက်အင်္ဂါရတ်နည်းလမ်းကို အကြံ

ဖော့လန်
(ပုသိမ်ကြီး)

ပြု တင်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။ ရိက္ခာထောက်နည်းလမ်းကို အကြံပြုဆွေးနွေးရာ၌ အချိန်တိုကာလအတွင်း ကုန်ကျစရိတ် နည်းပါးစွာဖြင့် အကျိုး ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်သည့် နည်းလမ်းဖြစ်ဖို့ လိုပါသည်။

ထိုအပြင် လက်တွေ့ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အခက်အခဲ မရှိစေဖို့လည်း အရေးကြီးပါသည်။ ဤအချက်များနှင့် ပြည့်စုံသော **ရိက္ခာထောက်စပ်သားပြုလုပ်နည်းတစ်ခုကို ဆရာဦးခင်ညွန့် (ကျောက်မဲ)**ထံမှ ကျွန်တော် ရရှိခဲ့ပါသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်က ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းရှိ ကျောက်မဲခရိုင်ရုံးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန် ကာလအတွင်း ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်း(ငြိမ်း) ဆရာဦးခင်ညွန့်နှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ပါသည်။ ရုံးအားလပ်ရက်များတွင် ဆရာဦးခင်ညွန့်နှင့် ကျွန်တော်တို့ အင်္ဂါရတ်ပညာဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံများကို အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှုများ ပြုလုပ်လေ့ ရှိပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆရာဦးခင်ညွန့်က လုပ်ရတ်ဆိုင်ရာ ရိက္ခာထောက် နည်းလမ်းတစ်ခုကို ကျွန်တော့်အား ပေးအပ်ခဲ့ပြီး...

'ဆရာသန့်၏ ကျွန်တော် သံဃာ့ကို ရိက္ခာထောက်အဖန်နဲ့ ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ နည်း

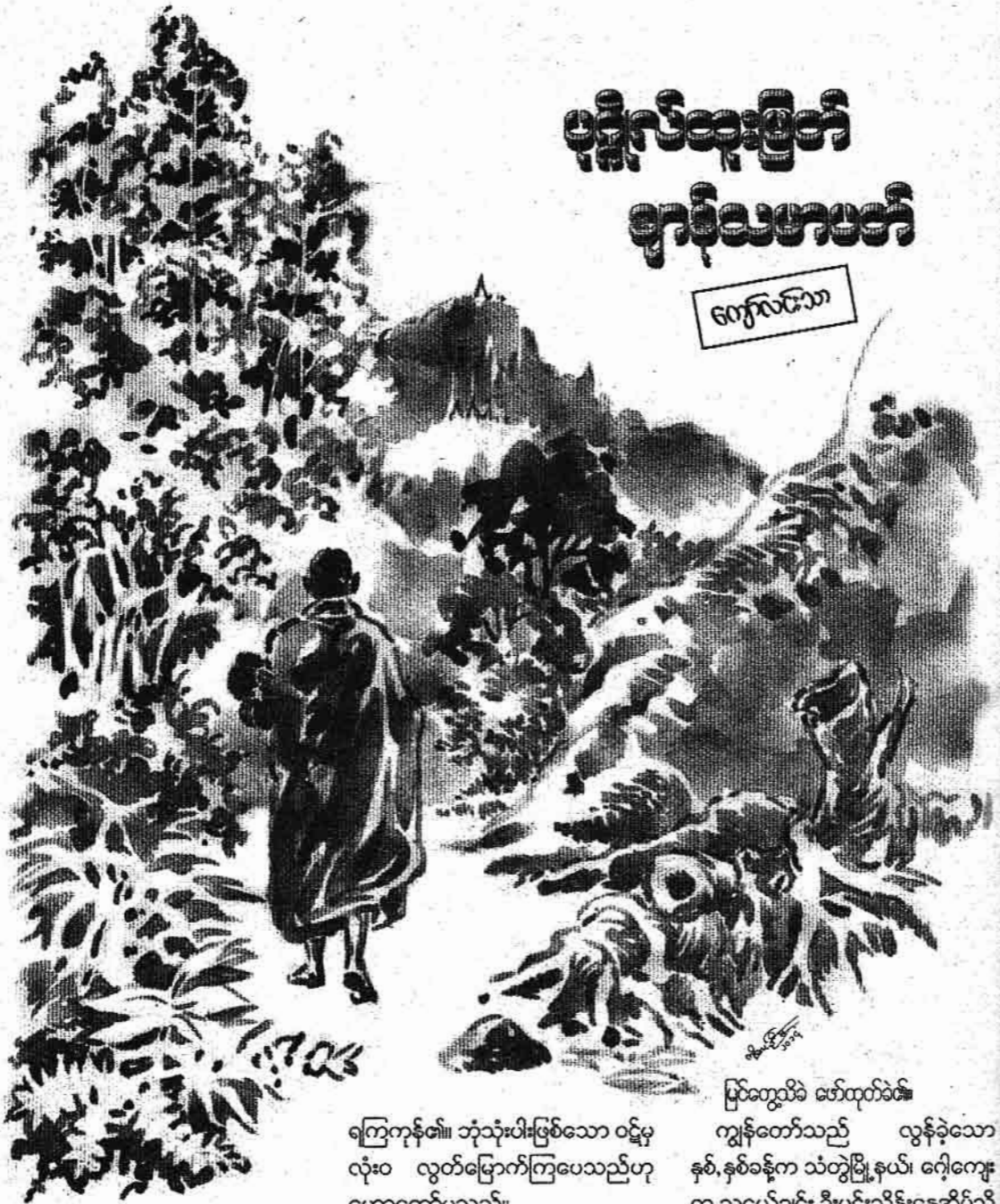
လမ်းကောင်းလေးတစ်ခု ပေးပယ်။ ဆရာလိုတဲ့အချိန်မှာ လုပ်နိုင်တာပေါ့။ ဒီနည်းလမ်းက ကျွန်တော် လက်တွေ့အပြုတမ်း အသုံးပြုနေတဲ့ နည်းလမ်းပါ။ ကျွန်တော်က ဒီနည်းလမ်းကို ၁, ၂, ၃, ၄ ဓာတ်လေးပါးလို့ အမည်ပေးထားတယ်' ဟု ဆိုကာ လုပ်ရတ်နည်းကို စာရွက်တွင် ရေးသားပြီး ကျွန်တော့်ကို လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါရတ်ပညာတွင် နည်းလမ်းမျိုးစုံ သုံး၍ ဆောင်ရွက်နိုင်သော လုပ်ရတ်လမ်းများ များစွာ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် မှတ်မိသမျှ လုပ်ရတ်လမ်းများအနက် ထင်ရှားသည့် လုပ်ရတ်နည်းလမ်းများမှာ **သွပ်, သံ, ဆေးဒန်းနည်, သံ, ဆေးဒန်း, ပြဒါးတွဲနည်, ဟင်းရိုင်ပြဒါးဖမ်း၍ ရွှေဖြင့်တွဲနည်, သွပ်, ဒုတ္တာ, နာ, ပြဒါးနည်, ဘော်, ဒန်, သံ ထိုးနည်, ဘော်ဝါ ဆိုးနည်, အန္တောဓာတ်သားဖြင့် ပြဒါးကိုထိုး၍ ရွှေဖြင့်တွဲနည်, ဘော်, ရွှပ်, သွပ်, ပြဒါး ထိုးနည်, ဒန်, နာ, သုတ, ရတနာနည်** ဟူ၍ရှိရာ ဆရာ ဦးခင်ညွန့်၏ နည်းလမ်းသည် ဘော်ကို သတ်၍ ဘော်ဝါဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်နည်း ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဓာတ်လေးပါးဖြစ်သော ပထဝီ

မုချိလုပ်ဆုံးခြင်း ဓာနိသမာပတ်

ကျော်လင်းသာ

ဓမ္မပဒ ပါဠိတော်မဂ္ဂဝဂ်၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့သည် နည်းလမ်းညွှန်ပြဆုံးမတတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုနည်းလမ်းအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးသူတို့သည် ဈာန်မဂ်ဖိုလ် တရားများကို

ရကြကုန်၏။ ဘုံသုံးပါးဖြစ်သော ဝဋ်မှလုံးဝ လွတ်မြောက်ကြပေသည်ဟု ဟောတော်မူသည်။

သင်ဗ္ဗားရာပြေ သင်တို့နှယ်တွင် အခြေတို့ဖြင့် ဖော်ထုတ်သင့်၏။ ဗုဒ္ဓအောင်ဂါ သာယန၌ ရဟန်းသံဃာ ပထဝီပြန်တို့ ဖလသမာပတ် ဈာန်ထူးပြတ်အား

ပြင်တွေ့သိမိ ဖော်ထုတ်ခံ၏။ ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သောနှစ်၊ နှစ်ခန့်က သံတွဲမြို့နယ်၊ ဂေါ့ကျေးရွာ သူငယ်ချင်း ဦးမင်းသိန်းနေအိမ်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းတို့ မိသားစုသည် လိုက်လံစွာ ကြိုဆိုဧည့်ခံကြပါသည်။ ဂေါ့ကျေးရွာသည် သံတွဲမြို့နှင့် ဆယ်မိုင်ကွာဝေးသည်။ ငပလီကမ်း

ခြေတွင် တည်ရှိသည်။ ငပလီနှင့် လေးမိုင်ခန့် ဝေးသည်။

အိမ်ခြေ နှစ်ရာကျော်ခန့်ရှိသည်။ ပင်လယ်နှင့် နီးစပ်သည့်အတွက် ပင်လယ်ရေလုပ်ငန်းနှင့် လယ်ယာ လုပ်ငန်း၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းတို့ မှာ အသက်မွေးလုပ်ငန်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်း မင်းသိန်း အား...

'လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်ကျော်ခန့်က မင်းတို့ ရွာမှာ ထီးထူးတောင် ဆရာတော် ဘုန်းတော်ကြီး အာနုဘော် ထွန်းတောက်ခဲ့တယ်လို့ သိခဲ့ ရတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကြောင်ကျီး ဝံလှံစွာ သိလိုလို့ လာခဲ့တာ'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ သူငယ်ချင်း မင်းသိန်းက...

'သူငယ်ချင်း မောင်ကျော် မင်း သိလိုတဲ့ ထီးထူးတောင် ဆရာတော် အကြောင်း ငါ သိသလောက် ပြောပြ ပါမယ်'

ဟု ဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါတော့သည်။

သူတို့ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် ကိုးကွယ် သော ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ ဆရာ တော်မှာ တည်ငြိမ်သော ဥပဓိရုပ် အမြဲ ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ ရဟန်းဝိနည်း ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

ယခု လူတွေသုံးနေသော ပိုက်ဆံ ရာတန် ထောင်တန်တို့ကို ကိုင်လည်း မကိုင်၊ မြင်လည်း မမြင်ဘူးပါ။ ရပ်ဝေးမှ ဘုန်းတော်ကြီးများ၊ ဧည့်သည်ရဟန်း များ ကျောင်းကို ကြွလာလျှင် ဝိနည်း နှင့် မကိုက်ညီဘူးဆိုလျှင် ဆွမ်းအတူ မစားဘဲ ဆိတ်ဆိတ်နေလေ့ ရှိသည်။

တစ်ခါ တစ်နေ့တွင် တောင်ဘက် မှ ရသေ့တစ်ပါး ရောက်ရှိလာပါသည်။ ထိုရသေ့က ဒကာအချို့ကို ပြောပြ သည်။

'ဒကာတို့ ကိုးကွယ်တဲ့ ဆရာတော်ဟာ အလွန် ထူးပြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တယ်။ ညဘက် မှာ အရောင်တောင်ဝင်းနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျောင်းပေါ်တက်လာပြီး တိုက်ခန်းထဲမှာ စကားတရားပြောတာ ကြားပြင်ခဲ့ရတယ်' ဟု ပြောခဲ့သည်။

ဂေါ့ကျေးရွာအနီးရှိ ဂေါ့တောင်ဆို တာ ပေလေးထောင်လောက် အမြင့် ရှိသော ထောင်ထွတ်ရှိသည်။ ယင်း တောင်ထိပ်တွင် ကျောက်လုံးကြီးရှိ သည်။ မှန်တင်ကျောက်ခဲဟု ခေါ် သည်။ ထိုကျောက်လုံးရှိ တောင်ထွတ် ကို ဆရာတော်သည် ထီးထူးတောင် ကျောင်းမှ စကြံလျှောက်လေ့ ရှိသည်။ ရွာသူရွာသားများက ဆရာတော် ကြွသွားသည်ကို မြင်ကြသည်။ သို့သော် ပြန်လာခြင်းကိုမူ မမြင်ကြပါ။

တစ်ခါတစ်ခါ ပြန်ကြွလာသည်ကို မြင်ပြီး ကြွသွားသည်ကို မမြင်ကြပါ။ ဒကာအချို့က ကျောင်းပေါ် သွားကြည့် တော့လည်း ကျောင်းပေါ်မှာ တည်ငြိမ် စွာ တွေ့မြင်ရသည်။

ဒကာချစ်မြဲမှာ ညဘက်တွင် ကျောင်းမှာ ညအိပ်လေ့ရှိသည်။ ည

ဘက်တွင် အရောင်တောင်ဝင်းနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ကျောင်းပေါ်တက်လာတာ မြင်ရသည်။ ဆရာတော်က...

'ဒကာချစ်ပြီ ရွာထဲမှာ ဘာတာညာညာ လျှောက်ပြောရဘူး' ဟု ဟန့်တားထားသည်။

ဒကာချစ်မြဲကလည်း ဘာမှ မပြော ဘဲနေသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ရွာသားများ က ထီးထူးတောင်ဘုန်းကြီးကျောင်း တွင် အရောင်အဝါတွေ ညဘက်တွင် ထွန်းလင်းနေတာမြင်၍ သူ့ရော ငါပါ သွားကြည့်တော့ ပထမ ရောက်ရှိသော လူတချို့က ဆရာတော်၏ မျက်နှာမှ အရွံ့ရွံ့ အရောင်ကျနေတာ မြင်ရသည် ဟု ပြောကြသည်။

ဆရာတော်က ဒကာ ဒကာမများ ကို တရားဟောပြောသောအခါ သံသရာမှ ထွက်မြောက်၍ အသိစာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကိုသာ အမြဲ ဟော ပြောလေ့ရှိသည်။

အတ္တနော-မိမိ၏၊ သဘာဝ-ဓာတ် သဘာဝတရားတို့ကို၊ ဓာတုတိ-ထောင် တတ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ထောင်တတ် ခြင်းကို ဓာတု-ဓာတ်မည်။ ဒီကြောင့် မိမိတို့ လောကီသိမ်မွေ့ လောကဏ္ဍမှာ အသိစာဓာတ်မြတ် ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားအား ထုတ်ရန် ဟောပြောလေ့ရှိသည်။

ဂေါ့ကျေးရွာ၏ နီးစပ်သော ရွာများ မှာ စပါးကြီးကျေးရွာ၊ မင်ကျေးရွာ၊ ဇီးဖြူကုန်းကျေးရွာ၊ ငပလီ စသဖြင့် ရှိသည်။ မြောက်အရပ်တွင် ဆင်ခေါင်း ကျေးရွာ၊ ဆင်ကြပ်ကျေးရွာ၊ ညောင် ခြေထောက်ကျေးရွာ စသည်ဖြင့် ရှိကြသည်။

ထိုကျေးရွာရှိ လူများသည် သူတို့ ကျေးရွာတွင် ဂေါ့ဆရာတော်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရကြောင်း သံတွဲမြို့နယ် အနံ့တွင် ဟိုကျေးရွာတွင် တွေ့သည်၊ ဒီကျေးရွာတွင်တွေ့သည်၊ နံနက်လွှဲ သည်၊ ညတွေ့သည်နှင့် တွေ့ပုံက နံနက်ဘက်တွင် နံနက်လွှဲ တူနေ

သည်။ ညနေတွင်လည်း ညနေချင်း တူနေသည်။

ရွာသူရွာသားများသည် ဂေါ်ဆရာတော်၏ ဖြစ်ရပ်များအပေါ် အလွန်အထူးဆန်းအံ့သြ၍ ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်နေကြသည်။ လူအများက ရဟန္တာဟု ပြောဆိုကြသည်။ ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားကြည့်တော့လည်း သူ့ရဟန္တာမဟုတ်ကြောင်းကိုသာ မိန့်ပါသည်။

ပင်လယ်တွင် ခုတ်မောင်းနေသော သင်္ဘောမှ လူတို့ကလည်း ဂေါ်တောင်ထိပ်တွင် ညဘက် နေဝင်ချိန်တွင် အရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို ဖူးမြင်ကြရ၍ ထူးဆန်းမှုဖြစ်သဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကြသည်။ ဓာတ်ပုံနှင့်တူသော ဘုန်းကြီးပုံသဏ္ဍာန်ကို ရှာဖွေသောအခါ ဂေါ်ဆရာတော်နှင့် တူနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ အလွန် အံ့သြကြသည်။

နိုင်ငံခြားသားများကလည်း ကောင်းကင်တွင် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး တွေ့ရ၍ ထူးဆန်းသည်ဟု ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလာကာ ငပလီသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ စကားပြန်ဖြင့် ဘုန်းကြီးဓာတ်ပုံနှင့် တူသော ပုဂ္ဂိုလ်ရှာဖွေသောအခါ ဂေါ်

ဆရာတော်နှင့် တူနေတာ တွေ့ရပေသည်။

သံတွဲမြို့နယ်ရှိ လူအများနှင့် အရပ်လေးမျက်နှာမှ လူတို့သည် ဂေါ်ဆရာတော် ရဟန္တာ ဖြစ်နေသည်။ အရိုအသေ ဖူးမြော်ရန် လာကြသော လူတို့သည် ဂေါ်ကျေးရွာတွင် တစ်နေ့တခြား များပြားလာကြသည်။

ဒကာ ဒကာမများကလည်း ဧည့်သည်များအပေါ် သဒ္ဓါရွှင်လန်းစွာဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြပါသည်။ တချို့လူများက ဆရာတော် လည်ပင်းနေရာမှ အရောင်ထွက်သည်ကို ဖူးမြင်ကြရ၍ ဖူးမြင်ခွင့်မရသူလည်း ရှိသည်။ ဆရာတော်ကို ရဟန္တာလားဟု လျှောက်ကြသော်လည်း ဆရာတော်က ငါ ရဟန္တာမဟုတ်ဟုသာ မိန့်ကြားပေသည်။

ဆရာတော် နေမကောင်း၍ မေ့မြောနေစဉ် ဗောင်းနားတောင်း အရောင်တဝင်းဝင်းနှင့် လူသဏ္ဍာန် လေးယောက်လာပြီး သူတို့ဆီကို တရားဟောကြွရန် ပင့်လျှောက်ကြသည်။

ဆရာတော်က...
'ဦးမှာ ဒကာ ဒကာမများနဲ့ တပည့်တွေ ရှိနေတယ်။ ယိုက်ဘူး' ဟု ပြောလိုက်သည်ဟု သတိကြည်

လင်စွာ ရရှိလာသောအခါ ဆရာတော်မှ မိန့်ကြားသည်။

ဆရာတော်သည် သက်တော်ကိုးဆယ်ပြည့်နှစ် တစ်နေ့သောအချိန်၌ ဒကာ ဒကာမများ စုံညီစွာ ခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။

ဒကာ ဒကာမများ ရောက်ရှိလာ၍ ဆရာတော်မှ...

'ဒကာတို့ ဒကာမတို့ ငါ ယောပြောလွှင့်သင်သော နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားများကို ယနေ့လျှောက် သတိကြီးစွာထား၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြကုန်လော့'

ဟု မှာကြားသည်။ "ခဏ အိပ်ရာတွင် ကျိန်းစက်ချင်တယ်" ဆိုပြီး အိပ်ရာတွင် လဲလျောင်းသည့် ခဏအကြာတွင် ညင်သာစွာ ပျံလွန်တော်မူသည်။

ဆရာတော်ကြီး ရုပ်ကလာပ်တော်အား စည်ကားစွာ ဘုန်းကြီးပျံ့ပွဲ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ထီးထူးတောင်ကျောင်းတွင် အရိုးတိုက်တည်၍ ကိုးကွယ်ထားသည်ဟု သူငယ်ချင်းက စုံလင်စွာ ပြောပြပါသည်။

ကျော်လင်းသာ

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့ဒေသရှိ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာပြု သမိုင်းမစင်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးပို့နိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးပို့ခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤတူသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးဝင်း
စာတတ်ကျွမ်း
နက္ခတ္တဗေဒနှင့် ဗုဒ္ဓဗေဒ

တကယ့် ဖြစ်ရပ်မှန်

ပရလောက၏

ဆန်းကြယ်မှု

မျိုးမြင့်

လွန်ခဲ့သော ၁၂-၈-၂၀၀၁ ရက်နေ့ မွန်းလွဲပိုင်း (၄၃၀)နာရီခန့်အချိန်တွင် ကျွန်တော်၏ ဓမ္မမိတ်ဆွေတစ်ဦး ကျွန်တော်၏နေအိမ်သို့ လူနာသတင်း လာရောက် မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ သူက ကျွန်တော်၏သား လူနာအား ကြည့်ရှု ပြီး ကုသမှုဆိုင်ရာ နည်းနာများကို အကြံပြုသွားခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး စကားလက်ဆုံ ကျပါလေတော့သည်။ သူက သူ၏ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အောက်ပါအတိုင်း တင်ပြသွားခဲ့ပါ သည်။

လွန်ခဲ့သော (၃)နှစ်ခန့်က မော်လမြိုင်မြို့တွင် နေထိုင်သော ကျွန်တော်၏ညီဖြစ်သူ ကို(...) ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်စဉ်က ဖြစ်ပါ သည်။ ကျွန်တော်ညီ၏ အသုဘကို ဂူသွင်းရန်အတွက် မြေဧကနည်းသမျှ တွင် အုတ်ဂူပြုလုပ်ပြီး ညီလေး၏အိမ် သို့ပြန်လာရာ အိမ်ရှေ့ရှိ မဏ္ဍပ်ရှေ့တွင် ကုလားထိုင်နှစ်လုံး ချထားပြီး အသုဘ ပို့ဆောင်ရန် ရောက်ရှိနေကြသော ပရိသတ်များ စုရုံးစုရုံး ဖြစ်နေကြသည် ကို ကျွန်တော် တွေ့ရှိရပါသည်။

အကျိုးအကြောင်းကို မေးမြန်း ကြည့်သောအခါ ကျွန်တော်ဦးလေး

(...)က ကျွန်တော့်အား... 'ပုဂ္ဂိုလ်ကျွန်ုပ်တို့ ချထားသော ကုလားထိုင် နှစ်လုံးတွင် ကျွန်တော်ညီဖြစ်သူနှင့် တပလွန် တာသို့ ကူးပြောင်းသွားပြီဖြစ်သော မိခင်တို့ ထိုင်နေကြကြောင်း ဦးလေး ဆေးလိပ်သွား ဝယ်စဉ် ကျွန်တော်မိခင်နှင့် ညီလေးအား ညီလေးနေအိမ်၏ ခြံဝင်း အပြင်ဘက်တွင် တွေ့ရှိရကြောင်း မိခင်မှာ ကျွန်တော်ညီဖြစ် သူသည် သေချိန်မရောက်သေးဘဲ သေဆုံး ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ညီလေးအား အယူတိမ်း၍ တာဝကူး မကောင်းသည်ကို စိုးရိမ်၍ လာခေါ်ပေးရန် ရောက်ရှိနေကြောင်း ခြံစောင့်နတ်များ ခြံဝင်း အတွင်းသို့ ဝေဖတ်သဖြင့် ဝယ်ရကြောင်း

အိမ်ရှင်ထံမှ တစ်ဦးလေးကို လာရောက် ခေါ်ယူပူ
ယာလျှင် ဝင်နိုင်ကြောင်း ပြောသဖြင့်
ကျွန်တော်ညီ၏ ဇနီးသည်က
သုတိန်နစ်ဦးကို ခေါ်ယူပြီး
ကုလားထိုင်တွင်
ထိုင်ခိုင်းထားပါကြောင်း
ဦးလေးက ပြောပါသည်။
ကျွန်တော်အားလည်း

သေဆုံးသွားသူ ညီလေးအား
မည်သို့ ပြောကြားလိုကြောင်း
ဦးလေးမှ မေးမြန်း
ပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း
ဦးလေးမှတစ်ဆင့် ညီလေး၏
မိသားစုအပေါ်တွင် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း
မရှိရန်နှင့် ယင်းအတွက်သာ ကောင်းရာ
ကောင်းကြောင်း ဖြစ်ရန်သာ နေဖို့
ရန်သာ ဖြေကြားလိုက်ပါသည်။
သို့သော် ကျွန်တော်စိတ်ထဲတွင် လုံးဝ
ယုံကြည်မှု မရှိပါ။

ထို့နောက် ကျွန်တော်ဦးလေးအား
ကျွန်တော်မိခင်မှာ ဘယ်ဘဝတွင် ရှိနေ
ပါသလဲ၊ ဘယ်ဒေသမှာ နေနေပါသလဲ
စသည့် မေးခွန်းများကို မေးမြန်းရာ
ကျွန်တော်ဦးလေးက ကျွန်တော်မိခင်
သည် ရုက္ခစိုက်ခြင်းနေသည်ဟု ထင်
ရကြောင်း ပြောပါသည်။ ယင်းပြင်
ကျွန်တော်မိခင်အား ညကျလျှင်
ညီလေး၏အိမ်သို့ တစ်ဖန် ပြန်လာပါ
ရန် ဦးလေးထံမှတစ်ဆင့် ဖိတ်ခိုင်းလိုက်
ပါသည်။

ညီလေး၏ အသုဘကို ပို့ဆောင်ရန်
အချိန်သည် မွန်းလွဲ(၂)နာရီအချိန်
ဖြစ်၍ ကျွန်တော်၏မိခင် နေထိုင်သော
ညနေရာကို ဦးလေးမှတစ်ဆင့် မေး
မြန်းခိုင်းသောအခါ အုတ်တံတိုင်းသတ်
ထားသော ညောင်ပင်ကို ပြောပြသွား
ပါသည်။ ညောင်ပင်အား မှတ်သား
ထားရန်လည်း မှာကြားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်မိခင် ကွယ်လွန်ပြီး
တစ်လခန့်အကြာတွင် ကျွန်တော်၏
အဒေါ်ဝမ်းကွဲတစ်ဦးက ကျွန်တော်အား
ကျွန်တော်မိခင်သည် မကွယ်လွန်မီ
လူ့ဘဝတွင် ရှိစဉ်က ငါးပုဏ္ဏားကြော်
ကို အလွန်နှစ်သက်ကြောင်း၊ သို့
အတွက် သူမအား ငါးပုဏ္ဏားကြော်
ကြော်ကျွေးပါရန် အဒေါ်အား အိပ်မက်
ပေးခဲ့ကြောင်း၊ အဒေါ်လည်း ငါးပုဏ္ဏား
ကြော် ကြော်ပြီး ဦးဖိနဘုရားအနီးတွင်
ရှိသော အုတ်တံတိုင်းခတ်ထားသည့်
ညောင်ပင်မှာ သွားပြီး ကျွေးမွေးရ
ကြောင်းကို ကျွန်တော်အား ပြောခဲ့ဖူး
သည်။

ညီလေး၏ အသုဘ ပို့ဆောင်ရန်
အချိန်သို့ ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်
၏ ညီလေးအလောင်းကို မြေနှိမ့်ကုန်း
သင်္ချိုင်းသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ညီလေး
အား ဂူသွင်းပြီးသောအခါတွင်
ကျွန်တော် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသော
ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ကျွန်တော်ဦးလေး
အား တင်ဆောင်ပြီး ကျွန်တော်မိခင်
ပြောပြခဲ့သော ညောင်ပင်သည် မှန်
မမှန်၊ ဟုတ်၊ မဟုတ် သိလို၍ ထိုနေရာ

သို့ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။
ဤသို့ဆိုလျှင် မိခင် ရှိမရှိ ကြည့်ရန်
ပြောအခါ ဦးလေးက ညောင်ပင်
သို့ ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်
မိခင်အား ညောင်ပင်တွင်
မတွေ့ကြောင်း၊ ညောင်ပင်တွင်
ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက
မြေနှိမ့်ကုန်းသင်္ချိုင်းသို့
ညွှန်ပြနေကြောင်းပြော၍
ကျွန်တော်တို့လည်း
လာလမ်းအတိုင်း သင်္ချိုင်းသို့
ပြန်လာပါသည်။

ထို့နောက် သင်္ချိုင်းအနောက်တွင်
ကျွန်တော်မိခင်နှင့် ညီလေးသည်
ညီလေး၏ ဂူအနီးရှိ အခြားဂူတစ်ခုပေါ်
တွင် ထိုင်နေကြကြောင်း၊ မည်သည့်
ကိစ္စကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာကြ
ပါသလဲဟု ကျွန်တော်မိခင်က မေး
ကြောင်း ပြောသဖြင့် ဂူပြီး၊ မပြီး လာ
ရောက်ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြော
သည်ကို ကျွန်တော်မိခင်က မပူပါနှင့်၊
ဂူအချောသပ်ပြီးသည်အထိ ယင်းတို့
စောင့်ကြည့်နေပြီး ဂူပြီးမှ ယင်းတို့
ပြန်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်မိခင်
က ပြောသည်ဟု ဦးလေးက ကျွန်တော်
အား ပြန်ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း အသုဘအိမ်
သို့ ပြန်ရန်လုပ်စဉ် ကျွန်တော်မိခင်က
ကျွန်တော်ဦးလေးအား အခုကိစ္စတွေ
မှာ ကျွန်တော်အနေနှင့် မယုံကြည်ဖြစ်
နေသည်ကို သူသိနေကြောင်း
ကျွန်တော်မိခင်ထက် (၂၀)နှစ်လောက်
စော၍ ကွယ်လွန်သွားသူ ကျွန်တော်
ဖခင်သည် မည်သည့်ဘဝတွင် ရောက်
ရှိနေကြောင်းကို သိခွင့်ပါသလားလို့
ကျွန်တော်အား မေးနေကြောင်း
ကျွန်တော်မိခင်က ပြောနေသည်ဟု

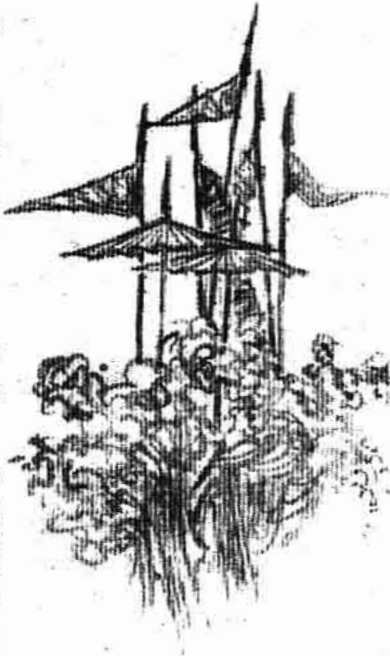
ဦးလေးမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော်အား ပြောပြပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်က သိလိုသည်ဟု ပြန်ပြောသောအခါ ကျွန်တော်၏ဖခင်သည် မှင်စာ(ပြိတ္တာ) ဖြစ်နေကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့နေထိုင်ခဲ့သော မော်လမြိုင်မြို့၊ ထားဝယ်စုရပ်၊ သိပ္ပံလမ်းထိပ်တွင် ရှိနေကြောင်းပြောပြီး ယခုသွားပါက တွေ့နိုင်ကြောင်း ပြော၍ ကျွန်တော်နှင့် ဦးလေးတို့သည် ဆိုင်ကယ်နှင့်ပင် ဆက်၍ လာခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်တော်မိခင် ညွှန်ပြသည့်နေရာသို့ ရောက်သောအခါမှာ ကျွန်တော်ဖခင်သည် ကွယ်လွန်၍ အသုဘချစဉ်က ဝတ်ဆင်ပေးခဲ့သော အဝတ်အစားနှင့်ပင် တွေ့ရကြောင်း၊ သို့သော်လည်း လူ့ဘဝကဲ့သို့ ဝမ်းခြင်း မရှိဘဲ အလွန် ပိန်ခြောက်၍ အဝတ်အစားများလည်း စုတ်ပြတ်နေကြောင်း ဦးလေးက ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလည်း ဘယ်သူတွေ့လဲ၊ ဘာလာလုပ်ကြသလဲဟု ဖခင်က မေးမြန်းနေကြောင်းကို ဦးလေးက ကျွန်တော်အား ပြန်ပြောပြပါသည်။ ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်အနေနှင့် ဘဝင်မကျ ဖြစ်ခဲ့ရသည်မှာ ကျွန်တော်ဖခင်သည် မကွယ်လွန်မီ လူ့ဘဝ၌ အသက်ထင်ရှားရှိနေစဉ် ကာလက ရတနာသုံးပါးနှင့် ဆရာသမားများအား လွန်စွာ ရိုသေ ကိုင်းရှိုင်းတတ်သူ၊ အလှူဒါနများကိုလည်း လွန်စွာ မွေ့လျော်သူ၊ အကုသိုလ်တရားများကို အထူးရှောင်ကြဉ်ပြီး ကုသိုလ်တရားများသာ မွေ့လျော်တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ဖခင်သေဆုံးသည်ကာလမှစ၍ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး (၁၆)နှစ်တိုင်တိုင် သက်ပျောက်ဆွမ်း

ကို ရဟန်းသံဃာတော်များအား ပင့်ဖိတ်လှူဒါန်းပြီး အမျှပေးဝေခြင်း၊ အမျှကို သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်ဆိုနိုင်ရန် ရပ်ရွာသူတို့၏ လေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအတိုင်း သင်္ဂြိုဟ်မှုပိန်ခဲ့သော ဖော်ပြပါ မြေဒီကုန်းသင်္ချိုင်းသို့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက် ခေါ်ယူခဲ့ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်ဦးလေးမှတစ်ဆင့် ဖခင်အား ဤနေရာမှာ ဘာလုပ်နေသလဲလို့ မေးကြည့်သော အခါတွင် ကျွန်တော်ဖခင်က လမ်း၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းတွင်ရှိသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ စွန့်ပစ်သော အစားအစာများကို ကောက်စားရန်အတွက် နေနေကြောင်း ပြောသည်ဟု သိခဲ့ရပါသည်။

သို့ပါ၍ ယင်းကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ရဟန်းဝတ်ခဲ့သော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဖြစ်သည့် မော်လမြိုင်မြို့ မန္တလေးကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက်ပြီး ဆရာတော်

ကြီးအား ဖြစ်စဉ်ကို တင်ပြလျှောက်ထား၍ ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ကို မေးမြန်းစုံစမ်းလျှောက်ထားရာ ဘုန်းတော်ကြီးက ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ကျွန်တော်(၁၆)နှစ်တိတိ သက်ပျောက်ဆွမ်း သံဃာတော်များကို ကပ်လှူစဉ်အခါက သင်္ချိုင်းတွင် သွားရောက်၍ တရားနာ ကြွရောက်ပါရန် မည်ကဲ့သို့ ဖိတ်ကြားကြောင်းကို ဆရာတော်ကြီးမှ မေးမြန်းသောအခါ ကျွန်တော်မှ...

‘အဆ...အဆအတွက် သက်ပျောက်ဆွမ်းကို သံဃာတော်များ ပင့်ဖိတ်၍ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည်။ အဖေအနေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုလွတ်သေးသော ဘဝတွင် ရှိနေပါက တရားနာ လာရောက်ပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုအဖို့ကို သာဓုအနုမောဒနာ လာရောက်ခေါ်ယူပါ’

ဟု ဖိတ်ကြားကြောင်းကို ဆရာတော်အား လျှောက်ကြားသောအခါတွင် ဆရာတော်က ဖိတ်ပုံ၊ ဖိတ်နည်းများယွင်းနေကြောင်း၊ ကျွန်တော်ဖခင်သည် သေခါနီးတွင် အယုတ်မီးပြီး သေဆုံးခဲ့သည့်အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော်အားလည်း ယင်းအနေဖြင့် သူ၏ သားဖြစ်ကြောင်းကို မသိရှိသဖြင့် ယင်းအား လာရောက်ဖိတ်သည်ကို မသိ၍ မလာရောက်နိုင်ကြောင်းနှင့် ဖိတ်ကြားရမည်မှာ...

လွန်ခဲ့သည့်...အချိန်က ဘဝတစ်ပါးသို့ ပျောက်သွားသော ဦး...ဦး...အား ရည်မှန်းပြီး (...). (...). အချိန်... (...). အချိန်တွင် သံဃာတော်များအား ဖိတ်ဖိတ်ပြီး ဆွမ်း ထက်ကပ် လှူဒါန်းမည်။ တရားနာ လာရောက်ပြီး အနုသု သာဓု လာရောက် ခေါ်ယူရန် ဖိတ်နှုတ်လျှင် ယင်းအား ဖိတ်နှုတ်သည့် လာရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်က ခြံကြားပါသည်။

ကျွန်တော်အနေနှင့် မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရမည်ကို မေးလျှောက်

သောအခါတွင် ဆရာတော်က ဦးလေးနှင့် တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ဆောင်ရန် မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်ဦးလေးက မိခင်အား ညအချိန် ယခင် ဖိတ်ကြားထားသည့်အတိုင်း ရောက်လာသဖြင့် လုပ်ဆောင်ရမည့်ကိစ္စအား မေးမြန်းသောအခါတွင် ကျွန်တော်မိခင်မှ ညီဖြစ်သူအား သတိပတ်သွတ် အလှူလုပ်သောအခါတွင် ထီး၊ တံခွန် အပိုတစ်ခု ဖခင်အတွက် ပြုလုပ်ပြီး၊ ဆွမ်းအုပ်တစ်ခုချက်၍ ဝါဆိုကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေသော ရဟန်းတစ်ပါးအား ပင့်ဖိတ်ပြီး ဖခင်အတွက် လှူဒါန်းပေးပါ။

ဆွမ်းကပ် လှူဒါန်းသောအခါတွင် ဆွမ်းအလှူခံသော ရဟန်းက ခေါ်ယူပြီး ဖခင်အား ထမင်းကျွေးပေးပါ။ ယင်းအား ထီး၊ တံခွန်လဲပေးပါက ဒီဘဝမှ လွတ်မြောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားပါသည်။ သို့နှင့် ညီဖြစ်သူ၏ ဆွမ်းလှူဒါန်းသောနေ့တွင်ပင် လုပ်ရန်ကိစ္စအဝဝကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။

ဖခင်အား ထီး၊ တံခွန်ပေးရန် ဖခင်နေထိုင်ကျက်စားရာ အရပ်သို့ သွားရောက်ခေါ်သောအခါတွင် မိခင်ဖြစ်သူလည်း ကြိုတင်ရောက်နေသည်ကို ဦးလေးမှတစ်ဆင့် သိရပါသည်။

မူလခေါ်စဉ်အခါက မလိုက်ဘဲ ငြင်းဆန်နေသည်ကို မိခင်ဖြစ်သူ၏ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ဖခင်အတွက် ရည်စူး၍ ပြုလုပ်ထားသော ထီး၊ တံခွန်ကို ပြသောအခါမှသာ ယင်းအတွက် လားဟု မေးပြီး ဟုတ်မှန်ကြောင်း သိသောအခါ လိုက်လာပြီး ဝါဆိုကျောင်းသိမ်းရှေ့ရှိ ညောင်ပင်သို့ လိုက်လာပါသည်။ ညောင်ပင်သို့ ရောက်သောအခါ

တွင် “လွန်ခဲ့သော (၂၀)နှစ်ခန့်က ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသော ကျောင်းဆရာကြီးဦး(...)အား ထီး၊ တံခွန် လာရောက်ပေးပါသည် ယူပါ”ဟု ပြောပြီး ထီး၊ တံခွန် ပေးသောအခါတွင် လက်ခံယူကြောင်း ဦးလေးမှ ပြောပြသောကြောင့် သိရှိရပါသည်။

ထို့နောက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားသော အလှူခံ ရဟန်းမှ သိမ်းအတွင်းသို့ ခေါ်ယူသောအခါမှသာ ဖခင်သည် သိမ်းအတွင်းသို့ ဝင်ပြီး ယင်းအတွက် ရည်စူးပြီး ပြင်ဆင်ထားသော ထမင်းပွဲအား စားသောက်စေပြီးသောအခါမှ ဖခင်သည် ယင်းဘဝအမှန်ကို သိရှိပြီး သားသမီး၊ ခွေးမများအား ကြည့်၍ ငိုသည်ဟု ဦးလေး ပြောပြချက်အရ သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာများမှာ တကယ်ဖြစ်ရပ်အမှန် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မကျမ်းစာများတွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရသော အသေတတ်ဖို့အရေး

ကြီးသည်ဟူသော တရားဓမ္မများမှာ မှန်ကန်ပြီး လက်တွေ့ကျကြောင်းကို သိရှိခဲ့ရပါသည်။

အဆိုပါ လုပ်ဆောင်ခဲ့သော ကိစ္စများကို မန္တလေးကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီးအား ပြန်လည် လျှောက်တင်သောအခါတွင် ဆရာတော်မှ...

“မိဘဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပေးဆပ်ရာတွင် ဤကဲ့သို့ အယူလွဲနေသော မိဘအား ဘဝမှန်ရောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းသည် ပွန်ပြတ်သော ကျေးဇူးပေးဆပ်ခြင်း ဖြစ်သည်”

ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က အယူမှားပြီး ကွယ်လွန်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် မှင်စာ(ပြိတ္တာ)ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး အယူမှန်သို့ ရောက်အောင် ပြုလုပ်ပေးမည့်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိခဲ့ကြောင်း ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်သို့ ရောက်သောအခါမှသာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ကျွတ်တန်းသို့ ရောက်ခဲ့ရကြောင်းကို ကျမ်းဂန်တွင် အထင်အရှားရှိကြောင်းကို ဆရာတော်က ထပ်မံ မိန့်ကြားသွားခဲ့လေသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းအရာများသည် ကျွန်တော်၏ ဓမ္မမိတ်ဆွေ၏ မိသားစု တကယ့် ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေအားလည်း အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း ပြောကြားအပ်ပါသည်။

သဗ္ဗေသတ္တာ ဝေနေယျာ နှစ်ဆက်ကိုယ်စိတ် မြဲပါစေ။

မျိုးမြင့်

ကြောင်ဆေး

စလင်း-ဖိုးကျော်

သူသိလိုသော ကမ္ဘီရဆိုင်ရာ ဗဟုသုတများ မေးမြန်းလိုကြောင်း ပြောဆိုရင်း စကားစိုင်းဖွဲ့လေ၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုရင်းမှ မောင်တင်စိုးလင်းသည်...

“ဦးကျော်၊ ဟိုတုန်းက ကြောင်ဆေးထိုးထားရင် ခုန်ပျံနိုင်တယ်။ ဆေးထိုးပြီးချိန် ကြောင်ဆေးအောင်၊ မအောင် သိရှိရအောင် အမြင့်ကနေ ကန်ချရတယ်။ ကြောင်စိတ် ထလာရင် သစ်ပင်ပေါ်နဲ့ အိမ်ထုပ်တန်းတွေပေါ် တက်အိပ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား။ ကျွန်တော်က လက်တွေ့ ဒါမှမဟုတ် ယုံကြည်လောက်တဲ့ အထောက်အထား ရှိမှ ယုံတတ်တာ။ ကြားဖူး သလောက် ပြောပြပါဦး။”

‘အေး... မောင်တင်စိုးလင်း ဖင်းက လက်တွေ့ ဒါမှမဟုတ် သက်သေခံလို့ ယုံတတ် ဆိုတာ တိတိကျကျ ပြောရမှာပေါ့။ ဂန္ဓဝါဒနဲ့ နှစ်(၁၂)လောက်က တိရစ္ဆာန် ဦးဆုံးနဲ့ နှစ်ဆိုတာ ရှိခဲ့တယ်။ အခုချိန်မှာတော့ ရွာထဲမှာ သူ့ရဲ့ ပြောပြတဲ့ ပုံစံတူတယ်။’

တစ်ရက်တွင် ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာ မန်ကျည်းပင်ပုရွာ၏ အနောက်ဘက်ရှိ မန်ကျည်းကုန်းရွာလေးမှ မောင်တင်စိုးလင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံအိမ်သို့

ရောက်ရှိလာလေသည်။ အိမ်တွင်းသို့ ရောက်ရှိပြီး ထိုင်မိသောအခါ မောင်တင်စိုးလင်းက သူသည် ကမ္ဘီရပစ္စည်း စုဆောင်းထားရှိကာ

ဖိုးကျော်

မောင်ထွန်းစိန်ဟာ မွေးချင်းရှစ်
ယောက်ရှိပြီး ယောက်ျားလေးထဲမှာ
အကြီးဆုံးပေါ့။ ငယ်စဉ်က မန်ကျည်း
ပင် ပုရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်
ဦးညာဏဝံသဆီ မိဘတွေက ပညာသင်
ကြားရန် အပ်နှံပေးတယ်။ သူ ပညာ
သင်နေတဲ့ အချိန် တစ်ရက်မှာ ရှမ်း
ဘောင်းဘီ အနက် တိုက်ပုံအင်္ကျီဝတ်
ထားပြီး ထမ်းပိုးနဲ့ ခြင်းတောင်းနှစ်လုံး
ထမ်းလာတဲ့ရှမ်းဆရာကြီးတစ်ယောက်
ရွာဦးကျောင်းကို ရောက်လာတယ်။

ရှမ်းဆရာကြီးဟာ ဆရာတော်ထံ
မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကျေးရွာများနဲ့
မန်ကျည်းပင်ပုရွာထဲမှာ ဆေးလည်
ရောင်းမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ညအခါ
ကျောင်းပြန်အိပ် တည်းခိုလိုကြောင်း
ခွင့်တောင်း လျှောက်ထားတယ်။
ဆရာတော် ခွင့်ပြုလို့ ကျောင်းမှာ
တည်းခိုနေခိုက် မောင်ထွန်းစိန်လေးက
လိုအပ်သမျှ အကူအညီပေးတယ်။

ရှမ်းဆရာကြီးဟာ မောင်ထွန်းစိန်နဲ့
သူငယ်ချင်းကျောင်းသားတွေကို ဆေး
ထိုးပေးမယ်။ ဆေးမှာ ကြောင်ဆေး
ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီဆေးထိုးလို့ အောင်
မြင်ရင် အခုန်အပျံ အကျော်အလွှား
ပေါ့ပါးကြောင်း၊ အလွန်မြင့်တဲ့
မင်းတို့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပေါ်
တောင် ခုန်တက်နိုင်ကြောင်း အားပါး
တရပြောတယ်။ မောင်ထွန်းစိန်တို့အဖွဲ့
ဟာ အလွန်သဘောကျပြီး ကြောင်ဆေး
ထိုးလိုကြောင်း သဘောတူကြတယ်။

ရှမ်းဆရာကြီးဟာ နောက်တစ်နေ့
မှာ အခါရွေးပြီး စုတ်နဲ့ကြောင်
ဆေးထိုးပေးတယ်။ ညာဘက်ပေါင်မှာ
တက်ကြောင်၊ ဘယ်ဘက်ပေါင်မှာ
ဆင်းကြောင်ရုပ် ထိုးပေးတယ်။
ကျောင်းသားအားလုံး ထိုးပြီးတော့
ဆေးအောင်၊ မအောင် သိရအောင်

ကျောင်းတောင်ဘက်မှာရှိတဲ့ မန်ကျည်း
ပင်ကြီးပေါ် တက်စေတယ်။

ဆရာကြီးက တစ်ယောက်ချင်း ခြေ
ထိ ခုန်နိုင်တယ်။ ကျန်တဲ့ကျောင်း
သားတွေကို ခြေထောက်တွေ နားကွန်
ပြီး မောင်ထွန်းစိန်တစ်ယောက်တည်း
ကြောင်ကလေးတစ်ကောင်လို ချိမ်း
စွာ ကွာလာတယ်။ မောင်ထွန်းစိန်တစ်
ယောက်ပါ ဆေးအောင်တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျောင်းထွက်ပြီး အရွယ်
ရောက်တော့မောင်ထွန်းစိန်ဟာတစ်ရွာ
တည်းနေ မငယ်အိုနဲ့ အိမ်ထောင်ကျ
တယ်။ သား(၄)ယောက် မွေးဖွားပြီး
တတိယသား မောင်ဖိုးရ (၅)နှစ်သား
လောက်မှာ ခန္ဓာကိုယ်ကို မီးပူလောင်ခံ
ရတယ်။ မီးပူလောင်သူဟာ ဝမ်းတွင်း
မှာ ရှိတဲ့ အပူအခိုးများ အပြင်ထွက်ဖို့
အုန်းသီးဆန်၊ အုန်းရည် စားသောက်
ပေးရတယ်။ ဒါမှ အပူငြိမ်းတာ။

အဲဒီတော့ မောင်ဖိုးရအတွက်
အုန်းသီး လိုတယ်လေ။ ဆရာတော်
ကျောင်းမှာ အုန်းသီးတွေ အများကြီး
ရှိပေမယ့် ကိုထွန်းစိန်တစ်ယောက်
ဆရာတော်ထံကို မှတောင်းရဲဘူး
ဖြစ်နေတယ်။ ဆရာတော်က စိတ်
စေတနာ ကောင်းပါတယ်။ ငယ်
ကြောက်ဆိုတော့လဲ ဘာမှ မလျှောက်
ထားရဲဘူးပေါ့။

တစ်ညမှာ ကိုထွန်းစိန်ဟာ ညီဖြစ်သူ
ဖိုးလွင်ကိုခေါ်ပြီး ကျောင်းဝိုင်းထဲ ဝင်
တယ်။ ကျောင်းကြီး အရှေ့ပေါက်
ခေါင်းရင်းဘက် အောက်ကနေတက်
ကြောင်ကို ပုတ်ပြီး ခုန်တက်တယ်။
ဖိုးလွင်ကို ကျောင်းအောက်မှာ နေခိုင်း
ပြီး လူသွား လူလာကို စောင့်ခိုင်းတယ်။

ကိုထွန်းစိန် အုန်းသီးယူပြီး ကျောင်း
ပေါ်က ခုန်ဆင်းအလာမှာ အောက်မြေ
ပြင်က စောင့်နေတဲ့ ဖိုးလွင်ကို ခွေးတွေ
က မြင်ပြီး ဝိုင်းဟောင်ကြတယ်။ အပေါ်

ထပ်က ဆရာတော်နဲ့ သံဃာတော်
တွေ၊ ကျောင်းသားတွေ အိပ်ရာကနိုးပြီး
သူခိုးဆို ဝိုင်းလိုက်ကြတယ်။

အဲဒီလို အားလုံး ဝိုင်းလိုက်ကြတော့
ကိုထွန်းစိန်လွင် ဖမ်းမိပြီး ကိုထွန်းစိန်ကို မ
တွေ့ လိုက်ရဘူး။ ဖိုးလွင်ကို ဆရာ
တော် စစ်မေးတော့ ကိုထွန်းစိန်
ပါကြောင်းနဲ့ အကြောင်းစုံကို သိရ
တယ်။ နံနက်မိုးလင်းတော့ ဆရာတော်
က ကိုထွန်းစိန်ကို ခေါ်ပြီး ဘာကြောင့်
ငါ့ဆီကို လာမလျှောက်သလဲ မေး
တယ်။

ကိုထွန်းစိန်က ဆရာတော်ကို
ကြောက်ရွံ့၍သာ မလျှောက်ဘဲ
အခုလို ပြုမိပါကြောင်း ဝန်ခံရင်း
ဆရာတော် အပြစ်ပေးသမျှ ခံပါမည်
ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားတယ်။
ဆရာတော်က ပြုံးတော်မူပြီး...

“ဟဲ့ ဦးပဉ္စင်း ထွန်းစိန်ကို အုန်းသီး
လိုသလောက် ပေးလိုက်စမ်း”

ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်။ ကိုထွန်းစိန်
ဟာ ကျက်သရေခန်းထဲက ဦးပဉ္စင်းပေး
တဲ့ အုန်းသီးတွေကိုယူပြီး ပြန်လာခဲ့
တယ်။

တိရစ္ဆာန်ကြီးကျောင်းဟာ ဘယ်လောက်
မြင့်တယ်ဆိုတာ မင်းအမြင်ပဲ မောင်တစ်ဖိုး
လင်း။ ကဲ ကြောင်ဆေးအစွမ်း ခုန်တာ
ပျံတာ ယုံပြီလား။ သက်သေပြောရရင်
ဦးထွန်းစိန်သားဟာ ဦးဖိုးလှ၊ ဦးဖိုးလှသား
ဟာ ဝါလေ။ ဝါတို့ ဘ၊တော်တာပေါ့ကွာ’
မောင်တင်စိုးလင်းလည်း “ဗျာ” ဟု
သော စကားသံ ထွက်လာပြီး ခေါင်း
တညိတ်ညိတ်နှင့် ယုံကြည်သော
သင်္ကေတ ပြလိုက်ပါတော့သတည်း။

စလင်း- ဦးကျော်

မကိုးကွယ်ကျွင်နေ

မော်ကားမိစေခွင့်

သင်္ဃာတိလေး
(ဖန်ခါးမြေ)

ဘာသာအယူနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိ မယုံကြည်က မကိုးကွယ်ဘဲ နေရန်နှင့် ဝေဖန်ပြစ်တင် ရှုတ်ချပြောဆိုပြီး မရှိမသေ မလေးမစား ပြုလုပ်ခြင်း မပြုရန် လူကြီးမိဘများမှ ပြောဆိုဆုံးမ ခဲ့စဉ်က ပေါ့ပေါ့တန်တန် တွေး၍ လေးလေးနက်နက် မထားခဲ့ပါ။ သို့ သော် လက်တွေ့ မျက်မြင်ကြုံလေမှ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်တိုင် မလေးမစား မပြုလုပ်ရဲသည့်အပြင် နှုတ်ဖြင့် ဝေဖန်ပြောဆိုသူများကိုပင် မလေးမစား ပြောဆိုခြင်း မပြုလုပ်ကြ ရန် ဟန့်တားပြောဆိုမိပါသည်။

ယခုခေတ် လူငယ် လူလတ်ပိုင်း နတ်ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနှင့် ပတ် သက်၍ သိသင့်သော စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ် သာကေတစ်ခုအား ဖော်ပြရပါလျှင်...

၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလဆန်း မှစ၍ မန္တလေးမြို့ ရဲသိပ္ပံသင်တန်း ကျောင်းတွင် ရဲတပ်သားသစ် သင်တန်း အပတ်စဉ်(၂၂)အဖြစ် ဗထူးတပ်ခွဲ နှင့် စည်သူတပ်ခွဲ (၂)ခွဲ သင်တန်း

တက်ရပါသည်။ စာရေးသူမှာ စည်သူတပ်ခွဲတွင် (ကသ/၄၇၄)ဖြင့် သင်တန်း တက် ရောက်ခဲ့ပါသည်။ သင်တန်း ဆိုသည် မှာ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်ပေါင်းစုံမှ မတစ်ထောင်သားများ ပါဝင် တက် ရောက်ကြခြင်းဖြစ်ပြီး လိုစဉ်က ရဲ တပ်သားသစ် သင်တန်းကျောင်းမှာ နက္ခတ္တရေးခြံဥပဇာတ် ၂၄၅

မန္တလေးမြို့၊ မောင်ကြီးမြို့ ရမည်းသင်းမြို့ ထိုမြို့(၃)မြို့၌ပင် သင်တန်းကျောင်း ရှိပါသည်။

စစ်တပ်၏ လက်နက်သယ်နှင့် ဥပဒေဘာသာရပ်များအား သင်တန်းကျောင်း စစ်တပ်တွင်းနှင့် သင်တန်း ခန်းမများ၌ သင်ကြားပို့ချ၍ တူဟာ၊ အခက်အခဲ၊ စော်လစ်ကွင်း ဘာသာရပ်များကိုမူ မန္တလေးတောင်တန်းစခန်း၌ သင်တန်းပို့ချပါသည်။

ပုန္ဒလေးတောင်ခြေတွင် သင်တန်းပို့ချရန် စနစ်သွင်သို့ သင်တန်းဆရာများ တပ်ဖွဲ့၊ တပ်စု၊ တပ်စိတ်များမှ နယ်ပိုင်နတ်များထံ သင်တန်းသားများအား အပ်နှံခြင်း အပိုင်အပျံအဖြစ်၍ အပြောအဆို အနေအထိုင် အသွားအလာ မှားခြင်းများ ရှိခဲ့ပါက ခွင့်လွှတ်ပေးရန်နှင့် သင်တန်းသားများမှ လည်း ဖိုပသေ မလေးမစား ပြုလုပ်ကြရန် တာဝန်ရှိသူများမှ ကြိုတင် အသိပေး ပြောဆိုထားခဲ့ပါသည်။

မန္တလေးတောင်ခြေတွင် သခင်မရွာ တည်ရှိ၍ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ သင်တန်း နားရက်များတွင် သင်တန်းသားအချို့မှာ သခင်မရွာသို့ အလည်အပတ် သွားရောက်ကြပြီး ရွာမှ အပြန်တွင် ထန်းရည် သောက်စားလာတတ်ကြပါသည်။

သခင်မတောင်ပေါ်တွင် သခင်မမှ ကျားကြီးအားစီး၍ တင်ပါးလွှဲထိုင်လျက် လက်ညှိုးညွှန်နေသော အင်္ဂတေရုပ်တုကြီးရှိရာ ကျားရုပ်ပါးစပ်ကြီး ဟထားသည်မှာ သက်ရှိကျားကြီးပမာ အသက်ဝင်လှပါသည်။

ထန်းရည်မူးလာသော သင်တန်းသားအချို့မှာ မူးမူးနှင့် ထိုခေတ်က ခေတ်စားစ ပြုနေသော “ကိုရင်မောင် အသည်းကျော် မရွှေည” စတီရီယို သီချင်းအား ဆိုပြီး သခင်မရုပ်တုကြီးအား ဖက်လိုက်၊ ကျားရုပ်ပါးစပ်ကြီးအား ခွစီးလိုက်ဖြင့် ကခုန်သီချင်း

အော်ဆိုနေကြပါသည်။ သင်တန်းဆရာများ ကွယ်ရာတွင် မူးမူးနှင့် ကဲချင်တိုင်း ကဲနေကြရာမှ ကျားရုပ်ပါးစပ်အတွင်း လက်နှိုက်၍ သီချင်းအော်ဆိုနေသည့် သင်တန်းသား၏ လက်မှာ ထုတ်၍မရ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကျွန်ကျောင်းသားများမှာ နောက်ပြောင်နေသည်ထင်၍ ပေါ့ပေါ့တန်တန် ရယ်မောနေကြရာမှ အမှန်တကယ် လက်ထုတ်၍ မရမှန်း သိကြမှ တပ်စိတ်မူး၊ တပ်စုမူး၊ တပ်ခွဲမူး အဆင့်ဆင့် တင်ပြကြရာ ကျားရုပ်ပါးစပ်အကျယ်ကြီး အတွင်းမှ လက်ထုတ်မရ ဖြစ်ခြင်းမှာ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် လက်ထုတ်မရသည့် အဆုံး သင်တန်းဆရာများမှ သခင်မတောင်ခြေရှိ သခင်မရွာမှ နတ်ကတော်တစ်ဦးအား ခေါ်ယူပြုသပေပြန်ကြည့်ရာ နယ်ပိုင်နတ်များကို မလေးမစား ပြုလုပ်၍ အော်ခတ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း...

ထိုသင်တန်းသား၏ အဘိုးအဘွား မိတမ္ပေချင်းအဆုံအလင် ကန်တော့ပွဲဖြင့် တောင်းပန်တိုးလျှိုး ပြုလုပ်မှ ကျေနပ်နိုင် ယှဉ်ဟု ပြောကြားပါသည်။

သင်တန်းသားမှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ စစ်ကိုင်းမြို့ပေါ်ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သူဖြစ်၍ ခရီးနီးသဖြင့် တော်သေးသည်။ နောက်တစ်နေ့

နေ့လယ် သင်တန်းသား၏ အဘိုး၊ အဘွား၊ မိဘ၊ မွေးချင်းများ အကြောင်း ကြားထားသဖြင့် ရောက်ရှိလာပြီး ကန်တော့ပွဲ(၃)ပွဲဖြင့် တင်မြှောက် တောင်းပန်မှ သင်တန်းသား၏ လက်မှာ ကျားရုပ်ပါးစပ်အတွင်းမှ ထူးဆန်းစွာ ပြန်၍ထုတ်ရခဲ့ပါသည်။

သင်တန်းသားများမှ ကြောင်တောင်တောင် ခြင်္သေ့ပွား၍ သင်တန်းထက်တက်နိုင်မရှိတော့ဘဲ (R.T.U) အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး စစ်ကိုင်းတိုင်းသို့ ပြန်ပြောင်းပို့ရပါမည်။

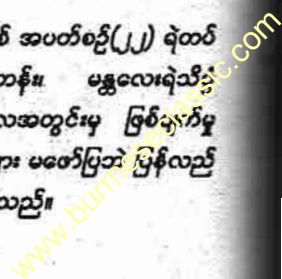
သင်တန်းသားများ အားလုံး၏ မျက်စိအောက်မှ လက်တွေ့ အဖြစ်အပျက်အား မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကြုံကြရသဖြင့် သင်တန်းသားအားလုံး အနေအထိုင် အသွားအလာ အပြောအဆိုအားလုံး ဆင်ခြင်ကုန်ကြပါတော့သည်။

ယနေ့ခေတ် ယနေ့အခါတွင် အတုအယောင် ညာစား ပြစားများ ရှိသကဲ့သို့ မှန်မှန်ကန်ကန် ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ကိုးကွယ်သည်ကပ်သင့်သူများလည်း ရှိကြောင်း...

အဆင့်မြို့မှ မယုံကြည်လျှင် မကိုးကွယ်ဘဲ နေရသော်လည်း ဝေဖန်ရှုတ်ချ မတော်မလျော် မပြုလုပ်သင့်ကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန် သာဓကလေးအား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

ခင်မောင်လေး (ဖန်ခါးမြေ)

မှတ်ချက်
၁၉၇၆ ခုနှစ် အပတ်စဉ်(၂၂) ရဲတပ်သားသစ်သင်တန်း၊ မန္တလေးရဲသိမ်း သင်တန်းကာလအတွင်းမှ ဖြစ်ပွားမှုအား အမည်များ မဖော်ပြဘဲ ပြန်လည်ခံစားတင်ပြပါသည်။

တစ်ခုသော ဥပုသ်နေ့တွင် ဖြစ်၏။
ဥပုသ်စောင့်ပြီး ကျောင်းမှအပြန် အိမ်
တွင် အေးအေးဆေးဆေး အနားယူရင်း
ပုတီးစိပ် အမှတ်ပွားများဖြစ်သည်။
အိမ်ရှေ့ဆီမှ အသံလိုလို၊ အရိပ်
အယောင်လိုလို သတိဝင်လာမိ၍
ထွက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ အိမ်ရှေ့
ခြံစည်းရိုးတံခါးအနီးတွင် ဆိုက်ကား
သမားလူငယ်တစ်ယောက် တောင်
ကြည့်မြောက်ကြည့်နှင့် ရပ်နေသည်ကို
တွေ့ရ၍...

'ဟေ့ ဘာအကြောင်းရှိလို့လဲကွ'
'ဟာ အတော်ပဲ ဆရာ၊ ဆရာ
လိပ်စာနဲ့ စာတစ်စောင်ရလို့ လာပေး
တာ'

ဆိုက်ကားသမားလေးက လက်ထဲ
က စာကို မြှောက်ပြပြီး ပြော၏။ သူ့ကို
အိမ်ထဲသို့ခေါ်ရင်း အကျိုးအကြောင်း
ကို မေးရတော့သည်။

'ဘယ်ကရလာတာလဲ ဘယ်သူပေးလိုက်
တာလဲကွ'

'ဒီလို ဆရာ၊ ကျွန်တော်ကားကားမှာ
ရှိနေတုန်း ရန်ကုန်တက်က စီလာတဲ့
ဘတ်(စ်)ကားထိက အဘိုးကြီးတစ်
ယောက် ဆင်းလာပြီး ကျွန်တော်
ဆိုက်ကားဆီ ကျက်လာတယ်။
ကျွန်တော်က ဘယ်ကို လိုက်ဆိုရမလဲ
လို့ ငေးတော့ ဆင်းမိပြီး ဟောအားကို
ထုတ်ပေးတယ်။ အဲဒီလိုအားကို သိ
သလားတဲ့။

ကျွန်တော် ကြည့်လိုက်တာ ဆရာ
လိပ်စာ ဖြစ်နေတယ်လေ။ ကျွန်တော်လဲ
သိပါတယ်။ လိုက်ဆိုပေးမလား ပြော
တော့ မှီကို ပို့တာ မလိုဘူးတဲ့။ အဲဒီလို
လိပ်စာအတိုင်း လိုက်ဆင်း အကျက်
ပေးပေးမို့ပဲ လိုက်သွားမိပြီး အဲဒီလို
တန် တစ်ခွက် ထုတ်ပေးပြီး ထွက်သွား
တာပဲ ဆရာ'

ဆိုက်ကားသမားလေးက ပြော
အပြီး ကျွန်ုပ်ကမ်းပေးသည့် လက်ဖက်
ရည်ကြမ်းတစ်ခွက်ကို သောက်၍နေ
လေ၏။

မင်းသွေးနွယ်
(မီးတုန်း)

ကိုယ်ပျောက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး နှင့် ထျင်စဉ်ထူး

'နေပါဦးကွ၊ အဲဒီအဘိုးကြီးဆိုတာ
ဘယ်အရွယ်လဲ။ ဘယ်လို ပုံပန်းရှိ
သလဲဆိုတာလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

'အဘိုးကြီးအရွယ်ကတော့ ခုနစ်
ဆယ်ကျော်၊ ခုနစ်ဆယ်ဝန်းကျင်
လောက်လို့ ထင်တာပဲ။ အတော်လေး
တော့ သွက်လက်တယ်။ အသားက
ဖြူဖြူနဲ့ ရှမ်းတရုတ်ပုံပေါက်တယ်။
အဲ... ပြီးတော့ မုတ်ဆိတ်မွေးတွေက
ဖြူနေပြီး တစ်မိုက်ခန့်လောက်
ရှည်နေတယ်လို့ ထင်တယ်'

'မင်း ပြောနေတာတွေနဲ့ ယှဉ်ပြီး
ငါလဲ စဉ်းစားနေတယ်။ ငါတို့ အမျိုး

အဆွေထဲက အဘိုးအဘွားထဲကများ
လားဆိုပြီး တွေးကြည့်တော့ မဖြစ်နိုင်
ဘူးကွ။ ငါတို့ အဘိုးတွေလဲတစ်
ယောက်မှ မရှိကြတော့ဘူးလေ။ ကဲ...
ဆက်စမ်းပါဦးကွာ'

'ဒီအဘိုးကြီးမှာ ဆံပင်က လျှောင်ထုံးကြီး
နဲ့ပဲ။ တဘက်ကို ဆင်းပေါင်းပေါင်းထား
တယ်။ ရှမ်းတိုက်ပုံ အညိုရောင် ဖတ်ထား
သေးတယ်။ ကျွန်တော်ပြင်တော့ အဲဒီအဘိုး
ပဲ ဆရာရဲ့'

'ဒါနဲ့ အဲဒီအဘိုးကြီးက ဘယ်ဘက်
ကို ထွက်သွားတာလဲ။ သူ့မှာ အဖော်
တွေရော မပါဘူးလား'

'ကျွန်တော် မြင်တာတော့ ကား
ဂိတ်ကနေ မြို့မြောက်ဘက်ကို ခြေ
ကျင်လမ်းလျှောက်ပြီး ထွက်သွား
တာပဲ။ အဖော်တော့ လုံးဝ မပါတာ
အမှန်ပဲ။ အံ့ဩစရာကောင်းတာတော့
သေချာတယ်ဆရာ။ ကျွန်တော်လဲ
သွားလိုက်ဦးမယ်။ စာလဲ ပေးပြီးပြီ။

ကျွန်တော့်တာဝန်လဲ ပြီးပြီပေါ့ ဆရာ
ဆိုက်ကားသမားလေး ယူလာသည့်
စာကို အသေအချာ စူးစမ်းကြည့်လိုက်
၏။ စာအိတ်ကတော့ ရိုးရိုး စာရွက်
အဖြူနှင့် ပြောင်စာအိတ်မျိုးဖြစ်သည်။
စာအိတ်ပေါ်မှာ ရေးထားသည့် လိပ်စာ
မှာလည်း မိမိ၏ လိပ်စာမှန်ပင်ဖြစ်၏။
မင်ရောင်အနက်ဖြင့် ရှေးလက်ရေး
ရိုးရိုးကြီးအတိုင်း ရေးထားသည်ကို
တွေ့ရှိရသည်။

စာအိတ်ကို ဖောက်၍ ကြည့်လိုက်
သောအခါ အောက်ပါအတိုင်း ရေး
ထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ချစ်သော ဂူကလေး...

မင်္ဂလာပါ။

အဘ ဘယ်သူ့ဘယ်လိုဆိုတာ မင်း သိဖို့
မလိုပါ။ အချိန်က အဘကို တာဝန်ပေးပြီ
မင်းကို စောင့်ရှောက်ဖို့ လမ်းပြပေးဖို့ အဖေတွေ
အဘ တာဝန်ကျလာပြီပဲ မင်းထံ ရောက်
လာတာလို့ မင်း မှတ်ပါ။ သံဃာအတွေး
တွေ ဝင်လာစေခဲ။

ဒီနေ့ပုဆိုးက ကိုးနာရီ ကိုးမိနစ်အချိန် ပြသိန်း
တန်စေတီတော်ကြီးရဲ့ အောင်မြေတည်ရာ
အင်္ဂါထောင့် ဝိုင်းတော်ဟောင်း ကိန်းဝယ်တဲ့
ပိယန်နေရာမှာ အဘရှိနေပယ်။ အဖော်ခေါ်
မလာဘဲ အချိန်မီ အရောက်လာပေရော
လူကလေး။

မင်္ဂလာပါ။

နယ်လှည့်သာသနာပြု ဆဘ

စာဖတ်အပြီးမှာ ကြက်သီးမွေးညင်း
ထသွားစေတော့သည်။ ရေးထားသည့်
လက်ရေးမှာ ရှေးလက်ရေး ရိုးရိုးကြီး
နှင့်ဖြစ်ပြီး မင်အနက်ရောင်ဖြင့်ပင် ရေး
ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

စာထဲပါ အကြောင်းအရာများကို
ထောက်၍ ပဟေဠိဆန်လွန်းနေမှုများ
အတွက် အတော် စိတ်ဝင်စားသွားမိ
သည်က အမှန်ပင်။ မိမိနှင့် ဆက်နွယ်

သည့် လျှို့ဝှက်ချက်များက အံ့ဩစရာ
တွေနှင့် စ.ခဲ့၏။ စာ စတင်ရောက်လာ
သည်မှ လက်ငင်းအချိန်အထိ အတွေး
ပွားစရာတွေချည်းပင်။

ဆက်၍ မည်သို့ ကြုံလေမည်မသိ။
အကောင်းနှင့်အဆိုးကို အကြမ်းမျှ
သုံးသပ်ကြည့်သော် ဒီဖြစ်ရပ်၏
အကြောင်းတရား နောက်ကွယ်မှာ
ကောင်းသော အကျိုးတရားသာ ဖြစ်
ပေါ်နိုင်စရာရှိသည်ကို စူးစမ်းမိ၏။

အချိန်ကို သတိထားမိ၍ ကြည့်
လိုက်တော့ မနက်ကိုးနာရီ ထိုးတော့
မည်။ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ယုံကြည်စွာ
ချမှတ်လိုက်ပြီး ကမန်းကတန်း ပြင်ဆင်
ကာ အိမ်ကိုပင် အသိမပေးတော့ဘဲ
စက်ဘီးစီး၍ “**မြသိန်းတန်စေတီ
တော်မြတ်ကြီး**” ဆီသို့ ဦးတည်ထွက်
လာခဲ့သည်။

တောင်ဘက်မုခ်ပေါက် စောင်းတန်း
မှ ဝင်လာခဲ့ပြီး အင်္ဂါထောင့်ဂြိုဟ်တိုင်ရှိ
ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ဖူးမြော်
ကန်တော့လိုက်သည်။ စာထဲပါ
အညွှန်းအတိုင်း **စေတီတော်မြတ်
ကြီး အောင်မြေတည်ရာ အင်္ဂါထောင့်**

ရှိ ထီးတော်ဟောင်း ကိန်းဝင်သည့်
ဗိမာန်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။
မည်သူမျှ မတွေ့ရ။ အခြားဂြိုဟ်တိုင်
များတွင် တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စ
အမျိုးသမီးငယ်များ ရှိသည်ကိုသာ
သတိပြုမိသည်။

ဆိုက်ကားသမားလေး ပြောသည့်
ပုံစံဟန်ပန်ကိုလည်း မျက်လုံးထဲတွင်
ပုံဖော်မိပြီးသားဖြစ်၍ အကဲခတ် ရှာတွေ
စူးစမ်းကြည့်မိသော်လည်း ယောက်ျား
သားဆို၍ မိမိသာပဲ ရှိနေ၏။ အချိန်ကို
ကြည့်လိုက်တော့ **မနက်ကိုးနာရီ ကိုး
မိနစ်အချိန်**ကို ရောက်နေပြီ။

စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးတစ်မည်တွေ
တွေးဖြစ်သွား၏။ လှည့်စားခံရပြီလား။
မိမိစိတ်ကို ထိန်းချုပ်ရင်း ထီးတော်
ဟောင်းကိန်းဝင်သည့် ဗိမာန်အနီး
ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်ရှုနေမိ၏။

ဤသို့ ကြည့်ရှုရင်းမှ ထီးတော်
ဟောင်းကို ကာရံထားသည့် အဝင်
တံခါးပေါက်ဝ သံဆန်ခါအကြားတွင်
ငွေရောင် စက္ကူစာအိတ်လေးကို
အမှတ်မထင်တွေ့လိုက်ရ၍ ဖောက်
ကြည့်လိုက်ရာ အောက်ပါအတိုင်း ရေး
ထားသည်ကို တွေ့ရသည့်အပြင် အမြဲ
ရောင် စာအိတ်အသေးလေးတစ်လုံးကို
ပါ ထပ်မံ တွေ့ရှိရပြန်လေသည်။

ချစ်သော ဂူကလေး...

မင်္ဂလာပါ။

အဘစကား နားထောင်တဲ့အတွက် ခင်
တစ်ဆင့်အောင်သွားပြီ မှတ်ပေသော
ရှေ့ဆက်ပြီး အောင်ဖို့ပဲ ရှိတယ်။ အထက်
မင်း မြင်ချင် တွေ့ချင်ပယ်ဆိုတာ သိတယ်။
ဒါက အရေးပကြီးတု။ အဘစကား
နားထောင်ဖို့အာပြောတာကို လိုက်အား
အဓိက ကျတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်
ပေးသေနဲ့ အဘလေးညွှန်တဲ့ အင်္ဂါ
အတိုင်း အားလုံးကို နှလုံးထွင်းပေး
အတိုင်း အားလုံးကို နှလုံးထွင်းပေး

လူကလေး...။

ဒီပြည်နယ်တစ်ခုတော်မြတ်ရဲ့အောင်မြင်မှုနဲ့ဟာ အင်္ဂါထောင့် အရှေ့တောင်ထောင့်နေရာဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်နေရာကနေ ပုဇွန်ခဲပြီး စတင်ရမယ်။ အဘလမ်းညွှန်တဲ့ အစီအမံအတိုင်း တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ဝါယမဖိုက်ပေတော့ လူလေး...။

...။...။...။

အထက် ဖော်ပြပါ နိဒါန်းချီသော အသေးစိတ် လမ်းညွှန်သည့် အစီအမံများနှင့် စာရွက်အပြည့်နီးပါးခန့် ရေးသားထားသော စာတစ်စောင်ကို အံ့ဩဖွယ် ဖတ်ရှုရ၏။ စာထဲပါသလိုပင် "အဘ"ဖြစ်သူအား တွေ့ချင်မြင်ချင်စိတ် တဖွားဖွားပေါ်သည်က အမှန်ပင်။ သို့ရာတွင် အရိပ်အယောင်မျှပင် မတွေ့ရဘဲ စာရေးကာ လမ်းညွှန်မှုပေးနေသည်ဖြစ်၍ လျှို့ဝှက်သည်းဖိုဆန်သလို ဖြစ်စေရပြီ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မိမိ၏ ယုံကြည်ချက်နှင့် မှန်ကန်မှုအသိတရားက အဘလမ်းညွှန်သည့် အစီအမံများအတိုင်း အားထုတ်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေပြီဖြစ်သည်။

အဘလမ်းညွှန်သည့် အစီအမံအတိုင်းပင် ဦးစွာ ပထမအင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ စတင်၏။ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ်တစ်ပတ် "အရဟံ ဂုဏ်တော်" ကို ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရသည်။

ဒုတိယအဆင့်ကို ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ စ,ရ၏။ ဂြိုဟ်တိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ် ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်တစ်ပတ်တိတိကို "သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဂုဏ်တော်" အား ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရသည်။

တတိယအဆင့်ကို တနင်္ဂနွေ

သတ္တမအဆင့်ကို စနေဂြိုဟ်တိုင်

မှ စ,ရ၏။ ဂြိုဟ်တိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ် စနေဂြိုဟ်တိုင်တစ်ပတ်တိတိကို "သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ ဂုဏ်တော်" အား ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရသည်။

အဋ္ဌမအဆင့်ကို သောကြာဂြိုဟ်

တိုင်မှ စ,ရ၏။ ဂြိုဟ်တိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ် သောကြာဂြိုဟ်တိုင်တစ်ပတ်တိတိကို "ဗုဒ္ဓေါ ဂုဏ်တော်" အား ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရသည်။

နဝမအဆင့်ကို အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်

တွင် ပြန်ရောက်၏။ ဂြိုဟ်တိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ် အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်တစ်ပတ်တိတိကို "ဘဂဝါဂုဏ်တော်"ဖြင့် ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရလေသည်။

ကိုးဆင့်မြောက်အပြီးတွင် အဘလမ်းညွှန်ချက်အတိုင်း "အောင်ဂြို၊ အောင်ဂြို၊ အောင်ဂြို" ဟု ကြည်နူးအားရွှာ ဟစ်ကြွေးမိ၏။

ရင်ထဲတွင်လည်း ကြည်နူးလန်းဆန်းစွာ ဖြစ်တည်နေသည်။ အမျိုးအမည် မဖော်ပြနိုင်သော လိုအင်ဆန္ဒအပေါင်းနှင့် ပြီးပြည့်စုံနေသည့် ပီတိစိတ်ထားမျိုးနှင့် ချမ်းမြေ့ကျေနပ်နေရသည့်အလား ခံစားနေရ၏။

ပြန်လည် သုံးသပ်ကြည့်လေသော် အဘ လမ်းညွှန်ပေးခဲ့သည့် အစီအမံများကား တုန့်င်းဖွယ်မရှိ ထွတ်မြတ်

ဂြိုဟ်တိုင်မှ စ,ရ၏။ ဂြိုဟ်တိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်တစ်ပတ်တိတိကို "ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ဗုဒ္ဓော ဂုဏ်တော်" အား ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရသည်။

စတုတ္ထအဆင့်ကို ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ စ,ရ၏။ ဂြိုဟ်တိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်တစ်ပတ်တိတိကို "သုဂတော ဂုဏ်တော်" အား ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရသည်။

ပဉ္စမအဆင့်ကို ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်မှ စ,ရ၏။ ဂြိုဟ်တိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ် ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်တစ်ပတ်တိတိကို "လောကဝိဒ္ဓ ဂုဏ်တော်" အား ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရသည်။

ဆဋ္ဌမအဆင့်ကို တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ စ,ရ၏။ ဂြိုဟ်တိုင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး လက်ယာရစ် တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်တစ်ပတ်တိတိကို "အနတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ ဂုဏ်တော်" အား ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ရသည်။

လှသော “မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော် ကိုးပါး” ပင်တည်း။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဂုဏ်တော်များ၏ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် ငြိမ်းချမ်း စိမ်းလန်းစေရသည် မဟုတ်ပါလား။

အဘ လမ်းညွှန်ပေးခဲ့သည့် အစီအမံများနှင့်ထပ်တူ အဘ စောင့်ရှောက်လမ်းပြ အကျိုးဆောင်ပေးခဲ့မှု၏ ဤအကြောင်းတရား အတွက်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရကောင်းမှန်း သိခဲ့ရပြီ။

နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့် အဘ၏ မှာကြားချက်အရ အထက်တွင် အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပြီးခဲ့သည့်ကဏ္ဍ ပြီးစီးလေမှ အဖြူရောင်စာအိတ်အသေးကို ဖွင့်ဖောက်ရမည်ဟု ဆိုလေ၏ စာအိတ်လေးကို အသာအယာ ဖောက်ကြည့်လိုက်၏။

စာအိတ်ထဲမှ အဆောင်ပစ္စည်း ဖြစ်ဟန်တူသော ပစ္စည်းနှစ်မျိုးနှင့်အတူ အောက်ပါအတိုင်း ရေးထားသည့်စာတစ်စောင်ကို ဖတ်ရှုရလေသည်။

လူကလေး...

မင်္ဂလာပါ။

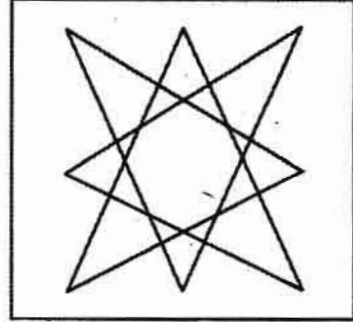
အဘ ဆန္ဒလဲ ပြည့်ရပြီ။ မင်းရဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေလဲ အောင်မြင်ရပြီ။ အဘပေးတဲ့ ဒီ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုးသင့် ကိုးချီ အားထုတ်ရာမှပို ခုလက်ထဲ တစ်ဆင့်ပြီတော့ ကျွန်ုပ်တို့ ရှစ်ဆင့် ရှစ်ချီကို လူကလေး ယုံကြည်စွာ အားထုတ် ကြိုးပမ်းသွားဖို့ အဘမှာချင်တယ်။ လူကလေးရဲ့ ဘဝတစ်သက်တာအတွက် အဘ လက်ဆောင်နှစ်ခု ပေးခဲ့တယ်။ မင်းအတွက် ထာဝရအဆောင်ပေါ့။ မင်းဘဝအတွက် ဒီအဆောင်တွေက သူကောင်းပြုလိမ့်မယ်။

မင်္ဂလာပါ

နယ်လှည့်သာသနာပြု အဘ စာဖတ်အပြီးမှာ အဘပေးခဲ့သည့်

လက်ဆောင်ပစ္စည်းနှစ်မျိုးကို အသေအချာ ကြည့်ရှုမိရာ တစ်မျိုးက တစ်လက်မခွဲခန့်အရွယ်ရှိ ခြေသေ့အောက်ခံနှင့် ရှင်သီဝလီရဟန္တာမြတ်ပုံတော် သစ်သားရုပ်တုအဆောင်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရသည်။

နောက်တစ်မျိုးမှာ ထောင့်ရှစ်ထောင့်ပါ စကြာပုံသဏ္ဍာန် (အောက်ပါအတိုင်းပုံစံ) ရှိသည့် သုံးလက်မအရွယ် ငွေပြားစက္ကူ အဆောင်မျိုးဖြစ်သည်ကို စူးစမ်း တွေ့ရှိရလေသည်။

ဤပြုပါ စကြာပုံသဏ္ဍာန်ရှိ ဤအဆောင်ကို ကျွန်ုပ် သုံးသပ်လေ့လာကြည့်မိသော် အဘ လမ်းညွှန်အား ထုတ်စေခဲ့သည့် “ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ကိုးပါး” ဖြင့် ဂြိုဟ်ရစ်ခွင်အား ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်ခဲ့ရာ လမ်းပြကျင့်စဉ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ထင်လင်းလင်းကြီး သိရှိစေရတော့သည်။

ဤကျင့်စဉ်ဖြင့် ဘဝတစ်သက်တာအတွက် မမေ့မလျော့ရှိနေစေရန် ရည်ရွယ်၍ အဘက ဤအဆောင်ကို ထာဝရအဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်ကောင်းစွာ သိခဲ့ရ၍ အဘကို ကျေးဇူးတင်မဆုံးဖြစ်ရသည်။

အဘကတော့ သူ့တာဝန်ကျေပြီဖြစ်၍ ဘယ်ဆီကို ဆက်လေမည် မသိ။ အဘပေးရစ်ခဲ့သည့် အဆောင်ပစ္စည်း

လေးများကို တရိတသေ ထုပ်ပိုးပြီး မြသိန်းတန် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ပူဇော်ကန်တော့ကာ အဘပြုလုပ်ခဲ့သည့် ကျေးဇူးတရားများအတွက် ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ရင်း အမျှဝေလိုက်သည်။

စေတီတော်ကြီးအား လက်ယာရစ်တစ်ပတ်ပတ်၍ မိမိ တွေ့ချင်မြင်ချင်သော နယ်လှည့်သာသနာပြု အဘအား ရှာဖွေကြည့်မိ၏။ ရင်ပြင်တော်ပရိဂုဏ်အတွင်းဝယ် မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့ရဘဲ စေတီတော်ကြီး၏ ဆည်းလည်းသံများကသာ ပျံလွင့်ဝေနေလျက် ရှိပါ၏။

အပြန်တွင် အရှေ့ဘက်စောင်းတန်းဘက်မှ ထွက်ခဲ့၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်ကို စူးစမ်းမိပါသော်လည်း အဘ၏ အရိပ်အယောင်ကို လုံးဝမတွေ့ရမည်သို့ပင်ဆိုစေ ကျွန်ုပ်၏ လှုပ်ရှားစူးစမ်းသမျှတွေကိုတော့ နယ်လှည့်သာသနာပြုအဘတစ်ယောက်က ဘယ်ရှိနေမည်သာ...။

စိတ်ထဲ ရည်မှန်း၍ ကျေးဇူးတင်အဘအား ပူဇော်လိုက်၏။

ငယ်စဉ်က ကြည့်ခဲ့ဖူးသည့် နိုင်ငံခြားရုပ်ရှင် ကိုယ်ပျောက်ဇာတ်တစ်ကားအား အမှတ်မထင် သင်္ကေတလိုက်မိသည်။

သည်သို့ ဆိုလျှင်... နယ်လှည့်သာသနာပြု အဘသည်လည်း ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ကြုံနေမယှဉ်ရသော် “ကိုယ်ပျောက်ပုဂ္ဂိုလ်ထူး” ပင်လော...။

တရားပြည့်ဝ နှလုံးတင့်စေ

မင်းသွေးနွယ် (စီးကုန်)

မြွေ
(ဖောင်တော်သီ)

ပြိတ္တာအသား

စားကြသူများ

တစ်ဝက်ထိပ် တောင်ကမ်းပါးယံ မြေ အနည်းငယ်ပြုရာမှ ထိုတောင်ကမ်းပါးယံ ထိပ်တွင် ဝိစာမြို့စံနှင့် ထန်ကြော ဗုဒ္ဓဘိဝံသအနိ အသား ဝိစာသားတို့ကို ကြီးများ (၃)ကွက်ခန့် ထိနေသည်ကို ထွေကြားသည်။

အချို့မှာ သွားရောက် ကြည့်ရှုရုံသာ ဖြစ်၍ အချို့သောသူများမှာ လျှို၏ တစ်ဖက်သို့ ရောက်အောင် ကူး၍ ဝါး လှေကားပြုလုပ်၍ ကမ်းပါးယံတွင် ထောင်တက်ကာ အသားစိုင်ကြီးများကို လှီးယူကြလေသည်။

လှီးယူသည့်အခါ သင်္ဘောသတ္တဝါ တစ်ကောင်ကဲ့သို့ အသားလုံးများမှာ တဆတ် ဆတ်တုန်လေ၏။ လွှေလည်း ထွက်၏။

အထကတောင်ခြေသီဟဝင်း ၂၇၁

သတ္တဝါအများ ကျင်လည်ကျက်စား ရာ ဘုံ(၃၁)ဘုံ ရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး သိကြပြီး ဖြစ်သည်။ ထို(၃၁) ဘုံအတွင်းမှာ လူသားတို့ မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်သောဘုံများမှာ လူ့ဘုံနှင့် တိရစ္ဆာန်ဘုံ (၂)ခုသာရှိသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ထင်ထားသော်လည်း လူသားတို့၏ မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်ရုံမျှမက သူ၏အသားကိုပင် လူသားတို့၏ စားသောက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသော အသားတောင်ပြိတ္တာ ဟုခေါ်တွင်သည့် ပြိတ္တာကြီး၏ အကြောင်းကို တင်ပြလိုပါသည်။

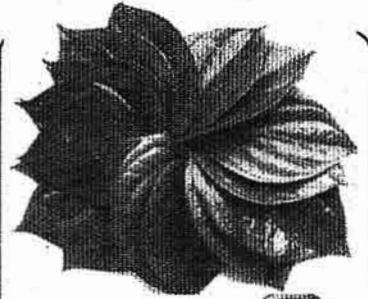
ထို ပြိတ္တာကြီးကြောင့် လူသားတို့ မျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်သော အခြားဘုံများလည်း ရှိနေသေးကြောင်းကို အများသူ

ငါ သိစေရန် အလိုငှာ တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၆၀)ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အောက်အရပ် သားဖြစ်သော်လည်း အဘွားမှာ အညာသူစစ်စစ် ဖြစ်ပါသည်။ တိတိပပ ဆိုရပါမူ နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား လယ်ဝေး ကျည်တောင်ကန်ရွာသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ အဘွားငယ်စဉ်အခါက ကျည်တောင်ကန်ရွာအနီး တောထဲတွင် အသားတိုးတောင်ပေါ်သည်ဟု တောတက်သူ လူများမှ ပြောကြားချက်အရ သိကြရသည်။

လူအချို့မှာ ဇိတ်စာအရ တောတွင်းသို့ သွားထုတ် ကြည့်ရှုကြရာ လျှို၏

သွေးတိုး

ချက်ချင်းကျ ဆေးခန်း

စာရေးသူသည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လဆန်းတွင် ထီးချိုင့်မှ ညီမဝမ်းကွဲ တော်သူ၏ ယောက်ျား(ယောက်ဖ) ဆုံး သဖြင့် မြေချအမိ ရောက်အောင် သွားခဲ့ ရပါသည်။

နောက်နေ့ နံနက်တွင် ဦးထွန်းရှိန် ရောက်လာပြီး သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ၏ မြေချကို မလာနိုင်သဖြင့် ခွင့်လွှတ်ပါ ရန်နှင့် စိတ်မကောင်း ဝမ်းနည်းမိ ကြောင်း ပြောပါသည်။

မြေမချမီက သွေးတိုးနေပြီး မြေချ ပြီးချိန် ညနေတွင် သွေးမတိုးတော့ သော်လည်း စိတ်မကောင်းလွန်း၍ မလာကြောင်း ပြောပါသည်။

ယောက်ဖဖြစ်သူနှင့် ဦးထွန်းရှိန်မှာ သေအတူ ရှင်မကွာ နေလာခဲ့ကြသည့် ကသာမြို့တွင် အခြေစိုက်ခဲ့သော ခ.လ.ရ(၁၂)မှ ထွက်လာကြသည့် တစ်ကြပ်ကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

'နေ့ယယ် သွေးတိုးပြီး ညနေပိုင်း အကောင်းပတ်က ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတော့ ဘာဆေးသောက်လိုက်လို့လဲ'

ဟု စာရေးသူက မေးပါသည်။ အမှန်က ဆေးနည်းရလို သိလို၍ မေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'ကျွန်တော့်နည်းက လွယ်ပါတယ်၊ တကယ်လဲ ပျောက်ပါတယ်'

'ကျွန်တော့်ကို ပြောမပြန်ဘူးလား'

စာမျက်နှာ (၂၅၆) သို့

လီးယူကြသူများမှာ ထိုအသားကို ချက်စား ကြည့်ရာ အမဲသားနှင့် လွန်စွာတူကြောင်း အမဲသားထက်ပင် အရသာပို၍ ထူးကဲ ကြောင်း ပြောကြလေသည်။

ထို့နောက်တွင် တောထဲသွား၍ အသားလီးယူကြသူများ ပိုမို များပြား လာကြလေသည်။

အသားစိုက်ကြီးများမှာ လူများစွာ လီးယူကြသော်လည်း နောက်တစ် နေ့တွင် ပြန်လည်၍ ပြည့်ဖြိုးနေလေ ၏။ ထို့ကြောင့် အသားတိုးတောင်ဟု ခေါ်တွင်ကာ နာမည်ကြီးလာလေ၏။

မမြင်ဘူး၍ တောထဲသို့ တကူးတက သွားရောက်ပြီး ကြည့်ရှုသူများ ရှိသလို အသားကို ချက်စားချင်၍ လာရောက် လီးယူသူများမှာလည်း များပြားလှ သည်။ တချို့က အသက်ရှိသည်ဟု ယူဆကြ၍ သနားကြသော်လည်း တချို့မှာ လောဘတက်ကာ အများ အပြားပင် လီးယူကြလေသည်။

ထိုသတင်းမှာ ကျည်တောင်ကန် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်နားသို့ ပေါက်ကြားလေရာ ဆရာတော်မှ ရွာသူရွာသားများကို စည်းဝေးခေါ်ယူ၍ ထိုအသားတောင်မှာ အသက်ရှိ ကြောင်း၊ လီးခြင်းပြုပါက သတ္တဝါ တစ်ကောင်၏ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း တစ်ခုကို အရှင်လတ်လတ် လီးယူခြင်း ဖြစ်၍ လွန်စွာ အပြစ်ကြီးသောကြောင့် လီးယူခြင်း မပြုကြရန် တားမြစ်လေ သည်။

သို့သော် အချို့သော လူဗာလများ မှာ သွားရောက် လီးယူမြဲဖြစ်သဖြင့် ဆရာတော်မှ သူကြီးအား ခေါ်ယူ၍ သွားရောက် လီးယူခြင်း မပြုစေရန် အမိန့်ထုတ်ခိုင်းရာ သူကြီးမှ သွားရောက် လီးယူသူအား ထိတ်တုံးဖြင့် တစ်လ တိတ် ၃ ငါးခတ်မည်ဟု အမိန့်ထုတ်မှ

ရပ်စဲသွားကြလေ၏။ မည်သူမျှ မလီး ယူနိုင်စေရန် တောထဲတွင်လည်း ကင်း စောင့် အလှည့်ကျ ထားလေ၏။

ဤသို့ဖြင့် အသားတိုးတောင်ကြီး မှာ (၅)နှစ်ခန့် ငြိမ်းအေးချမ်းသာ စွာနေခဲ့ရသော်လည်း နွေရာသီတစ်ခု တွင် တောမီးလောင်လေတော့၏။ တောမီးမှာ ကြီးမားသဖြင့် အသားတိုး တောင်ကမ်းပါးယံလည်း မီးဒဏ်သင့် လေ၏။ တစ်ပတ်ခန့် တောမီးလောင် ကျွမ်းပြီးသောအခါ အခါမဲ့မိုး ရွာ၍ မီးငြိမ်းလေ၏။

လူအများမှာ အသားတိုးတောင် ကြီး၏ အခြေအနေကို သိလို၍ သွား ရောက်ကြည့်ရှုကြရာ အသားညှော်နံ့ များနှင့် အပုပ်နံ့များ ဝမ်းလွှမ်းလျက် ငြိုငြာနေသည်ကို တွေ့ကြရလေ တော့၏။ ထိုအခါမှ စ၍ အသားတိုး တောင်ကြီး၏ ဘဝနိဂုံးချုပ်ရလေတော့ ၏။

ဤအကြောင်းအရာမှာ ကျွန်ုပ်၏ အဘွားပြောပြချက်ကို ပြန်လည်၍ ဖောက်သည်ချရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် အဘွားကိုယ်တိုင်ပင် ထိုအသား ကို မသိနားမလည်သည့်အရွယ်ဖြစ်၍ သူများကျွေးသည်ကို စားမိသဖြင့် အရိုက်ခံခဲ့ရဖူးသည်ဟု သိရပါသည်။

ပိုမို၍ ပြည့်စုံစွာ သိလိုပါက နေပြည်တော် ယျဉ်းမနားဘက် ရောက်သည့်အခါ ကျည်တောင်ကန် ရွာသို့ ဝင်၍ စုံစမ်းနိုင်ပါကြောင်း။ ထိုအကြောင်းအရာမှာလည်း ယခု အထိ ပြောစမှတ်တွင်နေဆဲပင် ဖြစ် ကြောင်း စာရေးသူမျှ ထပ်ဆင့်၍ သတင်းကောင်းပါးလိုက်ရပါသည်။

ဇွဲသစ်(ဖောင်တော်သီ)

တစ်ပွဲစား အမေယု

ဘုန်းပွဲကြီး
(မွန်ပြည်နယ်)

လောက၌ ထူးထူးခြားခြား တကယ့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ရှိနေကြသည်။ ပြောလျှင် မယုံနိုင်စရာကိစ္စများ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တွေ့ မကြုံရသေး၍ မယုံခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွေ့ ကြုံသူတို့ကမူ လက်တွေ့ဖြစ်၍ ယုံကြည်ကြသည်။

ယုံကြည်ခြင်း၊ မယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍တော့ အထူး မပြောလိုပါ။ ယခု ရေးသားတင်ပြမည့် အကြောင်း အရာကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ဘီးလင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဘီးလင်းမြို့မှ (၇)မိုင်ခန့် ကွာဝေးသည့် ကျောက်ရေတွင်းရွာမှ အနာပေါက်ကု ဆရာ ဦးတင်မြင့်နှင့် ရင်းနှီးခွင့်ရသည်။

ကျောက်ရေတွင်းရွာမှ ဘီးလင်းမြို့သို့ မြင်းလှည်းဖြင့် ဈေးတက်ဝယ်လေ့ရှိသည့် ဆရာဦးတင်မြင့်၏ ဖိတ်ခေါ်ချက်ကြောင့် ကျောက်ရေတွင်းရွာသို့ လိုက်သွားခဲ့သည်။

ဦးတင်မြင့်ရွာဆီသို့ ရောက်ရှိသောအခါ ဦးတင်မြင့်၏ ခြံထဲမှာ စိုက်ပျိုးထားသော ပရဆေးပင် အမျိုးမျိုးကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုဆေးပင်တို့၏ အမျိုးအမည်နှင့် ဆေးအသုံးကို မေးမြန်းကြည့်သည်။

အခြားသော ဖော်စပ်သုံးစွဲလွယ်မည့် ကိုယ်တိုင်သုံး ဆေးနည်းလေးတွေကိုလည်း မေးမြန်းသည်။ စကားစပ်မိစပ်ရာပြောရင်း တစ်ပွဲစား အမေယု၏ အကြောင်း ရောက်သွားသည်။

ဦးတင်မြင့်က ရွာအနောက်ပိုင်းမှာ အမေယုနန်းရှိသည်။ စိတ်ဝင်စားလျှင် သွားကြည့်ရန် လိုက်ပို့ပေးမည်ဟု ပြောသည်။

ကျွန်တော်က အမေယုဆိုတာ ဂွာဆိုတာတွေလားဟု မေးကြည့်

တစ်ပွဲစား အမေယုနန်းနှင့် သစ်ထင်ကြီး

သောအခါ ဦးတင်မြင့်က ဖာဟ်ကြောင်း၊ ဤကျောက်ရေတွင်းရွာမှာ ဇနီးကွန်ကြီး နေထိုင်ခဲ့ဖူးခြင်းကြောင့် ခြောက်သည်။

“ဒါဆိုရင် အဲဒီ အမေယုအတွက် ဘာဖြစ်လို့ နတ်နန်းသဘောမျိုး ပြုလုပ်ထားပေးရသလဲ။ အမေယုရဲ့ အကြောင်း ပြောပြပေးပါ” ဟု တောင်းဆိုရာမှ ဦးတင်မြင့်က ဖြစ်စဉ်အစအဆုံးကို ပြောပြသည်။

အမေယုသည် ဦးတင်မြင့်၏ အမေဘက်မှ တော်စပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဦးတင်မြင့်၏အမေသည် အမေယု၏ မြေးဖြစ်ပြီး ဦးတင်မြင့်မှာ မြစ်တော်စပ်သည်။

အမေယုကို ဦးတင်မြင့် မမြင်ဘူးပါ။ ဦးတင်မြင့် လူနန်းသိတတ်စကတည်းက အမေယုနန်းက ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

အမေယုသည် အရပ်အမောင်း

ကောင်းသည်။ မျက်နှာချိုပြုံးသည်။ တစ်ရွာလုံးက အမေယုနှင့် ကင်းသူတစ်ယောက်မူ မရှိပေ။ အမေယုကို အားကိုးကြသည်။ ယုံကြည်ကြသည်။ အမေယုသည် အရပ်လက်သည်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ မီးဖွားဖို့ လူတစ်ယောက် လူ့လောကထဲ ချောချောမောမော ရောက်ရှိဖို့ဆိုလျှင် အမေယုပါမှ ပြီးသည်။ အမေယု မီးဖွားပေးလျှင် အဖိတ်အစဉ်မရှိ။ အခက်အခဲမရှိ။ အလွယ်တကူ မွေးဖွားကြရ၍ တစ်ရွာလုံးက အမေယုဟော့ဟော့ဆိုလျှင် အားကိုးယုံကြည်လျက် ပြောတိုင်းဆိုတိုင်း ပြီးသည်။

အမေယုမှာ ကလေးမီးဖွားသည့် ဘက်၌ ပါရမီအထုံပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျောက်တစ်လုံးရွာမှာ အိမ်ခြေငါးဆယ်ကျော် တစ်ရာဝန်းကျင်မျှသာ ရှိသေးသောအချိန်ဖြစ်သည်။

အမေယုသည် နံနက်စောစောထ၍ ဆွမ်းချက်ခြင်း၊ ဆွမ်းကပ်ခြင်း၊ ဆွမ်းလောင်းခြင်း အလုပ်ကို နေ့စဉ် တပ်ပျက် ပြုလုပ်သည်။ ထူးခြားသည်မှာ အမေယုသည် အဖုအနာရောဂါဟူ၍ တစ်ကြိမ်မျှ မရှိပေ။ အိမ်ရာထဲ လဲနေသည်ဟူ၍ မရှိပေ။

အမေယု သေမည့်သေတော့ အသက်(၈၅)နှစ်အရွယ်ကျမှ ဆွမ်းလောင်း ဆွမ်းကပ်နေရင်း ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ယခုခေတ် လူတို့

ကတော့ လေဖြတ်၍ သေသည်ဟုသာ ပြောကြမည်။

အမေယုသည် ဘာဝေဒနာမှ မခံစားရဘဲ ရုတ်တရက် သေဆုံးခြင်း အတွက် ကံကောင်းသည်ဟု ပြောကြသည်။ အမေယုကလည်း သက်ရှင်စဉ်က မကောင်းတာ တစ်ခုမှ မပြုလုပ်ပေ။

အမေယုကတော့ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ ဘဝအေးငြိမ်းသွားပြီဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ကျောက်တစ်ရွာလုံးမှာ တော့ မအေးငြိမ်းပါ။ ထိုစဉ်က လက်သည်ဆို၍ အမေယု တစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည်။ အမေယု သေဆုံးပြီးဆိုသော အခါ ကိုယ်ဝန်ဆောင်များ မွေးဖွားရန် အတွက် လက်သည်မရှိ ဖြစ်ရသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မီးဖွားမည့်ကိစ္စ ကြုံလျှင် အမေယုကို သတိမရဘဲ မနေကြပေ။ အရပ်လက်သည် မရှိ၍ မီးဖွားသည့်ကိစ္စ၌ သူတတ်သလို ငါနားလည်သလို ဝိုင်းဝန်းကူညီမွေးဖွားကြရာ၌ အမေယုကို ပွဲပေးတောင်းပန် အကူအညီတောင်းကြသည်။

ထိုသို့ ပွဲပေး တောင်းပန်အကူအညီ တောင်းလျှင် ကလေးနာ လွယ်ပန်တကူ ထွေးမွှားလေသည်။

ထိုမှစကာ ကလေးမီးဖွားတိုင်း အမေယုကို ယုံကြည်စွာ ပွဲပေးတောင်းပန် အကူအညီတောင်းလေ့ ရှိလာကြသည်။ အမေ့နန်းအတွက် သတ်သတ်မှတ်မှတ် ပူဇော်နိုင်ရန် နန်းစင်ကို ဆောက်ထားပေးကြပြီး ပန်းကပ်၊ ခေကပ်၊ ဆွမ်းကပ် လုပ်လာကြသည်။

ယခုထက်တိုင် ကျောက်တစ်လုံးမှာ အရပ်လက်သည်များမှာ အမေယုကို ပွဲပေးပြီး လုပ်ရသည်။ အမေယုသည် သေသွားပြီး သည့်တိုင် ကလေးမီးဖွားရာ၌ တစ်ပွဲစား ရရှိနေခဲ့သည်။

အချို့ လာဘ်လာဘရွှင်ရန် အနှောင့်

အယုက်ကင်းရန် အမေယုနန်းမှာ သွား တောင်းပန်တတ်ကြသေးသည်။

ရွှင် နတ်ကလျှင်လည်း အမေယုကို တစ်ပွဲပေးကြသည်။

ဤတွင် စဉ်းစားစရာအချက်မှာ အမေယုသည် ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ။ အမေယု ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာလည်း နှစ်ပေါင်း တစ်ရာခန့်ရှိပြီ။ အမေယုသည် အမေယု ပြခဲ့သော ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကြောင့် သံသရာခရီးကို လှည့်နေပါပြီ။

သို့ဟုတ်ပါက အမေယုသည် ပြည့်တောဖြင့် အမေယု သန်ရာ မီးဖွားခြင်းကိစ္စအား အမေယုကို ပွဲပေးအကူအညီတောင်းလျှင် လိုက်လုပ်ပေးနေသည်လား ဆိုသည်ကိုပင် စဉ်းစားစရာ ကောင်းနေပါသည်။

အချို့နေရာဒေသတို့မှာလည်း သေပြီးနောက် တစ်ပွဲစားရသူတို့အကြောင်း ကြားဖူးသည်။

မှဆိုးအလုပ်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ရင်း သေဆုံးပြီးနောက် ထိုတောတောင်၌ အမဲလိုက်တော့မည်ဆိုလျှင် ထိုသေဆုံးသော မှဆိုးကြီးအား တစ်ပွဲစား အမြဲပေးရသည်။ ထိုသို့ တစ်ပွဲစား ပေးမှ အနှောင့်အယှက်မရှိဘဲ အမဲရသည်။

အရပ်လက်သည်မိမိနှင့် အမေယုကဲ့သို့ သေဆုံးပြီးနောက်တွင် သူ့နယ်ယပ်နှင့်သူ တစ်ပွဲစား ရရှိနေသော ကိုဦးကြီးသည်ဟု ကျေးဇူးတင်၍ ရင်းထူးဆန်းသော ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကျောက်တစ်လုံးရွာမှ တစ်ပွဲစား အမေယုအကြောင်းကို သိဖူး ကြားဖူးရန် ကျေးဇူးတင်ပြုလိုက်ရပါသည်။

တစ်ပွဲစားအမေယုအကြောင်း ပြောပြသော ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကျောက်ရေတွင်းရွာမှ ဦးတင်မြင့်အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဘုန်းပွင့်ထွန်း(မှန်ပြည်နယ်)

စာမျက်နှာ (၂၅၄) မှ ဒုတိယအပိုင်း

ဟု စာရေးသူက တောင်းဆိုရာ ဦးထွန်းရှိန်က...

'ကွမ်းရွက် ဝက်ပိစားပွဲကို သကြားလက်ဝက်စားပွဲနှင့် တစ်ပွဲစားပွဲ ပြီးစီးစားလိုက်ရုံပဲ စားပြီး မကြာခင် ဝမ်းဗိုက်ဆယ်ပိစစ်လောက် ငြိမ်ငြိမ်လေး နေလိုက်ရဲ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါတယ်' ဟု ပြောပါသည်။

'ဖြစ်တိုင်း စားနေရမှာလား' ဟု စာရေးသူက အတွန့်တက်ပေးပြန်ပါသည်။

'သွေးတိုးလွန်းရင် ကွမ်းရွက်ကြီးကြီးမှာ သကြားများများ ပိုပြီးစား၊ ဒါပေမယ့် ပထမတစ်ကြိမ် စားပြီးရင် ဒုတိယအကြိမ်မှာ လျှော့စား၊ တတိယအကြိမ်မှာ ထပ်ပြီး လျှော့စား သုံးကြိမ်စားပြီးရင်း သွေးတိုးက ပေါ်မလာတော့ဘူး။

သွေးတိုးဆိုတာလဲ အရှင်းပျောက်တဲ့ ရောဂါမှ မဟုတ်တာ။ အခုလို စားပြီးလို့ လချီ နှစ်ချီပြီး ပျောက်သွားတယ်ဆိုရင်ပဲ စွမ်းလှပြီပေါ့။ ပြီးတော့ တစ်ကြိမ်နှင့်တစ်ကြိမ်က တစ်ရက်စီစား အစားများသွားပြန်ရင် သွေးကျ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် တစ်ကြိမ်နှင့်တစ်ကြိမ် လျှော့စားရတာ ပျောက်သွားရင် ဆက်မစားနဲ့တော့။ သုံးကြိမ်ဆိုတာ အတော်ပါပဲ

ဟု ဦးထွန်းရှိန်က ရှည်လျားစွာ ပြောပြပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူ၏ ယောက်ဖနှင့် သူတို့တပ်ထဲက နေစဉ် အမှတ်ရများကို ပြောပြသဖြင့်လည်း နားထောင်ခဲ့ရပါသေးသည်။

ကသာ သင်းလွှား

သိုက်ပြေးတောင်

နတ်ဇာန် ဗုဒ္ဓသစ်

“သိုက်ပြေးတောင်”သည် နတ်ဇာန်မြို့နယ်မြောက်ဖျား မိုင်သုံးဆယ်ခန့် ဝေးကွာသည့် “ထန်းပင်ကုန်းရွာ” ကွင်းအတွင်း ပါဝင်ပြီး၊ ယင်း ထန်းပင်ကုန်းရွာ၏ အရှေ့မြောက်ဘက် ခုနစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသည်။ တောင်မှာ အလွန် မကြီးမား၊ မမြင့်ပါ။ တောင်ဟု ဆိုသာရုံသာ။

သို့သော် ထို သိုက်ပြေးတောင်၏ ရာဇဝင် အတ္ထုပ္ပတ္တိမှာ အလွန်ပင်ကြီးမားပါသည်။ သိုက်ပြေးတောင်နှင့် ပတ်သက်သမျှ ဗဟုသုတ လက်တွေ့အမြင်အသိများကို ကျွန်တော် စာရေးသူသို့ ဖောက်သည်ချ။ တစ်ဆင့်ပြောပြသူမှာ **ထန်းပင်ကုန်းရွာမှ အသက်(၇၈)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သော အဘဦးကျော်ငြိမ်း** ဖြစ်ပါသည်။

“သိုက်ပြေးတောင်မှ ခွေးစာဟောင် နွားသိုးသုံးကောင် ဦးချိုထောင်၊ သည်တောင်ကို လာလို့လှ ရာနာတွေတွေ”

အဲသလို သိုက်စာရှိခဲ့ဖူးတာ အမှန်ပဲ

ကွယ်။ သိုက်ပြေးတောင်လို့ အမည်တွင်တာက ဒီလိုကွယ်။ ဒီတောင်က ရွှေလှည်း ကိုးစီးတိုက်၊ ငွေလှည်းကိုးစီးတိုက်၊ ပတ္တမြားလှည်း ကိုးစီးတိုက်ကို အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က သိုက်ဆရာကြီး၊ ဆရာငယ် များစွာ လာတူးတယ်။ မအောင်မြင်ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် သိုက်စောင့်များက မကြာခဏ လာလာနေတဲ့ ရန်သူသိုက်ဆရာတွေကို ကြောက်လန့်လာပြီး သိုက်ရွှေသွားပြီး သိုက်ပြေးပြီဆိုပြီး “သိုက်ပြေးတောင်” လို့ ခေါ်ကြတာ။

တချို့ကလဲ သိုက်က မပြေးဘူး။ ဒီသိုက်ကိုလာတူးတဲ့ သိုက်ဆရာတိုင်း ပိတုန်းထိုးလို့၊ ပျားထိုးလို့၊ မြွေနဂါးလိုက်လို့၊ ကျားလိုက်လို့ ထွက်ပြေးရတာချည်းပဲ “သိုက်ဆရာပြေးတောင်” လို့ ခေါ်ရာကနေ အလွယ်အသာ “သိုက်ပြေးတောင်” လို့ ခေါ်လာတယ်လို့ဆိုတယ်။

သေချာတာကတော့ သိုက်ဆရာတွေ ပြေးရတာကတော့ သေချာတယ်

ငါ့မြေးရဲ့။ အဲဒီ ပြေးတဲ့အထဲမှာ အဘလဲပါတယ်။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...။

ဒီလိုလေ။ အဘရဲ့ အဘက ဆေးဆရာ၊ သိုက်ဆရာကွယ်။ အဘရဲ့အဖေလဲ ဆေးဆရာကြီးပဲ။ အဲဒီတုန်းက အဘက ရှင်လိင်ပြန်စ ဆယ့်နှစ်နှစ်၊ ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ်ဆိုတော့ ပြေးခဲ့ရတာ ကောင်းကောင်း မှတ်မိတာပေါ့။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...။

ပြေးရပုံပြောရရင် ဒီလိုကွယ်။ သိုက်စာမှာပါတဲ့ “သိုက်ပြေးတောင်မှ ခွေးတစ်ဟောင်” ဆိုတာ လျှို့ဝှက်ရေးထားတာ။ အမှန်က “သိုက်ပြေးတောင်၊ တောင်ခွေးတစ်ဟောင်” ဖြစ်ရမှာလေ။ ဒါကို အဘိုးက ရိပ်မိတယ်။

သိုက်ပြေးတောင်ရဲ့ တောင်အရပ်ကို မျက်နှာမူပြီး ကြေးမုံ(ကြည့်မှန်)နဲ့ ရောင်ပြန်ထိုးကြည့်ပြီး အရိပ်ကျတဲ့ နေရာ သွားတူးကြည့်တော့ ကျောက်နွားသိုးသုံးကောင် (ခြောက်လက်မ အရွယ်) ဦးချိုထောင်လေးတွေနဲ့ ကျွေးခဲ့တယ်။

ခုခေတ်လိုဆိုရင်တော့ ကျောက်ဖြစ် ရုပ်ကြွင်းဆိုမလား။ ရှေးပန်းပုလက်ရာ ဆိုမလား အဘ မပြောတတ်ဘူး။ ကျောက်ခွားသိုးရုပ်ကလေး ဆိုတာ တော့ အဘကိုယ်တိုင် ကိုင်ကြည့်ခဲ့ဖူး လို့ မှတ်မိတယ်။

အဘိုးဟာ ကျောက်ခွား သိုးလေးတွေကို “လာ ငါနဲ့ လိုက်ခဲ့၊ ငါကျွေးတာစား။ ငါခိုင်းတာလုပ်” ဆိုပြီး လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်ယူလာတယ်။ အဘရဲ့အဖေလဲ ပါတာပေါ့ကွယ်။

အိမ်ရောက်တော့ အဘဟာ ကျောက်ခွားသိုးသုံးကောင်ကို ရေနဲ့ သေချာဆေးပြီး ကြေးလင်ပန်းကြီးထဲ မှာထည့်၊ ဘုရားစင်အောက်က စားပွဲ ပေါ်တင်ပြီး အုန်းပွဲ၊ ငှက်ပျောပွဲနဲ့ ဖယောင်းတိုင်း အမွှေးတိုင်တွေထွန်းလို့ ပါးစပ်ကလဲ တဖျစ်ဖျစ်နဲ့ ဥုံ့၊ ဥမ်းနဲ့ မန်းတော့ မှုတ်တော့တာပဲ။

သုံးညဆက်တိုက် အဲလို ပွဲပေး၊ မန်းမှုတ်ပြီး နောက်နေ့မှာ...

“ကဲ ယင်းတို့ကို အစာကျွေးပေး၊ ငါကျွေး တာစား။ ဝိုင်းစားလုပ်”

ဆိုပြီး ကျောက်ခွားသိုးလေးတွေရဲ့ စအိုပေါက်ကနေ ဝမ်းဗိုက်ထဲကို ငွေရောင်ဖြူဖြူ အရည်ပျစ်ပျစ်တွေ ထည့်တော့တာပဲ။

နောင် အဘကြီးလာမှ သိတာက တော့ အဲဒီအရည်တွေဟာ ပြဒါးရည် တွေလို့ သိရတယ်။ ရွှေကျင်တဲ့နေရာမှာ သုံးတဲ့ ပြဒါးရည်တဲ့ကွယ်။

ကျောက်ခွားသိုးသုံးကောင်ကို ပြဒါး ရည်အစာကျွေးပြီး အဘိုးဟာ ကြေးလင်ပန်းထဲ ပြန်တင်ထားတယ်။ နောက်ဘာရယ် မသိဘူး။ ဂါထာမန္တရား တွေနဲ့ တစ်ညလုံးလိုလို မန်းတာမှုတ်

တာပဲ။ လင်းခါနီးမှပဲ အဘိုး အိပ်တာ တွေ့မြင်ရတယ်။

နောက်တစ်နေ့ ညဉ့်နက်ပိုင်းမှာ အဘိုးနဲ့ အဖေတို့ဟာ တိုးတိုးကျိတ် ကျိတ်နဲ့ အိပ်ရာထပြီး ဘုရားခန်းထဲ ဝင်သွားတယ်။

အဘလဲ နိုးနေပြီး ခြုံစောင်အသာ လုပ်လို့ ချောင်းကြည့်နေတယ်။ အဘိုး လက်ထဲမှာ ကြေးစွန်းတစ်ချောင်း၊ အဖေလက်ထဲမှာ ကြေးစွန်းတစ်ချောင်း ကိုင်ထားတာလဲ လသာမှန်အိမ်မီး ရောင်အောက်မှာ မြင်ရတယ်ကွယ်။

မကြာပါဘူး။ အဘိုးဟာ ဥုံ့ဆိုပြီး မန်းမှုတ်လိုက်ပြီး ကြေးစွန်းနဲ့ ကျောက် ခွားသိုးသုံးကောင်ရှိနေတဲ့ ကြေးလင် ပန်းကို ချပ် ချပ် ချပ်နဲ့ သုံးကြိမ်ခေါက် လိုက်တာ ကျောက်ခွားသိုးလေးတွေ ဟာ နားရွက်တဖျစ်ဖျစ်၊ အမြီးတဖျစ် ဖျစ်နဲ့ လှုပ်ရှားအသက်ဝင်လာတာ မြင်ရတယ်။

အဘလဲ မနေနိုင်တော့ဘူး။ ကလေး ဝီဝီ ထူးဆန်းတာ မြင်ရတော့...

“ဟာ...အဖေ အဖေ ခွားရုပ်ကလေးတွေ လှုပ်လာပြီ လှုပ်လာပြီ” နဲ့ ထပြေးသွားလိုက်တော့ အဘိုးနဲ့ အဖေက...

“ဟဲ့ကောင်လေး ပြန်ပြန်နေ၊ နင့် ယာထွေ

လိမ့်မယ်” နဲ့ ဆီးငေါက်တော့ ငြိမ်ကြည့် နေရတယ်။ ဒီအကြောင်း ဘယ်သူမှ မပြောနဲ့။ နင့်အမ(အမေ)ကိုတောင် မပြောနဲ့လို့လဲ ပိတ်ပင်ခဲ့သေးသကွယ် အဲဒီကနေ နောက် ဘယ်လို ဖြစ်သလဲဆိုတော့ အဘမှတ်မိတာတော့

တန်ဆောင်းမုန်းလကွယ်ည ညဉ့်နက်သန်းခေါင်မှာ အဘိုးနဲ့ အဖေနဲ့ ဘယ်သွားမယ် မသိဘူး။ အိမ်ပေါ်ကနေ ခြေသံလုံလုံနဲ့ အိမ် အောက် ဆင်းသွားကြတယ်။

အဘလဲ သိချင်စိတ်နဲ့ နောက်က နေ လိုက်သွားတယ်။ ရွာအပြင်ရောက် တော့ အဘက သစ်ကိုင်းခြောက်တစ် ခု နင်းမိပြီး ဖျောက်ခခ အသံမြည်သွား တော့ အဘိုးက...

“ကောင်လေး လိုက်လာပြီနဲ့ တူတယ်၊ နင့် နဲ့ကို ယဟွတ်ဘူး။ နင်လဲ ပဟွန်းဆက်မိ တယ် ထင်တယ် သာသာလိုက်ခဲ့”

လို့ ခွင်ပေးတာနဲ့ လိုက်သွားတော့ ဒီသိုက်ပြေးတောင်ရှေ့ ရောက်လာတာ ပဲ။

အရင်ကတည်းက အဖေနဲ့ အဘက စီစဉ်လုပ်ထားတာ ဖြစ်မှာပေါ့ကွယ်။ လူသူမမြင်ရအောင် သစ်ခက်တဲနန်း လေးတောင်ပတ်လည် လောက် တောင်ခြေနားမှာ ထိုးတာကိုးကွယ်။ သစ်ခက်တဲနန်းထဲဝင် ဖယောင်း တိုင်ထွန်းပြီး အဘိုးက လွယ်အိတ်ထဲ က ကျောက်ခွားသိုးသုံးကောင်ကို မြေပြင်ပေါ်ချ။ အဘိုးက ကြေးစွန်း တစ်ချောင်း၊ အဖေက ကြေးစွန်း တစ်ချောင်းစီကိုင်ပြီး ခွင်ချစ်၊ ခွင်ချစ်နဲ့ စားချင်းခုတ်သလိုခုတ်ရင်း အဘိုးက

“ဂေ့လိုက်တော့ပါလား။ ဟုတ်ပြီ ကွ။ ဂေ့လိုက်၊ ဂေ့လိုက်။ ဒီတောင်ကို မောင်းဖြိုပါမယ်။ ဂေ့လိုက် ဖေ့သား ချော” နဲ့လဲဆိုရော နွားသိုးလေးသုံး ကောင်ဟာ သိုက်ပြေး တောင်ခြေကို ဦးစောင်းချီနဲ့ ပြေးပြေးဆောင်တော့တာ၊ ဂေ့တာ ကြည့်လို့တောင် ကောင်းသေးတယ်ကွာ။

အဘအထင် ကွမ်းတစ်ယာညက် လောက် ကြာမယ်ထင်တယ်ကွယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အဘိုးဟာ လက်ထဲမှာ ဝှီးနေတဲ့ ကြေးစွန်းနွမ်းချောင်းကို မြေပြင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်ပြီး...

“ဒေသားချောတွေ မောလောက်ပြီပြန်လာ ကြ ပြန်လာကြ”

နဲ့လဲ ပြောလိုက်ရော ကျောက်နွား သိုးလေးသုံးကောင်ဟာ ဖယောင်းတိုင် မီးတိုင်ရှေ့ ပြန်ရောက်လာတယ်။

အဲဒီနောက် တောင်ခြေကိုသွား၊ ငါး ဆထိုး အဲဒါရယ်ဒီဇာတ်မီးနဲ့ မီးထိုး ကြည့်တော့ တောင်ခြေမှာ ဆန်ကော ဝိုင်းတစ်ချပ်စာလောက် ကျောက်သား အက်နေတာ တွေ့ရတယ်။

အဘိုးနဲ့အဖေက ကျောက်သား အအက်ကို ဖယ်မ၊ ခွာလိုက်ပြီး၊ လက်နဲ့ ယက်လိုက်တော့ လူကြီးလက်ပါး လောက် မောင်းလေးတစ်လုံး ရလာ တယ်။

သစ်ခက်တဲနန်းထဲယူလာပြီး အဘိုး က မောင်းလေးကို တယုတယ မြတ်မြတ်နိုးနိုး အဝတ်နဲ့ ပွတ်တိုက်ပြီး သန့်စင်အောင် လုပ်လိုက်တော့ ငွေရောင်တောက်နေတဲ့ ငွေမောင်း လေးတစ်လုံး ဖြစ်နေတယ်။

တော်တော်လှတဲ့ ငွေမောင်းလေးပဲ ကွယ်။ ငွေဖြူရောင် ဖွေးဖွေးလက် တောက်နေပြီး အဘလဲ မနေနိုင် မထိုင်

နိုင် ကလေးပီပီ လက်ဆော့တာပေါ့ ကွယ်။

မောင်းဘုလေးကို လက်ဆစ်နဲ့ “မောင်” ဆိုပြီး ခေါက်လိုက်တယ် ဆိုရင်ပဲ ဝုန်းခဲဆို သစ်ခက်တဲနန်းလဲ ပြီကွ။ ကျောက်နွားသိုးလေး သုံးကောင် ကလဲ ရောမ နွားကြီးတွေ ဖြစ်သွားပြီး နို့ဆီဘူးလောက်ရှိတဲ့ ဝိတုန်းမည်းကြီး သုံးကောင်ကလဲ လေယာဉ်ပျံသံလား ထင်မှတ်မှားရတယ်ကွာ တပီဝီနဲ့ အဘ တို့သုံးယောက်ကို လိုက်ဂေ့လိုက်ထိုး လို့ ပုဆိုးလည်ပင်းလျှောက်ပြီး ဖနောင့် နဲ့တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် ထွက်ပြေးခဲ့ရတာပဲကွာ။

အဘတို့ တကွတပြားပြေးရင်း အိမ် ပေါ်ပြန်ရောက်တော့ မနက်လေးနာရီ အနီးမောင်းခေါက်တာပဲ။ အဘိုးရော အဖေရော အမောဆိုပြီး တော်တော်နဲ့ စကားမပြောနိုင်ကြဘူး။ တစ်ပတ် ဆယ်ရက်လောက် လန့်ဖျား၊ မောဖျား ကို ဖျားနာခဲ့ကြသေးတယ်။

ကျောက်နွားသိုး သုံးကောင်ရော၊ ငွေမောင်းလေးရော ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပျောက်မှန်း မသိရတဲ့အပြင် အဘိုးရဲ့ဆေးလွယ်အိတ်နဲ့ အဖေ့ရဲ့ ခေါင်းပေါင်းစပါ ဘယ်နေရာကျပျောက်

ခဲ့မှန်း မသိရအောင်ပါပဲကွယ်။ အဲဒီကစပြီး အဘိုးရော အဖေပါ သိုက်ပြေးတောင်ဘက် လှည့်တောင် မကြည့်ရကြတော့ဘူး။ အဲသလိုဖြစ်ပြီး နောက် ငါးနှစ် လောက်အကြာမှာ အဘိုးဟာ တောရဆောက်တာည ရဟန်းပြုသွားတယ်။

အဘအိမ်ထောင်ကျပြီး သား တစ်ယောက်ရတဲ့အချိန်မှာ အဘရဲ့ အဖေဟာလဲ ရဟန်းဝတ်သွားခဲ့တယ်။

အဘဟာ သားနဲ့မယားနဲ့၊ လူကြီး ဖြစ်လာပြီဆိုတော့ ငယ်ငယ်က ကိုယ် တိုင်လိုက်ပါ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဒီသိုက် ပြေးတောင်အကြောင်း အဘိုးရဟန်း နဲ့ အဖေရဟန်းဆီ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် မေးလျှောက်ပေမယ့် ပြုံးလို့သာ နေကြ တယ်။

“အလကားအလုပ်ပါ ငါ့မြေးရယ်။ ဘာမှ မသိချင် မလုပ်ချင်ပါနဲ့” လို့ ပြောတယ်။ အဖေရဟန်းက တော့...

“ဟူးချင်ပါနဲ့ ငါ့သားတော်ရယ်။ သိုက်ရူး ဟာ ပိုဆိုတယ်ကွယ်။ ဒါဟာ ဘုရားသိုက် အနိမ္မတ္တယူဘုရား ပွင့်တော်ပူရင် ကျော်ဆောက်လှူပေး ခြေသိုက် ငွေသိုက် ဟတ္ထပြားသိုက်ကွ” လို့ နောက်ဆုံး မိန့်မှာသွားဖူးပါတယ် ကွယ်။

ထန်းပင်ကုန်းရွာမှ အဘဦးကျော် ငြိမ်း ပြောပြသမျှ အသံဖမ်းယူခဲ့ပြီး မသင့်သည်များ ကျော်လွှားချန်လှုပ်၍ ဆီလျော် ဖတ်ရှုကောင်းအောင် စာစီ ပြု ရေးခြယ်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်လစ်

သီတင်းကျွတ်လဖြစ်၍ လက်ကျန်ပိုးက တဖွဲဖွဲရွာနေ၏။ အချိန်က ည(၈)နာရီခန့်။

ဆေးရုံအုပ် ဆရာဝန်ကြီးဦးတင်ထွန်းသည် အရေးပေါ် လူနာတစ်ဦး ခွဲစိတ်ကုသပေးပြီး၍ ရုံးခန်းထဲတွင် ခေတ္တအနားယူလျက်ရှိ၏။ ယနေ့ ခွဲစိတ်ရသည်မှာ လူနာ(၃)ဦးဖြစ်ပြီး ယခုနောက်ဆုံးခွဲစိတ်ပြီးသော လူနာမှာ အူအတက်ပေါက်ကွဲသွားသော လူနာဖြစ်သည်။

ဆရာဝန်ကြီးနှင့်တကွ ဆေးရုံဝန်ထမ်းအားလုံး ယနေ့ ပင်ပန်းသွားကြသည်။ လူနာများသောနေ့ဟူ၍ပင်ဆိုရပေမည်။

ခုမှပင် ဆရာဝန်ကြီးလည်း အနားယူရတော့သည်။ သို့သော် အနားယူ၍မှ မကြာလိုက်ပါ။

'ဆရာကြီး ဆရာကြီး' သူနာပြုဆရာမ ဒေါ်သိန်းသိန်း၏

ရောဂါဆန်းနှင့် ပညာဆန်း

ခေါ်သံကြောင့် မျက်စိမှိတ်၍ ခေတ္တအနားယူနေသော ဆရာဝန်ကြီး မျက်လုံးကျယ်သွားသည်။

'ဘာလဲ ဆရာမ'

'ဟို အရေးပေါ် လူနာတစ်ယောက် ရောက်လာပြန်တယ် ဆရာကြီး'

'အင်း ဖြစ်ရမယ်'

ဆရာဝန်ကြီးဦးတင်ထွန်း ပြောပြောဆိုတို ထလိုက်သွားသည်။

အသက်အရွယ် အစိတ်ဆန့် လူနာ အချို့သမီးငယ်မှာ လူနာတောင်ထီတွင် အိပ်လျက် တအင်တင်နှင့် ညည်းညူနေသည်။ လူနာမှာ ဖိနပ်ကိုသွယ် ခြစ်ခြင်း၊ ငယ်ရွယ်သူပင်ခြစ်သော်လည်း ငယ်ရွယ်သူနှင့် ဖျောက်ဆားပညာ ခြစ်နေသည်။ ခိုက်ဆဲမှ မကြာခဏ နာသည့် ထောင့်သည်ဟု ဆို၏။

လူနာကို မြင်လိုက်သည်နှင့် အာဟာရပြတ်သော အခြေအနေကို

ပေါ်တော့ မြို့

ဆရာဝန်ကြီး ရိပ်စားမိလိုက်၏။

'အစာမဝင်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ'

လူနာကို သေချာစွာ စမ်းသပ်ရင်း လူနာစောင့်များကို ဆရာဝန်ကြီးက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

'အစာ လုံးဝမစားတာ ငါ့ရက်လောက်ပြီ ပြီး ဆရာကြီး'

'ရောဂါဖြစ်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ'

'ရောဂါစဖြစ်တာကတော့ ဒေါ့ငါးလလောက် ရှိပြီထင်တယ်။ ရွာလဲ မြန်မာဆရာတွေနဲ့ လေးကျပါတယ် သက်သာလိုက်၊ ဖြန့်ဖြစ်လိုက်နဲ့ မှုတ်ရှင်းကို မပျောက်ကင်းပါဘူး။

နောက် တစ်လလောက်ကတော့ အခြေအနေ ပိုထိုးလာပါတယ်။ ထူးခြားတာကတော့ အစားအသောက် ဆုတ်ယုတ်လာတယ်။ စိတ်ထဲက စားချင်သော်လဲ စားလို့ မရဘူးလို့ ပြောတယ်'

'ကဲ ဆရာမကြီး၊ လူနာသိပ်ပြီး အားနည်းနေတယ်။ အားဆေးနဲ့ အစာ သွင်းဖို့ စီစဉ်ပါ'

ဆရာဝန်ကြီးက အလှည့်ကျ ဆရာမကြီးအား ညွှန်ကြားလိုက်၏။ ခဏအတွင်းပင် ပစ္စည်းအစုံအလင်ရောက်လာ၏။ ပထမ အစာသွင်းရန် နာခေါင်းပေါက်မှ ပိုက်ပြန်သွင်းချ၏။ သကြားနှင့် နို့မှုန့်ဖျော်ထားသည့် ပူနွေးသော အစာရည်များ သွင်းပေး၏။

သို့သော် အစာအညှင်းများ ခိုက်မြန်စွာ ဆင်မသွားဘဲ တန့်နေ၏။ အချိုးမျိုးပြု ဖြင့်ပင် သော်လည်း အစာအညှင်းဆင်မခြင်း ခိုက်မြန်ကို အသားအလာ ပြန်ထုတ်လှ လိုက်၏။

'ဟာ ဟယ်' အာမေဒိုတ်သံများ ထွက်သွား၏။ ဆရာဝန်ကြီးနှင့်အနီးရှိ လူများ အံ့အားသင့်သွားကြ၏။ မယုံကြည်နိုင်လောက်စရာပင်။ မြင်တွေ့လိုက်ရသော ထူးခြားမှုမှာ ပြန်ထုတ်လိုက်၍ ဝမ်းတွင်းမှ ပါလာသော ပိုက်ပြန်ထိပ်မှာ ခေါက်၍ ပြန်ချည်ပိတ်ထားသော အထုံးကလေး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

'ကြည့်စမ်း အံ့ဩစရာပါလား။ ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်။ ကဲ ဆရာမကြီး ဖြေပြီး ပြန်သွင်း ထည့်လိုက်ပါဦး'

ဆရာဝန်ကြီး ညွှန်ကြားသဖြင့် ဆရာမကြီးက ပိတ်ထားသည့် ထိပ်ဝကို ဖြေ၍ နာခေါင်းပေါက်မှ ပြန်သွင်းလိုက်၏။ လူအများ ဝိုင်းအုံ့ပြီး လာ

ကြည့်ကြသည်။

ဝမ်းတွင်းသို့ ပိုက်ပြန်ရောက်သွားသည့်အခါ အစာရည်ကို ထည့်လိုက်သည်။ သို့သော် အစာရည်များ ဝင်မသွား။ ရပ်တန့်နေသည်။ မည်သို့မျှ သွင်း၍မရသဖြင့် ဒုတိယအကြိမ် ပိုက်ပြန်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ပါလာပါပြီ။ ပိတ်ထားသည့် အထုံးကလေး။

'ကဲ... ကျွန်တော်တို့လဲ ဒီလိုဖြစ်ရင်ဆန်းဖို့ တစ်ပါး မတွေ့ဘူး။ ဘာဖြစ်တာလဲလို့လဲ ကျွန်တော်တို့ ပြောထုတ်တော့ဘူး။ အံ့ဩစရာဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကုလို့ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဆံပင်တို့ လူနာကို ပြန်ပြီး ခေါ်သွားကြပါတော့'

လူနာရှင်များသည် လူနာကို ဆေးရုံမှ ပြန်သယ်လာပြီး ရောဂါဆန်းကို ကုသပေးနိုင်မည့် ဆရာကို လှည့်လည်ရှာကြ၏။ တွေ့ပါပြီ။ ပေါင်းတည်မြို့၊ နတ်ပုတီးကျေးရွာမှ တိုင်းရင်းဆေးပညာနှင့် လောကီဂန္ထီရပညာများကို ကျွမ်းကျင်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည့် ဆရာကြီး ဦးအောင်ရွှေ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်ရွှေကို ပင့်လာ၍ လူနာထားရှိရာ အိမ်ပေါ်တက်လာသည်နှင့် လူနာမှာ ထူးခြားစွာ လှုပ်ရှားနေ၏။ ဆရာကြီးဦးအောင်ရွှေကလည်း လူနာကို ခြင်လိုက်သည်နှင့် ရောဂါအကြောင်းရင်းကို သိရှိသွားတော့သည်။

ဆရာကြီးဦးအောင်ရွှေသည် ဘုရားကို ရှိခိုးဦးတင် ကန်တော့ကာ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များကို လျှောက်ထားလိုက်ပြီး လူနာကို စစ်ဆေးရန် စီစဉ်ပါသည်။

'ကဲ... လူနာရှင်ကို ဆရာတစ်ခု ပြောလိုပါ့တယ်။ ကိစ္စတစ်ရပ်ဟာ ပြန်ပြီးပြင်လို့ရတဲ့

ကိစ္စရပ်များရှိသလို ပြန်ပြီး ပြင်လို့မရဘဲ လမ်းဆုံးသွားတဲ့ ကိစ္စရပ်များပဲ ရှိပါတယ်။ လမ်းဆုံးသွားတဲ့ကိစ္စရပ်အပေါ် ပကျေပန်ပန် အပြုအတားတွေထားပြီး တုံ့ပြန် ဒေါသကြီး နေမယ်ဆိုရင် အကုသိုလ်တွေ ထပ်ပြီး ပိုလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ပြန်ပြီး ပြင်လို့မရတဲ့ ကိစ္စရပ်မျိုးနဲ့ တွေ့ရင် ခွန့်ပေတ္တာတရားနဲ့ အစားထိုးဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှ သံသရာခရီးမှာ ပြီးအေးရာတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အဆုံးအလှည့်ဆိုတာ မပြုကောင်းတဲ့ အရာတွေဖြစ်ပါတယ်။ ကဲ... ရောဂါသည်လူနာ ဆရာရှေ့လာခဲ့'

ဆရာကြီး ခေါ်လိုက်သည်နှင့် ရောဂါသည်လူနာမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာမတွဲ မ၊ မရဘဲနှင့် ထလာပြီး ဆရာကြီးရှေ့တွင် ရိုရိုသေသေ ထိုင်လိုက်ပါသည်။

ကဲ... ဘုရားကို ဦးသုံးကြိမ်ချ ပညာရှင်ကိုယ်တိုင် မှန်တာပြော၊ မှားတာပြောရင် သက်ဆိုင်ရာများက ဒဏ်ခတ်စေ...

မေး။ ။ 'ဒီသူငယ်မကို မင်းပြုစားထားတာလား'

ဖြေ။ ။ 'ဟုတ်ပါတယ်'

မေး။ ။ 'မင်း အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ'

ဖြေ။ ။ 'ငါးဆယ်ကျော်ပါ'

မေး။ ။ 'မင်းမှာ သားသမီးမရှိဘူးလား'

ဖြေ။ ။ 'ရှိပါတယ်'

မေး။ ။ 'ရှိရင် ကိုယ်ချင်းစာတတ်ရမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်တာလဲ'

ဖြေ။ ။ 'မုန်းလို့ပါ'

မေး။ ။ 'ဘာလို့ မုန်းရတာလဲ'

ဖြေ။ ။ 'ကျွန်မအကြောင်း မကောင်းပြောလို့ပါ'

မေး။ ။ 'ဒီလူနာကို ငါကုသပေးရမယ်။

မင်းဘာပြောဦးမလဲ'

ဖြေ။ ။ 'ဆရာကြီးသိပါတယ် ကျွန်မ လက်လွန်သွားလို့ သူ့ရောဂါ ကျွမ်းနေပါပြီ။ ကျွန်မလဲ ပြန်နတ်မရ တော့ပါ။ ဘယ်သူမှာလဲ ကုမရတော့ပါ။ ဆရာကြီး မကုရင် သူတစ်သက်ပဲ သေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာကြီးကုရင် ကျွန်မကိုလဲ သတ် ရမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်မလဲ သေမှာ ပါ။ သူလဲ သေမှာပါ။ တစ်သက်သေ တာ ကောင်းသလား၊ နှစ်သက်သေ တာကောင်းသလားဆိုတာ ဆရာကြီး

အားလုံးသိပါတယ်။ ဆရာကြီး ပညာ မြင့်ပါတယ်။ ကျွန်မ ကြောက်ပါတယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်များကို ကျွန်မ ရှိခိုးကန်တော့ ပါတယ်'

ဤဖြစ်ရပ်ဆန်းတွင် လူနာရှင်များ က တုံ့ပြန်ရှင်းလင်းပေးရန် ငွေပေး၍ အကူအညီတောင်းသော်လည်း ဆရာ ကြီးဦးအောင်ရွှေက ခွင့်မပြု ဆောင် ရွက်မပေးပေ။ အတံ့အလှည့် မထားဘဲ ကံသာလျှင် အံ့မိ၊ ကံသာလျှင် အဖ နှလုံးသွင်း၍ ခန္တီတရား၊ မေတ္တာတရား

ဖြင့် တုံ့ပြန်ပါဟူ၍ ဟောပြောဆို ဆုံးမ ခဲ့ပါသည်။ (ဖြစ်ရပ်မှန်ကို အမည်နေရာရပ် ချန်လှပ်၍ တင်ပြပါသည်။)

[ယခု ဆရာကြီးဦးအောင်ရွှေ အမည်ခံ ဆရာတော်ဘဒ္ဒန္တဝိသုဒ္ဓသည် ပဲခူးတိုင်း ဒေသကြီး၊ (အနောက်ပိုင်း) ပေါင်းတည် မြို့နယ်၊ ထိပ်ပေါက်ကုန်းရွာကျောင်းတွင် ကျောင်းတိုင်ဆရာတော်အဖြစ် သီတင်း သုံး နေထိုင်တော်မူပါသည်။]

ပေါင်းတည် မြလှိုင်

စာရွှေသူ သူပေးသိနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

ဤစာမူမှာ ၂၀၀၃ ခုနှစ်ခန့်က ပေးဖို့ထားခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မဟော်ပြန်စိခဲ့ပါ။ ရှေးအခါက ဤအောက်လမ်းပညာများ ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုပညာရပ်ကိုနိုင်သော အထက်လမ်းပညာများလည်း ရှိခဲ့ပါ သည်။ ယခုအခါ ထိုအောက်လမ်းပညာရပ်များမှာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားပြီဟု ယူဆပါသည်။ ဤစာမူကို မှတ်တမ်းအဖြစ် ဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဤပညာစက်များကို သရဏဂုံသုံးပါး၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များနှင့် ဝိပဿနာအားထုတ်ခြင်းများက ပြတ်တောက် ပယ်ဖျက်နိုင်စွမ်းရှိကြောင်း အသိပေးအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်ရီသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဇာန်မြည်ခရုဇင်း

စာမျက်နှာ (၂၆၃)မှ အဆက်

တွင် တစ်ညအိပ်ပြီးမှ ပြန်နိုင်သည်။ သားကြီးဖြစ်သူ မိသားစုနေထိုင်သည့် ဒါးပိန်မြို့သို့ အဘိုးနှစ်လည်ဆွမ်းကျွေး ရန် ဘရသေ့ကို စေလွှတ်အကြောင်း ကြားစေပါသည်။

ဘရသေ့က နံနက်(၁၀)နာရီ ကြွသွားပြီး ညနေ (၃)နာရီပြန်ရောက် လာသဖြင့် အမေက "ဘရသေ့ သမုန်မရလို့လား"ဟု မေးရာတွင် ဘရသေ့မှ ဘာမှမပြော။ အဘွား၊ အမေ တို့က ဘရသေ့မသွားဟု ထင်မှတ် ကြသည်။ (၃)ရက်မြောက်နေ့တွင်

ဆွမ်းလောင်းပွဲပြီး ပြန်ကြွသွားသည်။ (၁၅)ရက်ခန့်ကြာသောအခါ ဒါးပိန် မြို့မှ သားကြီးမိသားစု ရောက်ရှိလာ ကြရာ ဘရသေ့လာကြောင်း၊ (၁)နာရီ ခန့်နေ့ပြီး ပြန်ကြွသွားကြောင်း ပြော သဖြင့် အဘွားတို့မှ ဘရသေ့ကို အထင် လွဲခဲ့၍ စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြသည်။ ဦးလေးဖြစ်သူကို သွားရောက်ရှာဖွေ ခိုင်းရာ ရွာသို့ရောက်သော်...

တတိယ ထူးခြားချက်... မိမိမြို့မှ (၉)မိုင်ခန့်ဝေးသော ဘရသေ့ရွာသို့ရောက်သော် ရွာသူကြီး က ဦးတိုင်းကျော်၊ အဂ္ဂိရတ်သမား၊ တစ်ကိုယ်တည်း နေထိုင်သူဖြစ်ပြီး

ဆွေးမျိုးမရှိ လွန်ခဲ့သော (၄)နှစ်ကျော်၌ ယင်းမြို့အိမ်တွင် ကွယ်လွန်နေသဖြင့် ရွာမှတာဝန်ယူ၍ သင်္ဂြိုဟ်ရာ မြေမြှုပ် ခါနီး ရေတောင်းသောက်ပြီး မောနေ၍ ရွာထဲသို့ ပြန်ခေါ်ရသည်။

ရွာသူ၊ ရွာသားများက ဖုတ်ဝင်နေ သည်ဟုမှတ်ကာ ဆက်ဆံမှု မပြုကြ တော့သဖြင့် ရသေ့ဝတ်ပြီး ရွာမှ ထွက် ခွာသွားကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထူးခြားသော ဘရသေ့ကို ကိုယ်တိုင် သိမြင်တွေ့ရှိခဲ့ကြောင်းကို စာဖတ်သူ များအား ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အခြမ်းစားတစ်မတော်လရာရှိတစ်ဦး

လျှာပြန်ဘုရား

ဦးတိုင်းကျော်

စာပြန်အောင်မောင်စိုးကျော်စိုး

စာရေးသူသည် စာရေးဆရာမဟုတ်ပါ။ တပ်မတော်မှ အငြိမ်းစားအရာရှိတစ်ဦးသာဖြစ်ပြီး ယခု အသက် (၇၈)နှစ် ရှိပြီဖြစ်ပါသည်။ ငယ်စဉ်က တွေ့ကြုံခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်ကို စာဖတ်သူများသိစေရန် ရေးသားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ မွေးရပ်ဇာတိမှာ သန်လျင်မြို့၊ မြို့ဟောင်းရပ်၊ ကမ်းနားဆိပ်၊ ခြံအမှတ်(၄၄)၊ အဘိုးဦးဘအောင်+ဒေါ်လှဖြူ၊ အမိဆရာမကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်+ဦးအောင်သန်းတို့၏သားဖြစ်ပါသည်။

အသက်(၁၄)နှစ် အရွယ်ကတည်းက လူအမည် ဦးတိုင်းကျော်၊ အဘိုးဦးဘအောင်၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီး

အဂ္ဂိရတ်အတူထိုးသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဂျပန်ခေတ်တွင် ကွဲကွာကြ၍ အဘိုးဖြစ်သူလည်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။

တစ်နေ့သော် စာရေးသူ၏ ခြံအတွင်းသို့ ရသေ့ကြီးတစ်ပါးကြွလာရာ အဘွားဖြစ်သူက လျှောက်ထား မေးမြန်းရာ “ငါ တိုင်းကျော်၊ ဘအောင် သူငယ်ချင်း” ဟု ပြန်ပြောရာ အဘွားမှ ဦးဘအောင် ကွယ်လွန်သွားကြောင်း ပြောရာ ဘရသေ့က “ငါသိပါတယ် (၅)နှစ်ပြည့်တော့မယ်” ဟု ပြော၍ “ငါ (၃)ရက်နေမယ်” ဟု ပြောသောကြောင့် နေထိုင် သီတင်းသုံးခွင့် ပြုလိုက်ပါသည်။

ဘရသေ့သည် မြို့ဟောင်းဘုရားတွင် ဆွမ်းလောင်းပွဲ အလှူခံရန် ကြွလာခြင်းဖြစ်၍ အိမ်တွင် တည်းခိုရန် (၃)ရက် ကြိုရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပထမ ထူးခြားချက်...

တစ်နေ့သော် စာရေးသူ၏ ဦးလေးဖြစ်သူ ဘီအိုစီတွင် အလုပ်လျှောက်သွားရန် ဘရသေ့အား ကန်တော့ရာတွင် ဘရသေ့မေးမြန်းသဖြင့် အလုပ်လျှောက်သွားမည်ဟုပြောရာ... ‘မင်း ဒီနေ့ မသွားနဲ့၊ နက်ဖြန်ပနက် (၈၀၀)နာရီ အရောက်သွား’

ဟုပြောရာ ဦးလေးက မယုံသဖြင့် မသိအောင်သွားသည်။

ဦးလေးပြန်ရာ ဘရသေ့မှ ဦးလေးကို ပြုံးပြသည်။ နောက်နေ့(၈)နာရီ အရောက်သွားရာ ဘရသေ့ ပြောသည့် အတိုင်း အမည်စာရင်း နံပါတ်(၁)ဖြင့် ခန့်ထားသည်။

ဒုတိယ ထူးခြားချက်...

လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ခက်ခဲသည့် ဂျပန်ခေတ်တွင် သန်လျင်မြို့မှ ဒါးပိန်မြို့သို့ ရေလမ်းခရီးတစ်ခုတည်းသာ သွားကြရသည်။

ဒါးပိန်သို့သွားလျှင် သမ္ဗုဒ္ဓလှေဖြင့် သွားပြီး နေ့ချင်းပြန်ခရီးမပါက၊ ဒါးပိန်

သတ်ပြုစရာ

နှင့် လက္ခဏာအခြေ

ဘယ်

ကြည့်ပါ။

★ ဉာဏ်လမ်းရဲ့ အစဦးမှာ ကျွန်း သဏ္ဍာန်များစွာသည် သံကွင်း များသဖွယ် ဆက်လျက် တွေ့ရပါတယ်။(၁)

ဒါကတော့...

စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်း၊ မှတ်ဉာဏ်အား မကောင်းခြင်း၊ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်မလင်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခဲပူဝေခြင်း တို့ကို ဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။

★ နှလုံးလမ်းကြောင်း အရင်းဘက်မှာ သံကွင်းသဖွယ် ဆက်လျက် ကျွန်းသဏ္ဍာန် တွေ့ရပါတယ်။

(၂)

ဒါကတော့...

လွေးလှည့်ပတ်မှု မမှန်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းပူဝေခြင်း၊ ရင်ဘုန်းတတ်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်စေတတ်ပါတယ်။

လက္ခဏာရှင်အတွက် ဤအချက် (၂)ချက်သည် အထူး သတ်ပြုစရာ ပါပဲ။

ဘာကြောင့်လဲ...

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

▲ ရှည်လျားသော ဉာဏ်လမ်းသည် အစဦး၌ ပူးကပ်နေသောကြောင့် ပါပဲ။

ဤအချက်သည်...

စိတ်မြန်ခြင်း၊ စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်ခြင်း၊ တရူးထိုးပြုတတ်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်တတ်ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းတွေကြောင့်ပါပဲ။(၃)

အထက်က ဖော်ပြထားတဲ့ အချက် (၁)နဲ့(၂)သည် (၃)ကို ဖြစ်ပေါ်စေရန် အထောက်အကူသဖွယ် ဖြစ်နေလို့ပါ။

၂၆၄ နက္ခတ္တဇာန်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ပဲ။

ဒါကြောင့် အတွက်...

အချက်(၃)ချက်

စိတ်ရှည်သည်ခံဖို့ သတိတရားရှိဖို့ မဆင်မခြင်မပြုဖို့ စိတ်တည်ငြိမ်အေးချမ်းပေးမယ့် ကျင့်စဉ်များ ကျင့်ဖို့လိုပါကြောင်း လက္ခဏာ

အပြင်ဖြင့် တင်ပြပေးလိုက်ရပါတယ်။

သင်၏ဘဝ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာ ဦးခင်မောင်လင်း (B.Sc.ရွှေဘို) လက္ခဏာမဟာဘုတ်သုတေသီ

အမြန်လမ်းမကြီးပေါ်မှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများနှင့် ဖြေရှင်းနည်းလမ်းညွှန်

ဗန္ဓာစိ
(ရေးဆင်း-နေပြည်တော်)

ရန်ကုန်-မန္တလေး အမြန်လမ်းမကြီး ပေါ်မှ လုပ်ငန်းရှင် ပေါက်စတစ်ဦးရဲ့ လုပ်ငန်း အခက်အခဲများအကြောင်း ရင်ဖွင့်ပြောပြချက်များကို နားထောင်ပြီး သူ့ကို မည်သို့ အကူအညီပေးရမည်ကို စဉ်းစားရင်း ထိုကဲ့သို့သော လုပ်ငန်းရှင် များ အမြောက်အမြား ရှိနေမယ်လို့ တွက်ဆမိပါတယ်။

ထို့ကြောင့် အဲဒီလုပ်ငန်းရှင်ရဲ့ ပြောပြချက်များကို စာဖတ်သူတို့အား

ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အတွက် ရည်ရွယ်၍ ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါတယ်။ တစ်နေ့တွင် အဆောက်အအုံများကို ဆေးသုတ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်နေသော မောင်ကျော်မင်းဆိုသော လူငယ်က...

‘အန်တီရေ ကျွန်တော်လုပ်ငန်းမှာ အလုပ်သမားမမြဲတဲ့ ပြဿနာ ပေါ်နေလို့ အဲဒီအတွက် အကြံဉာဏ်ကောင်းလေး ဘာလေး ပေးပါဦး’

လို့ ပြောလာပါတယ်။
ဖြစ်စဉ်ကို မေးကြည့်တော့ ရန်ကုန်-မန္တလေး အမြန်လမ်းမကြီး ပေါ်ရှိ စခန်းအဆောက်အအုံတစ်လုံးကို လက်ခံထားတာ သရဲခြောက်ခံရလို့ အလုပ်သမားတွေက အလုပ်ငြီးအောင် မလုပ်ဘဲ ပြန်ပြန်သွားကြတာ။ အလုပ်

သမားမမြဲတော့ ပြီးသင့်တဲ့အချိန်မှာ မပြီးဘဲ လူသစ်ပြန်ရှာရဆိုတော့ ဒုက္ခ ရောက်နေတာပေါ့လို့ ညည်းတွားနေပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ စိတ်ဝင်စားလာပြီး သရဲ ခြောက်တဲ့ပုံက ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ခြောက် တာလဲ မေးကြည့်တော့...

'ခြောက်လှန့်ပုံက ဒီလို အန်တီရေ နေ့လယ်ခင်း (၂) နာရီလောက်မှာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ ဆေးသုတ်တဲ့ အဖွဲ့နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ တခြား အဆောက် အအုံအတွက် မဆလားသယ်နေတဲ့ အလုပ်သမားအဖွဲ့ မကြာသေးခင် ရက်ပိုင်းအတွင်းက ကားမှောက်လို့ လူနှစ်ယောက် သေထားတဲ့ ကားပျက် ဘေးမှာ နေရိပ်ခိုနေကြတာပေါ့။

အဲဒီအထဲက ခပ်ပြောင်ပြောင် အလုပ်သမားတစ်ယောက်က ကား ပျက် မှန်ကွဲကြားက ကစ်ဘူးလေး တစ်ဘူးကို လှမ်းယူလိုက်တာကို မြင် လိုက်လို့ တခြားဆိုက်မှာ အလုပ် လုပ် နေတဲ့ အလုပ်သမားခေါင်းတစ်ဦးနဲ့ ကျွန်တော် တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင် တည်း တူတူလှမ်းပြီး အော်ဟစ် ဟန်တားလိုက်မိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီအလုပ်သမားရဲ့ လက်ထဲကို ကစ်ဘူးရောက်သွားတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာပဲ ကားပျက်က မှန်တံခါးက လူတွန်းဖွင့်လိုက်သလိုမျိုး ဝုန်းခနဲနေအောင် အရှိန်အဟုန်နဲ့ ဖွင့်ထွက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း အဲဒီအလုပ်သမားနဲ့ အတူရှိနေတဲ့ တခြားအလုပ်သမားတွေပါ ကြောက် လန့်အော်ဟစ်ပြီး ထွက်ပြေးကြပါလေ ရာ'

လို့ ပြောပြပါတယ်။
'ညဘက်တွေမှာလဲ လူပေါင်းစုံ ဆိုတော့ အရက်သောက်ပြီးမှ ညစာ

စားကြပါတယ်။ အလုပ်သမားတွေက များတော့ အသားဟင်းတွေ ဘာတွေ ချက်စားကြတော့ မိုးမြဲဒယ် အလတ် လောက်နဲ့ ချက်ကြတာပေါ့။

လူစုံဆိုတော့ အရက်သောက်ပြီး စကားပြောကြတော့ စကားလွဲ အမှား တွေ ပါလာတယ်နဲ့တူပါတယ် အန်တီ ရယ် အရက်သောက်ပြီးလို့ ထမင်းစား မယ်ဆိုပြီး ဟင်းကော်ဖို့ ကြည့်လိုက် တော့ မိုးမြဲဒယ်ထဲက ဟင်းတွေ ဘာ တစ်ခုမှ မရှိတော့ဘဲ အကောင် တစ်ကောင်ရဲ့ လျှာနဲ့ လျက်ထားသလို မျိုး ဆီကပ်တောင် မကျန်အောင် ပြောင်နေတာကို တွေ့ကြရတော့ အား လုံး လန့်ဖျပ်ကုန်ကြတာပေါ့။

ညအိပ်တဲ့ အချိန်တွေမှာလဲ ထိတ် လန့်မှုတွေ မကြာခဏ ဆိုသလို ဖြစ် ကြတော့ လူမမြဲဘူး ဖြစ်နေတာပေါ့ အန်တီရယ်'

လို့ ပြောပြပါတယ်။

အဲဒီအကြောင်းအရာနဲ့ ပတ်သက် ပြီး စာရေးသူ စဉ်းစားမိတာက လမ်းစ ဖောက်ခါစ ကာလပတ်တုန်းက နေရာ မသန့်တဲ့ ဝန်းကျင်တစ်ခုကို ကျေနပ် အောင် နားလည်မှု၊ ညှိနှိုင်းမှု မရှိဘဲ လမ်းဖောက်ခဲ့လို့ အစမကောင်းလို့ အနှောင်း မသေချာတာပဲလို့ ထင်ပါ တယ်။ ခေတ်ပညာတတ်တွေ များလာ တဲ့ ခေတ်ဆိုတော့ ဒါတွေကို အယုံ အကြည် မရှိပါဘူး။ တိုက်ဆိုင်မှုတွေပါ လို့ ပြောလာမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အများကြီး ရှိမယ်ဆိုတာ စာရေးသူ နားလည်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာမှန်ရင် တမလွန် လောကသားတွေ ရှိတယ်ဆိုတာကို လက်ခံရပါမယ်။ ဒါတွေက ဘုရား ဟောခဲ့တဲ့ နိပါတ်တော်တွေမှာ အခိုင် အမာပါတယ်ဆိုတာ စာဖတ်သူတိုင်း

သိကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ မကျေနပ်မှုတွေက ဘာတွေ ဖြစ်လာသလဲဆိုတော့ ကိုကျော်မင်း ပြောသလို...

'အန်တီရေ တချို့ ထဲထဲဝင်ဝင်သိတဲ့ လူကြီးတွေက ဘာပြောသလဲဆိုရင် အမြန်လမ်းမပေါ်က ကားမှောက်လို့ သေတဲ့ လူသေမှုတွေက တစ်ပိုင်ကို တစ်ယောက်နှုန်း မကတော့ဘူးတဲ့။ တချို့လူတွေက သေမင်းတမန် လမ်းမ ကြီးလို့တောင် တင့်စားပြီး ခေါ်နေကြ တယ်'

လို့ ပြောပြပါတယ်။

ဘာသာရေးဆန်ဆန် အယူအဆ တွေနဲ့ တွေးရရင် သူတို့ ပြောသလိုပါ ပဲ။ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရှိနေတဲ့ လမ်းမကြီးမှာ အလုပ် လုပ်နေ ရတဲ့ သူတွေမှာ အခက်အခဲတွေ ရှိနေ တာ မဆန်းပါဘူး။

အခု သူတို့ ဆေးသုတ်တဲ့ အဆောက်အအုံကြီးဆိုရင် အားလုံး ပြီးစီးအောင် သုတ်ပြီးမှ ပြီးပြီဆိုတော့ အလုပ်အပ်မယ်လဲလုပ်ရော ဆေး သုတ်ပြီးသား နေရာတွေက ပင့်ကူမောင် တွေ တန်းပြီးကျနေတဲ့ ပုံစံလို့ အက်ရာ တွေထင်ပြီး အက်ကွဲကြောင်းတွေနဲ့ ပန်းချီဆွဲထားတဲ့ ပုံစံမျိုးတွေ ဖြစ်လာလို့ ဆေးပြန်သုတ်နေရတာ ဘယ်နှခါဖြစ် မှန်း မသိဘူးလို့ ပြောပြပါတယ်။

အဲဒီလို ကိစ္စမျိုးတွေကျတော့ ဝိညာဉ်လောကနဲ့ မဆိုင်လောက်တော့ ဘူးလို့ စာရေးသူ ယူဆပါတယ်။ ဒါမျိုးတွေကျတော့ အဲဒီနယ်မြေ နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ တန်ခိုးရှင်တစ်ဦးနဲ့ ဆိုင်တယ်လို့ တွေးမိပါတယ်။ လူငယ် တစ်ခု လုပ်မယ်ဆိုရင် လူခိုင်းက အောင် အရင်လုပ်ရမယ်လေ။ ဆရာ လုပ်တာတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။

စာရေးသူရဲ့ အယူအဆကို ပြောပြတာ ပါ။

အနုပညာရှင်တွေတောင် သူတို့ ဇာတ်ကားတစ်ကား ရုံတင်တော့ မယ်ဆိုရင် ကန်တော့ပွဲပေးတယ်ဆို တာ ကြားဖူးပါတယ်။ အခုလဲ ဆောက် လုပ်ရေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လမ်းလုပ်ငန်းပဲဖြစ် ဖြစ် တော့ပိုင်တောင်ပိုင် နယ်ပိုင်ပယ် ပိုင်တွေကို အရင် ကျေနပ်အောင် လုပ်ဆောင်ညှိနှိုင်းတဲ့၊ အကူအညီ တောင်းတဲ့ သဘောမျိုးပါတဲ့ ကန်တော့ ပွဲမျိုးတော့ ပေးသင့်တယ်လို့ ထင် တယ်လေ။

ဥပမာပေါ့နော် လူတစ်ယောက်က လမ်းဘေးတဲတစ်ခုထဲကို ဝင်နားတော့ မယ် ဆိုပါတော့ ကိုယ့်အရင် နံခြာတဲ့ လူတစ်ယောက် တဲထဲမှာ ရှိနေပြီဆိုပါ တော့ အဲဒီလူကို အာဏာသုံးပြီး **“ဟေ့လူ ဒီမှာကျုပ် နားမလို့ ခင်ဗျား ဟိုဘက် ဖယ်နေ”** လို့ ခပ်တင်းတင်း ပြောလိုက်လို့ အဲဒီလူက ဖယ်ပေးလိုက် တယ်ဆိုပါတော့ ကြောက်လို့သာ ဖယ်ပေးရမယ် ကျေနပ်ပါ့မလား။ စိတ် ထဲမှာတော့ အငြိုးအတေး ရှိသွားမှာ ပဲလေ။

တချို့ ရှိပါတယ်။ ငါတို့လဲ ခိုင်းလို့ လုပ်ရတာ မင်းမိနဲ့ပဲဆိုပြီး အောက်ခြေ ပိုင်းမှာ ပြီးရမယ့်ကိစ္စကို အထက်နဲ့ ပြူးပြဲခြောက်တော့ တစ်ဖက်ကလဲ ကြောက်တော့ ဖယ်ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ဟာကွက် ရှိတဲ့ဇန့် ကံနိမ့်နေတဲ့ဇန့် လူတော်တော်များများ ပြောနေကြတဲ့ ထင်းခွေမကြုံ ရေခပ် ကြုံတဲ့ဇန့်မှာတော့ ပြန်ပြီး ပုံစံပေးတော့ မှာပဲပေါ့။

ဒါကြောင့် မိမိလုပ်တဲ့ အမှားတစ်ခု ကြောင့်၊ မိမိပေါ့ဆမှုကြောင့်(မိမိရဲ့ မာန်မာနကို ခဝါချပြီး ပြေလည်အောင်

မညှိနှိုင်းတတ်တဲ့) ပုဂ္ဂိုလ်တွေကြောင့် အမှားအယွင်းတွေ ရှိခဲ့လို့ အမှိုက်ကစ ပြာသာဒ် မီးလောင်ခံရတဲ့ သင်္ဘောမျိုး ဖြစ်လာတာလို့ပဲ ယူဆပါတယ်။

လူတိုင်းကို မဆိုလိုပါဘူး။ တချို့ ခေတ်ပညာတတ်တွေက ဗုဒ္ဓဘာသာ ကို အလေးထား နားလည်သဘော ပေါက်ပြီး လောကဝတ် ဓမ္မဝတ် ကျေပွန်အောင် နေတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တွေလဲ အများကြီးပါ။

တချို့ လမ်းတံတားပြင်တဲ့ နေရာ တွေ၊ ဆည်တည်ဆောက်တဲ့ နေရာ တွေမှာ ကန်တော့ပွဲ ပေးထားတာတွေ မြင်ရင် လောကဝတ် ဓမ္မဝတ် ကျေပွန် အောင် ညှိနှိုင်းပြီး နေတတ်ကြတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေ ပါလားလို့ လေးစားမိပါတယ်။ ဘယ်လုပ်ငန်းမဆို မေတ္တာတရား ရှေ့ထားပြီး လုပ်ဆောင် မယ်ဆိုရင် အားလုံး အဆင်ပြေပြေနဲ့ အောင်မြင်သွားကြတာ များပါတယ်။

စာရေးသူကို ရွှေကျင်ဘက်က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသူတစ်ဦးက ပြော ပြဖူးပါတယ်။ သူတို့ ရွှေကျင်ဘက်မှာ **“အမေ မမလေး”** ဆိုတဲ့ နယ်ပိုင်နတ် ရှိတယ်။ အဲဒီနတ်သမီးရဲ့ ရုပ်တုကို အိမ်မက်ပေးခံရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က လှူထား တာလို့ ပြောပြပါတယ်။ လှူပြီး မကြာခင်မှာ ရုပ်တုက မွေးညင်းတွေ

ပေါက်လာတယ်လို့ ပြောပြပြီး အဲဒီ နယ်မှာ တရုတ်တွေ တံတားလာ ဆောက်တော့ တံတားဆောက်တဲ့ နေရာကို ခွင့်မပြုနိုင်တဲ့အကြောင်း အိမ်မက်ပေးပြီး တားပေးမယ့် အတင်း ဆောက်တော့ တံတားမပြီးဘဲ အရှုံးနဲ့ တစ်ဝက်တစ်ပျက်နဲ့ တရုတ်တွေ ပြန်သွားကြတယ်လို့ ပြောပြဖူးပါတယ်။

ရွှေကျင်တဲ့လူတွေက အမေ မမလေးဆီကို ဆုတောင်းပြီး ရွှေကျင် ရင် ရွှေတွေ အများကြီး ကြေတယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။ အဲဒီဖြစ်ရပ်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အခုကိစ္စမှာလဲ ရိုးမတော့ကြီးကို ဖြတ်ဖောက်ထားတဲ့ လမ်းမကြီးဆိုတော့ နယ်ပိုင်ပယ်ပိုင် တွေ မကျေနပ်လို့ သူတို့နယ်အတွင်း မှာ လူတွေ အသေအပျောက် များကြ တာနဲ့ တူပါတယ်။

စာရေးသူလဲပဲ ရိုးမတော့နဲ့ မကင်း နိုင်တဲ့ အကြောင်းကလေးတွေ ရှိပါ တယ်။ စာရေးသူရဲ့ သားငယ်က သစ်တောတက္ကသိုလ်ဆင်း ဆိုတော့ ကျောင်း(၅)နှစ်တက်တော့လဲ နှစ်စဉ် ရိုးမတောထဲဝင်ပြီး တစ်နှစ်ကို (၁၀)ရက်ကျော် ကွင်းဆင်းရပါတယ်။ ဆရာ ဆရာမတွေ ပါတယ်ဆိုတော့ တော်သေးတယ်လေ။

ဒါပေမယ့် သားငယ် အိမ်ပြန် မရောက်မချင်း မိမိသားငယ်နဲ့တကွ အခြား ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ ဆရာ ဆရာမများ ဘေးကင်းကင်းနဲ့ ပြန်ရောက်ဖို့ရာ နေ့စဉ် ဆွမ်းကပ်၊ နယ်တော်ရှင် ပယ်တော်ရှင်များအား မေတ္တာပို့၊ ကူညီစောင့်ရှောက်ရန် ဆုတောင်းနဲ့ စစ်ထွက်သွားတဲ့ စစ်သား ရဲ့အမေလို လူကို နတ်ကတော်တော်နဲ့ ဖြစ်ခမန်း ဘုရားစင်ရှေ့ထိုင်ပြီး ဆုတောင်းရတာ အမေပဲပါ။

သားငယ်ကိုလဲ မှာထားရပါတယ်။ မိဘတွေက အစဉ်သဖြင့် နေရာတိုင်း လိုက်မစောင့်ရှောက်နိုင်ဘူး။ လူဆိုတာ ကုန်းပေါ်နေနေ၊ ရေထဲနေနေ၊ ဘယ် မှာနေနေ ဘုရားကသာ စောင့်ရှောက် နိုင်တာ။ အဲဒါကြောင့် သမ္မုဒ္ဒေတို့ ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းတို့လို အန္တရာယ် ကင်းဂါထာတွေကို အမြဲ ရွတ်သင့်တယ် လို့ သင်ပေးထားရတာပေါ့။

သင်ပေးတဲ့အတိုင်းလဲ သားငယ်က ရွတ်ပါတယ်။ တောတစ်တောကို ဝင်တော့မယ်ဆိုရင် တောပိုင် တောင်ပိုင်တွေကို မေတ္တာပို့၊ ကူညီ စောင့်ရှောက်ဖို့ရာ ဆုတောင်းပြီးမှ အဲဒီ တောကို ဝင်ရမယ်လို့လဲ သင်ပေးထား ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့်လဲ တစ်နှစ်မှ ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိဘဲ အဆင်ပြေပြေနဲ့ ကျောင်းပြီးခဲ့ပါတယ်။

ကျောင်းပြီးလို့ အစမ်းခန့်သဘောမျိုး နေ့စား လပေး ကာလတွေမှာ မင်းတုန်း နယ်တွင်းက ရခိုင်ရိုးမရဲ့ အစွန်အဖျား က အရိုးတောင်ကိုတက်ပြီး ဒေသခံ တောကြပ်(၁)ယောက်နဲ့ သစ်တော ကျောင်းဆင်း (အလုပ်ပြတောအုပ် ကြီး) (၂)ယောက်၊ အရပ်သား ဦးဖိုးဆိတ်ဆိုတဲ့ လမ်းပြတစ်ယောက် ပေါင်း(၄)ယောက်တည်း ကွင်းဆင်းတဲ့ အခါ ချင်းပြည်နယ်နဲ့ ရခိုင်ပြည်နယ် စပ်ဆိုတော့ ငကုန်းတို့ ဆိတ်နက်ကြီး၊ ဆိတ်နက်ကလေးတို့ဆိုတဲ့ ချင်းတိုင်း ရင်းသားရွာတွေမှာ ခေတ္တ ဝင်တည်းဆို ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ချင်းတိုင်းရင်းသားတွေ က အဲဒီအရိုးတောင်က မြင့်လွန်းလို့ လူမပြောနဲ့ ခွေးတောင်မှ မတက်တဲ့ တောင်လို့ပြောပြီး နင်တို့မိဘတွေက လဲ ကိုယ့်သားသမီးကို ဒီလို ခက်ခဲတဲ့ နေရာတွေကို လာရတဲ့ အလုပ်ကို

လုပ်ခိုင်းတာ အံ့ပါရဲ့လို့ အပြစ်တင်ခံရ ပါတယ်။

အဲဒီလို အပြစ်တင်ခံရလောက် အောင် တောကြိုတောင်ကြား သွားခဲ့ ရတာ။ သူတို့အလုပ်ကလဲ လမ်းပြ မြေပုံပါတဲ့ GPSဆိုတဲ့ စက်ကလေးတွေ နဲ့ဆိုတော့ တစ်နေ့ကို (၁၀)မိုင် (၁၅)မိုင် ကိုယ်သွားခဲ့သလောက်က မြေပုံမှာ ပေါ်နေတာဆိုတော့ လူကြီးတွေခိုင်းတဲ့ အတိုင်း အတိအကျ လုပ်ကြရတာ။ မြေပုံမှာ သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ နေရာ တွေကို ရောက်အောင် သွားရတယ်။ မသွားလို့လဲ မရဘူးလေ။ ရုံးချုပ် ရောက်ရင် လူကြီးတွေကို အဲဒီစက် ပြန်အပ်တော့ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရင် ကိုယ် ဘယ်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ စက်က အမှန်အတိုင်း ပြနေတာ ညာလို့ မရ ဘူး။

တချို့ လမ်းကျဉ်းတဲ့ နေရာတွေမှာ ဆိုရင် ကျောက်နံရံတွေကို ဖက်သွားရ တဲ့နေရာတွေရှိတယ်။ ပြီးတော့ တော ထဲမှာ တဲထိုးချိန် မရှိလို့ မိုးကာခင်းပြီး ဘေးက မီးဖို(၃)ဖိုလောက် ဝိုင်းမီးဖို ထားပြီး (၃)နေရာကို (၅)ညလောက် အိပ်ခဲ့ရတဲ့အကြောင်း၊ မည်သည့် သားရဲတိရစ္ဆာန်ရဲ့ အနှောင့်အယှက် ကိုမှ မတွေ့ရကြောင်း၊ တောခြောက်ခံ ရခြင်းလဲ မရှိခဲ့ကြောင်း သားငယ်က ပြောပြလို့ ရင်တမမနဲ့ နားထောင်ခဲ့ရပါ တယ်။

ဆိုလိုတာက ဘာသာတရားကို အားကိုးအားထားပြု၊ မေတ္တာတရားကို လက်ကိုင်ထား၊ အမှားအယွင်း မလုပ် မိပါစေနဲ့။ အဲဒီလိုဆိုရင် တကယ့် တောနက်ထဲကို လူနည်းစုနဲ့ သွားရ တာတောင် ဘာအန္တရာယ်မှ မတွေ့ခဲ့ တဲ့အကြောင်းကို ပြောပြချင်တာပါ။ နယ်ခံပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကျေနပ်ရင်၊ စောင့်

ရှောက်ရင် လမ်းပေါ်က ဖြတ်သွားနဲ့ တင်မကပါဘူး။ တောထဲကိုပါ ဝင်လို့ ရပါတယ်။

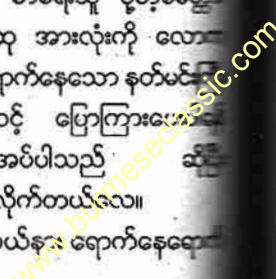
စာရေးသူက အဲဒီလို ဘေးကင်း အောင် အိမ်ကနေ ဆွမ်း၊ ကွမ်းကိုကမ်း ကွင်းပိုင်နယ်ပိုင်တွေကို မေတ္တာပို့ စတာတွေ လုပ်ရတဲ့အကြောင်း သား ငယ်ကို ပြောပြတော့ သားငယ်က ဘာပြောသလဲဆိုတော့...

‘ဒီဆို အဖေက အိမ်ကနေပြီး ကွမ်းပိုင် နယ်ပိုင်တွေဆီကို အီးမေးလ်(Email)၊ ဖက်စပီ(Massage)ရိုက်ပြီး လုပ်ဆောင် သွယ်လိုက်တာပေါ့’ လို့ ပြောပါတယ်။

သားငယ်က အပြောင်အပူထိ ပြောပေမယ့် အဲဒီစကားက တကယ် ဟုတ်တယ်လေ။ မင်းတုန်းမင်းလတ် ထက်က မြတ်စွာဘုရား တန်ခိုးတော် ကို ဝေဖန်တဲ့ နိုင်ငံခြားသားကို နန်းနဲ့ ဆရာတော်ကြီးက “မင်းတို့ ငှန် ပြောင်း သေးသေးလေးထဲမှာတောင် မန္တလေးတောင်ကြီးကို ဝင်လို့ရ အောင် နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း လုပ် နိုင်သေးတာပဲ။ တို့မြတ်စွာဘုရားထံ လေးအသချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း တောင် ပါရမီဖြည့်ပြီး အားထုတ်ခဲ့ ရတာ မဟေသရနတ်မင်းရဲ့ ဗုဒ္ဓ တောင်ဖျားမှာ ပုန်းနေနိုင်တာ မဆန်း ပါဘူး” လို့ ပြောခဲ့သလိုပါပဲ။

စာရေးသူက မငြင်းလိုက်ဘူး ဘာလို့လဲဆိုတော့ အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်နိုင် တာပဲလေ။ စာရေးသူ ပို့တဲ့မေတ္တာ တောင်းတဲ့ဆု အားလုံးကို လောက ကို စောင့်ရှောက်နေသော နတ်မင်းကြီး များမှတစ်ဆင့် ပြောကြားပေးနိုင် တောင်းပန်အပ်ပါသည် ဆိုပြီး ဆုတောင်းလိုက်တယ်လေ။

သူတို့ ဘယ်နှား ရောက်နေရောင်

နေ သိနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ဆင့်ဆိုတော့ မရောက်စရာ အကြောင်းမရှိဘူးလို့ စာရေးသူ ယုံတယ်လေ။ ဘုရားသမိုင်း စာအုပ်တွေထဲမှာ ကျိုက္ကဆံကုန်းကို အပိုင်စားယူထားတဲ့ မဟေသရနတ် မင်းတို့၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနတ်၊ လောက နတ်တို့ ဆိုတာတွေကို တွေ့နေရတာပဲ မဟုတ်လား။

တရားပွဲတွေမှာ ဆိုရင်လဲ ဆရာ တော်ကြီးတွေ မေတ္တာပို့တဲ့အခါ အာကာသစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုး၊ တော စောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ မြို့ စောင့်နတ်၊ နယ်စောင့်နတ်၊ ရပ်ကွက် စောင့်နတ်ဆိုပြီး အမျှဝေတဲ့အခါ ထည့် ဝေတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒါ တကယ် ရှိလို့ပေါ့။

နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ ပြောချင်တာက ခေတ်တွေ ဘယ်လောက်ပဲပြောင်း ပြောင်း၊ ဘယ်လောက်ပဲ တိုးတက် တိုးတက် ဘုရားဟောခဲ့တဲ့ သမုတိ သစ္စာကို မပယ်မှသာ အသက်ရှည် ဘေးကင်းပြီး ကြီးပွားတိုးတက်ပါ မယ်ဆိုတာကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အား လုံးကို စေတနာ မေတ္တာ ရှေ့ထားပြီး အကြံပေးချင်တာပါ။

ဒါကြောင့် စာရေးသူက မောင်ကျော် မင်းကို အကြံပေးခဲ့တဲ့ သာသနာပွဲ တင်နည်းကို မောင်ကျော်မင်းကဲ့သို့ သော လုပ်ငန်းရှင်ကြီး၊ ငယ်များ၊ ဌာန ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတာဝန်ခံများနဲ့ စာဖတ် ပရိသတ်တို့အတွက် လက်ဆောင် တစ်ခုအနေနဲ့ ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

သာသနာပွဲတင်နည်း

လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ

- ၁။ ငှက်ပျော(၅)ဖိနပ်၊ အုန်း(၁)လုံး
- ၂။ သပြေ/ခင်းဆီတို့နှင့် သာသနာပွဲ တစ်ပွဲ ပြင်ပါ။ (တစ်ပွဲသာ လိုပါ

သည်။)

၃။ မုန့် ဖြူ/နီ (၅)ခုစီ၊ သောက်တော် ရေ(၅)ခွက်၊ ကွမ်း(၅)ယာ၊ လက်ဖက်၊ ထန်းလျက်၊ အမွှေးတိုင် (၅)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင် ယင်းမုန့်၊ လက်ဖက်၊ ထန်းလျက် တို့ကို ဆွမ်းပွဲတွင် ရော၍ ထည့်နိုင်ပါ သည်။

ဆွမ်း(၅)ပွဲ တင်ရာတွင် နောက်ဆုံး တင်သော (၃၇)မင်းနတ်အား လက်အုပ် ချီးပြီး ဂါရဝပြုရပါမည်။ [ဦးမချရပါ။]

ဦးချဆွမ်းကပ်ပုံ

(၁)ဆွမ်းပွဲ ဘုရားဆွမ်းကပ်ပါ။

ဦးချ(၂)ဆွမ်းပွဲ ရဟန္တာ အနန္တ စကြာဝဠာအတွင်းရှိ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ အရှင်သူမြတ်များအားလုံးနှင့် သမုတိသံဃာ အရှင်သူမြတ်များ အားလုံးအား ရည်မှန်း၍ ဤဆွမ်းပွဲ သာသနာပွဲတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပါ၏။

ဦးချ(၃)ဆွမ်းပွဲ ဝိဇ္ဇာအရှင်သွင် သူမြတ်များ၊ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် များအားလုံးကို ရည်မှန်း၍ ဤဆွမ်းပွဲ သာသနာပွဲတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ပါ၏။

ဦးချ(၄)ဆွမ်းပွဲ အရှင်သီကြားမင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း၊ သာသနာတော်စောင့် နတ်မင်းကြီးများနှင့် အနန္တစကြာဝဠာ အတွင်းရှိ အာကာသစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုးအပေါင်းတို့နှင့် နယ်တော်ရှင် ပယ်တော်ရှင်တို့အား ဤဆွမ်းပွဲ သာသနာပွဲတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း

ပါ၏။

ဦးမချရ လက်အုပ်ချီပါ

(၅)ဆွမ်းပွဲ အိမ်တွင်း(၇)ဖော်နှင့်

ဘမြင်းဖြူရှင်၊ ကိုးမြို့ရှင်၊ အမေပုလဲ ယဉ် အမေရေယဉ်၊ ဦးရှင်ကြီးနှင့်တကွ ဤမိသားစု၏ နှစ်ဖက်သော မိဆိုင်၊ ဖဆိုင်၊ ဘိုးဆိုင်၊ ဘွားဆိုင် ရိုးရာနတ် အပေါင်းတို့အား ဤမိသားစုမှ ဤ ဆွမ်းရေချမ်း သာသနာပွဲတို့အား ပူဇော် ပသပါ၏။

ပြီးလျှင် မိမိအခက်အခဲတို့အား ရင်ဖွင့်၍ ဖြစ်ချင်သော အရာတို့နှင့် တရားမျှတသောဆုကို တောင်းပါ။

ဆုတောင်းနည်း

'ဤသို့ ပူဇော်ပသရသော အကျိုးအား ကြောင့် ဤမိသားစုတွင် ကျရောက်မည့် အန္တရာယ်တို့သည် လျှော့ကောင်း ကျ ရောက်နေဆဲ အန္တရာယ်တို့သည် လျှော့ကောင်း ယခု လုပ်ကိုင်လျက်ရှိသော လုပ်ငန်းအခက်အခဲတို့သည် လျှော့ကောင်း ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါးနှင့် သာသနာပွဲဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စောင့် ရှောက်မှုကြောင့် အခက်အခဲ အနှောင့် အယှက် ဟူသမျှတို့သည် ဝိနိကာရကွက်တွင် ရေပတ်သကဲ့သို့ လျှော့ကျ ပျောက်ပြယ်ရပါ လို၏ အရှင်ဘုရား'

အာမူဝေ

'ဤကောင်းမှုကုသိုလ်တို့အား နှစ်ဖက်သော မိဘတို့အား ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းအားလုံး အားလည်းကောင်း၊ မကျွတ်မလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့အား လည်းကောင်း သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါအပေါင်း တို့အားလည်းကောင်း အမှုဝေပါ၏'

[သုံးကြိမ် သုံးခါ အမှုဝေပါ]

စာဖတ်ပရိသတ်အား အစဉ်တလျာ

လေးစားလျက်...

မနင်းဆီ (ရေဆင်း-နေပြည်တော်)

ပရလောက

ဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်မှန်များ

၁၇ -စာပိုဒ်
(ဇရာမြေ)

၁၉၅၄

စာရေးသူတို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုပြီးတိုင်း မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ သတ္တဝါများ ချမ်းသာ ကြပါစေလို့ မေတ္တာမျှဝေကြရိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကလဲ စာရေးသူ မမြင်ရတဲ့ ပရလောကမှာ ထိုထိုသောသတ္တဝါများ ရှိနေကြခြင်းကို လက်ခံ ယုံကြည်ထား သောကြောင့်ပါပဲ။

အခု စာရေးသူတင်ပြမယ့် ပရလောကဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်မှန်သည် ဓမ္မ

ယောသက ဦးမောင်မောင်အေးက ပြောပြ တွေ့ဆုံပေးတဲ့အတွက် သိခွင့် ရခဲ့တာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ဒီမြေ ဒီခြံထဲ မှာ ကြီးပြင်းလာတဲ့သူတစ်ယောက်ကို နေ့ခင်းကြောင်တောင် ခြောက်လှန့်ခဲ့ တဲ့ ပရလောက ဆန်းကြယ်မှု ဖြစ်ရပ် မှန်ပါပဲ။

ပရလောကရဲ့ ဆန်းကြယ်မှု ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသူကတော့ ဦးမြင့်မောင်

(ခေါ်)ဦးဗိုသိုးပဲဖြစ်ပါတယ်။ အသက် အားဖြင့် (၆၀)ရှိပါပြီ။ လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်ခန့်က ဖြစ်ပါတယ်။ မုတ်မှတ် ရရ ပြောရရင်တော့ တပို့တွဲလထဲမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးဗိုသိုးတို့ မိဘများ လက်ထက် ကတည်းက နေခဲ့တဲ့ မြို့ကျယ်ကြီးပါး မြို့အနောက်အထားအရ ပြောရရင်တော့ မြို့စွန် မကျတကျ ဆင်ခြေရပ်ကွက် ပမာပါပဲ။ မြို့က ကျယ်ဝန်းသလို

သစ်ကြီးဝါးကြီး ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများနဲ့ ထူထပ်လွန်း လှပါတယ်။

ခြံရွှေကနေခေါ်ရင် ခြံနောက်က ရုတ်တရက် မကြားနိုင်လောက်အောင် ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ အရိပ်လွှမ်းမိုးမှုများ သမို ဖိတ်အေးလက်အေး နေချင်သူ အဖို့တော့ အလွန်ကောင်းတဲ့ နေရာ တစ်ခုပါပဲ။

တစ်မိုးလုံး ပစ်ထားခဲ့တဲ့ခြံကို ရှင်း လင်းဖို့ ဦးမိုသိုးဟာ စားတစ်လက်ဖြင့် ခြံထဲကို တစ်ဦးတည်း သွားခဲ့ပါတယ်။ ခြံထဲရောက်တော့ ဦးမိုသိုးဟာ သပွတ် ကြီးပင်ကို ခုတ်လှဲပါတယ်။

ခုတ်လှဲပြီးတော့ သပွတ်ကြီးပင်ရဲ့ အကိုင်းအခက်အလက်များကို ရှင်း လင်းနေပါတယ်။ အချိန်ကတော့ မွန်း တည့် (၁၂)နာရီလောက်ပါပဲ။

အဲဒီလို အကိုင်းအခက်တွေကိုရှင်း ရာ ခါချိန်များပါလာပြီး ကိုက်လို့ ဆက် လက်မရှင်းတော့ဘဲ ဆေးရိုးပင် အောက်မှာ နားနေပါတယ်။ ဆေးရိုး ပင်ရဲ့ အနီးမှာတော့ တောင်ပို့တစ်ခုလဲ ရှိပါတယ်။

အချိန်ကလဲ ထမင်းစားချိန် ဖြစ်တာ တစ်ကြောင်း၊ မောပန်းမှုကို နားလို သည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ခြံထဲမှ အိမ်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

ထိုအချိန်မှာ ဦးမိုသိုးရဲ့ နားထဲမှာ "ရဲ့ ရဲ့ ချွတ် ချွတ် ရှီး ရှီး" ဆိုတဲ့ အသံကို ကြားလိုက်ရပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ဦးမိုသိုးက မြွေများလားဆိုပြီး နောက် ကို လှည့်ကြည့်မိပါတယ်။ သူထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။

လက်ဝါးချောင်းကို ဖြန့်ပြီး လိုက်လာတဲ့ လက်ပညွှန်ကို တွေ့ရပါတယ်။ လက်မှာ အလွန်ရှည်တဲ့ အမွှေးများပါပြီး အရွယ် အစားကတော့ ခြေလှမ်းလောက်ရှိပါတယ်။

သပွတ်ကြီးအောက်ကုန်း အကျိုးတက်အောင် ဦးမြင့်မောင် (ခေါ်) ဦးမိုသိုး

ဦးမိုသိုးဟာ မပျော်လှတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ကြောက်စိတ်လန့်စိတ်များ အံ့ဩစိတ်များ ဖြစ်နေပါတယ်။ တံတောင်ဆစ်ထိသာ မြင်ရ တဲ့လက်ကို ကြည့်နေမိတုန်း အဲဒီ လက် ပညွှန်က ဦးမိုသိုးနဲ့လည်ပင်းကို ဖုတ်ဖို့ လှမ်းကိုင်လိုက်ပါတယ်။ အထိအတွေ့က အလွန် ကြမ်းတမ်းလို့ ဦးမိုသိုးလဲ ကြောက်လန့်ပြီး လက်ထဲမှ အဆင့်ပါလာတဲ့ စားနဲ့ ထွက်လိုက်ပါတယ်။ စားလဲ ထွက်ကျ သွားပြီး ဦးမိုသိုးလဲ အဲဒီနေရာမှာပင် သတိ မျှပြီး လဲကျသွားပါတယ်။ ဦးမိုသိုးကို မည်သူမျှ မတွေ့ဘဲ တစ်ယောက်တည်း လဲကျပြီး သတိလစ်နေပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ ငှက်များ ထပျံပြီး ခွေးများလဲ အဆက် မပြတ် ဟောင်ပါတယ်။

ဦးမိုသိုးဟာ လျှာတစ်စောင်းကိုက် ပြီး တက်နေခြင်းပါပဲ။ အဲဒီလိုဖြစ်နေပြီး နေ့လယ် (၂)နာရီခန့်မှာ သူတို့ခြံမှာ ငှက်ပျောရွက်ခူးနေကျ အမျိုးသမီးက

ငှက်ပျောရွက်ခူးဖို့အလာမှာ ဦးမိုသိုးကို တွေ့ပါတယ်။

'ဦးမိုသိုး...ဦးမိုသိုး...' လို့ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ခေါ်ပါတယ်။ ပြန်ပြီး မထူး တော့ သူ့ယောက်ျားကို လှမ်းခေါ်ပါတယ်။ သူ့ ယောက်ျားရယ်၊ သူရယ် နှစ်ယောက်သား ဦးမိုသိုး ကို မကြာပါတယ်။ မနိုင် တာနဲ့ ဦးမိုသိုးရဲ့ သမီးကို လှမ်းခေါ်ပြီး အိမ်ပေါ် ပွေ့တင်ကြပါတယ်။

ဦးမိုသိုးကတော့ သတိ မေ့နေပဲပါ။ တတိသမျှ ပြုစုကြပေမယ့် သတိမရ တာနဲ့ ဆရာပင့်ပြီး

ကုတော့မှပဲ သတိ ပြန်ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အသံမထွက်တော့ပါဘူး။ အဲဒီညနေကျမှ အသံက အနည်းငယ် ပြန်ထွက်လာပါတယ်။

(၂)ရက်၊ (၃)ရက်ကြာတော့မှပဲ ပုံမှန်အသံ ပြန်ထွက်လာတော့တယ်။ ပရလောကရဲ့ ဆန်းကြယ်မှုကတော့ ဦးမိုသိုးရဲ့အဖြစ်ကိုကြည့်ရင် သိနိုင်ပါ လိမ့်မယ်။

ငယ်စဉ်ကတည်းက နေထိုင်ခဲ့တဲ့ ခြံကြီးထဲက ခြောက်လှန့်ခဲ့တဲ့ ပရလောကသားရဲ့ အဖြစ်ကတော့ သပွတ်ကြီးပင်ကြီးကို ခုတ်လိုက်လို့ ပဲလား။ ဒါမှမဟုတ် ကုသိုလ်က အားနည်းချိန်မို့လား။ ဒါမှမဟုတ် အမျှဝေ မေတ္တာမရှိခဲ့လို့လားဆိုတာ ကတော့ စဉ်းစားလို့ ဉာဏ်မမီတော့ ပါဘူး။

ခင်-စာသင် (စုန်းမြ)

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလအတွင်း

ငွေကြေး

လာဘ်လာဘာ

ရွှင်လန်းစေဖို့

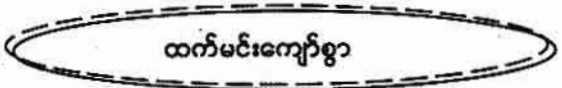
နိုဝင်ဘာလအတွင်း ငွေကြေးဆိုင်ရာကိစ္စများနှင့် အခက်အခဲ နည်းပါး၍ ရန်ရှိသော ငွေကြေးလာဘ်လာဘာများ သွက်လက်ရွှင်လန်းစွာ ဝင်ရောက်ရရှိကြ စေရန်အတွက် မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

* * *

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	ကူညီမည့်သတ္တိ	လှူရန်နေ့
ကြက်	၁	ပြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ခွေး၊ ကျား	၈	အရှေ့ပြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ယုန်	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
နဂါး၊ ဂြိုဟ်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ဆိတ်၊ ပျောက်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
ကြက်	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ခွေး၊ ဝက်	၆	အနောက်ပြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့

ဥပမာ။ ကြက်နှစ်ဖွားသည် အောင်သပြေ၊ သြဇာ၊ ကံ့ကော်၊ ကြာ စသည့် နိမိတ်ကောင်းသော ပန်း သို့မဟုတ် ရနံ့မွှေးပျံ့သော ပန်း(၇)ပွင့် (အညွန့်အခက် ဖြစ်ပါက ၇ ခက်)ကို အများပူဇော်သော စေတီပုထိုးတစ်ခုတွင် အနောက်အရပ် ကြာသပတေးသားသမီးတစ်ဦးကို အဖော်ပြု ခေါ်ဆောင်သွားနိုင်သည်။
 ကောင်းမှုကို နတ်ဒေဝတာတို့အား အမျှဝေ တိုင်တည်ကာ ဆုတောင်းပါ။

လာဘ်လာဘာ ရွှင်လန်းဝေးတောစွာ ဝင်လာနိုင်ကြပါစေ။

ဘိယပ်တယပ်

စိုက်ပျိုးနှင်းနှင့် စတုသုတအထွေထွေ
 ခါချဉ်ပြေးနည်း
 သရက်ပင်၊ မန်ကျည်းပင်များတွင် ခါချဉ်ရှိနေသည့် အပင်များကို ငါးရံ၊ ခေါင်းတိုကို ဝါးဖုတ်၍ ဇောက်ထိုး လုပ်ပြီး ခါချဉ်ရှိသည့် အပင်အပေါ် ဝိုင်းတွင် ဆွဲထားလိုက်ပါ။ ခါချဉ်များ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း ပျောက်သွား ပါလေ့မည်။

မာလကာသီး အစေ့ဖျောက်နည်း
 မာလကာပင်ကို ပထမကိုင်းစည်း၍ စိုက်လိုက်ပါ။ အပင်ကြီးလာသည့်အခါ ကိုင်းဆက်ကူးပြီး ပြန်စိုက်ပါ။
 အပင်ကြီးလာသည့်အခါ တတိယ မြောက် ကိုင်းဆက်ကူးပြီး စိုက်ပါ။ အပင်ကြီး၍ သီးလာသည့် မာလကာ သီးတွင် အစေ့နည်း၍ အလုံးကြီးပြီး စားကောင်းလာမည်။

နာနတ်ပင်ချိုအောင် စိုက်နည်း
 နာနတ်ပင်စိုက်ပျိုးရာတွင် ပထမဆုံး မြေကို ပေါက်ပြားဖြင့် တစ်ချက်ပေါက် ပြီး လှန်လိုက်ပါ။ ပလတ်စတစ်အိတ် ထဲတွင် ဆား၊ စတီးဂွန်းတစ်ဂွန်း ထည့် ပြီး အိတ်ကို ပြန်ပိတ်ပါ။
 ပိတ်ပြီးသားအိတ်ကို အပေါက် အနည်းငယ် ဖောက်ပေးပါ။ ဖောက် ထားသည့်အိတ်ကို မြေအောက်သို့ မြှုပ် ပြီး နာနတ်ပင်ကို စိုက်လိုက်ပါ။
 ရေအနည်းငယ်၊ လောင်းပေးပါ။ လိုအပ်သည့်မြေဩဇာများ ကျွေးနိုင် သည်။ အပင်အားကောင်းပြီး အသီး သီးလာသည့်အခါ အလုံးကြီး၍ အရသာရှိသော အသီးများ သီးလာပ လေ့မည်။

စလောင်သောင်း(သုံးဆယ်)

မြေကြီးနှင့် ဟိုဆရာ

ဦးဖိုး (ဇီးကျန်း)

ထူးဆန်းသော

မြေကြီးနှင့်

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဦးဖိုးဆိတ်၏ စိတ်မကျန်းမာပုံမှာ အတော်ပင် ထူးဆန်းလှ၏။ ညောင်ပိုင်း ရွာထိပ်ရှိ ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် တစ်နေ့ကုန်ထိုင်၍ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ သူ အပေါင်းအား...

‘ဝါမြေကြီးကို ဘယ်နားမှာ တွေ့လိုက်ကြ သတုံး’

ဟု လည်းကောင်း...

‘ဟို ဆရာကောင်ရော... ဘယ်နားမှာ တွေ့လိုက်ကြသေးတုံး’

စသည်ဖြင့် မေးမြန်းခြင်းသည် သူ၏ စိတ်မကျန်းမာမှု အခြေအနေပင် ဖြစ်ပါ သည်။

သူ တစ်နေ့ကုန် ထိုင်နေတတ်သော ရွာထိပ်ရှိ ညောင်ပင်ကြီးမှာလည်း ညောင်ပိုင်းရွာသို့ လာသူ ပြန်သူ မှန်သမျှ မဖြစ်မနေ ဖြတ်သွားရသော ရွာအဝင်လည်းဖြစ်၊ ရွာအထွက်လည်း ဖြစ်သည့် လမ်းဝတွင် ရှိနေလေရာ ညောင်ပိုင်းရွာသို့ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်သွားရသော ကျွန်တော်သည် လည်း ဦးဖိုးဆိတ်နှင့် ကြုံခဲ့ရပြီး

“မြေကြီးနှင့် ဟိုဆရာ” တို့ကို အမေးခံ ခဲ့ရပါသေးသည်။

ဦးဖိုးဆိတ်သည် **အသက်(၇၀) ကျော် (၈၀)နီးပါးခန့်ရှိသော အဘိုး ကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လေရာ** ပင်ဖြူ အင်္ကျီ ညိုညစ်ညစ် တစ်ထည်ကိုသာ အမြဲတမ်း ဝတ်ထားပြီး အကွက်လည်း မပေါ် ဘာအရောင်မှန်းလည်း မသိနိုင် တော့သည့် လှံချည်စုတ် တစ်ထည်ကို မျှသာ အစဉ်သဖြင့် ဝတ်ထားနိုင်သူ ဖြစ်လေရာ အများ၏ ကရုဏာသက် ဝင်ခြင်းကို ခံရရှာပါပေသည်။

ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း သူ ဤမျှ အသက်ရှည်နေခြင်းပင် ဖြစ် လေ၏။

သူ့အတွက် အစားအသောက် အဝတ်အစား ကျန်းမာရေး စသည် တို့ကို ရွာရှိ လူတိုင်းကပင် ကူညီ ထောက်ပံ့ကြပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက တစ်ကောင်ကြွက လူပျိုကြီး ဦးဖိုးဆိတ် ခမာ သက်ဆိုးရှည်မည် မဟုတ်ပါချေ။ ကျွန်တော်လည်း အများနည်းတူပင်

ဦးဖိုးဆိတ်ကို မြင်မြင်ချင်းပင်လျှင် ကရုဏာသက်မိပါသည်။ သူ့ဘဝကို လည်း သိချင်၏။ အဘယ်ကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်နေခြင်းကိုလည်း သိလို ၏။

တစ်ဖန် သူ့လည်ပင်းတွင် အိတ်ရှုံ့ ကလေးဖြင့်ထည့်၍ ကြိုးဖြင့် ဆွဲထား သော အရာကလေးကိုလည်း သိချင် ပြန်လေသည်။ ယင်းအိတ်ရှုံ့ကလေး အတွင်းမှ အရာကလေးကို ဦးဖိုးဆိတ် က မည်သူ့ကိုမျှမပြု။ သူ့ဘာသာ သူသာလျှင် ထုတ်ထုတ်ကြည့်ပြီး ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ် ရေရွတ်နေ တတ်၏။ ထိုသို့ လုပ်နေလေလေ ကျွန်တော်က သိချင်လေလေပင် တည်း။

ကျွန်တော့် ဆန္ဒများသည် ညောင်ပိုင်းရွာမှ ပြန်ခါနီး တစ်လက်အလို ညတွင် အားလုံး ပြည့်သခဲ့ပါသည်။

ပြန်ခါနီးနေ့တွင် ခင်မင်ရင်းနှီးသူများကို လှည့်လည် နှုတ်ဆက်ရာမှ ဦးဖိုးဆိတ် နှင့် ရွယ်တူလည်းဖြစ်၊ ငယ်သူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်သော ဘတင်ဦးက သူ့သူငယ်ချင်း၏ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ကျွန်တော့်အား ပြောပြလေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါခင်ဗျာ...

* * *

ဖိုးဆိတ်သည် ညောင်ပိုင်းရွာရှိ ကာလသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး မိဘများ မရှိကြတော့လေသော်လည်း မိမိဘာသာမိမိပင် ရရာအလုပ်ကလေးများကို ရှာဖွေလုပ်ကိုင်၍ မိမိဝမ်းမိမိကျောင်းနေသူ တစ်ဦးဖြစ်သည့် အပြင် အသောက်အစား အပျော်အပါးလည်း မဖက်သဖြင့် သုံးပင်နှစ်ခန်း သက်ဝယ်ဖိုး ပျဉ်ကာ အိမ်လေးတစ်လုံးကိုပင် ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်လေသည်။

ရပ်ရွေးရွာရေးများတွင်ရော လူကြီးသူမများကို ကူညီသည့် နေရာတွင်လည်း ဖင်ပေါ့သူတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် တစ်ရွာလုံးက သူ့ကို ချစ်ခင်ကြ၏။

အချို့သော မိန်းမပျိုများကဆိုလျှင် ရေလာမြောင်းပေး စကားများကိုပင် ဖိုးဆိတ်ကို ထိကပါး ခိုကပါး ပြောတတ်ကြသော်လည်း ဖိုးဆိတ်က မည်သို့မျှ ပြန်လည် မတုံ့ပြန်ပါချေ။ အဘယ်အတွက်ကြောင့် အိမ်ထောင် ပြုရန်ကိုပင် စိတ်မဝင်စားရလေသနည်း ဟု မေးလေသော်...

'ကျုပ်က ဆင်းရဲပါတယ်ဗျာ၊ ပြီးတော့ အမွေအနှစ်လဲ ရစရာရှိတဲ့ကောင် ယုတ်လေတော့ သူများသားသားကို တင့်တောင့် တင့်တယ် ထားနိုင်ဖယ်သူ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့်ပဲ'

ဟုသာ ပြန်ဖြေလေ၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဆင်းရဲတွင်းမှ လွတ်ရန်ကိုပင် ယခုထက်ပို၍ မလုပ်တတ်တော့။ မြေကြီးထဲမှ ရွှေအိုး တူးမိလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ မိုးပေါ်မှ ဥတ္တာ

ထုပ်ကြီး ကျလာလျှင်သော်လည်းကောင်း ထိုသို့ ဖြစ်လာမှသာလျှင် ရုတ်ခြည်းချမ်းသာမည် ဖြစ်လေရာ လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်သည့်သဘောဖြင့် မည်သူ့ကို ဦးတည်ရည်ရွယ်သည်ဟု ရေရေရာရာ မရှိလေဘဲနှင့်...

'ကျွန်တော့်အား နေ့ရင်ညရင်း ချမ်းသာလာစေရန် ကူညီစောင့်ပေးပေးပါ'

ဟူ၍သာ တွင်တွင်ကြီး ဆုတောင်းလေတော့သည်။

ထိုသို့ ညစဉ် အိပ်ရာဝင်ခါနီးတိုင်းတွင် ဆုတောင်းပြီးမှသာ အိပ်ရာဝင်လေရာ တစ်ညသော် လွန်စွာထူးဆန်းသော အိပ်မက်တစ်ခုကို မက်လေတော့သည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် ဖိုးဆိတ်အား အရပ်မြင့်မြင့် ကျားကျားလျှာလျှား နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားနှင့် လူကြီးတစ်ဦးက...

'သိပ်ပြီး ချမ်းသာရင်တဲ့ အကောင်ကိုးကွဲ' ဟု ပြောပြီးနောက် ဖိုးဆိတ်၏ ခေါင်းကို လက်နှင့် ပုတ်ကာ...

'ညနေ နေဝင်ရီတရာ အချိန်ကျရင် ဖင့်အိမ်ရှေ့က ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်မှာ စားထက်ထက်တစ်ချောင်းသာ ထမ်းပြီး စောင့်နေ၊ အဲဒီလို စောင့်နေရင်းက မြေကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့ရင် ထိရရသာ တန့် ပိုင်းလိုက်ပေတော့ ဖိုးဆိတ်ရေး'

အဲဒီမြေကြီးရဲ့ အကြောင်းပဲ ဖင်း ပိုင်းလိုက်တဲ့ နေရာအထိ ရွှေအထိ ဖြစ်သွားစိပ်ပယ်။ အဲဒီရွှေတွေကို ရရင် ဖင့် ဆုတောင်းပြည့်ပြီပေါ့ကွာ။ ဟုတ်လား'

ဟု ပြောပြီး ပျောက်သွားလေ၏။ ထို့နောက် ဖိုးဆိတ်လည်း အိပ်ရာမှ လန်နန်းသွားလေတော့သည်။

ပထမတစ်ခါ မက်တုန်းကတော့ ဖိုးဆိတ်၏ စိတ်ထဲတွင် ဘယ်လိုမှ မနေပါ။ အိပ်မက်ဆန်းတစ်ခုမျှသာပင် သဘောထားလိုက်ပြီး ခပ်ပေါ့ပေါ့သာ နေလိုက်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းအိပ်မက်ကိုပင် နေ့စဉ်ရက်ဆက် မက်

လာသောအခါ လက်တွေ့ သွားစောင့်ကြည့်လိုစိတ် ပေါ်လာလေတော့၏။

သို့နှင့် ငှက်ကြီးတောင်စားကို ထက်နေအောင်သွေးပြီး ညနေရောက်သော် အိမ်ရှေ့မှ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်သို့ သွား၍စောင့်ရန် ပြင်ဆင်လေသည်။

ညနေ နေဝင်ရီတရာအချိန်ရောက်သော် ဖိုးဆိတ်သည် အင်္ကျီမပါ မလာကိုယ်ထီး (သူတို့အရပ်အခေါ် အင်္ကျီချေးသေး)ဖြင့် ခါးတောင်းကို မြှောင်နေအောင်ကျိုက်ကာ ငှက်ကြီးတောင်စားကို ကိုင်၍ ကုက္ကိုပင်ကြီးအောက်သို့သွားကာ မည်သည့်အရပ်မှ ပေါ်လာမည်ကို မသိသော မြေကြီးကို ထိုင်စောင့်နေလေတော့သည်။

စောင့်နေရင်းက အတော်ပင် မှောင်ရီသန်းလာပါပြီ။ ဖိုးဆိတ်အထင်ထမင်းအိုး နှစ်လုံးချက် ကြာလောက်သည်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်မှ တဟည်းဟည်း မြည်သံကြီးတစ်ခုကို ကြားလာရတော့၏။ ဘာမြေမှကို မတွေ့ရသေးချေ။

သို့သော် တဟည်းဟည်း မြည်သံကြီးကို ကြားရသည်တွင် သူ့ရင်ထဲမှ အသည်းနှလုံးကိုလည်း တစ်စုံတစ်ယောက်က လက်နှင့်လာ၍ ဖျစ်ညှစ်ခြေမွသည့်နှယ်ပင် တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်လာလေတော့၏။ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိ။ ကြောက်စရာတစ်ခုခုကို မြင်လိုက်ရ၍ ကြောက်ရသည်နှင့်လည်း မတူ။

ဘာကို ကြောက်စရာဆန်းမသိတဲ့ စိန်စိန် အသည်းထွက်ကာ လန်လာသင်္ဃာရီ ခြစ်လာလေသည်။ တဟည်းဟည်း မြည်သံကြီး စိန်စိန် ကူးယလောင်လာသင်္ဃာရီထင်လာရသည်နှင့်စိတ်အားကလည်း စိန် စိန် ထွက်လာသည်။

မည်မျှ ငယ်လာသနည်းဆိုသော် ပုရွက်ဆိတ်ကလေး တစ်ကောင်မျှကို ပင်လျှင် ကြောက်နေရသည့်နှယ်ပင်တည်း။

တဟည်းဟည်း မြည်သံကြီးကြောင့်

စိတ်အားကလည်း အလွန်အမင်း ညှိုးငယ်နေချိန်တွင် မြေကြီးပေါ်မှ တရဲရဲမြည်သံကြီး တစ်သံကိုလည်း ကြားလာရပြန်သည်။

တရဲရဲမြည်သံကြီး ကျယ်၍ကျယ်၍ လာသည်နှင့်အမျှ အနည်းငယ် မျှသာ ကျန်နေသေးသော အလင်းရောင် အောက်ဝယ် ခြေ သလုံးခန့်ရှိပြီး သုံးလံမျှ ရှည်လျား သော မြေဝါကြီး တစ်ကောင်၏ ဦးခေါင်းကိုစတင်၍ တွေ့လိုက်ရလေ တော့သည်။

မြေကြီးသည် သူ ထိုင်နေစောင့်နေ သည့် နေရာခေါ်သို့ ဦးတည်၍ လာနေ သည့်ကို ကောင်းစွာ တွေ့လာရသော် သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ လွန်စွာမှပင် တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေချေပြီ။ ငှက်ကြီးတောင်စားဖြင့် မြေကြီးကို ပိုင်းရန်ဝေးစွာ၊ ဓားကို လက်ထဲမှ ပြုတ် မကျစေရန် မနည်းကိုင်ထားရ၏။

ဤတွင်... 'ဟဲ့ ဖိုးဆိတ် ခုတ်လိုက်ပါတော့လား။ ဖိိ ရှရ ခုတ်လိုက်ပါတော့လား' ဆိုသည့် အသံတစ်သံကိုလည်း ကြားလာရပြန်လေရာ စိတ်အားငယ်မှု မှာမူ ပြောမပြတ်တတ်လောက်အောင်ပင် တည်း။

မိမိကိုယ်မိမိ ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင် ထက် ငယ်ရုံမျှမက ဖွဲ့မှုန်ကလေး တစ်မှုန်ထက်ပင် တစ်စတစ်စ ငယ်၍ ငယ်၍ သွားနေသည်ဟုလည်း စိတ်ထဲ မှ ထင်လာမိ၏။

တဟည်းဟည်း မြည်သံကြီးက လည်း အရှိန်မြင့် ကျယ်လောင်လာ သည်နှင့်အတူ မြေကြီးမှာလည်း သူ့ ခြေထောက်အနီးသို့ပင် ရောက်နေ လေပြီ။

'ဟဲ့...လူ့ကိုင် ဖိုးဆိတ်ရဲ့ ခုတ်လိုက်လေ။ ခုတ်လိုက်လေ။ အခုလို အချိန်မှာ ချက်ချင်း ပခုက်ရင် အပိုက်နပ်ပြင် ရှိပဲဦးမဟာဟဲ့' ဟု တတွတ်တွတ် ပြောနေသံမှာ

လည်း မြေကြီးကိုသာ မိမိက ဓားဖြင့် မပိုင်းပါက မိမိကို တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ် သွားစေရန် လုပ်တော့မည့် လေသံတွေ ပင် ပါလာသလိုလို ထင်လာရတော့၏။

ဖိုးဆိတ်ခမျာ ရှိစုမဲ့စု သတ္တိကလေး တွေကို ဖျစ်ညစ်စုစည်းနေစဉ်တွင်ပင် မြေကြီးသည် ကုက္ကိုပင်ကြီး၏ အမြစ် များ အကြားရှိ တွင်းတစ်တွင်း အတွင်း သို့ စတင် ဝင်နေလေပြီ။ ကြည့်နေရင်း ကပင် တလျှောလျှောနှင့်ဝင်၍ ခါးလယ်ခန့် ရောက်နေလေပြီ။

ခါးလယ်ခန့်မှ လေးပုံ တစ်ပုံခန့် တစ်တောင်ခန့်၊ တစ်တောင်ခန့်မှ တစ်ထွာခန့်၊ တစ်ထွာခန့်မှ တစ်မိုက် ခန့်သာသာလောက်သာ မြေပေါ်တွင် ကျန်တော့သည့် အချိန်တွင်မူ ဖိုးဆိတ် ခမျာ ဓားနှင့် တုန်တုန်ယင်ယင် ပိုင်း လိုက်မိပါတော့သည်။

မြေကြီးတွင်းအတွင်းသို့ လုံးလုံး လျားလျားပင် ရောက်သွားချေပြီ။ မြေပေါ်တွင် ကျန်ခဲ့သည်မှာတော့ လက်သန်းတစ်ဆစ် သာသာခန့်ရှိ သော တဝင်းဝင်း လက်နေသည့် မြေအမြီးဖျားလေးပင် ဖြစ်၏။ ထွက်ပြုချိစ ဆန်းစလရောင်အောက် တွင် ယင်းအရာလေးကို မြင်နေရ၏။

ခုနက တဟည်းဟည်း မြည်သံကြီး ကိုလည်း မကြားရတော့။ ဓားဖြင့်ခုတ် ရန် တိုက်တွန်းသည့် အသံကြီးကို လည်း မကြားရတော့။ ညသည် ဘာမှ

မဖြစ်ခဲ့သလိုပင် ရှိနေချေ၏။ ဖိုးဆိတ်သည်လည်း အတော် အတန်ပင် ပုံမှန်သောစိတ် ပြန်ဝင်လာပြီ ဖြစ်လေရာကား ဟတောင့်နေသော မြေအမြီးဖျား ကလေးကို ခါးပိုက်ထောင်ထဲသို့ ထည့်ကာ၊ ခါးတောင်းကျိုက် ပြေနေပြီဖြစ်သော ပုဆိုးကို ပြင်ဝတ် ငှက်ကြီးတောင်စားကို လက်တစ်ဖက် ဖြင့် ငိုက်စိုက်ကိုင်ရင်း အိမ်သို့ပြန်လေ တော့၏။

အိမ်ရောက်သော်မှ မီးခွက်ကို သေချာစွာထွန်းပြီး မြေမြီးပြတ်ကလေး ကို သေချာစွာ ကြည့်လေသော် ရွှေသား အတိ ဖြစ်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရလေသည်။

ယခုမှသာလျှင် မြေကြီးကို ခါးလယ် လောက်နေရာမှ မခုတ်ပိုင်းလိုက်မိလေ ခြင်းဟု အသည်းတွေနာ နောင်တတွေ ရနေမိလေ၏။ သို့နှင့်ပင် တောက် တခေါက်ခေါက်နှင့် မိုးစင်စင်လင်းရ လေတော့သည်။

နံနက်လင်းသော် ရွာဦးဆရာတော် ထံသွား၍ မြေမြီးပြတ်ကလေးကို ပြကော ဖြစ်ကြောင်းရယ်ကုန်စင်ကို ပြောပြလေ သော် ဆရာတော်က ဟက်ဟက်ပက် ပက် ရယ်လေတော့သတည်း။ အရယ် ရပ်တော့မှ...

'ဟဲ့... ဖိုးဆိတ် ငါလဲ ပန်းထိဆရာဘဝ ကနေ ဘုန်းကြီးဝတ်လာတဲ့ကောင်ပါပဲလား။ နှင်း ဖြီးလဲ သေသေချာချာဖြီးပေမီ။ ခုတော့ ကုက္ကိုပင် အစကလေးကိုပြုပြီး မြေအမြီး ပြတ်ကဖြစ်တဲ့ရွာလို့ ပြောလိုပြောနဲ့ သွား... သွား... အိမ်ပြန် ရေတွေ ဘာတွေ ရှိလိုက် ပါဦး။

ညက နှင် အရက်တွေပဲ မှအောင်သောက် မိသလား။ ဟဲ့အကောင် ဂျားခန့်တို့နဲ့ပေါင်း ပြီး ဂန့်ဂျာတွေ ဘာတွေများ ရှုပ်လဲ အချိန် မပြေသေးတာလား။ အင်း နေ့နံနက် ဟောဒီ ပရိတ်ရေလေးကိုလဲ သောက်သွားဦး' ဟု ပြောလေရာ ဖိုးဆိတ်လည်း

အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သွားလေတော့
၏။

လက်ထဲမှ ရွှေတုံးကလေးကို
သေသေချာချာ ကြည့်မိပြန်သည်။ ရွှေမှ
ရွှေအစစ်။ ဘယ်နှယ် ဆရာတော်များ
နောက်လေရောသလား။ မဖြစ်နိုင်။
ဆရာတော်သည် စကားကို အမှန်သာ
ပြောသည်။ ဆရာတော်ကို ဆင်ခြေ
တက်ရန် မဝံ့ဖြစ်ပြန်လေရာ တိုက်
သည့် ပရိတ်ရေကိုသောက်၍ ရွှေတုံး
ကလေးကို ခါးပိုက်ထောင်ထဲ ထည့်
ကာ ပြန်လာလေရတော့သည်။

အိမ်နားရောက်ခါနီးတွင် ဆုံသော
ကာလသားခေါင်း စံမြဲကို ပြုကြည့်ပြန်
တော့လည်း အလျှောက်ခံရပြန်သည်။
ကုက္ကိုမြစ်ကြီးကို ရွှေလာလုပ်နေသည်
တဲ့။

ခက်တော့ ခက်နေပြီ။ သူ့အမြင်
တော့ ရွှေအစစ်မှ အစစ်ပါ။ နေမြင်လာ
သည်နှင့်အမျှ နေရောင်တွင် ရွှေရောင်
မှာ ပို၍ပို၍ ဝင်းဝင်းအိ၍ လာနေသည်။

မခံချင်သည်နှင့် သူ့ရွှေတုံးကလေး
ကို ရွာအနံ့လိုက်ပြပြီးသည့်တွင်မူ...

‘ဖိုးသိတ်တစ်ယောက်တော့ ယဉ်ယဉ်
ကလေးနဲ့ ရွှေဖွဲ့ဖြစ်နေပြီ’

ဟု ပြောလာကြလေတော့၏။

ဖိုးသိတ် မရှူးပါ။ သူ့ကိုယ်သူ
သေချာစွာ သိပါသည်။ တစ်ရွာလုံးမှ
လူများကို ကောင်းစွာပင် မှတ်မိသေး
သည်။ ပရိတ်ကြီး(သ)သုတ်ကိုလည်း
ကြောင်းကြောင်းပြေး ရွတ်နိုင်သေး
သည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း ကောင်းစွာ
မှတ်မိနေပါသေးသည်။ နေဝင်ချိန်၊
နေထွက်ချိန်ကိုလည်း ကောင်းကောင်း
ခွဲခြားနိုင်သေးသည်။

တခြားသူတွေနှင့် ဘာမှ ထူးခြား
မနေပါ။ ထူးခြားနေသည်မှာကတော့
သူ့ရွှေတုံးကလေးကို တစ်ရွာလုံးက
ကုက္ကိုမြစ်ကလေးဟု ပြောနေကြခြင်း
သာလျှင် ဖြစ်ပါသည်။

ဖိုးသိတ် ထိုအချက်ကို မကျေနပ်နိုင်။
ထို့ကြောင့် အိတ်ရှုံ့ကလေးတစ်လုံး

လုပ်ကာ ရွှေတုံးကလေးကို ထည့်၍
လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားလိုက်သည်။
နေ့စဉ်ပင် ထုတ်၍ထုတ်၍ကြည့်သည်။
ရွှေမှရွှေပါပဲ။ မည်သို့မှ ပြောင်းလဲ
မသွား။ သို့သော် မည်သူ့ကိုမှ ထို
အကြောင်း ထပ်၍မပြောတော့။ ထို့
ကြောင့် ဖိုးသိတ်အား စိတ်မမှန်တော့
သလိုလို ပြောနေကြသံတွေလည်း
တစ်စထက်တစ်စ ပျောက်၍သွားတော့
၏။

တစ်နေ့သော် ရွာမှ စပါးပွဲစားအချို့
နှင့် မြို့သို့ လိုက်သွားမိရာမှ မြို့ရှိ
ပွဲစားကြီး ဦးဘသော်၏အိမ်တွင်
ရောက်နေသော ပိတ်ဖြူဝတ်ထားသူ
လူကြီးတစ်ဦးကို သူ့ရွှေတုံးကလေး
အား ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးဖြင့်(ဦးဘသော်
တို့ မိသားစုအပြင် တခြား မည်သူမျှ
မမြင်ရလေအောင်)ပြစ်ရာ ထိုလူကြီးက
ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်၍...

‘ဦးဘသော် ချိန်ကစပြီး ဖင်းနဲဟာကလေးကို
ဘယ်သူမှ ပြန်တော့ ဒါဟာ ရွှေအစစ်ပါပဲ။
ကိုယ်နဲ့ထိုက်လို့ ကိုယ်ရတာ တခြားသူတွေ
ကို လိုက်မပြောတော့ကွယ်’

ဟု ပြောလေတော့၏။ ဖိုးသိတ်
ခေါင်းညှိတ်လိုက်ပါသည်။ သူ့ရွှေတုံး
ကလေးအား ရွှေအစစ်ဟု သတ်မှတ်
သည့် သူတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်
ရသဖြင့်လည်း အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာ
သွားမိ၏။ ထို့နောက် ပိတ်ဖြူဝတ်
လူကြီးက...

‘ကျွန်တု ပြောကြိုနဲ့ သွားကိုယ်ကိုရော ယလို
ခွင်းဘူးလားကွယ် ဝိုင်းပြန်နဲ့’

ဟု မေးပြန်၏။ ဤတွင် မြွေကြီးကို
အခဲမကျေ ဖြစ်နေသေးသော ဖိုးသိတ်
က...

‘အဘက လုပ်ပေးနိုင်လို့လား’
ဟု ပြန်မေးလိုက်ပါသည်။ ဤ
တွင်...

‘ဘယ်နှယ်ပြောပါလိမ့်ကွယ် အဘအတွက်
ဒါဟာ အသေးအဖွဲ့ပါကွယ်။ ဒါပေမယ့် ရလို့
ရှိရင်တော့ အဘကို တစ်ဝက်ပေးပါမယ်လို့
ထားက ကတိပေးလိမ့်မယ်ကွယ် ဘယ်နှယ်

လဲ’
ဟု ပိတ်ဖြူဝတ်လူကြီးက ပြန်ပြောပါ
သည်။ ဖိုးသိတ် ကတိကို တွင်တွင်ကြီး
ပေးကာ လကွယ်နေ့ညတွင် ကုက္ကိုပင်
ကြီးအောက်တွင် ဆုံရန် အချိန်အချက်
ပြု၍ ရွာသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။

ရောက်နိုင်ခဲ့လှသော လကွယ်ညကို
စောင့်နေရင်းကပင် ရောက်လာပါပြီ။
အဘ ပိတ်ဖြူဝတ်လူကြီး မှာထားသည့်
အတိုင်းပင် ရွှေတုံးကလေးနှင့် ငှက်ကြီး
တောင်မားကိုပါယူကာ ကုက္ကိုပင်ကြီး
အောက်သို့ ဖိုးသိတ်တစ်ယောက်
သွားလေတော့သည်။

ထမင်းအိုးတစ်လုံးချက်ခန့် ကြာ
သော် တောင်ဝှေးကြီးတစ်ချောင်းကို
ကိုင်လာသော ပိတ်ဖြူဝတ်လူကြီး
ရောက်လာလေ၏။

သူက အချိန်ခေတ္တမျှ စောင့်ပြီး
သော် ဖိုးသိတ်ထံမှ ရွှေတုံးကလေးကို
တောင်းယူကာ မြွေကြီး ဝင်သွားသော
တွင်းပေါက်ဝတွင်ချ၍ တောင်ဝှေးကြီး
ဖြင့် စည်းဝိုင်းတစ်ဝိုင်း တားလေတော့
သည်။ ကုက္ကိုပင်ကြီးအားလည်း သူ့
တောင်ဝှေးကြီးဖြင့် ခေါက်၍ ပါးစပ်မှ
လည်း “ဟဲ့” တွေ့ “ဆွာဟာ” တွေ့
“ဆရီ” တွေ့ “ဖရို” တွေ့ များစွာပါ
သော မန္တန်တွေကို တွင်တွင်ရွတ်လေ
တော့၏။

ထိုနောက် သူ့သျှောင်ထုံးကို ဖြေချ
လိုက်ကာ ဖိုးသိတ်၏ သျှောင်ကိုလည်း
ဖြေချရန်နှင့် ခါးတောင်းကျိုက်ထား
သော ပုဆိုးကိုပါ ဖြေချလိုက်ရန်ပြော
ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း အဝတ်အစား
တွေကို ချွတ်ချလိုက်လေသည်။

နံ့ပြိုင်းပြိုင်းထပြီး အရေပြားတွေက
လည်း ပျော့အိပျော့တဲ့ ဖြစ်နေသော
ဆံပင်ဖြူကြီး ဖားလျားနှင့် ဘောင်းဘီ
တိုဝတ်ထား အဘိုးကြီးကိုကြည့်လျှင်
ကြောက်လာသလိုလို ရှိလာသဖြင့်
အဘိုးကြီးပေးသော ဘောင်းဘီတို့
အမည်းကြီးကို ဝတ်လိုက်ကာ သူ့ပုဆိုး
ကိုလည်း ဖြေချလိုက်လိုက်ပါသည်။

‘ငါ့လား ဘာတွေတွေ့ မကြောက်နဲ့နော်၊ အဘရိုတယ် သိလား၊ ပြီးတော့ သိလုပ်ငန်း ပြီးမချင်း ဟောဒီ စည်းဝိုင်းထဲက လုံးစာ မထွက်နဲ့၊ ထွက်ရင် စည်းပေါက်ပြီကွယ်၊ မထွက်ဘဲ နေနိုင်ရင်တော့ မင်းလိုချင်တဲ့ ရွှေတွေကို သေချာပေါက် ရှာပေါ့ကွယ်၊ အဘ ကတိပေးတယ်’

ဟုလည်း ပြောသေးသည်။ ထို့နောက် မန္တန်ပေါင်းများစွာကို ဆောင်၍ ဆောင်၍ ရွတ်ကာ မြေကြီးကိုလည်း ဖနောင့်နှင့်ပေါက်။ သူ့လွယ်အိတ်ထဲမှ ဆေးနီရည်တွေနှင့်လည်း မြေတွင်းအဝကို ဖြူးလေသည်တွင် ယခင် ကြားခဲ့ရဖူးသော တဟည်းဟည်း မြည်သံကြီးကို ကျယ်လောင်စွာ ကြားလာရပြန်လေသည်။

ယခင် ကြားခဲ့ရတုန်းကတော့ တိုးရာမှ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လာခြင်းဖြစ်ကာ ယခုမှ စတင်၍ ကြားရလျှင် ကြားရခြင်းပင် အသံအကျယ်ကြီး ဖြစ်နေလေသည်။ ဖိုးဆိတ်၏စိတ် ရုတ်ခြည်းပင် ညှိုးငယ်သွားရသည်မှာလည်း ချက်ချင်းပင် လဲသေချင်စိတ် ပေါက်လာသလိုပင် ဖြစ်သွားရသည်။

ပိတ်ဖြူဝတ် လူကြီးသည်လည်း မျက်နှာသွေးဆုတ်နေပြီး တောင်မှေးကြီးပင်လျှင် တုန်နေသည်ကို ဖိုးဆိတ်ခပ်ရေးရေး တွေ့နေရလေသည်။ လကွယ်ည ဖြစ်သဖြင့် မှောင်မည်းလိုက်သည်မှာလည်း ကုက္ကိုရွက်များ အကြားက ဖြတ်သန်းလာသော ကြယ်ရောင် မှန်ပျံပျံကိုသာ အားပြုနေရသည်။

အဘိုးကြီးသည်လည်း သူ၏ ရွတ်ဖတ်မှုများကို နှစ်ဆတိုး၍ အရှိန်မြှင့်လိုက်ကာ ပုလင်းတစ်လုံးအတွင်းမှ ကျင်ငယ်စော် လွန်စွာနံသော အရည်များကို မြေတွင်းအဝသို့ လောင်းချလိုက်သည်တွင် ဝင်းခနဲ အလင်းရောင်ကြီးတစ်ခုကိုသာ မြင်လိုက်ရပြီး နောက်ပိုင်း ဘာတွေဖြစ်သည်ကို

ဖိုးဆိတ် မသိတော့ပါချေတည်း။
ဖိုးလင်းသော် ကုက္ကိုပင်ကြီး၏ တစ်ခုသော အမြစ်ပေါ်ဝယ် သူ့အိတ်ရုံ့ကလေးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကာ ငုတ်တုတ်ကလေး ထိုင်နေကာ မျက်လုံးကြီး ကလည်ကလည်ဖြင့် ဖိုးဆိတ်ကို ရှာသားများ တွေ့ကြရလေတော့သည်။ ယင်းရွာသားများအထဲတွင် ယခု ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြနေသော ဘတင်ဦးလည်း ပါ၏။

* * *

‘ဒါနဲ့ အဘတို့လဲ ဒီကောင်ကို အတင်ဆွဲပြီး ခေါ်လာကြတယ်ကွယ်။ သူက ဟောပတ်ပဲနဲ့ ယလိုက်ဘူး လုပ်နေတာကို။ အိမ်ရောက်တော့မှ ရှေးဟောင်းတွေ ဘာတွေခိုးပေးပစ်ရင် ရှေးဟောင်းတိုက်လုပ်တော့ ညက ဖြစ်ခဲ့သမျှတွေကို သူ မှတ်သိသမျှ ပြန်ပြောပါသကွ။’

ခုနက အဘပြောခဲ့တာတွေက သူ ပြောခဲ့တာတွေပဲ။ ပိုနည်းနည်း လိုနည်းနည်းတော့ ရှိမှာပေါ့။ နှစ်တွေကလဲ ကြာခဲ့ပြီ မဟုတ်လားကွယ်။

ညနေဘက်ကျတော့ ခမ္မာလဲ မောရှာတယ် ထင်ပါရဲ့။ အစောကြီး အိပ်ပျော်နေတာကို အဘတို့ တွေ့ရတယ်။ ညနေဘက်ရောက်တော့ စိတ်မချတဲ့ကောင်တွေကို ဖိုးဆိတ်ကို သွားချောင်းကြသေးတာကိုး။

ကြမ်းပေါ်မှာ ခွေခွေကလေး အိပ်နေတာ တွေ့တော့ သွားချောင်းတဲ့ ကောင်တွေကလဲ စိတ်ချရပြီဆိုပြီး ပြန်ခဲ့ကြတာပေါ့။

ဟိုအကောင် ငပုက စောင်ကလေးတောင် ခြုံပေးခဲ့သေးတယ်။ ဒီကောင်က နာမည်ကသာ ငပုအင်မတန်ရှည်တတ်ကိုး။ နည်းနည်းကလေးတော့ အတွန်တက်လိုက်ရမှ ကျေနပ်တဲ့ကောင်။

ဒါပေမယ့် နောက်နေ့ မနက်ကစပြီး ဖိုးဆိတ်ဟာ မင်းတို့ အခု မြင်တွေ့နေကြရတဲ့အတိုင်း ဖြစ်သွားတော့ရှာတာ ပါပဲကွယ်’

ဟု ဘတင်ဦးက သူ့စကားကို အဆုံးသတ်၍ ရေခွေးကြမ်းကို အရသာခံကာ တစ်ခိုခိုမှ သောက်နေလေတော့သည်။

အဓိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဝေဒီမူလည်ဆို ထင်ကြားထက်ပင် ထိုဝေဒီမူလည်ကို ယခု ဦးမြတ်ထံ၏ အခြားအဖျက်မှ သင်ခန်းစာ ရုတ်ခိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ သံသရာ လည်နေရခြင်း၏ အစမှာလည်း ယင်း အဓိဇ္ဇာနှင့် တဏှာတို့ နှစ်ခုကြောင့်ပင် ဖြစ်လေရာ ယင်းတို့ကို ပယ်သတ်နိုင်ရန်မှာ ဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော သိမှုမှလွဲ၍ အခြားမရှိသည်မှာ အကြွင်းမဲ့ပင် ဖြစ်လေတော့သတည်း။

ဦးမျိုး (ဖိုးကုန်း)

မှတ်ချက် မှတ်ချက် ။ ။ လက်ပံထန်းဖြူမှ ဒေါ်မြင့်မေ ပြောပြသော ဖြစ်ရပ်ကို အမည်များ ပြောင်းလဲ၍ ဆီလျော်အောင် ပြန်လည် ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထူးဆန်းသော

ထာဝရသမီး

မိုးစောလွန်း
(ကလေး)

ကျွန်မ ကလေးဝမှ နှောပင်ရွာသို့ သွားရန် အိတ်ကိုလွယ်ပြီး ခြင်းတောင်း ကိုဆွဲကာ နံနက်(၈)နာရီ ထွက်မည့် ကလေးဝ-မော်လိုက် လိုင်းစက်လှေ ဆိုက်ကပ်ရာသို့ ခပ်သော့သော့ ထွက်ခဲ့ ပါသည်။

စက်လှေပေါ် ရောက်ရောက်ချင်း "သမီးလေး၊ အန်တီခင်းထားတဲ့ သင်ဖြူးဖျားပေါ် လာထိုင်ပါလား" အသံ

ကြားရောက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ အသက် (၅၀)ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ ရပါသည်။

အန်တီကြီးမှာ သေးသေးသွယ်သွယ် ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်းပင် ဖြစ်၏။ အသားလတ်လတ်နှင့် နှာတံပေါ်ပေါ် ပျက်နှာထားမှာ ချစ်စဖွယ်ဖြစ်ကာ လူ ကိုယ်တိုင်မှာလည်း နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်း ဖြစ်သောကြောင့် သူ့အသက်နှင့် လိုက်

လျောအောင် ရင့်မာခြင်း မရှိသေးပေ။ ဝတ်စားဆင်ယင် ထားသည်ကလည်း တည်တည်တံ့တံ့ဖြစ်ပြီး ရှိသင့်ရှိထိုက် သော လက်ဝတ်ရတနာများသာ ဝတ်ထား သည်။

ကျွန်မ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး (၁၀)မိနစ် လောက်မှာ စက်လှေ စ, ထွက်တော့သည်။ စက်လှေမှာ မြန်ဆန်လွန်းလို့ အေးလာ သောကြောင့် အပေါ်ငါးအင်္ကျီကို ဝတ် လိုက်ရသည်။

'သမီးကလေးက ဘယ်ကို လိုက်မလို့လဲ'

ဟု အန်တီကြီးက စကားစလိုက်သည်။

'သမီးက ဟိုအထက်နားက ဂဇက်ရွာမှာ ဆင်းပြီး အဲဒီကနေ (၆)မိုင်လောက် ခြေကျင်လျှောက်ရင် ရောက်မယ့် နှောပင်ကျေးရွာကိုပါ အန်တီ'

'ဪ... နှောပင်ရွာမှာ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ' 'သမီးရဲ့ ဘိုးဘိုး ဘွားဘွားတို့က နှောပင်ရွာမှာ နေကြပါတယ်။ အဲဒီကို မရောက်တာကြာလို့ လည်ရင်း ကန်တော့ရင်းပါ အန်တီ'

'သမီးကလေးက ကျောင်းသူလား၊ ကျောင်းပြီးပြီလား၊ ဘာအလုပ်တွေ လုပ်သလဲ'

'သမီးက (၁၀)တန်းအောင်ပြီး မုံရွာပညာရေးကောလိပ်မှာ တက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ထူးချွန်ရလို့ စစ်ကိုင်း ပညာရေးတက္ကသိုလ်က ကျောင်းပြီးခဲ့ပါပြီ။ ခုတော့ ပညာရေးဌာနက တာဝန်ပေးမယ့် အမိန့်ကို စောင့်ရင်း အားလပ်ခွင့်ရတာနဲ့ ထွက်ခဲ့တာပါ'

'ဪ... တော်လိုက်တဲ့ သမီးကလေးနော် အသက်'

'(၂၃)နှစ်ပါ'

'နာမည်ကလေးကရော'

'နုနုအေးလို့ ခေါ်ပါတယ် အန်တီ'

'ဪ... နာမည်နဲ့ လူနဲ့ လိုက်မှလိုက်ကွယ်'

ကျွန်မ ရှက်ပြီး ပြုံးမိပါသည်။

'ဒါဖြင့် သမီးကလေးက မကြာခင် အထက်တန်းပြ ဆရာမကြီး ဖြစ်တော့မှာပေါ့'

ကျွန်မ ခေါင်းကို ညင်သာစွာ ညိတ်ပြလိုက်ပါသည်။

'ကဲ သမီးကလေး အလှည့်ကတော့ ပြီးသွားပြီ၊ အန်တီကြီးရဲ့နာမည်က ခေါ်(...) မော်လိုက်ရုံက ဦးစီးအရာရှိပါကွယ်။ နောင် တွေ့ရင်လဲ ခေါ်ပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ အန်တီကြီး'

နှစ်ဦးသား စကားကောင်းနေတုန်း စောစောက ငွေတောင်ခံလွှာ ပေးသွားသော စက်လှေ လုပ်သားကလေးမှ...

'ဂဇက်ရွာမှာဆင်းမယ့် ခရီးသည်များ ခင်ဗျာ စက်လှေ ဆိုက်ကပ်တော့မှာဖြစ်လို့ အဆင်သင့် လုပ်ထားကြပါခင်ဗျာ'

ဟု နှိုးဆော် သတိပေးသံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့်...

'ကဲ...အန်တီ သမီးကို ခွင့်ပြုပါဦး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

စက်လှေ ဆိုက်ကပ်၍ ကျွန်မ ဆင်းလိုက်တော့ ဦးလေးအောင်နှင့် သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ကြိုတင်အကြောင်းကြားထား၍ အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေကြပြီး ကျွန်မ၏ ပစ္စည်းပစ္စယများကို သယ်ဆောင်သွားကြပေပြီ။

တောင်ကိုကျော် ချောင်းကိုဖြတ်၍ ခြေကျင်ခရီး လျှောက်ခဲ့ကြရာ နှောပင်ရွာသို့ ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ ဘိုးဘိုး ဘွားဘွားတို့က ရွာထိပ်သို့ လာကြိုကြသည်။ ဘွားဘွားက ကျွန်မကို တွေ့တွေ့ချင်း ဖက်ယမ်း နမ်းရွှပ်၏။ ဝမ်းသာလွန်း၍လားမသိ ဘွားဘွားပါးစပ်က အသံထွက်ဘဲ လှုပ်ရွှေ့ ဖြစ်နေပြီး မျက်ရည်များပင် တတွေတွေ ကျလာ၏။

'အို...ဘွားဘွားကလဲ'

ကျွန်မမှ ကျလာသော မျက်ရည်စများကို လက်နှင့် သုတ်ပေးပါသည်။

ဘိုးဘိုးက...

'ကဲ...ကဲ သွားကြရအောင်။ ငါ့မြေးမလေး အိမ်ရောက်မှ အနားယူရမှာ'

နှောပင်ရွာသည် အိမ်ခြေ(၇၀)ကျော် သာရှိပြီး တောင်သူ လယ်လုပ်ခြင်းဖြင့်သာ

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းသူများ ဖြစ်သည်။

ဘိုးဘိုးတို့အိမ်မှာ လေးပင်ပတ်လည် ပျဉ်ထောင်ကာ၊ ပျဉ်ခင်း၊ သွပ်ခိုးအိမ် ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်တွင် ဦးလေး ဦးမြအောင်၊ ဒေါ်လေး ဒေါ်လှတင်တို့သာ ရှိကြသည်။ ကလေးသားငယ် လုံးဝ မရှိကြ။ လယ်ကို ဦးလေးဦးမြအောင်က ဦးစီးလုပ်ကိုင် စားသောက်နေကြသည်။

ကျွန်မရောက်တော့ ဆွေမျိုးတစ်စုနှင့် သူငယ်ချင်းများ လာကြ၏။ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့အောင် ပြောကြ၏။ ပါလာသော မုန့်ပဲသရေစာများကို ကျွန်မက ဝေငှပေးလိုက်၏။

'ကဲ...ငါ့မြေးကလေး သက်သောင့် သက်သာ အနားယူပေတော့။ ဘိုးဘိုးဖြင့် ငါ့မြေးကို တွေ့ရတာ ဝမ်းသာသကွာ။ ခဏနားပြီး ရေချိုးပေတော့ ထမင်းစားကြရအောင်'

အမှောင်ထုက လှမ်းစပြုလာပြီ။ ဘိုးဘိုး ဘွားဘွားတို့အား ကန်တော့ရန် ပါလာသော လုံချည်၊ အင်္ကျီစ၊ မုန့်ပဲသရေစာနှင့် ဆေးပုလင်းများကို ယွန်းလင်ပန်းတစ်ချပ်ထဲသို့ ထည့်ကာ ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

ကန်တော့ပြီး စားပွဲတစ်လုံးတွင် စီစီရီရီ ထပ်တင်ထားလိုက်သည်။ စကားဝိုင်းကို ပြန်စကြ၏။ ည(၉)နာရီထိုးပြီဖြစ်၍ ရွာမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်ရှိ၏။

'ကဲ...ကဲ ဒီနေ့ညတော့ ငါ့မြေးလဲ ခရီးကပန်း၊ ညောင်ညလာခဲ့တော့ စကားဝိုင်းကို ရပ်ကြဦးစို့။ မနက်ဖြန်ကျမှ ဆက်ကြတာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘိုးဘိုး'

'မြေးကလေး အိပ်ရမယ့်အခန်းက ဒီအခန်းနော် ညအိပ်ရင် တံခါးကို ဂျှက်ထိုးပြီးအိပ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘိုးဘိုး'

အဝတ်အစား ထည့်ထားသော အိတ်ကိုယူ၍ ကျွန်မ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်းပွား၏။ အိမ်ရာ အဆင်သင့် ခင်းထား၏။ အိတ်ထဲမှ အဝတ်အထည်များကို တစ်ခုစီထုတ်၍

အိပ်ရာဘေးတွင် ထပ်ထား၏။

ဒီရုန်းရောင် ဖဲသားထင်ကလေးကတော့ တစ်ခါပထဝီရသေးဘူး။ မနက်ဖြန်မနက်ဆရာ တော်ကျောင်း အချို့ပို့သွားမှာပဲ ထပ်မယ် ဟု အတွေးဖြင့် အောက်ဆုံးမှ ထား ၍ ထပ်လိုက်၏။ တံခါးကို ဂျက်ထိုး၏။ ဘုရားကို ဝတ်ချပြီး ဖယောင်းတိုင်မီးကို ငြိမ်းကာ တစ်ညတာ အနားယူပါတော့ သည်။

နံနက်(၆)နာရီ အိပ်ရာမှ နိုးလာသည်။ ကျွန်မ စီထပ်ထားသော အဝတ်ပုံမှာ လျှော့ကျနေပြီး **ကျွန်မ၏ ဖဲထင်ဘီမှာ လုံးဝ မရှိတော့။**

'ဟောတော့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ' ကျွန်မ အိပ်ရာမှထပြီး အခန်းအပြင်သို့ ထွက်လာသည်။ ကျွန်မ ကန်တော့သော လုံချည်၊ အင်္ကျီစများ စားခွဲပေါ်တွင် ပကတိ အတိုင်းသား။ သွားတိုက်၊ မျက်နှာသစ် သနပ်ခါးရည်ကွဲလိမ်းပြီး ဘိုးဘိုး၊ ဘွားဘွား တို့ ဧည့်ခန်းဆီသို့ လျှောက်ခဲ့၏။

'ဟေ့ ငါ့မြေးကလေး နိုးလာပြီလား။ ညက အိပ်လို့ကောင်းရဲ့လား'

'ဟုတ်ကဲ့ ဘိုးဘိုး အိပ်လို့တော့ ကောင်းပါတယ်'

'ဟဲ့ အိပ်လို့ကောင်းတော့ ကောင်းပါ တယ်ဆိုတော့ ဘာများ မကောင်းလို့လဲ'

'ဘိုးဘိုး ညက ကျွန်မထက် အသစ်စက်စက် ကလေး ပျောက်သွားတယ် ဘိုးဘိုး'

'အေး...အေး...ဟုတ်ပြီ၊ ငါ့မြေးကို ကြိုတင်မပြောထားရဘူးကွယ်။ လာ လာ ဒီမှာ ငါ့မြေးစားဖို့ ပေါင်းတင်း(ခဲတ်ချောင်း) ခရမ်းသီးမီးဖုတ်သုပ်စား ဟောဒီမှာ ရေခဲနွေး ကြမ်းသောက်ရင်းနားထောင် ဘိုးဘိုး ပြောပြမယ်။

ဟဲ့...လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၂၀)လောက်က ဒီနောပင်ရွာ အရှေ့ဘက်မှာ ဆပ်သွား ချောင်းဆိုတဲ့ ကုန်းကလေးတစ်ကုန်း ရှိတယ်။ အဲဒီကုန်းမှာ ကိုရင်ကြီးတစ်ပါး ကျောင်းထိုင်တယ်။ သူ့ကျောင်းမှာ စိုက်ပျိုး ထားတဲ့ သရက်၊ ပိန္နဲ မာလကား၊ ငှက်ပျော၊ သံပရာ၊ ရှောက်တို့ကို သူ မရှိတဲ့အခါ

ရွာသူရွာသားတွေက ခိုးယူစားသောက် ကြလို့ ကျောင်းစောင့်အဖြစ် ပရလောက သားတစ်ဦးကို မွေးထားခဲ့သတဲ့။

လူထွာဘိတော့ မကြောက်၊ လှေနှိုက်၊ သေအောင်၊ လျှောက်အောင်၊ ရူးအောင်၊ သွပ်အောင် မလုပ်ရဘူး။ မင်းရဲ့ရှင်ကိုလဲ မကြောက်၊ သစ္စာဆိုထားခဲ့သတဲ့။

ကိုရင်ကြီး ရှိတုန်းကတော့ ကျောင်းက လွဲပြီး ဘယ်မှ သွားတဲ့သဘော မရှိဘူး။ ကိုရင်ကြီးလဲ ပျံတော်မူရော သူလဲ သွား ချင်ရာသွားဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။

စောစောပိုင်းကတော့ နေလှန်းထားတဲ့ ထင် ယင်းမိလို့ ညကို ထားခါရင် ပျောက်တယ်။ ပိုင်းရှင်တွေကလဲ ဟိုလူထင် ဒီလူထင် ဖြစ်ခဲ့ကြ ရတယ်။ ဒါလဲ အသစ်ပျောက်တာ။ ချုပ်ကြီး တို့ နှစ်နှစ်စပ်တို့ဆိုရင် ပိုတော့။

နောက်ပိုင်းကျတော့ ချုပ်ပြီး မဝတ် သေးတဲ့ထင်တွေ ပျောက်ပြန်ရော။ ကောင်းပေ့ဆိုတဲ့ ဓားကြီးတို့၊ ကီမိုနို၊ ပိုးဖဲကတ္တီပါတော့ ချုပ်ပြီး မဝတ်သေးရင် ခိုးတာပါပဲ။ ခိုးမှာစိုးရင် မချုပ်ဘဲ ထားကြ ရတယ်။

တချို့က သူခိုးဒဏ်ကို ကြောက်ပြီး သေတ္တာထဲထည့် သော့ခတ်ထားလဲ ခိုး တာပဲ။ ဟိုတက်အိမ်က အေးမြက သူ့ထင် အသစ်ကိုခေါက်၊ အပေါ်က လက်ဝတ် ရတနာထည့်ထားတဲ့သံဘူးနဲ့ ငွေစက္ကူ အထပ်လိုက်တင်ထား သေတ္တာကိုပိတ်ပြီး သော့ခတ်ထားတယ်။ ညကျတော့ သံဘူး လဲသံ ကြားလိုက်ရတယ်။ သေတ္တာကိုဖွင့် လိုက်တော့ ထင်က မရှိတော့ဘူး။ ရွှေနဲ့

ငွေကို လုံးဝ ယူမသွားဘူး။

မြောက်စုက သာမွေးနဲ့ အေးမြတို့ လင်မယားကတော့ ဘီဘဲလ် ထင်ကိုချုပ်ပြီး သေတ္တာသုံးလုံးရဲ့ အောက်ဆုံး သေတ္တာမှာ ထည့် သော့ခတ်ထားထား အိမ်ဝင်းထဲမှာ လှေကားပေါက်ဝ မှာ ပြာဖြူပြီး ညှိထားတယ်။

ညကျတော့ ခြေသံကြားလို့ "ဟေ့ ဘယ်သူလဲ" အော်လိုက်တော့ ခြေသံပြင်း ပြင်းနင်းပြီး ဆင်းသွားတာကို ကြားလိုက်ရ တယ်။ သေတ္တာတွေချပြီး အောက်ဆုံး သေတ္တာထဲ ထည့်ထားတဲ့ ထင်ကတော့ ပါသွားတာပါပဲ။

မြားကြီးတော့ နေရာကို သွားကြည့်ကြ ပြန်တော့ လက်နှစ်လုံးနဲ့ကြော့ အတတ် ဇရာ အထင်မီ တွေ့ရတယ်။

'ဘိုးဘိုး ပျောက်သွားတဲ့ ထင်တွေက ရော ပြန်တွေ့ရသေးသလား'

'များသောအားဖြင့် ပြန်တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ တွေ့ရတော့လဲ အပြုအစုတ် မီးလောင်ပေါက် တွေနဲ့ မကောင်းတော့ပါဘူး'

'တွေ့ရတာတော့ တော်တော် စိတ်ဝင် စားဖို့ပဲ'

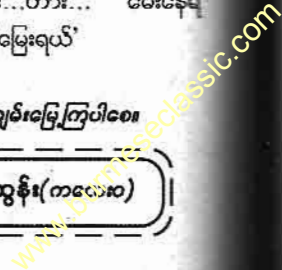
'ချဲ့ပေါ်၊ သစ်ပင်ပေါ်၊ သစ်ပင်ခြေရင်း တစ်ခါတစ်ရံ အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်မှာ တွေ့ရ တယ်။ တို့ နောပင်ရွာမှာ ပျောက်တဲ့ ထင်က တစ်ဆက်တည်းရွာဖြစ်တဲ့ အင်ဒိုင်းရွာမှာ သွားတွေ့ရတယ်'

'အဲ့သြစရာ ကောင်းလိုက်တာနော် ဘိုးဘိုး'

'ဘိုးဘိုး ခုကော ထင်သူခိုးဟာ ခိုးတုန်းပဲလား'

'ဟား...ဟား...ဟား... မေးနေရ သေးသလား ငါ့မြေးရယ်'

ရှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
ဦးစောထွန်း(ကလေး)

မပျော်နိုင်သော ဘဝဟောင်း

စောဗိသုတ်
(ရန်ကုန်)

'သားရေ အကြော်သွား
ဝယ်ပေးပါဦးဟေ့... သား
ကြိုက်တဲ့အကြော် ဝယ်ခဲ့ပြီး
အမေတို့အတွက် မချွဲကြော်နဲ့
ဗယာကြော်လုံး ဝယ်ခဲ့ပေး
ညှပ်သည် ကျွေးရအောင်
မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့နော်'

သူ့အမေ စကားဆုံးသည်နှင့်
ပိုက်ဆံငါးရာကို ကျစ်ကျစ်
ပါအောင်ဆုပ်ကာ
ရွာလမ်းမဘက်
ပြေးတော့သည်။
သူ တော်တော်နှင့်
ပြန်မလာ၍ ကျွန်တော်
ဘုန်းကြီးကျောင်းသွား
ဖို့ ဟန်ပြင်ရသည်။

'လာတော့မှာပါ
သူကြိုက်တဲ့အရွက်ကြော်
စောင့်နေတာထင်တယ်။
သားက အရွက်ကြော်တို့၊
ကြိုတို့၊ ငှက်ပျောသီးတို့ဆို
သိပ်ကြိုက်တာ ဟော...
ပြောရင်းဆိုရင်း ရောက်လာပြီ'

ကလေးက ပိုငွေနှစ်ရာကို သူ့အမေ
ကို ပြန်အပ်ကာ အကြော်ကို မန်းကန်
ပြားထဲ ထည့်လာပေးသည်။

'သားက သိပ်တော်ပါလား အမေကို
လဲ ကူတယ် အကြော်လဲ ဝယ်တတ်
တယ်'

'ဟုတ်တယ် ဦးရဲ့ သားက သိပ်
တော်တာ။ အကြော်ဆို သားပဲ ဝယ်ရ
တာ အရွက်ကြော်မရလို့ အကြာကြီး
စောင့်နေရတာ ဒီနေ့မှ ဆိုင်မှာ လူကလဲ
များ သားကိုလဲ စကားတွေလိုက်ပြောနဲ့
စိတ်ညစ်ပါတယ်။ သားကိုများ တော
ထဲမှာ ဖျော်သလား၊ ဒီမှာဖျော်သလားနဲ့
သားက တောထဲမှာ မဖျော်ဘူး၊ အခိုင်း
ခံရတယ်။ ဒီမှာပဲ ဖျော်တယ်လို့ ပြော

လိုက်တာပေါ့'
သူ့စကားကြောင့် စိတ်ထဲတစ်မျိုး
ဖြစ်သွားသည်။ တောထဲမှာ ဖျော်
သလားဆို၍ သူတို့မိသားစု အစက
ဘယ်တော့ရွာမှာများ နေခဲ့ပါလိမ့်ဟု
တွေးမိသည်။
ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် အကြော်က
စား၍ ကောင်းလှသည်။ နံနက်စာကို
အိမ်မှာဆိုလည်း ထမင်းကြော်နှင့်
အကြော် စားလျှင်စား၊ မစားလျှင်
အကြော်နှင့် ကောက်ညှင်းပေါင်း၊
ထမင်းပူပူနှင့် ပဲပြုတ် စားနေကျ ဖြစ်
သည်။
'ကျွန်တော် စားပြီးပြီ ဘုန်းကြီး

ကျောင်းကို ဒီအချိန်သွားလို့ ရတယ်
မဟုတ်လား၊ သီလပေးပြီးလောက်ပြီ
ထင်ပါတယ်။ သွားကြရအောင်
ဒေါ်လေး၊ ဒေါ်လေးက ကျွန်တော့်ကို
လိုက်ပို့မှာ မဟုတ်လား'
'လိုက်ပို့ရမှာပေါ့ မင်းအမေဆီကလဲ
ဖုန်းဆက်ထားပါတယ်။ ရွာဦးကျောင်း
က ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေကို လေ့လာ
ချင်တယ်ဆိုတာ လူရင်းမပါဘဲနဲ့ တော
ဆရာတော်က ဖွင့်ပြမှာမဟုတ်ဘူး
အခန်းသော့ခတ်ထားလာ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေကပြောပြလို့ အဲဒီ ပစ္စည်းတွေကို လေ့လာဖို့ လာခဲ့တာ ပါ။ ဒေါ်လေးတို့နဲ့ ကျွန်တော့်အမေက ငယ်ငယ်တုန်းက သိပ်ခင်ကြတယ်ဆို'

'သားရဲ့အမေ ဒီရွာမှာ ဆရာမလာ လုပ်တုန်းက ဒေါ်လေးတို့အိမ်မှာ နေ တာ ထမင်းစားတော့ ဘုန်းကြီး ကျောင်းကကျွေးတာ၊ စာသင်တာက အခု သားသွားကြည့်မယ့် ဘုန်းကြီး ကျောင်း အောက်ထပ်မှာလေ၊ ဒီရွာမှာ လေးနှစ်လောက် ကြာသွားတော့ ညီအစ်မလိုချစ်ကြတာ ဒေါ်လေးတို့ အမေကဆို သမီးလေးလို ချစ်ရှာတာ'

ကိုလှိုင်ဦးနှင့် ဒေါ်ငြိမ်းပိုတို့ စကား ပြောရင်း ကျောင်းသို့လမ်းလျှောက် သွားကြသည်။ ကျောင်းနှင့်အိမ် လမ်း လျှောက်သွားကြရအောင်ဆို၍ လမ်း လျှောက်သွားခဲ့ကြသည်။ လမ်းတွင် ဒေါ်ငြိမ်းပိုကို နှုတ်ဆက်သူများက ဆင်ပေါက်လေးမပါဘူးလားဟု မေး သွားတတ်ကြသည်။

'ဘယ်သွားကြမလို့လဲ ညနေ ဆင်ပေါက်လေးကို အိမ်အလည်လွှတ် လိုက်ဦး။ ကြပင်တွေ ခုတ်ရောင်းတော့ မလို့ နေမညိုခင် ကြံလာယူလှည့်ဦးလို့ ကြံသယ်ဖို့ အဖော်တစ်ယောက် ထည့် လိုက်ဦးနော်'

'အေးပါ ငါ့တူရယ် လွှတ်လိုက်ပါ မယ် အခု ဧည့်သည်ကို ဘုန်းကြီး ကျောင်းလိုက်ပို့မလို့'

'ဒေါ်လေးရယ် သူများတွေက ကလေးကို ဆင်ပေါက်လေးလို့ ဘာလို့ ခေါ်တာလဲ၊ ၀၀၊ လုံးလုံးညိုညိုလေးမို့လို့ လား။ ကြီးတဲ့အထိ ဒီနာမည်တွင်သွား ပါဦးမယ်။ သူ့ကျောင်းမနေရသေးဘူး လား။ သူ့ကျောင်းနာမည်ပဲခေါ်ရင် ကောင်းမယ်။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုဆို ဖေဖေ

ချစ်စနိုးနဲ့ ပါပီလေးတို့ ပူစီလေးတို့လို့ ခေါ်တာ၊ အခုဆို သူများတွေက ကျောင်းနာမည်တွေမခေါ်ဘဲ ပီပီတို့ စီစီတို့လို့ပဲ ခေါ်နေကြတာ။ ကျွန်တော် တို့ ကြီးလာကြတော့ အဲဒီလို ခေါ်တာ မကြိုက်လို့ အိမ်မှာခေါ်ရင် သားက မထူးဘူး။ အိမ်ကအမေတို့က မခေါ် တော့တာတောင် ငယ်သူငယ်ချင်း တွေက ခေါ်နေကြတုန်းပဲလေ သားတို့ လို ဖြစ်မှာဆိုးလို့ပါ'

'အင်း ပြောရရင်တော့ သားငယ်က ဆင် ထံစားလေးကွမ်း သူ့ပစ္စည်းဆင်က ဆင်ထီး လေးတစ်ကောင်က ဒေါ်လေးတို့၌ပဲ ထံလာ ပြီး လဲကုသွားတယ်။ အဲဒီဆင်လေးမှာ အင်္ကျီတွေနဲ့လို့ အိမ်ကပ်ကပ်ထား ပါမယ်ထဲ ကလဲ သွေးတွေကျလို့ အိမ်ကပ်ထဲမှာ ဆင်ထီးလေးကို သနားလိုက်တာ။

ဆေးကုပေးပြီး ဇွေးစားနယ်လို့ပြောတာ ဒေါ်လေးကို နှာမောင်းလေး ပြောကပြပြီး လာနေမှာလို့ ပြောလိုက်သံ ကြားလိုက်ရပြီး လာနေပါသားရယ်လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါပြီ လန့်နိုးတာ သူ့ကို ကိုယ်ဝန်ရှိတော့ အသား တွေ ဖစားချင်ဘူး အထီးအနံ့တွေပဲ စားချင် တာ'

'ဘဝတွေက ဆန်းကြယ်လိုက်တာ နော် ဆင်ဘဝကနေ လူ့ဘဝရလာတာ ကံကောင်းတာပဲ။ မြတ်စွာဘုရားရှင် တောင် ဘုရားဆုပန်ခဲ့တာကို ဘုရား မဖြစ်မီ ကြားကာလမှာတောင် အလောင်းတော်ရဲ့ ဘဝဖြစ်စဉ်ပေါင်း ၁၃၆ ဘဝမှာ...

အစကြိုကာ ဆယ်ခြောက်ပါးနှင့် ဟယ် ကိုဖြစ် ပြောကပြတာဆို ကိုညိုသုံးခါ သိသာကျွမ်းပတ်၊ ကရဝိက်ဝါး လေးပါး ကိန္နရီ၊ စာဖို တစ်ဆယ်ဝါး၊ ဖျောက်ကား တစ်ဆယ်၊ ဆင်ထယ် ဆယ်တစ် ခွားဖြစ် ဆယ်လေး၊ ဇေက သိန္နဝ၊ ကျွဲ အဋ္ဌတည့်၊ သံပြည်ညောင်၊ ဥဒေါင်း နှစ်ခါ၊ သာလိကာ

သတ္တ ခွီးသ ကြက်၊ ဝက်မှာ ဆယ်သုံးလို့ နေ့ထားတာတွေ ဖတ်ရတော့ ဘုရားတောင် ဒီလိုဘဝတွေ ရောက်ခဲ့သေးတာလို့ ကိုယ် လဲ အရှင်ဘဝ နောင်လာမယ့်ဘဝတွေမှာ ဘယ်ဘဝ ရောက်ရမယ်ဆိုတာကို မယုံနိုင် ဘူးလို့ တွေးမိရင်း ကြောက်မိတယ်'

'ဟုတ်ပါရဲ့ကွယ် မင်းက ငယ်သာ ငယ်တယ် တရားသဘောနဲ့ တွေးတတ် တော့ ကုသိုလ်ဖြစ်တာပေါ့။ ဟော ကျောင်းပေါက်ဝ ရောက်လာပြီ ဆရာ တော်က ကျောင်းကြီးအပေါ်ထပ်မှာနေ တာ ပစ္စည်းတွေကလဲ ကျောင်းကြီး ပေါ်မှာပဲ။

ရွာဘုန်းကြီးကျောင်းက တမာပင် အရိပ် မန်ကျည်းပင်အရိပ်များကြောင့် သာသာယာယာရှိပြီး အရိပ်လည်းရ၍ အေးချမ်းလှသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း ရှိ မုန့်ဗိမ္ဗိကြီးထဲတွင် ပထမဦးဆုံးထွက် သော ထိလက်မှတ်မှစ၍ ရှေးခေတ် ငွေဒဂါးများ၊ ရှေးဟောင်းဘုရားများ၊ ရှေးလက်ရာဗိမ္ဗိကြီးများ၊ တိုင်ကပ်နာရီ ကြီးများ၊ မီးဆိုင်များ၊ ပန်းချီကားများ၊ ဟင်္သာအလေးများ ရှိသည်။

တရုတ်မှလာသည့် နှစ်ပေါင်းခုနစ် ဆယ်ကျော်လောက်က လက်ရာ ဖောင်းကြွေပန်းအိုးများ၊ ကျောက် စိမ်းရောင်ပန်းအိုးတို့ကလည်း လှပလှ သည်။

ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို လေ့လာ ပြီးသည့်အခါ ဆရာတော်ကို ကန် တော့ကာ အမေလှူဒါန်းလိုက်သော ပစ္စည်းများကို ဒီကျောင်းမှာ အရင်က ဆရာမလုပ်သွားတဲ့ ဒေါ်ထွေးလှိုင်က လှူလိုက်တာဟု လျှောက်ပြီးလှူ၍ ဆရာတော်ကြီးက သာဓုခေါ်ပါသေးည်။ ကြည့်ရှုစရာများကို ကြည့်ကာ ဒစ်ဂျစ်တယ်ကင်မရာလေး ဖြစ် လိုအပ် သည့်ဓာတ်ပုံများ - ရိုက်ခဲ့သေးသည်။

ဒေါ်လေးတို့အိမ်သို့ရောက်တော့ ဆင်ပေါက်လေးကို ဓာတ်ပုံခိုက်ဖို့ လိုက်ရှာရသည်။ လျှောက်လည်နေသည်ကိုး။

'ဆင်ပေါက်လေးငယ်ငယ်က ဆင်တွေသွားသလို လေးဖက်ထောက်သွားတာ။ ပါးစပ်ကလဲ ဝှေ့လိုအော်တတ်သေးတယ်။ မိတွေများညိုရင် ဖျက်ရည်ကျပြီး သူ့အကြောင်းတွေကို ပြောပြတတ်တယ်။ ပုဆိုးကွင်းလေးကို ခေါင်းမှာစွပ်ပေးပြီး လိမ်းပေးလိုက်ရင် ဆင်နာမောင်လေးနဲ့ တကယ်တူတာ။ ခေါင်းတရမ်းရမ်းနဲ့ လူတွေကို လိုက်တတ်တာ...'

အဲဒီလို ကစားရင် ပျော်နေတာပဲ ဘာဟောင်းက အကျင့်တွေ မပျောက်တာ နေမှာပေါ့။ သစ်ခက်တွေရင် လက်နဲ့ဆွဲချတာကို ကြံပုံမြင်ရင် အတင်းစားချင်တာ ငယ်ငယ်လေးတုန်းဆို သားရေ ဘာလေးယူပေးပါဆို ကြံပေးမှ လုပ်ပေးမယ်နဲ့ တစ်ခုခုကို မကျေနပ်ရင် ခြေထောက်ကို နင်းခြေသလို လုပ်တတ်သေးတာ သူ့ခြေထောက်လေးတွေကို သား သေချာကြည့်စမ်း'

ဒေါ်လေးပြော၍ ဆင်ပေါက်လေး၏ ခြေထောက်လေးတွေကို ကြည့်ရာ အရှည်အတိုမရှိဘဲ ခြေချောင်းအားလုံး တစ်ညီတည်းဖြစ်ကာ ဖောင်းဖောင်းလေး ဖြစ်နေသည်။ လက်ချောင်းလေးတွေလည်း တော်တော်ညီသည်။ ဆင်လက်လေး ခြေလေးများလိုပင် ညိုညိုလုံးလုံးလေးဖြစ်၍ နာမည်နှင့် လိုက်ပါသည်။

'ညီလေး နာမည်အရင်းက ဘာလဲ' အခုဘဝနာမည်က ချမ်းမြေ့အောင်တဲ့ ကျွန်တော်ဟိုတက ဆင်နာမည်က သောကြာအောင်တဲ့။ အမေနာမည်က ယက်သုစိန်တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ကို ဖမ်းမိခင် တောထဲ နေရာတန်းက သိပ်ပျော်တာပဲ။ အပင်ခံရတဲ့ ဆင်ဘဝတုန်းက လေးနှစ်သားဆို မှိုန်းသင်ရတယ်။

ဆယ်ရှစ်နှစ်ဆို ကြီးသသစ်ဆွဲကြရတယ်။

တိရစ္ဆာန်တွေကို အသိဉာဏ် မရှိတူလို့

လူတွေက ထင်ကြတယ်။ တကယ်တော့ အသိဉာဏ်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုရုန်တဲ့ လူတွေကိုလဲ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ကျွန်တော်ဖန်ယိုပြီး တောထဲထွက်ပြေးတော့ လိုက်ဖမ်းတဲ့လူကို နာမောင်နဲ့ရှိုက် နင်းလိုက်မိတော့ လူသေသွားတာပေါ့။ ကျွန်တော်ကိုလဲ ဖမ်းမရလို့ ဖမ်းဖမ်းတဲ့ခါ အဖ်ရာရပြီး လဲသွားတာပဲမှတ်မိတယ်။ နောက် ဘာဖြစ်တယ် မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်ကတော့ အစွယ်နှစ်ချောင်းမို့ စွယ်စုံဆင်ပေါ့' သူပြောပြမှ ကျွန်တော်သိသော အကြောင်းအရာများ ပေါ်လာသည်။ အစွယ်တစ်ချောင်းရှိသော ဆင်ကို ထယ်ဆင်၊ အစွယ်မရှိသောဆင်ကို ဟိုင်းဆင်၊ အစွယ်မြင်ရုံရှိသောဆင်ကို ဟန်ဆင်၊ အစွယ်နှစ်ချောင်းရှိသော ဆင်ကတော့ ဆင်ပေါက်လေးပြောသော စွယ်စုံဆင်ပေါ့လေ။ သူတကယ် ဆင်ဝင်စားလို့သာ သူ့အသက်ရုန်နှစ် အရွယ်လေးနှင့် ပြောပြနိုင်သည် မအံ့ဩမိတော့ပါ။

ဆင်ဝင်စား ဆင်ပေါက်လေးမှာ ယာကြီးဘက်က ဖြစ်လေသည်။ ယခုဘဝ အဖေနှင့်အမေက ယာကြီးဘက်

အလုပ်သွားလုပ်ကြစဉ် ထိုကလေးက ဝင်စားလာခဲ့ခြင်းပါပဲ။

အမေနေခဲ့ဖူးသော ထိုရွာလေးကို လှည့်ပတ်ကြည့်ကာ နေ့လယ်ကားဖြင့် ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

'နောက် သိချင်တာရှိလဲ လာခဲ့ပါ ဒေါ်လေးတို့ကတော့ ဘယ်မှ မသွားဖြစ်ပါဘူး။ မင်းတို့လာမှပဲ တွေ့ရမှာပေါ့။ အမေ့ကိုလဲ လာလည်ပါဦးလို့ ပြောလိုက်နော် သား'

ရေးဖို့လာသည်က ရှေးခေတ် ပစ္စည်းများအကြောင်း၊ ရေးဖို့

အကြောင်းရလာသည်က ဆင်ဝင်စားလေးအကြောင်း။ ဝက်ဝင်စား၊ ခွေးဝင်စား၊ လူဝင်စားလေးတို့၏အကြောင်းကို ဖတ်ဖူးပါလိမ့်မည်။ ပြန်ပြောတတ်သည့် ဆင်ဝင်စားလေး၏ အသိဉာဏ်ကတော့ တိရစ္ဆာန်ဆိုတာလဲ အသိဉာဏ်ရှိတာပါပဲလို့ ပြောနေသလိုပါပဲ။

လူဝင်စားတိုင်း မပြောနိုင်ကြပါ။ တချို့ လာနေမည်ဟု အိပ်မက်ပေးပြီး မွေးလာသည့်အခါ မပြောနိုင်သော လူများလည်း ရှိကြပါသည်။

ပြန်ပြောနိုင်သော ဆင်ဝင်စားလေးကို တချို့က စချင်နောက်ချင်ကြသည်။ တကယ်တော့ ကိုယ်လည်း ဘယ်ဘဝကလာသည်မသိ။ ဆင်ဝင်စားလေး၏ ခြေထောက်တို့ လက်တို့တွင် ထူးခတ်ရာလို အရစ်များပါရှိသည်။

တစ်ခါတလေ သူပြောတတ်သည်က ယာကြီးဘက်က အမေ့ကို တွေ့ချင်သည်ဆိုပဲ။ ဆင်အသက်ကရှည်၍ ရှိချင်လည်း ရှိပါလိမ့်မည်။ သူကသာ သတိရနေသော ဆင်အမေသည် လူသားသူ့ကို ဘယ်လိုမှတ်မိမှလဲဟု စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိရပါတော့သည်။

ကျောက်ချွမ်းသာ (စီးကုန်း)

မျက်နှာသိမ်းချော့သည်

နံနက် အုန်းမောင်းခေါက်သံ ကြားရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဦးထွန်းမြိုင် အိပ်ရာမှ နိုးပြီး အိပ်ရာထဲတွင် ပုတီးစိပ်နေကျဖြစ်သည်။ ပုတီးပတ်ရေ(၂၇) ပတ်ရမှ အိပ်ရာမှထကာ နံနက်ခင်း ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း ကိစ္စများကို ပြုလုပ်သည်။

ယခုလည်း အုန်းမောင်းခေါက်သံ ကြားသည်နှင့် အိပ်ရာနိုးပြီး ခြင်ထောင်ထဲတွင် ပုတီးစိပ်နေပါသည်။ အတန်ကြာမှ အတွင်းခန်းမှ သမီးဖြစ်သူ ဇာနည်၏ မီးခြစ်၊ ခြစ်၍ ရေနံဆီမီးခွက် ထွန်းပြီး ရေခန်းအိုးတည်ရန် မီးဖိုဘက်သို့သွားသည့် လှုပ်ရှားသံများကို ကြားနေရသည်။ ဒီအလုပ်က ဇာနည်၏ နံနက်တိုင်း ပြုလုပ်နေကျဝတ္တရား။

ဦးထွန်းမြိုင်မှာ ဇာနည် (၇)နှစ်အရွယ်တွင် ဇနီးဖြစ်သူ ဆုံးသွားပြီးချိန် ၂၀၄ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

မှ စ၍ ဇာနည်အရွယ်ရောက်သည်အထိ နောက်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ သမီးကလေးနှင့်ပင်လက်ထုတ်လယ်ယာ လုပ်ငန်းကိုပဲ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေခဲ့သည်။

'အမယ်လေး၊ အဖေရေ လုပ်ပါဦး' ရုတ်တရက် မီးဖို၏ နောက်ဘက် ထင်းအတိုအစများထားရာ နေရာမှ ဇာနည်၏ အလန်တကြားအော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့်...

'ဟဲ့ သမီး ဇာနည် ဘာဖြစ်တာလဲ' ဟူသော အသံနှင့်အတူ ဦးထွန်းမြိုင်မှာ ဇာနည်အနားသို့ ရောက်သွားရာ ဇာနည်မှ သူ၏ ညာလက်ကောက်ဝတ်အနားကို ဘယ်လက်ဖြင့် ဖျစ်ကိုင်ထားပြီး...

'အဖေ မြေ...မြေ ရှေ့မတိုးနဲ့၊ သမီးကို ကိုက်လိုက်လို့'

'ဘယ်...ဘယ်မှာလဲ သမီး' ပြောပြောဆိုဆို ဆွဲမိဆွဲရာ နှစ်တစ်လက်မချောင်းကိုဆွဲပြီး ဇာနည်လက်ညှိုးညွှန်ရာသို့ ကြည့်လိုက်သော အခါ ထင်းစင်ပေါ်မှ လျှောဆင်းသွားသော မြေဟောက်ကို မြင်လိုက်ရာ ဦးထွန်းမြိုင်မှာ မျက်လုံးပြူး၊ မျက်ဆန်ပြူးနှင့်...

'ဟဲ့...ဟဲ့ ဒီအတိုင်းမဖြစ်ဘူးလား...လား'

သမီးဖြစ်သူ၏ လက်မှ ဒဏ်လှေကို ကြည့်ရင်း အိမ်ထဲသို့ ခေါ်လာပြီး ဇာနည်၏ ညာလက် လုံးတောင်ဆစ်အထက်မှ လက်ကိုင်ပုခံနှင့် တင်းတင်း

ချည်ပြီး လှည်းနှင့် နွားကိုတပ်ကာ မြို့ဆေးရုံသို့ မနားတမ်းမောင်းနှင်လိုက် တော့သည်။

ဇာနည်မှာ လှည်းပေါ် ရောက်က တည်းက တညည်းညည်း တညညနှင့် မျက်လုံးမဖွင့်ဘဲ လိုက်ပါလာခဲ့ရာ လှည်းအမြန်မောင်းသော လှုပ်ရှားမှုကြောင့် သွေးလည်ပတ်မှုမှန်ကာ အဆိပ်တက်မှုမှာ အရှိန်ပြင်းလာခဲ့သည်။

မြို့ဆေးရုံနှင့် ရွာမှာ (၂) မိုင်လောက် ဝေးသည်။ တစ်ရွာကျော်လောက် အရောက်တွင်...

‘အဖေ့ကိုတွေ့ပြာတယ်။ ရေပဲသောက် ချင်တယ်။ မီးကြီးနဲ့ ထိုးခံထားရသလိုပဲ’
‘ရောက်လုပါပြီ သမီးရယ်’

သမီး၏ မခံသာနိုင်လွန်းသော စကားသံကို ကြားရသော ဦးထွန်းမြိုင်၏ သမီးကို နှစ်သိမ့်လိုက်သော စကားသံ ဖြစ်သည်။

‘သမီး...သမီး’

မကြာခဏခေါ်ရင်းက လှည်းကို အမြန် မောင်းနှင်လာသော ဦးထွန်းမြိုင်မှာ ဒီတစ်ခါ နောက်လှည့်အကြည့်တွင် ဇက်ကျိုးကာ မျက်စိမဖွင့်တော့သော သမီးအတွက် လှည်းကိုရပ်ကာ ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ လှုပ်၍ ခေါ်သော်လည်း ဇာနည်မှာ မထူးနိုင်တော့ပါ။

နာခေါင်းနားသို့ မျက်နှာကပ်၍ ဇာနည်၏ အသက်ရှူသံကို နားစွင့်သော်လည်း မထူးခြားတော့ပါ။ ဒီလိုနှင့် စိတ်မကောင်းစွာနှင့်ပင် ဦးထွန်းမြိုင် လှည်းကို ရွာဘက်သို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ရပါတော့သည်။

ဒီအဖြစ်ကို မည်သူမျှ မသိလိုက်။ အုန်းမောင်းခေါက်ချိန်ကလည်း ဖြစ်ပြန်၊ မြွေဟောက်အဆိပ်က ပြင်းထန်မှန်းသိနေ၍တစ်ကြောင်း မည်သူ့ကိုမျှ

မပြောတော့ဘဲ ခပ်သွက်သွက် လှည်းနှင်လာခဲ့၍သာ။ သို့မဟုတ်မူ ယခုကဲ့သို့ ရွာပြင်တွင်ဆုံးသော အလောင်းကို ရွာထဲသို့ သယ်ယူခွင့်ပြုမည်မဟုတ်။ ဒါက ရွာထုံးစံ။

သို့သော် မနက်လင်းတော့ ထုံးစံအတိုင်းတစ်ယောက်မှ တစ်ရွာသိသွားကြပြီး သက်ပျောက်ဆွမ်း ရေစက်ချ တရားဟောရန်အတွက် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်အား ပင့်ဖိတ်ပြီးဖြစ်သည့် အလျောက် (၉) နာရီခွဲသာသာတွင် ဆရာတော် ကြွရောက်လာပါသည်။ သပိတ်ပိုက်၍ ချိုင့်ဆွဲလာသော ကျောင်းသားတစ်ဦးနှင့်အတူ မျက်နှာစိမ်းဧည့်သည်တစ်ဦး ပါလာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ပရိသတ်က စုံပါသည်။ သားအဖနှစ်ယောက်တည်း ရိုးရိုးသားသား လုပ်ကိုင်စားသောက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိကြသည်ပို့ တစ်ရွာလုံးက ချစ်ခင်ကြသည်။ သို့အတွက် အားလုံးက စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသည်။ နှစ်သိမ့်အားပေးစကား ဆိုကြသည်။

ဆရာတော်နှင့်ပါလာသော မျက်နှာစိမ်းဧည့်သည်မှာ မနီးမဝေးတွင်ထိုင်လျက်ရှိပြီး ခြေရင်းဘက်တွင် ခေါင်း

မသွင်းသေးဘဲထားရှိသော ဇာနည်၏ အလောင်းကို မကြာမကြာ လှမ်းကြည့်နေသည်။

သူ့ကို ကြည့်ရသည်မှာ ဆန္ဒတစ်ခုခုကို ပြင်းပြင်းပြပြ အောင်အည်း မျှသိပ်နေရသည်ပုံစံ။ အသက်(၅၀)ကျော် အသားညိုညို လွယ်အိတ်ကလေး တစ်လုံး လွယ်ထားသည်မှအပ အခြားမပါ။

‘သာဓု...သာဓု...သာဓု’

ဦးထွန်းမြိုင်၏ အမျှအတန်းဝေသံ အပြီးတွင် တရားနာပရိသတ်၏ သာဓုခေါ်သံ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။ ဦးထွန်းမြိုင်မှာ ဆရာတော်အား ဆွမ်းသပိတ်နှင့် ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို ကပ်လှူအပြီးတွင်...

‘ကဲ...ဒကာကြီး ဟိုမှာ အညာက ဧည့်သည်တစ်ယောက် သူက မြွေကုတဲ့ ဆရာ၊ ညကတည်းက ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ရောက်နေတာ မြွေတိုက်လို ဆုံးသွားတဲ့ ဒကာကြီး သမီးကို ကြည့်ချင်လို့တဲ့’

ဘုန်းကြီး၏ စကားအဆုံးတွင် မျက်နှာစိမ်းဧည့်သည်မှာ ဦးထွန်းမြိုင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ထိုင်ရင်းက...

‘ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က အညာကပါ။ မြွေကုတဲ့ဆရာပါ။

ဆရာတော်ကျောင်းရောက်ရောက်ချင်း ဒီသတင်းကိုကြားလို့ ကျွန်တော် သိချင်တာလေးတွေရှိတာနဲ့ မေးချင်လို့ ဆရာတော်ကို ခွင့်ပန်ပြီး လိုက်ခဲ့တာပါ’

မျက်နှာစိမ်းဧည့်သည်မှာ ပြောလက်စ၊ စကားကို ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီး ဆရာတော်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး အကူအညီတောင်းခံသည့်အသွင်ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပါသည်။

‘ဒီလိုဒကာကြီး...ဒကာကြီးသမီး ပုံစံပုံဆုံးတယ်ဆိုတဲ့သတင်း ကြားတာတည်းက သူက ယာချင်နေတယ်။ ဧည့်သည်မျက်နှာ

စိမ်းဆိုတော့ မလာရဲဘူးလေ။ အကြောင်းက အကာကြီး သမီးအလောင်းကို သူသေသေချာချာ ကြည့်ချင်လို့တဲ့။ အဲဒါအကာကြီးက ခွင့်ပြုဖို့ ဘုန်းကြီးကတစ်ဆင့် အကူအညီတောင်းနေတာပါ။

ဦးထွန်းမြိုင်မှာ ဆရာတော်၏ စကားဆုံးသည်နှင့် မျက်နှာစိမ်းညှောင်သည်အား အကဲခတ် ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ မည်သို့သော အကြံအစည်နှင့် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်သော သမီးဖြစ်သူ၏အလောင်းကို ကြည့်ရှုလိုပါသနည်း။ မဖွယ်မရာသော နည်းလမ်းများ၊ အကြံအစည်များ ရှိလေရော့သလား။ သေပြီးသော ကိစ္စကို မြတ်စွာဘုရားသော်မှ မတတ်သာ။ သို့လော သို့လော အတွေးများဖြင့် စဉ်းစားတွေဝေနေစဉ်မှာပင် မျက်နှာစိမ်းညှောင်သည်က...

‘ဒီလိုပါပင်ဗျာ။ ကျွန်တော်က မြွေကိုက်ခံရတဲ့သူတွေကို လိုက်ကုနေတဲ့ မြွေကုဆရာပါ။ ကျွန်တော်အတွေ့အကြုံအရ မြွေကိုက်ခံရသူတိုင်း မသေကြပါဘူး။ တချို့ အသားပုံနေရာကို မြွေကိုက်လိုက်ရင် မြွေကိုက်ရင် သေတယ်ဆိုတဲ့အထိက မြောက်လှန့်ပြီး ပေ့ပြောသွားတတ်ကြပါတယ်။’

တစ်ခါတလေ (၄,၅)ရက်လောက် ပေ့ပြောနေတတ်ကြပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သေပြီဆိုပြီး ပြောပြသလိုပင်ကြတဲ့အခါကပူ တွင်းထဲ လဲရောက်ရော လူးလွန် သတ်ရပြီး ပြန်ရှင်လာကြတာတွေ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးပါတယ်။’

အဲကြောင့် ဒီကလေးမလေးကိုလဲ ကျွန်တော် ကြည့်ချင်တာပါ။ တကယ်လေ၊ မသေ စမ်းသပ်ချင်လို့ပါ။’

ဆရာဆိုသူ၏ စကားအဆုံးတွင် ဦးထွန်းမြိုင်မှာ ခေါင်းကို ဖြည်းညှင်းစွာ ယမ်းခါပြီး...

‘ကျွန်တော့်သမီးကို ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် လှည်းပေါ်တင်ပြီး မြို့ဆေး

ရုံကို မောင်းပို့တာပါ။ တစ်ရွာပဲကျော် သေးတယ် ဇက်ကျိုးပြီး မေးမရတော့ဘူး။ ခေါ်လိုလဲ မရတော့ဘူး။ အသက်လဲ မရှူတော့ဘူး။ အခု မြင်နေရတဲ့ ပုံစံအတိုင်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဆရာစမ်းသပ် ကြည့်ချင်သေးတယ်ဆိုရင် ခွင့်ပြုပါတယ်’

ဦးထွန်းမြိုင်၏ ခွင့်ပြုချင်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဆရာဆိုသူမှာ ဇာနည်၏ အလောင်းပေါ်မှ လွှမ်းထားသော စောင်းပါးကလေးကို ဖယ်ခွာလိုက်ပြီး အသေအချာ စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

မျက်လုံး၊ နှုတ်ခမ်း၊ နှလုံးအိမ် လှုပ်ရှားမှုနှင့် ခြေသွေး၊ လက်သွေးများကို စမ်းကြည့်နေပါသည်။ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ စမ်းသပ်ပြီးမှ ဦးထွန်းမြိုင်ဘက်သို့ လှည့်၍...

‘ခင်ဗျား ခွင့်ပြုရင် ကျွန်တော် ကုသကြည့်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံအရ ဒီကလေး မသေဘူးလို့ ယူဆပါတယ်’

ဦးထွန်းမြိုင်၏ ခွင့်ပြုချက်ကိုရပြီး သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မျက်နှာစိမ်းညှောင်သည် လွယ်အိတ်ကလေးအတွင်း မှ ကျောက်ပျဉ် အသေးကလေးတစ်ခုနှင့် အတူ ဘူးလေးတစ်ခုကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ရေအနည်းငယ်တောင်းကာ ဘူးကလေးထဲမှ အညိုရောင် ဆေးတောင့်ကလေးနှင့် ကျောက်ပျဉ်ပေါ်တွင် သွေးကာ ဆေးအရည်များကို လက်ညှိုးနှင့်သပ်ယူပြီး လက်ဖက်ရည်

ပန်းကန်လေးထဲသို့ ထည့်နေပါသည်။

(၃,၄)ကြိမ်လောက် ထည့်ပြီးသော အခါမှ လွယ်အိတ်တွင်းမှ ကတ္တီပါ အနီစလေးနှင့် ပတ်ထားသော ဆေးထိုးစုတ်ကိုယူကာ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲမှ ဆေးရည်အချို့နှင့် တို့ကာ တို့ကာ နားသယ်ဆံ့စပ် သွေးကြောများ ရှိရာသို့ ဖြည်းညှင်းစွာ ပေါက်လိုက်ပါသည်။

ပြီးမှ ဝေတ္တခဏနားလိုက်ပြီး ကြည့်နေလိုက်ပါသည်။ အိမ်ပေါ်ရှိ ပရိသတ်များအားလုံးမှာလည်း ဆရာ၏လှုပ်ရှားမှုနှင့်အတူ ဇာနည်၏ အလောင်းဆီသို့သာ အာရုံစိုက်နေကြပါသည်။ အားလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်လျက်။

ပြီးမှ တစ်ဖန် ပထမအကြိမ်ကကဲ့သို့ပင် စုတ်နှင့်ထိုးပြီး အလောင်းအား စိုက်ကြည့်နေရင်း...

‘ဟော ဟိုမှာ သွေးရောင်သမ်းလာပြီ’

ဇာနည်၏ နှုတ်ခမ်းကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ပါးပြင်၊ လက်ဖဝါးတို့ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုပြီး...

‘မသေဘူး၊ မသေသေးဘူး’

ဆရာ၏ စကားသံကြောင့် အားတက်သရောဖြစ်လာသော ဦးထွန်းမြိုင်မှာ အနားသို့ သေချာစွာ ကပ်ကြည့်လိုက်ရာ အမှန်တကယ်ပင် ဖြူဖွေးနေသော ဇာနည်၏ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး၊ မျက်နှာပြင်နှင့် နှုတ်ခမ်းကလေးတို့မှာ နီထွေးကာ ပန်းနုရောင်မှ တစ်ဆင့် သွေးရောင် ပြောင်းလဲလာသည်ကို တွေ့နေရ၍ အားရပါးရ ဇာနည်၏ လက်ကလေးကို သွားကိုင်လိုက်ရာ...

‘ဟယ် အသားတွေလဲ နွေးနေပြီ။ ဆရာလုပ်ပြီ။ ဆရာ၊ ကျွန်တော့်သမီး မသေဘူး ဆရာ၊ ကူညီပို့ဦး ဆရာ’

ဦးထွန်းမြိုင်မှာ ဝမ်းသာအားရ ဆရာ၏ဒူးခေါင်းကို ပြေးဖက်လိုက်၊ သမီးလေးဖာနည်၏ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါးလေးများကို စမ်းလိုက်၊ နဖူးပြင်ကလေးကို စမ်းလိုက် လုပ်နေသည်ကို အိမ်ပေါ်ရှိ ပရိသတ်အားလုံးကပါ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခြေစမ်း လုပ်ကြည့်ကြရင်းက...

'ဟော မျက်လုံးလေးတွေ ပွင့်လာတယ်' ဟူသော တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အသံများနှင့်အတူ...

'ဇာနည် မသေဘူးဟေ့။ အသက်ရှင်လာပြီ'

တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပြောဆိုသံများကြောင့် ခြေရင်း၊ ခေါင်းရင်းအိမ်များမှ ရေစက်ချ တရားနာပြီး ပြန်သွားသူများပါအားလုံး ဝိုင်းအုံလာကြသောအချိန်တွင် ဇာနည်မှာ ထ၍ထိုင်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အားလုံးမှာလည်း ဝမ်းသာအားရနှင့် မျက်နှာစိမ်းညှော်သည်အား ကျေးဇူးတင်မဆုံး တစ်ရွာလုံးက ချီးမွမ်းနေစဉ်တွင် ဆရာတော်မှ ချောင်းသံပေးလိုက်ပြီး...

'ကဲ...ကဲ ပြန်ကြပါဦး။ ဆွေကံမရောက်သက်မပျောက်ဆိုတာလဲ ပုန်သလို ဒီဆရာကြီးရဲ့ဆေးကုသချက်ပုန်တာလဲ ပါနေတယ်။ ဒီနေ့သာ ဒီဆရာကြီးနဲ့ မတွေ့ခဲ့ ရင် ဇာနည် မြေကြီးထဲရောက်ပြီမှ တကယ်ဿော့။ ခုတော့ ဆရာကြီးရဲ့ ဆေးစွမ်းကြောင့် တစ်ရွာလုံး ဝမ်းသာဆုံး ဖြစ်နေကြပြီ။ ဘယ်လိုကျေးဇူးဆပ်ကြမလို့တောင် မသိဘူး။ ဒါက ထားပါတော့လေ'

ဆရာတော်မှာ စကားကို ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီး မျက်နှာစိမ်းညှော်သည်ဘက်သို့ လှည့်ကာ...

'အကာကြီးရဲ့ ဆေးနည်းလေးများ ယွမ်းကြိုနိုင်ဘူးလား။ ဒီပိတ်အိန်ပေါ့။ ဘုန်းကြီးတို့ကတော့ မအပ်စပ်ပါဘူး။ အကာတွေ မှတ်

ထားပြီး အသက်တစ်ဆောင်းကို ကယ်ဖို့ပါ' 'ကူညီပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ကတိတစ်ခုပေးပါ။ ဒီပညာကို အသုံးချတဲ့သူတိုင်းဟာ (၁) မြွေမသတ်ရဘူး။ (၂) မြွေသား မစားရဘူး။ (၃) မေတ္တသုတ်နဲ့ခန္ဓာသုတ်ကို အမြဲရွတ်ပါ။ ပြီးတော့မှ...

'စိန်-ဆေး-ကန့်-ဝက်-ဒုတ်-ဟင်း-လက်'

ဆိုတဲ့ ဆေး(၇)မျိုးကို ဆတူရောစပ်ပြီး အမှုန့်ကြိတ် အတောင့်ပြုလုပ်ပြီး ဆောင်ထားပါ။ မြွေတွေ့ရင် မြွေက ရှောင်သွားပါလိမ့်မယ်။ မြွေကိုက်တဲ့လူနာတွေ့ရင်လဲ အဲဒီဒဏ်ရာတစ်ပိုက်မှာ ဆေးကိုသွေးပြီး အရည်နဲ့ စုတ်ဆေးထိုးပေးပါ။ အနည်းဆုံး (၃)ကြိမ် လောက် ထိုးပေးပါ။ မြွေဆိပ်မတက်တော့ဘဲ သက်သာပျောက်ကင်းသွားနိုင်ပါတယ်။ အဲ မှတ်ရမှာက...

စိန်ဆိုတာ စိန်နီမြင်းသွား။ ဆေးဆိုတာက ဆေးဒန်း။ ကန့်၊ ဝက်ဆိုတာ ဝေက်သာ၊ ဒုတ်ဆိုတာက ဒုတ္တာ၊ ဟင်းဆိုတာက ဟင်းရိုင်း၊ လက်ဆိုတာ လက်ချား။ ဒီ(၇)မျိုးကို ခေါ်တာပါ'

မျက်နှာစိမ်းညှော်သည်မှာ ရှင်းလင်းပြောကြားပြီးနောက် ရွှင်ရွှင်ပြုံးပြုံးဖြစ်နေသော ဇာနည်၏အသွင်ကိုကြည့်ကာ ဇာနည်၏ ကန်တော့ပူဇော်မှုကို ခံယူပြီး ရွာတွင် (၂)ရက်မျှတည်းကာ ခရီးဆက်သွားပါတော့သည်။

မှတ်ချက်
အငြိမ်းစားအထဲ ပြန်ဆရာဦးအောင်သိန်း၏မှတ်တမ်းများမှပြောပြချက်ကိုသိလျော်အောင် ရေးသားပါသည်။

အောင်ချမ်းသာ (စီးကုန်း)

နယ်မှ စာဖတ်ဝင်္ဂီသတ်များသို့...

မိမိတို့ဒေသတွင် အစိုးရ စာပို့တိုက်များနှင့် ဆက်သွယ်၍ ရပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းအား မှာယူနိုင်ပါသည်။ တန်ဖိုးပေးရွေးယူဝန်ခံဖြင့် မှာကြားနိုင်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း တစ်အုပ်လျှင် ၂၃၀၀/-ကျပ် (နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်နှုန်းဖြင့်) မိမိတို့ လက်ဝယ်အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ (၃)လ၊ (၆)လ၊ (၉)လ (၁၂)လ စသည့် မိမိလိုသောလကို ရေးသား၍ မှာကြားနိုင်ပါသည်။ မှာကြားရန် လိပ်စာ... နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက် အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊ ဝန်းဘဲထန်းစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်း-၀၀ ၂၄ ၂၂၁၄

ဆိတ်ပျား

နတ်မောက် ရေလှောင်တစ် (အထက် ဆည်)သို့ စာရေးသူသည် လုပ်ငန်းကိစ္စ တစ်ရပ်ဖြင့် သွားခဲ့ရာ သိုးနှင့်ဆိတ်ပျား စီးပွားဖြစ် မွေးမြူနေသည့် ဦးကျော်ခင်နှင့် တွေ့ရပြီး ဗဟုသုတ ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆိတ်တွေဟာ နေပူဒဏ်ကို ခံနိုင် တယ်။ ကြိုက်သလောက် ပူပါစေ မမှုဘူး။ သူတို့ မခံနိုင်လောက်တဲ့ နေပူဒဏ် ဆိုရင် လဲ ဘယ်လောက်ပဲ အစာ ဆာနေပါစေ အရိပ်နားနီးရင် အရိပ်၊ အရိပ်ကောင်းတဲ့ သစ်ပင်ရိပ်၊ ချုံပင်ရိပ်တွေထဲ အတင်းဝင် တိုးပြီး နေရိပ်ခိုနေတတ်ကြတယ်။

သူတို့ သဘာဝပေးအသိပဲဗျ။ အစာ ထွက်မစားဘူး။ နေအပူရှိန် ကျသွားပြီ ဆိုရင်လဲ ချက်ချင်းသိပြီး တမ်းပြီး အစာ ထွက်စားတယ်။

ဆိတ်တွေမှာ အဖြစ်အများဆုံး၊ ဖြစ် တတ်တဲ့ ရောဂါတစ်ခုကတော့ “**သရက် ရွက်ကြီးတဲ့ရောဂါပဲ**”ဗျ။ အသည်း၊ နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်၊ သရက်ရွက် ဆိုတဲ့

သရက်ရွက်ကြီးသော် ဆေးနည်း

ကလီစာတွေဟာ တွဲလျက်ရှိတယ်။ သရက် ရွက်ကြီးတဲ့ ဆိတ်ဟာ တအင်းအင်းနဲ့ အသက်ရှူ မမှန်၊ အသက်ရှူကျပ်ပြီး သေတာပဲဗျ။ အလွန် အပျက်အစီး မြန် တယ်။

ဆိတ်ဟာ သရက်ရွက်ကြီးပြီးပြီဆိုရင် အသက်ရှူကျပ်လာမယ်၊ တအင်းအင်းနဲ့ မချိမဆုံ ဖြစ်လာမယ်၊ မျက်လုံး ကျွတ် ထွက်မတတ် ပြူးလာမယ်။ ဆေးနည်း မသိရင် နာရီဝက် တစ်နာရီအတွင်း သေ တာပဲ။

ကျွန်ုပ်ကိုလဲ ဆိတ် အကြီးအကျယ် နှစ်ရှည်လများ မွေးစားနေတဲ့ အိန္ဒိယလူမျိုး အဘိုးကြီးတစ်ဦးက ဆေးနည်း ပေးသွား

တာ။ အဲလိုဖြစ်လာရင် “**ရေပျံ**”လို့ ခေါ်တဲ့ “**လူရဲ့ ကျင်ငယ်ရည်**” “**လူရဲ့ သေး**”ကို ပေါက်တိုက်ပေးလိုက်ပါ။

ဆိတ်ဝမ်းထဲ ရောက်အောင် ကျင်ငယ် ကို ဝါးကျည်တောက်ထဲ ထည့်ပြီး ဆိတ် ပါးစပ်ဖြုတ်၊ ခေါင်းကို မိုးထောင် မော့ပြီးသာ ဝင်အောင်တိုက်လိုက် ဆယ်မိနစ်အတွင်း ဆိတ်ဟာ အသက်ရှူမှန်ပြီး ကျန်းမာသွား တာ ကိုယ်တွေ့ပါပဲဗျ။

ဆိတ်မွေးမြူသူများအတွက် မွေးမြူရေး သမား ဦးကျော်ခင်(ဗင်းဒလူးရွာ)မှ ပြောပြ သည့် ကိုယ်တွေ့ဆေးနည်းကို လက်ဆင့် ကမ်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

နေမဝင်(နတ်မောက်)

ကျွန်တော်သည် ဟင်းလျာများ၌ ငါးသလောက်ကို အကြိုက်နှစ်သက်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ငါးသလောက် ဆီပြန်ဟင်း ချက်သည်ထက် ငါးသလောက်ပေါင်းကို ပို၍ နှစ်သက်၏။

ထို့ကြောင့်ပင် ဇနီးသည်က မအားလပ် သည့်ကြားမှ ငါးသလောက်ကို ပေါင်း၍ ချက်ကျွေးတတ်၏။ သို့ရာတွင် အလုပ် တစ်ဖက်နှင့်မို့ ငါးသလောက်ပေါင်းကို ရံဖန်ရံခါမှ စားရတတ်သည်။

ကျွန်တော် ရန်ကုန်မြို့ တောင်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်ရှိ ညီဖြစ်သူ မောင်တင်ထွန်းတို့အိမ် သို့ အလည်သွားရောက်စဉ် ခယ်မဖြစ်သူ မခင်နှင်းဆီက ကျွန်တော်နှစ်သက်သော ငါးသလောက်ပေါင်းဟင်း ချက်ကျွေး သည်။

ထမင်းစားခိုင်းအလယ်၌ ငါးသလောက် ပေါင်းဟင်းတုံးများသည် စားချင်စဖွယ် သင်းပျံ့မွှေးကြိုင်လျက် ရှိလေ၏။ ညီက ကျွန်တော့်ထမင်း ပန်းကန်ထဲသို့ ငါး သလောက်ပေါင်း ဟင်းတစ်တုံးကို ဦးချ သည်။

ငါးသလောက်ပေါင်းကို ထမင်းနှင့် စား ရာ အရသာရှိလှသည်။ ငါးသလောက်၏

ငါးသလောက်ပေါင်းဟင်း အမြန်နှုတ်ခွေရန်

အရိုးများမှာ နူးအိနေသည်။

‘ဒယ်မရ ငါးသလောက်ပေါင်းအနီးက နူးအိ နေပါလားဟု ပြီးတော့ ငါးသလောက်ပေါင်းက စားလို့လဲကောင်းတယ်’

ထမင်းစားပွဲကို ယပ်ခတ်ပေးနေသော ခယ်မက...

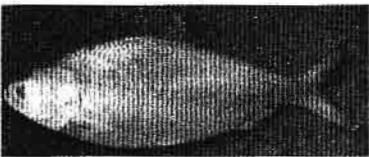
‘အစ်ကိုကို ပြရဦးမယ်’ ဟုဆိုကာ နေရာမှထ၍ ကြောင်အိမ် ထဲမှ အရိုးတစ်ခု ယူလာပါသည်။

‘အစ်ကို ငါးသလောက်ပေါင်း ပြန်ပြန်ဆန်ဆန်နဲ့ နူးတာ ဒီအနီးကြောင့်ပေါ့’

‘ရှင်းစမ်းပါဦး ခယ်မရဲ့’

‘ဒီအနီးက လင်ဝက်ဂုတ်ရဲ့ ပေါင်ရိုးလေး ငါး သလောက်ပေါင်းချက်အခါ ထည့်ချက်တယ်။ (၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာရင် အနီးကို ပြန်ဆယ်ထား ငါးသလောက်ပေါင်း အနီးအသွားရော၊ စားရ တာလဲ အရသာရှိတယ်။ အစ်ကိုရဲ့ ငါးသလောက် ငါးဟုရယ် ယဟုတ်ပါဗျ။ ဘယ်ငါးပဲဆို အနီးနူး အိအောင် ချက်လို့ရတယ်’

‘အေး ရန်ကုန်အပြန်တော့ အိမ်

အတွက် ဗဟုသုတလက်ဆောင်တစ်ခု ပါသွားတာပေါ့ကွာ။ အိမ်ကျမှ အိမ်ရှင်မ ကို ဒီအတိုင်း ချက်ခိုင်းရဦးမယ်။ **လင်း ဝက်ဂုတ်ပေါင်ရိုးကတော့ သစ်လုပ်ငန်း က သူငယ်ချင်းကိုသောင်းခွေဆီပုံမှာ ရမှာပဲ**

ကျွန်တော် ရန်ကုန်မှာ ပြန်ရောက် သောအခါ ခယ်မ မခင်နှင်းဆီ ချက်သကဲ့ သို့ လင်းဝက်ဂုတ်၏ ပေါင်ရိုးထည့်၍ ငါးသလောက်ပေါင်းရာတွင် အရိုးများ နူးအိ ကာ စားကောင်းကြောင်း သိရလေသည်။ သို့ကြောင့် လင်းဝက်ဂုတ်၏ ပေါင်ရိုးကို အိမ်၌ အမြဲဆောင်ထားရလေ၏။

မြသက်မောင်(ပျံ့ဆယ်)

ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ရွာသစ်ကျေးရွာတွင် ကိုစံ ဆိုသူသည် လူဝင်စားဖြစ်၍ အတိတ်နှစ်ဘဝ ပြောပြနိုင်သည်ဟု ကြားသိရသဖြင့် စာရေးသူက တွေ့ဆုံမေးမြန်းချင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရွာသစ်ကျေးရွာ၊ အောင်မင်္ဂလာကျောင်းတိုက် ဦးပဉ္စင်း ဦးစိန္တာသီရိထံသို့ သွားရောက်ပြီး အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားရာ ဦးပဉ္စင်းမှ ကျောင်းသားငယ်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီး ကိုစံအား အခေါ်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

အချိန် အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ကိုစံဆိုသူ ရောက်လာပါသည်။

‘ဦးပဉ္စင်း ဘုရား၊ တပည့်တော်ကို အခေါ်ခိုင်းတယ်ဆိုလို့ လာခဲ့တာပါ ဘုရား’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဒကာကြီး၊ ဒကာကြီး ကိုစံဝက အတိတ် နှစ်ဘဝက အကြောင်းတွေကို ပြောပြနိုင်တယ် ဆိုတာ ကြားရလို့ အကျိုးအကြောင်း သိချင်လိုတဲ့။ ရေစကြိုက ဒကာမောင်တို့က လျှောက်ထားလို့ ဦးပဉ္စင်းက ဒကာကြီး ကိုစံကို အခေါ်ခိုင်းလိုက်တာပါ’

‘တင်ပါ့ ဘုရား’

‘ဒကာမောင် မေးတာကို မှတ်မိသရွေ့ ပြောပြလိုက်ပါ’

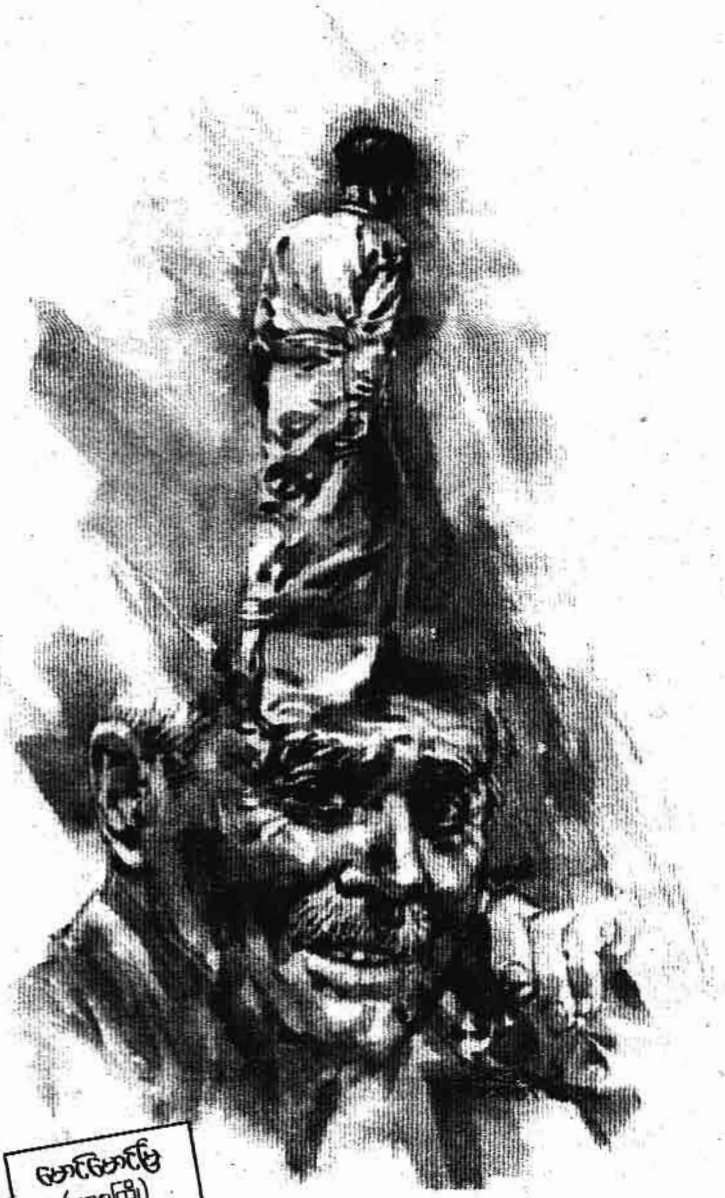
‘တပည့်တော် မှတ်မိသလောက်တော့ ပြောပြပါမယ် ဘုရား’

‘ကဲ ဒကာတို့ ရေခွေးကြမ်းသောက်ကြပါဦး’

ဦးပဉ္စင်းမှ မောင်ကျောင်းသား လာပို့သော ရေခွေးပွဲကို ညွှန်ပြလျက် အမိန့်ရှိပါသည်။ စာရေးသူနှင့် ကိုစံ တို့ ရေခွေးကြမ်း သောက်ကြပါသည်။

နောက်ပြီး စာရေးသူက ကိုစံကို မေးခွန်းများ မေးပါသည်။

‘ကိုစံရဲ့ အတိတ်ဘဝဖြစ်ခဲ့စဉ်များကို ပြောပြပေးပါ’

မောင်မောင်မြ (ရေစကြို)

အတိတ်ဘဝ နှစ်ဘဝ

ပြောပြနိုင်တဲ့ ကိုစံ

ဟု အမေး စ.လိုက်ပါသည်။
‘ဟိုအရှင်ပထမ လူတကာ စ.ပြောရမှာပဲ’
‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ’
‘လူတဝတန်းက နာမည်က ဦးကြာရတဲ့ ဒီရွာသစ်သားပါပဲ။ ရွာသစ်မှာပဲ နေခဲ့တာပါ။ အိမ်ရှင်မနာမည်က ဒေါ်ငွေမြိုင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ သားသမီး

(၆)ယောက် ရှိပါတယ်။ သားနာမည်က မောင်ပေါ်ခွန်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။ သမီးတွေကတော့ မတုဝါ၊ မပြား၊ မလုံ၊ မရင်၊ မရှင်တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သားတစ်ယောက်နဲ့ သမီးငါးယောက်ပါ အားလုံး (၆)ယောက်ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီသားသမီးတွေ မရှိကြတော့

ပါဘူး။ မြေးတွေပဲ ရှိပါတော့တယ်’
‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ ဦးကြာရ လူ့ဘဝ
က အိမ်ကို ဘယ်ဘက်လှည့်ပြီး
ဆောက်ထားတယ်ဆိုတာ မှတ်မိပါ
သေးသလား ခင်ဗျား’

‘မှတ်မိပါတယ်၊ အိမ်ကို ခြောက်
ဘက်လှည့်ပြီး ဆောက်ထားတာပါ။
အိမ်က အကောင်းစားကြီး မဟုတ်
ပါဘူး။ လျှော်ချည် သံရိုက်ပါ။ ဟဲ
ဟဲ ဟဲ’

အားလုံး ရယ်မိကြပါသေးသည်။
‘ဦးကြာရဆိုတဲ့ လူ့ဘဝတုန်းက မြေ
တို့၊ ထန်းတို့ အပိုင်ရှိပါသလား’
‘ရှိပါတယ်။ လယ်မြေ၊ ခြံမြေ၊ ထန်း
တော အပိုင်တွေပါ’

‘ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိရင် ပြောပြ
ပါဦး’

‘ကုသိုလ်ကောင်းမှုကတော့ စာတိုက်နဲ့ ဗုဒ္ဓ
ရုပ်ပွား လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ အပေါ်က ဗုဒ္ဓရုပ်
ပွားတော်၊ အောက်ခံက စာတိုက်ပေါ့၊ အဲဒီ
ကို စာတိုက်တရားလိုလဲ ခေါ်ကြပါတယ်။

ပြီးတော့လဲ “ဦးကြာရ ဒေါ်ဇွေပြင် ကောင်း
မှု” ဆိုတဲ့ ကမ္ဘာလဲ ထိုးထားပါတယ်။
ရွာသစ်တောင်ကျောင်းမှာ ယခုပိုင် ရှိပါ
သေးတယ်။ အလှူခံ ဂေါ်ပကအဖွဲ့မှာ
လူကြီးအဖြစ် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်’

‘တရားအားထုတ်ခြင်း၊ တရားထိုင်
ခြင်း ဆိုတဲ့ ဘာဝနာကုသိုလ်တွေ
အား ထုတ်ခဲ့ပါသေးသလား’

‘တရား အားမထုတ်ခဲ့ပါဘူး။ ရှစ်ပါး
သီလပဲ တစ်ခါတလေ စောင့်ခဲ့ပါတယ်’

‘ဦးကြာရ လူ့ဘဝ သေဆုံးချိန်မှာ
အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီ ထင်ပါ
သလဲ’

‘အသက်(၆၀)ကျော်ပါပြီ။ တိတိ
ကျကျတော့ မမှတ်မိဘူးဗျာ’

‘ဘာရောဂါနဲ့ သေဆုံးတယ်ဆိုတာ
မှတ်မိပါသေးသလား’

‘မှတ်မိပါတယ်၊ ဖျားပြီး သေဆုံး

ခဲ့တာပါ’
‘ဦးကြာရ သေဆုံးတော့ တစ္ဆေဖြစ်
သလား’

‘ဟုတ်ပါတယ် သေဆုံးပြီးပြီးချင်း
တစ္ဆေဖြစ်တာပါပဲ’

‘တစ္ဆေဘဝမှာနေတော့ ဘယ်မှာ
နေရပါသလဲ’

‘အိမ်မှာ နေပါတယ်။ ဆွမ်းဆွတ်၊ ဖရိတ်
တရားနာမှု အိမ်က ထွက်ရတော့တယ်။
ရွာသစ်ရွာ အနောက်ဘက်က သောင်ပင်ကြီး
မှာ သွားနေတယ်။ အဲဒီ သောင်ပင်ကြီး
ယခု လဲသွားပြီပေါ့ဗျာ’

‘ကိုစံဝတီနေတဲ့ သောင်ပင်ကြီးမှာ
တစ္ဆေတွေ အများကြီးရှိသလားဗျာ’

‘အများကြီး ရှိပါတယ်။ သောင်ပင်
အစောင့်လဲ ရှိတယ်။ အဲဒီသောင်ပင်
အစောင့်ကပဲ အုပ်ချုပ်ပါတယ်။ ဒါပေ

မယ့် တချို့ တစ္ဆေတွေက နားမထောင်
ချင်ကြဘူး။ လူ့ဘဝမှာ ဆိုးတဲ့လူက
တစ္ဆေဘဝမှာလဲ ဆိုးတာပဲ’

‘ကိုစံဝကတော့ မဆိုးဘူးလား’

‘ကျွန်တော်က မဆိုပါဘူး ရဟန်းသံဃာ
မြင်းရင် ရိုရိုတယ်၊ ဦးချ ကန်တော့တယ်။
ကျွန်တော်က လူဝတ်စား လူ့ဘဝ ပြန်ဖြစ်ရင်
တာကိုဗျာ’

‘အိမ်မှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ သားသမီးတွေ
မေ့မနေဘူးလား’

‘မပေပါဘူးဗျာ၊ အပြု သတိရနေပါတယ်။
သားသမီးတွေ သွားရာလာရာ လိုက်ရတာလဲ
အပေါ့ပါ။ သူတို့တစ်တွေကတော့ ယဉ်ကျ
ပါဘူး။ တစ်ခါတလေ တစ္ဆေခြောက်တယ်လို့
ပြောကြသေးတယ်။ ကျွန်တော်က မခြောက်
ပါဘူး နှုတ်ဆက်တာပါ’
ကိုစံဝက ဆက်၍ ပြောပြတာ
ကတော့...

‘ကျွန်တော် ထူးထူးခြားခြား မှတ်မိနေတာ
ကတော့ ကျွန်တော်အိမ်ရှင်မ ဒေါ်ဇွေပြင်
ကျွန်မအေး မကောင်းလို့ တော်တော်ဆိုပြီး
အသည်းအသန် ဖြစ်နေတော့ ကျွန်တော်
စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့တယ်ဗျာ။

အဲဒီ ကျွန်တော် အိမ်ကိုသွားပြီး စောင့်ကြည့်
နေခဲ့တယ်။ အနားတော့ ကပ်လို့မရပါဘူး။
အတန်းဝေးဝေးက နေရတာပေါ့ဗျာ။ ဒေါ်ဇွေ
ပြင်လဲ အသက်ဆုံးရာ တစ္ဆေဘဝ ရောက်
တာပဲ။

ဒေါ်ဇွေပြင်ကလဲ သူ့ရုပ်အလောင်းကို
ပြန်ကြည့် ကျွန်တော်ကလဲ ကြည့်နေကြတာ
ပေါ့။

အဲဒီလို ကြည့်နေကြစဉ်မှာပဲ သားသမီး
တွေက ဝိုင်းပြီး ဆူနေအောင် ပိုကြတော့
ကျွန်တော်တို့လဲ မနှောင့်ကြတော့ဘူး ထွက်
ပြေးခဲ့ကြရတယ်။ အဲဒီအချိန်က စပြီး
အိမ်ရှင်မ ဒေါ်ဇွေပြင်နဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ မတွေ့
ကြရတော့ဘူးဗျာ’

‘ကိုစံဝက လိုက်မရှာဘူးလား’
‘ရှာတာပေါ့ဗျာ၊ ရှာပေမယ့် မတွေ့ရ
တော့ပါဘူး’

‘တစ္ဆေတွေက ခြောက်တယ်ဆိုတာ
ဟုတ်သလားဗျာ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ခြောက်တဲ့တစ္ဆေက
ခြောက်တယ်။ တချို့က မခြောက်ပါ
ဘူး။ နှုတ်ဆက်တာတော့ ရှိပါတယ်။
အဲဒီလို နှုတ်ဆက်တာကို တချို့
လူတွေက ခြောက်တယ်လို့ မပြောကြ
တာပေါ့ဗျာ’

‘တစ္ဆေနဲ့ သရဲ အတူတူပဲလား’

‘ယုတ်ပါဘူး။ သရဲက အမွှေးတွေ ပေါက်နေတယ်။ မိသားစုဆိုတာက ခေါင်းမီးလောင်ခံနေရတာ။ သူတို့နဲ့ နီးရင် မီးလောင်နေတဲ့ အသံကို ကြားရတယ်’

‘အသုရကာယ် ဆိုတာကကော ရှိသလား’

‘ရှိပါတယ်။ အသုရကာယ်ဆိုတာက နွေမှာ ဆို စားကြသောက်ကြ ပြောခွင့်နေကြတာပဲ။ နေထိုင်ပြီးဆိုရင်တော့ သူတို့ ခံရမယ့်နေရာကို သွားကြရတာပဲ။ မိုးလင်းပြီးဆိုမှ ပြန်ရောက်လာကြတယ်’

‘ရက္ခစိုးနတ်လို့ ကြားဖူးတယ် ရှိသလား’

‘ရက္ခစိုးနတ် ရှိပါတယ်။ အဲဒီနတ်က တော့ ဖြူဖြူကြီးပါ။ ခေါင်းမှာ အချွန် ဦးထုပ်လို အဆောင်းပါတယ်’

‘ကျွတ်ဆိုတာလဲ ကြားဖူးတာပဲ။ ကျွတ်ရှိသလား’

‘ကျွတ်ဆိုတာလဲ တစ္ဆေတစ်မျိုးပါပဲ။ သူတို့ကတော့ ပွဲက၊ ကြတယ်။ ဈေးဆိုင်တွေလို လုပ်ကြတယ်။ တိုက်တွေ၊ အိမ်တွေလို လုပ်ပြီး ပြုကြတယ်။ ချုံ တွေ၊ သစ်ပင်တွေကို စိတ်က တိုက်တို့ အိမ်တို့ထင်အောင် လုပ်ပြုကြတာပါပဲ’

‘ဥစ္စာစောင့်ဆိုတာလဲ ရှိသလား’

‘ဥစ္စာစောင့် ရှိပါတယ်။ ရွာသစ်ရွာ ဘုရားကြီးတောဘက်မှာ ရှိပါတယ်။ ညောင်စောက်ရွာ ကွမ်းအုံဘုရားမှာလဲ ရှိပါတယ်။ ပြင်ခဲ့ရပါတယ်။ တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။’

‘နန္ဒင်းစိမ်းနဲ့ နံတဲ့တစ္ဆေက ဘယ်လို တစ္ဆေလဲဗျာ’

‘အဲဒီနန္ဒင်းစိမ်းအနံ့ပေးတာက မီးနေသည်တွေ သေလို့ဖြစ်တဲ့တစ္ဆေက အနံ့ပေးကြတာပါ’

‘ကိုစံဝ တစ္ဆေဘဝက စားသောက်ရလို့ ပြောပါဦး’

‘ညနေစောင့်ရင် အစားအသောက် အရာထွက်ကြရတယ်။ ထမင်းလုံးရှာပြီး စားကြရ

တာပါ။ ထမင်းလုံးတစ်လုံးကို အတော်ထမ်း သယ်ကြရတယ်။ စားပြီးတော့လဲ နည်းနည်း စိ ဖွဲစားကြရတယ်။ ဖွဲရတာလဲ လွယ်လွယ်နဲ့ ဖွဲလို့ရတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ။ တချို့ တစ္ဆေတွေ ဆိုရင် အပြုလို ဆာလောင်နေကြတော့ ရေပြင်တိုင်းလဲ သောက်လို့မရဘူး။ ရေရှိတဲ့ တစ္ဆေကလဲ မပေးဘူး။ ကိုယ်ဟာနဲ့ကိုယ် ရှိမှ စားနေသောက်ရတာ’

ကိုစံဝက ပြောအပြီးမှာ စာရေးသူ

က...

‘အဲဒီလိုဆို ကံ နေမှာပဲ။ မိမိပြုခဲ့တဲ့ ကံအတိုင်း အကျိုးပေးကြတာနေမှာပဲ’ ဟု စာရေးသူ ပြောမိပါသေးသည်။ ‘တစ္ဆေတွေ အိမ်တို့၊ တဲတို့ထဲ ဝင်လို့ရသလား’

‘အိမ်ထဲထဲ ထဲပို့ မလွယ်ဘူး။ ညောင်ပင် အစောင့်က ခွင့်ပြုမှ ထဲလို့ရတာ။ တောထဲမှာ ရှိတဲ့ တဲတွေကိုတော့ အပေါက်ပိတ်ပထား ခဲ့ရင် ထဲလို့ရတယ်။ ပိတ်ထားရင်တော့ ထဲမရဘူး။ တဲပေါက်ပိတ် စည်းထားထား ခဲ့ရင်လဲ ထဲမရဘူး။ တုတ်ထိုးပြီး ပိတ်ထား ခဲ့ရင်လဲ ထဲမရဘူး’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ၊ ကိုစံဝ တစ္ဆေဘဝ မှာ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့ပါသလဲ ခင်ဗျာ ပြောပါဦး’

‘ကျွန်တော့်အထင်တော့ ငါးနှစ် လောက် ကြာခဲ့တယ် ထင်ပါတယ်။ အတိအကျတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ မှန်းပြီး ပြောရတာပဲ’

‘ကိုစံဝ လူဘဝ ရောက်လာအောင်

ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ဝင်စားခဲ့ရတယ် ဆိုတာကိုလဲ ပြောပါဦး’

‘ကိုယ်ဝင်စားမယ့်ပုဂ္ဂိုလ် သောက်မယ့်ရေခွက်ထဲကို ထိုင်ပြီး အမှိုက်ဖတ်ဟန်ဆောင်နေခဲ့တယ်။ ကွယ်လွယ်နဲ့ မရဘူးဗျာ။ ရေသောက်တဲ့သူက အမှိုက်ဖတ်ကို မြင်တော့ သွန်ပစ်တာဗျာ။ နောက်ကျတော့ ကျွန်တော်က နေ့ မဝင်စားအတွက် ညမှာ ထဲစားအတွက် အမှိုက်ဖတ်ကို မမြင်တော့မှ အောင်မြင်ခဲ့တာဗျာ’

‘အခု ကိုစံဝ ဝင်စားတဲ့သူဟာ ဆွေမျိုးတော်ပါသလား’

‘ဆွေမျိုးတော်ပါတယ်။ ဦးကြာရ ဘဝတုန်းကတော့ တူမ တော်ပါတယ်။ နာမည်က “မကြက်ပွေ” တဲ့။ အခု ကိုစံဝ ဘဝမှာတော့ မိခင် မကြက်ပွေပေါ့’

‘ဘာဖြစ်လို့ ကိုစံဝအမေက မကြက်ပွေလို့ နာမည်ခေါ်တာလဲ’

ဟု စာရေးသူက မေးပါသည်။

‘မကြက်ပွေ မွေးစမှာ ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးထွန်းအောင်က ကြက်အလွန်တိုက်လို့ ပြီးတော့ ကြက်ပွဲအနံ့ သွားနေတုန်း မွေးတာဖြစ်လို့ “မကြက်ပွေ” လို့ ခေါ်တာပါ။ အမည်ရင်းက မခင်သန်းပါ’

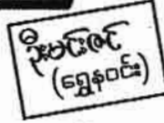
ဟု ရှင်းပြပါသည်။

‘ကိုစံဝက ဆွေမျိုးတွေကို ဦးကြာရ ဆိုတာ ငါပဲ။ ငါ အရင်ဘဝက ဦးကြာရ ဘဝမှာ ဖြစ်ခဲ့တာလို့ ပြောတော့ ယုံကြည်ကြရဲ့လား’

‘ယုံကြည်ကြပါတယ်။ မယုံဘဲ နေမလားဗျာ။ သူတို့ မေးတာကို တိတိကျကျ ပြောပြနိုင်တော့ ယုံတာပေါ့။ ပြီးတော့ ဦးကြာရဘဝမှာတုန်းက အလှူခံအဖွဲ့မှာ အတူ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြတဲ့ ဦးနီ၊ ဦးဖိုးအုံ၊ ဦးခင်မောင်တို့ အခုတိုင် သူတို့ ရှိသေးမိတယ် မေးကြည့်ပါ။ သူတို့က ဦးကြာရအကြောင်း

ကျောက်လက်ဝါးအကြောင်း

ထပ်ဆင့်ရှင်းလင်းချက်

အမှတ်(၃၃၅)၂၀၁၄ ဇွန်လထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ (၁၀၉)တွင် “ကျောက်လက်ဝါးနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဗဟုသုတ” အကြောင်း ဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍

စာတည်းချုပ် ဆရာဦးကျော်ဦးသိန်းမှ “သိရှိသူ သုတေသီပညာရှင်များမှ ဆက်လက် ရေးသားပေးပို့ပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။” ဆိုသည် ပန်ကြားချက်အရ ဂန္ထိရသီဒွီဝင် ကျောက်လက်ဝါးအစစ်၏ သဘောသဘာဝနှင့် စွမ်းအားအမှန် တည်ရှိပုံတို့ကို စာရှုသူ ဝါသနာရှင်များ အမြင်ရှင်း၍ ဗဟုသုတပွားများစေရန် ရည်ရွယ်၍ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

“နက်ကြောမွှေးတောင် ကျီးရာထောင်တွင် တစ်ကောင် အဖြူရှိဖို့မူက လွန်စွာ ခဲယဉ်းရှိပေခြင်း” ဟု ဂန္ထိရသီဒွီစွမ်းအား ကိန်းအောင်းနေကြသော ပစ္စည်းဆန်းများ၏ ဆန်းကြယ်အဖိုးတန်၍ ရှားပါးမှုအခြေအနေကို ပြဆိုထားသည့် ပညာရှိများ၏ စကားတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပစ္စည်းဆန်းများကို ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြလျှင် “ငါကတော့ ချမ်းသာမှာပဲ၊ သူဌေးဖြစ်တော့မှာ၊ ပျောက်စေဆရာကြီး လုပ်စားလိုက်ရရင်” စသည်အားဖြင့် လောဘတရားပွားများအခြေပြုသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းများဖြင့် မစားရ ဝခမန်း စိတ်ကူးယဉ်တတ်ကြပေသည်။

ထိုပစ္စည်းဆန်းများထဲတွင် ယခု ကျောက်လက်ဝါးသည်လည်း အတော်ရေပန်းစားနေသည့် ဇာတ်လိုက်ကျော်ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

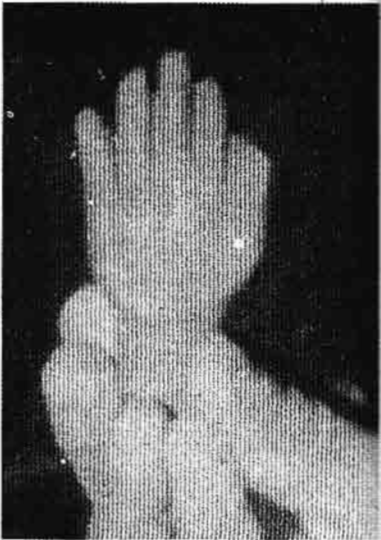
အများတကာက ကျောက်လက်ဝါးဆိုလို့သာ လိုက်ဝါးနေကြပေမယ့် အမောင် ဘာမှန်းညာမှန်း မသိကြသူတွေကြီးပဲလို့ ပြောရလျှင် လွန်အံ့မထင်။ ဟုတ်ပြီ...ကျောက်လက်ဝါး အမှန်တကယ် မရှိဘူးလားဟု မေးခဲ့လျှင် ရှိပါသည်ဟု ဆိုရမည်။

သို့သော် ဂန္ထိရဆန်းကြယ် သီဒွီဝင်၍ အစွမ်းထက်သည့် ကျောက်လက်ဝါးအစစ်အမှန်သည်ကား အာဖရိကစိန်တွင်းများမှ ထွက်ရှိသည့် ကမ္ဘာကျော် “ကူလီနန်” စိန်တုံးကြီးကဲ့သို့ပင် လွန်စွာ ရှားပါး၍ အဖိုးတန်လှပေသည်ဟု သတ်မှတ်ရပါမည်။

ဟိုနေရာမှာလည်း ကျောက်လက်ဝါး၊ ဒီနေရာမှာလည်း ကျောက်လက်ဝါး ဆိုသလို နေရာတိုင်းမှာ တွေ့နေရလောက်အောင် ပေါများလှသည့် ပစ္စည်းမျိုး မဟုတ်ပါ။

ထိုပစ္စည်းသည် သိုက်ဝင်ဂန္ထိရပစ္စည်းဖြစ်သည်ကြောင့် ကျောက်လက်ဝါးအစစ်တွင် “သက်ဆိုင်ရာစောင့်ကြပ်နေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အထူး” ရှိနေကြခြင်းကြောင့် ထိုက်သည့်သူ၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်လွန်စွာ နီးစပ်သူ၊ စိတ်ရင်းစေတနာဖြူစင်၍ အတ္တတရား နည်းပါး

ပြီး ကိုယ်ကျိုးမဖက် အများအကျိုးအတွက်သာ ရည်ရွယ်ချက်ထားသူတို့ထံတွင်သာ ရှိနေတတ်၊ မြဲနေတတ်ပါသည်။

ယင်းကျောက်လက်ဝါးကို အရင်းခံပြီး မိမိ ကိုယ်ကျိုးစီးပွား ရှာလိုသည့်စိတ်၊ တလွဲအနိုင်ယူ အနိုင်ကျင့်လိုသည့်စိတ်ဓာတ် ကိန်းအောင်းနေသူများထံတွင် မတည်မြဲပါ။

မတော်၍ ထိုသူမျိုးတို့ လက်ဝယ် ကျောက်လက်ဝါးအစစ် ရောက်နေခဲ့လျှင်လည်း ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးများ ကြုံတွေ့ပြီး နောက်ဆုံး ထိုကျောက်လက်ဝါးကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရပါသည်။

ဤသည်မှာ ကျောက်လက်ဝါးအစစ်အမှန်၏ သဘောသဘာဝများပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု အများဆုံး တွေ့မြင်နေကြရသော ကျောက်လက်ဝါး ဆိုသည်များသည် လူလုပ် ဖန်တီးထားသည့် ကျောက်လက်ဝါးများက ၉၅% ရှိပါသည်ဟု အတိအလင်းပြောချင်ပါသည်။

ကျန်သည် (၂/၃)% ခန့်သာ ကျောက်လက်ဝါးအစစ် ဂန္ထိရပစ္စည်း

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ပါသည်။

ထို ၉၅%မှာ ပါဝင်နေသော လူလုပ် ဖန်တီးထားသည့် ကျောက်လက်ဝါး များကို အရောင်းအဝယ်ပြုရန်၊ ဗဟု သုတ နည်းပါးပြီး လိုချင်လောဘကြီး များကို လိမ်လည်ရန်အတွက် လူ အများ ယုံကြည်စေရန် ဖန်တီးထားပြီး စမ်းသပ်မှု ခံနိုင်စေရန် ပြုပြင်ထား တတ်ကြပေသည်။

သတ္တန်လုပ် သရုပ်တူစေ ဆိုသကဲ့ သို့ ကျောက်လက်ဝါး၏ ပုံသတ္တန်မှာ လူ၏လက်ဖဝါးနှင့် ပုံစံတူလွန်းစွာ ပြုပြင်ထားကြလေသည်။ အချို့ ကျောက်လက်ဝါးများတွင် လက္ခဏာ လမ်းကြောင်းများပင် ပါနေအောင် လုပ် ထားကြပါသေးသည်။

ထိုသို့သော ကျောက်လက်ဝါးမျိုးကို ဖန်တီးပြီး (For Show)ပြစားကာ ပျောက်စေဆရာကြီး လုပ်စား၍ မသမာမှု ပြုနေကြသည်ကို များစွာ တွေ့မြင်နေရပါသည်။

အလိမ်ခံနေရသူတွေကလည်း ဘာ မှန်းညာမှန်းမသိတဲ့ ကျောက်လက်ဝါး ပုံကြီးကို အထင်တကြီးလုပ်ပြီး ကိုးကွယ် နေသူတွေက အနမတဂူဦး ထိုဆရာ လိမ်များ ဝမ်းဝ၊ ခါးလှပြီး စိုပြည်နေကြ လေသည်။

သို့သော် သံသရာမှာတော့ ငရဲက နေမည် မဟုတ်ပေ။ ထို လူလုပ်ဖန်တီး ထားသော ကျောက်လက်ဝါးကို ဂန္တီရ သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းအမှတ်ဖြင့် ပိုင်ဆိုင်ချင် ကြသူများသည် ငွေကြေးများစွာပေး၍ “အင်”လုပ် ပစ္စည်းကြီးကို လက်ဝယ် ပိုက်ထားကြပါသည်။

ထို့နောက် ငါရထားတဲ့ ကျောက် လက်ဝါးကြီးက ဘာကောင်းမှာပဲ၊ ညာ ကောင်းမှာပဲဟု စိတ်ကူးနဲ့ ရူးနေကြ သော်လည်း လက်တွေ့မှာကတော့

ဘာကမှ ဖြစ်မလာကြသည်ကို များစွာ ကြုံတွေ့နေရပေသည်။

ဂန္တီရသိဒ္ဓိဝင်နေသော ပစ္စည်းဆန်း များတွင် လောကနိယာမ ဖွဲ့စည်းပုံ စည်းမျဉ်းများ ရှိကြပါသည်။

၁။ စိတ်ရင်းဆတနာ ဖြစ်စဉ် သန့်ရှင်းကြသူများ ထံတွင်သာ တည်ရှိကြခြင်း။

၂။ ထိုထိုကိစ္စများအတွက် အများအကျိုး အတွက်သာ ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိသူများ တွင်သာ ဖွဲ့စည်းခြင်း။

၃။ ရှေးဘဝအကြောင်းကံ ပဋ္ဌာန်းဆက်လွန်းစွာ နီးစပ်သူများသာ ရရှိခြင်း။

၄။ ထိုပစ္စည်းဆန်းများကို ရရှိပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ ရောနာ(၃)ပါးနှင့်ဘက္ခ ကုသိုလ်တရားများ ကို စဉ်ဆက်မပြတ် ပြုမူနိုင်ကြသူများထံ တွင်သာ အကျိုးရှိ၍ တည်ပြုနေတတ်ခြင်း။

၅။ ထိုရရှိထားသော ဂန္တီပစ္စည်းဆန်းများကို တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဘုရား၊ ဓေတီများတွင် ဌာနပစ္စည်းအဖြစ် ယူဆောင်ခြင်း စသည် အကြောင်းအချက်များနှင့် ဆက်စပ် နေကြပါသည်။

ဂန္တီရသိဒ္ဓိဝင် ပစ္စည်းဆန်းများတွင် ကျောက်လက်ဝါးအပါအဝင် “အသေ” (အစွမ်းမဲ့)ဟူ၍ မရှိပါ။

နဂါဇီလေတ္တိသန္ဓေမှာကိုက သိဒ္ဓိစွမ်း အားများ ကိန်းအောင်းပြီးမှ ဖြစ်ပေါ် လာစေသည့် ပစ္စည်းများဖြစ်သော ကြောင့် စွမ်းအားပါဝါက ရှိပြီးသားမို့ “အသေ” (အစွမ်းမဲ့) ဟူသည့် ပစ္စည်း လုံးဝမရှိပါ။

ယင်းပစ္စည်းမှာ ကိန်းအောင်းနေ သည့် ပါဝါစွမ်းအားကို မဖော်ထုတ် တတ်၊ ဖော်ထုတ်နိုင်သည့် အရည် အချင်းကံ၊ ပါရမီ မပြည့်စုံခြင်းတို့ ကြောင့်သာ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

လူလုပ်ဖန်တီးထားသော ပစ္စည်း များသာ “အသေ” (အစွမ်းမဲ့) အဖြစ် တွေ့မြင်နေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအချက်ကို စာရှုသူများ သဘော ပေါက် လက်ခံနားလည်စေချင်ပါ သည်။ ဥပမာပေးရလျှင်...

ယခုခေတ်ပေါ် “အန်းဒရီက်” ဟန်းဆက်ဖုန်းများကဲ့သို့ပင် သဘော မသိ၊ မကိုင်တွယ်တတ်လျှင် ဘာမှ မသုံးတတ်ဘဲ နားလည်ကျွမ်းကျင်မှ သာ ပါဝါကို ဖွင့်ပြီး လိုသလို အသုံးပြု နိုင်စေသည့် သဘောပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောက်လက်ဝါး အစစ် အမှန် သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း သိ လိုလျှင်...

၁။ ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဦးစွာ သီလစစ်ကြယ်စွာ နေထိုင်ပြီး စေတတစ်ခု ကို ဖြည့်ကျင့်၍ ရည်ရွယ်ချက် သတ်မှတ် ချက် တစ်ရထားပြီး အစိတ္တန်ကြည်ပါ။

မိမိသတ်မှတ် ရည်ရွယ်ထားသော အချိန် အတိုင်းအတာအတွင်း အစိတ္တန်ကြည်စုံလာ ပါလိမ့်မည်။

၂။ ထိုကျောက်လက်ဝါးကို ရေခွေးသူတို့တွင် ထည့်စိမ်လိုက်ပါက ဟက်တီရော့သို့ အေး သွားစေပါသည်။

၃။ ပျောက်၊ အိမ်ကြမ်း၊ ပုဏ္ဏက အစွမ်းပြနေ သော နေရာဌာနများတွင် ယင်းကျောက် လက်ဝါးကိုထားပြီး ရေစိမ်ထားသည့် ရေခဲ ဖြင့် ဟက်ဖုန်းပေးလိုက်ပါက လုံ့ဆဟက်တီ အေးသေး ငြိမ်သက်သွားပါလိမ့်မည်။

၄။ ကျောက်လက်ဝါးကို အံ့ပေး၊ ဝက်ပေး စသည် ယသ်ရှင်သော အရာများ ယက်ရှိ သတ္တဝါ ကြက်၊ ငှက်များနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ ထားလျှင် အံ့ပေး၊ ဝက်ပေးကုန်ခန်းနေ ခြင်း ကြက်ငှက်များ သေဆုံးနေခြင်း စသည် ဖြစ်စဉ်များလည်း

ကျောက်လက်ဝါးအစစ်အမှန်၏ “ဂုဏ်ထူး” များမဟုတ်ပါ။

လူလုပ်ဖန်တီးထားသော ကျောက် လက်ဝါးတွင် အစိမ်း လှုပ်သွင်းထား ခြင်း စသည့် မကောင်းသော အောက်

လမ်းပညာရပ်များဖြင့် ဖန်တီးပြီး သမား
ဂုဏ်ပြုကောင်းအောင် လုပ်ကြံဖန်တီး
ထားခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့သော ကျောက်လက်ဝါး
မျိုးကို တန်ဖိုးကြီးပေးဝယ်၍ ဆောင်
ထားကြမည်ဆိုလျှင် ကိုနိုးသေ ဆောင်
ထားသောသူကို ဒုက္ခ အန္တရာယ်ပေး
မည်မှာ မလွဲကောက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

၅။ သိဒ္ဓိဝင်္ဂကျောက်လက်ဝါးအစစ်အမှန်ကို အိမ်
စောင့်ခြံလုံအောင် ပွေးထားသော ရွှေကဲ့သို့
သဘောမျိုးဖြင့် စမ်းသပ်ရုံသော် ထိုစမ်းသပ်
ရန် သတ်မှတ်ထားသော မြှင်း အိမ်ဧဟာ
ထဲတွင် သောင်းကျန်းထားသော လက္ခဏာ
များကို တွေ့ရမည် မဟုတ်ပါ။

ထိုသို့ သောင်းကျန်းထားသည်ကို
တွေ့ခဲ့ရပြီဆိုလျှင် အထက်နံပါတ်(၄)
တွင် ဖော်ပြထားခဲ့သည့်အတိုင်း အစိမ်း၊
လမိုင်းသွင်းထားသည့် လူလုပ် ဖန်တီး
ထားသည့် ကျောက်လက်ဝါးသာလျှင်
ဖြစ်ပါသည်ဟု မှတ်ယူထားပါ။

**(လူ၏ အသက်ကိုပါ အန္တရာယ်
ပေးစေတတ်ပါသည်။)**

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် ဂန္တီရ
ဆန်းကြယ် သိဒ္ဓိဝင်္ဂပစ္စည်း အစစ်အမှန်
များသည် လူအများ အထင်ရောက်နေ
သကဲ့သို့ ထိုပစ္စည်းကို မိမိတို့ ပိုင်ဆိုင်
ခဲ့လျှင် ငါတို့လိုသလို အသုံးချ စေခိုင်း
လိုက်ကြမည်ဟု တွေးထားလျှင် ထိုသူ
သည် လွန်စွာ မိုက်မဲရာကြာသူ ဖြစ်ပါ
တော့သည်။

ဂန္တီရသိဒ္ဓိဝင်္ဂပစ္စည်းများသည် ဘယ်
သောအခါမှ “မျက်လှည့်ဆရာကဲ့သို့
ဖျော်ဖြေရေးအစီအစဉ်မရှိ”။ “အရပ်
ပျက် မိန်းမကဲ့သို့ ဆပ်စလူးမထ” ဘဲ။
သူ၏ ဂုဏ်၊ သူ၏ သိဒ္ဓိအစွမ်းကို
အကြောင်းတရား ခိုင်လုံမှသာ ပြသ
တတ်ပေသည်ဟု စာရှုသူများ စွဲမြဲစွာ
ယုံကြည် မှတ်ယူထားစေချင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သိဒ္ဓိဝင်္ဂပစ္စည်းများသည်
မည်သည့်အခါမှ အကြောင်းမဲ့ အကျိုးမဲ့
မဖြစ်ပေါ်တတ်ကြပါ။

လွန်စွာ အကြောင်းအကျိုး တိုက်
ဆိုင်ပြီး အချိန်သင့် အခါသင့် ခံယူမည့်
လူပုဂ္ဂိုလ် အသင့်ရှိမှသာ ဂန္တီဝင်မြောက်
သည့် သိဒ္ဓိအစွမ်းကို ဖန်တီးပြသပေး
တတ်သည့်သဘော ရှိကြပါသည်။

ဥပမာ... သိုက်ဆက်ကြီးမားသည့်
တန်ခိုးကြီး ရှေးဟောင်းဘုရား၊ စေတီ
များ ပြုပြင် ထီးတော်တင်သည့် အချိန်
အခါလိုမျိုးစသည်တို့တွင်သာ တိုက်
ဆိုင် ပေါ်ထွန်းလာပြီး တန်ခိုးကြီးဘုရား
စေတီတို့တွင် သိုက်ဝင်ဌာပနာပစ္စည်း
အဖြစ် ကိန်းဝပ်စေပြီး ဘုရားစေတီနှင့်
တကွ (၇)ရက်သားသမီးအပေါင်းတို့
ကို သူစွမ်းနိုင်သည့်ဘက်မှ တတ်နိုင်
သမျှ ဘေးအန္တရာယ်တို့ကို ကာကွယ်
ပေးကြပါသည်။

**[ကျောက်လက်ဝါးကြီး တကိုိုင်
ကိုိုင်နဲ့ ဟန်ရေးပြပြီး ဆရာကြီးလုပ်
စားနေသူများထဲတွင် စစ်မှန်၍ သိဒ္ဓိ
ဝင်နေသော ကျောက်လက်ဝါး
အမှန်သည် ဘယ်သောအခါမှ
မတည်ရှိတတ်ပါ။ (မရှိပါ။)]**

သူတို့ “အင်”လုပ်ဖန်တီးပြီး(For
Show)ပြထားသည့် ကျောက်နှင့် လုပ်
ထားသည့် ကျောက်လက်ဝါးကြီးသာ
ဖြစ်ပါကြောင်း...

စာရှုသူအပေါင်း အသိမှန် အမြင်မှန်
၍ ဗဟုသုတပွားများစေရန် စေတနာ
အရင်းခံဖြင့် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

**လူသားအားလုံး အသိမှန်၍ အမှန်ကို
သိကြပြီး ကိုယ့်စိတ်နှစ်ခြာ ချမ်းသာကြပါ
စေ။**

ဦးမင်းဝင်း(ရွှေနဝင်း)

စာမျက်နှာ (၂၉၀)မှ စာဆက်

ပြောပြပါလိမ့်မယ်။ အိမ်ဘဝတန်းက
သူတို့က လူငယ်တွေပါ။
‘ကိုစံကို ဦးကြာရေ သားသမီးတွေ
က ဘာပစ္စည်းတွေ ပေးပါသေးသလဲ’
‘ပေးပါတယ်။ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်
က နွားမတစ်ကောင် ပေးပါတယ်။
အကျွန်ုပ် လိုချင်တွေလဲ ပေးကြပါတယ်။
အခုလဲ မြေးတွေက ကန်တော့ကြပါ
တယ်’
‘ကိုစံ အခုဘဝမှာ သားသမီးတွေ
ရှိပါသလား’
‘ရှိပါတယ်။ သားတစ်ယောက်၊
သမီး နှစ်ယောက်ပါ။ ဇနီးကတော့
သေဆုံးသွားပါပြီ’
‘ကိုစံ အသက်ဘယ်လောက်
ရှိပြီလဲ’
‘ကျွန်တော်အသက် (၄၂)နှစ် ရှိပါပြီ’
စာရေးသူ သိလိုသော အကြောင်း
အရာတွေ ပြည့်စုံပြီဖြစ်၍ အမေးစကား
ကို အဆုံးသတ်လိုက်ပြီ။
‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ အခုလို ကျွန်တော်
မေသမ္မုကို စိတ်ရည်လက်ရည် ခြေ
ကြားပေးတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ခင်ဗျာ’
ဟု ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြား
အပြီးမှာ ဦးပဋ္ဌင်း ဦးစိန္တာသီရိမု...
‘ကဲ ဒကာမောင်တို့ မေးမြန်းလို့
ပြီးကြရင် ရေနေ့သောက်ကြပါ။
ဒကာကြီး ဦးစံဝယ် ပြောရတာ မော
သွားပြီထင်ပါရဲ့’
ဟု မိန့်ပါသည်။ စာရေးသူနှင့် ကိုစံ
တို့ရေနေ့သောက် အနားယူကြပါသည်။
ညနေ လေးနာရီ အချိန်ခန့်တွင်
ကိုစံထံ ပြောဆို နတ်ဆက်ပြီး ဦးပဋ္ဌင်း
ဦးစိန္တာသီရိမုအား ဦးချ ကန်တော့၍
စာရေးသူ၏ နေရပ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါတော့
သည်။ ကာယကရင် ကိုစံထံ ခွင့်
ပြချက်အရ ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။
**အထွေထွေဗဟုသုတ တိုးပွားကြ
ပါစေ။**
မောင်မောင်ရဲ (ရေစကြို)

ဤဆောင်းပါး ရေးဖို့ စိတ်ကူးခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။ ကာယကံရှင် ဦးပေါက်ကျိုင်းကို အားနာ၍ မရေးဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အားနာသည်ဟု ပြောရသော်လည်း ဦးပေါက်ကျိုင်း သေဆုံးသည်ပင် (၃၅)နှစ်ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ ဦးပေါက်ကျိုင်း၏ ဆွေမျိုးများ မကျန်ရှိတော့ဟု သိရပါသည်။

အကယ်၍များ ကျန်ရှိနေသေးပါက စာရေးသူကို ခွင့်လွှတ်ပေးကြပါရန် ဤဆောင်းပါး ရေးသားရင်းတောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ဦးပေါက်ကျိုင်းသည် ရွာအတွင်းတွင် မနေရဘဲ (နေခွင့်မပေးကြ၍) ရွာအနောက်ဘက်ရှိ ဇရပ်တစ်ခုတွင် နေရပါသည်။ မိုးလေ လုံခြုံရေးအတွက်တော့ တစ်ရွာလုံးက ဝိုင်းဝန်းကာ ကာရံပေးပါသည်။ စားသောက်ဖွယ်ရာများကိုလည်း ကြိုလျှင် ကြိုသလို ပေးကြကျွေးကြပါသည်။

ဦးပေါက်ကျိုင်းဟာ အနာကြီးရောဂါသည်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လိုအပ်သည့် အစားအသောက်များ ကျွေးကြ၊ ပေးကြသော်လည်း သူ့အနားတွင် မည်သူမှ ကြာကြာ မနေကြပါ။ အနာကြီးရောဂါ ကူးမည်စိုး၍ဟု ဆိုကြပါသည်။

ထိုစဉ်က အနာကြီးရောဂါ ပျောက်ဆေး ရှိနေသော်လည်း ထိုရောဂါသည် မျိုး တွေ့နေရသေးသည့် ကာလ ဖြစ်သည်။

ဦးပေါက်ကျိုင်း၏ အနားတွင် လူကြီးများ မကပ်ချင်ကြသော်လည်း စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စု [အသက် (၅)နှစ်နှင့် (၁၀)နှစ်ကြား အုပ်စု (၁၀) ယောက်ခန့်]ကတော့ ကပ်ချင်ကြသည်။ ကပ်ချင်သည့် အကြောင်းကလည်း ရှိနေသေးသည်။

ဤအကြောင်းအရာများကို မည်သူ

ဝိလာစော်

BURMESE CLASSIC

အစွမ်းနှစ်ရပ်

ကိုမှ မပြောပါဟု ကတိပေးထားခဲ့သည်။ စာရေးသူတို့ ကလေးတစ်သိုက်ကလည်း မည်သူ့ကိုမှ မပြောကြပါ။ ကတိတည်ကြပါသည်။

ယခုတော့ စာရေးသူက ပြောပြပါတော့မည်။ ကတိဖျက်၍ ပြောခြင်းတော့ မဟုတ်။ ကတိပေးထားသည်မှာ ဦးပေါက်ကျိုင်း သေဆုံးပြီး အနှစ်(၂၀)အတွင်း မည်သူ့ကိုမှ မပြောပါဟု ကတိပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကတိကာလ ကုန်ဆုံးခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ပြောပြလိုသည်မှာ ဦးပေါက်ကျိုင်း၏ အစွမ်းနှစ်ခုအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအစွမ်းနှစ်ခုကို ပြုလုပ်သည်ကပင် လပြည့်လကွယ်နေများတွင်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အခြားနေ့များတွင် မပြုပါ။

စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ဦးပေါက်ကျိုင်း၏ အနား ကပ်ကြသည့် ကလည်း ဤအစွမ်းနှစ်ရပ်ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးပေါက်ကျိုင်း၏ အစွမ်းနှစ်ရပ်ကို

မည်သို့ခေါ်ရမည်တော့မသိ။ မျက်လှည့်
ပညာလည်းမဟုတ်၊ ဒါကြောင့် နိမ့်ကျ
သော လောကီပညာရပ်ဟု ကင်ပွန်း
တပ်ရမည်လော။

အစ္စဒါနီပိတ် (၁)

စာရေးသူတို့သည်
ဦးပေါက်ကျိုင်းထံသို့
သွားသည့်အခါ
ဆိတ်ချေးလုံးလေးများ
ကောက်ယူ သွားကြရပါသည်။
လုံးပြီးမှာသော အလုံးလေးများသာ
ရွေးကောက်ယူရပါသည်။

ကောက်လာသော ဆိတ်ချေးလုံး
လေးများကို တစ်ဆယ့်တစ်လုံး စုပေး
ရသည်။ တတွတ်တွတ်နှင့် ဘာတွေ
ဆိုသည်မသိ။ (၃) မိနစ်ခန့်ကြာသော
အခါ ဆိတ်ချေးလုံးများသည် ပိတုန်း
များ ဖြစ်လာကာ ဟိုယုံ ဒီဝဲနှင့် ဖြစ်လာ
ပါသည်။

နောက်ထပ် (၃) မိနစ်ခန့်အကြာမှာ
တော့ ပြန်လာရန် ခေါ်လိုက်သည်။
ပိတုန်း (၁၁) ကောင်သည် မူလနေရာသို့
ပြန်ရောက်လာပြီး ဆိတ်ချေးလုံး (၁၁)
လုံး ပြန်ဖြစ်သွားသည်။

မည်သည့်အခါဖြစ်ဖြစ် ဆိတ်ချေးလုံး
(၁၁) လုံးသာ လုပ်သည်။ ပိုသည့်အခါ

မရှိသလို လိုသည့်အခါလည်း မရှိ။
အစ္စဒါနီပိတ် (၂)

စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်
တမာရွက်များ ခူးပေးလိုက်လျှင်
ဦးပေါက်ကျိုင်းသည် မြူအိုး (ထန်း
တက်ရာတွင် အသုံးပြုသည့်အိုး) ထဲ
တွင် ထည့်ကာ ရေအနည်းငယ် ရော
လိုက်သည်။ ပါးစပ်ကလည်း တတွတ်
တွတ် ဆိုလိုက်သည်။ ဘာတွေ ဆို
သည်ကိုတော့ မသိ။

မကြာမီ ရေသည် ဆီဖြစ်ပြီး တမာ
ရွက်သည် ငါးကြော်များ ဖြစ်သွားသည်။
(၃) မိနစ်ကြာ ပြပြီးသည့်အခါမှာတော့
မူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်ဟု ဆိုလိုက်လျှင်

ရေနှင့် တမာရွက်များ ပြန်ဖြစ်သွား
သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်များသည် စာရေး
သူ သူငယ်တန်း ကျောင်းသားဘဝ
တုန်းက ဖြစ်သော်လည်း ယခုထိတိုင်
မှတ်မိနေဆဲ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် (၅) ကြိမ်၊ (၆)
ကြိမ်လောက်သာ ကြိုးဦးနောက်
ဦးပေါက်ကျိုင်း သေဆုံးသွားခြင်း ဖြစ်
သည်။ စာရေးသူထက် ကြီးသူများက
တော့ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ကြုံတွေ့ဖူး
ကြပါသည်။

ဦးပေါက်ကျိုင်း သေဆုံးခဲ့စဉ်က
စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်
ပိုလိုက်ကြသေးသည်။ သေဆုံး၍ နှမြော
ခြင်းထက် ဘယ်တော့မှ မရိုးနိုင်သော
ဆိတ်ချေးလုံးက ပိတုန်းဖြစ်ခြင်းနှင့်
တမာရွက်များက ငါးကြော်များ ဖြစ်ခြင်း
များကို ပို၍ တမ်းတခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
ဦးပေါက်ကျိုင်းတစ်ယောက် ရောက်
လေရာဘဝမှာ ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ
နိုင်ပါစေဟု စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်း
တစ်သိုက် ကိုယ်စား စာရေးသူက
ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါသည်။

စာရွှေသူ သူပေးသီနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့ . . .

ဤဆောင်းပါးပါ ပညာရပ်များသည် မည်သို့သော ပညာရပ်များပါနည်။ သိရှိတွေ့ကြုံခဲ့ရသူ ပညာရှင်များနှင့်
စာဖတ်သူများ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ရေးသားပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့် . . .

ဦးကျော်စိုးသိန်း
ဇာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

၁၉၈၆ ခုနှစ်၊ မေလ လဆန်းရက် နေ့တစ်နေ့ မနက်(၈)နာရီသာသာရှိ သေး။ နေကတော့ ပူလှပြီ။ ဖိုးဟန် အိမ်မှာ အလုပ်ရှုပ်နေတယ်။ ဖိခွင်တော့ မဝင်ဘူး။ ဖိခွင်ကို ပြင်နေတယ်။ နေ ပြင်းတော့ မီးကစားလို့ မဖြစ်ဘူး။ အသက် ကြံမွေးမှ အသက်ကလေး ရယ်တဲ့ ရှည်စေလို။

အိမ်ရှေ့ အုတ်လှေကားကနေ လူတစ်ယောက် အိမ်ပေါ်ကို တက်လာ တယ်။ ဖိုးဟန် လှမ်းကြည့် လိုက်တော့ ဦးသက်နိုင်။ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော် သူငယ်ချင်းအရင်းကြီး။

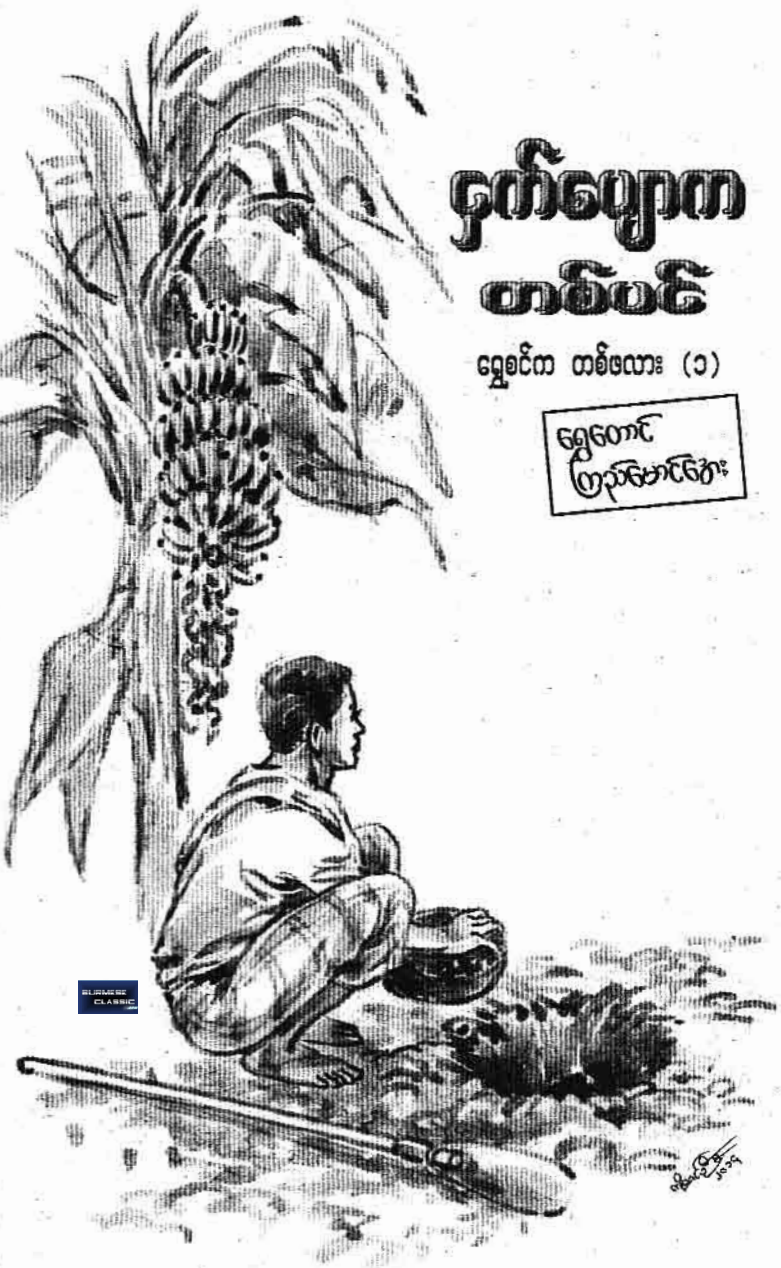
ငယ်သူငယ်ချင်းဆိုတော့ ပြောမနာ၊ ဆိုမနာ၊ ဆဲမနာ။ နပမ်းလုံးလိုက်၊ ဖက် ကိုက်လိုက်၊ လည်ပင်းဖျစ်လိုက်၊ နား ရွက်ဆွဲလိုက်၊ ဆံပင်ဆွဲလိုက်၊ ရန်ဖြစ် လိုက်ကြ၊ မခေါ်မပြောနေလိုက်ကြ။ (၁၅)ရက်ကျော်ကျော် (၁)လနီးနီး ထီး တည်း ဖက်မရှာ ကေစာ ကျင့်သုံးကြ လို့။

နောက်ဆုံးတော့ မနေနိုင် သူပြိုင် ကိုယ်ပြိုင် အနိုင်ကစားကြလို့။ ဖျော်လို့ ရွှင်လို့ မုန့်ပဲသရေစာ ဝေကာမျှကာ စားကြလို့။ သူငယ်ချင်းတွေ အပြန် အလှန် ချစ်ကြလို့ ဒုံရင်းပြန်လို့ မူလ ဆီသို့။

သူပျောက်နေတာ ကြာပြီ။ ကျောင်း ပိတ်ရက် မတ်လကုန်လောက်ကတည်း က ဘယ်သွားလိုက်တယ် မသိဘူး။ အခုမှ ပေါ်လာတော့တယ်။ တကယ့် ကောင်။

ဦးသက်နိုင် အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းမှာ မထိုင်ဘူး။ ဖိုးဟန် ဖိခွင်ပြင်နေတဲ့ဆီ လျှောက်လာတယ်။

‘ဟေ့ကောင်... မင်း ဘယ်သွားနေ တာလဲ။ ငါ မင်းအိမ်ရောက်တိုင်း

ငှက်ပျောက် တစ်ပင်

ရွှေစင်က တစ်လေး (၁)

ရွှေတောင်
ဖြာမောင်ကေး

BURMESE CLASSIC

အိမ်က တံခါးပိတ်ထားတယ်။ တွေ့ကို မတွေ့ဘူး။ ဘယ်လိုကောင်လဲဟ’
‘မင်းကတော့ တွေ့လိုက်ရင် အပြစ် တင်ဖို့ပဲ။ ရုတ်တရက် ခရီးသွားလိုက်ရ လို့ မင်း ငါ့ကို မတွေ့တာ’
‘ဟေ...’
‘အမျိုးသမီးက လားရှိုးသွားတယ်

ကွာ၊ အသွားကတော့ ကိစ္စမရှိဘူး။ သူ့အမျိုးတွေနဲ့ လိုက်သွားတာ။ ဟော... အပြန်မှာတော့ ငါ့မိန်းမမှာ သူ တစ် ယောက်တည်း။ ပြန်ခေါ်ဖို့ ငါ့တာဝန် လုံးလုံး ဖြစ်သွားတယ်’
‘သွားခေါ်ရတယ် ဆိုပါတော့။ မင့် မိန်းမက သူတစ်ယောက်တည်း မပြန်တဲ့

ဘူးလား'

'အေး...ဒါထားပါကွာ မင်းကို ပြော စရာရှိတယ်။ ဒီအနားမှာတော့ မီးပူ တယ်ကွ။ ဧည့်ခန်းသွားကြမယ်'

ဖိုးခွင်မှာ မီးဆင်ပြီး ဓာတ်မထိုးတဲ့ ဖိုးဟန်ကို ဦးသက်နိုင်က ကျီစယ်သမူ ပြုလေတယ်။ မီးပူသတဲ့လေ အဲဒီလို လူပါဆို တကယ့်ကောင်။

ဧည့်ခန်းမှာထိုင်ကြတော့ ဖိုးဟန် အကာမကြီး ဒေါ်မြရွှေက လက်ဖက်သုပ် နဲ့ ရေခွေးကြမ်းအိုး လာချပေးရင်း ဦးသက်နိုင်ကို...

'ဆရာ ရေခွေးနဲ့ အပြည်းကလေး' ဖိုးဟန် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲကို ရေခွေးထည့် ဧည့်ဝတ်ပြုတယ်။ ဦးသက်နိုင်က ရေခွေးပန်းကန် ကောက်ကိုင်ပြီး တစ်ကျွက်သောက် တယ်။ လက်ဖက်လဲ စားတယ်။ စားနေ ရင်း ဝါးနေရင်း...

'ဖိုးဟန် မင်း ဖိုထိုးရတာ မီးပူတယ်။ ဖိုမထိုးဘဲ ရွှေဖြစ်တဲ့ နည်းတစ်နည်း ရလာတယ်။ အဲဒီနည်းမင်းကို ပြော မယ် စမ်းကြည့်ကွာ'

'ဘယ်ကရလာတာလဲဟ၊ ဖိုမထိုး ဘဲ ရွှေဖြစ်တယ်ဆိုတော့ ဆန်းတော့ ဆန်းတာပဲ ပြောစမ်းပါဦး'

'အေး ပြောမယ် မင်းအတွက် တမင် မှတ်သားလာတာ'

ဆိုပြီး ဦးသက်နိုင်က သူ့အင်္ကျီအိတ် ထဲက အိတ်ဆောင်စာအုပ်ကလေးကို စားပွဲပေါ်တင်လိုက်တယ်။ ဖွင့်တော့ မဖွင့်ဘူး။ ရေခွေးတစ်ခွက် ကောက် ကိုင်ပြီး သောက်ပြန်ပြီ။

'ပြောပါဟ' ဖိုးဟန် ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘူး။ သိချင်လှပြီ။ အတင်း အတင်း မေးလိုက် ပြီ။ ဝယ်မယ် ဝယ်မယ် ချိန်ပါ ချိန်ပါ ပြောကာမှ ဈေးသည်က ဈေးကိုင်နေ

သလို ဦးသက်နိုင်။

'သက်နိုင် မင်းတော့ကွာ...' ဆိုတော့မှ ဦးသက်နိုင်က မထေ့ တထေ့ ပြုံးပြီး မျက်လွှာပင့်ကြည့်တယ်။ ပြောပြီ။

'ဒီလိုကွ... လားရှိုးကနေအပြန် မန္တလေးကိုရောက်တော့ ငါ့ဇနီးရဲ့ ဘကြီး ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျောင်း တိုက် မန္တလေး တောင်ထီးလင်းတိုက် မှာ တည်းတယ်။ အောက်ပြည်ကို ပြန်ဆင်းရမှာဆိုတော့ နားနားနေနေ (၃)ရက်တိတ် မန္တလေးမှာရှိတယ်'

ဖိုးဟန်က ဖျတ်ခနဲဆို နားခွက်က မီးတောက်ချင်တာ။ စိတ်က ခပ်မြန်မြန် ရယ်။ ဦးသက်နိုင် နီဒါန်းချီနေပုံနဲ့တော့ မောင်ဖိုးဟန် သည်းခံ၊ သည်းခံ သည်းခံရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်တာ ဆိုပြီး စိတ်မာန်ကို အတန်တန် ဆွဲနှိမ်ချထား ရတယ်။ စောင့်ပေးဦးတော့ အောင့်ပေ တော့။

'မန္တလေးရောက်ပြီး နောက်နေ့ မွန်း လွဲ (၁) နာရီကျော်ကျော်မှာ ရေခွေးပိုင်း လေး ဆင်ကြတယ်။ လူစုံတယ်ကွ။ ရောက်တတ်ရာရာ ပြောကြတာပေါ့ ကွာ။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြော ကြဆိုကြရင်းက မင်းလိုက်စားနေတဲ့ အင်္ဂုရတ်ပညာအကြောင်း ရောက်သွား

ကြတယ်။

စားလမ်း ရိက္ခာထောက်လမ်းလို့ ပြောကြတာပဲ။ ငါကတော့ ဝါသနာမပါ လို့ သူတို့ပြောကြတာ ဘာမှ မသိဘူး။ မှတ်မိတာကတော့ အပျော့အပျဉ်းတဲ့၊ မီးရပ်တဲ့၊ ခံရည်တဲ့။ ဆတူ ထက်ဝက် သုံးချောင်းထောက်၊ လေးချောင်း ထောက်တဲ့ကွာ မင်းတော့ သိမယ်' သစ်ပင်ထိပ်ဖျားရောက်ဖို့ အခုမှ ဦးသက်နိုင် ခါးတောင်းကျိုက်တုန်း ရှိသေး ဖိုးဟန်က...

'သိတယ်ကွာ... သိတယ်ကွာ' လဲ ဆိုရော ဦးသက်နိုင်က ဆက် ပြောတယ်။

'အဲဒီလို သူတစ်ပေါက် ကိုယ်တစ် ပေါက် ပြောနေကြတုန်း အခန်းထောင့် မှာ တုံးလုံးလှဲပြီး နားထောင်နေတဲ့ အဘိုးကြီး တို့ရေခွေးပိုင်းဆီကို ထလာတယ်။ အသက်က (၇၀)တစ်ပတ် လည်လောက်ရှိမယ်။ ခေါင်းတုံး ဆံတောက်နဲ့။ အသားက ခပ်လတ် လတ်၊ အရပ်က မနိမ့်မမြင့်၊ လူဟန်က ခပ်နန'

ဖိုးဟန် မျက်စိထဲမှာ တရေးရေး မြင်ကြည့်တယ်။ အဘိုးကြီး ပုံပေါ်လာ ပြီ။ ဦးသက်နိုင် တော်တယ်။ ပြော တတ်လိုက်တာ ကျောင်းဆရာပဲ။

“အဘ လာပါ ထိုင်ပါ” လို့ တို့တစ်တွေက ခရီးဦးကြို ပြု ကြတယ်။

အဘိုးကြီးက ရေခွေးတစ်ခွက် ကုန် အောင်သောက်ပြီး စကားဆိုတယ်။

“မောင်တို့ ပြောနေကြတဲ့ ဓာတ် စကား အဘိုး ကြားတယ်။ ဖိုထိုးတာ ရွှေဖြစ်ဆိုလား၊ အဘိုးက အင်္ဂုရတ် တော့ ဘာမှမသိပါဘူး။ ဖိုမထိုးဘဲ ရွှေဖြစ်တဲ့နည်းလေးတော့ သိတယ်။ ဒီစကားပိုင်းမှာ အဘိုးလဲ ဝင်ပြောပါရ

စေ'တဲ့။

အကြမ်းပိုင်းက လူတွေဆိုတာ ဝမ်းသာကြတာပေါ့။ ဘာတဲ့ မီးမပူတဲ့ နည်းကလေး အဘိုးပြောပါ။ ပြောပါ အဘိုးဆိုပြီး ရှေ့က တိုးလာကြတယ်။ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် အပြိုင်ပဲ။

အဘိုးကြီးပြောတာက...'

ဆိုပြီးတော့ ဦးသက်နိုင်က မှတ်စု စာအုပ်ကလေးကိုဖွင့် စာရွက်တွေကို လှန်လိုက်တာ တစ်ရွက်ပြီး တစ်ရွက်။ ဟော ရပ်သွားပြီ။ ဖတ်ပြီ။

'ပစ္စည်း(၃)မျိုးလိုက်ကာ ငှက်ပျောပင်က တစ်ပင်၊ ခြောက်လုံးပယ်ကာ ပျောပင်ပေါက်က တစ်ပင်၊ ကြေးအိုး၊ ဒီပုပုပု ကြေးဖလားက တစ်လုံး၊ ရှေး(ပစင် ကျပ်ကြီး) ကြေးအိုးကြေးဖလား တစ်လုံးစာ အဲဒါ(၃)ခု လိုက်တယ်'

ငှက်ပျော ကြေးနီဖလား မစင်(ကျင် ကြီး၊ ချေး) ဘယ်လိုကြီးလဲ ဖိုးဟန် တွေးတယ်။

တွေးကြည့်တာက ပြေးကြည့်တာ က ပြန်တယ် ဆိုပေမယ်။ ဖိုးဟန်မှာ တော့ ပြေးကြည့်လို့လဲမရ၊ တွေးကြည့် လို့လဲမရ၊ ထိုင်မရထမရ ဖြစ်နေပြီ။ ဦးသက်နိုင် ဆက်ပြောမယ့်စကား တအောင့်တနား စောင့်ပြီးတော့ နား ထောင်ရတော့မယ်။

'အဲဒါတွေ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ'

'ငှက်ပျောပင်စိုက်ရမယ်။ ကြေး ဖလား ကြေးအိုးတစ်လုံးလဲ ရှာထား။ ငှက်ပျောပင်ကို ရေမဝပ်တဲ့နေရာမှာ စိုက်ရမယ်။ စိုက်ဖို့ ကျင်းတူးတဲ့အခါမှာ ကျင်းရဲ့အချင်းက တစ်တောင့်ထွာ၊ ကျင်းအနက်ကလဲ တစ်တောင့်ထွာ ရှိရမယ်'

ဖိုးသက်နိုင်က ကြေးအိုး ကြေး ဖလားကို ကြေးနီကြေးဝါ ခွဲခြားပြီး မပြောဘူး။ ဘယ်ဟာမဆို ရတယ် ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ တူရဲ့။

'ပထမဆုံး ကြေးအိုး ကြေးဖလားထဲ ကို မစင်အပြည့်ထည့် အဲဒီကြေးအိုး ကြေးဖလားကို ကျင်းထဲကိုထည့်'

'အေး ထည့်ပြီးပြီကွာ ငှက်ပျော ပင်က...'

'ဘယ်ငှက်ပျောမဆို ရတယ်'

'ငှက်ပျောပင်ရဲ့ခေါင်းက အမြစ် တွေကို ခေါင်းတုံးတုံးလိုက်။ ပြောင် သွားပြီဆိုရင် ကြေးအိုး ကြေးဖလား ပေါ်မှာ ငှက်ပျောပင်ကိုတင် တည့်မတ် နေအောင်ထား။ ငှက်ပျောပင်ရဲ့ ဘေး ပတ်လည်ကို မြေသားတွေ ဖို့လိုက် ပေတော့'

'ကြေးအိုးကြေးဖလားက ကြီးပြီး ငှက်ပျောပင်က သေးနေရင်ကော'

'အဘိုးကြီးက အဲဒါလဲ ထည့်ပြော တယ်ကွ။ ဖလားကြီးနေရင် ဖလားပေါ် မှာ ကောက်နိုး ကရွက်ခွေ နှီး ကရွက်ခွေ ကိုတင် အဲဒီအပေါ်ကမှ ငှက်ပျောပင် ကို ထပ်စိုက်လို့ ပြောတယ်'

သေချာစေ့စပ်လိုက်တဲ့ အဘိုးကြီး စေတနာပါလှချည့်လား။ အပြည့် အလှူ။ မောင်ဖိုးဟန်အတွေး။

ငှက်ပျောပင်တော့ စိုက်လို့ ပြီးသွား ပြီ။ ဘယ်အချိန် ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ။ ရှောင်ရန် ဆောင်ရန်တွေကိုလဲ မေးဦး မှ...

'နောက် ဘာတွေလုပ်ရမလဲ'

'ငှက်ပျောပင်ကို ပေါင်းသင်ပေး၊ ငှက်ပျောအရွက်တွေ အလက်တွေကို

မခုတ်မဖြတ်ရဘူး။ ရင့်ရော်လို့ ညှိုးပြီး ခြောက်သွားတဲ့အထိ ဘာမှကို မလုပ်နဲ့ ပစ်ထားလိုက်'

'သားတက်တွေ ထွက်လာရင်'

'တူးရွင်းနဲ့ ထိုးထိုးပြီး သတ်ပစ်လိုက် သားတက်အထွက်မခံနဲ့'

'အဖူးကိုရော'

'အဖူးကို မပယ်ရဘူး။ သူ့ဟာသူ ဆက်ဆက်ပြီး ငှက်ပျောဖူးအဖတ်တွေ တစ်လွှာပြီး တစ်လွှာ ကြွေကျသွားပါ စေ'

'ငှက်ပျောခိုင်...'

'ငှက်ပျောခိုင်လဲ မခုတ်ရဘူး။ မှည့် သွားရင်လဲ ကျေးငှက်သာရကာတွေ စားကြပါစေ။ ငှက်ပျောသီးတစ်လုံး တောင် ဖို့ပြီး မစားလေနဲ့ ငှက်ပျောခိုင် ခြောက်နေခက် ငှက်ပျောပင်ပါ ခြောက် သွားလိမ့်မယ်။ ခြောက်ပါစေ။ ဘာမှကို မလုပ်နဲ့'

'မင့်ဥစ္စာက...'

'ဆက်ပြောမယ်ကွာ ကျန်သေး တယ်ကွ။ နားထောင်'

မှားမှာစိုးလို့နဲ့ တူပါရဲ့ ဦးသက်နိုင် သူ့မှတ်စုကို ပြန်ကြည့်တယ်။

'ငှက်ပျောပင်စိုက်တဲ့နေ့ကို မှတ် ထား။ စိုက်တဲ့နေ့ကစပြီး (၃)နှစ်နဲ့ (၆)လပြည့်တဲ့နေ့မှာ ငှက်ပျောပင် စိုက်တဲ့ ကျင်းကို မင်းပြန်ပြီး တူးပေ တော့'

'အဲဒီတော့...'

'ကြေးဖလားအသွင်ပျောက် ရွှေ ဖလားအဖြစ်ရောက်'

'ပေ'

* * *
၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ မှာ ဖိုးဟန် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်ခရိုင်၊ ပြည်မြို့နယ် ဝက်ထီးကန် အ.ထ.ကကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရတယ်။ မူလ

တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တာက ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်နယ်၊ ပူတာအိုခရိုင်၊ နောင်မွန်မြို့ အ.ထ.ကမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရ တာက (၃)နှစ်တာကာလ။

မောင်ဖိုးဟန် ဝက်ထီးကန်မှာ သူ တကာ ဆရာ၊ ဆရာမတွေလို ခွဲခွဲထည် ထည် အိမ်ငှားပြီး မနေနိုင်ပါဘူး။ ဆင်းရဲ လှသကဲ့။ ကုန်းကောက်စရာ မရှိတဲ့ ဘဝ။ နာလိုက်လေ အဖြစ်ဆို။

မနက်အသုပ် ညအကြော်၊ မနက် အကြော် ညအသုပ်နဲ့ ဘဝကို လှော် ခတ်ခဲ့ရ။ အထက်တန်းပြ ဆရာဘဝ။

ဖိုးဟန်ရဲ့ ဘဝအခြေအနေ အမှန်ကို ဆရာကြီးတစ်ယောက်က သိတယ်။ ဆရာကြီးဦးသန်းရှိန် ကျောင်းအပေါ်မှာ အရှိန်အဝါကြီးသလို သံယောဇဉ်လဲ ကြီးလှတယ်။ ဧည့်သည် ဆရာ၊ ဆရာမ တွေရဲ့ အခက်အခဲမှန်သမျှ ဒိုင်ခံကို ဖြေရှင်းပေးသူ ကူညီသူ။

ဆရာနဲ့တပည့် သူနဲ့ အတူလက်တွဲ အမြဲတမ်း ကူညီတဲ့သူက ဆရာလေး ဦးလှရှိန်။ ရှိန်နဲ့ရှိန် ဝက်ထီးကန်မှာ တော့ ဝင်းထိန်တဲ့ လ(၂)စင်း။

ဖိုးဟန်ရဲ့ အခက်အခဲကို ဆရာကြီး ဦးသန်းရှိန်က ဖြေရှင်းပေးတယ်။ အနောက်ကျေးက သူ့အိမ်ပေါ်မှာ တင် ထားတယ်။ နေစေတယ်။ ကူညီချက် ကတော့ တစ်သက်မမေ့နိုင်တဲ့ ကျေးဇူး ရှင်ကြီး။

ဖိုးဟန်သမီး အငယ်ဆုံးမ စောသုနန္ဒာမှ (၃)လသမီးရှိသေး။ ကလေးကငယ်ငယ် ဇနီးသည်နဲ့ မောင်ဖိုးဟန်။ ကျောင်းဆရာ အဟုတ် အဟုတ်။ တခြားဝင်ငွေ ဘာတစ်ခုမှ မကြုံတတ်မဖန်တတ်။ စာပဲသင်တတ်။ ငတ်တာမဆန်း။

မနက်စောစော ထမင်းကြမ်းအဝ စား၊ စက်ဘီးနဲ့သွား၊ ကျောင်းတက်

ချောက်ချက်ချောက်ချက်။ မနက်စာ အိမ်ပြန်စား။ ကျောင်းပြန်သွား။ ညနေ ကျမှန်း၊ သမီးလေးအနားမှာ ကလူ ကျီစယ်။ ဘယ်နှတ်ပြည်နဲ့ လဲမလဲ။ ဆင်းရဲတာက တစ်ကလျာ။ မောင်ဖိုးဟန် ဘဝ ကြည်နူးမှု အပြည့်အဝ ပီတိသုခ။ ဆရာကြီး ဦးသန်းရှိန်မှာ တစ်ဦး တည်းသော အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက် ရှိတယ်။ ဦးသန်းစိန် လူပျိုကြီး။ တူလေး တွေ၊ တူမလေးတွေကို ချစ်လိုက်တာမှ တုန်လို့။ ရိုက်နှက်ဆုံးမဖို့ ဟန်ဖို့ ထန်ဖို့ ဝေးလို့ စကားလေးတောင် မာမာမဆို ဘူး။

ဖိုးဟန်ကိုလဲ ညီအရင်းတစ်ယောက် လိုချစ်တာ။ အမြဲတမ်း ဆုံးမစကားတွေ ဆိုတယ်။ အတူနေကြတဲ့အခိုက် ဒေသ အလိုက် စရိုက်နဲ့အညီ အကြိုက် ကလေးတွေပေးလို့။ အေးအတူ ပူအမျှ အပေးအယူတွေဆိုတာလဲ မျှကြလို့။ ဧည့်သည်ကို အိမ်ရှင်က စေတနာထား လိုက်တာ။ ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်း။ ကိုကြီး သန်းလေ...

ဖိုးဟန် သမီးထွေး စောသုနန္ဒာကိုလဲ သူက ချစ်တယ်။ သမီးလေးကို ချီလိုက် ပိုးလိုက်၊ ချောလိုက်မြူလိုက်၊ လမ်း သလားလိုက် ကလေးက လက်ကြိုက် သွားတဲ့အထိ။ အဲဒီလောက်။

ဖိုးဟန် လေ့လာလိုက်စားနေတဲ့ အဂ္ဂိရတ်မီးအတတ် ငွေကြေးမတတ် နိုင်လို့ ရပ်နားထားရတဲ့အချိန်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ကျောင်းအားရက်တွေမှာ မနက်စာ စားပြီးတာနဲ့ ပိုင်းဖွဲပြီး ရေခွေး ကြမ်း သောက်ကြတယ်။ စကားတွေ ပြောလိုက်ကြတာ ပြုံးပျော်ရယ်မော တသောသောနဲ့။ လက်ဖက်ကလေး စားလိုက်ကြ၊ မြေပဲကြော်လေး ဝါးလိုက် ကြ၊ ချင်းသုပ်ကလေး နှိုက်လိုက်ကြ။ တစ်နေ့တော့ ရေခွေးပိုင်းမှာ ဦးသန်း စိန်က ဖိုးဟန်ကို မေးတယ်။

'ဆရာ ဖိုထိုးတယ်ဆို' 'ဟုတ်တယ် ထိုးတယ် အဂ္ဂိရတ် ပါသနာပါတယ်' 'ရွှေဖြစ်ထိုးတာလား' 'မဟုတ်ပါဘူး ဓာတ်ကြီးထိုးတာ' 'ရွှေဖြစ်မထိုးပေမယ့် ရွှေဖြစ်ရင် တော့ ကောင်းမယ်' '...'

'ရွှေဖြစ်တဲ့ နည်းတစ်နည်း သိထား တယ်။ ဖိုထိုးလို့ ဖြစ်တာတော့ မဟုတ် ဘူး ငှက်ပျောပင် စိုက်တာပျံ ရေခွေးသောက်လိုက်၊ အမြည်းစား လိုက် ဗိုက်တင်းပြီး အိပ်ချင်နေတဲ့ ဖိုးဟန် အိပ်ချင်စိတ်တွေပြေပြီး မျက်လုံး ကျယ်သွားတယ်။ သိချင်လှပြီကို။ ခဏအတွင်း ချက်ချင်းပဲ ဦးသန်းနိုင် ပြောပြခဲ့ဖူးတဲ့ ငှက်ပျောပင်စိုက်နည်းက တဖြည်းဖြည်း ပြန်ပေါ်လာတယ်။ အတွေးအဆုံးမှာတော့...

'ငှက်ပျောပင်စိုက်နည်းလေး ပြောပြ စမ်းပါဦး' 'ကိုယ်တွေ့တော့ မဟုတ်ဘူး ကိုယ်တိုင်ဒီဥ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့သူပဲ ဒီဝက်ထီးကန်က ကားပိုင်ရှင်ဘစ်ဦးပဲ' 'ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့တာလဲပျံ' 'ဆရာသိတဲ့အတိုင်း ဝက်ထီးကန်

www.burmeseclassic.com

က ကားတွေ အောင်လံမြို့ကို ပြေးဆွဲကြတယ်လေ အဲဒီမှာ...

* * *

ကိုသိန်းဇံက ဝက်ထီးကန်သားဇာတ်ချက်မြှုပ်။ သူ့အလုပ်က ကားထောင်ထားတယ်။ မိနဲ့ဖကို ရိုသေသမှုနဲ့ နေ့စဉ်ပြုစုတယ်။ ဘုရားတစ်ဆူ ဂူတစ်လုံးသွင်စိတ်ကထင်လို့။

ကားဆရာဆိုတာ ကားစီးကြတဲ့ခရီးသည်တွေအပေါ် နှုတ်ချိုရမယ်။ အပြောကောင်းရမယ်။ အနစ်နာခံရမယ်။ ကူညီရမယ်။ စိတ်ရှည်ရမယ်။ သည်းခံရမယ်။ စေတနာထားရမယ်။ မေတ္တာပွားရမယ်။ ကိုသိန်းဇံမှာက အဲဒါတွေ အကုန် ကုံလုံကြွယ်ဝ ဖြည့်စရာမလို့။

ကားထွက်တဲ့ မနက်တိုင်း စောစောစီးစီး အိပ်ရာကထ၊ ဘုရားပုထိုးရှိခိုးလို့ မေတ္တာတွေပိုလို့ အမျှအတန်းတွေဝေလို့။ အဲဒီလိုလူပါဆို။

အလယ်တန်း ကျောင်းသားဘဝ မိဘက သူ့ကိုရှင်ပြုတော့ သံဘိုကျောင်းသား သံဘိုကျောင်းက သာမဏေ။ သင်္ကန်းဝတ်က မထွက်ခင် နွေရာသီ (၃)လနီးနီး ကိုရင်ဘဝနဲ့ နေခဲ့တာ ကိုရင်လေးကို ဆရာတော်က ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ် သင်ပေးတယ်။ အလွတ်ကျက် အာဂုံဆောင်စေတယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ အသင်အပြန် ဆိုဆုံးမစကားတွေကြောင့် ဘာသာတရားကို ရိုသေလေးစား ငါးပါးသီလလဲ မြဲလို့။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊ ဆတော်ကြီး။

ဝက်ထီးကန် အ.လ.ကမှာကိုသိန်းဇံ သတ္တမတန်း အောင်ခဲ့တယ်။ ပြည်မြို့ အ.ထ.က(၁)မှာ ကျောင်းဆက်တက်ပြီး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်တယ်။

မိဘက သူ့ကို တက္ကသိုလ်ဆက်ပို့ပေးမယ့် မနေဘူး။ မတက်ခဲ့ဘူး။

ဝါသနာပါတဲ့ ကားအလုပ်ကို လုပ်တယ်။ ကားကောင်းကောင်း တစ်စီး ဝယ်လိုက်တယ်။ DODGEကား။ ကုန်(၃)တန်း ယဉ်(၃)တန်း ပေါင်း(၆)တန်း။ ဘာပေးရလို့လဲ။ (၃၀၀၀)ကျပ်တောင် မပြည့်ဘူး။ ကားပိုင်ရှင်ကိုသိန်းဇံ အံ့နာသိန်းဇံ။

သူ့ကားက ပုံမှန် တစ်ရက်ခြား အောင်လံမြို့ကို သွားတယ်။ ကားထွက်တဲ့ရက်တိုင်း ကားပေါ်မှာ သူပါတယ်။ ကားခေါင်းခန်းမှာ သူ ဘယ်တော့မှ မစီးဘူး။ ကားနောက်ပိုင်း ချိတ်ထားတဲ့ တံခါးပေါ်မှာထိုင်လို့၊ ညောင်းရင်တော့ ရပ်လို့ စပယ်ယာလေးနဲ့ အပြိုင် သူကိုယ်တိုင် စပယ်ယာစတင်ခဲ့။

အောင်လံမြို့ကို မနက်စောစော ဝေလီဝေလင်းမှာ ထွက်တယ်။ ညနေ နေမဝင်မီ ဝက်ထီးကန်ကို ပြန်ရောက်နေပြီ။ နေ့ချင်းပြန်ခရီး နီးတော့မနီးဘူး။ ထောင့်မှန်ကျကျ လမ်းတစ်ဆစ်ချိုးကလေး။

နွေရာသီနေ့တစ်နေ့ ကိုသိန်းဇံ အချိန်နဲ့ ကားထွက်လာတယ်။ တီတွတ်နဲ့ အောင်လံအကြား ဒုရပ်ဗိုလ်အလွန်ရွာကလေး တစ်ရွာအရောက် ကားလမ်းဘေးမှာ လူ(၂)ယောက်။ ရပ်

လျက် ကားကို တားတယ်။

ကိုသိန်းဇံ ကြည့်လိုက်တော့ အမျိုးသမီး(၂)ယောက် တစ်ယောက်က အသက်ကြီးပြီ (၇၀)ကျော်။ တစ်ယောက်က (၄၀)လောက် ထန်းခေါက်တောင်းတစ်လုံးပါတယ်။ တောင်းထဲမှာက ဂျုံအိတ်တစ်လုံး ကားစီးမှာက အဘွားကြီး။ သူ့သမီးက လိုက်ပို့တာ။

ကားရပ်တာနဲ့ ကိုသိန်းဇံ ကားပေါ်က ခုန်ဆင်းလိုက်တယ်။ ထန်းခေါက်တောင်းလေးကို လက်ကဆွဲ အဘွားကြီးကိုလဲ တွဲလို့။

စပယ်ယာလေးက လှေကားလေးအချဲ့ ဦးသိန်းဇံက အဘွားကြီးကို ဖေးဖေးမမနဲ့ တွန်းတင်၊ ဝင်ထိုင်ဖို့ နေရာရွေး၊ ဘေးကို ဘေးကို ဖယ်ခိုင်းဖယ်ခိုင်း။

ဘယ်လက်က ကားအမိုးကိုင်ကို ကိုင် ညှာလက်ကိုဖြန့်ပြီး ကားခတောင်းနေတဲ့ စပယ်ယာလေးကို ဦးသိန်းဇံက ခေါင်းခါပြတယ်။ အဘွားကြီးကလဲ ပေးမယ်လို့အလုပ် လက်ရုပ်သိမ်းသွားရတယ်။ သူ့နှုတ်က “ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေ”။

အောင်လံမြို့ကိုရောက်တာ အဘွားကြီး ကားပေါ်ကအဆင်း ကိုသိန်းဇံ ရင်တွင်းမှာ မေတ္တာတွေပွားမိတယ်။ အဘွားကြီးတစ်ယောက်တည်း ဟိုဟိုဒီဒီ ဈေးသွားဝယ်ရင် ပင်ပန်းမယ်။ အသက်က ကြီးပြီ။ ဒုက္ခပါပဲ။ သူ့မိဘနဲ့ နှိုင်းဆလို့ စာနာမိ။ သာသာရေးအသိ။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ပုသိမ်-အိမ်မဲ နေချင်းပြန် လူစီး ခိုင်နာလိုင်းကားသည် ပုသိမ်မြို့မှ မွန်းလွဲ(၂)နာရီ တွင် အိမ်မဲမြို့သို့ ပြန် လည် ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ မကျင်ရွှေနှင့် သူ၏အမေ ဒေါ်သိန်းလှတို့သည်လည်း ကားခေါင်းခန်းက လိုက်ပါ လာခဲ့သည်။ တရိပ်ရိပ် လျင်မြန်စွာ ပြေးနေသော ကားသည် ပုသိမ်တက္ကသိုလ်၊ ဆရာ အတတ်သင်၊ လေယာဉ်ကွင်းတို့ကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ပြီ။

နွေရာသီ ဖြစ်သည့်အတွက် ပူအိုက်သောရာသီဥတုကို ကားထွက်မှ သက်သာ ခံစားရ၍ ကားခေါင်းထဲ ဝင်လာသော လေနအေးတို့ကို ရှုရှုက် ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်၏ အဝေးရှုခင်းများ ကို ကြည့်ရှုကာ သက်သောင့်သက်သာ ဖြင့် သားအမိနှစ်ယောက် လိုက်ပါလာ ခဲ့ပါသည်။

မကြာမီ အပင်နှစ်ဆယ် ကျေးရွာ ကို ကျော်လွန်လာခဲ့ပါသည်။ ကားလမ်း ဘေးတွင် လယ်ကွင်းများသာ အများ အားဖြင့် မြင်တွေ့ရသော်လည်း မလှမ်း မကမ်း (၂)ဖာလုံး (၃)ဖာလုံးခန့် အကွာ တွင် ရွာစု၊ အိမ်စုကလေးများကို မြင် တွေ့နေရပါသည်။

လမ်းဘေးရှိ ကုက္ကိုပင်ရိပ်၊ ထန်းပင် ရိပ်၊ မလေးရှား ပိတောက်ပင်ရိပ်များ အောက်တွင် ခရီးသွားများ အရိပ်ခို နားနေကြသည်ကိုလည်း တွေ့မြင်နေရ ပါသည်။

ထိုအခိုက် ဖောင်း၊ ရွှီး ဆိုသော အသံနှင့်အတူ ဒရိုင်ဘာ၏ လျင်မြန်စွာ ဘရိတ်နှင်းမှုကြောင့် ကားအရှိန် တိမ်ခနဲ ရပ်သွားပြီး လူအများ အလန့်တကြား

ဟော်ဂျေတာလား

ခေါ်နေတာလား

၃ ဇော်လွန်း (ကျောင်းကျန်း)

ဖြစ်သွားကြပါသည်။

'ကားဘီးပေါက်တာတဲ့'

ဒရိုင်ဘာက ပြောပြီး ကားတံခါးကို ဖွင့်ကာ အောက်ကို ဆင်းသွားပါသည်။

'ခရီးသည်တွေ အားလုံး အောက်ကို

ခဏဆင်းပေးကြပါ ခင်ဗျာ'

စပယ်ယာ၏ အော်သံ။ ဒါကြောင့်

ခရီးသည်တွေ အောက်ကို ဆင်းကြရ သည်။

မကျင်ရွှေတို့ သားအမိလည်း ကား ခေါင်းထဲမှ ဆင်းလာကာ နေပူနေ၍

အရိပ်ကောင်းကောင်း ရှာတော့သည်။ အချိန်ကား ညနေ(၃) နာရီကျော်နေပြီ။

ကားကို လမ်းဘေးသို့ ဝိုင်းတွန်းပြီး ဘီးဖြုတ်ရသည်။ ဘီးအပိုလည်း မပါ

တော့ ဘီးဟာရမည်။ အပင်နှစ်ဆယ်ရွာ

မှာသာ ဘီးဖာဆိုင်ရှိသည်မို့ နောက် ကြောင်းပြန် သွားဖာရမည်။

ရန်ကုန်ဘက်မှ လာသော ကားကြုံ စောင့်ရသည်။ ကားအလာကွဲ၍ အချိန် အတော်ကြာသွားသည်။

မကျင်ရွှေတို့ သားအမိလည်း ရေ သန့်ပုလင်းကို ကိုင်ကာ လမ်းဘေးကွင်း စပ်ရှိ အရိပ်ကောင်းကောင်း ကုက္ကိုပင် ကြီးဆီသို့ သွားကာ အနားယူနေပါ သည်။

ထိုအချိန်အတွင်း (တစ်နာရီခန့် အကြာတွင်) ယင်းကားလမ်း၏ အနီး အနား ရွာဘက်မှ လင်မယားဟု ထင်ရ သော ယောက်ျားတစ်ယောက်၊ မိန်းမ တစ်ယောက် မကျင်ရွှေတို့ နားနေ သော ကုက္ကိုပင်ရိပ်အောက်သို့ ရောက်

www.burmeseclassic.com

လာပါသည်။

သူတို့က “ကား ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။ ဘယ်ကို သွားကြမှာလဲ” ဟု မေးလာပါသည်။ ကားဘီးပေါက်လို့ ဒီမှာ ခဏစောင့်နေတာပါဟု မကျင်ရွှေက ပြန်ပြောပါသည်။

‘နေ့လိုက်တာ။ လေပူတွေလဲ တိုက်တယ်။ ဟိုအနားက အိမ်က ကျွန်ုပ်တို့အိမ်။ လိုက်ပြီး ရေခဲသောက် အနားယူပါလား’ ဟု ပြောလာပါသည်။

ဒေါ်သိန်းလှက... ‘မလိုက်ပါဘူးကွယ် မကြာခင် ဘီးဖာတဲ့လူတွေ ပြန်လာမှာ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွယ်’

ဟု ပြန်ပြောပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ထိုအမျိုးသမီးနှင့် အမျိုးသားနှစ်ဦးတို့သည် ရွာဘက်သို့ ပြန်လှည့်သွားကြသည်။

ကားဘီးဖာတာ ဘာ အခက်အခဲရှိသည် မသိ။ နေအတော်စောင်းသည်အထိ ပြန်ရောက်မလာပါ။ ပုသိမ်ဘက်မှ လာသော ကားများကို ကြည့်ကြည့်နေရတာ အမောပင်။ ပြန်ရောက်တောင် ကားဘီးပြန်တပ်တာနဲ့ အတော်ကြာဦးမှာ။ မကျင်ရွှေ တွေးနေမိသည်။

ထိုအခိုက် မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် ယောက်ျားတစ်ယောက် မကျင်ရွှေတို့ အနားသို့ ပြန်လာပြန်သည်။ စောစောက ယောက်ျားနှင့် မိန်းမအပြင် အခြားမိန်းမတစ်ယောက်လည်း အပိုပါလာသည်။ ရေခဲအိုး၊ ရေခဲခွက်၊ ကန်နှင့် မုန့်များ ယူလာ၍ မကျင်ရွှေတို့ သားအမိကို ဧည့်ခံသည်။

‘သမီးတို့က ကရင်တိုင်းရင်းသားတွေပါ။ ဧည့်ဝတ်ပုံတတ်တယ်။ သူတစ်ပါး ဒုက္ခရောက်တာ တွေ့ရင် ကူညီချင်တယ်။ ဒါကြောင့် ရေခဲအိုးတွေ ဘာတွေ သောက်ပါဦး။ ပြီးရင် အိမ်မှာ လိုက်ပြီး တည်ခို အနားယူ

ရယ်’

ဟု ဒေါ်သိန်းလှမှ ပြောပါသည်။ ထိုအမျိုးသမီးနှစ်ဦးထဲမှ တစ်ဦးက ဒေါ်သိန်းလှ ကားပေါ်သို့ တက်မည့် ဆဲဆဲတွင် အတင်းအောက်ကို ဆွဲချပြီး ကျန်ခဲ့ဖို့ ခေါ်ပါသေးသည်။ ဒေါ်သိန်းလှသည် စိတ်ဆိုးတာ လက်ကို ပြန်ဆောင်ဆွဲပြီး ကားပေါ်အတင်း တက်ထိုင်နေပါတော့သည်။

‘သမီးနာယု နှစ်ကြာပါ။ ဒီအနားက ရွာမှာ နေပါတယ်။ အပေတို့ အစ်မတို့ ကြုံရင် ဝင်ခဲ့နော်’

ဟု ပြော၍ ယင်းတို့ (၃)ဦး ကားဘေးတွင် ရပ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။ ကားဆက်ထွက်လာခဲ့ရာ ကန်ကြီးထောင့်မြို့ တီဗွီစတေရှင်ကို မြင်နေရပါပြီ။ မကျင်ရွှေ စဉ်းစားလာသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများဟာ လူတစ်ယောက် ဒုက္ခရောက်တာကို တစ်ယောက်က ကူညီရိုင်းပင်းစိတ်များ ဖော်ရွေမှုများ အပြည့်ပါကလားဟု...။

ဒါးက ကျေးရွာမှ ကားထွက်လာသောအခါ အတော် မှောင်နေပါပြီ။ လမ်းမကောင်း၍ ဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းလာခဲ့ရာ ရေတွင်းစု၊ ဖားတူးမြိုက်၊ ကြံခင်းရွာများကို ကျော်ဖြတ်၍ မြွေဟောက်ရွာသို့ ရောက်ရှိလို့ လာပါပြီ။ လမ်းကကြမ်း။ ရှေ့က ဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းနေသော ကုန်ကားကြီးကို ကျော်ရန် ဒရိုင်ဘာက လီဗာကို နှင်းတော့သည်။

ဖြုန်းဆို ကားသည် ဘာဖြစ်သည် မသိ ဒရိုင်ဘာလည်း ထိန်းမရ မြွေဟောက်ကျေးရွာ တာလမ်းအောက်သို့ တိမ်းစောင်းပြီး (၂)ပတ်၊ (၃)ပတ်လိမ့် ကာ ချောက်ထဲ ကျသွားပုံတော့သည်။ လူများအော်သံ ဆူညံသွားတော့

လိုရပါတယ်။ ညနေစာလဲ ချက်ပေးပယ်လေ။ ပိုးချုပ်ရင်လဲ တစ်ညအိပ်ပေး။ ဟောဟိုခြေတပြိုင်အိပ်ဟာ သမီးတို့အိပ်’

ဟု ရွာဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပါသည်။

မကျင်ရွှေလည်း လှမ်းကြည့်ရာ သွင်မိုးဖြူဖြူ ခြေတံရှည်အိမ်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကားလမ်းနှင့် သိပ်မဝေးလှပါ။

‘နေပါစေ ကလေးမရယ်၊ အမေအိမ်မှာ ကိစ္စတွေ ရှိတယ်။ ဒီည ပြန်မရောက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ပြန်ကို ပြန်ရမယ်’

‘လာပါ အမေကြီးရယ်၊ သမီးတို့အိမ်မှာ တစ်ညတည်းခို။ မနက်ကျမှ အိမ်မဲမှန်လုံနဲ့ ပြန်ပါ’

ဟု ပြောကာ လက်ကို ဆွဲ၍ အိမ်ကို လိုက်ဖို့ အတင်းခေါ်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကားဘီးဖာသမားများလည်း ပြန်ရောက်လာ၍ ဘီးပြန်တပ်နေပြီး...

ခရီးသည်များ ကားပေါ် တက်နိုင်ပါပြီဟု စပယ်ယာ၏ အော်သံနှင့်အတူ ဒေါ်သိန်းလှတို့ သားအမိလည်း ကယျာကယာ ကားဆီသို့ ပြန်လာကြပါသည်။ နေဝင်ရီသရော ဖြစ်နေပါပြီ။

ထိုအမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးနှစ်ဦးတို့လည်း ယင်းတို့ အိုးခွက်များကို ကိုင်ကာ ဒေါ်သိန်းလှတို့နှင့်အတူ ကားအနားသို့ လိုက်လာပါသည်။

‘အခုလို ပြုစုတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ တူလေး၊ တူမလေးတို့

ဖြုန်းဆို ကားသည် ဘာဖြစ်သည် မသိ ဒရိုင်ဘာလည်း ထိန်းမရ မြွေဟောက်ကျေးရွာ တာလမ်းအောက်သို့ တိမ်းစောင်းပြီး (၂)ပတ်၊ (၃)ပတ်လိမ့် ကာ ချောက်ထဲ ကျသွားပုံတော့သည်။ လူများအော်သံ ဆူညံသွားတော့

သည်။ မကျင်ရွှေလည်း သတိလစ်ကာ ဘာဆွဲလို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ။ သူ့ အမေကိုသာ အတင်းဖက်ထားမိသည်။ မကျင်ရွှေ သတိပြန်ရတော့ သူ့အမေ ခေါင်းတွင် ဒဏ်ရာနှင့် သတိမရတော့ ပေ။

ဒေါ်သိန်းလှ အပါအဝင် ဒဏ်ရာရ သူများကို ညတွင်းချင်း အိမ်မဲဆေးရုံသို့ ပို့ ကြသည်။ ညသန်းခေါင်အကျော် တွင် ဒေါ်သိန်းလှဆုံးခဲ့သည်။ မကျင် ရွှေတို့မိသားစု ယူကျုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

* * *

ဒေါ်သိန်းလှ အသုဘ ကိစ္စအဝဝ ပြီးဆုံးပြီး မကျင်ရွှေက သူ၏ ခဲအိုကို သူတို့၏ ၁၁-၄-၂၀၀၄နေ့က အဖြစ် အပျက် အကြောင်းစုံ ပြောပြသည်။

မကျင်ရွှေ ခဲအို ကိုတင်မြင်က... 'အို အိုရင် အဲဒီနေ့က အမေ့ကို လာခေါ် တဲ့ နန်းကြူကြူတို့နဲ့သာ အမေ့နဲ့ခဲရင် အမေ့ယော ဟုတ်ဘူးနော်၊ အမေ့ ယော သိလို့ ကြိုပြီး ခေါ်ထားတာလား၊ ယိတူနဲ့ ဆန်းလိုက်တာ'

မကျင်ရွှေလည်း နောင်တရပြီး မျက် ရည် တစ်ကြိမ် ထပ်မံကျရပြန်သည်။

'ကဲ ပြန်တော့တွေ့လဲ ပြန်ပဲပြီ ညီမရယ်၊ တို့ဘက်က ထာဝန်ရှိတယ်၊ ဘာတာဝန်လဲ ဆိုတော့ အဲဒီ နန်းကြူကြူတို့ရွာကိုသွား' 'ဘာသွားလုပ်ရမှာလဲ၊ မသွားချင် တော့ဘူး'

'မဟုတ်သေးဘူး ညီမလေးရဲ့။ အမေ ဆုံးသွားတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း သွားပြီး ပြောပြဦး။ တကယ်လို့သာ အဲဒီနေ့က အမေသာ ကျန်ခဲ့ရင် ဒီလို ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။

ခေါ်တဲ့အတွက် ဖော်ရွေတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြီး၊ ကျေးဇူး ဆပ်တဲ့အနေနဲ့ ပစ္စည်းလေး၊ မုန့်လေး ဝယ်ပြီး သွားလိုက်ဦး။ တစ်ရွာတစ်ကွေ့

ဆောက်၊ မိတ်ဆွေလဲ တိုးတာပေါ့'

* * *

မကျင်ရွှေသည် တူတော်မောင်ကို ခေါ်ပြီး ဆိုင်ကယ်နောက်မှ လိုက်ပါခဲ့ သည်။ ဒီနေရာကို သူမမလာချင်တော့ ပါ။ အနာဟောင်းကို ဆွသလို ဖြစ်နေပါ ပြီ။

သို့သော် ခဲအို၏စကားကို မလွန် ဆန်ချင်၍သာ လာခဲ့ရသည်။ ဒီနေရာ ဒီကုက္ကိုပင်အောက်မှာ သူ့အမေနဲ့ နေခဲ့ ရတဲ့ အချိန်ကလေးဟာ သူမအတွက် နောက်ဆုံး တွေ့ခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကလေးပဲ မဟုတ်ပါလား။

ဇာတ်လမ်းကလေးကို ဖန်တီးပေး သော နန်းကြူကြူတို့ ရွာကလေးကို ရောက်ရှိလို့ လာပါပြီ။ ရွာရှိ အိမ်ခြေ မှာ (၃၀)လုံးခန့် ရှိပါသည်။ အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းမရှိ။ ခြေတံရှည်အိမ် သွပ် မိုးရှိရာသို့ ဦးတည်သွားနေပါသည်။ ရောက်ပါပြီ။ အိမ်တံခါး ပိတ်ထား၍ ဘေးအိမ်နီးချင်းက အိမ်တစ်အိမ်ကို ဝင်မေးရပါသည်။

'ဒါ နန်းကြူကြူတို့အိမ်လား' 'ဟုတ်တယ်လေ' 'သူတို့ ဘယ်သွားကြတုံး' 'သူတို့ ယိုတော့ဘူးလေ၊ သူတို့လင်မယား လွန်ခဲ့တဲ့ (၂)နှစ်လောက်က ဟိုကားလမ်း ပေါ်မှာ ကားတိုက်ပြီး ဆုံးသွားပြီ၊ ဒီအိမ်ကို ဒီအတိုင်းပဲ ထားထား၊ ဘယ်သူမှလဲ မနေရဲ ဘူး'

မကျင်ရွှေ ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားပြီး တူတော်မောင်ကို ကြည့်၍ ပြန်မည် သဘော မျက်စစ်ကော ယင်းရွာသား အိမ်နီးချင်းအား နှုတ်ဆက်၍ ပြန်ထွက် ခဲ့ပါသည်။

* * *

အပြန်လမ်းတွင် ဆိုင်ကယ်နောက် က ထိုင်လိုက်ရင်း မကျင်ရွှေ၏ အတွေး နယ်ချဲ့၍ မကုန်အောင် ရှိပါတော့သည်။

❖ အမေ ယော့သိလို့ ခေါ်ထားကြတာလား။

❖ သူတို့ခေါ်ထားရော အမေ မသေတော့ဘူး လား။

❖ သူတို့နဲ့ ကျန်ခဲ့ရင်ရော အမေ ဘယ်လို ဖြစ်မလဲ။

❖ သူတို့ခေါ်လို့ အမေသေသွားရတာလား။

❖ ကားတီးက ဒီနေရာကျမှ ဘာလို့ ပေါက်ရ တာလဲ။

❖ ကားကရော ဘာကြောင့် မျောက်ရတာလဲ။

❖ ဒဏ်ရာရသူများ ကြားမှာ ဘာကြောင့် အမေတစ်ယောက်တည်း ဆုံးရတာလဲ။

❖ သူတို့ခေါ်ထားလို့ အမေကျန်ခဲ့ရင် ဒီကား မျောက်ပါ့မလား။

❖ အမေသေသွားတော့ သူတို့လက်ထဲများ ရောက်သွားပြီလား။

စသည်ဖြင့် အတွေးများ စုံလင် အောင် တွေးရင်း ပရလောကနှင့် လူသားတို့၏ တကယ်ဆက်စပ်မှု ပူပူဇွေးဇွေးကြောင်း တစေ့တစောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဥမော်သွေး(လျောင်းကျန်း)